

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Den danske Biavls-Tidende

Tidsskrift for Biavl.

Udgivet af
Danmarks Biavlerforening.

Redigeret af
N. S. Kristensen.

1914.

48. Aargang.

Med mange i Teksten indtrykte, oplysende Billeder.

ROSKILDE
J. Wreschners Bogtrykkeri
1914

Forfattere.

- Andersen, A. C. 179, 215.
 Andersen, A. P. 12, 57, 229, 233, 236.
 Andersen, Chr. 146, 147, 208.
 Andersen, J. 16, 114, 146.
 Anderson, P. 208.
 Andreasen, J. Th. 22.
 Anthonsen, M. 15.
 Arnkjær, C. 130, 205.
 A. Z. 22.
 Bagger, C. 222.
 Bak, J. H. 207, 239.
 Baldensperger, J. Th. 152.
 Barstow, W. A. 70.
 Bech, J. C. C. 77, 206, 223.
 Berglund, E. 235,
 Bi 195.
 Byer, J. L. 230.
 C. 251.
 C. A. 236.
 Chadwick, P. C. 251.
 Christensen, Anders 30.
 Christensen, Christian 262, 264.
 Christensen, N. P. 33, 162, 237.
 Christensen, V. 236.
 Dalsgaard, N. 22.
 Dillevsen, S. 222, 224.
 Doolittle, G. M. 70, 247, 248.
 E. K. 34.
 Fosse 223.
 Graf, A. 24.
 Greve, Jan. 71, 88, 108, 122, 123, 254.
 Grøndahl, A. 22.
 Grønning, C. J. 27, 92, 126, 237.
 Hansen, Carl 17, 53, 85, 86.
 Hansen, G. 264.
 Hansen, H. P. 22.
 Hansen, J. 259.
 Hansen, Mads J. 59, 190.
 Hansen, Ole 56, 204.
 Hansen, P. (Espe) 166.
 Hansen, P. (Hillerød) 163.
 Hansen, P. (København) 82, 136, 183, 184, 225.
 Hartz, A. 251.
 Haud, J. E. 106.
 Heberle, I. A. 92.
 Herrod, W. 138, 155, 168, 169, 192.
 Hershiser, Orel L. 124.
 Holtermann, R. F. 118.
 Hummeluhr, S. P. 259.
 Hutchinson, W. Z. 93.
 Iversen, R. 264.
 Jacobsen, Christian 33.
 Jensen, Ingvard 146.
 Jensen, J. K. N. 82.
 Jensen, Joh. 90.
 Jensen, N. 179.
 Jensen, Niels 130.
 Jensen, Pedersen, J. 208.
 Johansen, Th. 33.
 Jørgensen, H. P. 217.
 Jørgensen, Jørgen 238.
 K. 162.
 Kjelsmark, L. 15.
 Kjær, Chr. 50, 130, 163, 206, 208, 238.
 K. P. 35.
 Kristensen, N. M. 237.
 Krogsgaard, R. 21, 66, 67, 79, 163, 178, 207.
 Lambert, H. J. 83.
 Larsen, A. 253.
 Larsen, Jens 205.
 Larsen, R. 67, 163, 204, 260.
 Larsen, Vilhelm 16, 120.
 Lauritzen, L. 264.
 Lauritsen, L. H. 222, 224.
 L. O. 82.
 Lund, L. P. 253.
 Lund, Vilh. 130.
 Lüders, F. 34, 207.
 Madsen, J. 31, 38, 254.
 Madsen, L. 205.
 Meyer, Magnus 136.
 Mickwitz, P. 191.
 Mikkelsen, H. M. 34, 130.
 Miller, Arthur C. 55, 133, 174, 188, 201, 214, 219.
 Mortensen, Kr. Axel 15.
 Muck, Osw. 149.
 Nielsen, A. 60, 69, 151, 163, 204, 218, 219.
 Nielsen, Anton 147.
 Nielsen, C. 37.
 Nielsen, H. E. 194.
 Nielsen, J. Chr. 194.
 Nielsen, J. S. 34, 180, 236.
 Nielsen, N. Chr. 83, 163, 208.
 Nielsen, Th. 216, 222, 226.
 n. 83.
 Olsen, H. V. F. 180.
 Olsen, Laurits 223.
 Pedersen, A. 163.
 Pedersen, J. 33.
 Pedersen, J. J. 15, 16, 196.
 Pedersen, Kr. 39, 165.
 Pedersen, P. 250, 253.
 Pedersen, P. H. 40, 50, 141, 144, 206.
 Petersen, Aug. 107, 238.
 Petersen, J. P. 67.
 R. 144.
 Rasmussen, Chr. 23, 34, 63.
 Rasmussen, N. 114.
 Rasmussen, R. N. 179.
 Rhiger A. H. 264.
 R. L. 146.
 Rothfeld, I. 234.
 Schallard 227.
 Simonsen, N. 24, 33, 82, 162, 233.
 Simmins, Samuel 41.
 Sommer, Anna 75, 79, 178, 237.
 S. S. 95.
 Stissing, S. A. 98.
 Surface, H. A. 127.
 Sørensen, N. 32.
 Sørensen, S. 13, 105.
 Söderlund, J. H. 51, 223.
 Th. H. 51.
 Tøft, J. 189, 263.
 Tranberg, Gunder 236.
 Vedsø, J. 117, 137, 197, 209, 222, 257.
 Vorbeck, A. H. 83.
 Williams, Wm. 61.
 Witman, T. Dwight 252.

Indholdsfortegnelse.

Aalborg Amts BF. 25, 49, 223.
Aarlaus og Omegns BE. 82, 146.
Afskrævningshøvelen »Fix« 158.
Aispærringsgitre og deres Brug 107.
Aispærringsgitret 39, 113, 229.
Als BF. 33.
Alsted m. fl. Herreders BF. 33.
Amerikansk og tysk Bpestforskning 71.
Arbejdsdeling hos Bierne 144.
At finde Dronningen 219.
At kende Røssukker fra Rørsukker 176.
August Eftersynet 177.

Bestyrelsesmøde i DBF. 62.
Betingelsen for at drive Biavl 154.
Bevillinger 94.
Biaaret 1913 7.
Biavl 1876—78 og 1913—14 79.
Biavl og Biaaret 204, 222, 236, 264.
Biavlsrådet i Malmø 183.
Biavl i Amerika 61, 191.
Biavl i Palæstina 152.
Biavlskursus i Aaker 178
— Bonderup 162.
— Gedsted 146.
— Hads Herred 162.
— Kvissel 162.
— Nr. Bork 146.
— Starup 179.
— Sundby 224.
— Videbæk 163.
— Vindum 208.
— Wedellsbark Birks BF. 196.
— Østerild 224.
— Østerlars 178.
— paa Ærø 224.

Biernes Betydning for Frugtavl 123.
Biernes Farvesans 64, 76.
Biernes Fordeling i Marken 190.
Biernes naturlige Udvikling 31.
Biernes Udvikling af kunstig Vej 38.
Bilus 255.
Bipasserne 263.
Bipesten i Amerika 75.
Bipestlovens Behandling 19.
Biplanter 233.
Bistadet 235.
Boghvede 255.
Bornholms BF. 50, 178.
Brugen af Dronninggitter 250.
Brændsel for Røgløbere 234.
Bælgplanter og Biavl 127, 142, 253.

Centralmødet 114, 130, 157, 181, 198, 210.

Danske Bigaarde 90, 105.
DBF.s Bestyrelsesmøde 62.
— Biavlsskole i Odense 185.
— Biavlsskole 1915 255.
— Bipestudvalg 256.
— Lovudvalg 164.
— Regnskab 1913 111.

De fynske Biverner 23.
De gamle Halmkuber 59.
De nye Love 242.
De hvide Knopurt 179.
Den Meklenborgske BF. 179.
Desinfektion ved Pipest 149.
Direkte Dronningindførelse 201, 214.
Dobbeltlyngtet Honning 235.
Drivfodring 66.
Droner 97.
Dronningavl for den lille Biavl 69.
Dronningavl til eget Brug 226.
Dronningavl uden dronningløse Familier 151.
Dronningceller 145.
Dronninggitter 259, 260.
Dronningindførelse 144, 161, 252, 263.
Dronningløshed 97.
Dronningskifte 113.

Eftersyn 49, 66.
Eftertrækket 177.
Egner Danmark sig ikke for Biavl? 74.
Elbo m. fl. Herr. BF. 254.
En Dronnings Parring 63.
En Efteraars Kunstsværm 30.
En rig Honningplante 180.
Er Biavl lønnende? 21.
Er Bipesten en Følge af den moderne Biavl? 24.
Et Foderapparat 12, 32.

Faaborg og Omegns BF. 16, 114, 146.
Farin som Vinterfoder 204.
Fjellerup og Glæsborg BF. 15.
Foderforbruget 240.
Fodring 32, 49, 66, 96.
Fodring i det Fri 248.
Fodring i Udbigaarde 166.
Førsaarsfodring 88.
Forbedring af Mac Evoy's Metode 70.

For Begyndere 108, 122, 168.
Fordringerne til et godt Bihus 137, 165.
Forhindring af Sværmning 173.
Forslag til Lov om Bipest 9.
Fra Redaktionen 42.
Fra Østrig 179.
Frederiksborg Amts BF. 22.
Fællesforeningens Regnskab 159.

Gamle Tavler 97
Gedsted 146.
Gerlev m. fl. Her. BF. 265.
Gl. Københavns Amts BF 81.
Gl. Roskilde Amts BF. 14.
Godt Biaar 29.
Grenaa og Omegns BF. 15.

Hads Herreds I F. 33, 82, 162.
Han Herredernes BF. 33, 82, 161, 167.
Hannemann, Fr. A. 245.
Hindbærbusken 261.
Hindring af Sværme 113.
Hjørnekuldser eller Afstandsstifter 198.
Hjørring Amts BF. 82, 162, 196, 224.
Hønbæk Amts BF. 67, 146, 265.
Holdere af »T. f. B.« 163.
Hollandske Bier 147.
Holstebro og Omegns BF. 14.
Honningens Behandling 129, 226.
Honningens Emballering 117.
Honningforfalskning 92.
Honningpriser 93.
Honningssalg 145.
Honningsspand 234.
Horsens og Omegns BF. 264.
Hr. Biavl 189.
Hvepser og Bier 239.
Hvetbo Herreds BF. 266.
Hvilke Bier er de bedste? 194, 217.

Hvilken Varmegrad dræber Bipest? 256.
Hvor lang Afstand inellem Bi-familierne og Skellet? 24.
Hvor lang Tid behøver en Dronning til sin Udvikling? 251.
Hvorledes kan vi opnaa gode Honningpriser? 93.
Hvorledes kommer vi af med Bipesten? 77.
Hvorledes man skaffer sig gode Tavler 174, 188.
Hvormeget er der i Tavlen? 119.
Hutchinson, William Z. 5.

Indførelse af Dronninger 219.
I 1913 240
Intet nyt under Solen 240.

Jensen, N. 160.
Jerslev BF. 254.
Jubilæum, 40 Aars 25, 95.
Jubilæum, 50 Aars 57.

Kan Bjerne overvinde paa helt fyldte Honningtavler? 230.
Kan Bipesten udryddes? 251.
Kandiskage 16, 240.

Krainere og Krainerkrydsning 41.
Kreaturælling 114
Kredsformænd i DBF 43, 84.
Kunsttavler 96.
Kunstsværme 128, 144.

Lader Bierne sig nare? 114.
Landbrugsministerens Lovforslag
om Bipest 17.
Langlands BF. 50.
Langvarig Fodring 106.
Lemvig og Omegns BF. 15.
Lidt om min Biavl 120.
Lov om Bipestens Bekæmpelse
83.
Lynghonning som Vinterfoder
208.

Maribo Amts BF. 22.
Meddelelse fra DBF 53, 85.
Megen Yngel i urette Tid 78.
Min Biavl 217.

Mit Foderapparat 251.
Mjød 171.
Musvitten 13.

Møde i Aabenraa 130.
— Aalborg 49.
— Aarhus 82, 146.
— Assendrup 82.
— Faaborg 16.
— Ferritslev 33.
— Fredericia 254.
— Gadstrup 14.
— Gramby 22.
— Grenaa 15.
— Hedegaard 15.
— Hillerød 22.
— Hjørring 82.
— Holbæk 67, 146.
— Holstebro 14.
— København 81, 97.
— Lemvig 15.
— Milling 114.
— Nakkebølle 146.
— Nakskov 22.
— Nr. Aaby 14.
— Nr. Bork 22.
— Nr. Omme 33.
— Odder 33.
— Odense 22.
— Randers 14, 50, 66.
— Roskilde 14.
— Rønne 50.
— Sig 33.
— Skelle 22.
— Skern 82.
— Skive 22.
— Sorø 33.
— Stilling 15.
— Særlev 82.
— S. Omme 33.
— Sønderborg 33.
— Tim 82.
— Ulfborg 67.
— Vemb 67.
— Viborg 50.

Naar er Amterne erklæret smit-
tet af Bipest 98.
Nordisk Biavlskalender 16.
Nordslesvig BF. 22, 130.
Nordsjællands samvirkende BF.
97.
Nordthy BF. 224.
Norge 256.
Nr. Borks BF. 22, 146, 266.
Nr. Omme i:F. 33.

Om Fodring 57.
Om Indførelse af Dronninger 55.
Om smitsomme Yngelsygdomme
244.
Overflytning af Bifamilier 23.
Overgemte Forraadstavler 81.
Overvintring i Australien 227.
Overvintring paa Kandiskage 240.
Overvintring uden Voksbygning
179.

Pakning 66.
Pakningens Betydning 27.
Plantevæksten i Eftertrækegne
92, 126.
Plant for Bierne 215.
Praktiske Foderapparater 259.
Program for Mødet i Malmø 112.

Randers Amts BF. 66.
Randers og Omegns BF. 14, 50.
Ramsø-Tune Herreds BF. 14, 265.
Rensning af Stadets Bund 33.
Rasodlingen i Schweiz 68.
Reservedronninger 209.
Ringgive, Give og Thyregod BF.
162.
Ringkøbing Amts samvirkende
BF. 67.
Røveri 66, 160.
Røvere fordrevne ved Hestehaar
67.

Salg af Kunsttavler 184.
Salgsforeningen 136, 158, 183.
Salling Herreds BF. 22.
Sang ved Centramødet 195.
Sildige Sværme 177.
Skarpe Hjørneklodser 130.
Skanderborg Amts BF. 15.
Skerns og Omegns BF. 83, 163.
Skovby Herreds BF. 82.
Skrællegaffel 79.
Solvokssmelteren 97, 141.
Spørgsmaal og Svar 23, 130, 255.
Stadernes Lysning 24.
Starup BF. 179.
Storehødinge BF. 96.
Stort Udbytte 34.
Stueblomster om Vinteren 256.
Strynø Hvidkløver 40.
Strø Sand paa Flyvebrædter 239.
Sum, Sum, Sum! 248.
Sundeved BF. 23.

Sværme 113, 161.
Sværme og svage Stader 114
Sværmning og Sværmenes Be-
handling 138, 155, 192.
Sølvbryllup 256.
S. Omme BF. 33.
Sørensen 14, 31.
Sørensen, S. Bigaard 105.

Tavlerens Renskrabning 255.
Thorstrup BF 33.
Til Biavlerne i Jylland 67.
Til Læserne 268.
Tilsynsmanden bør medføre 83.
Tilsynsmænd 112.
Tilsynsmændene og deres Ar-
bejde 86.
Tim og Omegns BF. 82.
To Dronninger 105.
To Dronning-Stader 218.
To Sværme 101.

Udbyggede Tavler i Magasi-
nerne 118.
Udbyttet i de Forenede Stater 268.
Umoden Honning 247.
Udsyngede Tavler 130.
Udsyngning 160.
Udstilling i Aalborg 223.
— Egtved 254.
— Fjerritslev 161.
— Give 162, 262.
— Grenaa 162.
— Hjernitslev 266.
— Hjørring 196.
— Randers 178.
Udvidelse af Pladsen 81, 113.
Ulfborg og Omegns BF. 67.
Undervisning i Biavl 124.

Valgbreve 164.
Vand 66.
Vandrebiavl i stor Stil 167.
Varmen 33, 81, 97.
Varmen og Bierne 103.
Vejret og Trækforholdene 37, 56.
Vends Herreds BF. 14.
Vesterhæsingene og Omegns BF.
265.
Viborg og Omegns BF. 50, 208.
Vigtigheden af at have gode
Tavler 133.
Vismarlunds BF. 15, 266.
Vore Bigaarde 63.
Vore Stader 257.
Wedellsborg Birks BF. 15, 196.

Yngellejets Vækst 189.

Ærø BF. 224.

Øen Wights Sygdommen 83,
221.

Østrigsk Bipestlov 252.

Bladet udgaar den 15. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. de 6 Sommermaaneder.

Nr. 1.

15. Januar 1914.

48. Aarg.

William Z. Hutchinson.

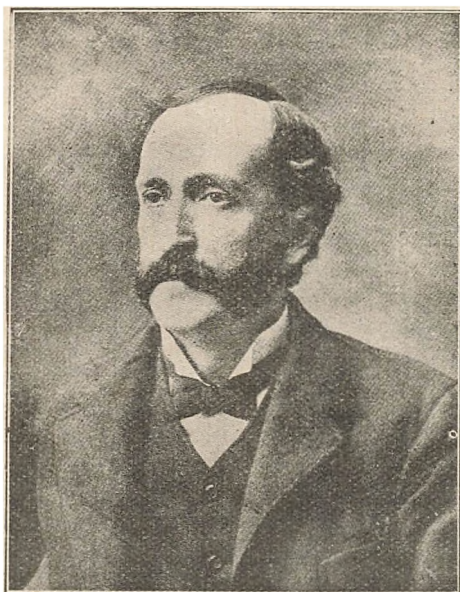
Man kan ikke undgaa at lægge Mærke til, at saa mange af Amerikas største Mænd er født i meget fattige Kaar og

selv har kæmpet sig frem til deres Stilling. Og mange af dem stammer igen fra de Landstrækninger, der i deres Ungdom var Urskov eller Prærie. Disse Pionerer førte et haardt og drøjt Liv, i usle Boliger, med tarvelig, evindeligens Kost, meget og haardt Arbejde og ringe Adspredelse, og saa havde de saa langt til Naboer og til Byen, og i de vidtstrakte, vejløse Skove kunde man

ikke medføre store Transporter; alt maatte bæres af Mennesker eller Heste. Man maatte da nøjes uden nogen Luksus; man maatte se at klare sig selv saa godt man kunde i de flest mulige Ting. Dette, tilligemed det særegne, uforklarlige, der er ved Skovensomhed, og som man maa have følt selv for ret at for-

staa, er det, der har haft saa stor en Indflydelse paa dem, der voksede op herude.

Amerikas største Biavler, William Z. Hutchinson, var et af disse Børn af den

wilde Skov. Han var ganske vist født i Staten New York (7. Februar 1851), men han var kun fire Aar gammel, da hans Forældre flyttede ud i Skovene, helt ud ved de store Søer. De kom til at bo i Genesee County i Staten Michigan. Da der senere hen i Tiden blev en ret tæt Bebyggelse paa det Sted, hvor H.s Forældre slog sig ned, kaldtes denne Regersville, og her for-

blev H., til han var voksen, og tog Del i Arbejdet i Skoven. Man maatte hugge sig Plads til sit Hus; næsten hver en Stump Jord, man lagde ind til Marken, maatte ryddes. Men der var til Gengæld næsten ingen Ende paa de Eventyr, man kunde opleve paa Jagten. Vildt var der nok af af alle Slags.

Bjørn og Elg var hyppige at træffe. Ofte fik man Brug for al sin Opfindsomhed, naar man skulde sætte Fælder, en Fangstmaade, der brugtes — og bruges — overmaade meget. Det var rigtig noget for H.; han var noget af et mekanisk Geni og havde en udmærket „Hitte-paa“-Evne.

Som halvvoxen Dreng opfandt han sig et Drejelad og lavede det selv. Lidt efter lidt fik han en hel Forretning med Spinderokke og Garnvinder, som han selv lavede og saa gik omkring og solgte. Hans Rokke var ligefrem berømt i lang Omkræds. Da han var atten Aar gammel, blev han Vandrelærer om Vinteren; han gik paa Omgang mellem Børnernes Hjem. Et Sted fik han fat paa en Bøg om Biavl, som han læste med stor Interesse; han havde aldrig før haft med andre Bier at gøre end de vilde, der boede i Skovene, og hvis Honning alle Nybyggere var saa glade ved. Og nu fik han tilmed at vide, at denne Mand havde 50 Bifamilier staaende i sin Kælder. Han blev helt optaget af de smaa Insekter, og denne Optagethed steg til ligefrem Begejstring, da han i Sværmetiden aflagde et Besøg hos denne Landmand.

En Eftermiddag i Juni Maaned solgte han sin sidste Rok hos en Landmand, Clark Simpson, der boede 16 miles fra Rogersville. Udenfor denne Mands Bolog stod der en nydelig Række Bistader, og derfor bad han om Lov til at blive Natten over paa Gaarden, og han fik ogsaa Tilladelsen. S. havde et eneste Barn, en Datter, der endda var smuk; det varede ikke saa længe, inden S.s Kone blev H.s Svigermoder.

Først i 1877 begyndte H. selv paa Biavl; han havde da besøgt alle de Biavlere, der boede paa Egnen, og læst alt det om Bier, han kunde faa fat paa, saa han havde i Virkeligheden et for en Begynder godt Kendskab til Biavl. Han begyndte samme Aar at skrive i „Gleanings“, først en Række Artikler, „En Begynders Erfaringer“. Og i hele ti Aar var der i hvert eneste Nummer af Bladet en Artikel af ham, oftest endog Spidsartiklen. Hvad han skrev, var usædvanlig godt skrevet, klart og letfatteligt, underholdende og indholdsrigt. Han viste sig her i Besiddelse af en ualmindelig praktisk Sans og Iagttagelsesevne.

Til at begynde med havde han kun fire Bistader, og i det første Aar anskaffede han sig heller ikke flere. Men Stadernes Antal voksede snart stærkt, og han drev i nogle Aar en udmærket Forretning med Tavlehonning. Saa begyndte han tillige at opdrætte Dronninger til Salg, og navnlig herved tjente han meget og gjorde sit Navn bekendt. Sammen med sin Broder Elmer gik han nu over til at sælge udslyngtet Honning. Efterhaanden fik de mange Bihuse paa forskellige Steder i den nordlige Del af Michigan, hvor der var rigt paa Hindbær og Pilearter.

I Aaret 1887 flyttede han til den nærliggende By Flint for at være nærmere Jærnbanen. Og samme Aar begyndte han sit Livs Hovedværk: Udgivelsen af „The Bee-keepers Review“, som han ledede til sin Død. Bladet henvendte sig især til Biavlere, der var ude over Begynderstadiet. I de første Aar havde han en Del Modgang og mange Skuffelser, men intet magtede at knække ham eller bare tage Modet fra ham. Og hans Blad var ikke saa mange Aar om at vinde sig Stilling som et af Verdens mest fremragende Fagblade, grundet paa dets virkelig mere end almindelig gode Redaktion. H. skrev selv meget af Bladet, og hans Artikler var alle stærkt prægede af deres Forfatters dybe, inderlige Personlighed. Læste man dem, var det næsten, som Manden stod lige overfor en og talte paa sin stilfærdige og kloge, indtrængende Maade. Og tilmed havde han et stort Talent for at snuse dygtige Medarbejdere op. Han skaffede sig Korrespondenter i alle Nordamerikas Egne, og han fik skrevet Artikler om talrige Emner af stor Betydning, som andre havde overset. Hans Blad var et Mønsterblad, ogsaa i typografisk Henseende. „Først nye Typer til Trykkeriet, og saa maa jeg have mig et nyt Sæt Tøj“, skal han have sagt en Gang i de første Aar af sin Udgivervirksomhed, da han ikke sad saa godt i det, som han senere kom til. For da Bladet vandt stor Udbredelse, blev det en udmærket Indtægtskilde.

Han har ogsaa skrevet en fortrinlig og derfor meget udbredt Haandbog, „Advanced Bee-keeping“, som er en stor Samling gode og nyttige Raad til den mere erfarne Biavler. Han var

En af Hutchinsons Udbigaarde.

en sikker Gæst ved ethvert større Biavlermøde og Udstilling, der afholdtes i De forenede Stater; vel deltog han ikke saa meget i Forhandlingerne, da han gerne havde fuldt op at gøre med at referere. Men takket være hans Referater, der laa ham saa meget paa Hjerte, kom det, der kom frem paa Møderne og var værd at lægge Mærke til, ogsaa dem tilgode, der ikke var til Møde. I mange Aar var han Sekretær for „National Association of Bee-keepers“, Amerikas store Hovedforening, saavel som for Lokalforeningen for Michigan.

I Vinteren 1910—1911 blev han syg og maatte lade sig operere. Han var næsten helt rask, da han en Dag tog ind til Byen i et raakoldt Vejr; han blev atter syg, Kræfterne tog af, og han døde den 30. Maj 1911.

Hans Arbejde paa Biavlens Omraade som Redaktør og Forfatter har i en meget høj Grad sat sit Præg paa Biavlens i Amerika. Ved sin Død efterlod han et Savn, der vil føles længe. Alle saa op til ham, og han levede et lykkeligt Familieliv. Hans lille Barnsbarn sagde en Gang: „Naar jeg bliver stor, vil jeg være en god Mand ligesom Bedstefar.“

Biaaret 1913.

Udbyttet af Biavlens 1912 kunde for hele Landet næppe regnes for mere end et Middelaar. Nogle Biavlere havde vel naaet et Udbytte af 30—40 kg pr. udvintret Familie, men mange havde kun naaet 10 kg, og en Del havde ikke en Gang høstet saa meget. I de rene Eftertrækegne var Udbyttet endog langt under middel. Efteraaret var koldt og regnfuldt, og Nattefrosten var allerede ret stærk i sidste Halvdel af September. Vejret vekslede stærkt imellem Frøst og Tø gennem hele Vinterperioden. Frosten var ikke særlig streng, og Sne faldt der kun lidt af. I Begyndelsen af Marts holdt en Del Familier Renselsesudflugt, men den egentlige Renselsesudflugt fandt først Sted i de solrige Dage i Slutningen af Marts, og samtidig kom Bierne i travl Virksomhed med at samle Blomsterstøv af Hestehov, Følfod og Arabis alpina m. fl. Stader, der i Efteraaret var fodrede med 3—4 kg Kandissirup, overvintrede godt, derimod var Forraadet forsukret i en Del Stader, som ikke var fodrede. Et ikke ringe Antal Stader var ved Udvintringen viserløse eller havde en ubefrugtet Dronning, en Følge af det kolde og regnfulde Efteraar. Vejret i Mid-

ten af April var koldt med stærk Frost. Den 19. April blev Vejret mildere og kort efter helt sommerligt; der kom Fart i Plantevæksten, og Bierne udviklede sig stærkt; men mange Stader havde i det ustadige og kolde Vejr opbrugt hele Forraadet, hvorpaa de var indvintret. Det meste af Maj og første Halvdel af Juni var kold og tør med mange Dage med mørkt Vejr. Endelig St. Hansdag blev det atter varmt og stille, og der faldt en Del Regn af lokale Tordenbyger. I Juli og Begyndelsen af August var Vejret højt, og der faldt nogen Regn paa Sjælland, Falster og Lolland, medens Tørken vedvarede i Fyn og Jylland. I Midten af August blev Vejret atter koldt og regnfuldt, og Bierne faldt helt til Ro. Med September blev Vejret varmt og stille, og det gode Vejr vedblev hele Efteraaret.

Foraarstrækket paa Frugtræer og Løvetand var trods stor Rigdom paa Blomster ikke godt; derimod blev der af de stærke Familier i de Egne, hvor der fandtes Marker med Kaa'raber og Turnips til Frø indsamlet ret betydeligt med Honning.

Agerkaal var der rigeligt af, og dens Blomster farvede i mange Egne Markerne helt gule; men det kolde, regnfulde Vejr hindrede Bierne i at udnytte det rige Blomsterflor.

Hvidkløver og Alsike gav i de fleste Egne af Landet ikke det Udbytte, som var ventet. Grunden dertil var, at de fleste Marker blev slaæet, da Vejret blev stadig, og Tørken hindrede Væksten af Kløveren i de slaæede Græsmarker.

Linden gav, paa Grund af stærk Blæst og kolde Nætter under dens Blomstring, kun et ringe Udbytte.

Lucerne, som blomstrede i September, søgtes meget stærkt af Bierne og gav et godt Udbytte.

Lyngen led meget af Tørken inden Blomstringen, og da Trækket begyndte, blev Vejret regnfuldt og meget koldt. Udbyttet blev som Følge deraf kun ringe.

Sværme faldt der i nogle Egne mange af, og hvor disse blev fodrede eller kom umiddelbart inden et godt Træk, har de udviklet sig godt og er blevet gode til Overvintring.

Udbyttet har ogsaa i det forløbne Aar været meget forskelligt, saavel for de enkelte Bigaarde som for de forskel-

lige Egne. For Sommertrækegnene kan Udbyttet ikke sættes til mere end 10—15 kg pr. Familie og for de rene Eftertrækegne til 10—12 kg. Honningens Kvalitet var udmærket og Priserne ved Hjemmesalg stærkt stigende.

Udstillinger er der holdt flere af, enten i Forbindelse med Dyrskuer eller med Produktudstillinger. Disse Udstillinger har paa en enkelt nær været saa fyldige, saa de har været baade vejledende og belærende for de besøgende, og der er ingen Tvivl om, at de gavner Biavlssagen ved at henlede Publikums Opmærksomhed baade paa Biavlens og paa Biavlsprodukterne.

Biavlsskolen i Odense, der var begunstiget af godt Vejr, var besøgt af 39 Elever. Af disse havde 27 Understøttelse gennem Landboforeningerne. Der er i Sommerens Løb afholdt en Mængde 4 Dages Kursus i Landets forskellige Egne.

Bipesten er i Løbet af Sommeren bleven bekæmpet i alle de 17 Amter, som er erklæret for smittet af Bipest. Det ustadige Vejr i Forsommeren lagde en Del Hindringer i Vejen for Arbejdets Gennemførelse. Der er bleven afholdt et Kursus i Ringsted for Uddannelse af Tilsynsmænd. Det talte 21 Deltagere fra alle Egne af Landet.

Tidsskriftet. DBF's Indflydelse er vedblivende i Stigning. I Løbet af 1913 steg Medlemsantallet med næsten 400, og „T. f. B.“ havde ved Aarets Slutning tæt ved 7400 Holdere.

Virksomheden i 1914 vil blive fortsat i samme Omfang som i 1913. Der vil i Juli Maaned blive afholdt Biavlsskole i Odense, hvor vi haaber paa samme gode Betingelser for Skolen som i de 2 foregaaende Aar. Til 4 Dages Kursus har Centralmødet bevilget 500 Kr. Tidsskriftet vil ogsaa i Aar udgaa uforandret og heftet i Omslag. Omslaget er dog fra Nytaar af overtaget af DBF. Enhver ny Holder tilkommer et Eksemplar af Ledetraad i Biavl gratis. Der er for 1914 bevilget et Tilskud til Kredsene paa 60 Øre for hvert Tidsskrift, der bestilles hos Redaktøren inden 1. Maj. Efter den velvillige Modtagelse, Bipestforslaget har faaet i Folketinget, er det at vente, at DBF. ogsaa i Aar vil komme til at raade over et saa stort Beløb, at Bipestens Bekæmpelse kan blive fortsat.

Vi haaber, at DBF. vedblivende vil vokse, til Held for Biavlen her i Landet, og vi venter, at vore Bivener rundt om i Landet vil fortsætte deres Arbejde for Tilslutning til DBF. Vi bringer vor hjerteligste Tak til de mange, som i det forløbne Aar har støttet os i vort Arbejde til Biavlssagens Fremme, og ønsker alle vore Læsere et rigtig godt og glædeligt Nytaar.

Forslag til Lov om Bekæmpelse af Bipest.

Fremsat i Folketinget Onsdag den 17. December 1913 af Landbrugsminister Kr. Pedersen.

Landbrugsministeren (Kr. Pedersen) udtalte ved Fremsættelsen af Lovforslaget følgende: — Det fjerde Lovforslag gaar ud paa en Revision af Loven om Bekæmpelse af Bipest. En saadan Revision skal foretages i indeværende Samling, men der foreslaas ikke andre væsentlige Forandringer end, at medens der efter den nægældende Lov skal ydes et Tilskud af 10,000 Kr. til Bekæmpelse af Bipest, foreslaas Tilskuddet nu sat ned til 5000 Kr. Jeg har konfereret med Biavlsforeningerne derom, og de er gaaet ind paa, at Beløbet nedsættes fra 10,000 til 5000 Kr., saaledes at Foreningerne fremtidig selv skulde tilskyde Halvdelen.

Disse fire Lovforslag anbefaler jeg til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling. —

Lovforslag til Bipestens Bekæmpelse.

§ 1. Fra den 1. April 1914 stilles der paa de aarlige Finanslove et Beløb af 5000 Kr. til Landbrugsministerens Raadighed til Bipestens Bekæmpelse her i Landet.

§ 2. Naar Bipest er konstateret i et Amt, og en stedlig Biavlerforening, der repræsenterer mindst Sjattedelen af det paagældende Amts Biavlere efter den sidste officielle Tælling med et Statedetal, der udgør mindst Tredjedelen af Amtets Bifolk efter samme Tælling, overfor den af Landbrugsministeren anerkendte Fællesledelse for Biavlerforeninger her i Landet begærer Sygdommen bekæmpet efter nærværende Lovs Forskrifter, bliver der af den nævnte Fællesledelse herom at afgive Indberet-

ning til Landbrugsministeren. Indberetningen maa indeholde en udtrykkelig Bevidnelse af, at det ovenanførte Forhold med Hensyn til Medlemsantal og Statedetal er rigtigt. I Henhold hertil kan Landbrugsministeren ved en derom udstedt Bekendtgørelse erklære Amtet for smittet af Bipest.

Paa samme Maade som foran anført forholdes der med Hensyn til Bekendtgørelsens Ophævelse.

§ 3. Er et Amt paa den i § 2 omhandlede Maade erklæret for smittet af Bipest, kommer følgende Regler til Anvendelse:

- a) Det paahviler Ejeren af hvert Stade, der er angrebet af Bipest eller frembyder Mistanke om denne Sygdoms Tilstedeværelse, uopholdelig at gøre Anmeldelse herom til den af Landbrugsministeren anerkendte Fællesledelse for Biavlerforeninger for hele Landet.
- b) Ved Fællesledelsens Foranstaltning vil der derefter dels blive givet Ejeren Vejledning til Sygdommens Bekæmpelse, dels under fornødent Hensyn til Aarstid og andre foreliggende Forhold blive foretaget Undersøgelse og Behandling af Bifolk og Bibøliger ved dertil af Fællesledelsen udsendte Tilsynsmænd — alt uden Udgift for Ejeren.
- c) De af Fællesledelsen udsendte Mænd skal have uhindret Adgang til Undersøgelse af Bistader og Bifolk. De paagældende Udsendinge er berettiget til i Tilfælde af Vægning fra Ejeren Side at paakalde Politiets Hjælp.
- d) Naar Tilsynsmanden har konstateret Bipest i en Bigaard, skal han i sin autoriserede Protokol (jfr. § 5) indføre en kort Beretning om Sygdommen samt om, hvad han foretager eller paabyder for at hindre Smittens Udbredelse. Efter at det saaledes tilførte er oplæst for Ejeren, paatager denne sig ved sin Underskrift at efterkomme de ham givne Forskrifter og Paaæg. Nægtes Underskriften, henvender Tilsynsmanden sig i Købstæder til Politimesteren og paa Landet til Sognefogden, der herefter uopholdelig meddeler Ejeren fornødent Paaæg. Er de givne Anvisninger ikke efterkommet inden den af Tilsynsmanden eller Politimesteren (Sognefogden) givne Frist, der ikke

maa overstige 10 Dage, skal det staa Tilsynet frit for straks at lade de paagældende Bifamilier, Biboliger og Tavler tilintetgøre, uden at der i denne Anledning fra Ejeren Side kan rejses Krav paa Erstatning.

e) Biboliger, der forefindes i Bygninger, hule Træer eller lignende Steder, kan, naar der findes Bipest paa Egnen, uskadeliggøres ved Tilsynsmændens Foranstaltning. For den Skade, der derved forvoldes paa de paagældende Bygninger eller Træer, tilkommer der Ejeren Erstatning, hvis Størrelse kan fastsættes efter de nedenfor under h. angivne Regler.

f) Udenfor de i Litra d. nævnte Tilfælde maa Tilintetgørelse af Bier og Biboliger m. m. kun paabydes iværksat, hvor Heibredelse maa anses for udelukket paa Grund af de angrebne Biers Tilstand, eller hvor Fjernelse at tilstedeværende Smitstof skønnes at være uigennemførlig eller at ville frembyde uforholdsmæssig Vanskelighed. I intet af disse Tilfælde tilkommer der Ejeren Ret til Erstatning.

g) Det paahviler Ejeren uden særlig Godtgørelse at yde Tilsynsmændene fornødne Hjælp under Udførelsen af hans Hverv i Bigaarden og i modsat Fald at taale, at Tilsynsmændene lader de paagældende Arbejder udføre paa hans Bekostning.

h) For saa vidt der ved de af Tilsynsmændene truffene Bestemmelser er paaført Ejeren unødvendigt Tab, bliver dette at erstatte Ejeren. Spørgsmaalet om Erstatningskravets Berettigelse og om Erstatningens Størrelse afgøres i Mangel af Overenskomst endeligt af et Nævn paa to Mænd, hvoraf den ene vælges af Tilsynsmændene og den anden af Ejeren. Nævnet kan, om fornødent, tilkalde en Opmand. Kan Nævnet ikke enes om Valget af en Opmand, udnævnes han af Politimesteren.

Intet Spørgsmaal vedrørende Krav paa saadan Erstatning kan indbringes for Domstolene.

i) Indenfor det Distrikt, der er erklæret for smittet af Bipest, er det derhos forbudt:

at lade Fodring af Bier foregaa i det frie,

at anbringe Tavler, Honningbehol-

dere eller lignende Genstande, gennem hvilke Smitte kan befordres, paa en saadan Maade, at Bier kan faa Adgang til dem,

at lade uddøde Stader saavel som Biboliger med tom Tavlebygning henstaa saaledes, at Bier kan faa Adgang til dem,

at afhænde, bortflytte, udlaane eller bortgive Boliger, Bier, Tavler eller Redskaber fra smittede Bigaarde uden Tilladelse fra Fællesledelsen eller dennes Tilsynsmand.

Landbrugsministeren kan derhos efter Forslag af Fællesledelsen paabyde saadanne Foranstaltninger, der skønnes nødvendige for at hindre Smittens Udbredelse.

De Forpligtelser, der ved nærværende Paragraf er paalagt Ejeren, kommer i dennes Fraværelse eller Forfald til Anvendelse paa den, der paa hans Vegne fører Tilsyn med Staderne.

§ 4. Efter Indstilling af Fællesledelsen kan Landbrugsministeren lade et eller flere af de i § 3, Litra i., omhandlede Forbud træde i Kraft for hele Landet eller for enkelte Landsdele uden Hensyn til, om det paagældende Distrikt er erklæret for smittet af Bipest eller ej.

§ 5. Forinden en Organisation, der virker som Fællesledelse for Biavlerforeninger her i Landet, vil kunne erholde Anerkendelse som saadan, maa den overfor Landbrugsministeren erklære sig villig til at drage Omsorg for Bipestsygdommens Bekæmpelse paa den i nærværende Lov forudsatte Maade, derunder navnlig ved Udsendelse til smittede Egne af Mænd, der besidder det fornødne Kendskab til Sygdommens Behandling. Den fornødne Autorisation for disse Tilsynsmænd meddeles af Landbrugsministeren. Til Opnaaelse af Autorisation udkræves, at vedkommende har gennemgaaet et Kursus i Behandling af Bipestsygdomme eller paa anden Maade har godtgjort, at han er i Besiddelse af den fornødne Indsigt i de omhandlede Forhold. Landbrugsministeren fastsætter de nærmere Regler for disse Kursus, der af Fællesledelsen foranstalles afholdt paa passende Steder i Landet, udfærdiger en Instruks for Tilsynsmændene, hvorefter de har at rette sig under Udførelsen af

deres Hverv, samt forsyner dem med en autoriseret Protokol. Landbrugsministeren kan til enhver Tid tilbagekalde den givne Autorisation.

§ 6. Af det i det paagældende Finansaar til Raadighed staaende Beløb kan indtil 500 Kr. anvendes til Fællesledelsens Administrationsudgifter.

De øvrige Omkostninger ved den af Fællesledelsen iværksatte Bekæmpelse af Bipesten godtgøres af Statskassen med Halvdelen, dog saaledes, at det til Raadighed staaende Beløb ikke overskrides. Det paahviler Fællesledelsen aarlig at aflægge Regnskab over de til Bekæmpelsen medgaaede Beløb samt at afgive Beretning om den i Aarets Løb paa det her omhandlede Omraade udfoldede Virksomhed.

§ 7. De Undersøgelser, som maatte anses nødvendige til Bipestens Konstatering, foretages ved et af Statens Laboratorier.

§ 8. Overtrædelse af de Biejerne eller disses Repræsentanter i Henhold til nærværende Lov paa lagte Forpligtelse straffes med Bøder fra 2 til 100 Kr. I Gentagelsestilfælde fordobles Bøden.

Sager angaaende Overtrædelser af denne Lov behandles som offentlige Politisager. Bøderne tilfalder Statskassen.

§ 9. Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft den 1. April 1914 og bliver at forelægge til Revision inden 1. April 1919. Lov af 8. Maj 1908 om Bekæmpelse af Bipest bortfalder. Dog beholder Danmarks Biavlerforening indtil videre Anerkendelse som Fællesledelse for Danmarks Biavlerforeninger. De Amter, der i Henhold til tidligere Bekendtgørelser er erklærede for smittede af Bipest, betragtes fremdeles som bipestsmittede, og de Tilsynsmænd, der tidligere er autoriserede, beholder deres Autorisation, ligesom Bøder, idømte efter Loven af 8. Maj 1908, medfører Gentagelsesvirkning efter nærværende Lov.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ifølge Lov Nr. 99 af 8. Maj 1908 om Bekæmpelse af Bipest skal nævnte Lov underkastes Revision inden 1. April 1914.

Loven af 8. Maj 1908 blev baade ved Fremsættelsen paa Rigsdagen og ved dens senere Behandling betegnet som

en Forsøgslov, idet det ved en Bevilling paa 10,000 Kr. aarlig i 5 Aar skulde gøres muligt at iværksætte en planmæssig Bekæmpelse af Bipesten i alle de Egne af Landet, hvor denne Sygdom forekom med det Formaal at opnaa en saa stor Nedgang i Sygdomstilfældenes Antal, at Biavlerne selv — muligvis gennem en Overgangsperiode — ved Hjælp af deres Organisationer kunde tage Sagen i deres Haand, hvorhos det samtidig skulde undersøges, om de ved Loven indførte Foranstaltninger iøvrigt var tilstrækkelige til i Fremtiden at danne det lovmæssige Grundlag for en virksomhedsfuld Bekæmpelse af Sygdommen. Medens Loven i sidstnævnte Henseende i alt væsentligt har virket tilfredsstillende, har Sygdommen, skønt der har været en meget betydelig Nedgang i Sygdomsprocenten i alle de Egne, hvor Sygdommen har været Genstand for Behandling, dog endnu en saa stor Udbredelse, at Biavlerne ikke ved egen Hjælp kan bringe den til Ophør, og for at en virksom Bekæmpelse af Bipesten ogsaa i Fremtiden kan finde Sted, saaledes at det alt udførte Arbejde ikke skal gaa til Spilde, maa man anse det for rettest, at der endnu i 5 Aar stilles et Beløb aarlig til Raadighed til Bipestens Bekæmpelse, hvilket formenes passende at kunne fastsættes til 5000 Kr., altsaa det halve af, hvad der blev stillet til Raadighed ved Loven af 8. Maj 1908.

For at gøre Kredsen interesserede i, at Arbejdet til Bipestens Bekæmpelse udføres saa godt og med saa ringe direkte Udgift som muligt, er det i Forslagets § 6 foreslaaet, at Staten indenfor det til Raadighed staaende Beløb kun betaler Halvdelen af de af Kredsen udredede Omkostninger.

Overensstemmende med en fra Danmarks Biavlerforening, der af Landbrugsministeriet er blevet anerkendt som en Fællesledelse i Henhold til § 2 i Loven af 1908, fremkommet Henstilling er det ligeledes i Forslagets § 6 foreslaaet, at der af de i det paagældende Finansaar til Raadighed staaende Midler kan anvendes indtil 500 Kr. som Tilskud til Fællesledelsens Administrationsudgifter. Under Hensyn til, at Fællesledelsen udfører et ikke ringe Arbejde ved Gennemførelsen af Loven, synes det rimeligt, at der af det of-

deres Hverv, samt forsyner dem med en autoriseret Protokol. Landbrugsministeren kan til enhver Tid tilbagekalde den givne Autorisation.

§ 6. Af det i det paagældende Finansaar til Raadighed staaende Beløb kan indtil 500 Kr. anvendes til Fællesledelsens Administrationsudgifter.

De øvrige Omkostninger ved den af Fællesledelsen iværksatte Bekæmpelse af Bipesten godtgøres af Statskassen med Halvdelen, dog saaledes, at det til Raadighed staaende Beløb ikke overskrides. Det paahviler Fællesledelsen aarlig at aflægge Regnskab over de til Bekæmpelsen medgaaede Beløb samt at afgive Beretning om den i Aarets Løb paa det her omhandlede Omraade udfoldede Virksomhed.

§ 7. De Undersøgelser, som maatte anses nødvendige til Bipestens Konstatering, foretages ved et af Statens Laboratorier.

§ 8. Overtrædelse af de Biejerne eller disses Repræsentanter i Henhold til nærværende Lov paa lagte Forpligtelse straffes med Bøder fra 2 til 100 Kr. I Gentagelsestilfælde fordobles Bøden.

Sager angaaende Overtrædelser af denne Lov behandles som offentlige Politisager. Bøderne tilfalder Statskassen.

§ 9. Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft den 1. April 1914 og bliver at forelægge til Revision inden 1. April 1919. Lov af 8. Maj 1908 om Bekæmpelse af Bipest bortfalder. Dog beholder Danmarks Biavlerforening indtil videre Anerkendelse som Fællesledelse for Danmarks Biavlerforeninger. De Amter, der i Henhold til tidligere Bekendtgørelser er erklærede for smittede af Bipest, betragtes fremdeles som bipestsmittede, og de Tilsynsmænd, der tidligere er autoriserede, beholder deres Autorisation, ligesom Bøder, idømte efter Loven af 8. Maj 1908, medfører Gentagelsesvirkning efter nærværende Lov.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ifølge Lov Nr. 99 af 8. Maj 1908 om Bekæmpelse af Bipest skal nævnte Lov underkastes Revision inden 1. April 1914.

Loven af 8. Maj 1908 blev baade ved Fremsættelsen paa Rigsdagen og ved dens senere Behandling betegnet som

en Forsøgslov, idet det ved en Bevilling paa 10,000 Kr. aarlig i 5 Aar skulde gøres muligt at iværksætte en planmæssig Bekæmpelse af Bipesten i alle de Egne af Landet, hvor denne Sygdom forekom med det Formaal at opnaa en saa stor Nedgang i Sygdomstilfældenes Antal, at Biavlerne selv — muligvis gennem en Overgangsperiode — ved Hjælp af deres Organisationer kunde tage Sagen i deres Haand, hvorhos det samtidig skulde undersøges, om de ved Loven indførte Foranstaltninger iøvrigt var tilstrækkelige til i Fremtiden at danne det lovmæssige Grundlag for en virksomhedsfuld Bekæmpelse af Sygdommen. Medens Loven i sidstnævnte Henseende i alt væsentligt har virket tilfredsstillende, har Sygdommen, skønt der har været en meget betydelig Nedgang i Sygdomsprocenten i alle de Egne, hvor Sygdommen har været Genstand for Behandling, dog endnu en saa stor Udbredelse, at Biavlerne ikke ved egen Hjælp kan bringe den til Ophør, og for at en virksom Bekæmpelse af Bipesten ogsaa i Fremtiden kan finde Sted, saaledes at det alt udførte Arbejde ikke skal gaa til Spilde, maa man anse det for rettest, at der endnu i 5 Aar stilles et Beløb aarlig til Raadighed til Bipestens Bekæmpelse, hvilket formenes passende at kunne fastsættes til 5000 Kr., altsaa det halve af, hvad der blev stillet til Raadighed ved Loven af 8. Maj 1908.

For at gøre Kredsen interesserede i, at Arbejdet til Bipestens Bekæmpelse udføres saa godt og med saa ringe direkte Udgift som muligt, er det i Forslagets § 6 foreslaaet, at Staten indenfor det til Raadighed staaende Beløb kun betaler Halvdelen af de af Kredsen udredede Omkostninger.

Overensstemmende med en fra Danmarks Biavlerforening, der af Landbrugsministeriet er blevet anerkendt som en Fællesledelse i Henhold til § 2 i Loven af 1908, fremkommet Henstilling er det ligeledes i Forslagets § 6 foreslaaet, at der af de i det paagældende Finansaar til Raadighed staaende Midler kan anvendes indtil 500 Kr. som Tilskud til Fællesledelsens Administrationsudgifter. Under Hensyn til, at Fællesledelsen udfører et ikke ringe Arbejde ved Gennemførelsen af Loven, synes det rimeligt, at der af det of-

fentlige ydes den det ønskede mindre Beløb til Bestridelse af dens Administrationsudgifter.

Iøvrigt er nærværende Lovforslag i alt væsentligt overensstemmende med Loven af 8. Maj 1908. Af mindre, forøvrigt ret uvæsentlige Ændringer skal her fremhæves følgende:

ad § 3 d. Den af Tilsynsmanden eller Politiet Ejeren givne Frist til at efterkomme de givne Anvisninger til Hindring af Smittens Udbredelse maatte ikke efter Loven af 1908 overstige 14 Dage; da denne Tidsfrist maa anses for unødigt lang, er den her foreslaaet sat til 10 Dage.

ad § 3 h. Da det er forekommet, at Nævnet ikke har kunnet enes om Valget af en Opmand, foreslaas det her, at denne om fornødent udnævnes af Politimesteren.

ad § 9. Indholdet af denne Paragraf er nyt, men tiltrænger formentlig ikke nogen nærmere Begrundelse.

Som Bilag til Lovforslaget er aftrykt tvende af Fællesledelsen udarbejdede Oversigter over Udgifterne ved Bipestens Bekæmpelse i Aarene 1909—12 samt over Arbejdet til Bipestens Bekæmpelse i Aarene 1909—12.*)

Et Foderapparat.

Af A. P. Andersen, Gadstrup.

Mon vi ikke har rigeligt med Foderapparater? er der sikkert en og anden, som tænker, naar de læser Overskriften til denne Artikel; og jeg maa indrømme, at Sandsynligheden taler for det. I sidste Udgave af „Fører i Biavl“ er omtalt ikke mindre end syv forskellige Foderapparater, og vi har et rigt Udvalg foruden; men om vi alligevel ikke har Brug for et godt Foderapparat, er et andet Spørgsmaal.

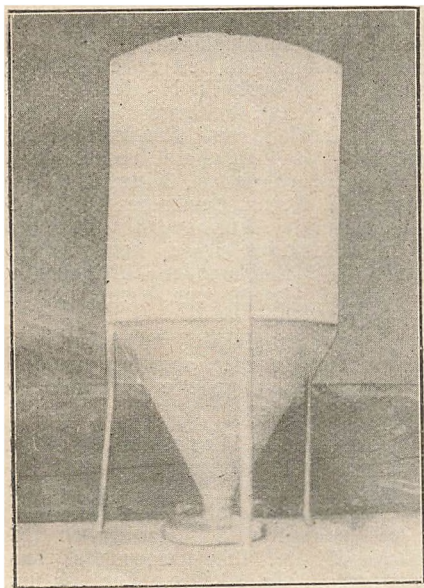
I de Aar, jeg har drevet Biavl, har jeg prøvet adskillige Apparater ved Efteraarfodringen, men om dem alle maa jeg sige, at ingen af dem har virket til min fulde Tilfredshed. Jeg vil her blot omtale et Par af dem, jeg har syntes bedst om. Det ene af disse er „Foderflasken“, som anbringes bag Indskudet med Flaskehalsen i Laaget af en

lille Blikæske. Hvis man vil, kan der anbringes to eller flere Flasker i Rummet bag Indskudet, og ved denne Metode kan der fodres, uden at en eneste Bi gaar tabt. Et Efteraar fodrede jeg alle mine Bifamilier paa denne Maade, men har man flere Stader, er denne Metode for omstændelig og tager for megen Tid. Derimod anbefaler jeg gerne Flasken til den mindre Biavler og Begyndere, men ogsaa her har den sine Vanskeligheder. Det kan ske, at en Flaske „sinutter“ og en Del af Foderet spildes, særlig naar Begynderen kommer anden Gang og maaske ryster lidt paa Haanden, idet Bierne skynder sig ad for at se, hvad der gaar for sig.

Det andet Foderapparat, som jeg har benyttet de sidste Aar, er en ganske almindelig Trækasse, hvori der er „rendt“ smeltet Voks i Hjørnerne. Jeg plejer at tilberede Kandisfoder i en stor Grukedel, og med en Vandkande eller Spand hælder jeg det flydende Foder i Kasserne og drysser en Haandfuld Hakkeise ovenpaa. Dette er en nem Maade at fodre paa, og dog har den ogsaa sine svage Sider. Det sker, at der trods Paapasselighed alligevel drukner nogle Bier i Foderet, særlig naar Bierne er lidt sene med at tage det; er de derimod særdeles villige til at tage Foderet, tager de ofte Hakkeisen bagæfter, som de tit med stor Møje transporterer helt udenfor Flyvehullet, et i alle Tilfælde unyttigt Arbejde. Endelig har jeg en Anke til mod Trækasserne. Naar man faar dem ned fra Loftet om Efteraaret, er de som Regel utætte og maa først en Omgang i Vandet og undertiden „vokses“ igen, før de bliver tætte. Ved Siden af Foderkasserne har jeg derfor stadig gjort Forsøg med andre Foderapparater for at finde det mest ideelle. Af de Fordringer, der maa stilles til et Foderapparat, er et Par af de vigtigste, at det er saa praktisk og tillige saa enkelt som muligt, og ud fra dette Synspunkt, har jeg konstrueret mit Foderapparat, der laves paa følgende Maade: Man køber en ganske almindelig Blikdunk, Størrelsen efter Behag. Af tyk Hegnstraa laves tre Stivere, som bankes lidt fladtrykte i den Ende, som paa-loddes Dunken. De anbringes saaledes, at der mangler 5 mm i, at Halsen kan naa Bunden paa Bihuset. Et eneste

*) Se T. f. B. 1913 Side 253.

Blik paa vedføjede Billede vil bedre end Ord forklare, hvordan dette Foderapparat laves. Ved Hjælp af en stor Tragt fylder man Dunken, og ligesom ved Foderflasken anbringes et lille Bliklaag forneden, og Bierne kan nu tage Foderet, uden at en eneste Bi gaar til Grunde. Dette Foderapparat har den Fordel frem for Flasken, at det rummer mere, og at det aldrig „smutter“, og Bierne maa ligesom ved hin „arbejde“ for at faa Foderet, hvad jeg anser for mest naturligt.

Jeg har prøvet dette Foderapparat i de to sidste Efteraar, men det første Aar viste det sig, at Dunken undertiden vilde „klukke“, saa den gav for meget. Sidste Sommer besøgte jeg en af vore dygtigste Biavlere, Urmager S. Sørensen, Magleby, og fik af ham et lille sindrigt Apparat. Dette bestaar af et ganske almindeligt lille Bliklaag, hvori er paaloddet et Stykke „Bølgeblik“ i Bunden og paa Laagets Kant en Slags Fjeder, der slutter om Dunkens Hals (hvilken sidste ogsaa kan ses paa Billedet); med denne Mekanisme paa virker Foderdunken fortræffeligt.

Jeg har ofte moret mig ved at se Bierne, i en Klump paa en Haands Størrelse, anstrenge sig for at faa fat i Foderet, og de har alligevel præsteret det Kunststykke at bære 5 kg ind i Løbet af en Nat. Naar man har Udbigaarde, hvor det især har sin Betydning at faa

udført Fodringen saa hurtigt og let som muligt, er Foderdunken efter min Mening et praktisk Apparat; men det skulde glæde mig, hvis den ogsaa i Hjemmebigaardene kunde bidrage til at spare adskillige Biers Liv. For det er en sørgelig Kendsgerning, at der hvert Efteraar drukner adskillige Bier ved, at mange fodrer med g'acerede Krukker, Fade og lignende Ting.

Med Hensyn til Efteraarsfodringen forøvrigt kun dette: Der er saa ofte i „T. f. B.“ anbefalet at fodre Bierne saa tidligt som muligt efter Trækkets Slutning om Efteraaret. Dette har min fulde Tilslutning; dels tager Bierne altid meget hurtigere Foderet, naar man fodrer tidligt, og dels siger det sig selv, at denne Tid er mest naturlig. Maalet bør være: Biernes Natur saa nær som muligt.

» Musvitten «.

Af Urmager S. Sørensen, Magleby.

Musvitten kan om Vinteren husere slemt i Bigaarden; sidste Vinter affolkede de et kraftigt Stade for mig, saa der kun var en lille Rest tillige med Dronningen tilbage i Foraaret. Midt i Byen og indeklemt mellem beboede Huse, som min Bigaard ligger, kan jeg ikke skyde efter dem og paa den Maade skræmme dem. Et Par andre Midler, jeg i Efteraaret har brugt og nu bruger mod Mejsjerne og med tilfredsstillende Resultat, er følgende: I Efteraaret, naar Vejret var godt, anbragte jeg midt i Bigaarden paa en 3 Alen høj Stang en lille Hylde, og paa denne fastskruede jeg med en lille Jærnskruevinge en udstoppet Ugle, som var anbragt paa en Gien med Træfod. Alle Fugle, Graaspurve, Musvitter osv., var som blæst bort af Bigaarden, saa længe Uglen stod paa Vagt. Jeg vilde jo ikke have Uglen ødelagt og fjernede den derfor i daarligt Vejr og om Natten. De sidste Par Maaneder omtrent, hvor Vejret saa ofte har været regnfuldt og stormende, har jeg brugt et andet Middel, som jo virker mere radikalt. Jeg købte hos en Isenkræmmer 6 Stykker smaa Musefælder à 10 Øre pr. Stk.; de bestaar af en lille Træplade med en Jærnbøjle, som ved en Fjeder smæk-

ker ned og dræber Musene. Disse smaa Fælder opstilledes jeg paa Flyvebrættene lige foran Indgangene paa de Stader, som sidste Aar var mest Genstand for Musvittens Angreb. I den første Uges Tid fangedes nogle Stykker, de fleste ved det Stade, som i Fjor blev saa godt som ødelagt af Musvitter; men nu har de lært at holde sig fra Flyvebrættene, og det synes, som Musvitplagen er forbi i min Bigaard. Man maa tøjre Fælderne til Stadets Ben, hvad jeg ikke gjorde straks; Følgen blev, at Kattene rendte med et Par Fælder.

Af de to Metoder foretrækker jeg Ugien, da jeg synes, det er Synd at fange Musvitterne; men det er ogsaa kedeligt at faa flere af sine Stader svækket for deres Skyld.

Fiskenet har jeg ogsaa brugt, men ikke med saa tilfredsstillende Resultat, og det er ikke saa nemt at faa fat i.

Fra Kredsene.

Gl. Roskilde Amts B.F. afholdt den 14. Decbr. Generalforsamling paa Højskolehjemmet i Roskilde. Det vedtoges at udvide Bestyrelsen fra 5 til 9 Medlemmer. Genvælt blev Fabrikant J. Vedsø, Driftbrohus, og Redaktør N. S. Kristensen, Aldershvile. Valgt blev Biavler Jensen, Ejby; Portner F. Hansen, Vridsløselille; Sadelmager Th. Nielsen, Broskovhuset, og Skolebetjent Sørensen, Roskilde: Sidstnævnte valgtes til lige til Sekretær og Kasserer i Stedet for Fabrikant J. Vedsø, der havde beklædt disse Pladser i 18 Aar og ikke vilde modtage Genvælg. Til Revisor valgtes Landpost Eriksen, Hvalsø. Beretning om Bipestens Bekæmpelse i 1913 aflagdes. Der var undersøgt 58 Bigaarde med 232 Huse og 15 Kuber: 55 Familier fandtes angrebne af Bipest, 54 af disse blev sat paa Ledere, og der fandtes 3 Stader staaende med Bygning uden Bier. Bipesten optraadte stærkt i Egnen omkring Lejre, Hvalsø og Borup; de fleste Tilfælde var fundne i V. Saaby, Kr. Hvalsø og Syv, et Par isolerede Tilfælde ved Taastrup og Roskilde.

Randers og Omegns B.F. afholdt Generalforsamling den 6. December 1913. Regnskabet fremlagdes og godkendtes. De 3 afgaaende Bestyrelsesmedlemmer: Karl Munk, Randers, P. C. Jensen, Kristrup, og Jens Jakobsen, Spentrup, genvælgtes. Til Revisor genvælgtes K. Piilgaard. Det vedtoges at afholde en lille Festlighed den 22. Februar 1914 i Anledning af Foreningens 40-aarige Stiftelsesdag; Ordningen heraf overlodes til Bestyrelsen.

Holstebro og Omegns B.F. afholdt Generalforsamling paa Højskolehjemmet den 13. December. Formanden, Tømrermester L. Lauritsen, aflagde Beretning om Aarsvirksomheden, hvilken han karakteriserede som særdeles god. Der var bl. a. afholdt flere velykkede Møder. I Aarets Løb var afgaaet 9 Medlemmer og tilkommet 18. Foreningen var siden sin Begyndelse i 1908, da den havde 16 Medlemmer, nu naaet frem til et Medlemstal af 95. Det kunde ogsaa siges, at Foreningen havde været til stor Gavn for Biavlens Fremme paa Egnen.

Derefter fremlagdes Regnskabet, der balancerede med 568 Kr. 17 Øre. Det udviste et Tilskud fra Hovedforeningen paa 51 Kr. 60 Øre. Medlemsbidraget andrager 170 Kr. Udgiften til Hovedforeningen udgør 127 Kr. 50 Øre. Kassebeholdningen er 73 Kr.

Som Medlemmer af Bestyrelsen genvælgtes Fotograf A. H. Vorbeck, Holstebro, C. Uhre, Tvis, og P. Krog, Felding. Som Foreningens Repræsentant ved Amtsmødet valgtes Formanden. Som Delegeret ved Centralmødet i Slagelse valgtes N. Nielsen, Dalgård, Borbjerg. Til Rejsen bevilgedes 40 Kr. Som Suppleant valgtes Formanden. Det vedtoges, at Foreningen i det kommende Aar skal afholde 3 Biavlsmøder. Ligeledes vedtoges det af Foreningens Kasse at støtte ubemidlede Biavlere.

Formanden anbefalede at anskaffe Krainer- og italienske Bier, som han mente var mere mønstandsdygtige overfor Sygdom end de almindelige Bier.

Ramsø-Tune Herreds B.F. afholdt sin aarlige Generalforsamling den 29. December paa Gadstrup Kro. Det reviderede Regnskab fremlagdes og godkendtes; det udviste en Indtægt af 535 Kr. og en Udgift af 479 Kr. 18 Øre. Til Bipestens Bekæmpelse var anvendt 97 Kr. 50 Øre. Der var undersøgt 229 Familier; af disse var 8 angrebne af Pest. Til ubemidlede Medlemmer er uddelt 2 Bihuse paa de sædvanlige billige Betingelser, og endvidere er til Foreningens Medlemmer bortloddet forskellige nyttige Biavlredskaber til et Beløb af 45 Kr. 57 Øre. I Sommerens Løb var afholdt et velbesøgt Møde ved Gadstrup St. med Redaktør N. S. Kristensen, Aldershvile, og Forstander Hans Knudsen, Landsgrav, som Talere, henholdsvis om Biavl og Frugtavl. Af Landbrugslofferiets Overskud har Foreningen i 1913 modtaget 100 Kr.

Det vedtoges i Aaret 1914 at uddele 2 Bihuse til mindre bemidlede Biavlere samt at anvende indtil 60 Kr. til Bortlodning af nyttige Biavlredskaber. Til Revisor genvælgtes Tømrer J. Olsen, Gadstrup. Til Delegerede ved DBF.s Centralmøde i Slagelse valgtes Formanden, A. P. Andersen, Gadstrup, og N. S. Kristensen, Roskilde.

Vends Herreds B.F. afholdt Søndag den 7. December sin aarlige Generalforsamling paa N. Aaby Gæstgivergaard. Regnskabet, der balancerede med 222 Kr. 83 Øre, fremlagdes og godkendtes enstemmig. Det bestemtes i Sommeren 1914 at afholde 3 Møder, de to afholdes sidst i Maj og det tredje i Eftersommeren. De Medlemmer, der ønsker Voks byttet, maa indsende saadant

til Formanden inden 1. Marts. og til samme Dato maa Bestilling paa Købetavler være indgivet. Der vil for Fremtiden ikke blive købt flere Tavler hjem, end der er bestilt forud; derimod vil der blive etableret et Udsalg af Vokstavler og mindre Redskaber hos Cykkelhandler Johannes Absalonson, N. Aaby St. Bihuse og Udslyngere bestilles som hidtil hos Formanden. Det vedtoges at lade fremstille en Honningetikette for Foreningens Medlemmer efter et Udkast, som Severin Rasmussen fremkom med, dog med lidt Forandring. Som Delegeret til Centralmødet valgtes Formanden. De efter Tur afgaaende Bestyrelsesmedlemmer og Revisorer genvalgtes. I Bestyrelsen er nu: A. Buch, Skriflinge, J. Thiel, Ejby, Kr. Henriksen, Gamborg, H. P. Rasmussen, Roerslev, og J. Larsen, N. Aaby, sidstnævnte Formand.

Fjellerup og Glæsborg B.F. afholdt sin aarlige Generalforsamling i Hede-gaard den 30. December. Regnskabet fremlagdes og godkendtes. Det udviste en Indtægt paa 121 Kr. 47 Øre og en Udgift paa 80 Kr. 14 Øre. Kassebeholdning 41 Kr. 33 Øre. Til Bestyrelsen genvalgtes Uddeler B. Frederiksen, Glæsborg, og som Suppleant Skomager A. Andersen, Glæsborg. Til Delegerede til Amtsforeningens Generalforsamling første Lørdag i April 1914 valgtes Karetmager D. Jensen, Fjellerup, Sogneraad-formand J. Hansen, Tvedhusene, og Skomager A. Andersen, Glæsborg. Til Suppleanter valgtes Skræddermester Hansen, Glæsborg, og Gaardejer N. Nielsen, Løen Mark. Det vedtoges at anvende indtil 25 Kr. til Rejsegodtgørelse for de af Medlemmene, som vil rejse til et Møde i Auning en Søndag i Forsommeren, hvor Stabssergent Bjerregaard, Fredericia, har lovet at tale. Nærmere Meddelelse enten gennem „T. f. B.“ eller ved Brevkort. M. Anthonen.

Vismarlunds B.F. er i jævn Fremgang. Foreningen tæller nu ca. 70 Medlemmer. 1913 har været et særdeles godt Høringaar her paa Egnen; de fleste Biavlere kan opvise et Overskud af 40—60 Pd. Honning pr. Familie, og enkelte Familier har givet betydelig mere. Prisen pr. Pd. Honning er her 1 Mk., og Afsætningen er god for velbehandlet Honning. Siden vi den 19. November holdt Generalforsamling, er Foreningens Sekretær, Chr. Andresen, afgaaet ved Døden. Han har været Medlem af Foreningen siden dens Stiftelse den 5. Juli 1891 og Sekretær i 2 Aar. Hædret være hans Minde! Hans Søster, Frøken Anna Andresen, har lovet at fortsætte med Fabrikation af Kunsttavler. Voks, indleveret fra Medlemmerne, forarbejdes for 40 Pf. pr. Pd.; for Ikke-Medlemmer er Prisen 60 Pf. pr. Pd. L. Kjelsmark.

Grenaa og Omegns B.F. afholdt sin aarlige Generalforsamling paa Afholdshotellet i Grenaa den 13. Decbr. 1913. Det reviderede Regnskab fremlagdes og godkendtes. Det udviste en Indtægt af 181 Kr. 30 Øre og en Udgift paa 117 Kr. 95 Øre. Kassebeholdning 63 Kr. 35 Øre. Derefter foretoges Valg af Bestyrelse. De afgaaende var For-

manden, Kr. Axel Mortensen, Gartner J. Andersen, Grenaa, og Karetmager S. Rasmussen, Ørum, som alle genvalgtes. Til Revisorer genvalgtes Murer Kragh, Grenaa. Som Delegerede til Amtsforeningens Generalforsamling valgtes Gaardfæster N. Mogensen, Gjerred, Gartner Voigt, Hessel, og Tømrer N. Hou, Langstrup. Det vedtoges at lade afholde Foredrag med praktisk Undervisning i Bigaardene paa 5 forskellige Steder i Kredsen. Det overdroges til Bestyrelsen at bestemme Tid og Sted for Mødernes Afholdelse. Det vedtoges at sende Vokset til R. Krøggsgaard, Aistrup, til Forarbejdning. Til Ordning heraf valgtes Kr. Axel Mortensen, Stokkebro, Karetmager S. Rasmussen, Ørum, Th. Meinike, Lyngby, og Murer Kragh, Grenaa. Kr. Axel Mortensen.

Skanderborg Amts B.F. afholdt den 28. December 1913 Generalforsamling paa Afholdshotellet ved Stilling St. Regnskabet for 1913 fremlagdes og godkendtes. Indtægt Kr. 198,20. Udgift Kr. 143,80. Det bestemtes at afholde et Møde den 5. Juni hos Togbetjent Thomsen, Skanderborg. Det overlodes til Bestyrelsen at overveje Spørgsmaalet: Bedømmelse af Foreningens Bigaarde, eventuelt Præmiering.

Som Bestyrelsesmedlemmer genvalgtes Gartner Jens Nielsen, Stjær, og Bmd. S. J. Nielsen, Stilling, og nyvalgtes Lærer A. Nielsen, Fruering. Til Revisor valgtes Mikael Jensen, Hørning. Til Delegerede valgtes S. J. Nielsen, Stilling, og Brøndgraver Jepsen, Hørning. Suppleant Mikael Jensen, Hørning. Til Formand genvalgtes S. J. Nielsen, Stilling.

Wedelisborg Birks B.F. afholdt sin aarlige Generalforsamling den 21. December. Regnskabet fremlagdes og godkendtes. Foreningen har afholdt et 4 Dages Kursus og har deltaget i Biavlsudstillingen i Ejby. Den har i Aarets Løb haft en Tilgang af 14 nye Tidsskriftholdere. Bestyrelsen genvalgtes med Undtagelse af Næstformanden, i hvis Sted valgtes Hmd. Jørgen Jørgensen, Korslund. Det vedtoges at afholde et 4 Dages Kursus til Sommer samt saa vidt muligt at forfatte Bipesteftersyn i Kredsen. J. J. Pedersen.

Lemvig og Omegns B.F. afholdt den 3. Januar ordinær Generalforsamling i Lemvig Afholdshjem. Efter at Formanden havde budt velkommen, fremlagdes Regnskabet i revideret Stand af Kassereren, Toldassistent Lund, Lemvig. Det godkendtes enstemmig. Derefter foretoges Valg af Bestyrelsesmedlemmer og Kredsførmand i Stedet for de efter Tur afgaaende. Genvalgt blev Cyklefabrikant Jepsen, Lemvig, Lærer Jensen, Engberg, og Gaardejer K. J. Borum; desuden valgtes Maler Madsen, N. Nissum, Lærer Geil, Møborg, og Murer C. Fjordside, Høve. Som Delegeret til Centralmødet valgtes Gaardejer K. J. Borum og som Suppleant Lærer Jensen. Til Revisorer valgtes Toldassistent Christensen og pens. Postbud Nielsen af Lemvig. Det vedtoges at lade afholde nogle Foraarsmøder ved Biavls lærer P. Nielsen efter Bestyrelsens nærmere Bestemmelse samt at lade afholde et

Kursus af en fremmed Biavlslærer i 4 efter hinanden følgende Dage. Endvidere vedtages det at bortlodde en Bisværme ved et af Foraarsmøderne. Til Ophjælpning af Biavlen i Humlum bevilgedes et Beløb af 10 Kr. i 1914.

Faaborg og Omegns B.F. afholdt sin aarlige Generalforsamling den 21. December paa Madsens Hotel i Faaborg.

Formanden aflagde Beretning om Aarets Virksomhed og om Delegeretmødet i Svendborg. Udstillingen i Ringe tog hele Garantibeløbet, 100 Kr., saa der blev kun udbetalt Tilskudet til Tidsskriitholderne. Af Kredsens 73 Medlemmer er 69 Holdere af „T. f. B.“. Honningudbyttet var opgivet af 36 Medlemmer til 5204 Pd. Der var indvintret 176 og indvintret 202 Familier. Det reviderede Regnskab fremlagdes og godkendtes. Indtægt 196 Kr. 20 Øre, Udgift 167 Kr. 44 Øre. Overskud 28 Kr. 76 Øre. De efter Tur afgaaende Bestyrelsesmedlemmer genvalgtes. Til Revisorer valgtes Rebslager Hansen, Faaborg, og Snedker Hanibalsen, Svanninge. Til Delegeretmødet i Svendborg valgtes Formanden, Næstformanden og Snedker Hanibalsen. Til Suppleant valgtes J. Holm, Horne. Til Repræsentant ved Bipestmødet valgtes Væver H. F. Hansen, Falsled. Til Kunsttavler blev bevilget som sidste Aar. Der blev forhandlet om en Udflugt til Husmandsskolen i Odense til Sommer. Et af Sommermøderne vil blive afholdt hos Forvalter Brønne, Nakkebølle Sanatorium. Om Udvintringsmødet i Maj vil der komme Bekendtgørelse i Tidsskriftet. J. Andersen.

Et og Andet.

Vejret (11. Januar) har i den sidst forløbne Maaned været meget vekslende; en Dag imellem har det tegnet til haard Vinter med ret stærk Frost, men kort efter er Termometret atter gaaet over 0. Sne er der kun falden lidt af, og Jorden har kun en Dags Tid været dækket af Sne. Bjerne har holdt sig i fuldstændig Ro. En Biavler meddeler, at mange af Bjerne i hans ene Stade var døde paa Grund af, at det over Indgangen værende Jalosibræt var bundset saa meget, at det var umuligt for Bjerne at komme ud. Atter et Bevis for, hvor nødvendigt det er at sørge for at holde Indgangen aaben.

Kandiskage. I en Gryde hældes $\frac{3}{4}$ l ($\frac{3}{4}$ Pot) varmt Vand og deri under Omrøren 3 kg (6 Pd.) lyst Kandis og helst tillige 250 g ($\frac{1}{2}$ Pd.) Honning. Det smeltes under jævnlig Omrøren over svag Ild. Naar alt Sukkeret er fuldstændig smeltet, tages Gryden af Ilden for langsomt at afkøles. Naar Siruppen i Gryden begynder at blive lysere, er den ved at stivne. Den røres da endnu en Gang og hældes derpaa i Træforme, i hvilke forud er lagt et Læg Papir. 2 Timer senere har man da en sprød Kandiskage. Sådanne Træforme kan passende være 4 cm ($1\frac{1}{2}$ “) høje, 15 cm (6“) brede og have samme Længde som Dækbrædderne i Huset, til 10×12 og □ Stedet 38 cm ($14\frac{2}{3}$ “) lang og til Lavnormal 43,5 cm ($16\frac{5}{8}$ “). Formen med den deri værende Kandiskage

anbringes umiddelbart paa Tavlebærerne lige over Bjerne Sæde, og det er let at tætte saavel foran som bagved Formen enten med Træpet eller med Dækbrædderne. Fodring med Kandiskage er kun Nødfoder til Bifamilier, der er indvintrede med altfor ringe Forraad.

Modtag min Tak for Nordisk Biavlskalender. Det er en ganske fortræffelig Lommebog, som jeg vil anbefale til enhver Biavler at købe. Den er mig til megen Nytte, da jeg fører Bog over alt vedrørende Bjerne samt nøjagtigt Regnskab, men jeg har hidtil maattet hjælpe mig med en almindelig Skrivebog. Vilhelm Larsen, Strøby Egede, Vallø.

Nordisk Biavlskalender for 1914. 2. Aargang, af J. og N. S. Kristensen. Denne fortrinlige Lommebog for Biavlere fortjener den varmeste Anbefaling. Den afgiver ikke alene et bekvemt Middel til samlede Noteringer og gennemført Oversigt over Foreteelser og udførte Arbejder ved hvert enkelt Stade i Bigaarden, men desuden en hel Del udmærkede Artikler om Biavlsementer af stor praktisk Betydning. Enhver Biavler — Begyndere saavel som mere erfarne — bør anskaffe sig denne fortrinlige Lommebog, som sikkert vil blive vel modtaget i vore nordiske Nabolande. (Fjerkræavls- og Benærings-Tidende.)

Højskoleunderstøttelse. Nogle Piger kan af Elevforeningen blive understøttede til Ophold til Sommer paa Djursland Højskole, Trustrup St. (Randers—Grenaa-banen). Henvendelse derom sendes skriftlig til Skolens Forstander, P. Hansen.

Ekko fra Staderne.

Lunge Skov, Gjelsted, 23. Decbr. 1913 var et daarligt Bjaar i denne Egn. Gennemsnitsudbyttet var 10—12 kg pr. Stade, men trods det mindre gode Bjaar er her en vaagnende Interesse for Biavl.

J. J. Pedersen.

Strøby Egede, Vallø, 4. Januar.

Jeg har nu 10 Familier, som jeg i Midten af September indvintrede paa rigeligt Forraad, og haaber, at de nok klarer sig godt. Jeg er ogsaa omhyggelig for mine Bier; jeg kan da endnu rose mig af, at jeg aldrig har mistet en Familie om Vinteren, men derfor kan jeg takke „T. f. B.“ og Ledetraad i Biavl; det er gennem disse, jeg har lært at passe Bier. Vilhelm Larsen.

Indhold af dette Nummer :

Biaaret 1913.....	7
Et Foderapparat.....	12
Et og Andet.....	16
Ekko fra Staderne.....	16
Forslag til Lov om Bekæmpelse af Bipest... ..	9
Fra Kredsene.....	14
„Musvittene“.....	13
William Z. Hutchinson.....	5

J. Wreschners Tryk, Roskilde.

Bladet udgaar den 15. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. de 6 Sommermaaneder.

Nr. 2.

15. Februar 1914.

48. Aarg.

Landbrugsministerens Forslag til Lov om Bekæmpelse af Bipest.

Af Carl Hansen.

Den 17. December f. A. fremsatte Landbrugsministeren i Folketinget det i forrige Nr. af Tidsskriftet aftrykte Forslag til en ny Bipestlov. Forslaget kom til 1. Behandling den 9. Januar — hvorom andet Sted i Bladet —, og efter alt det foreliggende kan vi vente, at Forslaget uden væsentlige Forandringer vil blive Lov og udgøre det Grundlag, hvorunder det fortsatte Arbejde mod Bipesten skal foregaa i de følgende 5 Aar. Det tørde derfor være betimeligt at fremkomme med en kortfattet Redegørelse for Forslagets Tilblivelse, ligesom jeg kunde ønske at fremsætte nogle mere personlige Bemærkninger om de Vilkaar, hvorefter der maa arbejdes i de kommende Aar.

Som det vil erindres, nedsatte Centralmødet i 1912 et Udvalg paa 3 Medlemmer — Red. Kristensen, Aug. Petersen og mig — til at forberede det Lovforslag, der i indeværende Aar skal afløse Loven af 1908. Udvalget var enigt om, at Bestemmelserne i den gældende Lov, for saa vidt angaar det praktiske Arbejde mod Bipesten, havde vist sig gode og brugbare, og at kun

ganske enkelte Bestemmelser trængte til Ændringer, og da det kunde forudsættes, at et nyt Lovforslag vilde møde færre Vanskeligheder paa sin Vej, jo mindre det afveg fra den Lov, det skulde afløse, indskrænkede Udvalget sig i den Henseende til, ved Siden af at lade de Punkter af den gældende Lov, som ikke længere havde praktisk Betydning, udgaa, kun at foreslaa saadanne Ændringer, som i det praktiske Arbejde havde vist sig nødvendige, og det var ikke mange:

I § 3 b foresloges indsat en Tilføjelse, som muliggør, at der, naar Anmeldelse om Bipest indløber, kan tages fornødent Hensyn til Aarstid og andre Forhold, forinden der skrides til Behandling af de syge Bifolk. Det kan jo hænde, at der i Øjeblikket ikke staar nogen brugbar Mand til Raadighed for den Forening, der leder Arbejdet, ligesom Forholdene ogsaa kan være af en saadan Natur, at det kan være forsvareligt at udsætte Behandlingen til en heldigere Aarstid.

I § 3 d foreslaas den Frist, som Politimesteren (Sognefogden) skal give de Biavlere, der modsætter sig Tilsynsmændens Indgriben, nedsat fra 14 Dage til 10 Dage. Det har nemlig vist sig, at Fristen næsten altid er bleven sat til Lovens Maksimum, 14 Dage, og det er

en unødvendig lang Tid, især naar Hensyn tages til den Smittefare, et pest-sygt Stade altid repræsenterer.

Under h foreslaas det, at Politimesteren skal udnævne en Opmand, naar de to Medlemmer af Nævnet ikke kan enes om at vælge en saadan. Der har nemlig været saadanne Tilfælde, som har ført til, at hele Bestemmelsen om Nævnets Virksomhed er bleven værdiløs.

Ændringerne i § 7 og § 9 er dels af sproglig Art og dels sigtende til at gøre den nye Lov til en Fortsættelse af den nu bestaaende Lov.

Det ny i Lovforslaget knytter sig til § 1 og § 7, som angaar Statens Delta-gelse i Arbejdsomkostningerne. Forslagene herom har været Genstand for en Forhandling mellem Landbrugsministeren og Medlemmer af Udvalget. Efter den gældende Lov er det Staten, som bærer alle Omkostningerne, dog saaledes, at det staar de enkelte Arbejds kredse frit for at yde et Tilskud — hvilken Tilladelse er benyttet i ikke ringe Grad af forskellige Foreninger —, men efter Lovforslaget skal Staten herefter kun udrede Halvdelen af samtlige Omkostninger — dog at der forlods kan bruges indtil 500 Kr. til Administrationsudgifter, hvorved forstaaes Udgifterne til Protokoller, Arbejdsbøger og andre Tryksager, Rejsseudgifter for Fællesledelsen o. lign. Den anden Halvdel af Omkostningerne skal saa bæres af Kredsen og Hovedforeningen. DBF. har ganske vist ikke f. T. Midler til at bære nogen Del af Kredsenes Udgifter til Bipestbekæmpelsen, uden at Midlerne skal tages fra Foreningens andre Virksomhedsomraader; men det er en af den nye Lovs Forudsætninger — som baade Landbrugsministeren og Lovgivningsmagten i det hele er bekendt med —, at Foreningen ved forøget Tilskud maa sættes i Stand til at bære den ene Fjerdedel af Omkostningerne i de nærmeste Aar, indtil Bipesten er indskrænket til kun at forekomme sporadisk, og Biavlernes Organisationer selv kan overkomme at holde den i Ave. For dette maa jo være det Maal, der tilstræbes. — Der er derfor af Bestyrelsen indsendt Andragende om, at Statsilskudet til DBF. forøges med 1000 Kr., til det Beløb, det udgjorde før 1912, og endvidere vil der blive an-

draget om et Tilskud fra Landbrugs-lotteriet. Begge disse Tilskud har Udvalget Grund til at vente bevilget. Forøgelser af Statsilskudet blev jo omtalt under Lovforslagets 1. Behandling, og efter Ministerens Udtalelse kan vi vist gaa ud fra, at Forslag derom vil blive stillet og ogsaa vedtaget. Og med Hensyn til Tilskud fra Landbrugs-lotteriets Overskud, da er Forholdet jo det, at enkelte Lokalforeninger allerede gentagne Gange har faaet Tilskud, hvorved Biavlens er erkendt som et af de Formaal, der kan støttes ved disse Pengemidler, og man kan sikkert gaa ud fra, at Landbrugsministeren vil finde det rimeligere at give Tilskud til Biavlernes Hovedorganisation end til deres enkelte Underafdelinger, allerhelst da der nu foreligger et hele Landet omfattende Arbejde, som Foreningen skal og maa tage op, og som stiller store Krav til Foreningens i Forvejen knappe Pengemidler.

*

Kan være, at Lovforslaget, der i det allervæsentligste er forelagt af Landbrugsministeren, som det er indstillet af Udvalget, vil møde Kritik, og skønt dets Hovedbestemmelse — Nedsættelsen af Statens Tilskud til Halvdelen — er bleven til efter Forhandling med Ministeren, saa maa denne Kritik selvfølgelig ramme Udvalget. Det er rimeligt. Man har sagt: „Hvorfor kan Staten dog ikke fremdeles bære den forholdsvis ubetydelige Udgift?“ — Jo, det kunde den selvfølgelig. De 5000 Kr. mere eller mindre paa et Budget paa 120 Millioner spiller ingen stor Rolle, men jeg anser det alligevel for meget tvivlsomt, at Lovgivningsmagten var gaaet ind paa fremdeles at lade Staten bære alle Udgifterne. Det vilde ikke have været i Konsekvens med Stillingen til andre Sygdomme af smitsom Art blandt Landbrugets Husdyr og Nytteplanter og heller ikke med Forudsætningerne for Loven af 1908; thi da gik man ud fra, at naar Staten blot tog det første og haardeste Stød og afholdt Udgifterne ved det første Eftersyn Landet over og den dermed følgende Behandling af de antrufne Pesttilfælde, saa kunde Biavlernes selv ved Hjælp af deres forholdsvis gode Organisationer gøre Resten selv. Men ogsaa et andet Hensyn har gjort sig gæl-

dende for Udvalget: Der er — lad os kun indrømme det — indenfor adskillige Biavlerkredse rejst nogen berettiget Kritik mod den Maade, hvorpaa enkelte Tilsynsmænd varetog deres Hverv. Ikke mod Tilsynsmændene i Almindelighed, men mod enkelte af dem. Der er braadne Kar i alle Lande — ogsaa blandt Tilsynsmændene, om end de allerfleste har udført et særdeles godt og i alle Maader forsvarligt Arbejde. Men det kan ikke nægtes, at der somme Steder har været Sløseri og daarligt udført Arbejde. Paa sine Steder har Arbejdet ogsaa været urimelig dyrt. Ved sidste Centralmøde var der Anker fremme i disse Retninger, og de hvilede ikke paa den bare Luft. Men kom saadanne Anker frem offentligt, f. Eks. i stedlige Blade, saa vilde det let komme til at se ud, som om hele Arbejdet var forfejlet, og den Sympati, vi nu kan glæde os ved, vilde let være gaaet til Grunde. Ved den ny Lov maatte de Aarsager, der laa til Grund for de omtalte Mangler ved Tilsynsmændenes Arbejde, fjernes, om det var muligt, og da Aarsagerne i første Række maa være manglende Kontrol fra Ledelsens Side, lader dette sig gøre ved i højere Grad end hidtil at lægge Ansvaret over paa de stedlige Foreninger. Og det er dette, der sker ved den forventede ny Lov. Gennem den Bestemmelse, at Foreningerne selv skal bære en Del af Udgifterne, om de vil have Arbejdet udført, vil gøre dem mere interesserede i at faa saa meget og saa godt Arbejde udført for de Penge, de anvender, at det nok skal føre til den tilstrækkelige Kontrol, hvor det gøres nødt, og det vil sikkert ogsaa føre til, at hver Forening i Fremtiden vil sørge for at faa uddannet et tilstrækkeligt Antal paalidelige og brugbare Mænd til at varetage Hvervet som Tilsynsmænd, til Gavn for Arbejdet i Fremtiden. — Ikke altfor store Arbejdskredse under Ledelse af de lokale Biavlerforeninger og med faste, i Kredsen boende Tilsynsmænd til at udføre Arbejdet mod Bipesten, det bør blive Arbejdsgrundlaget under den nye Lov.

Holsteinsminde, i Januar 1914.

Bipestloven.

Iste Behandling i Folketinget.

Fredag den 9. Januar var det i forrige Nummer af Tidsskriftet aftrykte Lovforslag til 1. Behandling i Folketinget. Det fik en meget velvillig Modtagelse, og der er god Udsigt til, at Forslaget ikke vil møde nogen Hindring paa sin Vej, men blive ophøjet til Lov i det kommende Foraar.

Af de faldne Udtalelser hidsætter vi følgende:

Ovesen: Jeg skal med mine Bemærkninger om det foreliggende Lovforslag fatte mig særdeles kort, dels paa Grund af den meget fremrykkede Tid, dels fordi Lovforslaget i den Form, hvori det foreligger, ikke alene har min Tilslutning, men ogsaa mit Partis, idet dette agter at støtte det, saaledes at det kan blive ophøjet til Lov. Da vi i Samlingen 1907—08 vedtog den gældende Lov af 8. Maj 1908, stod vi omtrent paa bar Bund, hvad Lovgivning angaaende Bier angik, idet Bierne tidligere nærmest blev betragtede som Rovdyr, ikke som Husdyr. Imidlertid var Honningproduktionen stærkt fremskreden, og da der saa opkom Bipest mellem Bierne, og den greb stærkt om sig, blev det nødvendigt at stille et Beløb til Raadighed, for at man kunde hæmme eller helst helt udrydde denne Sygdom. Det er jo ikke saa ringe en Sum, Produktionen af Honning beløber sig til, den opgøres til ca. $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Men ikke alene er denne Indtægt en rigtig anstændig Bifortjeneste — ja, det er jo Bifortjeneste i dobbelt Forstand —, men Honning er desuden et meget nærende og sundt Næringsmiddel, særlig for Børn og svagelige Folk, og ogsaa af Hensyn hertil bør man gøre, hvad man kan, for at udrydde Bipesten og gøre Produktionen saa effektiv som muligt. Honningavlen er en Produktion, der kan drives af næsten alle Landboere, enten det er Gaardmandsfolk eller Husmandsfolk eller endogsaa Indsiddere, naar de blot har saa megen Have eller Gaardsplads, at de kan opstille nogle Bistader. Det er slet ikke saa ringe en Indtægt, en Familie kan have deraf, thi der skal ikke saa mange Stader til for under normale Forhold at opnaa en Aarsindtægt af 100 Kr.

Den Gang vi fik Loven af 1908, blev det udtalt, at den skulde yde Hjælp til Selvhjælp. Nu har den virket i 5 Aar, og vi staar nu overfor dens Revision, saaledes som det er bestemt i en af dens Paragraffer. Til Bipestens Bekæmpelse blev der fastsat et Beløb af 10,000 Kr. Dette foreslaas nu nedsat til det halve, og jeg har ikke hørt, at der er gjort særlig stærke Indvendinger mod denne Nedsættelse. Bipesten er i væsentlig Grad modvirket, og Biavlerne mener, at en Understøttelse af 5000 Kr. mulig vil være tilstrækkelig. Jeg har derfor ikke noget at indvende imod Nedsættelsen. Derimod kunde jeg ønske -- jeg skal lige berøre det her --, at den Bevilling af 2000 Kr. til Biavlsforeninger, der findes paa Finansloven under Landbrugsministerens Budget, blev forhøjet til det tidligere Beløb, 3000 Kr. Jeg har fra flere Sider hørt Beklagelser over, at den er nedsat til 2000 Kr. Dette Spørgsmaal hører ganske vist ikke ind under det foreliggende Lovforslag, og jeg vil derfor blot udtale Haabet om, at det ved Finanslovens senere Behandling maa kunne lykkes at faa forhøjet denne Bevilling til den tidligere Sum. Det er sagt mig, at Bestyrelserne saare haardt trænger til at faa en saa stor Støtte og Hjælp som muligt.

Hermed skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling, saaledes at det kan ophøjes til Lov i indeværende Samling.

Dahl: Det foreliggende Lovforslag hører ikke til dem, der stiller store Krav til Statskassen, men det er alligevel et betydningsfuldt Lovforslag, fordi det berører ca. 30,000 Menneskers Interesser. Saa mange Biholdere er der nemlig, og disse Biholdere hører til de smaa i Samfundet; det er væsentligt Husmænd, smaa Haandværkere, smaa Statsfunktionærer og lignende ude paa Landet. Biavlen har en ikke ringe Betydning for disse Mennesker. Den foregaaende ærede Taler (Ovesen) nævned, at et Par Stader kunde give en Indtægt af ca. 100 Kr. om Aaret, og at det betyder overordentlig meget for en mindre Familie, vil enhver let forstaa. Hertil kommer, at Syslen med disse Dyr som med Husdyr i det hele taget har stor opdragende Betydning for Børnene. En af vore Digtere har sagt, at det er et

herligt Tidsfordriv at agte paa Dyrenes Færden og Liv. Det er et Ord, der kommer til Anvendelse ogsaa her. Men naar nu Bipest i de senere Aar har faaet saa stor Udbredelse, betyder det jo, at der gøres et Skaar baade i Indtægten og Glæden hos disse Befolkningslag. Det har endvidere til Følge, at andre, der maaske kunde have Lyst til at sysle med Bier, afskrækkes derfra, saaledes at en videre Udbredelse af Biavlen hæmmes. Derfor hilste man Loven af 8. Maj 1908 med Glæde, og jeg kan ogsaa med Glæde gaa med til, at den fornyes. Der kunde dog maaske være Anledning til at underkaste den et lidt nøjere Eftersyn, undersøge, om Loven virkelig har naaet det Maal, som man satte sig med den, nemlig i væsentlig Grad at bekæmpe Bipesten. Der siges i Anmærkningerne, at de ved Loven indførte Foranstaltninger er tilstrækkelige til i Fremtiden at danne det lovmæssige Grundlag for en virksomhedsfuld Bekæmpelse af Sygdommen. Der anføres, at Bipesten er taget af i de forløbne Aar, men de Bilag, som ledsager Lovforslaget, viser, forekommer det mig, noget andet. . . . For i det hele taget at faa nøje undersøgt, hvorvidt Bestemmelserne i den nugældende Lov i den Tid, den har virket, har svaret til deres Formaal, agter jeg at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg.

Landbrugsministeren (K. Pedersen): Om dette Lovforslag lader det jo til, at vi er enige; men det er jo heller ikke ret tit, man forelægger et Lovforslag, som der kan tjenes Penge ved. Naar det ærede Medlem for Vordingborg-Kredsen (Dahl) ikke var ganske sikker paa, at det var rigtigt at sætte Beløbet ned, maa jeg dertil gøre den Bemærkning, at Lovforslaget er udarbejdet i bedste Forstaaelse med Danmarks Biavlerforening, og naar selve Danmarks Biavlerforenings Bestyrelse gaar med til det, tror jeg, man er nogenlunde paa den sikre Side. Det er nok et lille Lovforslag, men det har alligevel ret stor Betydning for mange Mennesker.

Det ærede Medlem for Skern-Kredsen (Ovesen) sagde, at naar Staten ved dette Lovforslag tjente 5000 Kr., forekom det ham, at der var en Forbindelse mellem denne Nedsættelse og en Post paa Finansloven paa 2000 Kr. som

Tilskud til Biavlerforeningen. Jeg vil sige, at der er en Forbindelse derimellem. Jeg har lovet Bestyrelsen for Danmarks Biavlerforening, at hvis Lovforslaget kunde blive vedtaget i den Skikkelse, hvori det er forelagt, var der Mulighed for, at jeg til tredje Behandling af Finanslovforslaget vilde stille Ændringsforslag om, at det nuværende Tilskud, 2000 Kr., blev forhøjet til 3000 Kr. Men det er jo Rigsdagen, der maa afgøre, om Tilskuddet kan forhøjes.

Fraenkel: Min Gruppe har heller ikke meget, den ønsker sagt i Anledning af dette Lovforslag ud over at anbefale det. Biavlens Udbredelse her i Landet kan man jo kun ønske, og blandt Betingelserne herfor er ogsaa den, at de Sygdomme, som truer Bjerne, indskrænkes saa meget som muligt. Det er jo sket ved Loven af 1908; alligevel er der Bipest tilbage, og man ønsker altsaa nu Loven revideret. Det Beløb, der ydes, er nedsat fra 10,000 til 5000 Kr., som jeg hører i Overensstemmelse med Biavlerforeningen, og der er jo ingen Grund til at bevilge mere, end der er Brug for. Endelig ser vi ogsaa med Tilfredsstillelse paa, at der ydes et Bidrag af 500 Kr. til Fællesledelsens Administrationsudgifter som foreslaaet i Lovforslagets § 6. Vi kan altsaa anbefale Lovforslaget til videre Fremme.

Er Biavl lønnende?

Af R. Krogsgaard, Aistrup, Hadsund.

Indtægten af Biavl er i høj Grad afhængig af Egnens Trækforhold, Vejret og Biavlerens Dygtighed. Det er vel overvejset, naar jeg nævner Biavlerens Dygtighed sidst, thi selv om ogsaa den kan have stor Indflydelse paa Udbyttets Størrelse, saa har dog Vejret og Egnen en stor og indgribende Betydning. Da vi jo ikke er Herre over Vejret og Vind, er vi heller ikke Herre over Udbyttet af vore Bier. Alene Vejrforholdene kan faa det aarlige Udbytte til at variere fra slet intet til over 100 kg pr. Stade. Biavl kan altsaa ikke give en sikker aarlig Indtægt, men regnes det ene Aar med det andet, da er der næppe noget af vort Land-

brugs Bierhverv, som i Forhold til Driftskapitalen giver saa stort et Udbytte.

Biernes direkte Nytte er at samle Honning. Regnes der med den indirekte Nytte, da er de næsten uundværlige, thi de besørger undertiden saa godt som ene Befrugtningen af mange Blomster baade i Mark og Have. Frø- og Frugtravi vilde derfor i mange Tilfælde være umulig, hvis der ingen Bier var til at besørge Befrugtningen af Blomsterne.

Naar Blomsten med sin Duft og Farvepragt har lokket Bien til sig og afgivet Nektar til denne, yder Bien samtidig Blomsten en Tjeneste ved at føre Blomsterstøvet fra den ene Blomst til den anden og saaledes besørge Befrugtningen. Nogle Blomster befrugtes ganske vist ved Vindbestøvning og ved Hjælp af andre Insekter; men er det stille Vejr, eller der ingen andre Insekter er til Stede — de optræder nemlig periodevis —, da er Bjerne ene om Befrugtningen, thi de er til Stede til enhver Tid, og det er saa viseligt indrettet, at paa samme Udflugt besøger Bien kun en Art Blomster.

Det er forsøgt at overspænde et lille Stykke Kløvermark med saa tæt Slør, at Bjerne ikke kunde besøge Blomsterne, og Resultatet blev, at der intet Frø avledes i det afspærrede Stykke, hvorimod det øvrige af Marken, som var bleven besøgt af Bjerne, gav rigeligt med Frø.

Rødkløver af første Slet giver kun lidt Frø af den Grund, at første Gang den gror op, er Blomsternes Kronrør saa lange, at Bjerne med deres Tunge ikke kan naa ned til Nektaren. Humlebjerne er da ene om Befrugtningen, og da der ikke findes mange af dem, bliver kun faa Blomster befrugtede. Den anden Gang, Kløveren gror op, gror den ikke saa stærkt til, og Kronrørene bliver ikke længere, end at Bjerne kan naa til Bunden og suge Nektar. Derfor bliver de fleste Blomster befrugtede, og der kan, naar de øvrige Betingelser er til Stede, ventes et godt Frøudbytte.

I Haven, hvor mine Bier staar, har jeg flere Gange lagt Mærke til, at de Træer og Buske, hvis Blomster søges stærkt af Bjerne, næsten altid bliver fulde af Frugt, medens de, som af en

eller anden Grund ikke besøges af Bierne, slet ingen Frugt giver. Derfor vilde det være en stor Vinding, hvis mange flere holdt Bier — særlig naar de grundig lærte at passe dem. Udbyttet, baade det direkte og det indirekte, vil altid blive saa stort, at „Biavl er lønnende“.

Fra Kredsene.

Maribo Amts B.F. afholdt den 17. Januar Generalforsamling paa Hotel „Harmonien“ i Nakskov. Formanden, Bestyrer Hansen, Skovnæs, oplæste det reviderede Regnskab og aflagde Beretning om Foreningens Virksomhed i det forløbne Aar. Regnskabet, der balancerede med 684 Kr. 99 Øre, udviste et Overskud af 146 Kr. 01 Øre og godkendtes enstemmigt. Til Bipestens Bekæmpelse var anvendt 241 Kr. 55 Øre; der er undersøgt 459 Familier, deraf havde de 20 Pest. Joh. Nielsen aflagde Beretning. Der var afholdt en 5 Dages Forskole i Maribo, der var besøgt af 11 Elever. Skolen ledes af Biavlslærer Aug. Petersen. Der var afholdt 18 Bimøder med Foredrag, som har været besøgt af 272 Mænd og 63 Kvinder. Foreningen tæller nu 720 Medlemmer med 436 Tidsskriftholdere. De afgaaende Bestyrelsesmedlemmer: Gartner Petersen, Systofte, Gdr. Joh. Nielsen, Hejringe, Gdr. Rasmus Sørensen, Holeby, og Bestyrer Hansen, Skovnæs, genvalgte. Som Revisor genvalgte Lærer Knudsen, Nagelsti. Det vedtoges, at Kredse med under 20 Medlemmer har Ret til at faa afholdt 1 Møde og Kredse med over 20 Medlemmer 2 Møder paa Amtsforeningens Regning. Det vedtoges at afholde et 4 Dages Kursus i Nakskov i Aar, samt at der paa en Egn med Bipest afholdes et 2 Dages Bipestkursus, for at Biavlere kan lære Bipesten at kende. Undervisningen til begge er gratis. Der bevilgedes 15 Kr. til „Bien“. Bestyrer Hansen og Aug. Petersen genvalgte henholdsvis som Formand og Næstformand. H. P. Hansen.

Nordvestslesvigs Bisamfund. Den 18. Januar afholdtes paa Bruns Hotel i Gramby et godt besøgt Biavismøde, paa hvilket B.F. for Gram og Bisamfundet Skrave sluttede sig sammen til en stor Forening for derved bedre at kunne udnytte de Midler, som staar til Raadighed til Fremme af Biavl. Foreningen fik Navn af Nordvestslesvigs Bisamfund og afholdt samtidig sin første Generalforsamling. Som Formand valgtes Købmand A. Grøndahl, Langetved, til Næstformand Landmand Jørgen Hansen, Thiset, og til Sekretær og Kasserer Uldvarefabrikant Chr. Andersen, Gram. Det vedtoges at afholde et Biavlskursus i Juni Maaned. A. Grøndahl.

Salling Herreds B.F. afholdt sin aarlige Generalforsamling den 27. December i Skive. Det reviderede Regnskab fremlagdes og godkendtes. Det vedtoges, at Vandrelærere-

ne Milter Torpdal og J. Chr. Stouby skal tilse alle Medlemmernes Bigaarde 2 Gange i Aarets Løb (Maj og August) for at give Biejerne Undervisning i Biernes Pasning, og som Løn erholder de af Foreningen 50 Øre for hver Arbejdstime. Endvidere vedtoges det at afholde 3 Kursus i Biavl, 1 i Nord-salling, 1 i Sydsalling og 1 i Vestsalling, hvor de lokale Biavlere vil virke som Lærere. Til Medlem af Bestyrelsen i Stedet for K. Sønderup, som ikke ønskede Genvalg, valgtes Milter Torpdal. Som Suppleant til Centralmødet valgtes Landbrugslærer Hougaard, Skovshoved, Krabbesholm.

Niels Dalsgaard.

Nørre Bork og Omegns B.F. afholdt Generalforsamling i Nr. Bork den 4. Februar. Regnskabet fremlagdes og godkendtes. Til Medlem af Bestyrelsen genvalgte Hmd. K. J. Kristensen, Houstrup, og valgtes Smed J. Jepsen, Oksby, Gaardejer Chr. Andersen, Nr. Bork, og Bødker Th. Nielsen, Ølgod. Chr. Andersen valgtes til Formand. L. Thomsen genvalgte som Revisor. Det vedtoges at afholde et Kursus paa 4 à 5 Dage samt 4 Møder. Begæring derom skal indsendes til Formanden inden 1. April d. A. Til Delegerede valgtes Chr. Andersen og K. J. Kristensen. Medlemsbidraget betales til Formanden. Næste Aars Generalforsamling skal afholdes i Oksbøl.

J. Th. Andresen.

Frederiksborg Amts B.F. afholdt den 1. Februar sin aarlige Generalforsamling i Hillerød. Formanden, Glarmester P. Hansen, Hillerød, aabnede Mødet. Til Dirigent valgtes pens. Lærer Kirkeskov, Fredensborg. Kassereren, Snedker V. Christiansen, Fredensborg, oplæste det reviderede Regnskab for 1913. Indtægt 565 Kr. 20 Øre. Udgift 572 Kr. 60 Øre. Underskudet dækkes af Formuen, som den 1. Januar var 418 Kr. 70 Øre. Medlemsantallet i 1913 var 275, deraf 247 Tidsskriftholdere. Et Laan, der for længere Tid siden var ydet til et Medlem, vedtoges det at inddrive, og hvis det mislykkedes, da at godskrive Beløbet. Regnskabet godkendtes enstemmig. Valg af Bestyrelse. I 1., 2. og 3. Kreds genvalgte saavel Formanden som Suppleanten; i 4. Kreds genvalgte Formanden, til Suppleant valgtes Gaardejer Roswall, Udsholt; i 5. Kreds valgtes Fru Eline Olsen, Helsingø, til Suppleant valgtes Skomager Olsen, Helsingø; i 6. Kreds genvalgte Formanden, til Suppleant valgtes Gaardejer H. Larsen, Lønsholt; i den nyoprettede Kreds for Valby valgtes Parcellist P. Larsen, Valby, til Suppleant valgtes Murer Mortensen, Mønge. Til Revisor genvalgte Købmand Sundstrøm, Hillerød. Til Delegerede ved D.B.F.s Centralmøde i Slagelse valgtes V. Christiansen, P. Hansen, Hillerød, og Fru Olsen; til Suppleanter valgtes N. P. Andersen, Smidstrup, og Stenhugger P. Hansen, Skovhusene. Til Hjælp til Rejsseudgifterne bevilgedes der 10 Kr. til hver af de Delegerede. Det vedtoges at afholde et 4 Dages Kursus i Haagerdrup ved Frederiksværk og et Biavismøde i Søborg-Kredsen. Til Bekæmpelse af Bipesten vedtoges det at anvende indtil 100 Kr. Efter mogen Diskussion vedtoges det,

at Kassereren for Fremtiden erholder 10 Kr. pr. 100 Tidsskriftholdere i Løn. Et Forslag om ikke at afholde Møder og Generalforsamling om Søndagen forkastedes. Noteringsudvalget: V. Christiansen, Fru Eline Olsen og Jul. Jensen, Hillerød, genvalgtes. Formand, Næstformand og Kasserer genvalgtes.

Selskabet „De fynske Bivener“ afholdt Generalforsamling paa „National“ i Odense den 25. Januar. Efter at Formanden, Partikulier A. Zingiersen, havde budt velkommen, oplæste han Regnskabet for 1913, som godkendtes. Formanden aflagde derefter Beretning om Selskabets Virksomhed samt oplæste et Brev fra et anonymt Medlem, som ikke var tilfreds med Selskabets Virksomhed og var af den Mening, at det var heldigst, om Selskabet fik en yngre og mere energisk Mand som Formand. Formanden var af samme Mening og udtalte, at han fandt, at han nu efter i 34 Aar at have beklædt Formandspladsen var berettiget til at trække sig tilbage. Herom vilde Medlemmerne dog intet høre, og han genvalgtes enstemmig. Det vedtoges at afholde et Møde ved St. Hansdag paa Husmandsskolen. Om Afholdelse af senere Møder vil der blive taget Bestemmelse paa dette Møde. De afgaaende Bestyrelsesmedlemmer saavel som Revisorerne genvalgtes. Som Repræsentant til DBF.s Centralmøde i Slagelse valgtes Formanden. Formanden havde faaet Opfordring fra Fabrikant Kr. Pedersen om at indvarsle Bestyrelsen til et Møde for at overveje Stillingen angaaende Bipestloven. Forslaget blev drøftet paa Mødet. Formanden opfordrede til Deltagelse i DBF.s Bivavlsskole i Odense og rettede en Tak til Snedker Chr. Jakobsen og Lærer Klausen for den Venlighed, de viste mod Skolen. Kunsttavler vil blive forhandlet af Gartner Johansen, Absalonsgade, og P. A. Kruuse, Flakhaven.

Der indmeldte sig flere ny Medlemmer i Foreningen. Generalforsamlingen sluttedes som sædvanlig med et Par Timers behagelig Selskabelighed. A. Z.

Sundeved B.F. afholdt den 25. Januar Generalforsamling i Skelle. Formanden, P. Poulsen, Ullerup, fremhævede i sin Beretning, at Bekæmpelsen af Bipesten havde indtaget den største Plads af Foreningsvirksomheden i det forløbne Aar; desforuden var der holdt et Par Foredrag og sammen med den alsiske Forening foretaget en Præmiering af Bigaarde. Medlemsantallet var steget fra lidt over 30 til 45, og den stigende Interesse for vor Sag varslede godt. Foruden andre Tilskud havde Foreningen faaet 40 Mk. fra Landboforeningen for Sundeved, saa at Kassebeholdningen nu var 80 Mk., hvortil der endnu kommer et Udstillingsfond paa 160 Mk., som daterer sig fra en Udstilling i Broager for henved 10 Aar siden. Foreningen har derfor nu Raad til at optage et mere intensivt Arbejde end før. Regnskabet fandtes i Orden, og der gaves Regnskabsføreren, Bagermester Jørgensen, Stenderup, Decharge. Da Jørgensen ikke ønskede at genvælges, valgtes enstemmigt Mejeribestyrer Schmidt i Skelle til Regnskabsfører.

Det vedtoges at afholde en Udstilling og at ordne denne med Honning paa lignende Maade, som det sker med Mejeriudstillinger indenfor Mejeriforeningerne, saa at hver Udstiller sender lige stort Kvantum i ensartede Glas.

Førstelærer Hansen fra Skelle holdt et godt Foredrag om Bifolkets Udvikling og krævede i dette med Rette, at Biavleren burde kende noget hertil, hvis han ikke vilde blive staaende som Begynder, og fremhævede, at ingen kunde drive moderne rationel Biavl, dersom han ikke havde Kendskab til Biens Naturhistorie. Debatten viste Interesse for Emnet. Med en Tak til de fremmødte sluttede Formanden Mødet.

Chr. Ramussen.

Spørgsmaal og Svar.

Af mine Bifolk sidder nogle i Bihuse med Rammer af Dimensioner 12×10 " og nogle i Huse med Rammer af Dimensioner 12×12 ". Jeg finder disse Rammemaal uheldige, navnlig det sidste, og da mine Huse nu er gamle, ønsker jeg Bifolkene overflyttede i Huse med Rammemaal 10×12 ". Kan dette lade sig gøre uden altfor radikal Indgriben i Biernes huslige Liv og Voksbygning, og i saa Fald hvorledes? Chr.

Den bedste Tid, man kan vælge til at overføre Bifamilier fra et Rammemaal til et andet, er, naar Kirsebærtræerne blomstrer. Paa den Tid af Aaret er der ikke ret meget hverken af Honning eller Yngel i Tavlerne, saa Arbejdet, selv om det er nødvendigt at udskære Tavlerne af Rammerne, er let at udføre, og der gaar kun lidt Yngel til Grunde. Da Virksomheden paa den Tid er stor, faar Bierne hurtig udbedret den Skade, Overføringen har forårsaget. Skal 12×10 " Tavler flyttes over i et 10×12 " Stade, sker det lettest ved at anbringe Rammerne med Tavlebærernes ene Ende staaende paa Stads Bunden og med Underlisten støttende sig mod en 6 m tyk Liste, der er fastgjort foroven ved Falsen paa den modsatte Side af Biholigens Sidevæg. Er det et \square " Stade, børstes Bierne af Tavlen ned i det nye Hus. Tavlen skæres ud af Rammen, en 10×12 " Ramme lægges oven paa Tavlen, som derefter indpasses i Rammen, hvorefter Tavlen fastgøres i Rammen enten ved Hjælp af to Hold tynde Trælister eller ved tykt Sejlgarn, som fjernes, naar Tavlen er fastbygget. Det er en Selvfølge, at det nye Hus anbringes paa det gamle Stades Plads, at Overføringen foretages paa en Eftermiddag med stille Vejr, at Tavlerne saa vidt muligt hænges i samme Orden i det nye Stade som i det gamle, at Bierne ikke faar flere udbyggede Tavler end dem, der var Yngel i, og endelig, at der fodres, hvis Trækket ikke giver Overskud. Tavlebygningen fornyes ved Indhængning af Rammer med Kunsttavler foran Yngelreden.

Men da De har drevet Biavl i Huse med 12×10 " Rammer i saa mange Aar, at Husene de er bleven saa gamle, at de af den Grund skal kasserer, saa anser vi det for

at være fordelagtigst for Dem ikke at begynde med et Rammemaal, der er nyt for Dem. Vi kan ikke finde, at 10×12" Rammen byder Dem nogen Fordel frem for 12×10" Rammen, som De dog er saa kendt med. Vi tror, at det er fordelagtigst for Dem, naar De anskaffer nye Stader, da at købe tidssvarende 12×10" Stader fra en af vore dygtigste Stedefabrikanter. Staderne bør være ca. 80 cm lange med Flyvehul i Forenden og et ekstra Flyvehul paa Siden samt Flads til 2 Magasiner, hver med 8 Helrammer eller med et Magasin med 8 Helrammer og 2 Magasiner hver med 8 Halvrammer.

Jeg begyndte at drive Biavl allerede 1858 med den Gang endnu almindelige Kubeavl. Da var Bipesten, saa vidt jeg erindrer, endnu en ukendt Sygdom ligesom ogsaa de nu moderne Biboliger. Kan det ikke antages, at Bipesten i dens nu foranderlige Faser er en Følge eller Virkning af den moderne Biavl? Eksisterer der Bipest i de Egne, hvor Bjerne lever og formerer sig i Naturtilstand? Chr.

Nej, Bipesten er ikke en Følge eller Virkning af den moderne Biavl. Bipesten har nemlig raset meget stærkt, længe inden man opfandt Stader med bevægelig Tavlebygning. Hans Herwigk skriver i sin Bibog 1648 om en farlig Sygdom, der opstaar iblandt Bjerne, som kaldes Faulebrut (Bipest). Kubeavlen med Afsvoivning af de svage Familier og Indsmeltning af Tavlebygningen hæmmer Bipestens Udbredelse, medens derimod Brugen af gamle bipestsmittede Tavler og Flytning af smittede Stader fra en Egn til en anden spreder Sygdommen. Beteegnende er det, at New Zeelands Bipestlov forbyder at have Bier i Boliger, hvis Tavlebygning ikke er bevægelig. Overtrædelse heraf straffes med Bøder paa 1800 Kr.

Jeg har en Nabo, som ikke kan lide, at jeg driver Biavl; han vil nu have, at jeg skal flytte mine Bistader til andet Sted hen; men det passer mig ikke at flytte dem her fra Hjemmet. Manden har til for et Par Dage siden haft et Stykke Hæk paa ca. 3 Alens Højde ind til mig; nu har han nedskaaret den til 1½ Alens Højde, og nu paastaar han, at mine Bistader staar ulovligt. Han siger, at han ikke kan opholde sig i Haven for Bjerne. Hvor langt skal Bistaderne staar fra Naboens Grund, naar Hækken eller Hegnet kun er 1½ Alen højt? B. R.

Vore Love om Bier indeholder ingen Bestemmelse om, hvor langt der skal være imellem Bistaderne og Naboens Grund. Vi kan derfor opstille Bistaderne, hvor vi vil paa vor Grund, uden at Naboen kan forbyde det.

Hvis den omtalte Hæk, der var over 3 Alen høj, staar i selve Skellet eller danner Skellet ud for Bistaderne, og Naboens uden først at have indhentet Deres Tilladelse dertil har hugget den ned til 1½ Alens Højde, mener vi, at han derved har handlet i Strid med Hegnsynsloven. Han har, synes det os, ingen Ret til at nedskære et bestaaende Hegn paa 3 Alens Højde til 1½ Alen og derefter besvære sig over, at Na-

boens Husdyr forulemper ham. Staar derimod Hækken inde paa Naboens Grund og fri af Skellet, saa har han selvfølgelig Lov til at behandle den, som han finder for godt, men saa kan han i Henhold til Lov om Hegn af 6. Marts 1869 tvinges til at sætte halvt Hegn i Skellet. Dette bør være et 3 Alen højt Plankeværk. Det vil tvinge Bjerne i Vejret, naar de flyver fra og til Staderne, og det skærmer tillige saa godt mod en ubehagelig Nabo.

Henvend Dem til Formanden for Hegnsynsmændene i Deres Kommune og gør ham bekendt med Forholdene. Sagen ordnes bedst ved en Aastedsforretning.

Et og Andet.

Vejret. (9. Februar.) „Naar Dagen længes, saa Vinteren strenges“ har ikke passet for i Aar. Vejret har vedblivende i Forhold til Aarstiden været meget mildt, og Sneen er bleven helt borte. I Begyndelsen af Maaneden har Bjerne i en Del Bigaarde holdt Renselsesudflugt under gode Forhold. Salgsforeningen melder f. T. alt udsolgt. Det meddeles fra flere Egne, at Honningen er solgt hjemme til Priser, der var betydelig højere, end hvad der opnaedes for 3—4 Aar siden.

Husflidsmænd. Lysningen i Bihusene af de anbefalede Maal (fra Sidevæg til Sidevæg) skal være: 28,7 cm (11") til 10×12 Stadet, 34 cm (13") til □ Stadet og 37,9 cm (14½") til Lavnormalstadet. Intet Stade kan anses for tidssvarende, som ikke er forsynet med Tagholder og Fals af 1,3 cm (½") Bredde.

Kapitelstaksten for Aaret 1913 er for Hønning fastsat saaledes: Ribe Amt 1 Kr. 49 Øre. Vejle Amt 1 Kr. 38 Øre. Ringkøbing Amt 1 Kr. 41 Øre pr. Pot.

DBF.s Biavlsskole. Skemaer til Anøgning om Hjælp til Rejse og Ophold ved DBF.s Biavlsskole i Odense faas ved Henvendelse til Red.

Fredericia, 6. Februar.

Den 4. Februar holdt mine Bifamilier en udmærket Renselsesudflugt. Jeg driver Udbiavl, og det var godt, at jeg kom ud i Haven for at se til Bjerne, da 2 af mine 7 Familier ikke kunde komme ud. Husene er nye, og det nederste Jalousibræt havde udvidet sig saa meget, at Bjerne ikke kunde komme gennem Flyvehullet. A. Graf.

Odder, den 2. Februar.

Bjerne her paa Egnen holdt i Dag Renselsesudflugt, skønt Vejret var temmelig koldt og ret stærk Blæst. Niels Simonsen.

Indhold af dette Nummer :

Bipestlovens 1ste Behandling i Folketinget...	19
Er Biavl lønnende?	21
Et og Andet	24
Fra Kredsen	22
Landbrugsministerens Forslag til Lov om Bekæmpelse af Bipest	17
Spørgsmaal og Svar	23

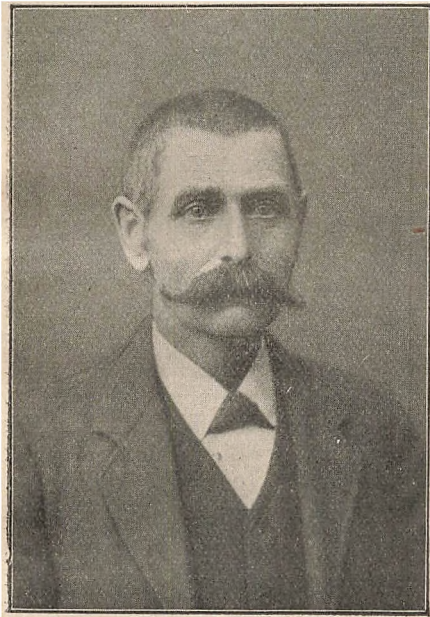

Bladet udgaar den 15. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. de 6 Sommermaaneder.

Nr. 3.

15. Marts. 1914.

48. Aarg.

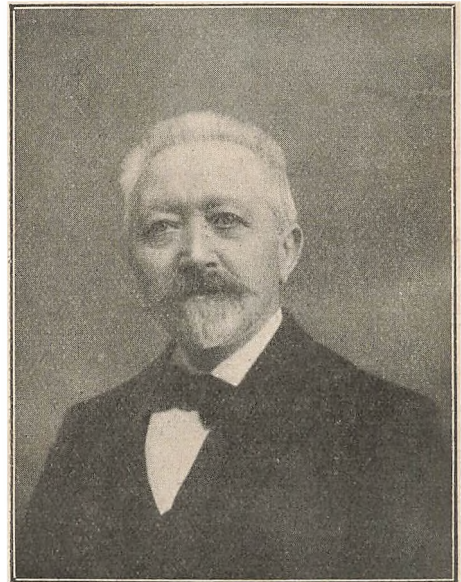

Lærer Joh. Jensen, Gug.
Formand for Aalborg Amts BF.

40 Aars Jubilæum.

Aalborg Amts BF.

Paa et Møde, DBF. afholdt i Middelfart i 1872, blev det besluttet, at Foreningens 5. store Udstilling og Diskussionsmøde skulde afholdes i Aalborg i Efteraaret 1873. De tidligere Udstillinger var afholdt paa Steder, hvor Foreningen havde god Tilslutning. Derimod valgte man Aalborg, fordi der i flere Miles Omkreds ikke fandtes et

Biavlslærer C. C. Bech, Aalborg.
Født 30. April 1846.

eneste Medlem af DBF. Foreningens daværende Formand, Overdriftsinspektør F. Møller, foreslog at vælge Aalborg og motiverede sit Forslag med, at det at afholde Udstillinger paa saadanne Steder var den bedste Maade, hvorpaa DBF.s Udbredelse over hele Landet kunde fremskyndes og derved den rationelle Biavl vinde Fremgang.

At Formanden havde Ret, fremgik senere ikke alene af, at Udstillingen var godt besøgt, men ogsaa deraf, at der indmeldte sig 60 Medlemmer i For-

Aalborg Amts BF. Biavlsskole. I Forgrunden Biavlslærer J. C. C. Beck.

eningen. En BF. blev dannet i Bælum med Lærer Hansen, Smidie, til Formand; den gik efter kort Tids Forløb ind under Aalborg BF.

Den 4. Marts 1874 afholdtes i Haandværkerforeningens lille Sal i Aalborg et Biavlsmøde, der var særdeles godt besøgt. Overdriftsinspektør Møller holdt Foredrag og omtalte særlig de Forbedringer, der i de senere Aar var gjort paa Biavlens Omraade, samt at Hensigten med Mødet var at faa dannet en Kreds for Aalborg og Omegn. Efter de paa Mødet faldne Udtalelser tænkte man sig Aalborgkredsen som Moderkreds til flere Kredse i Omegnen. Der var i Forvejen indtegnet 57 Medlemmer, paa Mødet indmeldtes 26, saa Kredsen blev stiftet med 83 Medlemmer. Til Formand valgtes Gasværksbestyrer Vinther, Aalborg, og til Næstformand Biavler Anders Nielsen, Aalborg.

I December 1880 valgtes Lærer Hansen, Smidie, til Formand, Agent Kril, Aalborg, til Næstformand, Gartner Falck til Kasserer. Til Medlemmer af Bestyrelsen valgtes Lærerne Pedersen, Vodskov, Frederiksen, Gravlev, Petersen, Boller, og Jensen, Sønderholm. Foreningen talte 175 Medlemmer.

I 1883 holdt DBF. igen Udstilling i Aalborg, denne Gang i Forbindelse med Landmandsforsamlingen. Udstillingen omtales som velordnet og righoldig. Gartner Falck, Aalborg, var i nogle Aar Formand for Foreningen. I 1883 opgives Medlemsantallet til 250, men 8 Aar efter var det nede paa 27. Grunden dertil var Stridigheder imellem forskellige af Bestyrelsens Medlemmer.

I 1891 valgtes Smedemester Villadsen, Aalborg, til Formand og Biavlslærer J. C. C. Bech til Sekretær, en Post, som B. har beklædt siden. Den nye Bestyrelse arbejdede godt, der blev oprettet Sognekredse paa mindst 5 Medlemmer. Gartner Falck døde i 1894; hans Bigaard blev købt for 400 Kr. og danner Grundlaget for Aalborg Amts BF.s Biavlsskole og har siden til Stadhed virket med B. som Leder.

Foreningen havde, da den blev stiftet, i

1874	83 Medlemmer.		
1880	175	—	Indtægt ca. 176 Kr.
1883	250	—	—
1891	27	—	170 —
1901	162	—	787 —
1910	364	—	899 —
1913	400	—	1125 —

Af Foreningens Virksomhed bør navnlig fremhæves Biavlsskolen, Bigaardenes Bedømmelse, Møder og Udstillin-

ger. Biavlsskolen har i de 20 Aar virket efter samme Plan og med B. som Leder, nu og da med et eller andet Foredrag af egne eller fremmede Foredragsholdere. Planen er: Møde hveranden Lørdag fra Maj til Oktober. Mødetid Kl. 1 Eftmd. Mange Biavlere har i Aarenes Løb nydt godt af B.s praktiske og gode Undervisning. Biavlsskolen har været et Samlingssted for Amtets Biavlere, og den har haft en betydelig Andel i Foreningens Trivsel. Indtil 1909 havde den Plads i Sennepshaven, hvor Aalborg By næsten gratis ydede den Grund; derefter blev den flyttet til Landboforeningens Forsøgsmark, hvor den ligger udmærket og virker ikke alene for Biavlerne, men ogsaa for de mange besøgende og maaske særlig for Husmændene, for hvilke der ofte er bleven holdt Foredrag.

Aalborg Amts BF. er en af de Foreninger, der tidligst og kraftigst har taget sig af Bigaardenes Bedømmelse. Bedømmelsen foretoges første Gang i 1899 med ca. 30 konkurrerende Bigaarde, i de sidste Aar har Tallet været 100. Bedømmelsen har virket meget fremmende for den rationelle Biavl og er meget afholdt blandt Medlemmerne. Biavlslærer B. har stadig været Amtsdommer, som sammen med en af Kredsene valgt Meddommer, en for hver Kreds, foretager Bedømmelsen, og den samme Plan er fulgt i alle Aarene.

Det er en stor Virksomhed, Foreningen udfolder; i de senere Aar er der bleven afholdt ca. 30 Møder omkring i Kredsene foruden nogle Møder paa døde Punkter. Hver Kreds faar sit Møde; har en Kreds over 12 Tidsskriftholdere, faar den 2 Møder, og over 20 3 Møder. Møderne ledes af 4 à 5 af de Delegerede valgte Mænd, som ønses for at være Kredsens dygtigste Biavlere. Her er det ogsaa B., der trækker det største Læs, idet han holder flere Møder end alle de andre tilsammen. Hver Kreds vælger selv sin Lærer.

Udstillinger er ogsaa et Led i Foreningens Arbejde. Hvert Aar afholdes der Udstilling sammen med Aalborg Amts Landboforenings Dyrskue. Landboforeningen yder gratis Lokale. De udstillede Produkter staar da ogsaa fuldt ud paa Højde med det bedste, som fremstilles andre Steder. Foreningen har haft det Held i sin Midte at

finde en Mand som Biavlslærer B., der helt og holdent kunde virke i dens Tjeneste, og som tillige havde Lyst og Evne til at virke for Foreningen. Det er saaledes mere end et Tilfælde, at B. blev valgt i 1891, netop som Foreningen var ved at dø, og det er et stort Arbejde, han har udført gennem de mange Aar. Foreningen har haft et ikke ringe Antal Formænd, men ingen i længere Tid. Nu gaar Foreningen sin rolige, støtte Gang. Der er i dette Aarhundrede kun skiftet Medlemmer i Bestyrelsen, naar Død eller Sygdom har været Aarsag dertil. Nogle Foreninger, som tidligere fandtes i Amtet, er efterhaanden gaaet op i Amts F. En Følge af denne Sammenslutning er den gode Støtte, der ydes Foreningen bl. a. af Amtets 3 Landboforeninger: Aalborg Amt, Nibe-Løgstør og Hadsund og Omegn. Tillige modtager Foreningen Bidrag fra Amtsraadet og fra Aalborg By og Sparekasse. Hvert Aar optager Landboforeningen for 300 Kr. Biavlsredskaber i Dyrskuetombolaen.

Hidtil har vi set tilbage paa den forløbne Tid, nu vil vi se fremad. Det maa blive Foreningens Maal i de kommende Aar at søge at udvide sit Medlemsantal, saa at den kommer til at virke til Gavn for endnu langt flere Biejere end hidtil.

Til Slut en Tak til de mange, som paa forskellig Maade har støttet Foreningen i de forløbne 40 Aar og en særlig Tak til Biavlslærer J. C. C. Beck, Aalborg, for det store, ihærdige og trofaste Arbejde, han har udført. Vi vil ønske Aalborg Amts BF. og dens ledende Mænd Held og Lykke i den kommende Tid.

Pakningens Betydning for Bifamiliens Udvikling.

Af Biavlslærer C. J. Grønning.

Naar jeg denne Gang fremsætter ovenstaaende Spørgsmaal til nærmere forklaring, da er jeg ikke i Tvivl om, at altfor mange Biavlere skænker denne Side af Sagen altfor lidt Opmærksomhed. Ifølge mine mangeaarige Erfaringer skal jeg straks fremsætte den Paastand, at Pakningen er af overordentlig Betydning for Bifamiliens Velvære

og Udvikling, og yderligere tilføje: ja, endog af meget større Betydning, end mange tror og tænker. For at forstaa dette nødsages jeg til først at fremhæve, hvad der egentlig er Drivkraften til en Bifamilies Udvikling og Virksomhed, det er: Varme og Føde inde i Boligen. Begge Dele kan i og for sig siges at være lige vigtige, men jeg nævner Varmen først, fordi det særlig er denne, der er den egentlige Aarsag til, at f. Eks. Yngeludviklingen og Vokssvedning finder Sted, og dette i Forhold til, som Varmen stiger eller falder inde hos Bifamilien. Selvfølgelig maa der aldrig mangle tilstrækkelig Føde (mindst 4 kg) af passende Konsistens; men at nævne Føden som første Hovedbetingelse og derefter Varmen vil være misvisende og fejl, thi om der inde hos Familien findes endog et meget stort Forraad af Honning, da er det ubetinget kun i Forhold til, som den indvendige Varme stiger og tilbageholdes, at hele Virksomheden gaar fremad. Bifamilien trives bedst ved en Varmegrad af op imod 30 Gr. R. Kan jeg da som Biavler gøre noget til, at Varmen inde hos Bierne stiger eller synker? Dertil maa, heldigvis, svares ja; paa kunstig Varme tænkes i Almindelighed ikke, Bierne selv har meget let ved at frembringe den nødvendige Varme inde hos sig, naar blot Stedet, Rumforholdet og Pakningen er saaledes, at Varmen tilbageholdes. For yderligere at fastslaa dette, om Betingelserne for Tilbageholdelsen af Varmen er til Stede, skal særlig nævnes: at Boligen maa være forsvarlig tæt lavet, saa der saa at sige kun er ét Sted, hvor Luften har Adgang (Flyvehullet); lær dog af Bierne og se, at de saa vidt muligt kitter og fylder alle Sprækker og Ridses. Pakrummene ved Siderne og foran bør være mindst 8 cm tykke, Bunden dobbelt med 5 cm Pakrum; sørg for, at Rummene er tæt og fast pakkede med tør Rughalmshakkelse, at det løse Pakmateriale er forsvarlig tykt og slutter tæt, og endelig dette, men ikke mindst vigtige: at Rummet, som Familien sidder i, ikke indeholder flere Tavler, end den kan besætte, saa alle Tavlegangene er fyldt med Bier mindst $\frac{3}{4}$ ned. Saaledes bør det være, naar Yngeludvikling eller Tavlebygning i Forsommertiden skal gaa uhindret og rask

fremad. I Vintertiden maa Bierne ikke sidde paa saa kneben Plads; om der findes 1 Tavle ved hver Ende af Vinterlejet uden Bier, da er dette endog det bedste. For yderligere at gøre Opholdsrummet mere lunt og tæt vil jeg anbefale, at Indskudsdørens bageste to Sider (ikke Bundstykket) bør være paa-slaaet Klædeslister, hvis yderste Kant gaar ca. 6 mm udenfor Kanten af Døren. Naar denne skydes ind mod Rammerne, bør og kan den gaa let, og dog gør Klædeslisten, der rager lidt bagud, den tæt og fri for Luftræk. Lad mig her med et andet Ord nævne, hvad det er, jeg særlig vil opnaa ved denne forsvarlige og lune Pakning; det er: ensartet Varme inde hos Bierne baade Dag og Nat og den ene Dag som den anden; da kan de uforstyrret af Vejrliget fortsætte deres Arbejde inden Døre. Dette med ensartet Varme inde i Boligen er af allerstørste Betydning under hele Udviklingen i Forsommeren; Bierne maa ikke mærke til, at det kan være dejlig varmt og Solskin om Dagen og saa Natten derpaa Kulde og Nattefrost, noget, vi her i Vestjylland kan have meget af. Pakkes der derimod baade for lidt og med Ting, der ikke holder paa Varmen, og Stedet maaske i sig selv er utæt, da er det jo indlysende, at de for det første i Vintertiden maa fortære altfor meget Foder for at frembringe den Varme, der er dem tjenlig, og at ekstra Forbrug af Foder er et Tab for Biavleren, kan maaske nok forstås, men at det desuden er skadeligt for Bierne, idet det slider paa deres Livskraft at omsætte Foder til Varme, kan man maaske vanskeligere forstaa, og at en saadan Familie ikke naar Foraaret uden i større eller mindre Grad at lide af Bugløb. Begge Onder kan være Aarsag til, at Familien i Sommerens Løb vanskeligt naar at komme til Hægterne igen; om Overskud kan der ikke blive Tale.

Men kan saaledes Vejret og Temperaturforandring faa skadelige følger for Bifolket om Vinteren, da vil en saadan Paavirkning, særlig i den Tid, Bierne yngler og bygger, komme til at virke baade meget hæmmende og meget skadeligt paa Udviklingen. Derfor bør man særlig i Forsommertiden modvirke Vejrets og Temperatursvingningens Indflydelse ved nu for Alvor at pakke om-

hyggeligt til overalt, helst med flere Lag Papir eller Uldtæpper og derover og bagved med Hakkelsesække, godt fyldt og fasttrykket overalt. Bagpakningen bør ikke være en Pakramme eller Madras, fordi disse ikke altid slutter til Stadets Sider, hvorimod en passende stor Sæk, hvori kan fyldes Hakkelse eller endog tørt, magert Enghø, kan faststoppes med Haanden godt imod Bund og Sider og absolut i Højde med Dørens Overkant; den løse Ende af Sækken bredes derpaa ud over Stadets Pakrum og ind over Rammerne. Den øverste Hakkelsesæk bør derimod være saa stor, at naar den er fyldt i en 12 à 15 cm Tykkelse, den da udfylder Pladsen helt ud til begge Ydervægge og fra Forvæg helt ud over Bagpakningen. Og lad mig yderligere tilføje: jeg pakker mine Bistader hele Aaret rundt; selvfølgelig maa en Del af Pakningen forsvinde, efterhaanden som Pladsen optages af Tavlebygning. Naar Magasiner paasættes, da bliver Rummet fra disse og ud til Stadets Yderside udfyldt med sammenrullede varmekoldige Stoffer, ligesom der ovenpaa pakkes meget forsvarligt. Bierne skal jo i større eller mindre Grad udbedre Voksbygningen, ja maaske udtrække Kunsttavler eller endog bygge nye Tavler. Men til alt dette fordes der ikke alene en passende høj Varmegrad, men frem for alt en ensartet Varme.

Nektaren, der samles, bliver, naar Stadet er godt pakket, hurtigere moden og derved tidligere tjenlig til Udslyngning. At det tilraades at pakke for at beskytte Bierne imod Kulden, kan maaske alle godt forstaa, men at man pakker om Sommeren for at aflede og beskytte dem imod for stærk Varme, og da særlig stærk Solvarme, vil maaske vanskeligere kunne forstaaes, og dog er dette ganske naturligt og rigtigt. Gennem en tyk, porøs Pakning kan hverken almindelig stærk Varme eller stærk Solvarme paavirke Bierne. Tænk paa Ihusene, hvorledes de er byggede og isolerede.

Det kan ikke siges for tit: Hovedbetingelsen for at faa det størst mulige Udbytte af Bierne er god og omhyggelig Pakning af Stadet hele Aaret rundt.

„Godt Biaar“.

En Del af vore Læsere har maaske set i Dagbladene, at det i Aar skulde være et særdeles godt Honningaar i Sverrig, og de har maaske gaaet og glædet sig over den gode og billige Honning, som de i Aar kunde faa til deres Spisekammer. Vi er desværre nødsaget til at rive dem ud af deres Vildfarelse; thi Länsbiavlaren i Kristiansstads Län har sagt, at Meddelelserne om det gode Honningudbytte er fejlagtige, og saa er dette naturligvis ogsaa Tilfældet. Vi bad ham at fortælle om de virkelige Forhold paa Honningmarkedet, og det har han nu gjort i følgende Skrivelse:

Godt Biaar er hvert Aar, saa vidt nemlig de i Dagspressen regelmæssig tilbagevendende Notitser om „Biaaret“ er rigtige. Saa langt jeg mindes tilbage i Tiden har jeg hvert Aar i en Tidning i det mindste fundet den for Biavlerne glædelige „Nyhed“ omtalt. Skade blot, at Biavlerne ude i Landsbyerne altfors ofte til deres Ærgrelse har set sig ude af Stand til at konstatere Meddelelsernes Rigtighed.

Fornylig har en Notits af denne Slags været optaget i et lokalt Dagblad (Örgelholms Tidning). Notitsen havde sit Udspring fra Søndre Halland og oplyste, at det blev en „overordentlig rig Honninghøst“. For at faa at vide, om Meddelelsen var rigtig, satte jeg mig i Forbindelse med den Biavler i Søndre Halland, som jeg ansaa var bedst underrettet vedrørende deslige Sager, nemlig Sekretæren for Länets BF. Efter at han fra flere Biavlere havde skaffet sig Underretninger om Udbyttets Størrelse pr. Bifamilie i de forskellige Egne, gav han mig det Svar, at Honninghøsten i Søndre Halland langt fra at kunne kaldes „overordentlig rig“ i Virkeligheden var knapt middelmaadig. Hvad den i Notitsen omtalte yderst lave Honningpris angik, oplyste han, at paa Torvet i Halmstad betaltes Honningen i Høst med 1 Kr. 15 Öre pr. 1/2 kg, Glasset iberegnet (altsaa ca. 2 Kr. pr. kg).

Meddelelser om rig Honninghøst plejede at komme frem i Hallandspressen Aar efter Aar, men dementeredes lige saa regelmæssigt paa Grund af, at de var urigtige. Han ansaa disse Meddelelser fremkomne fra en eller anden Handlende, som derigennem vilde

søge at skaffe sig Honning til billig Pris. Om nu denne Notits stammer fra samme Kilde, kan jeg naturligvis ikke udtale mig om.

Angaaende Kristiansstads Län har jeg i min til Husholdningsselskabet indsendte Aarsberetning ikke dristet mig til at betegne Honninghøsten højere end som middel. Länsbiavleren.

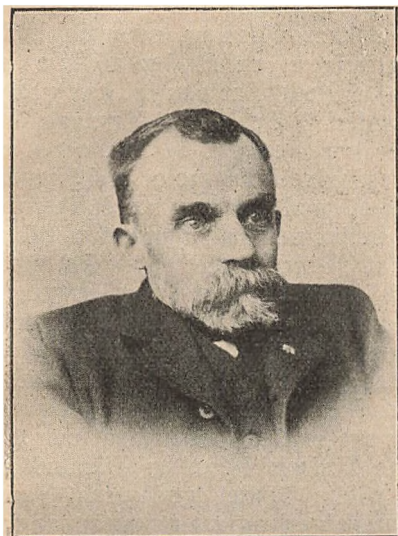
(Bitidn.)

En Efteraars Kunstsværm.

Af Anders Christensen, Asferg.

Ved at læse min Artikel i „T. f. B.“ for 1. Maj d. A., Side 76, fandt min gode Biven R. K. sig foranlediget til, uden noget Varsel, i sidste Halvdel af September Maaned at sende mig en ung Sværmdronning fra en af sine bedste Bifamilier. Min Ven satte mig herved i Forlegenhed med, hvad jeg skulde stille op med den tilsendte Dronning, thi saa vidt jeg kunde skønne, havde alle mine Stader deres Dronninger i den bedste Forfatning, og jeg nænnede ikke at ødelægge nogen af dem. Jeg satte Buret til Side til Dagen efter og vidste ikke rigtig, hvad jeg skulde foretage mig for at faa den opbevaret for Vinteren. Dagen efter skulde jeg fodre 12 Stader færdig, som jeg har paa én Plads. Jeg tog Buret med Dronningen med derhen og begyndte at spekulere paa at danne en ny Bifamilie. Ved den Fodringsmetode, jeg bruger om Efteraaret, nemlig at trække Indskudet saa meget tilbage fra den bageste Ramme, at der kan staa et lille Fad, som jeg saa hælder fuldt af Foder og strør noget lang Rughalmshakkelse paa, vil den bageste Ramme altid blive godt besat med Bier. Jeg besluttede mig da til at danne en Kunstsværm af Bierne fra 6 af de birigeste Bifamilier ved at borttage den bageste Ramme med paasiddende Bier. Jeg har nemlig 2 Stader med ekstra Flyvehul paa Siden, og til disse har jeg 2 Indskud med bitæt Jærntraadstvist paa begge Sider af Trærammen. Jeg begyndte da at gøre et af disse Stader i Stand til at modtage Kunstsværmen. Jeg tætnede godt for den forreste Bifamilie med det ene bitætte Indskud, strøede lidt Naftalin paa Stadets Bund og tog saa varsomt som

muligt en Ramme med paasiddende Bier fra hver af de 6 kraftigste Familier i Bigaarden, og efter at have efterset og fornyet Foderet i Dronningburet anbragte jeg Buret med Dronningen og hendes Ledsagere imellem 2 Tavler i Midten af Stedet, satte det andet bitætte Indskud bag ved Bierne, hvorefter jeg lukkede for Stadets Flyvehul, pakkede Bierne varmt til foroven og lod det staa saaledes i to Døgn; jeg befriede saa Dronningen om Aftenen ved Lygtelys og aabnede derefter Stadets Flyvehul den 3. Dags Aften. 2 Dage derefter undersøgte jeg Stedet og fandt Dronningen i bedste Velgaaende; ikke en eneste død Bi fandtes paa Stadets Bund. Jeg tog nu det bitætte Indskud fra, satte Glasindskudet for og pakkede Stedet til ligesom de andre. Bierne har holdt sig meget rolige hele Efteraaret, og jeg tror godt, jeg kan sige, ingen Bier er gaaet tilbage til deres gamle Hjem. At jeg fik alle disse Trækbier til at forliges saa godt, skyldtes aabenbart dette, at det bageste Indskud, med bitæt Jærntvist, gav dem rigelig Luftveksling, saa at de hurtigt faldt i Ro og blev fortrolige med deres nye Dronning. Men ens Lugt var det jo ogsaa nødvendigt at sørge for, ellers var det vel heller ikke gaaet heldigt. Jeg agter nu at anskaffe nogle smaa Kasser til en 4 eller 5 Normalrammer, hvori jeg vil danne smaa Kunstsværme, for at faa nogle unge Dronninger befrugtede i Sommertiden, og dem vil jeg overvintre bag ved andre Familier om Vinteren; saa har jeg unge Dronninger i Reserve og kan straks erstatte mulige Dronningtab om Foraaret. Enhver Biavler ved nok, hvad det vil sige at have drønningløse Bifamilier om Foraaret. Det er meget kostbart, hvis man skal opholde en saadan Familie med Yngel fra sine andre Stader, indtil man enten kan give dem en Dronningcelle eller en befrugtet Dronning. At slaa dem sammen med en anden Bifamilie er det vel ikke altid, man har Lyst til, og de tomme Stader er der jo heller ingen Fornøjelse ved at se paa, langt mindre Fordel, og det er jo da som bekendt for Fordelens Skyld, vi driver Biavl.

Blikkenslager N. Sørensen.

Blikkenslager N. Sørensen, Hadsten, døde den 17. Februar afgaaet ved Døden, ramt af et Hjerteslag, 60 Aar gammel. S. var en af Egnens kendte og dygtigste Mænd, interesseret i alle de Ting, der kom frem for at højne Befolkningen økonomisk og aandeligt, og en trofast Arbejder for Afholdssagen; han var for mange Aar siden med til at stifte den lokale Afholdsforening.

S. fik tidligt Øjet op for det interessante og forædlende ved Biavlen og saa, hvilken Betydning Biavlen kan have for Smaakaarsfolk; med den Grundighed, der var hans Natur, søgte han at sætte sig saa godt ind i Biavlen, som det var muligt; vi finder derfor ham, den travle Haandværksmester, i 1902 som Elev paa DBF.s Biavlsskole i Roskilde. At han kom til at indtage en fremragende Plads paa Biavlens Omraade, er en Selvfølge. Han var til sin Død Formand for Hadsten og Omegns BF. og har mødt som Delegeret ved DBF.s Centralmøde. Faa Dage før hans Død modtog vi Artiklen „Et Foderapparat“ fra ham.

Han begyndte sin Virksomhed i Hadsten 1877 under meget smaa Kaar, blev efter nogle Aars Forløb gift og blev en velstaaende Mand. Ære være hans Minde!

Biernes naturlige Udvikling.

Af J. Madsen, Tobøl.

I.

I Tilslutning til, hvad jeg fremkom med ved Diskussionsmødet i Mellerup, vil jeg først fremhæve Biernes Udvikling ad den naturlige Vej. Det er om Foråret, naar Bierne rigtig begynder at yngle og formere sig, at Biavleren maa være paapassende og forsigtig ved Behandlingen, saa at der ingen Varme gaar tabt fra Stedet. Ved denne Behandling bruger jeg et uldent Tæppe saa langt og saa bredt, som Stedet maa indvendig. Dette Tæppe er sammenrullet. Naar jeg fjerner Pakningen, lægger jeg dette Tæppe bag ved Rammerne, hvilende paa Glas- og Træindskud, og en tung Genstand til at holde det fast. Efterhaanden som jeg tager en Tavle og fører tilbage i Stedet, ruller jeg dette Tæppe fremad, indtil jeg ikke fra oven kan se Yngel mere; saa løfter jeg denne Tavle halvt op af Stedet, og skulde der saa findes Larver i denne Tavle, sættes den tilbage til de eftersete; den næste efterses paa samme Maade, og saafremt den er belagt med Æg og ingen Larver, sættes den ogsaa tilbage. Den næste Tavle vil i Reglen indeholde Blomstertøv. Imellem disse to Tavler sættes den tomme Tavle, saaledes at Blomstertøvtavlen kommer foran og Ægtavlen bagved, saaledes at Yngelen ikke spredes, men altid er samlet. Derefter føres Tavlerne fremad i samme Orden, som de blev ført tilbage, ved at rulle Tæppet tilbage for hver Tavle, der sættes paa Plads, og ligeledes det uldne Tæppe lidt tilbage, saa blot én Tavle ad Gangen bliver synlig, indtil den sidste Tavle er sat paa sin gamle Plads. Træindskuddet sættes nærmest ind til Tavlerne, og Foderbakken skydes ind under denne, derefter Glasruden og tilsidst Bagpakningen; derefter lægger jeg en Del Aviser ovenpaa Voksdugstæppet og tilsidst en Madras, der passer til Huset.

Saafermt Tavlerne opbevares paa et koldt Sted, maa de Tavler, der skal bruges, helst varmes lidt ved at sætte dem i en varm Stue eller i Solen. Med det sidste skal man være lidt varsom, at Tavlerne ikke smelter. Den Tavle, der skal tilsættes Bierne, skal helst

være ny og helt udtrukken, og hvori der ikke før har været ynglet. Haves der Tavler af denne Slags, der ikke har været afskrællet, er disse at foretrække, og den anbringes i Stedet som foran anført.

Lige saa mange Huse jeg har behandlet, lige saa mange $\frac{1}{2}$ kg Kandis opløser jeg i Vand (køgende), og hvert Stade faar saa $\frac{1}{2}$ kg Kandisopløsning om Eftermiddagen, inden Bierne gaar til Ro. Denne Opløsning maa have en Varmegrad af ca. 28—30 Grader. Efter ca. 10 Dages Forløb kan jeg igen tilse mine Bier, som ovenfor anført, og det vil i de fleste Tilfælde vise sig, at den sidst indsatte Tavle er helt belagt med Æg, og Stedet faar nu en ny Tavle til af samme Slags og paa samme Maade. Med Hensyn til Fodringen foretages denne, hvad enten Familien er stærk eller svag. Dog, hvis Familien er svag, maa der selvfølgelig fodres mere. Fodringen bevirker, at Dronningen bliver mere æglæggende.

Denne Fremgangsmaade anser jeg for den bedste, da der ingen Forkølelse kan ske. Tiden for, at Udvidelsen skal finde Sted, retter sig efter de forskellige Egne, eftersom Hovedtrækket indtræffer. For Vestjyllands Vedkommende kan den første Tavle tilsættes i Tiden fra 12.—15. Maj, da vi har Hovedtrækket i den sidste Halvdel af Juli Maaned; derimod for Østkystens og Øernes Vedkommende maa det ske i den sidste Halvdel af April Maaned, saafremt Vejret tillader det. Bierne maa ikke behandles i Regn eller Kulde.

Efter denne Fremgangsmaade kommer jeg mit Valgsprog nærmest: „Biernes Naturliv saa nær som muligt.“

Et Foderapparat.

Under denne Overskrift har Hr. A. P. Andersen i „T. f. B.“ Nr. 1 1914 anbefalet et Foderapparat, som han mener skulde være det mest praktiske, han har prøvet.

Jeg har prøvet ikke saa ganske faa Foderapparater, da jeg som Blikkenslager har kunnet lave de fleste selv, og jeg har holdt mig til det, som jeg fandt var det mest praktiske, letteste at arbejde med, og som var nemt at

holde rent. Det er nemlig en almindelig Blikspannd til 3 à 4 l. Den fyldes med Sukkeropløsning, ovenpaa hvilken der anbringes en Flyder af Træ, som passer saaledes, at den let kan gaa ned i Spanden. (Det er et Trælaag, hvori der er boret en Del Huller, og som er 5 mm mindre i Diameter end Spanden.) Spanden med den varme Sukkeropløsning sættes ned paa Bunden af Bihuset, efter at Glasindsukudet er trukket tilbage, altsaa imellem denne og Rammerne. Fra den bageste Tavlebærer og ned i Spanden anbringes en Landgangsbro, bestaaende af et Stykke groft Lærred, for at Bierne kan passere op og ned.

Og saa er det ikke nok, at man giver Bierne Foderet i lunken Tilstand, man skal pakke Stedet godt, saa Varmen ikke undviger, og man skal ogsaa fodre saa tidligt paa Efteraaret som muligt. Gør man dette, saa lykkes denne Fodringsmetode altid. Venter man med at fodre, til Frostnætterne indfinder sig, saa gaar der altid en Del Bier tabt.

Det af A. P. A. anbefalede Apparat synes jeg i flere Henseender er upraktisk. Naar Dunken skal fyldes, kan man let risikere at spilde, da man ikke kan se, hvor meget det fylder i den, og megen Plads tager den i Huset, især i Lavnormalstaden vil den omtrent naa op til Taget, og endelig er den ikke saa nem at gøre ren.

Mit Raad er: brug Blikspannden, giv Bierne Foderet saa varmt, som de kan taale det, og foder tidligt paa Efteraaret.

N. Sørensen.

Gavnlig Vink.

Vejret (11. Marts) har i den sidst forløbne Maaned været ustadigt, enkelte Dage meget mildt, nu og da lidt Regn, andre Dage noget Vinter med Nattefrost, dog kun et Par Dage lidt Snefald. Bierne har i alle Bigaarde holdt Renselsesudflugt og synes paa faa Undtagelser nær at have overvintret godt. Nu vil Yngelansætningen tage Fart; det gælder derfor om, at Staderne er rigeligt forsynede med Forraad samt pakket godt.

Fodring. Hvis man ikke er aldeles sikker paa, at Bierne har Forraad nok for en Maaned, saa bør man en Dag med varmt, stille Vejr undersøge Stedet. Dette sker ved, at man borttager Pakningen og blæser lidt Røg ned til Bierne. Derpaa tager man enten Tæppet eller et Par Dækbrædder til Side. Er der endnu 5—8 cm Forraad i hver af de besatte Tavlegader, saa er der Forraad nok

til længere Tid. (Er Honningen krystalliseret i Tavlerne, bør der fodres med Vand.) Til Fodring saa tidligt paa Aaret bør benyttes svært Foder (2 kg Kandis til $1\frac{1}{2}$ l Vand). Man bør fodre om Aftenen med lunkent Foder, og det bør anbringes tæt ved Bilyngen.

Rensning af Bunden. I Marts eller April indtræffer der i Almindelighed flere milde Dage med stærk Udflugt af Bierne. Paa saadan en mild Dag uden Snelag bør man rense Stadernes Bund ved at udtage Bagdøren og Pakningen, løfte Vinduet lidt og derpaa forsigtig føre en Spatel, et Stykke Baandjærn eller en i Vinkel bøjet Hegnstraad ind under Rammerne og dermed udrense Smuldet. Denne Rensning frier Bierne for et stort Arbejde og bidrager i høj Grad til at hæmme Voksmølenes Udvikling. Det udrensede Voksmuld bør man ikke kaste fra sig ved Siden af Staderne, men samle det i en Kasse for senere at rense de døde Bier fra. Til Rensning bør benyttes en Kasse af Blik eller Træ. Til Sold i Kassen kan benyttes et af Soldene i Udslyngningsmaskinen. Voksmuldet kan enten smeltes og renses i en Stegeovn eller gemmes, til Solvoksmelteren kan arbejde.

Varmen er i det tidlige Foraar af en meget stor Betydning for et Bifolks Trivsel. Derfor bør alle Arbejder, som foretages ved Bierne, udføres paa Dage med mildt og stille Vejr, og Arbejdet bør udføres saa hurtigt som muligt. Varmen stiger opad; som en Følge deraf er Yngellejet straks afkølet til Luftens Temperatur, saa snart Pakningen og Dækket har været borttaget en kort Tid. Sørg for efter ethvert Arbejde med Bierne at faa pakket saa omhyggeligt som muligt. Husk paa, at Foder og Varme er Hovedbetingelserne for Bifolks Udvikling i Foraarsiden.

Fra Kredsene.

Alsted m. fl. Herreders BF. afholdt den 25. Januar sin aarlige Generalforsamling paa Afholdshotellet i Sorø. Formanden, Tømrer Fr. Johansen, Pedersborg, bød velkommen. Regnskabet, der balance-rede med 315 Kr. og udviste et Overskud af 24 Kr. 55 Øre, godkendtes enstemmig. Medlemsantallet var 79, som alle har været Holdere af „T. f. B.“. Til det i Skuerup afholdte 4 Dages Kursus var der paa Grund af daarligt Vejr kun ringe Tilslutning. Det vedtoges at afholde Møder forskellige Steder i Kredsen, derimod vil der i 1914 ikke blive afholdt noget 4 Dages Kursus. Til Bestyrelse valgtes J. Nielsen, Munkebjergby, og Fru Nielsen, Lyng. Til hver af de Delegerede bevilgedes der 8 Kr. Fr. Johansen.

Hads Herreds BF. afholdt Generalforsamling den 23. Februar paa Freses Hotel i Odder. Følgende Sager behandledes: Regnskabet forelagdes i revideret Stand og godkendtes. Det vedtoges at afholde et 4 Dages Kursus sidst i Maj eller først i Juni og at søge at formaa Redaktør Kristensen til at lede det. Ligeledes vedtoges det at

afholde de sædvanlige Maanedsmøder rundt i Foreningen. Første Møde afholdes den 26. April Kl. 2 Eftmd hos Jens Frandsen, Assendrup. De 3 afgaaende Bestyrelsesmedlemmer, J. F. Nielsen, Assedrup, Bestyrer N. Christensen og Købmand Simonson, Odder, genvalgtes. N. Simonson.

Han Herredernes BF. afholdt den 14. Februar Generalforsamling paa Afholdshotellet i Fjerritslev. Formanden bød velkommen. Aarsregnskabet fremlagdes og godkendtes. Virksomhedsplan for 1914 drøftedes. Det vedtoges at anvende indtil 75 Kr. til Indkøb af Stader og Bier samt Kunsttavler til Smaakaarsfolk i Kredsen og at foretage Indkøb af Kunsttavler i Fællesskab. Kredsfornændene modtager Bestilling paa Tavler hver i sin Kreds og sender Ordren til Formanden tillige med Vokset. Det vedtoges at afholde Møder i Kredsen, hvor det forlanges, med praktisk Undervisning. Et 4 Dages Kursus afholdes til Sommer ved Bonderup St. Til Medlemmer af Bestyrelsen genvalgtes N. P. Christensen, P. Brix og N. Christensen og i Stedet for afdøde J. P. Porup valgtes K. Haastруп, Bejstrup. Til Formand genvalgtes N. P. Christensen, Fjerritslev.

Thorstrup BF. afholdt Generalforsamling hos Skræddermester J. Pedersen, Sig, i Februar 1914. Regnskabet fremlagdes og godkendtes. Det udviste en Kassebeholdning paa 2 Kr. 36 Øre. I 1913 er der af Foreningens Midler og ved privat Støtte ofret meget paa Biavlens Fremgang og paa at holde Pesten borte. Til at virke som Biavlslærer i 1914 valgtes J. Pedersen, Sig. Til Medlem af Bestyrelsen genvalgtes O. M. Kristensen, Sig, og valgtes P. V. Pedersen. Kontingentet er 1 Kr. for Kredsmedlemmer og 2 Kr. for Tidsskriftholdere. J. Pedersen.

S. Omme BF. afholdt sin aarlige Generalforsamling i Forsamlingshuset i S. Omme den 31. Januar. Det reviderede Regnskab fremlagdes og godkendtes. Til Medlem af Bestyrelsen genvalgtes Anton Pedersen og valgtes N. P. Jeppesen, C. Kastensen og P. Nissen. Til Revisor valgtes C. Lund. Det vedtoges at afholde et 4 Dages Kursus, naar vi kunde opnaa Tilskud dertil, og at lade saa stort et Antal Stader efterse og behandle for Bipest, som der kunde blive Midler til. Da Kassebeholdningen var for lille, saa den ikke kunde række ret langt, søgte man ved frivillige Bidrag at bøde herpaa; der indkom ca. 28 Kr., som skal anvendes til Bipestens Bekæmpelse. Bipesten breder sig stærkt her paa Egnen.

Christian Jacobsen.

Nørre Omme BF. For at fremme Biavlens og bekæmpe Bipesten er der bleven oprettet en BF. i Nr. Omme, som tæller 13 Medlemmer af DBF. Til Formand er valgt H. Langhoff, Grønbjerg, og til Bestyrelsesmedlemmer Baneformand J. Ipsen, Grønbjerg, og Assistent K. Hestbæk, Ørn-høj.

Als BF. holdt Generalforsamling i Kølloseum i Sønderborg og var besøgt af 47 Medlemmer. Formanden, R. Iversen, Adser-

balle, aabnede og ledede Mødet og udtalte sin Glæde over, at der var mødt saa mange. Med Glæde kunde han fastslaa, at der i de sidste Aar stadig var kommen flere og flere til vore Forsamlinger, som sikkert for alle vilde være Drivfjeder med til at arbejde videre i Biavlslaget.

Lærer Chr. Rasmussen, Sønderborg, af lagde Aarsberetning, af hvilken følgende meddeles: Honninghøsten var i 1913 betydelig daarligere end Aaret forud, og Udbyttet blev under middel. I Gennemsnit kan man vel anslaa Udbyttet til 10 kg pr. Stade, og kun der, hvor Bierne i Maj kunde naa Rodfrugtfrømarkerne, naaedes 15—17 kg. Hvidkløver lovede godt, men de kolde Nætter, endogsaa delvis med Nattefrost, gjorde Haabet til Skamme. Linden gav kun 2—3 Dage noget af Betydning. Sværme var stærkt efterspurgt, ogsaa af Ikke-Biavlere. Der blev derfor i Sommerens Løb indførskrevet en hel Del og ogsaa paa Efteraaret mange nøgne Bifolk, sandsynlig fra Hannover og Krain. Talræssig er Foreningen vokset fra 150 til 162 Medlemmer. Der blev for første Gang indvintret paa skattefrit Sukker og er gennem Foreningen købt 3000 kg. Resultaterne heraf er saa vidt tilfredsstillende, men først til Foraaret kan den endelige Dom fældes.

Møder er bleven afholdt i Sønderborg, Svenstrup, Lysabild og Ullerup, hvor der ved Siden af Foredrag gaves praktisk Anvisning i Arbejder i Bigaarden.

Bekæmpelsen af Bipest fortsattes. Sygdommen synes for Tiden at være stærkest udbredt paa Sundeved, hvor en hel Bigaard paa 20 Folk behandlede efter Evoxymetoden. Desværre er der endnu mange ufornuftige, som ikke regner Faren og ikke vil lade deres Bier efterse og behandle, saa saadanne Bigaarde danner Arnesteder, fra hvilke Smitten igen udbreedes. Forhaabentlig faar vi dette Aar ogsaa her en Bipestöv.

Taleren har paa Delegeretmødet i Neumünster varetaget Foreningens Interesser og ligeledes taget Del i Udstillingen i Berlin og gav Beretning herfra.

Derefter drøftedes Arbejdsplanen for det kommende Aar. Der skal holdes Foredrag som hidindtil paa forskellige Steder i Kredsen, og Bipestens Bekæmpelse fortsattes. Biavlere, som agter at deltage i et Kursus, kan faa Understøttelse fra Foreningen ved at henvende sig til R. Iversen i Adserballe, P. Poulsen i Ullerup og undertegnede.

Til Protokolfører genvalgtes paa 3 Aar enstemmigt Skræddermester H. P. Brandt i Tandshøj, Tandslæt.

Derpaa holdt Degn Grevsen, Lysabild, et lærerigt Foredrag om „Sværme og deres Behandling“, til hvilket der sluttede sig en livlig Debat.

En Bortlodning af Biavlslagsredskaber gav mangen Deltager en nyttig Genstand med hjem. Til Slut blev Præmierne uddelt for velpassede Bigaarde, nemlig til Skomagermester Nielsen, Stevning, Mejeribestyrer Christensen, Broballe, Landmand Chr. Vrang, Adserballe, Mejeribestyrer Rigelsen, Svenstrup, Landmand Nielsen, Blæsborg, og Skomagermester Matthiessen, Sundsmark.
Chr. Rasmussen.

Et og Andet.

Nordisk Biavlskalender. Det var ønskeligt, om mange Biavlere vilde købe den frem for de dyre Lommebøger, da den fuldtud erstatter disse. N. Sørensen Høj.

Stort Udbytte. Dr. C. C. Miller, U. S. A., har i 1913 haft et meget stort Udbytte af sine Bier. Han har af 72 Familier i Gennemsnit faaet 266 1 Pd. Delinger pr. Familie, altsaa over 19,000 Pd. Nettoværdien af et Pd. Honning i Delinger sætter Dr. M. til 13 $\frac{1}{2}$ Cents, ialt ca. 2500 Dollars, noget over 9000 Kr. Det er en stor Indtægt af kun 72 Familier, og dog hører Illinois ikke til de honningrigeste af De forenede Stater. Dr. M. er 82 Aar gammel, men det store Udbytte beviser, at han endnu er en dygtig Biavler.

Stilling, 18. Februar.

Mine Bifamilier holdt den 4. Februar en udmærket Renselsesudflugt; tilsyneladende befandt de sig godt alle. Jeg benyttede Lejligheden til at lette Pakningen hos en Sværm, jeg fik sidste Sommer; den havde Yngel paa den næstbageste Tavle og rigeligt med Foder.
S. J. Nielsen.

Smidstrup, Gilleleje, 3. Marts.

Jeg er ikke helt sikker paa, at Pavillon-systemet er saa heldigt. Bierne har en vis Tilbøjelighed til at leje sig paa de bageste Tavler. Grunden er sandsynligvis den, at Vinden har større Magt til at finde ind ad Flyvehullerne; derved bliver Lufttrækket stærkere, og Bierne søger længst bagtil, og derved bliver Honningen i de ubesatte Tavler krystalliseret, saa der skal gives Vand meget tidligt paa Aaret. Naa, det kan jo ogsaa indtræffe ved de fritstaaende Stader, men ved Pavillonon bliver det vist Reglen, dersom der ikke fodres ret meget med Sukkeropøsning om Efteraaret.

Sydøstjylland.

Det har stadig forekommet mig at være uheldigt med denne pletvise Bearbejdning af Bipesten, som fremkommer ved, at Kredsen virker „hver paa bedste Maade“, men uden synderligt Samarbejde.
E. K.

Kærshus, Horsens.

Alle levedygtige Familier har nu haft Renselsesudflugt. Den milde Vinter har sikkert tilskyndet til tidlig Yngeludvikling, derfor bør Biavleren sikre sig, at Foderet fra nu af er til Stede i tilstrækkelig Mængde. Her findes enkelte Tilfælde af Bugløb, flest hos indførte, ikke akklimerede Italiener. Beholdningen af Honning fra sidste Høst er kun lille og betales godt.
F. Lüders.

Ansager, Møby.

Mine Bier holdt en vellykket Renselsesudflugt i Begyndelsen af Februar; alle Familier er overvintret godt, og jeg har endnu ikke haft et eneste Vintertab, uagtet jeg har over 20 Familier. Jeg sørger altid for at faa Familierne affodret med Sukker midt i September, saa Forraadet kan blive ordentlig forseglet.
H. M. Mikkelsen.

Tved, Svendborg, 10. Marts.

I Gaar steg Barometret, og jeg glædede mig til, at Bierne skulde faa Lov at boltre sig i de Tusinder af udsprungne Crocus. Italienerne er tidligere paa Færde end Krainerne. I Dag heftig Snestorm! Aah! —

I sidste Uge skrev vi Stadenummer 20,000.
K. P.

Brevkasse.

„Tidsskrift for Biavl“ udkommer som sædvanlig 2 Gange maanedlig (d. 1. og 15.) i April—September.

Ledetraad i Biavl (5. Oplag). Det bemærkes, at i Henhold til Centralmødets Vedtagelse i 1911, saa har enhver ny tiltrædende Tidsskriftholder Ret til at faa et Eksempplar af Ledetraad i Biavl gratis hos den Kredsformand, til hvem Medlemsbidraget er betalt.

Ønsker en Kreds at anvende Skriftet enten til gratis Uddeling til Ikke-Tidsskriftholdere eller til Salgs, kan det Antal Eksempplarer, der ønskes, faar til Købs hos Redaktøren for 15 Øre pr. Stk.

„T. f. B.“ Nr. 5 for 15. April vil ikke udgaa før 20. April.

DBFs Bestyrelsesmøde afholdes i København den 14. April.

Foreningsmeddelelser.

Hobro og Omegns BF. De Medlemmer, der ønsker at faa Voks forarbejdet til Tavler eller ønsker at deltage i Fællesindkøb af Tavler, anmodes om at meddele det inden 1. April. Redskaber og Bihuse skal bestilles inden 1. Maj; efter forannævnte Tid bliver Prisen 10 pCt. højere.

NB. De Biavlere, der kunde ønske at deltage i et paatænkt 4 Dages Kursus, anmodes om snarest at meddele det til undertegnede. A. Pedersen, Gartner, Hobro St.

Ribe Amts BF. afholder Generalforsamling paa Højskolehjemmet i Varde Lørdag (Paaskeførdag) den 11. April 1914 Kl. 9. Fmd. Bestyrelsesmøde afholdes samme Dag og Sted Kl. 8,30. Dagsorden: 1) Formanden afregger Beretning. 2) Regnskabet fremlægges til Godkendelse. 3) Valg af 3 Bestyrelsesmedlemmer (Bech, Langeskov, Holm, Jedsted, og Rasmussen, Tinghøj, afgaar efter Tur). 4) Valg af en Revisor (Lambertsen, Tved, afgaar efter Tur). 5) Valg af Delegerede til Centralmødet. 6) Budgettet for næste Aar: a. Forskøler, b. Møder, c. Oparbejdelse af Biavl paa døde Punkter, d. Tilskud til Kredsene. 7) Beretning fra Noteringsudvalget samt Valg af et nyt Udvalg. 8) Beretning fra Tilsynsudvalget; Valg. 9) Forskelligt.

De, der ønsker Sager behandlende paa Mødet, bedes indsende Meddelelse derom til Formanden 8 Dage før dets Afholdelse.

Kredsene anmodes om at sende Delegerede til Mødet, 1 Delegeret for hver 10 Medlemmer; dog har ingen Kreds Ret til at sende flere end 3 stemmeberettigede Medlemmer, men ethvert Medlem kan overvære Generalforsamlingen.

Lokalforeninger, der ønsker Understøttelse til Forskoler, Møder osv., bedes indgive deres Begæring derom til Amtsforeningens Formand 8 Dage før Delegeretmødets Afholdelse.

Tinghøj Skole v. Varde, d. 23. Febr. 1914.
M. Rasmussen, Fmd.

Storehedinge og Omegns BF. afholder Generalforsamling Søndag den 22. Marts Kl. 4 Eftmd. paa Højskolehjemmet i Storehedinge. Regnskabet for 1913 fremlægges. Beretning for Aaret 1913, Valg af Bestyrelsesmedlemmer. Virksomhedsplan for 1914 m. m. S. Sørensen.

Aarhus og Omegns BF. afholder Møde paa „Nørrelyst“, Aarhus, Lørdag den 4. April Kl. 12 Middag. Dagsorden: „Hvad bør der foretages i den kommende Sæson“. Talrigt Møde forventes. Ikke-Medlemmer er velkomne. Bestyrelsen.

Gerlev m. fl. Herreders BF. De Medlemmer, der ønsker praktisk Undervisning i Biavl i deres egen Bigaard, anmodes om inden den 25. Marts at indsende Begæring til undertegnede desangaaende, saafremt en saadan ikke er sendt.

Fællesindkøb foretages ligesom tidligere Aar, og Bestillinger sendes til Formanden saa tidligt som muligt. Medlemmerne kan i Aar faa valsede Tavler, der jo ikke er saa skøre som støbte.

De ved Generalforsamlingen i Efteraaret valgte Repræsentanter til Delegeretmødet i Randers 1. Lørdag i April (se Referat fra Generalforsamlingen) bedes møde noget før end den af Amtsforeningen bekendtgjorte Tid, da der er flere lokale Spørgsmaal, som vi skal have drøftet inden Delegeretmødets Begyndelse. R. Krogsgaard, Aistrup, Hadsund.

Østvendssylsels BF. afholder Generalforsamling Lørdag den 4. April Eftmd. Kl. 3 i Agersted Kro. Dagsorden: Der afgives Beretning om Arbejdet i Foreningen i det forløbne Aar. Regnskabet fremlægges. Valg af Bestyrelse og 1 Revisor. Arbejdsplan for den kommende Sommer lægges. Det bestemmes, hvor mange Møder med praktisk Undervisning og hvor mange Foredrag samt hvor disse skal afholdes. Eventuelt. Talrigt Møde forventes. C. Thomsen.

Randers og Omegns BF. afholder Generalforsamling Lørdag den 21. Marts Kl. 1 Eftmd. paa Østergades Afholdshotel i Randers. Dagsorden: Valg af Delegerede til Amtsforeningens Generalforsamling. Bestemmelse om, hvem der skal levere Tavler til Foreningen i 1914. Virksomhedsplan for 1914. Eventuelt. Bestyrelsesmøde samme Dag og Sted Kl. 11 Fmd. Nye Medlemmer optages. Jens Jakobsen.

Lemvig og Omegns BF. afholder Møde i Lemvig Afholdshjem Lørdag den 11. April Kl. 2 Eftmd. Foredrag af P. Nielsen

om Biernes Foraarsbehandling. Samme Dag og Sted Kl. 3 finder der en Bortlodning Sted af en Bisværn, som skænkes af Foreningen til Bortlodning blandt de mødte Medlemmer, som hver gratis faar en Lodsedel. Sværmen leveres Sommeren 1914. K. J. Borum.

Anst m. fl. Herreders B.F. afholder Møde i Bække Kro Lørdag den 28. Marts Kl. 2 Eftmd. Dagsorden: Valg af Biavlslærer. Vedtagelse af Arbejdsplan for 1914. Forskole. Alle indbydes. A. Hansen.

Viborg og Omegns B.F. afholder Generalforsamling paa Afholdshotellet i Viborg den 21. Marts Kl. 1½ Eftmd. Dagsorden: Beretning om Virksomheden. Regnskabet Fremlæggelse. Valg af Bestyrelse; Formand og Sekretær frabeder sig Genvalg. Arbejdsplan for 1914. Eventuelt. De Medlemmer, der endnu ikke har betalt Kontingent for 1914, bedes indbetale det paa Mødet.

Bestyrelsen.

N. Bork og Omegns B.F. er i de sidste Aar gaaet en Del tilbage i Medlemsantal, hvorfor jeg indtrængende vil anmode Kredsformændene om at virke for Tilgang af nye Medlemmer omkring i Sognene, da det har stor Betydning, at saa mange af Biavlerne som muligt er Medlemmer af Foreningerne, da Bekæmpelsen af Bipesten rigtig skal til at foregaa paa denne Egn.

Foreningens Tavlefabrikant er J. F. Nielsen, Assedrup St. Voks forarbejdes for 30 Øre pr. ½ kg. Foreningens Stedefabrikant er Bødker Th. Nielsen, Ølgod. Rabat 10 Procent.

N. Bork, d. 6. Marts 1914.

Chr. Andersen.

Mørke og Omegns B.F. Paa et Møde, som afholdtes Søndag den 8. Februar paa Mørke Landbohotel, stiftedes en B.F. med 12 Medlemmer. Til Medlemmer af Bestyrelsen valgtes: Maler O. Skov til F., Landpost J. Rasmussen til NF. og Lærer Eg til Sekretær. Det overlodes til Bestyrelsen at udarbejde et Udkast til Lov, som skal forelægges paa en følgende Generalforsamling.

G1. Københavns Amts B.F. afholder sin aarlige Generalforsamling Lørdag den 25. April 1914 Kl. 8 Eftmd. i Søvavillonen i København med følgende Dagsorden: Valg af Dirigent. Formanden aflægger Beretning om Virksomheden i det forløbne Aar. Det reviderede Regnskab fremlægges til Godkendelse. Berømmelse af Møder i Amtet. Valg af Bestyrelsesmedlemmer i Stedet for de efter Tur fratrædende: Grosserer Fritz Jørgensen, Gartner P. Hansen og Musæumsassistent M. Jensen. Valg af 3 Delegerede og 1 Suppleant til Centralmødet for DBF. Valg af 2 Revisorer. Eventuelt.

Bestyrelsen.

Vesterhæsing og Omegns B.F. afholder Møde hos Blikkenslager A. Nielsen, Hillerslev Bro, Søndag d. 22. Marts Kl. 1½ Eftmd. Dagsorden: Regnskabet fremlægges. Medlemsbidraget betales. Plan for Afholdelse af Møder. Fællesindkøb af Redskaber. A. Nielsen.

Kolding og Omegns B.F. afholder ordinær Generalforsamling paa Hotel „Fremad“ i Kolding Mandag d. 23. Marts Kl. 2 Eftmd. Regnskabet aflægges. Bestyrelsesvalg. Biavlsmøder. Bipestarbejdet. Driftsplan for 1914. Valg af Delegerede. Forskelligt. Harte Hovedskole, 9. Marts 1914. M. M. Tarp.

Nimtofte og Omegns B.F. afholder Generalforsamling paa Afholdshotellet i Nimtofte Fredag den 27. Marts Kl. 3 Eftmd. Kunsttavler bestilles, og de, som har Voks, der ønskes forarbejdet til Tavler, anmodes om at medbringe det. Der vælges Bestyrelse, og det bliver Foreningens Stiftelsesdag. Jens Jensen, Kærende.

Skovby Herreds B.F. afholder Generalforsamling paa Afholdshotellet i Særslev Søndag den 29. Marts Eftmd. Kl. 2. Dagsorden: Beretning fra 1913. Regnskabet fremlægges til Godkendelse. Valg af Bestyrelse i Stedet for de efter Tur afgaaende. Valg af Revisor. Valg af Delegerede til Centralmødet i Slagelse. Virksomhedsplan for 1914. Eventuelt. Foreningens Medlemmer bedes møde talrigt, da der jo den Dag bestemmes, hvad vi skal foretage os Aaret igennem. Laurits Olsen.

Salgsforeningen. For Tiden stærk Efterspørgsel efter Honning i saavel mindre som større Vægte. Paa Lager kun et lille Parti 1 kg Vægte.

Notering for Honning:

Kl. 1 Kr. 1,30 — Kl. 2 Kr. 1,10 pr. kg.

Ekstra fin Honning Kr. 1,40 pr. kg.

Indmeldelse i Salgsforeningen modtages af Foreningens Formand, Torveassistent P. Hansen, Jagtvej 59², København L. Medlemsbidraget er 3 Kr. en Gang for alle, der betales ved Indmeldelsen. Beløbet bedes indsendt pr. Postanvisning.

Forsendelser bedes adr. til Hr. Cand. pharm. Magnus Meyer & Co., Kong Georgsvej 57, Frederiksberg St.

Foreningsmeddelelserne fortsættes paa Omslagets 3die Side.

Indhold af dette Nummer :

Blikkenslager N. Sørensen	31
Biernes naturlige Udvikling	31
Brevkasse	35
En Efteraars Kunstsværn	30
Et Foderapparat	32
Et og Andet	34
Fra Kredsene	33
Foreningsmeddelelser	35
Godt Biao	29
Gavnlig Vink	32
Pakningens Betydning for Bifamilien Udvikling	27
40 Aars Jubilæum	25

J. Wreschners Tryk, Roskilde.

Bladet udgaar den 15. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. de 6 Sommermaaneder.

Nr. 4.

1. April. 1914.

48. Aarg.

Vejret og Trækforholdene.

„Landmanden bliver aldrig klog“, siger et gammelt Ord, og dermed menes jo ikke det, at Landmanden i al Almindelighed er dum eller dummere end andre Folk, men det, at Vejrforholdene, som Landmanden jo aldrig er Herre over, er saa upaalidelige her til Lands, at det paa Forhaand ikke kan afgøres, hvad der i Øjeblikket er mest formaalstjenligt for en Landmand at gøre, thi hvad der er klogt det ene Aar, kan være uklogt det næste.

Naar der er Tale om Trækforhold for Bierne, fristes jeg til at omskrive det gamle Ord, saa det kommer til at lyde: „Biavleren bliver aldrig klog — paa Trækforholdene“, og dermed mener jeg, at man aldrig paa Forhaand kan vide, naar Trækket for Alvor vil komme; thi det er i saa høj Grad afhængigt af Vejret, at man helst ikke skal optræde som Spaamand eller i alt Fald benytte sig af saa mange „hvis“ og „dersom“, at Spaadommen bliver stærkt svækket.

Man maa imidlertid ikke overse, at der er en vis naturlig Forbindelse og Overensstemmelse mellem Bierne og den dem omgivende Natur, saa hvis ikke

andre Forhold, som Sygdom, Fodermangel o. lign., griber forstyrrende ind, vil Biernes og Naturens Udvikling nogenlunde holde Trit. Den tiltagende Varme er den naturlige fælles Drivkraft i begges Udvikling, saa naar Tiden kommer, da Planterne staar i Flor, vil ogsaa Bierne være til Stede i saa stor Mængde, at de kan udføre den dem tiltænkte Rolle som Befrugtningshjælper. Men saa kan det ske, at vort upaalidelige Vejrlig kommer paa tværs af dette Arbejde og sender vedholdende Regn, og vel kan Planterne blomstre i Regnvejr, men Bierne tvinges til at nedlægge Arbejdet og holde sig inde. Dette tvungne Hjemmeliv fremkalder forøget Varme, og Fliden bringer dem til at kaste sig over Yngelansætning i et Omfang, som ellers ikke vilde være naaet, og derved bindes mange flere Bier i Hjemmet, end om Vejret havde været normalt; der bliver mange flere Ædere og færre Samlere, og selv om det ikke fører til Sværmning, som det ofte gør, vil der, naar det atter bliver Trækvejr, komme langt færre Bier i Marken end tidligere, saa det synes, som om Familien er bleven svækket, medens det omvendte er Tilfældet. Vejret har tvunget Bierne til at lægge Arbejdsmaalet om, og der vil gaa en Tid, før Bierne igen kommer i Træk-

humør, og saa indtræffer der maaske ny Forstyrrelse. Naar saa dertil kommer, at Regnen ogsaa ødelægger en Del Blomster, forstaar man, at en Regn i Utide kan spilde mange Pund Honning, thi samtidig tærer Bierne stærkt paa det allerede indbaarne Forraad. Men Regnen er kun én Faktor, der kan forstyrre; der er en til, der næsten er lige saa slem, nemlig Nattekulden.

Det kan om Dagen være det prægtigste Vejr, synes man, Blomster og Bier er til Stede i rigelig Mængde, og dog giver det ingen Honning af Betydning. Man vil finde Aarsagen ved at se paa sit Minimumstermometer. Det viser, at Nattemperaturen har været nede paa 3—5 Grader, hvilket i Forbindelse med den tørre Luft, som det næsten altid vil være, naar vi har Nattekulde om Sommeren, hindrer Blomsternes Nektardannelse, og „hvor kan man finde Nektar, hvor ingen Nektar gror“; man kan ikke forlange Nektar af Bierne, naar der ingen er i Naturen, de kan ikke lave den selv.

En tredje, sjældnere Hindring er Tørke. En enkelt Blomsts Liv er meget kort i tørt Vejr. Den Smule Honning, der samler sig, medens Blomsten er lukket om Natten, giver kun Træk til Frokost; den, der danner sig om Dagen, forflygtiger efterhaanden eller bliver saa tyk og sejt, at Bierne ikke kan optage den.

Høj Nattemperatur, fugtig Luft paa den rette Aarstid, det giver Honning. Naar du ligger og sparker i Tæpperne og ikke kan sove for Varme, da glæd dig, thi det er Bivejr. „Sørg for at faa Bierne stærke, til Trækket kommer“, lyder det gode Raad, og glade er vi for det; men om der samtidig kunde siges os Dagen og Timen for dets Komme, da vilde vi være mange Gange gladere; hvor skulde vi staa rustede med en Hær af Arbejdere til at begynde Høsten; men det hænder altfor ofte, at Hæren er der, men Høsten udebliver, og saa bliver Høsten lige saa dyr for Biavleren, som den bliver for den Landmand, der staar med en Skare af Høstfolk, men ikke kan komme til at bruge dem, fordi Høstvejret udebliver.

Maa jeg til Slutning sige, at en Nutidsfejl hos Biavlerne er ofte den, at Bifolkene er for tidligt stærke. Det er sjældent de tidligst stærke Folk, der

giver det største Udbytte, derimod nok de fleste Sværme.

Af C. Nielsen, Næstved.

Biernes Udvikling ad kunstig Vej.

Af J. Madsen, Tobøl.

II.

Samtidig med at jeg begyndte at drive Biavl, i Aaret 1894, indmeldte jeg mig i DBF. ved at abonnere paa „T. f. B.“. Allerede i 1895 fik vi stiftet Tobøl BF., og samme Aar lærte jeg Bipesten (*Bacillus alvei*) at kende, rigtignok ikke i min egen Bigaard. Samtidig lærte jeg Behandlingen efter Mac Evoys Metode, og siden har jeg hvert Aar helbredet flere Familier. Den Gang indeholdt Bittidende stadig Artikler om Yngelspredning, som Redaktøren særlig anbefalede, samt Tyktavlesystemet, der meget tit blev misforstaaet. I 1907 gennemgik jeg et Kursus som Tilsynsmand for at faa et grundigt Kendskab til Pesten og Maaden at bekæmpe den paa.

Tyktavlesystemet blev særlig anvendt i Yngelrummet, saa Bierne flere Steder var ved at gaa til Grunde; det er nu flere Aar siden, det blev omtalt; Yngelspredningen derimod anbefales endnu, hvad jeg ikke kan forstaa; der er en større Biavler, der har svaret mig, at Yngelspredning var godt, naar den blev foretaget af en kyndig Haand. Dertil vil jeg imidlertid svare: hvad enten den er foretaget med kyndig eller ukyndig Haand, er den lige fordelagtig for vor Biavl, og det er det, der bringer mig til at skrive mod dette Dyrplageri, og jeg tør paastaa efter mange gamle Biavleres Mening, at denne Anbefaling af Yngelspredning absolut ikke bør findes i et velredigeret Fagblad, som følger med Tiden og dens Udvikling. Det anbefales for at faa stærke Bifamilier til Hovedtrækket — nærmest for Øernes Vedkommende, hvor der er det tidlige Hovedtræk. Men husk dog paa, at Yngelreden er et saa fint Legeme, at enhver Forstyrrelse og Adskillelse af Yngeltavler vil skade Biavleren i Stedet for at gavne. Jeg

brugte det de første Aar, jeg drev Biavl, men mærkede ikke nogen Fordel derved; derimod havde jeg stadig døde Larver i Familierne. Tavlerne fratog jeg Staderne baade med sunde og syge Larver. Jeg blev snart belært om, at de Stader, der blev forskaanede for dette Dyrplageri, som Yngelspredningen mildest talt er, blev de stærkeste, og jeg høstede langt mere Honning af de Stader, der var bleven fritaget for denne Behandling, og jeg er overbevist om, at saafremt jeg havde brugt denne Fremgangsmaade endnu, saa havde jeg været færdig med min Biavl. Naar jeg kalder Yngelspredningen for Dyrplageri, tror jeg nok, at jeg kan forsvare dette.

Naar vi tænker paa, at Bierne sidder tæt pakkede i deres lune Hus, og Tavlerne er belagt med Bier for at holde Yngelen varm, og Biavleren saa kommer og skiller Klyngen ad, gaar Varmen tabt under Behandlingen; men desuagtet sætter han en kold, tom Tavle, ja undertiden en Kunsttavle, ned midt i Hjertet af Stedet — kan det kaldes naturligt? Yngelen skilles i 2 eller flere Dele. Under normale Forhold er der 28 à 30 Gr. Varme i Stedet, men hvor langt vil Termometret ikke falde efter den Behandling, i de fleste Tilfælde til 14 à 15 Gr., og Resultatet bliver, at Yngelen bliver forkølet og dør. Har vi samtidig køligt Vejr, særlig om Natten, saa trækker Bierne sig sammen til Midten af Stedet, og den udvendige Del af Yngel-lejet bliver blottet for Bier, særlig Rugebier, og man kan være overbevist om, at har man ikke opnaaet at faa død Yngel i andre Tavler, saa har man faaet det i den bageste Yngeltavle. Dobbelt galt bliver det, hvis Biavleren har været saa uforsigtig eller for at spare Tid har indsat 2 à 3 Tavler i et Stade. Dette forslaar kun meget lidt mod, hvad jeg har set som Tilsynsmand, dog ingen Steder saa slemt som paa Sjælland.

En gammel Birøgter, der ikke bestilte andet end at passe Bier, fortalte mig, at han havde været Biavler i over 40 Aar, men dog kendte han ikke Dronningen fra de andre Bier; men Yngelspredning, ja, det var noget, han kunde. Jeg kom til en Mand, der havde 4 gode Stader, og der havde Birøgteren været Dagen før og tilsat alt, hvad der kunde

være i Husene, endog 3 Magasiner paa hver Familie, og ved mit Eftersyn viste det sig, at det var nødvendigt først at aftage alle Magasinerne og dernæst fjerne 4 à 5 Rammer af Underrummet, inden jeg saa Bier. Der var 5 à 6 Tavler med Yngel, men disse Tavler var skilt ad med en tom Tavle mellem hver Yngeltavle. Jeg ved ikke, hvad et fornuftigt Menneske vil sige eller kalde denne Behandling — andet end rent og skært Dyrplageri.

Det er særlig paa Sjælland, at der klages saa meget over Pest, „den lille Bacille“. Ligger Grunden ikke i en forkert Behandlingsmaade? Jeg kan ikke se anderledes, og de Resultater, jeg er kommen til efter de forskellige Oplysninger, jeg har indhentet, tyder paa, at „den lille Bacille“ stammer fra Forkølelse mellem de unge Larver, og denne Forkølelse gaar over til „den lille Bacille“.

Afspærringsgitret.

Af Kr. Pedersen, Tved.

En Mand skrev forleden til mig: „Dronninggitret har vi endnu ikke brugt her paa Egnen, men maaske det kunde være godt nok, dersom vi faar et godt Biaar, som vi vil ønske, det bliver i Aar.“ Jeg har sendt Manden følgende Svar, som jeg fremsender til „T. f. B.“, da det derved ogsaa kan komme andre til Gode:

Ja, det er mere fordelagtigt at bruge Afspærringsgitter, end de fleste tænker. Men det er netop i et mindre godt Biaar, at der er mest Trang til at bruge Afspærringsgitter, i et godt Biaar er det ikke saa absolut nødvendigt, thi da faar vi sjældent for mange Bier i Staderne. Ja, passes der ikke rigtig paa, kan Staderne i de rigtig gode Biaar blive helt bifattige, fordi Bierne, naar Trækket er meget stærkt, fylder Cellerne med Honning, efterhaanden som Yngelen løber ud, hvorimod man i et daarligt Honningaar ofte faar altfor mange Bier, fordi Madamerne har Plads at lægge Æg, om det saa er paa den bageste Tavle, og saa fortærer denne Hærskare af Bier den Smule Honning, der ellers skulde blive til Huslejen. Masser af Bier i Maj, Juni og

Juli giver megen Honning, men Masser af Bier i August og September giver kun lidt eller ingen Honning. For en Del Aar siden skulde jeg overføre nogle Kuber i Kassestader for en Bi-avler; blandt disse fandtes en Kube, ret stor, den vejede 20 kg, men da den blev vendt om, var der ikke flere Bier i den, end der kunde ligge paa en Haand. Saaledes kan det ogsaa gaa i vore Rammestader, om end sjældent.

Jeg anbefalede Manden at prøve Gitteret i et Par Stader og anbringe et lodret Gitter bag den 8.—10. Ramme, saaledes at der var 8 Yngelrammer foran Gitteret, men man bør være sikker paa, at Dronningen er foran Gitteret, og anbring op til dette 1 Ramme med en Strimmel Kunsttavle og sæt samtidig et Magasin paa. Dette maa dog ske med Skønsomhed, og det tør jeg ikke give nogen Regel for, da det beror paa Bimængden, Træk- og Læforhold, der jo kan være meget forskellige. Husk, at nu er Pakningen mere nødvendig end i Tiden fra November til Februar. Saa snart Bimængden tillader det, faar Familien atter en Strimmel at arbejde paa; dette, for at de unge Bier kan komme til at bygge og maaske derved i nogen Maade aflede Sværmefeberen. Jeg har ladet Familierne bygge 3 à 4 Tavler, indtil Honningen flyder, saa er Tiden inde til at bruge de overgæmte Tavler.

Jeg var længe en Modstander af Gitteret, da jeg mener, at det slider paa Bierne, og det kan vel heller ikke bestrides. Men hvorfor holder vi Bier? Er det, for at den enkelte Bi kan leve længe, eller er det for at faa Honning? Det er dog vist for at høste Honning, og derfor raader jeg til at bruge Afspærringsgitter.

Strynø Hvidkløver.

Af Lærer P. H. Pedersen, Simmerbølle.

I Andelsbladet Nr. 10 d. A. skriver Hr. Karl A. Jørgensen, Lyngby:

Den ejendommelige Strynø-Hvidkløver gror endnu vildt og dyrket paa al Strynøs Græsjord, men Frø af den avles der nu kun sjældent.

Dog, som saa mangt et andet „blinkende Aakandebled, til Ankers i Øster-

søens Bølger“ har Strynø ogsaa en lille Jolle i sit Kølvand — Strynø Kalv — med lige netop Plads til et Par Bøndergaard, og paa den ene af disse avler man Hvidkløverfrø af den gamle Stamme den Dag i Dag. Der avles ogsaa noget paa Birkholm samt undertiden paa Langeland, som synes at være nøjagtig af samme Race.

Fra sidstnævnte Sted kom der i 1898 en Frøprøve til Statens Forsøgsstation i Lyngby, og den gav her i 1. Brugsaar (1899) et Udbytte, der ragede højt op over de udenlandske Handelsprøvers, ja endog kom Rødkløveren meget nær. Paa Brugsforeningernes Forsøgsgaard har vi siden 1902 arbejdet paa Videreforædling af denne Stamme ved Udplantning af Udløbere fra de kraftigste Planter og paafølgende Frøavl. I 1912 gav tre af disse „Familier“ i Sammenligning med andre Hjemstavnsprøver paa vort Kontrafekt følgende Udbytte i Grønvægt paa 13 □ Fod i Gennemsnit:

13 østeuropæiske Partiprøver	562	Kvint,
den bedste af disse	665	—
den ringeste af disse	410	—
en Prøve fra Fejø	600	—
en Prøve af „Morsøkløver“	770	—
egen Familie Nr. 4	1075	—
— — — 9	845	—
— — — 12	860	—

I 2. Aars Marken 1913 var Forskellen endnu mere iøjnefaldende, idet alle de udenlandske Prøver paa vor kalkfattige Jord var næsten ganske kvalt af Rødknæ, medens i de danske — og da særlig i Langelandsfamilierne — næppe én Ukrudtsplante fik Plads eller Lov til at stikke Hovedet igennem. Da Hvidkløveren tillige er meget varig, vil man ikke undres over, at Meddelelsen bærer et stort Haab til denne nye — og dog saa gamle — Kulturplante.

Strynø-Hvidkløver vil i indeværende Aar blive udsendt til Fremavl gennem „Danske Landboforeningers Frøforsyning“.

Det synes, som om Strynø-Hvidkløveren i en Del Tilfælde vil kunne erstatte Rødkløveren. Landmændene paa Strynø vilde sikkert ikke i mange Aar have brugt Hvidkløveren, hvis det ikke var saa. Kunde Rødkløveren Landet over blive erstattet med Hvidkløveren, vilde det for Biavlens betyde en overordentlig Fordel.

Langelands BF., hvortil Strynø hører,

har i de sidste to Aar optalt Honninghøsten saaledes: 1912 755 Familier, 9440 kg Honning, Gennemsnit pr. Stade 12,5 kg. Det mindste Gennemsnitsudbytte pr. Stade i et Sogn var 8 kg. Det største Gennemsnitsudbytte pr. Stade havde Strynø, 28 kg.

1913 706 Familier, 6334 kg Honning, Gennemsnit pr. Stade ca. 9 kg. Det mindste Gennemsnitsudbytte pr. Stade i et Sogn var 4 kg. Det største Gennemsnitsudbytte pr. Stade havde Strynø med 30 kg.

De klimatiske Forhold og Frugtbarheden er ens paa Langeland og Strynø. Den store Forskel paa Honningudbyttet maa søges i Strynø-Hvidkløveren, som hver Landmand paa Strynø dyrker i Stedet for Rødkløver.

Krainere og Krainerkrydsninger.

Af Samuel Simmins.

Fra den Tid af, da Frank Benton første Gang udbød Krainerbier og Krainerdronninger til Salg, har jeg stadig lige til nu forskrevet Dronninger og Bifamilier direkte fra Krain. Jeg har til sine Tider forskrevet Familier i de velkendte flade Kasser, som i Reglen kommer frem i god Stand, uden at Tavlerne brydes i Stykker. Den sidste Forsendelse, jeg fik af denne Slags Kasser, kom mig i Hænde tidligt i Juni 1911. Det var køligt i Forhold til Aarstiden, og der var saa stille i Staderne, som om Bierne var døde, uagtet de var i bedste Velgaaende.

Men disse Krainerbier, som holder sig saa rolige under Indespærringen, udholder altid Rejsen godt af den Grund, at vore krainske Venner har lært, at unge Bier kan sendes med Tavlebygning, næsten hvor langt det skal være, naar de blot har Foder nok, hvad der forøvrigt ikke altid er Tilfældet. Før at skille sig af med de gamle Bier flytter Krainerbiavleren Staderne hen paa en ny Plads nogle Dage, før de bliver gjort i Stand til Rejsen. Naar Bierne efter Ankomsten bliver overflyttede til Rammestader, kan de arbejde sig hurtigt op, da der kun er unge Bier i Stedet.

De ovenfor nævnte Familier blev som sædvanlig overførte paa den Maade, at

det øverste Bræt, hvortil Vokstavlerne er befæstede, blev løsnet. Derpaa blev Brættet med Tavler og Bier vendt om, hver Tavle blev forsigtigt skaaret løs og alle Bierne rystede ned i det Stade, som var gjort færdig til dem. Der behøves kun ubetydelig Røg, og man kan i Reglen overføre 10 til 12 Familier uden at faa et eneste Stik.

I Familier, som forskrives tidligt paa Aaret, er Dronningen avlet Aaret forud. Men jeg kan ikke finde, at disse Bier er mere sværmelystne end indførte Italienerne, og de er heller ikke mere tilbøjelige til at opføde en ny Dronning for at bytte den med den gamle, end Italienerne plejer at være. I 1911 havde vi efter et koldt Foraar en særdeles lang Periode med godt Vejr, og de ikke faa Krainerfamilier, som jeg havde indforskrevet, stod hele Sommeren igennem uden at sværme. Familierne blev meget stærke, men uagtet jeg ikke skar en eneste Visercelle ud, blev ingen Dronning skiftet.

Til sidst maa jeg omtale en ejendommelig Egenskab hos disse Bier. De flyver ud og kommer ind i stor Hast og i stort Antal den hele Dag igennem; men det Arbejde, de udfører, synes ikke at staa i Forhold til den Iver, de tilsyneladende viser, og de samler ikke Honning i saa stor Mængde som mine udvalgte Italienerne, som kommer hjem med mindre Hast og falder tungt ned paa Flyvebrættet med Bagkroppen opsvulmet af Honning. Rene Krainerbier bringer ikke saadanne Byrder hjem. De synes, ligesom Cyprerne og Syrienerne, at være ude af Stand til at indtage en saa stor Ladning af Honning.

Man bør dog ikke være for hurtig til at forkaste disse Racer paa Grund af deres iøjnefaldende Underlegenhed som rene Racer. Thi de er alle tre uvurderlige til Krydsning. Krydsninger af disse Bier kan bringe store Mængder af Honning ind i Egne, hvor importerede, rene Italienerne er fuldstændig unyttige.

Krydsninger af Krainere og vore indfødte Bier kan indsamle store Mængder af Honning; men de er ikke saa godmodige, som ønskeligt kunde være. Saa umulige at behandle som Krydsninger af Cyprere og Syriere, som er krydsede med vore indfødte Bier, er de dog ikke.

Krydsninger, som nedstammer fra Krainerdronninger, som er befrugtede af indførte italienske Droner, duer ikke meget. Er derimod en italiensk Dronning befrugtet af en Krainerdrone, staaer de derved fremkomne Krydsninger over begge de rene Racer.

Cypriske og syriske Dronninger, som er befrugtede af Krainerdroner, frembringer Bier, som baade er godmodige og dygtige Honningsamlere; men endnu bedre bliver de, naar de er befrugtede af en italiensk Drone af en god Stamme.

Det maa anses for godtgjort, at cypriske Dronninger, som er parrede med Droner af en god italiensk Stamme, frembringer bedre Bier end de rene Krainere eller Italienerne eller hvilken som helst anden Krydsning af disse Bier. Syrierne mister ikke deres Stikkelyst, selv om de er krydsede i flere Led; men det er en Kendsgerning, at cypriske Krydsninger, som er faldne efter en cyprisk Dronning og en italiensk Drone af en godmodig Stamme af Italienerne, allerede i første Led er godmodigere end hvilken som helst krainsk eller italiensk Stamme. Dette kan jeg bevidne efter mange Aars Erfaring med denne Slags Krydsninger, og det overrasker mig ikke, at Burrows nylig har kunnet faa et Indtryk af, at han har fundet en braadløs Bi. Jeg kan ikke erindre, at jeg nogensinde, hverken i varmt eller koldt Vejr, er bleven stukken af en Bi af disse cyprisk-italienske Krydsninger, hvor folkerigt Stedet end har været. De er gode Overvintre, er altid rene, slanke og virksomme og har sjældent eller aldrig det noget opsvulmede Udseende, som man ser hos en Del Italienerne og deres Krydsninger, naar de har været længe indespærrede.

Hvis man vil producere Tavlehonning, gør man bedst i at krydse cypriske Dronninger med krainske Droner; men hvis man vil have det størst mulige Honningudbytte, bør man krydse dem med italienske Droner.

Under mit fyrretyveaarige Arbejde med Cyprere og deres Krydsninger har jeg endnu aldrig fundet Sygdom af nogen Slags hos dem. Italienerne er mere modstandsdygtige end vore indfødte Bier baade mod Yngelsygdomme og Paralysis. Det samme gælder ogsaa Krainerne.

Frank Benton erklærede, at Bipest

var ukendt i den Egn, hvorfra Krainerne blev indført, og i „Gleanings“ for 1. April 1911 bliver Krainerne sat over Italienerne, hvad Modstandsdygtighed mod Bipest angaar. I. T. Dunn siger der: „Krainerne modstod denne Sygdom, medens Italienerne i den samme Bigaard atter og atter blev angrebne.“ Disse Italienerne har dog maaske været noget svækkede ved Indavl, da Italienerne i Almindelighed ikke lader Sygdomme faa Indpas hos sig.

Fra Redaktionen.

DBF. har i Dag, den 24. Marts 1914, lige saa mange Tidsskriftholdere som den 1. Juni 1913. Holderantallet er f. T. lidt over 550 højere end den 24. Marts i Fjor. Hvis Tilgangen stiger normalt for Resten af Aaret, vil vi inden 1. September i Aar være naaet saa vidt, at over en Fjerdedel af Landets Biejere er Tidsskriftholdere, d. v. s. Medlemmer af DBF. Til Sammenligning kan anføres, at i 1903, det første Aar, vi kender Tallet paa Biejerne her i Landet, var ikke en Gang en Trettedel af Biejerne Tidsskriftholdere. Tilslutningen til DBF. siden 1899 kan maaske bedst illustreres ved nedenstaaende Streger og Tal, der viser Fremgangen af de anmeldte Ekspl.:

1899	_____	1801
1913	_____	6903

Foreningens stærke Vækst, i Forbindelse med Tidsaanden, har i en meget høj Grad forøget Arbejdet paa Redaktørens Kontor. Arbejdet er nu langt større end for 15 Aar siden. De fleste af dem, der skriver til Redaktøren, men dog særlig de ledende Mænd i Kredsen, Kredsformanden eller Sekretæren, kan lette Arbejdet for Redaktøren ved, naar de indsender Bestilling paa Tidsskriftet, altid at anføre Kredsenes Navn og Nummer paa Bestillingssedlen, saa Redaktøren straks uden nogen indgaaende Undersøgelse kan se, hvilken Kreds Bestillingen er fra. Kredsen bør altid have fortløbende Numre paa Medlemmerne, dette bør ogsaa være anført paa enhver Bestillingsliste, og ikke, som det nu for flere Kredse er Tilfældet, at de har faste Numre, saa Redaktøren maaske i Dag faar Bestilling paa Bla-

det til Medlem Nr. 31 og i Morgen til Nr. 29. At der ingen Fejltagelse finder Sted, har Betydning baade ved Fordeling af Tilskudet til Kredsen og for Antallet af Delegerede til DBF. At Navn, Stilling, Bopæl og Posthus skal være fuldstændig rigtig anført paa Bestillingslisten, er en nødvendig Betingelse for, at Bladet kan komme den i Hænde, det er bestemt til.

Arbejdet paa Redaktørens Kontor vil ogsaa blive en Del mindre, naar hver Sag var skrevet paa sit Halv- eller Helark. Her er nu hver Dag Arbejde med at skille de forskellige Sager fra hverandre — Bestilling paa „T. f. B.“, Foreringsmeddelelser, Referater, Kundgørelser, Spørgsmaal, hvorpaa skal svares pr. Brev, Omflytning eller Klage over Bladets Forsendelse osv., er ofte i almindelig Brevform skrevet paa et og samme lille Ark. Ethvert Brev, hvor to eller flere Sager findes sammen, maa omskrives, for at hver Del kan komme derhen, hvor den hører hjemme. Hvilket Arbejde vilde der ikke kunne spares, om hver Sag var opført for sig selv paa et Stykke Papir. Husk det! Det er nemlig ikke et enkelt Brev, her er Tale om, som en Gang imellem kommer „T. f. B.“s Redaktør i Hænde. Nej, Posten gaar aldrig Redaktørens Dør forbi, og ofte har han Haanden helt fuld af Breve, Brevkort og Postsager til Redaktøren af DBF.s Medlemsblad.

N. S. Kristensen.

Kredsformænd i DBF.

I. Københavns Amt:

1a. Gl. Københavns Amts BF.: Torveassistent P. Hansen, Jagtvej 59², København L., F. Grosserer Fritz Jørgensen, Kirkevej 22, Charlottenlund, NF. Bomfærpagter S. Andersen, Vangede Bøin, Gentofte, K. Inspektør J. Fr. Schlage, Brønsholmsdal, Kokkedal.

1b. Gl. Roskilde Amts BF.: Proprietær H. Hansen, Nymølle, Hedehusene, F. Gaardejer Chr. Petersen, Hove, Viksø, NF. Skolebetjent Sørensen, Roskilde K.S. Fabrikant J. Vedsø, Driftbrohus, Skensved, N. S. Kristensen, Aldershvile, Roskilde, Gartner A. Larsen, Rørbæk, Frederikssund, Biavler H. C. Jensen, Ejby, Sadelmager Th. Nielsen, Broskovhuset, Hvalsø. Pørtner P. Hansen, Vridsløselille, Glostrup.

1c. Ramsø-Tune Herreds BF.: A. P. Andersen, Gadstrup, F. Stationsforstander Birk, Gadstrup, K.S. Gartner H. Sø-

rensen, Kildebrønne, Taastrup. Fabrikant J. P. Jensen, Darup, Roskilde. Træskomager H. Olsen, Kr. Skensved.

II. Frederiksborg Amt:

2a. Frederiksborg Amts BF.: Glarmester P. Hansen, Hillerød, F. Husflidslærer N. P. Andersen, Smidstrup, NF. Snedker V. V. Christensen, Nørredam, Fredensborg, K.S. Typograf P. Jørgensen, Græsted. Parcellist J. Larsen, Fjellingstrup. Karetmager O. Svendsen, Tisvilde. Fru Eline Olsen, Helsing. Frøken M. Jakobsen, Lønholt. Stenhugger P. Hansen, Skovhusene, Esrom, Møllersvend S. Thøgersen, Brederød, N. Aagesen, Villa Kronedal, Helsingør. Vejmand A. Jensen, Horsørød, Tømrermester P. Pedersen, Lillerød. Gaardejer M. Olsens Enke, Haagendrup. Skovfoged Balsløw, Adserbo. Gartner C. Hansen, Skovhuset, Kvistgaard. Parcellist P. Larsen, Valby.

2b. Slangerup og Omegns BF.: Lærer C. Bagger, Hørup, Slangerup, F.S. Partikulier N. Nilausen, Frederikssund, Smedemester L. Andersen, Hjørlande, Slangerup. Gaardbestyrer P. Hansen, Strø, Skævinge. Gaardejer Kristiansen, Lystrup.

2c. Horns Herreds BF.: Smed Martin Pedersen, Skibby, F. Gartner Frederiksen, Lyngørup, Frederikssund, NF. Tømrermester N. Nielsen, Skibby, K. Smed J. Kristensen, Ordrup. Bødker C. Knudsen, Ferslev. Tømrer P. Pedersen, Sønderby. Hmd. O. Hansen Jørgensen, Gerlev, Frederikssund. Hmd. L. Hermand, Skoven, Jægerspris.

III. Holbæk Amt:

3a. Holbæk Amts BF.: Husejer R. Larsen, „Solhøj“, Kidersrup, Holbæk, F.S. Bødker Hans Kr. Jørgensen, Ondløse, Mørkøv, NF. Lærer A. Nielsen, Gerlev. Skomager N. Rasmussen, Regstrup. Kristine Andersen, Stenlille. Th. Jensen, Rørvig. Lærer L. Larsen, Overby. Hmd. P. R. Petersen, Baarup. Biavler A. Petersen, Skipinge. Ungk. Erik Larsen, Stubberup. Træskomager S. Hansen, Tølløse. Snedkerm. N. P. Christensen, Sæby. Banenæstfmd. J. C. Larsen, Svebølle. Hmd. Chr. Jeppesen, Højby. Gmd. M. P. Petersen, Bjørnstrup. Lærer Jensen, Kvandløse. Bmd. Niels P. Jensen, Viskinde. Snedker Chr. Th. Laurson, Skaverup. Lærer Illemann, Braade. Malerm. C. Hansen, Knapstrup. Postbud J. M. Andersen, Sejerø. Blikkenslager J. P. Christoffersen, Nidløse. Lærer S. P. Sørensen, Jerslev. Mejeribestyrelse E. Christoffersen, Fuglede. Skomager Chr. Scott, Holbæk. Ungk. K. Kristensen, Kragerup. Murerm. O. P. Petersen, Svinninge. Barber J. Jørgensen, Kundby. Skomager P. Tobiassen, Hagedsted. Biavler V. Abrahamsen, Jyderup. Skomager H. Hansen, Merløse. Maler S. Andreassen, Gislinge. Murerm. J. Jørgensen, Ourø. Sadelmager A. Møller, Snertinge. Lærer N. Tjellum, Uggerløse. Lærer N. P. Nielsen, Klouby. Hmd. Jens Jørgensen, Uglerup. Husflidslærer P. Hansen, Asnæs. Biavler J. Jensen, Illerup. Hmd. N. P. Nielsen, Tempellusene. Agent A. Johansen, Mørkøv. Tækkemand J. Chr. Lorentsen, Mørkøv. Cyklehandler C. Madsen, Asnæs. Urmager A. Christiansen, Højby. Smed J. Jensen, Ubberup. Stud. theol. Fenger, Søderup.

3 b. Samsø BF.: Lærer Sigurd, Besser, Tranebjerg, F.S. Købmand Chr. Beyer, Nordby, Tranebjerg. Parcellist M. J. Mortensen, Ørby, Koldby. Maler J. Th. Jensen, Pillemark, Koldby. Bødker O. P. Olsen, Brundby.

IV. Sorø Amt:

4 a. Sorø Amts BF.: Gaardejer Th. Jacobsen, Erdrup, Korsør, F. Gartner Petersen, Slotsalléen, Slagelse, S. Skomager Hans Nielsen, Stude, Forlev. Chr. Brink, Skelskør. Købmand P. C. Pedersen, Havnegade, Korsør. Uddeler Jensen, Gerlev. Gaardejer Laur. Larsen, Valby. Gaardejer R. Nielsen, Faardrup. Tømrer Knudsen, Sneslev. Uddeler J. Vejlager, Høve. Gmd. V. Madsen, Venslev. J. Bertelsen, Tjæreby. Pastor Lund, Magleby. N. Chr. Nielsen, Kjelstrup, Hylde- demark. Gunnar Nielsen, Hulby. Maren Bertelsen, Flakkebjerg. Lærer Hedebo, Gudum. Mejeribestyrer N. Jensen, Aarslev, Havrebjerg. Smed Chr. Hansen, Lindebjerg, Sorø. Hmd. Chr. Sørensen, Haarslev, Sandved. Musiker H. Hansen, Skørpinge, Flakke- bjerg. Landpost Petersen, Dalmose. P. M. Andresen, Vinstrup Overdrev. Lærer Ma- thiasen, Forlev. Gartner Olsen, Frølude, Møller Kristiansen, Kanehøj Mølle. Væver H. Hansen, Stigsnæs. Postkører R. Ras- mussen, Boeslunde. J. Jensen, Holsteinsborg, Rude.

4 b. Alsted m. fl. Herreders BF.: Tømrer Fr. Johansen, Pedersborg, F.S. Led- vogter Kristiansen, Trolholm, Sorø. Smed Christiansen, Stenlille. Gartner Christensen, Alsted, Ringsted. Uddeler L. Kristensen, Nordrup, Slagelse. Fru Nielsen, Lynge. Parcellist J. Nielsen, Munkebjergby.

4 c. Midtsjællands BF.: Gaardejer H. S. Hansen, Nordrup, Ringsted.

V. Præstø Amt:

5 a. Sydsjælland: Lærer Chr. Nielsen, Næstved, F.S. Jens Hansen, Sandby, Toks- værd, Olstrup. Graver J. Jensen, Herlufmagle. Fabrikant Hansen, Lou. Hmd. P. Nielsen, Broskov, Tappernøje. Hmd. Lars Hansen, Kostræde, Lou. Hmd. H. P. Hansen, Holme Sibberup, Olstrup. Lærer Sørensen, Ristrup, Næstved. Fr. Rubert, Haslev.

5 b. Storehedinge og Omegns BF.: Urmager S. Sørensen, Magleby, Klippinge, F.S. Husmand H. Jacobsen, Frøslev. Snek- ker N. P. Nielsen, Lyderslev. Gmd. Chr. Nielsen, Bjælkerup. Fisker L. Nielsen, Bøge- skov, Holtug, Storehedinge. Møller Chr. Pe- dersen, Bjælkerup. Snekker Chr. Larsen, Storehedinge.

5 c. Baarse Herred: Gmd. L. P. Bon- de, Skovhusene, Langebæk, F.S. Karetmager Larsen, Mern. Sædemager N. Nielsen, Vie- mose. Slagter P. Jensen, Kallehave. Gmd. L. Hansen, Væstenbæk. Frøken Magius, Ny- raad. Jordbruger J. Caspersen, Rønneklint, Præstø.

5 d. Møens BF.: Førstelærer Carsten Nielsen, Tjørnemark, Stege, F.K. Tømrer- mester Iversen, Udby, Stege. Gdr. Kr. Niel- sen, Svendsmark. Fodermester Madsen, Ege- lykke. Smed Pedersen, Stubberup. Gaard- bestyrer M. Andersen, Hovmarken. Gdr. Nielsen, Sparresminde. Fisker Th. Madsen, Svendsmark. Gdr. L. P. Andersen, Udby. Gaardbestyrer Fr. Larsen, Tjørnemark. Ud-

delers Hansen, Nøbølle. Hmd. H. J. Skov, Ullemark. Skovrider Hansen, Nordfeldt. Ka- retmager Lützhøft, Sønderby. Kbmd. Lar- sen, Magleby.

5 e. Vallø og Omegns BF.: Lærer C. Arnkjær, Tessebølle, Herfølge, F. Maler- mester Westphal, Vedskølle, NF. Hmd. Vilh. Nielsen, Strøby Egede, S. Skovfoged Diken, Lellinge. Skomager H. Olsen, Ølby. Tømrer O. Petersen, Valløby. Skovfoged Poulsen, Grubberholm. Gartner H. P. An- derssen, Hastrup. Sparekassebogholder He- ger, Køge. Landpost J. P. Nielsen, Alkestrup. Parcellist A. Isaksen, Højelse. Hmd. Chr. Larsen, Ølby. Hmd. J. Børgesen, Ejby. Led- vogter Fr. Andersen, Ankerstræde. Husbe- styrende Karen M. Jørgensen, L. Linde.

5 f. Glumsø og Omegns BF. (Ty- bjerg Herred): Gartner Petersen, Glumsø, F. Skomager Nielsen, Glumsø, NF.K. Træ- skomand K. Madsen, Vrangstrup. Hmd. Chr. Nielsen, Sandby Skov. Gdr. P. Hansen, Næsby, Sorø.

5 g. Fakse og Omegns BF.: Tømrer Chr. Sørensen, Favreby, Fakse Lade- plads, F.S.

VI. Bornholms Amt:

Bornholms BF.: Førstelærer G. Jøsef- sen, Østerlars Hovedskole, F.S. Frk. Anna Sommer, Rønne. Gaardejer P. Blem, Verme- landsgaard. Ibsker-Svaneke: Chr. Henriksen, Svaneke. Østermarie: Kure, Nygaard. Østerlars-Gudhjem: Jul. Jensen, Stavehøl. Olsker-Allinge: Fru Marthe Olsen, Stenbækken, Allinge. Rønne: Chr. Madsen, Vesetgade, Rønne. Vester- marie: Fyrbøder P. Nielsen, Klemens: Fru Ipsen, Skarpeskade. Nyker: Hans Bistrup, Yppernelund. Aaker-Aakir- keby: Janus Kofoed, Aakirkeby. Peders- ker: Skomager G. Pedersen, Sømarken, Pe- dersker. Nykars: Gdr. H. P. Madsen. Bødilsker-Neksø: H. J. Larsen, Son- neskov. Povlsker: Mejeribestyrer A. Due. Rø: Gaardejer Nørregaard. Knuds- ker: H. Larsen, Sudsænkebro.

VII. Odense Amt:

7 a. De fynske Bivener: Partikulier A. Zinglarsen, Odense, F.S. Møller Hansen, Allerup Tarup. Snekker Chr. Jacobsen, Ta- rup. Gartner Johansen, Odense. Tømrer M. Carlsen, Ravnebjerg. R. Rasmussen, Stige. M. Hansen, Fangel Mark. V. Jer- velund, Ejby. Lærer Rosenkjær, Fruens Bøge. Smed Gregersen, N. Halluf. Bødker Chr. Andersen, Højme Mark. Snekker P. Nielsen, Højby. Bestyrer L. Hansen, Odense. Lærer Klausen, Odense.

7 b. Fynske BF.: Gartner A. C. An- derssen, Nyborg, F.S. Kølstrup: Væver Kristen Andersen, Kølstrup. Rolfsted: Hmd. J. H. Nielsen, Ferritslev. Hinds- holm: Møller Madsen, Hersnap, Dalby. Nordfynske: Bivler P. P. Hansen, Stats- huset, Gundestrup, Otterup. Vindinge: Tømrer L. Hansen, Kogsbølle, Nyborg. Gis- lev: Gmd. Jh. P. Albretsen, Fjellerup, Rys- linge. Flødstrup: Væver R. Ch. Hansen, Mullerup, Ullerslev. Gartner Westerskov, Flødstrup. Stubberup: Gmd. Karl Chri- stensen, Stubberup, Dalby. Midskov: Fi- sker P. Rasmussen, Midskov, Mesinge. Rev- ninge: Drejer Jacob Rasmussen, Revninge.

Partikulier J. Rasmussen, Rynkeby. Dregstrup: Tømmer R. M. Poulsen, Bregnør, Kerteminde.

7c. Skovby Herreds BF.: Laurits Olsen, Kosterlev, Jullerup, F. Rasmus Hansen, Harritslev Fælled, NF. Partikulier C. F. Abildgaard, Bogense, K. Skrædder R. Steffensen, Jullerup. Mejeribestyrer Jeppesen, Særlev. Savskærer A. Jensen, Lettehus. Væver Julius Pedersen, Aabjerg. Snedker Nielsen, Haarslev. Murer N. P. Nielsen, Sønderø. Maltgører Vilh. Jensen, Sønderø. Gmd. Julius Jakobsen, Moderup. Gmd. H. Chr. Poulsen, Brenderup. Cyklehandler H. P. Hansen, Tyentved. Landmand R. Hansen, Harritslev Fælled. Blikkenslager Larsen, Skamby. Landmand Chr. Christensen, Moseholm. Hmd. R. Petersen, Ørbæk.

7d. Assens Amts BF.: Landpost R. Chr. Hansen, Glamsbjerg. Poul Rasmussen, Blarugstrup. Skovfoged Hasenfuss, Vøesbjerg. Lærer Madsen, Høed. Lærer Jørgensen, Mellemalle. Væver R. J. Hansen, Tommerup. Skomager Madsen, Kjøng.

7e. Vends Herreds BF.: Landpost Jens Larsen, Nr. Aaby, F.S. Murer K. Henriksen, Gamborg Korsvej, Kaulunde. Snedker H. P. Rasmussen, Roerslev, N. Aaby. Landmand Axel Buch, Skrillinge, Middelfart. Hjulmand J. Thiel, Ejby St.

7g. Wedellsborg Birks BF.: Hmd. J. J. Pedersen, Lunge Skov, Gelsted, F. Skovfoged P. Hansen, Bakkehus, Gelsted, S.K. Arbejdsmand J. Jørgensen, Mollerup. Gartner C. Jørgensen, Smejrup. Dyr læge Hansen, Brændelykke.

VIII. Svendborg Amt:

8. Svendborg Amts BF.: Fabrikant Kr. Pedersen, Tved, Svendborg, F.S. Svendborg: V. Lund, Sct. Jørgensvej, Svendborg. Ringe: Tømmer J. P. Rasmussen, Gjestlev. V. Hæsinge: Blikkenslager A. Nielsen, Hillerslev, Højrup. V. Skjerninge: J. H. Bregnedal, Tømmer, Allerup. Lange land: Lærer Pedersen, Simmerbølle, Rudkøbing. Faaborg: Drejer M. Hansen, Bjerne. Ærø: Bivlar L. H. Lauritsen jun., Vindeballe Mark, Ærøskøbing. Allested: Skrædder Hansen, Allested.

IX. Maribo Amt:

9. Maribo Amts BF.: Bestyrer Hansen, Skovnæs, Maribo, F. Bivlslærer Aug. Petersen, Bregninge, Nysted, NF. Førstelærer Jensen, Vejringe, Stubbekøbing. Lærer Rasmussen, Tillitze, Nakskov. Smed J. Nielsen, Bruserup, Væggerløse. Tøffelmager N. Knudsen, Romme, Rørbæk, Saksøbing. Landmand J. Nielsen, Hejringe, Horslunde. Gaardejer R. Sørensen, Hoby, Nakskov. Gartner Petersen, Systofte, Nykøbing. a. Væggerløse: Smed J. Nielsen, Bruserup, Væggerløse. b. Ønslev: Partikulier P. Liser, Eskildstrup. c. Taars: Tøffelmager N. Knudsen, Romme, Rørbæk, Saksøbing. d. Stokkemærke: Landmand Joh. Nielsen, Hejringe, Horslunde. e. Bregninge: Bivlslærer Aug. Petersen, Bregninge, Nysted. f. Thoreby: Bestyrer Jørgensen, Flinthe, Nykøbing F. g. Maribo og Omegn: Bygmester Eriksen, Maribo. h. Horslunde: Snedker J. P. Jensen, Nøbet, Horslunde. i. Aastrup: Parcellist P. Tønnesen, Særlev, Stubbekøbing. j. Aage-

by og Opager: Maler E. Jørgensen, Bjerreskov, Søllested. k. Nykøbing: Skomager P. Jacobsen, Systofte, Nykøbing. l. Hyldtofte: Landpost Kaalund Ravn, Rødby. m. Gløslunde: Gdr. R. Sørensen, Hoby, Nakskov. o. Fejø: Bødker Mogens, Fejø. p. N. Vedby: O. Walter, Nr. Alslev. q. Karleby: Tømmer P. Larsen, Karleby, Nykøbing F. r. Femø: Gdr. H. R. O. Hansen, Femø. s. Ø. Ulslev: Gdr. L. Rasmussen, Ø. Ulslev, Nysted. t. Lillebrænde og Torkildstrup: Skomager L. Larsen, Gundemagle, Nr. Alslev. v. Stemminge: Landmand F. Holse, Fjelde, Saksøbing. x. Nørre: Parcellist R. Jørgensen, Nørre, Rødby. y. V. Ulslev: Partikulier P. Krønge, V. Ulsted, Nysted. z. Tillitze: Lærer Rasmussen, Tillitze, Nakskov. æ. Gedesby: Parcellist Carl Olsen, Gedesby, Gedser. ø. Kippinge: Partikulier N. Jensen, V. Kippinge, Nr. Alslev.

X. Aalborg Amt:

10. Aalborg Amts BF.: Lærer Joh. Jensen, Gug Skole, Gug, F. Mejeribestyrer N. C. Jensen, V. Hassing. Bivlslærer J. C. C. Bech, Aalborg, S.K. Dameskrædderinde Karen Jensen, Solbjerg. Træhandler S. A. Stissing, Aars, NF. Søndertranders: Landpost P. Jensen, S. Tranders, Gistrup. Gunderup: Gaardbestyrer C. Kragh, Oppelstrup, Gistrup. Gudum: Partikulier S. Klingbech, Gudum, Vaarst. Sønder Kongerslev: Snedker A. Kærsgaard, Mygdal, Kongerslev. Skelund: Snedker N. Hansen, Skelund. Mou: Mejeribestyrer L. P. Nielsen, Mou. Stovørde: Syerske Jensine Larsen, Sejlflod. Klarup: Hmd. J. Nielsen, Klarup. Sønderholm: Vært J. Poulsen, Sønderholm. Trængstrup: Partikulier S. Pedersen, Trængstrup, Støvring. Skivum: Karetmager J. C. Thomsen, Vægger. Væggerby: Gdr. H. Christensen, Vokslev. Landmand N. Rise, Simsted, Nibe. St. Aistrup: Møller Kr. Kristensen, Vidrup, St. Aistrup, Halkjær. Skjorbæk: Gaardejer Peder Jacobsen, Skjorbæk, Halkjær. Aars: Træhandler S. A. Stissing, Aars. Øster Hornum: Tømrermester J. Enggaard, Godthaab. Vindblæs: Træhandler J. Jensen, Vindblæs. Vilsted: Møller Pedersen, Vilsted, Løgstør. Nørage: Lærer Ulrik, Grynderup. Vognsild: Baneformand J. A. Andersen, Østrup. Lavns: Fisker P. Jensen, Lavns, Hvalpsund. N. Sundby: Landmand N. C. P. Hjeds, N. Uttrup. Gøl: Ungkarl T. C. J. Christensen, Øster Kjær. V. Hassing: Mejeribestyrer Jensen. Vested: Manufakturhandler J. P. Kristensen, Vested, Birkelse. Østerhassing: Fru Kirstine Jensen, Østerhassing, Gandrup. Haverslev: Lærer J. Rasmussen, Haverslev, Arden. Hobro: Gartner A. Pedersen, Ny Vej, Hobro. Tylstrup: Hmd. L. Karlsen, Tylstrup, N. Hede. Hals: L. C. Jensen, Nymark, Hals.

XI. Hjørring Amt:

11a. Hjørring Amts BF.: Lærer N. Jensen, Badskær, Dybvad, F. Lærer J. P. Jensen, Elling, Frederikshavn, NF.S. Bødker J. Heidmann, N. Bindslev, Sindal. Bivlslærer Chr. Bach, Stenum, Brønderslev. Landmand J. Chr. Hansen, Pinden, Jerslev. Overpostbud Mikkelsen, Hjørring, K.

11b. Hvetbo Herreds BF.: J. O. Mathiasen, Rendbæk, Saltum, F.S. Kr. Rasmussen, Rendbæk. Lærer Rendbæk, Faarup. Mejeribestyrer Andersen, Pandrup. N. A. Børgesen, Tranekær. M. Larsen, Helledi. M. Pedersen, Hune Torp. Chr. Ulrich, Truslev Kjær. J. P. Jensen, Skjulsmark. J. Christensen, Alstrup, Hjermeslev.

11c. Lendum og Omegns BF.: Gaardejer Jørgen Jørgensen, Burholt, Sindal, F.S. Købmand Chr. H. Vrangmose, Pedersgave, Lendum, K. Bødker Chr. Axelsen, Lendum. Hmd. Flor Nielsen, Lendum. Lærer Jakobsen, Skovens Skole, Ø. Vraa.

11d. Østvendysvæls BF.: Gaardejer C. Thomsen, Fæbroen, Agersted, Anton Pedersen, Ørtoft Hede. M. Pedersen, Magellose. A. Jensen, Østergaard, Vorsaa. J. S. Jensen, Søraa. J. Thomsen, Darf. Chr. Kirkegaard, Agersted. Lærer Nielsen, Dybvad. Elektriker Larsen, Dronninglund.

XII. Thisted Amt:

12a. Morsø BF.: Niels Kr. Kudsk, Vils. Chr. J. Haugaard, Sundby. J. Henriksen, Nykøbing. A. Hovmøller, Nykøbing. Niels P. Dam, Erslev.

12b. Nordthys BF.: Lærer S. Ditlevsen, Elsted, F. Husejer Kr. Frøkjær, Stentoft, Tingstrup. Gaardejer K. Nielsen, Kortegaard, Sperring. Hmd. Kr. P. Nielsen, Hinding. Gdr. A. Pedersen, Skinnerup. Skrædder J. P. Bisgaard, Silstrup. Skomager O. Mathiesen, Øslø St.

12c. Sydthys BF.: Gdr. N. Sørensen-Høy, Spolum, Bedsted, F. Charles Barslev, Hvidbjerg. Husmand Ludvig Sørensen, Refs. Skomager P. Bjerregaard, Heltborg. Bølsmand J. Fromsgaard, Sundby. Frøken Louise Hansen, Dover. Skrædder Barslev, Uglev. Hmd. Severin Madsen, Barslev. Skomager Jørgensen, Jegindø. Hmd. A. Kjærgaard, Kobberø. N. Jørgensen, Barslev. Hmd. A. Ageisen, Bedsted. Smed J. Korsgaard Nielsen, Grurup.

12d. Han Herreds BF.: Bødker Kristensen, Fjerritslev, F.S. Købmand P. Brix, Klim St., NF. N. Kristensen, Frøstrup. Andreas Nielsen, Øslev, Fjerritslev. Smed Salvesen, Bratberg, Skovgaard. Otto Helligsen, Øland, Halvrimmen. K. Haastrup, Bejstrup, Bonderup. P. Olesen, Bjerget, Frøstrup. A. Gravesen, Svanborg, Vust. A. Christensen, Thorup. Landpost N. Hansen, Klim. Lærer S. Nielsen, Hjortdal. A. Holm, Gjøttrup. P. A. Thomsen, Husby. Lærer Drechmann, Skræm, Fjerritslev. Snedker P. C. Pedersen, Haverslev, Bonderup. P. K. Olesen, Aggersborg, Aggersund. Kirstine Tidemand, Torslev. S. Mortensen, Ø. Svenstrup. Lærer Marthinussen, Telling, Skovgaard. Lærer Andersen, Brovst.

XIII. Viborg Amt:

13a. Braarup BF.: K. Villumsen, Naderup, Rødkærbro, F. Kr. Fosgnaur, Hinge. S. A. Sørensen, Allingmølle.

13b. Kjellerup BF.: A. Danielsen, Dalsgaard, F.S. Gmd. A. Østermark, Kjellerup. Træhandler S. Antonsen, Kjellerup. P. Kristensen, Kærsholm. Sadelmager P. Hornskov, Thorning.

13c. Tapdrup BF.: L. Pedersen Hald, Tapdrup, Viborg, F.

13d. Salling Herreds BF.: N. Dals-

gaard, Dølby, Skive, F.S. Tømmer J. C. Stouby, Aasted, Durup. Milther Torpdal, Haasum Torp.

13e. Rinds Herreds BF.: Skræddermester Heidelberg, Hvam, F.K. J. Kristensen, Simested. Baneformand J. P. Thomsen, Aalestrup. I. Jensen, Gedsted. M. Jensen, Hvilsoen.

13f. Vorning-Vinge BF.: Jens Chr. Sørensen, Rise, F. P. Bak Uhus, Sjørring, K. Kr. Nielsen, Stengaard, Bigum. Ingeborg Lauritsen, Faulum. M. Jensen, Sjørring.

13g. Viborg og Omegns BF.: Husejer Chr. Kjær, F.K. Gartner M. C. Jensen, Viborg, NF. Lærer Werner, Viborg, S.

13i. Ø. Ørum og Omegns BF.: Kristian Pedersen, Ø. Viborg, F.S.

13j. Lysgaard Herreds BF.: Urmager Kristensen, Karup St., F.S. N. Chr. Nørgaard, Hesselund. Gdr. J. P. Jepsen, Høgild.

13k. Hovlbjerg Herreds BF.: Maskinsmed Chr. Christensen, Thorsø, F. Murer S. Mandrup, Haurum. Gdr. J. J. Frandsen, Sall. Sadelmager Nielsen, Aidt. Mejeribestyrer J. Munk, Drøbro.

13l. Ulstrup og Omegns BF.: Lærer M. E. Nielsen, Sdr. Vinge, Ulstrup.

XIV. Aarhus Amt:

14a. Aarhus og Omegn: Restauratør Th. C. Kramer, Aarhus, F.S.

14b. Silkeborg og Omegns BF.: Købmand P. Kirkegaard, Silkeborg, F. Handlungartner Simonsen, Silkeborg, S.K. Gaardejer Chr. Dylh, Møllerup, Laven. Murermester H. Jensen, Silkeborg. Politibetjent H. Bak, Silkeborg. Gdr. N. K. Rasmussen, Sørring, Toustrup. Mejeribestyrer J. Petersen, Dallerup, Toustrup.

14c. Hundslund BF.: S. P. Sørensen, Kjærgaard, Hundslund, F.S. Tømmer G. Sørensen, Gylling. N. Rasmussen, Svinballe, Hundslund.

14d. Hads Herred: Snedker J. F. Nielsen, Assedrup, F. Købmand N. Simonsen, Odder, K. Møller N. Christensen, Dybvad.

14e. Horsens og Omegns BF.: Skovfoged F. Lüders, Kærshus, Horsens, F. E. Kristensen, Tolstrup, NF. Bødker A. Møller, Hornsyld, S. Slagter H. Bak, Hatting. R. P. Rasmussen, Glud, Horsens. M. Sørensen, Lundumskov, Lundum. P. Jespersen, Vestbirk, Østbirk. R. P. Rasmussen, Aes, Tvingstrup. Murer H. Sørensen, Nim. Skomager J. H. Jensen, Kleis Mark, Gramrode. Hønseriejer N. P. Petersen, Lund. Fotograf P. Madsen, Rask Mølle. S. Jensen, Føvling, Bredstrup. K. M. Norup, Tvingstrup. H. C. Hansen, Skjold, Horsens. N. Aamand, Stagsrode, Barrit. E. Møller, Bjerre. L. K. Pedersen, Grumstrup, Hovedgaard. Landpost Vestergaard, Stouby.

14f. Skanderborg og Omegns BF.: Bmd. S. J. Nielsen, Stilling, F.S. Murer K. S. Basse, Hørring. Gartner J. Nielsen, Stjær, Harlev. Lærer A. Nielsen, Fruering, Skanderborg. Murer A. P. Rosendal, Skanderborg.

14g. Vrads Herreds BF.: J. Pedersen, Kjærgaard, N. Snede, F.S. Thisted Knudsen, N. Snede, NF. K. Trouelsen, Halhåndbæk. K. Mosgaard, Kreibjerre. J. Jonassen, Hygild. H. P. Eskesen. M. Lauer-

sen, Hvillum. P. Kr. Petersen, Hedegaard. A. Andersen.

14h. Gjern-Skannerup BF.: Husejer S. P. Pedersen, Dalby, Gjern. Husejer N. Knudsen, Gjern. Husejer H. Th. Kristensen, Naarup, Hammel.

14i. Kaløvig BF.: Bavlslærer J. Pedersen, „Skovly“, Lystrup. Maalerkontrollør R. Sjelle, Norsgade, Aarhus. Snedker N. Therkelsen, Segalt, Løgten. Tømrer Skovgaard-Andersen, Løgten. Smedemester L. Holm, Elsted, Snedsted.

14j. Tørring BF.: Gartner P. Larsen, Tørring St., F.S.

XV. Randers Amt:

15. Randers Amts BF.: Købmand J. S. Rasmussen, Auning St., F. Fisker R. Krogsgaard, Aistrup, Hadsund, NF.S. Maler N. Andersen, Hadsten, K. C. Møller, Fjellerup, Grenaa. K. A. Mortensen, Gjerrild, Grenaa. A. C. Berthelsen, Kolind. Byriell Nielsen, Brølø, Mariager. J. Jensen, Kærende, Nimtofte. Mejerist Jensen, Hornslet.

15a. Randers og Omegns BF.: Skomager J. Jacobsen, Spentrup, F. Skrædder And. Christensen, Asferg, Faarup, K.S. Smed P. C. Jensen, Krstrup. K. Munk, Østervang, Randers. Skomager M. Jensen, Haslund.

15b. Kolind BF.: A. C. Berthelsen, Kolind, F.

15c. V. Tørslev og Omegns BF.: Skrædder Byriell Nielsen, Brølø, Mariager, F. Snedker Laurs Axelsen, Gjettrup, Hobro, NF. Gaardejer S. Sørensen, Gjettrup, Hobro, K. Gaardejer A. Nielsen, V. Tørslev, Mariager.

15d. Gerlev m. fl. Herreders BF.: R. Krogsgaard, Aistrup, Hadsund, F.S. Chr. Deghn, Udbynder. Drejer A. Jensen, Kastbjerg. Fisker J. Nielsen, Udbyhøj. Billedhugger Løffgren, Hadsund. L. Nielsen, Assens, Mariager. J. Poulsen, Ilshøj, Ø. Tørslev. J. Jensen, Dalbyover.

15e. Auning og Omegns BF.: Købmand J. S. Rasmussen, Auning, F.S. Skomager N. B. Jensen, Auning, NF. Partikulier F. Thisted, Thorsager.

15f. Grenaa og Omegns BF.: Murer Kr. Axel Mortensen, Stokkebro, Gjerrild, F.S. Gartner J. Andersen, Grenaa. Fyrpasser A. Andersen, Gjerrild, K. Fisker Ludvig Rasmussen, Grenaa. Karetmager S. Rasmussen, Ørum. Arbejdsmand N. Hansen, Aalsø. Sadelmager Laurits Rasmussen, Grenaa. Skibstømrer Chr. Pallesen, Grenaa.

15g. Fjellerup-Glæsborg BF.: M. Anthonsen, Fjellerup, F.S. Maler Hansen, Fjellerup. Uddeler R. Frederiksen, Glæsborg.

15h. Hadsten og Omegns BF.: Maler N. Andersen, Hadsten, F.K. Husejer P. Sørensen, Kallerup Skov, Hadsten. Husejer N. Kr. Kristensen, Ødum. Lærer Andersen, Foldby, Hinnerup. Snedker H. Pedersen, Svejstrup, Lerberg.

15i. Hornslet og Omegns BF.: Mejeribestyrer Jensen, Hornslet, F. Bogbinder Chr. Grønnemark, Hornslet, S. Urmager Pedersen, Karby. Smed P. Rasmussen, Karby. Kusk N. Jørgensen, Rosenholm.

15k. Rougsø Herreds BF.: Chr. Didriksen, Ørsted, F.K. Mejeribestyrer Rasmussen, Ørsted. Bmd. R. V. Rasmussen, Voer. Partikulier Blumensaaf, Udby.

15l. Todbjerg og Omegns BF.: Karetmager V. Sørensen, Todbjerg, Hjortshøj.

15m. Nimtofte og Omegns BF.: Træskomager J. Jensen, Kærende, Nimtofte, F.S.

15n. Møls og Omegns BF.: Maler P. Rűsz, Knebel, F.S.

15o. Mørke og Omegns BF.: Malermester O. Skov, Mørke, F.S.

XVI. Ribe Amt:

16a. Ribe Amts BF.: Lærer Rasmussen, Tinghøj, Varde, F. Lærer Lambertsen, Tved, Ribe, NF. Lærer Novrup, Alslev, Varde, S. Lærer O. P. Elmgaard, Vrederup, Varde, K. Blikkenslager H. M. Mathiasen, Nordby, Fanø. Sergent Madsen, Tobøl, Holsted. Husmand Bech, Langeskov, Brørup. Lærer A. P. Holm, Jedsted, Gredstedbro. Træhandler H. Mikkelsen, Ansager, Varde. Ribe: Gasværksbestyrer M. Lindberg, Ribe. Nordby: Blikkenslager H. M. Mathiasen, Nordby, Fanø. Sønderhø: Fangmester N. I Antonisen, Sønderhø, Fanø. Malt: Husmand S. H. Bech, Langeskov, Brørup. Vejrup: Bavlslærer C. J. Grønning, Vejrup, Bramminge. Skads: Skræddermester E. A. Nielsen, Andrup, Esbjerg. Tøbøl: Sergent J. Madsen, Tøbøl, Holsted. Alslev: Gaardejer Fr. Kr. Henningsen, Alslev, Varde. Hostrup: Gaardejer Eske M. Eskesen, Hostrup, Varde. Janderup: Gaardejer P. L. Schmidt, Kærup, Janderup. Varde: Bygmester Th. Pedersen, Bymarken, Varde. Faaborg: Lærer Otte P. Elmgaard, Vrederup, Varde. Øse: Husmand P. Chr. Nielsen, Haltrup, Varde. Ansager: Træhandler H. M. Mikkelsen, Ansager, Varde. Tjæreborg: Skræddermester L. Frandsen, Tjæreborg. V. Nebel: Gaardejer M. C. Schmidt, V. Nebel, Guldager. Seem: Kr. Lønborg, Seem, Ribe. Obbekjær: Sergent Nielsen, Obbekjær, Ribe. Tistrup: Jørgen Lykkebjerg, Gejl, Tistrup. Thorstrup: Skræddermester J. Pedersen, Sig. Gjording: Træhandler A. Kr. Thomsen, Gjording. Jernved: Gaardejer Chr. Poulsen, Ny Puggaard, Gredstedbro. Starup: Gaardejer Jakobsen, Starup, Varde. Jedsted: Lærer A. P. Holm, Jedsted, Gredstedbro. Næsbjerg: Sognefoged Jensen, Næsbjerg, Varde. Kalvslund: Lærer Jensen, Kalvslund, Ribe.

16b. Anst m. fl. Herreders BF.: Gaardejer A. Hansen, Gammelby, F. Lærer Nissen, Skodborghus, NF. Fr. Sørensen, Bmd., Læborg, S.K. Mejeribestyrer Christensen, Gjesten, S. Vejen: Pens. Lærer Dissing. Gamst: N. Lynggaard. Lindknud: Klaus Jensen. Brørup: A. Holm, Gærndrup. Grindsted: Oluf Kristensen, Hinum. Eg: Gdr. Karl Jensen, Morsbøl. Urup: Hmd. N. J. Olsen, Urup.

XVII. Ringkøbing Amt:

17a. Lemvig og Omegns BF.: Gaardejer K. J. Borum, Faberg, F. Cyklefabrikant A. Jepsen, Lemvig, NF. Toldassistent Lund, Lemvig, S.K. Urmager N. M. Nielsen, Tørring. Lærer J. K. Jensen, Engberg. Gaardejer J. Olesen, Vium, Gudum. Lærer Jørgensen, Borup. Maler Madsen, N. Nissum. Lærer Geil, Møborg. Murer C. Fjordside, Hove.

17b. N. Bork og Omegns BF.: Gdr. Chr. Andersen, Nr. Bork, F.S. Bødker Th. Nielsen, Ølgod. Smed J. Jepsen, Oksby, Oksbøl. Chr. Hansen, Fjerbæk, Lønborg. Chr. J. Christoffersen, Houstrup, N. Nebel. Skrædder S. C. Madsen, Oksbøl. S. C. Mortensen, S. Bork. Gdr. J. Chr. Andersen, Hauer, Muldbjerg. J. C. Nielsen, Hemmet. Gdr. J. S. Jespersen, Nr. Bork. A. Sørensen, Galgebjerg, S. Vium. J. C. Hansen, Tarm. J. P. Pedersen, Hmd., N. Nebel. J. Vandborg, Lydum, N. Nebel. L. Nielsen, Kragelund, N. Nebel. C. J. Christensen, Houstrup, N. Nebel. P. Mortensen, Dejrup, Outrup. J. Th. Andresen, pens. Lærer, Lundtang, Lunde. J. N. Jessen, Bødker, Ølgod.

17c. Vamdrup og Omegns BF.: H. B. Brorsen, Vamdrup, F. Sergent Jensen, Holtc, Vamdrup, NF. H. Johansen, Vamdrup, K. Købmand Ølholm, Ø. Vamdrup. N. Adriansen, V. Vamdrup.

17d. Ringkøbing og Omegns BF.: Emil Høy, Smedegade, Ringkøbing.

17e. Tim og Omegns BF.: Skomager J. K. N. Jensen, Tim St., F. Landpost M. Mortensen, Stadil. Landbruger J. Iversen, Tim. Smed N. Asmussen, Thorsted. F. Grønlund, Tim.

17f. Skern og Omegns BF.: Lærer N. Chr. Nielsen, Gauer, Skern, F.S. Hmd. Carl Madsen, Sædding. Landpost A. Møller Andersen, Klokkemose. Hmd. J. P. Toff, Stauning. Gartner J. Kristensen, Hanning. J. Graakjær Jespersen, Videbæk. Landpost Mikkelsen, Borris. Smed S. Knudsen, N. Vium. Mejeribestyrer Sørensen, Faster.

17g. Holstebro og Omegns BF.: Tømmer L. Lauritzen, Holstebro, F. Gaardejer N. Knudsen, Engholm, Idom, NF. Fotograf Vorbeck, Holstebro, S. Banevogter P. Chr. Nielsen, Hjerm. N. Nielsen, Dahlgaard, Borberg. Poul Krog, N. Felding. C. Ure, Tvis. J. Bach, Frøjkvej, Holstebro. Postbud Jespersen, Holstebro.

17i. Ulfborg og Omegns BF.: Smed Chr. Iversen, Ulfborg, F. Farver P. Jensen, Ulfborg, S. Bødker M. Andersen, K. Gdr. O. Kirk. Hmd. A. Pinvig.

17j. Vemb og Omegns BF.: Stationsforstander Møller, Vemb, F. Assistent J. P. Petersen, Vemb, S.K. Kr. Jensen, L. Stenum, Raasted, Vemb. Karoline Sønderby, Gørding, Vemb. Formand Jensen, Bur.

17k. Timring BF.: J. Lund, Nøvling, Skibbild, F. M. Kjærdgaard, Timring, NF. Købmand L. M. Andersen, Vildbjerg, K. L. Kr. Spandet, Timring. Lærer J. Chr. Jensen, Sinding.

17l. Herning og Omegns BF.: Væver Chr. Nielsen, Nygade, Herning, F.S. Fabrikant Frandsen, Herning. Købmand Kjær Nielsen, Herning. Poul Høst, Snebjerg. Opsynsmand J. P. Jensen, Musæet, Herning.

17m. Hodsager BF.: Karl Pedersen Birkkjær, Hodsager, Holstebro, F. P. Hansen, Hallundbæk. P. D. Kristensen, Hodsager.

17n. Nr. Omme BF.: Hmd. H. Langhoff, Sig, Grønbjerg, F.S.

XVIII. Vejle Amt:

18a. Vejle Amts BF.: Landinspektør A. M. Jensen, Kirketorvet, Vejle, F. And. An-

dersen, Forretningsf., Vejle Amts Folkeblad, S. Niss Lund, Gaardejer, Harresøholm. P. Hansen, Skrædder, Mejslinge. Th. Schmidt, Uldhandler, Randbøldal. Vejle: J. Petersen, Klodsemager, Gormsgade. Høver: A. Ladegaard, Gaardejer. Baastrup: P. Nielsen, Smed. Grøjs: J. R. Jensen, Smed. Daugaard: N. Sørensen, Skrædder. Vonge: Chr. Assenholdt, Karetmager. Hørup: N. Nielsen, Gaardejer. Vinding: Davidsen, Skrædder. Skibet: Chr. Sørensen, Hmd., Jennum. Randbøl: Th. Schmidt, Uldhandler, Randbøldal. Ringgive: Jess Mortensen, Musiker, Baastlund. Hedensted: Thomsen, Skrædder. Vindelev: Chr. Topager, Tømmer, Jellinge-Harresø: Niss Lund, Gaardejer, Harresøholm. Jerlev: P. Hansen, Skrædder, Mejslinge. Give: H. E. Nielsen, Gaardejer. Thyregod: Sørensen, Urmager.

18b. Brande BF.: C. H. Thomsen, Brande, F. P. Chr. Poulsen, Brandlund. Snedker Hansen, Sølyst, Brande.

18c. Elbo m. fl. Herreders BF.: Gaardejer E. Petersen, Tavlov, F. Gaardejer P. Henriksen, Børkop, NF. C. C. Bjerregaard, Fredericia, S. S. Vilstrup: Gaardejer J. Lund, Tavlov: Skrædder Rasmussen. Børup: Maler A. Jensen. Smidstrup: Hmd. Chr. Nielsen. Gauerslund: Landpost Rasmussen. Gaarslev: Gaardejer S. Hansen, Vejlbj: Væver Sørensen. Eritsø: Skrædder Hansen, Mosevraa: Gaardejer J. Fischer. Herlev: Væver Kjær. Studsdal: Hmd. A. Jensen.

18d. Kolding og Omegns BF.: Lærer M. M. Tarp, Harte, F.S. Henningsen, Agtrupskov, NF. Træhandler S. P. Hansen, Frederiksgade, Kolding. Fabrikant Hansen, Aakærdal, Lunderskov. Gaardejer P. Bukh, Vonsild. Landpost Bajsner, Ejstrup. Karetmager R. Hansen, Skanderup, Lunderskov. Hmd. Fr. Ingvartdsen, Alminde. Slagter Egholm, Ødis. H. P. Juhl, Viuf. Gartner K. Poulsen, Starup. Snedker Holm, S. Stenderup, Kolding. M. P. Larsen, V. Nebel, Kolding. Sergent Frandsen, Frederikshøj, Taps. Skrædder Frølund, Vejstrup. Bmd. S. Jensen, Ferup, Nyvang, Kolding. Lærer Olsen, Ferup, Ejstrup. Telefonarbejder N. Roed, Brandrupdam. Skom. Jensen, Hjarup.

18e. S. Omme og Omegns BF.: Christian Jacobsen, Bøvl Mark, F.S. A. Simonson, Østerby Mark. Fr. Holm, Kirkeby. K. Kasterson, Bøvl Mark. A. Pedersen, Trædelund. P. Jepsen, Madbjerg.

18f. Jerlev Herreds BF.: Værkfører P. Hansen, Egtved, F. Købmand L. P. Lund, Egtved, K. Mejeribestyrer M. Hansen, Jordrup. J. Nielsen Jensen, Rygbjerg. N. Sørensen, Bølling. Skovfoged Eriksen, Rygbjerg. N. Chr. Jensen, Tudvad.

XIX. Slesvig:

19a. Nordslesvig: Købmand H. Mikkelsen, Aabenraa, F. A. C. Andreasen, Vejlbæk, Faarehus, S. P. Hansen, Slyngsten. Hans Mathiesen, Traasbøl, Sundevad. And. Petersen, Bremsmai, Kliplev. Vismarlund: L. Kjelsmark, Skrystrup, F. P. Duus, Vismarlund, S. Sundevad: Andr. Støbæk, F. P. Petersen, Størtun, S. Gram: Gabelgaard, Kastrup. Sønderballe: Andr. Petersen, S. Rødding: Lærer emer. Th.

Buchholtz, F. J. P. Gram, Københoved.

19 b. Als n. Herred: Bødkermester H. Petersen, Guderup, F. Mathis Graa, Holmskov, NF. Peter Smidt, Lavensbymark, S. Nicolaj Jørgensen, Østerholm, K. Jens Jensen, Østerlund, H. Chr. Jørgensen, Oksbøl. Jørgen Christensen, Bransbøl. Jørgen Thomsen, Hagensbjerg. Hans Gudemos, Stevning.

19 c. Den alsiske BF.: Parcellist R. Iversen, Adserballe, Augustenborg, F.K. H. Smidemand, Stolbrolykke, Guderup, NF. Hans P. Brandt, Tandsholm, Tandslet, S.

19 d. Hellevad: Lærer A. Hartz, Skovby, F. August Petersen, Klautoft. O. Olsen, Tanderup, NF. C. P. Jessen, Klautoft, Hellevad, S.

19 e. Brendørup.

Et F. efter Navnet betyder Formand, NF. Næstformand, S. Sekretær og K. Kasserer.

Gavnlige Vink.

Vejret (26. Marts) har siden sidste Beretning været stærkt vekslende med Regn, Blæst og nogen Nattefrost; kun et Par Dage har det været varmt og stille Vejr. Plantevæksten er langt fremme i Forhold til Aars-tiden. Hos mange Træer og Buske svulmer Knopperne stærkt, og Haslens lille røde Hunblomst titter i disse Dage frem. En Biavler meddeler, at han to Gange i Aar har set til Bierne for at være sikker paa, at de har Forraad nok, og for at se, om de havde Dronning. Det første kan man gøre uden at skille Tavlerne ad; derimod er der ingen Grund til saa tidligt paa Aaret at undersøge, om Staderne har Dronning eller ikke. Lad Familierne være i Ro, men sørg for, at de har rigeligt med Forraad.

Eftersyn. Vi maa advare mod at foretage dette Eftersyn altfor grundigt tidligt paa Aaret, og kun paa en Dag, naar det er varmt og stille Vejr. Det, man skal opnaa derved, er jo kun disse tre Ting: Oplysning om en god Dronnings Tilstedeværelse, Forraadsadets Tilstrækkelighed og Udrensning af Smuld og døde Bier. Dette kan jo opnaas ved at udtage Glasdøren bag ved Bierne og derpaa skyde de bageste Tavler én for én ca. 5 cm tilbage, indtil man naar en Yngeltavle. Hvis denne indeholder samlet forsejlet Arbejdsyngel, da ved man, at Familien har en god Dronning. Er Vejret meget mildt, kan man tillige trække denne Yngeltavle lidt tilbage for at iagttage Yngelen paa næste Tavle. I alle de saaledes behandlede Tavler har man samtidig haft Lejlighed til at se Forraads-mængden. Tavlerne skydes nu forsigtig tilbage til deres gamle Plads. Er de bageste helt tomme, udtages de for at indskrænke Pladsen i Stedet. Dog bør der være mindst 2 Tavler bag den sidste Yngeltavle paa denne Aarstid. Derefter renses Bunden for alle Urenheder ved at skyde en Spatel eller et 4 cm bredt Baandjærn ind under Tavlerne og dermed forsigtig udskrabe Smuldet. Det udskrabede bør ikke kastes

ud i Bihaven, men samles i en Kasse for senere, efter at være rensset for de døde Bier, at smeltes og renses, da det indeholder noget Voks. Finder man ved Undersøgelsen en Familie, der slet ikke har Yngel, uagtet den har Forraad, maa det antages, at en saadan Familie enten er dronningløs eller har en slet Dronning. Har den efter at være fodret i en Uge med lukket Foder endnu ikke Æg i Tavlerne, bør en saadan Familie forenes med en anden nærstaaende Familie, idet Bierne fra det dronningløse Stede indhænges om Aftenen i det gode Stede tæt op til Yngelen, men adskilt fra de fremmede Bier ved et bitæt Indskud (af Jærntraad eller Træmea Aabninger, der er højst 3 mm brede). Begge Hold Bier maa være forsynede med Forraad. To Dage efter optages dette Indskud om Aftenen.

Fodring. Familier, der ved Undersøgelsen nu viser sig at have mindst 4 kg Foder, behøver foreløbig ikke at fodres, undtagen de trænger til Vand. Er Forraadet hos en Familie mindre, f. Eks. kun 1 à 2 kg, da bør den straks fodres eller forsynes med en forsejlet Honningtavle. I et mildt Foraar kan man allerede godt paa denne Aarstid begynde at fodre med flydende Foder, hvis man da ikke har hengemt Forraads-tavler. Fodersirup kan laves af lyst Kandis, der opløses i kogende Vand, 1 l Vand til 1 kg Sukker. Foderet bør gives lukket ved Aftenstid; som Foderapparat kan anvendes et Honningglas, der fyldes lige til Randen og overbindes med et enkelt Lag Lærred og sættes lodret i Stads Foderaabning. Hvis en saadan forraadsfattig Familie endnu har lidt Honning, kan det meget godt lade sig gøre uden Skade at fodre den med denne Sukkersirup alene. Har Familien derimod slet ingen Honning, da vil det være særdeles gavnligt, om man enten samtidig kan give den en Tavle med lidt Honning, eller man kan tilsætte Siruppen nogen Honning, thi der er ingen Tvivl om, at Honning er langt bedre yngeldrivende Foder end Sukker alene. Giv rigeligt med Foder, at Familien ikke kommer til at lide Nød. For hver Uge, der nu gaar, vil Naturen jo tilbyde mere Nektar; derfor er Honningens Tilstedeværelse naturligvis mest nødvendig i Maanedens Begyndelse.

Fra Kredsene.

Aalborg Amts BF. afholdt den 14. Marts sin aarlige Generalforsamling. Af Formandens Beretning anføres, at det i Aar var 40 Aar, siden Foreningen blev stiftet. Regnskabet, der balancerede med godt 1100 Kr., godkendtes. Formanden, Lærer Jensen, Gug, og Frk. Karen Hurup genvalgte som Bestyrelsesmedlemmer. Landpost P. Jensen, Sdr. Tranders, genvalgte som Revisor. Som Delegerede til Centralmødet i Slagelse valgtes Formanden, Bech, Aalborg, og Træhandler Stissing, Aars. Suppleant: Gartner Pedersen, Hobro. Der afholdes som sædvanlig Udstilling, og Bigaardene bedømmes. Anmeldelse skal være Biavlslærer Bech,

Peder Barksedgade, i Hænde inden 20. Maj sammen med 50 Øre. Bedømmelsen begynder 2. Juni. Det vedtoges at ansøge DBF. om Tilskud til to Kursus, og det vedtoges af Amtsforeningen at yde 7 Kr. for hvert Møde, der er den eller de Kredse bevilgede, der deltager, samt en yderligere Bevilling paa indtil 30 Kr., at fordele efter Trang og Omstændigheder, dog ikke over 15 Kr. pr. Kursus. Disse Kursus kan søges inden 1. Maj med Opgivelse af Lærere og Antal Deltagere. Biavlsskolen ledes som sædvanlig af B. og begynder 2. Maj og fremdeles hveranden Lørdag fra 1.—3. Fri Adgang. Snedker J. T. Nielsen, Assedrup, blev Foreningens Leverandør af Vokstavler til en Pris af 2 Kr. pr. 1/2 kg og 30 Øre for Forarbejdning, bestilt eller leveret inden 15. April ellers 5 Øre mere. Fabrikant Vedsø, Køge, valgtes til Foreningens Leverandør af Stader og Redskaber, mod at Bestillingerne gaar gennem Kredsforsamlingen med Ret for Vedsø til at tage Betalingen pr. Postopkrævning. Mødet endte med et fælles Kaffe-bord, hvor Formanden lagde Medlemmerne paa Sinde at fremskaffe en god og velbehandlet Vare, hvorfør kunde faas en ordentlig Pris.

Randers og Omegns B.F. afholdt Foraarsgeneralforsamling den 21. Marts i Randers, hvor følgende vedtoges: Som Repræsentanter til Amtsforeningens Møder valgtes: Sadelmager J. C. Jensen, Sønderbæk, Skomager M. Jensen, Haslund, og Skrædder And. Christensen, Asferg. Til at forarbejde Foreningens Voks valgtes R. Krogsgaard, Aistrup. Tidsfristen for Indlevering af Voks til Forarbejdning sættes til Lørdag den 11. April Kl. 12. Sekretæren vil være til Stede og modtage Vokset samt modtage Bestilling paa Tavler. Det henstilledes til Repræsentanterne ved Amtsforeningens Møde at foreslaa en fast Pris for Honning til næste Aar. Det vedtoges at ansøge Bestyrelsen for DBF. om Tilskud til et 4 Dages Kursus, som, hvis et antageligt Antal Elever melder sig, vil blive afholdt i Juni. To af Foreningens egne Biavlere har lovet at lede Kursuset, som agtes afholdt i Nærheden af Randers. Et Biavlsmøde vil blive afholdt med Skomager J. Jakobsen som Lærer. Naar Mødet og Kursuset afholdes, vil blive meddelt i „T. f. B.“.

Langlands B.F. afholdt Generalforsamling 7. Marts. Formanden gav Beretning for 1913. Møde var holdt 5. Juni hos Bendtsen, Stoense (15 Deltagere), og hos Christoffersen, Tryggelev, 26. Juli (15 Deltagere). Forskole i Simmerbølle 25.—28. Juni (24 Deltagere). 390 Bifamilier er undersøgt for Bipest, deraf var 82 angrebne og blev behandlende. 108 Biavlere er Medlemmer af BF. Honningudbyttet i 1913 er optalt blandt 187 Biavlere med 706 Bifamilier til 6334 kg, ca. 9 kg i Gennemsnit pr. Familie. Aarsregnskabet blev fremlagt og godkendt. I Maj og Juni, naar Arbejdet med Bipest igen begynder, vil nogle Møder blive afholdt i de smittede Sogne med Foredrag om Bipest og Vejeledning i Behandlingen. I 1914 holdes desuden Møder hos R. Andersen, Blangshave, 2. Juni, i Søndebro 27.

Juni og hos Jensen, Tranekær, 18. Juli. En Udflygt til Vejstrup og Tved vil blive arrangeret i Juli Maaned. Til Formand valgtes Lærer P. H. Pedersen, Simmerbølle, til Næstformand Biavlere Chr. Kaas, Stevne. Voks og Bestilling paa Kunsttavler og Bihuse modtages af Fmd. P. H. Pedersen.

Viborg og Omegns B.F. afholdt sin aarlige Generalforsamling den 21. Marts paa Afholdshotellet i Viborg. Regnskabet fremlagdes og godkendtes. Til Medlemmer af Bestyrelsen genvalgtes Husejer C. Kjær og Lærer J. Werner, Viborg. Man enedes om at lade afholde to Forskoler, en i Viborg og en i Vindum, saafremt der til hver af disse melder sig mindst 10 Deltagere. Hver Deltager betaler ved Indmeldelsen 1 Kr., der tilbagebetales, saafremt vedkommende giver Møde alle 4 Dage, Skolen varer. Det besluttedes at foretage Fællesindkøb af Kunsttavler (se under Foreningsmeddelelser).
Chr. Kjær, Fmd.

Bornholms B.F. afholdt den 14. Marts sin aarlige Generalforsamling paa Afholdshotellet i Rønne. Formanden, Førstelærer G. Josefsen, bød Forsamlingen Velkommen og oplæste derefter Regnskabet, der balancerer med 563 Kr. 60 Øre.

	Indtægt.	Kr. Ø.
1. Bidrag fra Bornh. landøkonomiske Forening		50 00
2. Bidrag fra Bornh. Sparekasse, Rønne		50 00
3. Bidrag fra Hovedforeningen		70 20
4. Medlemskontingentet		280 00
5. Kassebeholdning		113 40
		<hr/> 563 60

	Udgift.	Kr. Ø.
1. Tidsskrift for Biavl		183 00
2. Birøgt		13 40
3. Avertering		32 85
4. Forskellige Udgifter		146 33
5. Kassebeh. ved Aarets Slutning		188 02
		<hr/> 563 60

Regnskabet godkendtes enstemmigt. Til Medlem af Bestyrelsen genvalgtes Gaardejer P. B'em, Værmelandsgaard. Til Revisorer genvalgtes Gaardejer H. M. Kofoed, St. Klintgaard, og Skrædder J. Jensen, Østerlars.

Foreningens faste Biavlslærere er: Fru Petersen, Bygaden, Aakirkeby, Oluf Jensen, Aaløse, Østermarie, H. P. Henriksen, Røbro, Gudhjem, Skrædder J. Jensen, Østerlars.

Der bevilgedes 30 Kr. til hver af de 2 Delegerede til Dækning af Rejsseudgifterne til DBF.s Centralmøde i Slagelse. Det vedtoges paa Forslag af Formanden at lade afholde 2 Kursus i Slutningen af Juni, det ene paa Værmelandsgaard, det andet paa Østerlars Hovedskole. Hvert Kursus varer i 4 Dage. Udgiften vilde beløbe sig til ca. 100 Kr. Man havde sikret sig en af Danmarks dygtigste Biavlslærere til at lede Kursusene. Hver Deltager i Kursuset skal betale 2 Kr.

Formanden omtalte Birøgten, betragtede nærmest denne som et nødvendigt Onde, men han vilde dog foreslaa, at man blev staaende ved den i Fjor vedtagne Bestemmelse, at

nye Medlemmer har Ret til at faa deres Bier tilset 2 Gange aarlig.

Frk. Sommer var heller ikke stemt for Bivrøgt og mente, at det gjorde mere Skade end Gavn, men vilde dog ikke modsætte sig Bestemmelsen. Det vedtoges ogsaa at fortsætte i 1914.

Honningens Afsætning. Koføed forespurgte, om der ikke kunde gøres noget for Afsætning af Honning; kan Bestyrelsen ikke gøre noget, f. Eks. oprette en Salgsforening, hvor Medlemmerne kan henvende sig?

Formanden meddelte, at der var en Salgsforening i København, der bedømte Honningen, der blev indsendt, satte den i Klasse og søgte den; Taleren havde selv altid sin Honning bestilt, før den blev færdig.

Fra flere Sider blev det fremhævet, at der ikke kunde skaffes saa megen Honning, som der var Efterspørgsel efter.

Det vedtoges da til Slut, at Medlemmerne kan henvende sig til Bestyrelsen og hos denne faa Oplysning om Afsætning og Priser.

Det vedtoges at afholde næste Aars Generalforsamling i Rønne. Th. H.

Tilskud fra DBF. 1914.

De Foreninger, der i Aar ønsker Tilskud til Afholdelse af Forskoler i Amts- eller Herredsforeninger, bedes inden 10. April d. A. til medundertegnede Sekretær indsende Begæring herom.

Carl Hansen, Bjerregaard,
Præsident. Sekretær.

Et og Andet.

Grillby, Midtsverige, 24. Marts.

Vinteren har været meget ustadig, og Bierne har endnu ikke foretaget nogen Rense-uddragt. De fleste Familier har Bugløb, og mange er gaaet til Grunde deraf samt af Sult. Vi har endnu ikke haft nogen klar, stille og varm Dag. J. H. Söderlund.

Kristjan Pedersen, Tved, beder os oplyse om en lille Forbedring ved Bihusene, nemlig at Vinduesrammen mangler $\frac{1}{2}$ " i at naa Stadets Bund; derved undgaas det uhyggelige „Biknuseri“. Aabningen dækkes ved en løs Liste, som findes indlagt i hvert Stade.

Brevkasse.

Fyns Stift. Ansøgning om Understøttelse til Hjælp til Rejse og Ophold paa DBF.s Biavsskole skal være Det fynske Udvalg for korte Kursus i Hænde inden 10. April d. A. Skemaer til Ansøgning faas hos Red.

„Tidsskrift for Biavl“ udkommer som sædvanlig 2 Gange maanedlig (d. 1. og 15.) i April—September.

„T. f. B.“ Nr. 5 for 15. April vil ikke udgaa før 20. April.

DBF.s Bestyrelsesmøde afholdes i København den 14. April.

Foreningsmeddelelser.

Vends Herreds BF. Medlemmerne erindres om, at Vokstavler og Bivoksrekvisitter i Aar faas hos Cyklehändler Absalonsen, Nr. Aaby St. Bihuse og Udslyngere bestilles som hidtil hos Formanden. Jens Larsen.

Rinds Herreds BF. Medlemmerne anmodes om at indsende Voks samt deres Ordre paa Kunsttavler til J. P. Tomasen, Aalestrup, inden 8. April. Bestilling paa Sukker, Bihuse og Biavlsredskaber bedes indsendt til Heidelberg, Hvam. Bihuse fra Kr. Pedersen staar til Eftersyn. A. Heidelberg.

Hjørring Amts BF. holder Generalforsamling den 14. April Kl. 1 Eftm. i Hjørring hos Gæstgiver Jensen, Østergade 8, hvor følgende forhandles: Meddelelse om Foreningens Arbejde i 1913. Det reviderede Regnskab fremlægges. Arbejdsplan for 1914 fremlægges, deri Forslag til en stor Udstilling i Hjørring. Valg af Bestyrelse. Valg af Revisor. Valg af Delegerede.

Badskær, den 20. Marts 1914. N. Jensen.

Randers Amts BF. afholder sit aarlige Delegeretmøde paa Østergades Afholdshotel i Randers Lørdag den 4. April Kl. 12. Bestyrelsesmøde Kl. 10 Fmd. samme Dag. Af Dagsordenen fremhæves: Regnskabet fremlægges til Godkendelse. Valg af Bestyrelse og 1 Revisor. Valg af Udstillingskomité og Dommere. Valg af Delegerede til DBF.s Centralmøde i Slagelse 1914. Forslag om at bruge 60 Øres Tilskudet til Bipestarbejdet. Hakkely, Auning, den 6. Marts 1914.

I. S. Rasmussen.

Sorø Amts BF. Medlemmerne kan i Henhold til Sukkerfabrikerens Priser faa Kandis til Foderbrug til en meget billig Pris. For Tiden Kr. 0,22 a 22,5 pr. $\frac{1}{2}$ kg. Faas i Skælskør hos H. F. Larsen, Kolonialhuset.

Korsør hos Marinus Skovs Eftf., Hjørnet af Nygade og Jens Baggesens Gade.

Slagelse hos Hansen & Larsen, Løvegade. Th. Jakobsen.

Holbæk Amts BF. Fællesindkøb. Vokstavler leveres af Bødker Hans Kr. Jørgensen, Ondløse, Mørkøv, af garanteret rent Bivoks i April for 2 Kr. 25 Øre for $\frac{1}{2}$ kg. Medlemmernes Voks forarbejdes i April for 40 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg, naar Ordre saavel for Tavler som for Voks er indgivet inden 15. April. Efter 1. Maj for $2\frac{1}{2}$ kg 250 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg. Til Levering af Stader og Redskaber er antaget Fabrikant J. Vedsø, der giver Foreningens Medlemmer 10 pCt. Rabat efter

Prisliste 1914 for Bestillinger, der indgives gennem undertegnede. Tlf. Udby 38.
„Solhøj“, Kidserup, Holbæk. R. Larsen.

Viborg og Omegns BF. Tilbud paa Levering af Kunsttavler og Forarbejdning af Voks til saadanne ønskes. Prøve med Opgivelse af Pris pr. kg bedes tilsendt undertegnede inden 11. April d. A.

De Medlemmer, der vil deltage i Fællesindkøbet, bedes indsende Bestilling samt indsende deres Voks inden 11. April.

De Biavlere, der kunde ønske at deltage i de paatænkte 4 Dages Forskoler (se under: Fra Kredsene), bedes give Meddelelse herom snarest.

Chr. Kjær, Lille Mikkelsgade 25, Viborg.

Foreningen af jyske Landboforeninger afholder Dyrskue og Udstillinger i Randers 17.—19. Juli d. A. I Biavludstillingen har Medlemmer af DBF. i Jylland Ret til at udstille. Anmeldelse skal inden 1. Maj være indsendt til Sekretariatet, Bruunsgade 34, Aarhus.

Ribe Amts BF. afholder Generalforsamling paa Højskolehjemmet i Varde Lørdag (Paaskelørdag) den 11. April 1914 Kl. 9. Fmd. Bestyrelsesmøde afholdes samme Dag og Sted Kl. 8.30. Dagsorden: 1) Formanden aflægger Beretning. 2) Regnskabet fremlægges til Godkendelse. 3) Valg af 3 Bestyrelsesmedlemmer (Bech, Langeskov, Holm, Jedsted, og Rasmussen, Tinghøj, afgaar efter Tur). 4) Valg af en Revisor (Lambertsen, Tved, afgaar efter Tur). 5) Valg af Delegerede til Centralmødet. 6) Budgettet for næste Aar: a. Forskoler, b. Møder, c. Oparbejdelse af Biavl paa døde Punkter, d. Tilskud til Kredsene. 7) Beretning fra Noteringsudvalget samt Valg af et nyt Udvalg. 8) Beretning fra Tilsynsudvalget; Valg. 9) Forskelligt.

De, der ønsker Sager behandlede paa Mødet, bedes indsende Meddelelse derom til Formanden 8 Dage før dets Afholdelse.

Kredsene anmodes om at sende Delegerede til Mødet, 1 Delegeret for hver 10 Medlemmer; dog har ingen Kreds Ret til at sende flere end 3 stemmeberettigede Medlemmer, men ethvert Medlem kan overvære Generalforsamlingen.

Lokalforeninger, der ønsker Understøttelse til Forskoler, Møder osv., bedes indgive deres Begæringer derom til Amtsforeningens Formand 8 Dage før Delegeretmødets Afholdelse.

Tinghøj Skole v. Varde, d. 23. Febr. 1914.
M. Rasmussen, Fmd.

Aarhus og Omegns BF. afholder Møde paa „Nørreløst“, Aarhus, Lørdag den 4. April Kl. 12 Middag. Dagsorden: „Hvad bør der foretages i den kommende Sæson“. Talrigt Møde forventes. Ikke-Medlemmer er velkomne.

Bestyrelsen.

Østvendssysels BF. afholder Generalforsamling Lørdag den 4. April Eftmd. Kl. 3 i Agersted Kro. Dagsorden: Der afgives Beretning om Arbejdet i Foreningen i det forløbne Aar. Regnskabet fremlægges. Valg af Bestyrelse og 1 Revisor. Arbejdsplan for den kommende Sommer lægges.

Det bestemmes, hvor mange Møder med praktisk Undervisning og hvor mange Foredrag samt hvor disse skal afholdes. Eventuelt. Talrigt Møde forventes. C. Thomsen.

Lemvig og Omegns BF. afholder Møde i Lemvig Afholdshjem Lørdag den 11. April Kl. 2 Eftmd. Foredrag af P. Nielsen om Biernes Foraarsbehandling. Samme Dag og Sted Kl. 3 finder der en Bortlodning Sted af en Bisværn, som skænkes af Foreningen til Bortlodning blandt de mødte Medlemmer, som hver gratis faar en Lodseddel. Sværmen leveres Sommeren 1914. K. J. Borum.

GI. Københavns Amts BF. afholder sin aarlige Generalforsamling Lørdag den 25. April 1914 Kl. 8 Eftmd. i Søpavillonen i København med følgende Dagsorden: Valg af Dirigent. Formanden aflægger Beretning om Virksomheden i det forløbne Aar. Det reviderede Regnskab fremlægges til Godkendelse. Berømmelse af Møder i Amtet. Valg af Bestyrelsesmedlemmer i Stedet for de efter Tur fratrædende: Grosserer Fritz Jørgensen, Gartner P. Hansen og Musæumsassistent M. Jensen. Valg af 3 Delegerede og 1 Suppleant til Centralmødet for DBF. Valg af 2 Revisorer. Eventuelt.

Bestyrelsen.

Elbo m. fl. Herreders BF. Tilbud paa Levering af Kunsttavler, Pris paa Forarbejdning af Voks til Tavler, Prøve af Kunsttavler med Opgivelse af Pris pr. kg bedes tilsendt undertegnede inden 14. April d. A. Tavlerne skal være af garanteret ægte Bivoks og leveres fragtfrit i Fredericia. Bestilling paa Tavler og Indlevering af Voks modtages til 14. April.

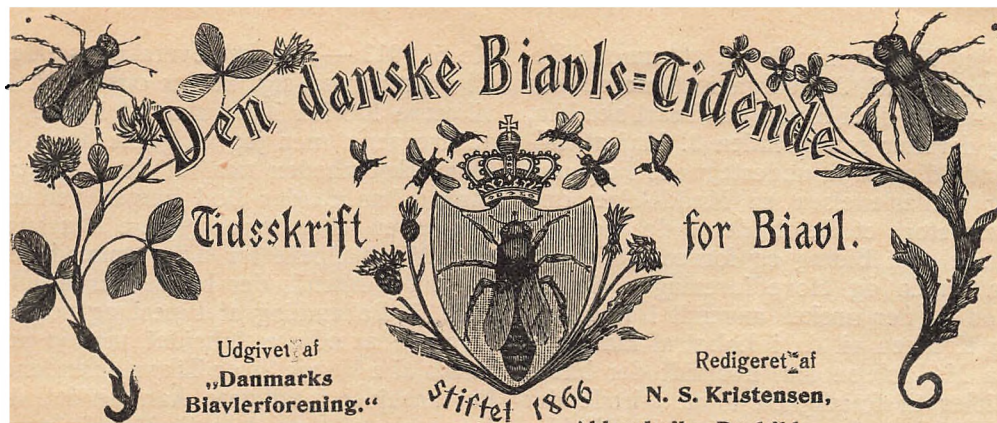
Der vil blive afholdt 1 Møde i hver Kreds, saaremt der sendes Begæring derom med Opgivelse af Tid og Sted inden 14. April.

C. Bjerregaard, Fredericia.

Indhold af dette Nummer :

Afspærringsgitret.....	39
Biernes Udvikling ad kunstig Vej.....	38
Brevkasse	51
Et og Andet.....	51
Fra Redaktionen.....	42
Fra Kredsene	49
Foreningsmeddelelser.....	51
Gavnlig Vink.....	49
Krainere og Krainerkrydsninger	41
Kredsformænd i DBF.	43
Strynø Hvidkløver.....	40
Tilskud fra DBF. 1914.....	51
Vejret og Trækforholdene.....	37

J. Wreschners Tryk, Roskilde.

Bladet udgaar den 15. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. de 6 Sommermaaneder.

Nr. 5.

15. April. 1914.

48. Aarg.

Meddelelse

fra

Fællesledelsen for Danmarks Biavlerforeninger.

Som det var at vente efter den Modtagelse, der blev det af Hovedforeningens Bipestudvalg udarbejdede Lovforslag til Del, er den nye Bipestlov traadt i Kraft d. 1. April og skal altsaa danne Grundlaget for Arbejdet mod Bipesten her i Landet i de kommende 5 Aar*). Med Hensyn til de Bestemmelser i Loven, der vedrører selve Arbejdet og dets Ledelse, da er de i Loven af 1908 indeholdte Bestemmelser saa godt som uforandret gaaet over i den nye Lov; men den Omstændighed, at de Foreninger, der vil have et Arbejde mod Bipesten udført paa Grundlag af Loven, fremtidig maa udrede en Del af Omkostningerne, vil naturligvis medføre nogle Ændringer i de Regler, der hidtil er fulgt med Hensyn til Fordelingen af Statstilskudet imellem de enkelte Kredse. Det kan imidlertid ikke lade sig gøre helt at overlade til de lokale BF. at afgøre, om og i hvilket Omfang Bipesten skal bekæmpes indenfor Foreningens Omraade. Bestemmel-

ser herom bør som hidtil tages af de bestaaende Kredsorganisationer, der paa Grundlag af den gamle Lov blev dannet til Bekæmpelse af Bipesten (Amtsorganisationerne). Det vil da være nødvendigt, at disse Organisationer samles i en nær Fremtid og bl. a. efter Forhandling med de lokale BF.s Repræsentanter tager Bestemmelse om, hvor stort et Beløb — de forventede Tilskud iberegnet — der vil blive Brug for i Kredsen i den tilstundende Sommer, og her bedes bemærket, at man kan gaa ud fra, at for hvert 100 Kr., der tilskydes af Foreningens egne Midler, kan der gøres Regning paa et Tilskud paa andre 300 Kr. — eller i hvert Fald nær derop imod —, dels fra Staten og dels fra Hovedforeningen, selvfølgelig dog forudsat, at det samlede Arbejde mod Bipesten her i Landet ikke i det enkelte Aar andrager et større Beløb end forudsat i Loven — ca. 10,000 Kr. Men at dette ikke sker, er det Fællesledelsens Sag at sørge for, og forinden der derfor kan tages endelig Bestemmelse om, hvor stort et Statstilskud og deraf følgende Tilskud fra Hovedforeningen der kan gøres Regning paa inden for hver af Amtsorganisationerne, maa Fællesledelsen have en Oversigt over, hvad der fordres i alle Landets Amter.

*) Lovforslaget findes aftrykt i Tidsskriftet for 15. Januar d. A.

Jeg tillader mig derfor at anmode Bestyrelsen af Amtsorganisationerne om at samles til et Møde, saa snart ske kan, og derefter senest inden 8. Maj at indsende direkte til undertegnede Formand for Fællesledelsen en Meddelelse om, hvor stort et Beløb der i det hele — altsaa eget Bidrag og forventet Tilskud fra Staten og Hovedforeningen tilsammen — der ønskes anvendt i Kredsen, og Kredsen vil da i Løbet af faa Dage faa Meddelelse om, hvorvidt der haves Midler til Raadighed til at udrede det til Beløbet svarende Tilskud. Meddelelsen maa tillige være ledsaget af en Plan for det praktiske Arbejde.

For saa vidt Kredsen derhos kunde ønske at afholde et eller flere korte Kursus i Bekæmpelse af Bipest, navnlig for at uddanne Medhjælpere for Tilsynsmændene, der saa maaske senere kan opnaa Autorisation, saa vil Udgifterne ved saadanne Kursus kunne afholdes efter samme Regler som de øvrige Udgifter ved Bipestens Bekæmpelse, naar det iagttages, at Kursuset ledes af en af Fællesledelsen anerkendt dygtig Biavler, der har deltaget i det praktiske Arbejde mod Bipesten som Biavlslærer, Tilsynsmand el. lign., at Kursuset strækker sig over mindst 4 Dage — der dog ikke behøver at følge umiddelbart efter hinanden — samt at der deltager mindst 5 faste Elever. Der bør dog ikke anvendes mere end højst 50 Kr. til hvert af disse Kursus, og Meddelelse om, hvorvidt saadanne Kursus ønskes afholdt, bedes indsendt samtidig med den fornævnte Meddelelse om Størelsen af det iøvrigt til Anvendelse mod Bipesten forønskede Beløb.

Da det i Aar fordres, at Kredsene selv skal tilskyde et større Beløb til Arbejdets Fremme, er det en Selvfølge, at saavel Kredsbestyrelserne som de lokale Foreninger i højere Grad end forhen maa tage selve Ledelsen af Arbejdet i deres Hænder. Der vil fra Fællesledelsens Side blive givet Kredsbestyrelserne en Fortegnelse over de Tilsynsmænd, der kan ventes at staa til Raadighed for Kredsen, men det bliver Bestyrelsernes egen Sag at forhandle med Tilsynsmændene — ogsaa om Størelsen af det Vederlag, der skal ydes dem, hvorved dog bemærkes, at det Maksimum for Vederlaget, der hidtil har været opretholdt — se „T. f. B.“

Nr. 5, 1913 — ikke bør overskrides. Det vil vistnok vise sig, at der ogsaa i Aar vil være for faa Tilsynsmænd i enkelte af Kredsene, men jeg vil gerne henlede Opmærksomheden paa, at der i nogen Maade kan raades Bod herpaa ved at antage en eller flere dygtige Biavlere som Medhjælpere for Tilsynsmændene. Saadanne Mænd, der baade har Kendskab til Behandling af Bipest og nogen Øvelse i at udføre Arbejdet, maa jo nu findes alle Vegne, hvor Tilsynsmændene har arbejdet i tidligere Aar, og det vil lønne sig at tage dem til Medhjælpere i ret udstrakt Grad, selv om Tilsynsmændene maa tage det egentlige Ansvar for, at Behandlingen bliver forsvarlig udført, og navnlig maa træde til, hvor der rejses Vanskeligheder fra Biavlernes Side.

Med Hensyn til Udbetalingen af Statens og Hovedforeningens Tilskud, da vil der ogsaa i Aar kunne faas et Beløb udbetalt af Fællesledelsen som Forskud, men dette Beløb kan dog ikke blive saa stort som i de foregaaende Aar. Kun ca. Halvdelen af det beregnede Tilskud til Kredsen kan paaregnes som Forskud, men til Gengæld vil saa Fællesledelsen bestræbe sig for at gennemføre, at Resten kan blive udbetalt straks efter, at der foreligger en behørig Opgørelse fra Kredsene.

Medens man tidligere har forudsat, at Kredsene og de lokale BF. selv afholdt enkelte Udgifter, f. Eks. Rejseudgifter for Kredsforeningernes Bestyrelser, Portoudgifter o. lign., saa vil nu alle de Udgifter, der virkelig er afholdt af Kredsene og medgaaede til Bekæmpelse af Bipesten, kunne medtages paa Opgørelsen, men det maa dog fastholdes, at noget Vederlag til Biejerne for det Arbejde, de udfører i deres egen Bigaard, og heller ikke Vederlag i nogen anden Form for det Tab, de muligvis lider ved Behandlingen af syge Bifolk — heller ikke Kunsttavler til efterbehandlede Bifolk — vil blive godkendt som lovligt opført, ligesom selvfølgelig enhver Art af fingerede Udgifter absolut maa stemples som utilladelige.

Med Hensyn til den endelige Opgørelse bemærkes, at Kredsbestyrelserne maa samle alle Opgørelserne fra Kredsen og sammendrage disse paa en samlet Opgørelse, affattet efter nærmere

fastsatte Regler, hvorom nærmere i en senere Meddelelse. Dog ønsker jeg her at gøre opmærksom paa Nødvendigheden af at tilvejebringe specificerede Bilag med behørig Kvitting for alle Udgifter. Uden saadanne Bilag vil ingen Opgørelse blive godkendt.

Trods den sene Fremkomst af nærværende Meddelelse haaber jeg, at det ved et energisk Arbejde af Kredsbestyrererne vil lykkes at faa Arbejdet sat i Gang i god Tid. Da Loven først er endelig udfærdiget i indeværende Maaned, har det ikke været muligt at udsende Meddelelsen før nu. Ad Aare vil det være muligt at gaa i Gang med Forarbejderne i god Tid.

Holsteinsminde pr. Fuglebjerg, d. 16.
April 1914. Carl Hansen.

Om Indførelse af Dronninger uden at borttage den gamle Dronning.

Af Arthur C. Miller.

I „Gleanings“ for 1. November 1913 læser jeg følgende: „Da jeg forleden Dag“, sagde vor Medarbejder, Hr. Marchant, „af en Fejltagelse ved Hjælp af Millers Røg-Metode indførte en Dronning i et Stade, hvori der allerede forud var en god æglæggende Dronning, tog Bierne til min Overraskelse imod den indførte Dronning og dræbte deres egen gode Æglægger. Hvad skal man tænke om det?“

Aabenbart har hverken Hr. M. eller Redaktøren tænkt meget paa Rækkevidden af den Erfaring, de her gjorde. Lige for deres Øjne laa her et af de mest lovende Fremskridt i Biavl — Løsningen af den Opgave at indføre Dronninger uden at borttage Stadets gamle Dronning. Jeg har i nogen Tid eksperimenteret med dette, idet jeg har forsøgt at udfinde de til Grund liggende Love. Til denne Tid er det nemlig ikke altid lykkedes mig at indføre Dronninger paa denne Maade med Held. Jeg ved ikke med Sikkerhed, hvad der skal gøres for til enhver Tid at sikre sig et godt Udfald, og derfor har jeg heller ikke villet tale meget om mine Forsøg; men nu synes det at

være den rette Tid til at bringe Sagen paa Bane. Biavlernes Opmærksomhed er just nu rettet paa den nye Indførelsesmetode, og alle dens Variationer og alle de i den liggende Muligheder vil blive diskuterede og prøvede. Derfor tror jeg, at det vil være nyttigt, at jeg nu fortæller, hvor langt jeg er kommen med mine Forsøg, selv om disse endnu ikke er afsluttede.

Jeg har tidligere paavist, at det er muligt at indføre flere Dronninger i et Stade og at faa dem alle antagne; men efter nogen Tids Forløb forsvinder de alle paa en nær.

At have flere Dronninger i et Stade har været mange Biavlernes Drøm, fordi de har ment, at de paa den Maade kunde skaffe sig kæmpestærke Bifamilier. Om dette lader sig gøre, eller om det er klogt at gøre det, derom vil jeg her ikke udtale mig. Jeg har kun nævnt Sagen for at minde om, hvad der har været forsøgt, og hvor nær enkelte af de Biavlere, som har eksperimenteret hermed, er komne til at gøre en Opdagelse.

At beholde flere Dronninger i et Stade i længere Tid har vist sig at være umuligt. Men den Kendsgerning, at Bier, om end kun for en Tid, taaler flere Dronninger i et Stade, bragte mig ind paa den Tanke, at det maaske kunde være muligt at give en Familie en ung Dronning uden at tage den gamle Dronning bort, og at man paa den Maade muligvis kunde faa den gamle Dronning ombyttet med den unge. Det viste sig let at faa den unge Dronning indført i Stedet, men det var ikke altid den nye Dronning, som fik Lov til at leve og blive Stadets Moder.

Hvorfor? Jeg vil aabent tilstaa, at jeg ikke ved det. Men hvis det gaar godt i nogle Tilfælde, maa det være muligt at faa det til at gaa godt altid, naar vi blot lærer at forstaa den Lov, som ligger til Grund for Biernes forskellige Adfærd.

For Øjeblikket tænker jeg mig, at Forklaringen er den (men læg vel Mærke til, at jeg blot fremsætter dette som en Arbejdshypotese for at faa andre til ogsaa at optage disse Forsøg), at en ung Dronning, som ikke er tung af Æg, med Lethed vinder Bugt med en ældre Dronning, som er tung af

Æg. En saadan ung Dronning besejrer i Almindelighed en Dronning, som er gammel og begynder at blive affældig. Hvis det viser sig, at dette altid holder Stik, behøver vi blot at indføre en kraftig Dronning, som ikke er tung af Æg, i en Familie, hvis Dronning er tung af Æg, og Resultatet vil blive et Dronningbytte.

En Dronning, som er kommen ind i et Stade uden at blive angrebet af Bjerne, bliver uantastet, indtil den møder Stadets gamle Dronning. Den raskeste Dronning vinder i Reglen; men undertiden — maaske det er i de Tilfælde, da Dronningerne er omtrent jævnbyrdige — tager Bjerne Sagen i deres egen Haand, og da er det umuligt at forudsige, hvad Resultatet vil blive, og hvilken af de to Dronninger det er, som bliver dræbt.

Opgaven bliver da at sikre sig, at den nye Dronning er i den heldigste Alder og i den for et godt Udfald gunstigste Forfatning, og at Forholdene i den modtagende Familie er saa gunstige som muligt for det Resultat, vi ønsker. Der kommer maaske en Tid, da det vil blive en let Sag at indføre en Dronning uden først at tage den gamle bort. Men som Sagen nu staar, ser det ud til, at de ovenfor fremsatte Regler nødvendigvis maa følges, og selv da lykkes det ikke altid at faa den gamle Dronning ombyttet med den nye.

I de Bemærkninger, som Redaktøren af „Gleanings“ knytter til denne Artikel, siger han: „Vi tror, Hr. Miller har Ret i, at en Dronning, som ikke er tung af Æg, med Lethed faar Bugt med en ældre Dronning, som er tung af Æg“. Vi har lagt Mærke til dette Gang paa Gang. Saaledes vil ogsaa en ubefrugtet Dronning, som ved en Fejltagelse kommer ind i et fremmed Stade, som allerede har en æglæggende Dronning, i de fleste Tilfælde dræbe Stadets gamle Dronning just af den Grund, som Arthur Miller nævner.

Vi tror ogsaa, at han har Ret i, at naar en Dronning først er kommen ind i et Stade i Sikkerhed, da er den tryk, indtil den møder den anden Dronning. Vi har set saa meget, som bekræfter denne Regel, at vi er bragt til at tro, at Bjerne sjældent blander sig i den Strid, som opstaar, naar der er to

Dronninger i et Stade. De lader Reglen om, at „den bedst skikkede overlever“, raade for Udfaldet, og „Byttet tilhører Sejrherren“. Det er en vel bekendt Erfaring, at to Bifamilier kan forenes, uden at nogen af Dronningerne borttages. Naar man senere ser efter, vil man altid finde en Dronning i Stadet, men ogsaa kun én. En Kamp mellem to Dronninger ender altid med, at den ene bliver dræbt, medens den anden ingen Skade lider. (Glean.)

Vejret og Trækforholdene.

Af Ole Hansen, Tune.

I sidste Nummer af „T. f. B.“ har Hr. Lærer C. Nielsen, Næstved, skrevet en Artikel om ovennævnte Emne. Det sidste Stykke i denne Artikel lyder saaledes: „Maa jeg til Slutning sige, at en Nutidsfejl hos Biavlerne ofte er den, at Bifamilierne er for tidligt stærke. Det er sjældent det tidligst stærke Folk, der giver det største Udbytte, derimod nok de fleste Sværme.“

Jeg vil give Hr. N. Ret i, at tidligt stærke Bifolk under ellers lige Forhold giver de fleste Sværme, men naar N. mener, at Bifolkene ofte er for tidligt stærke, saa er jeg saa langt fra enig med ham heri, at jeg tværtimod finder, at han har fremsat en af de mærkeligste og mest uheldige Paastande, som jeg har set.

Hr. O. Hansen og jeg er sikkert ikke saa uenige, som hans Bemærkning til min Artikel kunde tyde paa. Vi er sikkert enige om, at tidligt udviklede Bifolk er, som de skal og bør være, de Folk, som giver det største Udbytte. De Bifolk, jeg tænker paa, er de tidligste af de tidlige, og der er et vist Jag blandt de Biavlere, som helst vil følge med Tiden, ja, som gerne vil være et lille Hestehoved foran, til at forcere Bifolkenes Styrke, og det er det, jeg gerne vil advare imod, idet jeg har set adskillige Skuffelser over fejlslagne Forhaabninger til saadanne Folks Ydeevne. Det er muligt, at jeg i Slutningen af nævnte Artikel ikke har præciseret dette tydeligt nok. Hr. O. H.s Bemærkning har nu givet mig Lejlighed dertil, hvilket glæder mig.

Chr. Nielsen.

50 Aars Jubilæum som Biavler kunde den 1. April i Aar fejres af Vejmand Niels Nielsen, Egsmark ved Ebeltoft. Den 1. April 1864 købte N. to Kubestader, som han fik anbragt til Hælvten hos en Husmand, mod at han skulde passe dem. I 1881 begyndte N. at drive Biavl med bevægelig Tavlebygning, idet han købte 5 Højstader, som han i Sommerens Løb fik befolket med Sværme fra Kubestaderne. Det gik heldigt med at faa Sværmene indsatte i Højstaderne, som var udstyrede med Vokstavler. Senere formerede han ved at danne Kunstsværme. Vejledning i at passe Bierne har han faaet igennem „T.f.B.“. N. har været Vejmand i 38 Aar, og hans Bier har været ham en god Støtte ved Siden af hans Løn som Vejmand.

Om Fodring.

En af den moderne Biavls store Fortjenester er, at den har lært Biavlerne at fodre Bierne om Efteraaret, saaledes at de før saa almindelige Vintertab, hvis væsentligste Aarsag var Sult, nu hører til Sjældenhederne. Den almindelige Mening med Hensyn til Efteraarsfodringen er da ogsaa, at det er absolut rigtigt at fodre Bierne om Efteraaret, og at et Forraad, bestaaende af Honning og Kandisfoder, Halvdelen af hver, er et udmærket Vinterforraad for Bierne, i det hele det fordelagtigste baade for Bierne og Biavleren. Men naar Talen er om Foraarsfodringen, den saakaldte „Spekulationsfodring“, saa hører Enigheden op, idet Meningerne om denne er delte. Der er dem, der mener, at man bør fodre sine Bier om Efteraaret, saa de har rigeligt med Forraad, indtil Naturen igen yder tilstrækkeligt med Nektar, og at man forøvrigt bør forstyrre Bierne saa lidt som muligt i Foraartiden ud over at indskrænke Pladsen i Stedet. Andre er af den Mening, at vel bør man fodre rigeligt om Efteraaret, men desuden bør man om Foraaret give Bierne et mindre Kvantum Kandisfoder, da det i høj Grad fremmer Yngelansætningen. For mit eget Vedkommende er jeg af

den Mening, at man ofte med stor Fordel kan anvende „Spekulationsfodringen“ baade om Foraaret og i Sommer-tiden, og at Biavlerne burde skænke denne Art Fodring mere Opmærksomhed, end det i Almindelighed er Tilfældet. Dog vil jeg nøje understrege, at man absolut kun bør anvende Honning. I milde Vintre begynder en kraftig Bifamilie at yngle meget tidligt paa Aaret, og naar vi naar hen i April Maaned, er det ikke saa ganske lidt, der bruges i den daglige Husholdning. Men selv om nu Biavleren har gjort sin Pligt og fodret rigeligt om Efteraaret, saa vil 1 kg Honning dog altid blive modtaget med Begærlighed og bidrage til at forhøje Velværet i Stedet, hvad man baade vil kunne se og høre.

I Sommertiden kan Fodringen undertiden gøre endnu større Gavn. Det hænder i Forsommeren under Regn- eller Tørkeperioder, at Trækket standser i nogle Dage, og mange Biavlere vil vist have erfaret, hvor fattig paa Honning en kraftig Bifamilie kan blive under saadanne Forhold. At give den 1 kg Honning er da en Indsats, der som Regel giver gode Renter. Det gælder jo som bekendt om at faa Bifamilierne stærke til Hovedtrækket. Den Paastand, Lærer C. Nielsen, Næstved, fremkommer med i sidste Nr. af „T.f.B.“, at det er sjældent de tidligst

stærke Folk, der giver det største Udbytte, skriver jeg ikke godvillig under paa. Der kan indtræffe Tilfælde, hvor det kan komme til at se saaledes ud; men enten er det da Biavleren, som ikke har gjort sin Pligt, eller ogsaa er det Krainerbier, man har.

Naar man læser ældre Aargange af „T. f. B.“, vil man se, at det i mange Aar var god Latin at give Bierne en Honningtavle midt i Yngellejet om Foraaret, den saakaldte „Yngelspredning“. Til Gavn for Biavlren er Yngelspredningen nu banlyst i Foraarstiden, og man anbefaler at sætte Honningtavlen bag ved Yngellejet. Jan Greve slog saaledes for kort Tid siden i „T. f. B.“ kraftigt til Lyd for Honningtavlerne. Denne Fodringsmaade er god, men jeg foretrækker at give Bierne Honningen fra Fad, som man siger. Det er jo nemlig ikke altid en Udvidelse af Pladsen, der tiltrænges, samtidig med at man fodrer, og desuden synes jeg, denne Metode er saa let og ligetil. Om Efteraaret sætter jeg et Parti Honning fra til Bierne, og paa en mild Foraarsdag midt eller sidst i April Maaned tager jeg en Spand Honning ned fra Loftet; med en Smørstikker sætter jeg en god Klat Honning paa et rent Stykke Papir, trækker Hakkelseposen i Underrummet tilbage og lukker Blikkyderen op, anbringer Honningen umiddelbart op til Indskudet, bøjer Papiret ind over Honningen, hvorefter Hakkelseposen sættes paa Plads igen. Det er en let Sag at fodre en halv Snes Bifamilier paa denne Maade, og den foraarsager intet Varmetab; og hvis man vil høre, om Bierne er tilfreds med Traktementet, behøver man blot at lægge Øret til Flyvehullet. De to sidste Aar har jeg fodret om Foraaret paa denne Maade, ligesom jeg sidste Forsommer fodrede under en Standsning i Trækket, og jeg tror aldrig, jeg har faaet saa god en Pris for Pundet af min Honning som for de faa Pund, jeg da gav Bierne.

Med det samme, vi er ved Fodringen, kunde jeg have Lyst til at skrive et Par Ord om Artiklen „Et Foderapparat“ i „T. f. B.“ Nr. 3. Det var med Vemod, at jeg i samme Nummer læste, at Blikkenslager N. Sørensen, Hadsten, er død. Jeg erindrer ham sidst fra Centralmødet i Randers, hvor han fortalte mig om et vellykket Bi-

Kursus, man havde haft paa hans Egn. Endvidere har jeg gennem „Folkevennen“ haft Lejlighed til at følge hans Arbejde for Afholdssagen.

Til den Artikel, som altsaa blev den sidste fra hans Haand, kunde jeg have Lyst til at gøre et Par Bemærkninger for Foderdunkens Skyld. Angaaende den Anke, at man let kan spilde og ikke se, hvor meget det fylder i Dunken, skal jeg blot sige: Naar man har en Dunk, som rummer 4—5 l, og man ved Paafyltningen bruger en stor Trag og et Litermaal, saa behøver man hverken at spilde udenfor eller kigge indeni, det hele skal nok komme til at staa Maal.

Med Hensyn til, at Foderdunken vil naa op til Taget i et Lavnormalstade, beror det paa en Misforstaaelse; Dunkens Højde er kun 31,3 cm. Den Indvending, der med størst Ret kan fremføres imod Foderdunken, er, at den er ikke saa nem at gøre ren; men den er dog i alle Tilfælde lige saa let at holde ren som Indskudsfodrerens, og naar man ikke anvender Dunken til andre Ting, vil den altid være ren nok.

Et lignende Foderapparat som det, N. Sørensen omtalte i sin Artikel, har jeg ogsaa prøvet, og det kan fremstilles meget billigt.

Jeg besøgte en Sommer Biavlslærer Kirk paa Kærehave Husmandsskole; i en Samtale om Biavlren spurgte jeg ham blandt andet om, hvorledes han bar sig ad med at fodre Bierne om Efteraaret. Ja, det Foderapparat, jeg bruger, er en ganske simpel Indretning, var hans Svar; det bestaar kun af en stor Urtepotte, der kan rumme 3—4 l; Hullet forneden lukkes med en Prop. Naar jeg fodrer, trækker jeg Indskudet tilbage, lægger lidt Hakkelse oven paa Foderet og sætter Urtepotten umiddelbart op til den bageste Tavle, saa der dannes en udmærket Passage for Bierne, og det er kun sjældent, at en enkelt Bi drukner.

Denne Fremgangsmaade har jeg som nævnt prøvet, men jeg har aldrig syntes om det store tomme Rum mellem Tavlen og det tilbagetrukne Indskud. Hvorfor lave saa stor Plads, naar Bierne hellere end gerne gaar ud under Indskudet og tager Foderet?

Til Opstablingstødet, som jeg mener er det Stade, der vil blive Fremti-

dens Stade, anser jeg Foderdunken for et godt Foderapparat.

A. P. Andersen, Gadstrup St.

De gamle Halmkuber.

Det er jo ret almindeligt, i alt Fald for Fyns Vedkommende, at træffe Bigaarde, endog meget velholdte Bigaarde, hvor der staar en eller flere Halmkuber paa højre eller venstre Fløj i Staderækken; nogle synes, det ser godt ud, andre synes det ikke — det er en Smagssag. Jeg holder nu med dem, der siger: Væk med Halmkuberne! Ikke for Synets Skyld, men for Sagens.

Ifølge min Erfaring har Kubestaderne kun én Fordel, men mange Mangler. Fordelen bestaar i, at det er saa nemt ved Hjælp af en Kube at give en Sværm Tag over Hovedet; ja, i de fleste Tilfælde bruger man alligevel Kuben til at indfange den i; man behøver da blot at sætte Kuben hen paa Plads og anbringe en Halmhætte paa den, saa er den Sag i Orden; men fra det Øjeblik er Stedet ogsaa som en lukket Bog for Biavleren; han maa da for Størstedelen nøjes med at gætte sig til, hvad der staar i den, og blot vente og se, hvad Bierne vil.

Saa er der vel nok en og anden, der vil sige, at man har jo da Kubespejlet. Ja, det er rigtigt; men for det første er det kun de færreste Biavlere, der ejer saadan en Ting, og for det andet tillader det da kun et meget begrænset Eftersyn, thi selv om man er nok saa øvet og nok saa omhyggelig med Eftersynet, kan man meget let overse et Par Pestceller, som man maaske ved første Øjekast vilde opdage, hvis de sad i en Tavle, som kunde tages ud og besigtiges uden kunstige Midler. Og vi ved jo da alle, at Pesten ikke pludselig findes i store Mængder i et Stade, men at den begynder i det smaa for derefter at brede sig mere eller mindre hurtigt, alt eftersom Forholdene tillader det, saa fordi man ved Eftersynet ingen Pest opdagede, skal man ikke være altfor sikker paa Kubestadernes Ufarlighed.

Det er ikke alene Pest, et Kubestade kan lide af, det er udsat for de samme smaa eller store Besværligheder som

ethvert andet Stade; kun er der den Forskel, at medens man i vore moderne Stader kan saa godt som afhjælpe alle Mangler og Brøst, saa kan man kun i de færreste Tilfælde hjælpe et Kubestade. Man kan f. Eks. se, at et Kubestade kun udvikler sig langsomt, og skønne, at det er Dronningen, der ikke gør Fyldest, som den skulde; men hvorledes bære sig ad med at faa den fjernet? Det er en meget vanskelig Sag, som der da ogsaa sjældent bliver gjort Forsøg paa.

Og saa endelig det: Naar man en Gang skal have Kuben „taget op“, hvad faas der saa af den? Ikke andet end en Portion Roderi, som skal tjenes med Arbejde, inden det bliver tjenligt til Brug.

Naa, saa er der det, at en Kube giver jo da for det meste en Sværm om Aaret og somme Tider to, og det er vel nok derfor, de fleste holder fast ved Kuberne, for det er saa nemt at formere eller vedligeholde sin Bigaard, naar man af og til faar en Sværm. Men der er en anden, mere formaalstjenlig Form for Sværmestader end Halmkuben, og det er at bruge en mindre Kasse med bevægelige Tavler. En Kasse, der kan rumme ca. 8 Normaltavler, vil være lige saa godt et Sværmstade som Kuben og endvidere have lige saa mange Dyder, som Kubestadet har Lyder. I saadan en lille Sværmkasse har man altid en Reserve, hvis Familien i et af de store Stader paa en eller anden Maade skulde gaa tabt; man kan jo ganske vist ogsaa sætte et Kubestade til Nedbygning i et stort Stade, men det er en meget mere omstændelig Historie, og Resultatet bliver ikke altid det ønskede.

Har man sine Sværmstader med bevægelige Tavler og af samme Rammemaal som sine store, saa er det jo den simpleste Ting af Verden at overføre dem.

Derfor, hver Gang jeg kommer i en Bigaard, hvor Kuberne staar Side om Side med Kunststaderne, tænker jeg: „Hvorfor mon den Biavler dog ikke kan bekvemme sig til at sige Farvel til den gamle Metode og helt gaa over til de mere tidssvarende Staderformer i Stedet for at staa over Dørtærskelen mellem den gamle og den nye Tid!“

Mads J. Hansen.

Yngelspredning.

Af A. Nielsen, Vejstrup.

Ved at læse J. Madsens Artikel om Biernes Udvikling kom jeg til at tænke paa, at et Par Bemærkninger, særlig med Hensyn til Yngelspredning og Aarsagen til den lille Bacilles Forekomst, kunde være paa deres Plads.

At Yngelspredning i Almindelighed er forkastelig, er der næppe nogen Tvivl om. Jeg har selv set i adskillige Tilfælde, hvad Misbrug i denne Henseende kan føre til. Men til Trods herfor tror jeg dog, det kan være formaalstjenligt til Tider at hænge Kunsttavler eller tomme udbyggede Tavler ind mellem de Tavler, hvori der findes Yngel, altsaa sprede Yngelen.

Træffer vi f. Eks. i Forsommertiden et Stade med faa Tavler, der er bleven saa overbefolket, at Bierne bygger paa Vinduet eller Indskudsdøren, saa vil det sikkert være rigtigt, naar der skal benyttes en ny Tavle, at indhænge denne mellem Yngeltavlerne for saa hurtigt som muligt at faa den fyldt med Yngel. I et saadant Stade vil der som oftest være Yngel i alle Tavlerne, ogsaa de yderste, og skal man da indhænge en Kunsttavle, maa den anbringes yderst, hvis man ikke vil sprede Yngelen; men bagude ved Vinduet eller helt foran i Stedet faar man nu ikke en Kunsttavle saa godt udbygget som inde imellem de forud udbyggede, besatte Tavler.

Det kan ogsaa indtræffe i gode Honningaar, at man kan have nye Sværme, der bliver saa overfyldt med Honning, at der bliver for lidt Æglægningsplads for Dronningen. Saadanne Honningaar har vi ganske vist ikke kendt meget til i de senere Aar; men vi har før haft saadanne Aar og faar dem forhaabentlig ogsaa igen af og til i Fremtiden. I Sværme, der i honningrige Aar er kommen i en saadan overfyldt Forfatning, er det uden Tvivl nyttigt at skyde Kunsttavler ind imellem Yngeltavlerne for at faa en større Mængde Yngel ansat. Men selv under de her nævnte Forhold anser jeg det dog ogsaa for heldigst at praktisere Yngelspredning med Maade, idet der kun indhænges enkelte Tavler ad Gangen og med passende Tidsrum imellem.

Ligesom J. M. er jeg altsaa ogsaa en bestemt Modstander af Yngelspredning i Almindelighed, og da særlig i det tidlige Foraar. Paa den Tid tror jeg heller ikke, man fremmer sine egne Interesser og langt mindre Biernes ved at sprede Yngelen. Thi saa længe Staderne ikke er meget bistærke, gør man det derved kun mere vanskeligt for Bierne at holde den alt forhaandenværende Yngel varm, og Resultatet heraf vil saa nok i de fleste Tilfælde blive, at der efter en vis Tids Forløb vil være færre Bier i Staderne, end der i den samme Tid ellers vilde have været, hvis Yngelen slet ikke var bleven spredt. Og hvorfor skal man sprede Yngelen om Foraaret? Der er jo paa den Tid intet, Bierne hellere vil end yngle, naar blot der er Betingelser til Stede derfor. Men mangler de rette Betingelser, særlig Tilstedeværelsen af rigeligt Blomsterstøv, kan man sprede Yngelen og for Resten ogsaa fodre, uden at det medfører den ønskede Virkning. Naar Vejret derimod er tilstrækkelig varmt, og Bierne kan samle passende af naturligt Forraad ind, er det en Fornøjelse at se, hvordan de kan udvikle sig, og hvor hurtigt de kan faa deres Tavler fyldt med Yngel, undertiden lige til de alleryderste. Ja, der er ingen Tvivl om den Ting, naturlige Betingelser skal der til, for at Bierne kan trives vel og give et godt Udbytte.

Et andet Punkt, jeg her kan ønske at berøre, er, hvilke Tavler man bør anvende først om Foraaret. Efter min og andre Biavlernes Erfaring er det bedst at begynde med at give Bierne gode hele Tavler, der har været ynglet i før, altsaa brune Tavler. Disse Tavler kan indhænges lige op til Yngelen eller ogsaa helt yderst, hvis der er Yngel i alle Tavlerne. Kunsttavler og hvide Tavler, hvori der ikke har været ynglet, maa man helst lade være med at bruge til i Frugttræernes Blomstringstid; for ved den Tid er der i Reglen kommen mange unge Bier frem i Staderne, ligesom Byggedriften da ogsaa plejer at være vaagnet i de kraftige Familier.

Jeg har ogsaa i min Tid som Biavler set adskillige stærke Misbrug af Yngelspredning. Saaledes har jeg mere end én Gang truffet paa Biavlere, der har skilt Yngelen ad, selv i mindre

stærke Familier, ved at indhænge 5—7 Kunsttavler paa én Gang imellem Yngeltavlerne, og det endda paa en Tid, da Bierne daarligt nok kunde dække den Yngel, de allerede havde. Naar en Biavler kan bære sig saadan ad, gør han det selvfølgelig i den Tro, at hans Bier skal blive bedre derved. Men vi ved jo meget godt, at det er en stor Misforstaaelse, og det er vist meget sandsynligt, at der endnu findes Biavlere, der følger en saa forkert og forældet Fremgangsmaade, saa er det, fordi de har været „længe i Tjenesten“ og endnu lever paa en gammel Overlevering fra den Tid, da Yngelspredning var rigtig paa Mode og blev anvendt i stor Udstrækning her i Landet.

I Stader, hvori Yngelen har været spredt saa stærkt, som her nævnt, vil der som Regel i Løbet af kort Tid forekomme megen død Yngel. Jeg har undersøgt Familier, der har set meget slemt ud efter en saadan Behandling. Men naar de blot har faaet deres Yngel samlet igen, ved at de indskudte Tavler er bleven taget ud, har det efter min Erfaring vist sig, at efter en forholdsvis kort Tids Forløb har den døde Yngel da været forsvunden, og Staderne har derefter atter kun indeholdt sund Yngel. Jeg har endnu ikke haft Lejlighed til at kunne konstatere, at Bipest, hverken den almindelige raadne Pest eller den lille Bacille, har kunnet opstaa i Staderne, fordi der har været død Yngel i disse. Og det maa vel siges at være særdeles heldigt, da Pesten jo ellers ikke vilde være til at udrydde eller holde nede, hvis der stadig kunde opstaa nye Tilfælde, ved at nogle Stader af en eller anden Grund paa et givet Tidspunkt skulde komme til at indeholde noget død Yngel i Tavlerne.

Biavl i Amerika.

At Amerikanerne har faaet Øjnene op for, hvor stor en Rolle Biavlen spiller for at forøge Landets og særlig Landmændenes Indtægter, ser man af de talrige Biavlskoler, som i de senere Aar er bleven oprettede rundt omkring i Landet, og som drives sammen med mange af de større Land-

brugsskoler, hvor unge, driftige Landmænd tager et halvt eller et helt Aars Kursus i Landbrug, Mejeri og Husdyravl. Mange af disse unge Mænd har aldrig, før de kom paa denne Skole, kendt det allermindste til Biavl og kun betragtet den som en ubetydelig Fritidsbeskæftigelse, der mest egner sig for Personer, som ikke har andet at tage sig til.

Ved at komme i nærmere Berøring med Bierne vækkes imidlertid Interessen hos mange af disse Mennesker, og det gaar op for dem, at her er en Indtægtskilde og Bifortjeneste, som egner sig til at blive udnyttet af en Landmand frem for nogen anden. De fleste, som er ukendte med Sagen, er tilbøjelige til at mene, at de er saa optaget af deres Bedrift, at de ingen Tid vil kunne undvære til at passe selv en mindre Bigaard; men efter at have lært de nærmere Enkeltheder at kende ved Pasningen og Behandlingen af Bier, bliver de i Reglen hurtig klar over, hvor let det hele er, og hvor lidt af deres Tid de behøver at ofre om Aaret for at tjene ca. 100 Dollars. Mon det ikke vilde være gavnligt for at fremme Biavlen her i Landet, om der ved vore Højskoler og Landbrugsskoler blev givet Undervisning i Biavl saavel for Mænd som for Kvinder. I Amerika er der Tusinder af Kvinder, som passer Bierne, og foruden at Hjemmet forsynes med det nødvendige Forbrug af Honning, saa skaffer de sig i mange Tiltælde nogle ekstra Naalepenge ved Salg af det overflødige Produkt.

Er der en Egn i Amerika, hvor der findes godt Træk for Bier, og Beboerne ikke holder noget nævneværdigt Antal Stader, kan man altid være sikker paa, at der findes en eller flere større Biavlere med nogle Hundrede Stader hver; hvor der er Penge at tjene paa saa let en Maade som ved Biavl, dér lader Amerikaneren ikke nogen Chance gaa tabt. Jeg kender personlig en Biavler, som kom til Oregon fra Colorado med sine 300 Bistader, men efter at han havde opholdt sig i Oregon i 4 Aar, var der i Idaho bleven besaaet Tusinder af Acres med Lucerne, som blev en ny Guldgrube for Biavlerne, og han flyttede saa hele sin Bigaard til Idaho. Lucernehonning er i høj Pris i U. S. A., og den fine, lyse Ku-

lør ser ogsaa meget tiltalende ud, særlig naar den er udstillet i et klart Glas, som er forsynet med en smagfuld Etikette. Reklame er en større Nødvendighed, end de fleste tænker, og en Biavler, som ikke tillige er Forretningsmand, har en Del at lære. Saa vidt jeg forstaar, gælder det her i Landet om at faa Honningen til at krystallisere paa rette Maade, og det har uden Tvivl sin Betydning, naar den skal opbevares i længere Tid. Men som Handelsvare, udstillet i et Vindue, ser smuk lys Honning langt mere tiltalende og indbydende ud i flydende Tilstand end den krystalliserede, som let faar et graaligt eller mudret Udseende. Mange amerikanske Honninghandlere opvarmer Honningen til en bestemt Grad, hvorpaa den aftappes paa Glas og holder sig derefter i en tyk flydende Tilstand uden at tabe i Kulør, Smag og Kvalitet. Desuden er den lettere at anvende til at smøre paa Brød og lignende. Større Partier kan ogsaa lettere adskilles til mindre Portioner ved Salg osv., naar Honningen er i flydende Tilstand.

Wm. Williams.

Bestyrelsesmøde i DBF.

afholdtes i København den 14. April 1914. Alle Bestyrelsesmedlemmer samt Redaktøren og Sekretæren var mødt.

1. Meddelelse fra Præsidenten om, at en til Landbrugsministeriet indsendt Ansøgning om Statstilskudsforhøjelse var bevilget med 1000 Kr., samt Meddelelse om, at der var indsendt Andragende til Landbrugsministeriet om et Tilskud af Landbrugslotteriets Overskud.

2. Regnskabet for 1913 fremlagdes og drøftedes.

3. I Henhold til Centralmødets Beslutning bevilges Amts- og Herredsforeningerne et Tilskud af 60 Øre for hver Tidsskriftholder, der er anmeldt til Redaktøren inden 1. Maj d. A. Det overdroges Sekretæren at foretage Fordelingen, der optages i Tidsskriftet for 15. Maj 1914. Maribo Amt bevilges ekstra 25 Kr.

4. Vicepræsidenten, P. Hansen, anmodes om sammen med Redaktøren at udarbejde Fortegnelse over Antallet af

anmeldte Tidsskrifter inden 1. Maj 1914 til Brug ved Beregning af Tilskudet til Amts- og Herredsforeningerne.

5. Der bevilges efternævnte Foreninger Tilskud til Forskoler paa Betingelse af, at hver Skole (Kursus) afholdes i 4 paa hinanden følgende Dage — eller med en Afbrydelse af 1 à 2 Dage —, dog at hele Kursuset afholdes af samme Lærer og med samme Elever, hvis Antal skal være mindst 10. Undervisningen skal være planmæssig og Ledelsen overtages af en dygtig Biavler. Tilskudet til hver Forskole fastsattes til 20 Kr.

3 a. Holbæk Amt; 15 a. Randers Amt; 16 a. Ribe Amt, hver 40 Kr.

2 a. Frederiksborg Amt; 5 a. Sydsjælland; 5 d. Møens Herred; 6. Bornholm; 8. Svendborg Amt; 9. Maribo Amt; 10. Aalborg Amt; 11 a. Hjørring Amt; 11 d. Østvendssyssel; 12 b. Nørthty; 13 d. Salling Herred; 13 e. Rinds Herred; 13 g. Viborg og Omegn; 14 d. Hads Herred; 14 e. Horsens og Omegn; 16 b. Anst m. fl. Herreder; 17 a. Lemvig og Omegn; 17 b. N. Bork; 17 f. Skern og Omegn; 18 c. Elbo m. fl. Herreder; 18 d. Kolding og Omegn, hver 20 Kr.

6. De indkomne Andragender om fri Undervisning i Biavlsskolen i Odense bevilgedes.

7. Fristen for Indsendelse af Andragender om fri Undervisning paa Biavlsskolen i Odense forlænges til 1. Juli d. A. Præsidenten og Redaktøren bemyndiges til at træffe Bestemmelse desangaaende.

8. Centralmødet i Slagelse 1914 afholdes den 1. og 2. August.

9. I Henhold til Lov om Bekæmpelse af Bipesten af 1. April 1914 nedsattes et Udvalg, bestaaende af Præsident Carl Hansen, Lærer Tarp og Redaktør Kristensen med C. C. Bjerregaard som Sekretær og Kasserer.

10. Under Forudsætning af, at Foreningen faar bevilget et Tilskud fra Landbrugslotteriet, stilles et Beløb af 500 Kr. til Raadighed for Udvalget til Afholdelse af Bipestkursus.

11. Til Administration ifølge Bipestloven maa anvendes 500 Kr., hvoraf 100 Kr. til Løn for Kassereren; Resten af Beløbet kan anvendes til Bøger, Trykning, Porto m. m.

12. Det vedtoges at deponere over 1000 Kr. af Statstilskudet og over det forventede Tilskud fra Landbrugslotteriet til Bipestens Bekæmpelse, heri fra-regnet de i Punkt 10 nævnte 500 Kr.

13. Til Medlem af DBF.s Lovudvalg i Stedet for Kaptajn Schroll, der har bedt sig fritaget, anmodes Aug. Petersen om at indtræde.

En Dronnings Parring iagttaget af et Øjenvidne.

En Biavler i Østrig ved Navn Trojan har nylig været saa heldig at være Vidne til en Dronnings Parring. Ugunstigt Vejr havde hindret en Eftersværmer i at komme ud, saa at der gik 14 Dage hen efter Forsværermens Afgang, før det blev muligt for Eftersværmen at komme ud af Stedet. Da den endelig kom, sværmede Bierne omkring et Æbletræ, men vilde ikke sætte sig. Da hørte T. pludselig en stærk, drønnende Lyd, hvori de mange Droner, som just havde deres Middagsudflugt, tog Del. Der opstod en vild Jagt. Det saa ud, som om en stor Krans af Bier, der med rasende Hurtighed drejede sig om sig selv som et Hjul, bevægede sig fem til seks Gange frem og tilbage over Haven, indtil tilsidst en Del af den faldt til Jorden. T. tænkte straks paa Muligheden af, at en Parring her havde fundet Sted, og gav sig til nøjagtigt at undersøge det Sted, hvor Dronerne i Kransen var faldne ned. Og ganske rigtigt, siddende ganske udmattet paa en Stikkelsbærbusk fandt han en Dronning, som blev omklamret af en endnu levende Drone. Det varede ikke længe, før Dronningen ved Hjælp af Bagbenene søgte at befri sig fra Dronen. Men Dronen gjorde kraftig Modstand og klamrede sig krampagtigt fast til Dronningen. Kampen varede dog ikke længe. Pludselig væltede Dronen om paa Ryggen og var død. Nu begyndte Dronningen at dreje sig rundt ganske paa samme Maade, som en Arbejdsbi gør, naar den har stukket og igen vil gøre sin Braad fri. Saa snart Dronningen paa denne Maade havde gjort sig fri, fløj den op og forsvandt.

Sværmen havde imidlertid klumpet sig paa en Gren. T. slog Sværmen ind i et tomt Stæde, og da han saa nøjere efter mellem Bierne, fik han til sin store Glæde Øje paa Dronningen med Parringsmærket hængende ud fra Bagkroppen.

Vore Bigaarde.

Af Lærer Chr. Rasmussen, Sønderborg.

II.

„Erfaring er den bedste Læremester“, siger et gammelt Ordsprog, men da det er langt fordelagtigere at faa gode Raad af den erfarne end selv at bære de med Forsøgene forbundne Tab, vil vi her pege paa nogle af de Fejl, vi har fundet i forskellige Bigaarde, vi har besøgt.

Glasstrimler som Dækkemateriale forsvinder mere og mere, dog er det ikke helt banlyst, hvad det egentlig burde være. Bierne klæber det fast, og ved at bryde det løs giver det hver Gang et Ryk, som gør dem urolige. Dertil kommer, at der let springer Splinter af Glasset, som saa let her eller der kan forårsage Skade. Paa Magasinerne skal der være Voksdug eller Lærred. Det passer altid, lader sig rulle og er let at aftage, saa at man altid kun behøver at lægge saa meget til Side, som er nødvendigt for at arbejde.

Endelig kommer vi til Stedets Indre. Her hævner begaaede Fejl sig naturligvis værst, og dog gøres der endnu saa mange, som saa delvis er Skyld i et daarligt Honningudbytte. Hvor ofte finder man ikke Tavlebærerne klistrede fulde med gammelt Voks, tit i den Mening, at man derved giver Bierne en dejlig Vej over Rammerne. Bort med dette gamle Snavs! Det er Rugepladser for Møl, og intet Steds findes flere Møllarver end der, hvor der er fuldt af Voks paa Rammerne. Vil man give sine Bier en Gang over Rammerne, kan man lægge 3 Pinde i 5—7 cm Afstand tværs over Rammerne. Bedst er det at indrette Kasserne med Dækbrætter. Bierne kan da ordentlig komme Møllarverne til Livs, og Tavlerne bliver ikke tilklistrede med Klæbvoks. Ogsaa gamle Huse lader sig indrette med Dækbrætter, idet man nagler et tyndt Bræt med Fals fast ved hver Side. Vel giver det to Fals mere at holde rene, og det falder ofte svært nok at faa de to holdt rene, hvori Tavlerne hænger. Ja, ja, Falsene holdes tit langtfra, som de burde holdes, saa Tavlerne er saa fastkittede, at man næppe kan brække dem løs med en Kniv. Hver Gang saa en Tavle løsbrydes, giver det et Ryk, Bierne ophidses, holder Biav-

leren for en Røver, som vil dem ondt, og gaar løs paa ham. Og dog er det saa let at holde Falsene rene. I Foraaret skraber man med en Kniv en Gang lodret og en Gang vandret langs Falsen, og Arbejdet gaar hele Sommeren let fra Haanden. Det giver ingen Bistik, og hverken Bierne eller Biavleren bliver nervøse.

Selv om det ogsaa en Gang imellem var lidt svært at faa Rammerne skilt fra hinanden, saa maatte det dog gøres for at faa Indblik i Stadets Indre, for at se, om Biavleren ogsaa her havde gjort sin Pligt og Skyldighed. De fleste havde holdt stor Pinserengøring, men der var ogsaa en enkelt, som havde ladet Bierne besørge det hele. Det er naturligvis det bekvemmeste, men desværre kan vore Bier kun feje og ikke skure. Bugløbspletter, Klæbvoks og deslige kan de nu engang ikke selv fjerne, det maa Biavleren gøre. Og disse Bugløbspletter er en Gift for vore smaa Venner og hæmmer Folket i dets Udvikling. De maa derfor fjernes. Med en tynd Bordkniv, et Stykke Baandjærn eller lignende skræbes Siderne og Bundbrættet rene. Renlighed er en Hovedbetingelse for en god Udvikling og derved tillige en Hovedbetingelse for en god Honninghøst.

Tavlebygningen! Stadig paany finder man paa dette Omraade daarligt anbragt Sparsommelighed. Man sparer paa Skillingen og lader Daleren gaa. De gamle, sorte Tavler med skimlet og muggent Blomsterstøv koster Bierne altfor megen Tid og altfor meget Arbejde. Kun ugerne giver de sig i Lag med dem, og de æder til syvende og sidst Huller paa disse gamle Tingester. Derfor hort med dem! De bringer Død, hvorimod en god ny Mellemvæg giver Liv. Hvert Aar maa et Folk bygge 3 til 4 Tavler ud, saa holdes det sundt og giver Overskud. Bifolk med saadanne gamle Tavler maa degenerere. Derom mere en anden Gang.

Og hvad bygger Bierne til sidst paa disse Tavler, naar de endelig tvinges dertil? Store, dejlige Droneceller, saa at saadanne Folk faar 20—40 Gange for mange unyttige Ædere. Saa snart der lyder et hurrr-hurrr om Ørene, naar man aabner for et Stade, kan man være temmelig sikker paa, at Bygningen ikke er, som den bør være. Droner og

Dronebygning bør der være, men i det rette Forhold, paa rette Tid og paa rette Sted. Nogle □ cm Droneceller maa sidde nede i Hjørnet paa den anden Tavle i Udkanten af Yngellejet. Saadan kan og skal Biavleren dirigere det.

Ordningen og Indhængningen af nye Tavler var heller ikke altid den rette. Den nye Kunsttavle bør indhænges foran Yngellejet, hvor de nylagte Æg findes, og ikke bag i Stedet ude ved Vinduet. Vel er det bekvemmere at sætte Kunsttavlen ind paa sidstnævnte Sted, men derved faar man ikke Yngellejets Tavler fornyet. Ganske fejlagtigt er det ogsaa at indhænge to nye Tavler ved Siden af hinanden. Nej, en ad Gangen og saa ikke midt ind i Yngelreden. Det kan blive skæbnesvangert for Bifamilien, især i det tidlige Foraar.

Det var saa de fleste og største Fejl, vi traf paa ved Eftersynet af Staderne. Hos den ene Biavler dette og hos den anden hint. Hos den ene var der lidt mere, hos den anden lidt mindre, der kunde og burde have været anderledes og bedre. De enkelte Deltagere i Kappelstræbet ved jo, hvad der var i Vejen hos dem, og for dem er det her fremdragne heller ikke i første Række beregnet. Derimod beder vi Læseren tænke over, om ikke ogsaa hos ham dette eller hint kunde trænge til en Ændring eller Forbedring. Da er Hensigten med denne Artikel naaet, og saa vil vi haabe, at vi lidt efter lidt mere og mere naar op til rationel Biavlssdrift.

Biernes Farvesans.

I.

Siden Konrad Sprengels Tid har de fleste Naturforskere været af den Mening, at Blomsternes iøjnefaldende Farver har til Hensigt at lede Bierne hen til den i Blomsterne skjulte Nektar.

I Modsætning hertil er Øjenlægen Hess, som har anstillet omfattende Undersøgelser om forskellige Dyreklassers Farvesans, kommen til det Resultat, at det kun er de højere Dyr, som har en udviklet Farvesans, medens de lavere Dyr, fra Fiskene af og altsaa ogsaa Insekterne, er farveblinde. Da Hess særlig havde eksperimenteret med Bier, blussede herved Striden om Biernes Farvesans op paany.

Men, vil vel mange spørge, hvorledes kan Hess sige, at Bierne er farveblinde, naar saa mange Naturforskere tidligere har paavist, at Farverne spiller en stor Rolle ved Biernes Evne til at finde tilbage til et bestemt Sted, f. Eks. til at finde deres Stade?

For at forstaa dette maa vi se lidt paa, hvad Farveblindhed egentlig er. Det farveblinde Menneske kan nok skelne mellem forskellige Farver, men han gør ikke dette paa samme Maade som det Menneske, der har normale Øjne. Den farveblinde ser de forskellige Farver blot som forskellige mørkere eller lysere Afskygninger af Graat. Han bedømmer Farverne alene efter deres forskellige Grader af Klarhed. Men ved lang Øvelse fra sin tidligste Barndom af har han lært, at andre Mennesker kalder den ene Farve blaa, den anden rød osv., og derved kommer ogsaa den farveblinde til at tale om de forskellige Genstandes Farve, som han altsaa alene kan skelne ved deres forskellige Klarhed. Hvis to forskellige Farver har den samme Klarhed, kan den farveblinde ikke kende dem fra hverandre. Den farveblinde har altsaa en vis begrænset Evne til at skelne mellem Farver, men han ser dem ikke som Farver.

Nu vil det let forstaaes, hvorledes Hess kan paastaa, at Bierne er farveblinde, til Trods for at de aabenbart lader sig lede af Farver. Alle de Eksperimenter, som tidligere var gjort, beviste ikke mere, end at Bierne kunde skelne mellem forskellige Farver paa samme Maade, som det farveblinde Menneske kan gøre det. Men de beviste ikke, at Bierne saa Farverne som virkelige Farver.

Det var altsaa nødvendigt at gøre Eksperimenter, som viste, at Bierne saa Farverne som Farver og ikke blot som forskellige Afskygninger af Graat.

Zoologen v. Dobkiewicz har gjort et stort Antal Eksperimenter for at prøve Biernes Farvesans. Vi skal dog her ikke gaa nærmere ind paa dem, da de med Hensyn til Udførelse og Resultater ikke væsentlig adskiller sig fra tidligere af andre Forskere udførte Eksperimenter. Blot et af dem skal vi omtale nærmere.

Til dette Forsøg benyttede han en Kasse, hvis tre Sider var af Glas, den

fjerde af Pap. I Papvæggen var der to Huller, et til venstre og det andet til højre. I Kassen blev der indsat en Honningtavle. Bierne var i Forvejen bleven vænnet til at gaa ind igennem en Aabning i en gul Kasse. Lige ved Hullet i den venstre Side af Papvæggen blev der anbragt en gul Skive; Hullet var aabent; Hullet paa den højre Side var lukket; det blev ogsaa mærket ved en Skive, men denne Skive var rød. Paa Indersiden var begge Huller mærkede ganske paa samme Maade som paa Ydersiden. Bierne, som forud var vænede til den gule Farve, fløj hen til den gule Aabning til venstre og gik ind og ud igennem den. Efter nogen Tids Forløb blev Farverne ombyttede, idet den gule Skive blev anbragt ved den højre Aabning og den røde ved den venstre, og denne Ombytning blev udført saavel paa Papvæggenes Inderside som Yderside. Begge Huller var nu aabne. Bierne lod sig ikke forvirre ved Ombytningen; de fløj nu som før til den gule Aabning og gik ind og ud gennem den. Nogen Tid efter blev Skiverne igen ombyttede, saa at de fik den samme Plads, som de havde ved Forsøgets Begyndelse. Men noget senere blev de to Skiver paa Indersiden igen ombyttede, medens de to Skiver paa Ydersiden beholdt deres Plads. Den venstre Aabning var nu paa Ydersiden gul, men paa Indersiden rød. Den højre Aabning var paa Ydersiden rød, men paa Indersiden gul. Begge Huller var fremdeles aabne. Bierne blev ved at gaa ind igennem den gule Aabning, men naar de skulde ud igen, benyttede de den højre Aabning, som nu var gul paa Indersiden og rød paa Ydersiden. Biernes Indgang og Udgang af Kassen blev altsaa her helt og holdent dirigeret af den gule Farve.

Dette Eksperiment viser paa en smuk Maade, hvorledes man ved at give Stadernes Forsider forskellig Farve kan hjælpe Bierne til at finde deres eget Stade i en Række af Stader, som forøvrigt har samme Udseende, og hvorledes man derved til Dels kan forebygge Fejlflyvning af de unge Dronninger, som vender tilbage fra deres Parringsudflugt.

Gavnlige Vink.

Vejret (16. April) har i de sidst forløbne 3 Uger været meget ustadigt, og der er i alle Egne af Landet faldet ret betydelig Regn. Som Følge af det ustadige, kølige Vejtræk har Bierne kun enkelte Dage haft Lejlighed til at flyve ud. Plantevæksten er langt fremskreden, saa hvis der nu indtræffer Varme og stille Vejtræk, vil der i mange Egne blive indbaaret en Masse Blomsterstøv, og Yngelansætningen vil tage Fart. Sørg for, at Bierne har rigeligt med Forraad, og at Staderne er pakket godt.

Fodring med flydende Foder bør altid foretages om Aftenen for ikke at hidlokke Rovbier. Saa længe det er koldt om Natten, foretrækker vi altid at fodre fraoven, idet man ved at fodre paa den Maade faar Foderet anbragt nær ved Biklyngen, saa Bierne kun har et kort Stykke Vej til det. Ved Fodring, hvad enten den foretages fraoven eller fraeden i Stedet, bør der sørges for, at saa lidt som muligt af Varmen undviger, og at man benytter saadanne Foderapparater, at Bierne ikke bliver tilsølede af Foderet eller drukner i det.

Drivfodring. I saadanne Egne, der tilbyder et meget ringe tidligt Træk, men et meget godt Foraarstræk (paa Frugttræer og Frugtbuske eller senere paa Agerkaal), kan det betale sig at fodre ogsaa saadanne Familier, der ikke savner Forraad, kun for at fremme Yngelansætningen. Denne Art Fodring bør fortsættes, indtil godt Træk indtræder. Hos Stader, der endnu har forseglede Fodertavler, kan man fremskynde Yngelansætningen alene ved at afskrælle Cellelagene af nogle faa Hundrede Celler en Gang hver Uge.

Vand. Hvis der ikke i Bigaarden eller i dens umiddelbare Nærhed findes Vand, som Bierne kan hente uden at være udsat for at drukne, bør der sørges for, at de kan faa let Adgang til det ved at henstille i eller tæt ved Bigaarden et Fad med rent Vand, i hvilket der lægges nogle smaa Træklodser, Smaasten eller Mos, hvorpaa Bierne kan sidde, medens de opsuger Vandet.

Fakning. Netop i den Tid, Bierne yngler, behøver de mest Varme i Yngelreden, derfor bør Fakningen baade oven over Bierne og bag ved Glasdøren være pakket saa tæt som muligt. Hvis man fodrer gennem en Foderaabning foroven, bør der pakkes omhyggeligt omkring Fodrerens, for at Varmen ikke skal undslippe ad denne Vej. Af samme Grund bør man paa denne Aarstid være meget forsigtig med at adskille Yngeltavlerne ved Undersøgelse af Stedet, thi derved foregaar altid en betydelig Afkøling af Yngelen.

Eftersyn bør foretages, saa snart Vejret tillader det, for at se, om der er tilstrækkeligt med Forraad i Staderne, og tillige bør man rense Staderne Bund for Voksmuld, thi derved ødelægges Voksmøllarverens bedste Udviklingssted. Pladsen imellem Tavlebærerne og Voksdugen er ogsaa et godt Til-

flugtssted for Voksmøllarver og bør derfor efterses paa en Dag med mildt og stille Vejtræk.

Røveri. Hos svage Bifamilier kan der undertiden indfinde sig Røvere om Foraaret, inden det rigtige Træk begynder. Dette kan i Almindelighed standses ved at indskrænke Indgangen hos det angrebne Stade til 5 cm Bredder, hvorefter man med en stiv Fjer smører Petroleum i en Bredder paa ca. 2 cm rundt om Indgangen.

Møl. Nu gælder det om at passe paa sit Forraad af ældre, hengemte, udbyggede Tavler, at ikke Møllarver skal ødelægge dem. Det sikreste Middel er at op hænge alle disse tomme Tavler i et lille Kammer, der er saa tæt tillukket som muligt. Midt paa Gulvet stilles en Jærnpande med Tørvegløder, og derpaa kaster man en Haandfuld Svovl (i smaa Stykker eller som Svovlblomme), hvorpaa man hurtigt forlader Kammeret og tillukker Døren tæt. Den næste Dag udluftes Kammeret. Har man ikke et saadant Kammer til Raadighed, kan man indhænge Tavlerne i Kasser, i hvilke man med en Røgbæser eller Røgpuster indblæser Svovldampe.

Sørg nu for at have de nødvendige Stader, Rammer, Magasiner, Redskaber og Kunsttavler parate til den forestaaende travle Tid for Biavl.

Fra Kredsene.

Randers Amts BF. Den 4. April afholdtes Generalforsamling i Randers. Regnskabet, der balancerede med 557 Kr. 31 Øre, oplæstes og godkendtes. Som Bestyrelsesmedlemmer valgtes Maler Andersen, Hadsten, Rasmussen, Auning, Jensen, Hornslet, J. Jensen, Kærende, og Maler Kesz, Kriebel. R. Adamsen, Ulstrup, valgtes som Revisor. Som Dommersuppleant valgtes Urmager M. Mortensen, Raaby. Til Medlemmer af den almindelige Udstillingskomité genvalgtes Formanden, M. Jensen, Haslund, og nyvalgtes Urmager N. C. Hansen, Gjerlev.

Til at repræsentere Foreningen ved Centralmødet i Slagelse valgtes Formanden, Jensen, Hornslet, og Krogsgaard, Aistrup. Kun Formanden faar udbetalt Rejsegodtgørelse.

Af Beretningen om Bipestarbejdet fremgik, at der er undersøgt 874 Familier, hvoraf 65 var angrebne af Bipest. Det vedtoges, at Foreningen skal betale 15 Øre pr. Tidsskriftsholder til Hjælp til Bipestens Bekæmpelse.

Det vedtoges at afholde Forskoler i Hornslet og V. Torslev.

Til Medlemmer af Udvalget, der skal ordne Udstillingen sammen med Ungskuet, valgtes F., NF., M. Jensen, Haslund, Munk, Østervang, og Mikkelsen, Mariagervej.

Bestyrelsen genvalgte Rasmussen, Auning, som Formand.

Der sluttedes med fælles Kaffeord, hvor R. Krogsgaard oplyste, at Udstillingen ved Ungskuet skulde afholdes i Tøjhusen, hvorimod den sædvanlige Udstilling ligesom tidligere Aar bliver afholdt paa Dyrskue-

pladsen. Der bliver altsaa i Aar 2 Biavlsudstillinger i Randers. R. Krogsgaard.

Ulfborg og Omegn's B.F. afholdt den 18. Febr. sin aarlige Generalforsamling i Aftoldshjemmet. Regnskabet godkendtes. De afgaaende Bestyrelsesmedlemmer, A. Pinvig, O. Kirk og Bødker H. Andersen, genvalgte. B. Petersen og Lillelund valgtes til Revisorer. Endvidere bestemtes det, at Bødker Andersen rejser til Biavlsskolen i Odense. Foreningens Indkøb af Stader sker hos Bødker Andersen, hvorved vi er sikre paa at faa gode Stader. Chr. Ingvarsen genvalgte til Formand.

De samvirkende B.F. i Ringkøbing Amt afholdt den 27. Marts sin aarlige Generalforsamling i Vemb Forsamlingshus. Formanden, Assistent Petersen, Vemb, bød Forsamlingen velkommen og fremlagde Regnskabet, der udviste en Indtægt af 1153 Kr. 81 Øre og en Kassebeholdning paa 61 Kr. 76 Øre. Til Bekæmpelse af Bipesten i Ringkøbing Amt var der i 1913 anvendt 1103 Kr. 69 Øre. Regnskabet godkendtes. Af Bestyrelsen afgik efter Tur Tømrermester Lauritzen, Holstebro, der enstemmig genvalgte. J. P. Petersen.

Holbæk Amts B.F. afholdt den 10. Marts sin aarlige Generalforsamling i Holbæk. Formanden fremlagde det reviderede Regnskab, der udviste en Indtægt af 1493 Kr. 60 Øre, Udgift 1129 Kr. 07 Øre, Overskud 364 Kr. 53 Øre. Foreningens Medlemsantal var i 1913 417 Medlemmer med 403 Tidsskriftholdere, altsaa en Fremgang paa 115 Tidsskriftholdere. Ved Eftersynet af Medlemmernes Bifamilier blev hos 301 af Medlemmerne kun fundet Bipest hos 10. Der var af Tilsynsmændene efterset 561 Familier, hvoraf 54 Familier blev behandlet for Bipest. Af Forskoler var afholdt 2, 1 i Mørkøv og 1 i Jerslev, med tilsammen 50 Deltagere. Af Biavlsmøder var afholdt 3. Af Bestyrelsen afgik N. P. Jensen, Viskinde, H. Kr. Jørgensen, Ondløse, som genvalgte; i Stedet for Chr. Th. Laursen, Skaverup, valgtes Urmager A. Kristensen, Højby. Som Delegerede genvalgte H. Kr. Jørgensen og Fmd. Revisorerne, N. P. Olsen og J. Chr. Christensen, Udby, genvalgte. Til Udstillingsdommere genvalgte A. Andersen, Udby, M. Andreasen, Katrinedal, A. P. Jensen, Arnakke; Suppleant S. Hansen, Tølløse. Til Honningnoteringsudvalg genvalgte Snedker Nielaussen, Holbæk, J. Chr. Lorentsen, Mørkøv, A. Møller, Snertinge, A. Kristensen, Højby, Mejeribest. Hansen, Gørlev. Det vedtoges at forstærke som i 1913 med Eftersyn af Medlemmernes Bifamilier. Det vedtoges ligeledes, hvis Foreningen opnaar Tilskud til Forskoler, da at afholde 3. Deraf 1 i Svinninge, de 2 andre bestemmes af Bestyrelsen. Møder og Udstillinger overlodes det til Bestyrelsen at bestemme. Det overdroges Bestyrelsen at arbejde for et Udsalg af Honning i hver af de 3 Købstæder: Kalundborg, Nykøbing og Holbæk, og at afholde en ekstra Generalforsamling i Holbæk i første Halvdel af Juni Maaned samt at afholde et Biavlsmøde den samme Dag. Forslag om Fællesindkøb af Kandis, Kunst-

tavler og Redskaber vedtoges. Paa det efter Generalforsamlingen afholdte Bestyrelsesmøde genvalgte R. Larsen, „Solhøj“, Kidserup, til Formand, H. Kr. Jørgensen, Ondløse, til Næstformand.

Derefter holdt Inspektør H. O. Lynghøft et interessant Foredrag om bedre Afsætning af Honning, som afsluttedes med en livlig Diskussion. R. Larsen.

Et og Andet.

Røvere fordrevne ved en Dusk Hestehaar. En amerikansk Biavler fortæller i „Gleanings“, at han standsede et stærkt Røveri ved at kaste en Dusk Haar af en Hestemanke ned foran Flyvehullet. Røvierne foer tilbage, som om de troede, at det var et farligt Dyr, som vilde dræbe dem. Efter kort Tids Forløb var Røverne vendt tilbage til deres egne Stader, og der var fuldstændig Ro ved det hjemsoegte Stade. Hver Gang der senere begyndte et Røveri i Bigaarden, kastede han blot en Dusk Haar af en Hestemanke eller en Hestehale ned foran Flyvehullet og kunde saa være sikker paa, at Røveriet standsede. Hestehaarene kan uden Skade blive liggende til næste Dags Middag.

Til Biavlerne i Jylland. Som meddelt andet Steds i Bladet giver Foreningen af jydsk Landboforeninger 300 Kr. i Præmier for Biavlsprodukter ved en Biavlsudstilling, som afholdes sammen med Ungskuet i Randers. Biavlerne bedes i Sagens Interesse udstille, saa Biavlen kan blive repræsenteret paa en værdig Maade. Udstillingerne bør erindre, at de gavner Sagen ved at udstille. Alle Medlemmer af DBF. i Jylland har Udstillingsret og Ret til at faa Præmien udbetalt. R. Krogsgaard, Aistrup, Hadsund.

Foreningsmeddelelser.

Biavlsudstilling sammen med Ungskuet i Randers. Den 17., 18. og 19. Juli afholdes Biavlsudstilling i Tøjhusen ved Randers. Der udbetales 300 Kr. i Præmier til Biavl. Ret til at udstille og æske Præmie har Medlemmer af DBF. i Jylland. Anmeldelseeskemaer og P.a.n for Skue og Udstilling faas gratis i Udstillingens Sekretariat, Brunsgade 34, Aarhus. Skemaerne skal i 2 Eksemplarer, nøjagtigt udfyldte, være indsendt til nævnte Sekretariat inden 1. Maj. I Indtegningspenge betales 25 Øre pr. Fod, samtidig med at Indmeldelsen indsendes. Indmeldelser modtages mellem 1. og 15. Maj, men deraf betales 50 Øre pr. Fod.

Genstandene, der sendes under Adresse „Biavlsudstillingen paa Ungskuet i Randers“, skal sendes fragtfrit saa tidligt, at de kan være at afhente paa en af Banegaardene senest Fredag den 17. Juli Kl. 8 Morgen.

De, der personlig indleverer Genstandene, skal ligeledes levere dem paa Udstillingen senest nævnte Tid. Bedømmelsen foregaar d. 17. Juli Kl. 12.

Randers Amts BF. paatager sig at modtage, opstille og tilbagesende Udstillingsgenstandene, men forbeholder sig Ret til, hvis det er nødvendigt, at fordre udbetalt indtil 10 pCt. af den Udstillerne tilkendte Præmie til Administration af Udstillingen i Lighed med, hvad der ydes ved de sædvanlige Udstillinger i Randers.

R. Krogsgaard,
Aistrup, Hadsund.

Ramsø-Tune Herreds BF. Medlemmer, der ønsker at komme i Betragtning ved Uddelingen af de billige Bihuse, bedes indsende Ansøgning herom inden 1. Maj.

A. P. Andersen.

Rinds Herreds BF. Medlemmer, som ønsker, deres Bigaard bedømt, anmodes om at meddele det til undertegnede inden 1. Maj, for at jeg kan komme ud den første Omgang i Maj og 2. Gang i første Halvdel af Juli. Medlemmer skal have mindst 2 Stader og betale 15 Øre pr. Stade. Alle Biavlere bør lade deres Bigaard bedømme for at lære den rette Behandling.

A. Heidelbach, Hvam.

Assens Amts BF. Medlemmer, som ønsker Tavler til Købs gennem Foreningen, anmodes om senest den 25. ds. at meddele til undertegnede, hvor mange Pd. Tavler de vil have. De, der har Voks, maa inden 1. Maj indsende det til Hjulmand N. Mortensen, Verringe, Knareborg, som er antaget til Fabrikant for Foreningen.

R. Chr. Hansen, Glamsbjerg.

Skovby Herreds BF. foretager Indkøb i Fællesskab af Stader, Redskaber samt Voks. De af Foreningens Medlemmer, der ønsker at deltage i dette Indkøb, anmodes om inden 8. Maj at indsende deres Ordre til undertegnede. De bestilte Sager kan være leveret omkring ved 20. Maj. Kusterslev, Julerup St.

Laurits Olsen.

Skovbo Herreds BF. afholder Store Bededag (den 8. Maj) Kl. 2 Eftm. Møde hos Snedker N. P. Nielsen, Lykkesborg Mark, Haarslev. Pens. Lærer Rosenkjær, Fruens Bøge, kommer til Stede og holder Foredrag.

Timring BF. Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa Generalforsamlingens Beslutning om, at Bestillinger paa Stader og Kunsttavler m. m. skal være Formanden eller Kassereren i Hænde senest 1. Maj. J. Lund.

Ringø og Omegns BF. afholder Møde Søndag den 3. Maj hos Skomager Raffan, Srarup, Søndag den 10. Maj hos Skomager P. Hansen, Espe, og samme Dag hos Savskærer Alexandersen, Freltofte, alle Steder Kl. 2½ Eftm. Emne: Foraarsbehandling. Nye Medlemmer optages. J. P. Rasmussen.

Bipestmøde. De samvirkende BF. i Ribe og Vejle Amter holder Repræsentantmøde paa Missionshotellet i Kolding Mandag d. 27. April Kl. 2½ angaaende Fordelingen af Statistiskud og Arbejdsplan. Tilsynsmændene maa deltage i Mødet. M. M. Tarp.

Vends Herreds BF. Medlemmerne erindres om, at Vokstavler og Bivoksrekvister i Aar faas hos Cyklehandler Absalonsen, Nr. Aaby St. Bihuse og Udslyngere bestilles som hidtil hos Formanden. Jens Larsen.

Sorø Amts BF. Medlemmerne kan i Henhold til Sukkerfabrikenes Priser faa Kandis til Foderbrug til en meget billig Pris. For Tiden Kr. 0,22 à 22,5 pr. ½ kg. Faas i Skelskør hos H. F. Larsen, Kolonialhuset.

Korsør hos Marinus Skovs Eftf., Hjørnet af Nygade og Jens Baggesens Gade. Slagelse hos Hansen & Larsen, Løvegade. Th. Jakobsen.

Gl. Københavns Amts BF. afholder sin aarlige Generalforsamling Lørdag den 25. April 1914 Kl. 8 Eftm. i Søvavillonen i København med følgende Dagsorden: Valg af Dirigent. Formanden aflægger Beretning om Virksomheden i det forløbne Aar. Det reviderede Regnskab fremlægges til Godkendelse. Berammelse af Møder i Amtet. Valg af Bestyrelsesmedlemmer i Stedet for de efter Tur fratrædende: Grosserer Fritz Jørgensen, Gartner P. Hansen og Museumsassistent M. Jensen. Valg af 3 Delegerede og 1 Suppleant til Centralmødet for DBF. Valg af 2 Revisorer. Eventuelt.

Bestyrelsen.

Hvetbo Herreds BF. holder Generalforsamling paa Afholdshotellet i Pandrup Søndag den 26. April, Eftm. Kl. 5. Dagsorden: Meddelelse fra Formanden. Regnskabet fremlægges til Godkendelse. Valg af Formand. Valg af Bestyrelse. Valg af Revisorer. Virksomhedsplan for 1914. Foreningens Medlemmer bedes møde talt.

J. O. Mathiasen.

DBF.s Biavlsskole afholdes i Odense 13.—25. Juli. Ansøgning om Understøttelse til Hjælp til Rejse og Ophold kan endnu indsendes af Biavlere fra Sjælland og Jylland. Skemaer til Ansøgning kan faas hos Redaktør N. S. Kristensen, Roskilde.

Indhold af dette Nummer :

Biavl i Amerika	61
Bestyrelsesmøde i DBF.....	62
Biernes Farvesans	64
De gamle Halmkuber	59
En Dronnings Parring iagttaget af et Øjenvidne.....	63
Et og Andet.....	67
Foreningsmeddelelser.....	67
Fra Kredsen	66
Gavnlig Vnk.....	66
Meddelelse fra Fællesledelsen for Danmarks Biavlforeninger	54
Om Indførelse af Dronninger uden at borttage den gamle Dronning	55
Om Fodring	57
Vejret og Trækforholdene	56
Vore Bigaarde	63
Yngelspredning.....	60
50 Aars Jubilæum.....	57

J. Wreschners Tryk, Roskilde.

Bladet udgaar den 15. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. de 6 Sommermaaneder.

Nr. 6.

1. Maj. 1914.

48. Aarg.

Dronningavl for den lille Biavler.

Naar en Bigaard har været drevet en Aarrække, kan det hælde, at nogle af Staderne ikke giver saa godt Udbytte som tidligere. Dette kan hidrøre fra Sygdomme, daarlig Tavlebygning eller andre Aarsager. Den mest hyppige Grund er dog den, at Staderne staa med daarlige Dronninger. Disse kan være for gamle, eller Bierne kan have foretaget Dronningskifte paa en Tid, da Familierne var svage og Vejret daarligt, saa der er bleven udklækket mindre gode Dronninger.

For at faa saadanne Stader i god og udviklingsdygtig Stand igen, maa de forsynes med unge, kraftige Dronninger. Er det kun en enkelt Dronning, det drejer sig om, kan den købes; er det derimod flere, er det sikkert rigtigst, at Biavleren selv sørger for at avle dem.

Dronningavl kan drives baade ad naturlig og kunstig Vej. Ved den lille Biavl er det mest tilraadeligt at holde sig til den naturlige Fremgangsmaade. Herved forstaas Sværmemetoden.

Har man i første Halvdel af Juni Maaned nogle gode, kraftige Stader i sin Bigaard og samtidig nogle Familier, der ikke trives godt paa Grund af deres Dronningers mindre gode Egenska-

ber, saa er det den rette Tid til at faa Fejlen rettet. For at faa opført Dronningceller, sætter man da en af de bedste Familier i Bigaarden paa kneben Plads. Den vil da i Reglen snart som Forberedelse til Sværmning omkring paa Tavlerne opføre Dronningceller, hvilke Dronningen efterhaanden vil belægge med Æg. Omtrent 9 Døgn efter, at de første Celler er belagt, vil disse være udbygget og forsejlet, og Stedet er dermed færdigt til Sværmning. Et saadant Stede plejer saa en af de første smukke Dage derefter at udsende en Forsværm, der er ledsaget af Stadets gamle Dronning.

Efter Forsværmens Afgang findes der tilbage i Stedet de yngel- og forraadsbesatte Tavler, et mindre Antal Bier og de paa Tavlerne opførte Dronningceller. Af disse sidste behøver Stedet kun at beholde én Celle for at faa sig en Dronning igen; de øvrige kan af Biavleren anvendes til Dronningfornyelse.

Det tager ca. 7 Døgn, fra en Dronningcelle bliver lukket, og til en Dronning er færdig til at fremkomme af den. Man maa derfor mærke sig Cellernes Alder og i rette Tid sørge for at udnytte dem. Af de ved Sværmning opførte Dronningceller giver de først paa begyndte Celler i Reglen de bedste Dronninger.

I Sværmetiden kan det ofte gaa lige at tage en daarlig Dronning bort fra et Stade og straks derefter give det en forsegleet Dronningcelle. Det sikreste er dog at lade Stadet være dronningløst 2—4 Dage først.

Ved Anvendelsen af de opførte Sværmedronningceller til Dronningfornyelse gaar man Dagen efter Sværmingen, eller naar Cellerne har en passende Alder, til de daarlige Stader og opsøger disses Dronninger og dræber dem. Efter 2—4 Dages Forløb, som ovenfor nævnt, gives disse Stader saa hver en udsøgt Dronningcelle fra Sværmestadet.

Dronningcellerne kan overføres ved at udskære Cellerne enkeltvis og anbringe dem i Cellebeskyttere, som derefter nedhænges eller fastklemmes imellem de yngelbesatte Tavler i de dronningløse Stader. Det er dog nemmere for mindre øvede Biavlere at overflytte en hel Tavle med en Dronningcelle paa til hvert af Staderne; men dette lader sig ikke altid gøre, hvis der findes flere Dronningceller paa nogle af Tavlerne, og man har Brug for alle Cellerne. Ved Overføringen maa Dronningcellerne behandles med Varsomhed, Stød og Rystelser maa undgaas, for at Dronningerne, de indeholder, ikke skal blive beskadigede.

Kort Tid efter Overflytningen af Dronningcellerne vil de unge Dronninger løbe ud af Cellerne i de dertil bestemte Stader. Gaar det derefter godt med Befrugtningen, vil det ikke vare længe, før man har disse Stader staaende med unge, kraftige, rigt æglæggende Dronninger i Stedet for de gamle eller daarlige Dronninger, man borttog. Maalet er da naet.

Det kan dog hælde, at enkelte Stader bliver dronningløse, ved at der saaledes bliver gjort Forsøg paa at foretage Dronningskifte i dem. Mod Tab herved kan man sikre sig ved at danne nogle faa Smaastadefamilier med Reservedronninger. En saadan Smaastadefamilie kan laves af et Par Tavler, en med Honning og en med noget moden Yngel og begge Tavler besat med Bier. Disse 2 Tavler hænges i et lille Stade, en Kasse eller et andet Rum, der er indrettet dertil, og den lille Familie gives med det samme en Dronningcelle, hvis der ikke i Forvejen findes en saadan paa Tavlerne. Det sikreste er at

holde en Smaastadefamilie indespærret et Par Dage, før der ved Aftentide aabnes for den, saa Bierne Dagen efter kan begynde at flyve.

Fra saadan et lille Stade kan en ung Dronning holde sin Parringsudflugt og derpaa begynde paa Æglægningen. Den kan godt blive gaaende i Stadet en Tid, indtil Biavleren ved Lejlighed faar Brug for den til Indføring i et dronningløst Stade eller til Fornyelse af en Dronning, der er bleven for gammel, eller som af andre Grunde ikke længer arbejder tilfredsstillende.

Af A. Nielsen, Vejstrup.

En Forbedring af Mac Evoy's Metode.

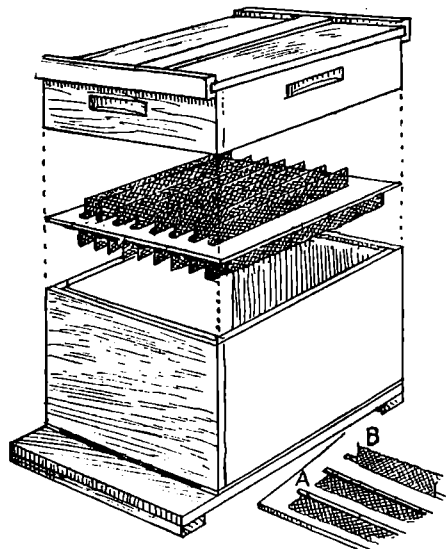
Af W. A. Barstow.

Naar man ved Behandlingen af en bipestsyg Familie fejer eller ryster Bierne paa Byggeanvisninger, som bestaar af 2 cm brede Kunsttavlestrimler, der fastloddes i almindelige Rammer, maa disse Rammer senere igen affejes eller afrystes, en ad Gangen. Derved faar de Bier, som rystes af de sidste Rammer, Anledning til at fortære noget af den smittede Honning. Hvis da noget af denne Honning bliver lagret i de Tavler, som derefter bygges, opstaar der Fare for, at noget af den kan komme ind i de udbyggede Tavler, hvorpaa Bierne for sidste Gang rystes ned.

Jeg bruger derfor en anden Fremgangsmaade. Jeg ryster alle Bierne (Dronningen med) ned i en Kasse (Dronningen med) ned i en Kasse af passende Størrelse (f. Eks. en Magasinkasse), som har et fladt Laag af samme Omfang som Kassen. Paa begge Sider af det Bræt, som danner Laaget, fastgør jeg ved Hjælp af tynde Trælister og smaa Stifter en Del Byggeanvisninger, som er noget kortere end Laaget, for at Bierne ikke skal bygge dem fast til Kassens Vægge. Enhver af Laagets to Sider faar 7—8 Byggeanvisninger.

Det paa denne Maade udstyrede Laag lægges over Kassen, og for at beskytte Byggeanvisningerne paa Laagets Over-

side sætter jeg en af de almindeligt brugte halve Magasinkasser over Laaget og derover igen et almindeligt Stadelaa.

Barstows dobbelte Sæt Byggeanvisninger til Brug ved Behandlingen af bipestsyge Familier.

Naar Bierne har bygget paa Anvisningerne i 4 Dage, tager jeg Honningmagasinet af, løfter Brættet med Byggeanvisningerne og alle de paa disse sidende Bier op og giver det et kraftigt Stød, saa at alle Bierne falder ned paa en Gang. Derpaa vender jeg Laaget om og sætter det igen paa Kassen, saa at Bierne nu faar det andet Sæt Byggeanvisninger til at arbejde paa. Tilsidst sætter jeg Honningmagasinet og Stadelaaet igen paa Plads, saa at de af Bierne først byggede Tavler bliver fuldstændig tildækkede. Ved denne Fremgangsmaade vil der til at behandle et Dusin Stader ikke medgaa længere Tid, end der behøves til at behandle et eneste Stade paa den almindelige Maade, og Bierne faar ingen Anledning til at fortære noget af den smittede Honning, thi de bliver rystede ned af de Tavler, hvorpaa de fandtes, før de rigtig ved, hvad der er sket med dem.

Om Aftenen eller tidligt den følgende Morgen kan man igen se til de behandlede Stader og skære de paa Laagets Overside byggede Tavler bort.

Naar der saa igen er gaaet 4 Dage, kan man ryste Bierne ned i de Stader,

som skal blive deres fremtidige Bolig, paa hele Kunsttavler eller paa udbyggede Tavler med eller uden Yngel, og de vil nu være fuldstændig sunde.

Hvis man ønsker at bruge traadede Byggeanvisninger for at undgaa al Fare for, at Tavler skal kunne brækkes af under Afrystningen, behøver man blot at nagle Klamper eller Lister fast til Laaget, saaledes at de slutter tæt til Kassens Inderside, naar Laaget lægges paa. I disse Klamper fæstes Tavletraaden. Men dette kræver en Del forøget Arbejde og gør det vanskeligere baade at befæste Byggeanvisningerne og at skære de paa dem byggede Tavler af. Da de i Løbet af de fire Dage byggede Tavler ikke er meget store, er Faren for Brækege ikke stor.

Barstows System, ikke at benytte Rammer til Byggeanvisningerne, er en Forbedring af Mac Evoy's Metode, da Arbejdet derved bliver lettere at udføre. Men B's Metode afviger ogsaa paa et andet Punkt meget væsentligt fra Mac Evoy's Metode. I Mac Evoy's Metode anvendes kun Byggeanvisninger én Gang, hvorefter Familien gives hele Kunsttavler, og man sørger for snarest at faa den i god Stand ved Fodring og Pakning. B. giver derimod 2 Gange Begyndelsesstrimler og lader Bierne bygge i 2 Perioder, hver paa 4 Dage, hvorefter han ryster Bierne ned i de Stader, som skal blive deres fremtidige Bolig, paa hele Kunsttavler eller paa udbyggede Tavler, med eller uden Yngel. Da en Periode paa 4 Dage i Almindelighed viser sig at være tilstrækkelig til at fjerne Pesten, naar Bierne derefter taar hele Kunsttavler, ikke udbyggede Tavler, saa er der ingen Grund til yderligere at svække Familien ved at give den et Sæt Byggeanvisninger og atter lade den bygge i 4 Dage, inden den faar Rammer med Kunsttavler. At give udbyggede Tavler med eller uden Yngel til Stader, der er behandlet for Bipest, maa paa det bestemteste fraraades. Pesten kan jo være til Stede i disse Tavler, selv om man ikke ser den. En Fordring, som ikke maa fraviges, er: alle udbyggede Tavler bør smeltes, naar der er Pest i Bigaarden. Red.

Amerikansk og tysk Bipestforskning.

Af Jan Greve.

Til Trods for alle de Undersøgelser, som i nyere Tid er udført baade af europæiske og amerikanske Bipestforskere, raader der endnu saa stor Usikkerhed paa Bipestforskningens Om-

raade, at den almindelige Biavler vil have meget vanskeligt ved at faa fuld Rede paa de forskellige Bipestsygdomme og deres Kendetegn. Bipestforskerne kommer nemlig paa vigtige Punkter til ganske forskellige og hverandre modsigende Resultater.

De amerikanske Forskere kender kun to Slags Bipest, nemlig: 1. Den saakaldte amerikanske Bipest og 2. Sort Yngel eller, som den nu ofte med et lidet heldigt Navn kaldes, europæisk Bipest. Den førstnævnte af disse Sygdomme angriber alene den tildækkede Yngel, den sidstnævnte findes i Reglen hos den utildækkede Yngel, sjældnere hos den tildækkede.

Regeringsraad Dr. Maaszen i Berlin, som vel nu gælder for den største europæiske Autoritet paa Bipestforskningens Omraade, opstiller derimod tre forskellige Slags Bipestsygdomme, nemlig: 1. Yngelraaddenhed eller Sur Yngel, som findes baade hos den utildækkede og den tildækkede Yngel; 2. Yngelpest, som ogsaa findes hos begge Slags Yngel, og 3. Yngelsyge, som alene findes hos den tildækkede Yngel.

De vigtigste Kendetegn for hver af disse Sygdomme er efter de amerikanske Forskeres (særlig Dr. Phillips') og Dr. Maaszens Opgivelse følgende:

Efter de amerikanske Forskeres Opgivelse:

1. Europæisk Bipest:

Findes i Reglen hos den utildækkede Yngel. Ingen Lugt eller sur Lugt. Ingen eller ringe Elasticitet hos den raadne Masse. Den indtørrede Skorpe hænger ikke fast ved Cellevæggen.

2. Amerikansk Bipest:

Findes alene hos den tildækkede Yngel. Stinkende Limlugt. Den raadne Masse kan udtrækkes i elastiske Traade. Den indtørrede Skorpe hænger fast ved Cellevæggen.

Efter Dr. Maaszens Opgivelse:

1. Yngelraaddenhed:

Oftest hos den utildækkede, men ogsaa hos den tildækkede Yngel. Sur Lugt. Ingen Elasticitet. De døde Larver kan med Lethed løsnes fra Cellevæggen.

2. Yngelpest

(eller stinkende Bipest):

Oftest hos utildækket, men ogsaa

hos tildækket Yngel. Lugt som af raadden Lim. Den raadne Masse slimet og til Dels svagt elastisk. Skorpen hænger fast ved Cellevæggen.

3. Yngelsyge

(eller ikke stinkende Bipest):

Kun hos den tildækkede Yngel. Ingen fremtrædende Lugt. Den raadne Masse kan udtrækkes i lange, elastiske Traade. (Om Skorpen hænger fast ved Cellevæggen, har jeg ingen Oplysning kunnet finde om.)

Sygdomsaarsager:

1. Amerikansk Bipest: *Bacillus larvae*, af Dr. Maaszen kaldet *B. Brandenburgensis*, en stavformig Bakterie.

2. Europæisk Bipest: Ikke sikkert kendt.

1. Yngelraaddenhed: *Streptococcus apis*, en kugleformig Bakterie.

2. Yngelpest: *Bacillus alvei*? (efter Dr. Maaszen).

3. Yngelsyge: *Bacillus Brandenburgensis*, af Amerikanerne kaldet *B. larvae*.

Der er, som det vil ses, saa store Uoverensstemmelser mellem de amerikanske Forskeres og Dr. Maaszens Bestemmelser af Bipestsygdommene, at Forvirringen synes at være næsten uløselig.

Da Dr. M. har fundet, at den Bakterie, som er Aarsag i „Yngelsygen“, er den samme Bakterie som den, der efter de amerikanske Bakteriologers Mening fremkalder den „amerikanske Bipest“, skulde vi kunne gaa ud fra som sikkert, at Yngelsyge og amerikansk Bipest er en og samme Sygdom. Men ser vi saa paa de Kendetegn, som opgives for disse Sygdomme, bliver Uoverensstemmelserne paa et, muligvis to Punkter saa store, at det synes umuligt at forlige dem. Medens „amerikansk Bipest“ skal kendes paa sin udprægede, ubehagelige Limlugt, saa er efter Dr. M. „Yngelsygen“ just den lugtløse Bipest, og det er derimod „Yngelpesten“, som efter ham har dette karakteristiske Kendetegn. Og da Dr. M. nævner Skorpens Fasthængen ved Cellevæggen som et karakteristisk Kendetegn for „Yngelpesten“, medens jeg i de for mig tilgængelige Kilder ingen Oplysning har kunnet finde om, at det samme ogsaa gælder for „Yngelsygen“, er det vel sandsynligt, at

Dr. M. ikke har fundet, at dette er noget karakteristisk Kendetegn for denne Sygdom. Medens altsaa Sygdomsaarsagen gør „Yngelsyge“ og „amerikansk Bipest“ til en og samme Sygdom, peger derimod et eller to af de vigtigste Kendetegn hen paa, at det er Yngelpesten og den amerikanske Bipest, som er identiske.

Hvis vi saa vender os til den „europæiske Bipest“ og sammenligner den med Dr. Maaszens tre Bipestsygdomme, kommer vi i en lignende Forleghed. Det vilde ligge nær at antage, at den „europæiske Bipest“ var den samme Sygdom som „Yngelpesten“. Her stemmer to af Sygdomsmærkerne overens, nemlig at Sygdommen mest optræder hos den utildækkede Yngel, og at den raadne Masse ikke er elastisk og kun undertiden viser en ringe Elasticitet. Men de to andre Sygdomsmærker er tolt forskellige. Medens nemlig ingen Lugt eller en sur Gærlugt er et af Kendetegnene for den europæiske Bipest, er den stinkende Limlugt et Kendetegn for Yngelpesten, og medens den indtørrede Skorpe ikke hænger fast ved Cellevæggen ved den førstnævnte Sygdom, lader den sig ved Yngelpesten vanskeligt løsne fra Cellevæggen.

Hvad Aarsagsforholdene ved disse to Sygdomme angaar, er der ogsaa Uoverensstemmelse. Amerikanerne har fundet, at Bacillus alvei ikke er nogen pathogen (sygdomsfrembringende) Baktterie og ikke fremkalder Bipest. Dr. Maaszen derimod mener, at just denne samme B. alvei er Yngelpestens Aarsag.

Med Yngelraaddenheden synes derimod den „europæiske Bipest“ efter de Beskrivelser af Sygdomsformerne, som jeg har haft Anledning til at se, at have større Lighed. At det er den utildækkede Yngel, som angribes, den sure Lugt, den manglende Elasticitet og den Lethed, hvormed Skorperne kan løsnes fra Cellevæggen, er altsammen karakteristiske Kendetegn for begge Sygdomme. Det samme gælder ogsaa delvis om de døde Larvers Farve, som fra gult eferhaanden gaar over til graaagtig-brunt (europæisk Bipest) eller gulbrunt og mørkebrunt (Yngelraaddenhed). Hvad Lugten angaar, er der dog den Forskel, at den sure Lugt ved „europæisk Bipest“

kun skal gøre sig gældende i enkelte Tilfælde, medens der i Reglen ingen fremtrædende Lugt er at mærke ved denne Sygdom; ved „Yngelraaddenheden“ skal derimod den sure Lugt være det almindelige. En anden Vanskelighed ved at antage disse to Sygdomme for at være den samme Sygdom skal jeg omtale senere. Afgørende vil vel her Sygdomsaarsagen være. Efter Dr. Maaszen skal denne være en Baktterie, som han har givet Navnet Streptococcus apis. Hvilken Baktterie det er, som fremkalder den „europæiske Bipest“, er endnu ikke sikkert kendt, og før de amerikanske Forskere har kunnet fastslaa dette, maa vi vel opsætte vor Dom om de to Sygdommes Identitet.

Dr. M. giver en Oplysning om det indbyrdes Forhold mellem de tre af ham fundne Bipestformer, som muligvis vil kunne faa Betydning for Besvarelsen af Spørgsmaalet om, hvorledes der skal kunne bringes Overensstemmelse mellem den amerikanske og den tyske Bipestforsknings Resultater. Han siger nemlig, at Yngelraaddenheden og Yngelpesten i Reglen optræder i Forening i de af dem angrebne Familier. Hvis Yngelraaddenhedens Baktterie (Streptococcus apis) har Overhaand, er den døde Masse mere grødagtig; har derimod Yngelpestens Baktterie Overtaget, er Massen mere slimet og til Dels svagt elastisk. Lugten skal ogsaa være forskellig, eftersom den ene eller den anden af disse to Sygdomsformer er den mest fremtrædende.

Paa lignende Maade findes efter Dr. M. ikke sjældent Yngelpest og Yngelsyge forenede i en og samme Familie, og Sygdommen optræder da som en Blandingsform af disse to Sygdomme. I denne Blandingsform vilde altsaa en Familie, hos hvilken den efter Dr. Maaszen lugtløse Yngelsyges Bacille fandtes, alligevel kunne have den ubehagelige Lugt, som Dr. Maaszen tillægger Yngelpesten, og man vilde i denne Blandingsform ogsaa kunne finde den for den amerikanske Bipest karakteristiske Elasticitet. Derimod vilde Sygdommens Optræden hos begge Slags Yngel, baade den utildækkede og den tildækkede, saadan som man i en saadan Blandingsform maa vente at finde den, vedblive at være en uløst Vanskelighed; thi den amerikan-

ske Bipest findes alene hos den tildækkede Yngel eller den Yngel, som Bierne har begyndt at tildække. Dertil kommer, at just de Kendetegn for den amerikanske Bipest, som mangler i Dr. M.s Yngelsyge, synes at optræde omtrent undtagelsesfrit ved den amerikanske Bipest. Men da det om Yngelsygen alene siges, at den ikke sjældent er forenet med Yngelpest, maa der altsaa være et meget stort Antal Tilfælde, hvori Yngelsygen og dens Bakterie (*Bacillus Brandenburgiensis* eller larvae) optræder alene, og i alle disse, sandsynligvis de fleste, Tilfælde vil jo Uoverensstemmelsen mellem de af Amerikanerne og de af Dr. M. opgivne Kendetegn blive staaende uløst.

Hvad Yngelraaddenhedens Identitet med „europæisk Bipest“ angaar, vil som ovenfor antydet Vanskelighederne forøges derved, at Yngelraaddenheden i Reglen optræder i Fællesskab med Yngelpesten. Thi i denne Blandingsform, som altsaa i Tyskland skal være Sygdommens almindelige Form, maa jo ofte de for Yngelpesten karakteristiske Kendetegn, den raadne Limlugt og Skorpenes Fasthængen ved Cellevæggen, være til Stede. Men disse Kendetegn stammer aldeles ikke med de Kendetegn, som de amerikanske Forskere opgiver for den europæiske Bipest. De er tværtimod just de karakteristiske Kendetegn for den Bipest, som disse Forskere kalder den amerikanske Bipest.

Alt, hvad jeg ovenfor har sagt, er udelukkende talt ud fra et Lægmandsstandpunkt. Min Hensigt har alene været at forsøge paa at give en Oversigt over den nyere amerikanske og tyske Bipestforsknings Resultater i deres Forhold til hverandre. En Redegørelse af denne Art burde selvfølgelig helst ogsaa gives fra fuldt kompetent videnskabeligt Hold. Men da en saadan Redegørelse lader vente paa sig, og da Bipestspørgsmaalet har praktisk og aktuel Interesse for alle Biavlere (det er saaledes meget muligt, at hver af Sygdommene kræver en forskellig Behandlingsmaade), er vi almindelige Biavlere jo nødte til at forsøge at danne os en Mening om dette Spørgsmaal, saa godt vi kan. Og saa faar vi haabe paa, at de videregaaende Undersøgelser, som endnu er nødvendige, og en paa Almenheden beregnet Redegørelse

for deres Resultater fra den videnskabelige Bipestforsknings Side ikke maa lade vente altfor længe paa sig.

Egner Danmark eller Danskerne sig ikke for Biavl?

Hvordan kan det være, at man saa at sige aldrig hører om stort Udbytte af Biavl i Danmark? Egner Danmark sig ikke for Biavl, eller er det Danskerne, der ikke duer til at drive Biavl? Det er en Tanke, der i den senere Tid ofte har paatrængt sig mig, og særlig nu efter at have hørt om Dr. Millers store Honninghøst (se „T. f. B.“ Nr. 3, Side 34). At Dr. M. er en dygtig Biavler og har et Livs Erfaring, forstaar man, naar man ved, at han har skrevet en Bog, der hedder „Fyrrettyve Aar mellem Bier“. Dr. M. begyndte sin Biavl med en Familie i en Sukkertønde; han er nu en gammel Mand og kan selvfølgelig ikke selv udføre det Arbejde, der kræves til Biernes Pasning; han har nu en Kvinde til at hjælpe sig, og han skriver, at Frk. Wilson har udført det meste af Arbejdet i den Bigaard, der gav det store Udbytte.

Jeg ved godt, at man kan ikke stille Danmark og Amerika Side om Side, men jeg ved, vi har eet tilfælles, og det er Folk, der altid fraraader at give sig i Lag med Biavl, da den kun vil volde Skuffelse og Ærgrelse. Til Trods for dette bliver der dog flere og flere, der i Amerika høster en Indtægt af Bierne, der kan sidestilles med hvilken som helst anden Indtægtskilde. Jeg mener heller ikke, at vi her i Danmark kan høste et saadant Udbytte som Dr. M. — det er jo selv i Amerika noget ualmindeligt. Men jeg mener, at vi her i Danmark er kommen ind paa at være altfor forsigtige med Hensyn til Biavl. Kommer Talen paa Biavl, saa trækkes der paa Skuldrene, rystes lidt med Hovedet og siges: „Hja — jo, vist kan der en Gang imellem høstes noget Udbytte af Bierne, men det er meget sjældent, og Biavl er nu alligevel ikke saadan noget at slaa sig paa.“

Ja, men hvorfor er det ikke det? Bierne har vi — ganske de samme

som Amerikanerne; af vilde Blomster har vi en overvældende Rigdom, langt anderledes end de har paa den Egn, hvor Dr. M. bor. Vi synger jo saa smukt her i Danmark om „Blomstersengen“ og „Kløverengen“, „Gud gav os den“. Men hvem tænker vel nogen Sinde paa den Nektar, Gud gav os i Blomsterne og skabte Bierne til at samle til os i Form af Honning, sikkert til Landets og Folkets Velsignelse og Velstand. Hvorfor bliver den saa ikke udnyttet? Thi det er vi vel enige om, at kun en meget ringe Del af den bliver samlet her i Danmark!

Er det, fordi danske Mænd og Kvinder mangler Energi og Udholdenhed til at overvinde de Vanskeligheder, som Biavlens undertiden byder Begyndere? Eller har de ikke Taalmodighed nok til at sætte sig ind i Biernes Levevis og til at ofre den Tid, der er nødvendig til Biernes Pasning for at bringe noget Udbytte af Biavlens? Eller er det, fordi det som en Burre har sat sig fast i Folks Bevidsthed, at Bierne skal passe sig selv?

Hvis det sidstnævnte er Aarsagen, saa lad os endelig se at faa den pillet ud; thi det hører Fortiden til. Lad os faa Biavlens frem og lad os faa den sidestillet med andre Erhvervsgræne; thi Biavlens, drevet af dygtige Mænd og Kvinder, vil sikkert lønne sig ogsaa i Danmark.

Anna Sommer, Rønne.

Bipesten i Amerika.

Til Trods for de Bipestlove, som de fleste af Nordamerikas forenede Stater i de senere Aar har faaet, synes Bipesten ikke at være i mærkbar Tilbagegang i disse Stater. „Med alle de Love, vi har“, siger H. E. Harrington „Gleanings“ 1. Decbr. 1913), „har Bipesten tiltaget i de Forenede Stater som en Helhed“. Harrington mener, at det eneste virksomme Middel vil være at gøre Retten til at drive Biavl afhængig af Bevilling. Der er nemlig en saa stor Mængde Biholdere, mest Farmere, som næsten slet intet forstaar af Biavlens og slet intet Kendskab har til Bipesten, og disse Biholdere, hvis Antal er legio, er en bestandig Kilde til ny Udbredelse af Bipesten.

Han foreslaar derfor, at man skal arbejde for at faa en ny Lov, som skal gøre Retten til at drive Biavl afhængig af en Statsbevilling. De den hele Stat omfattende BF. skal have Regler, godkendte af Kontoret for Insektkundskab i Washington. Disse Regler skal indeholde Forskrifter for, hvorledes en sund Familie skal behandles i en af Bipest smittet Egn. BF. skal forslagsvis udnævne en Del Mænd, som anses for skikkede til at give denne Bevilling, men de bør ansættes af Statens Guvernør. Den, som paa Andragende faar en Bevilling til at drive Biavl, skal sammen med Bevillingen have en trykt Anvisning til Behandlingen af syge Familier. Hvis han behøver det, skal der skaffes ham kyndig Hjælp, men han skal erlægge en rimelig Godtgørelse for Arbejdet.

En saadan Lov vilde jo være et meget radikalt Skridt. Harrington henviser til de udmærkede Resultater af en Lov om Frugttræssprøjtning, som man har faaet i Staterne Washington og Oregon. Den paabyder Sprøjtning af alle Frugttræer og fastsætter som Straf for at undlade Sprøjtningen Omhugning af alle ikke sprøjtede Træer. Denne Lov, siger H., reddede Situationen; dens Virkning var: udmærket Frugt, som blev betalt med høje Priser.

Bipestinspektøren i Staten Iowa, Frank Pellet, mener ogsaa, at Arbejdet for Bipestens Bekæmpelse maa omlægges, hvis man skal kunne haabe at blive Herre over Sygdommen. Han mener, at Hovedvægten maa lægges paa Oplysningsarbejdet. Hvis han skulde begynde at arbejde for Bekæmpelsen af Bipesten i en Stat, hvor man ikke allerede havde en Bipestlov, vilde han begynde med at agitere for Oprettelse af en Biavlsskole, som skulde staa i Forbindelse med Statens Landbrugsskole. Bipestinspektionen skulde da knyttes til denne Skole. Det er, siger han, vanskeligt at faa de dygtigste Mænd til at arbejde nogle faa Uger om Foraaret og Sommeren for den Betaling, som vi er i Stand til at byde dem. Men hvis de samme Mænd om Efteraaret og Vinteren kunde have Ansættelse ved Landbrugshøjskolens Biavlsafdeling, vilde man kunne faa de bedste Kræfter draget ind i Arbejdet for Biavlens og holde dem i Virksom-

hed det hele Aar igennem. Man kan ikke lægge for stor Vægt paa Undervisningen ved Højskolen, paa Udsendelse af Smaaskrifter og paa at faa Foredrag afholdt ved Undervisningsanstalter for Landmænd omkring i Landet.

I Iowa arbejder man for Tiden paa at faa en Biavlsafdeling oprettet ved Landbrugshøjskolen i det Haab, at Arbejdet for Bekæmpelsen af Bipesten tilsidst skal blive forenet med denne Biavlsskoles Oplysningsarbejde.

Biernes Farvesans.

II.

Dette Eksperiment viser altsaa, at Bierne finder deres Vej ledet af Farverne, men det afgiver derimod intet Bevis for, at Bierne har Farvesans. Thi de kan gøre ganske det samme, selv om de er farveblinde og ser alt graat. De vilde i dette Tilfælde blive ledet af den forskellige Klarhed, hvormed Farverne tegnede sig for deres Øjne.

At Bierne virkelig har Farvesans, altsaa virkelig ser forskellige Farver, er derimod uimodsigelig godtgjort af en anden Zoolog, K. v. Frisch i München.

v. Frisch gik ved sine Eksperiment-er ud fra følgende Ræsonnement:

For et farveblindt Øje viser de forskellige Farver sig kun som forskellige Afskygninger af Graat. Det ser ikke Farver, men kun forskellige farveløse Grader af Klarhed. I hver Farve, saaledes ogsaa i den gule, maa der være en vis Farveafskygning, som med Hensyn til Klarhed ligger paa samme Trin som en af Afskygningerne af den graa Farve, og som altsaa det farveblinde Øje ikke er i Stand til at skelne fra denne Afskygning af Graat. Begge har nemlig for det farveblinde Øje den samme farveløse Klarhed.

v. Frisch skaffede sig 30 Stykker graat Papir, som viste alle de forskellige Afskygninger af Graat, fra Hvidt til Sort. Disse Papirstykker, som alle havde samme Form og Størrelse, var anbragt paa en Bordplade, ikke ordnede efter deres lysere eller mørkere graa Farve, men ganske paa Slump. Mellem dem var der ogsaa to Papirstykker, som havde samme Form og

Størrelse som de graa, men var gule af Farve. Paa hvert Papir stod der en lille Skaal. Skaalene paa de graa Papirstykker var tomme; de to, som stod paa de gule Papirstykker, var derimod fyldte med Sukkersirup. Saa snart Bierne i et i Nærheden staaende Stæde opdagede Sukkersiruppen paa de to gule Papirstykker, begyndte de at besøge disse to Skaale i stort Antal.

Bierne blev fodret paa de gule Papirer i to Dage, for at de kunde blive vænede til den gule Farve. Papirernes Plads blev ofte forandret, for at den Orden, hvori Papirerne laa paa Bordet, ikke skulde kunne vejlede Bierne til at finde Sukkersiruppen; dette blev gjort for saa vidt muligt at forebygge, at Bierne kunde blive vejledet af noget andet end Farven alene. Bierne slog altid ned paa det gule Papir uden den mindste Nølen eller Betænkning.

De to gule Papirstykker med deres Skaale blev nu taget bort, og to nye gule Papirstykker blev lagt ind paa andre Pladser imellem de graa. To nye Skaale blev sat paa disse gule Papirstykker, for at der ikke muligvis skulde være nogen Duft fra Papirer eller Skaale, som kunde tiltrække eller vejlede Bierne. Derpaa blev alle Skaalene, baade paa de graa og paa de gule Papirstykker, fyldt med Sukkersirup.

Dersom Bierne er farveblinde, vil de se den gule Farve som graa, og de maa da komme til at forveksle en eller flere af de 30 forskellige Afskygninger af Graat med de gule. Men Bierne begik ikke nogen saadan Fejltagelse. De søgte ikke hen til noget andet af Papirstykkerne end de to gule og tog ingen Notits af de mange Skaale med Sukkersirup paa de graa Papirstykker. Det var altsaa alene Farven, som ledte dem til de gule Papirstykker.

Efter at Sukkersiruppen var taget bort fra de graa Papirstykker, og Bierne i nogen Tid havde hentet Foder fra de gule, blev Skaalene med Sukkersirup paa de gule Papirstykker taget bort og erstattet med tomme Skaale, saa at der nu stod tomme Skaale paa alle Papirstykkerne. Bierne fløj nu i stort Antal til Skaalene paa de to gule Papirstykker og søgte forgæves efter Sirup der, men ikke en eneste Bi satte sig paa noget af de graa Papirstykker.

Ved det her beskrevne Eksperiment maa det anses for at være bevist, at Bierne kender den gule Farve ikke alene ved dens farveløse Klarhed, men ved dens virkelige Farve. v. Frisch viste ved andre Eksperimenter, at det samme ogsaa gælder om den blaa Farve.

Følgende Eksperiment afgiver et meget stærkt Bevis for, at Bierne ser den blaa Farve som Farve. Efter at Bierne var bleven vænnet til den blaa Farve, blev de to blaa Papirstykker taget bort, og der blev lagt to nye blaa Papirstykker paa en anden Plads imellem de graa. Alle de 30 Skaale paa de graa Papirstykker blev fyldt med Sukkersirup, men de to Skaale paa de blaa Papirstykker var tomme. Bierne søgte i stort Antal til de tomme Skaale paa de to blaa Papirstykker og søgte ivrigt efter Sukkersirup der, medens de længe ingen Notits tog af de med Sukkersirup fyldte Skaale, som stod paa alle de graa Papirer.

Der kunde endnu gøres den Indvending, at Biernes Øjne muligvis kunde være indrettede til at skelne skarpere mellem lyse og mørke Farver end Menneskenes. Ogsaa denne Indvending's Uholdbarhed blev paavist af v. Frisch ved et Eksperiment, som vi dog her ikke skal gaa nærmere ind paa.

K. v. Frischs Eksperimenter beviser uimodsigeligt, at Bierne virkelig ser Farver. Et andet Spørgsmaal er det, om deres Farvesans er ganske lig Menneskenes, og, hvis den ikke er det, hvori da Forskellen bestaar. F. har ogsaa søgt at faa disse Spørgsmaal besvaret, men disse Undersøgelser er endnu ikke afsluttede. De har dog bl. a. givet det interessante Resultat, at Bierne ikke kan blive vænnet til den røde Farve. De forvekslede den med sort og mørkegraat. Dette vil sige saa meget som, at Bierne ikke ser den røde Farve som Farve; de er altsaa farveblinde for den røde Farve.

Dette minder om den gamle Erfaring, at Bierne foretrækker blaa og violette Blomster og ingen Notits tager af den rene røde Farve. Men dette holder Stik alene for den rent røde Farve. Purpurrødt og Karmoisinrødt indeholder noget Blaåt, og disse Farver kan Bierne kende, men de forveksler dem let med Blaåt.

Med hvad disse Eksperimenter lærer os om Biernes Forhold til den røde Farve, stemmer ogsaa Blomsternes Farver ude i Naturen vel overens. Med Undtagelse af Valmuerne, hvis Blomsters Størrelse er tilstrækkelig til at lede Biernes Opmærksomhed hen paa dem, er der næppe i vor Flora nogen Blomst med ren rød Farve. Mange Planter har skinnende røde Frugter, men disse Frugter er bestemte for Fugle, ikke for Insekter. I nogle Lande findes der rent røde Blomster i Mængde, men disse Blomster bliver bestøvede af Fugle (Kolibrer) og ikke af Insekter.

Hvorledes kommer vi af med Bipesten?

Af Biavlslærer J. C. C. Bech, Aalborg.

De fleste Amter her i Landet er nu unoersøgte af Tilsynsmændene, men jeg tror, at dersom Eftersynet blev begyndt forfra igen, vilde der endnu findes mange Steder, hvor Bipesten raser. Bipesten findes særlig hos de Biavlere, der staar udenfor Foreningerne; de kender hverken til Pest eller Sygdom hos Bierne, da de kun har ringe Kendskab til Bierne. Selv om deres Familier er meget stærkt angrebne af Bipest eller andre Sygdomme, saa aner de det ikke. Nogle tror, at alt er i den bedste Orden, selv om Stedet har lidt stærkt af Bugløb, eller Tavlerne er gennemvævede af Mølspind, og der ligger flere Aar gammelt Vokssmuld paa Stadets Bund. Det har jeg som Tilsynsmand erfaret mange Steder. Disse Biholdere ønsker ikke Besøg af Tilsynsmanden, men ser helst, han bliver helt borte. Deres af Sygdommen angrebne Stader smitter Omegnens Bifamilier. Mange lader deres uddøde Stader staa med Tavlebygning Aar efter Aar i Haab om, at en Sværm skulde forvilde sig derind. Eksempelvis kan jeg anføre, at jeg en Gang kom til en By, hvor der var 5 Biavlere; 3 af disse stod udenfor Foreningen; de 2, der stod i Foreningen, fik deres Bigaarde bedømt i 1912, og da der fandtes Bipest i nogle Stader, blev disse behandlede efter Mac Evoy's Metode. Aaret efter fand-

tes der Bipest hos dem alle, idet de 3 Biavlere, der ikke var i Foreningen, havde ladet deres uddøde Stader blive staaende, og fra disse var Sygdommen spredt til alle Bigaardene.

Dersom enhver Kredsformand havde Ret til indenfor sin Kreds at efterse alle Bigaardene og forbyde at lade Stader staa med Tavlebygning uden Bier, saa tror jeg, at meget var vundet, saa var der Haab om, at Bipesten snart vilde forsvinde. Ordningen af Bipestens Bekæmpelse paa den Maade vilde blive langt den billigste, thi det er langt dyrere, naar Tilsynsmanden skal rejse hen og undersøge en Bigaard, hvori der formodes at henstaa uddøde Stader. Jeg vil paa det mest indtrængende opfordre alle Biavlere til at lade deres Bigaarde bedømme og efterse. Derved vil de blive gjort opmærksom paa de Fejl, der er begaaet, og de bliver dygtigere som Biavlere; vort Maal maa være at dygtiggøre Biholderne i vort Land, saa vi ikke alene kan naa at faa Bipesten udryddet, men tillige, at Biavlen kan blive noget andet og mere end et Bierhverv.

Megen Yngel i urette Tid forringer Honningudbyttet.

Af G. M. Doolittle.

I min Egn begynder Krainerne, Syrierne, brune Bier og de fleste Krydsninger at opføde Yngel i stor Mængde, naar Hvidkløvertrækket begynder. Indtil den Tid har de i Reglen ikke størt mere end Halvdelen af den Yngel, som kan rummes i et ti Rammers Stade. En god Stamme af italienske Bier har paa den Tid ofte den største Mængde af Yngel, som de har i Løbet af Sommeren, idet de til henimod Midten af Kløvertrækket vil holde Yngelmængden oppe i omtrent den samme Højde; men fra den Tid af ophører Dronningen med at lægge Æg i den yderste Del af Yngellejet, idet den kun lægger Æg i de Celler, som bliver tomme i de midterste Tavler i Yngelred. Derved bliver der lagret nogen Honning i Yngeltavlerne indtil midt i Trækket og i den sidste Halvdel af dette kun i de Celler, som bliver tom-

me i den yderste Del af Yngellejet. De andre foran nævnte Biracer lader Yngelmængden vedblive at vokse, indtil Yngelen naar ud til Rammernes Sidelister og Yngelrummets Ende. Der er mange, som mener, at Biavlerens Dygtighed skal bestaa i, at han faar alle sine Dronninger til altid at lægge saa mange Æg som muligt. Naar Bierne naar Trækalden just i den rigtige Tid, er de overmaade værdifulde. Men Æg har ingen Værdi, hvis der ikke af dem kan frembringes værdifulde Bier just paa den Tid, da de behøves, nemlig under Honningtrækket. Æggene selv koster jo omtrent intet, men saa snart Æggene er udrugede, og der fremkommer Larver, skal disse baade plejes og have Foder, lige indtil Cellen forsegles, og fødes disse Bier ikke saa tidligt paa Aaret, at de kan deltage i Arbejdet i Hovedtrækket, sker denne Yngelopfødnings paa Honningudbyttets Bekostning, og de fuldvoksne Bier skal ogsaa have Føde, selv om der intet er til dem at bestille. Biavleren finder sig gerne i disse Udgifter paa en Tid, da hver enkelt Bi vil komme til at bringe ham større Indtægt end Udgift. Men jeg kan ikke indse, at der er nogen som helst Grund til at gøre dette til nogen som helst anden Tid bare for at faa Familierne til at være meget birige eller for at kunne rose sig af, at Dronningen er ualmindelig frugtbar.

Lad mig anføre et Par Tilfælde: To Gange har jeg prøvet syriske Bier og tre Gange Krainerne. Disse Bier havde altid saa megen Yngel, at de kunde fylde 3 eller 4 Langstrothrammer ved Begyndelsen af Hvidkløvertrækket, medens Italienerne ved den Tid havde 7 à 8 Rammer fyldte med Yngel. Ved Kløvertrækkets Midte havde de førstnævnte Racer Yngel i hver eneste af deres ti Rammer, omtrent nok til at fylde 9 hele Tavler. Italienerne derimod havde omtrent den samme Mængde Yngel som ved Trækkets Begyndelse. Naar Kløvertrækket var til Ende, havde Italienerne 70 à 100 Delinger fulde af Yngel og 5 à 6 Tavler fulde af Yngel, altsaa tilstrækkeligt for Vinteren baade af Bier og Honning, selv om Eftertrækket slog fejl. De syriske og krainske Bier derimod begyndte at sværme, naar Kløvertrækket

var ved at ophøre, og de har vedblevet at sværme indtil 10 Dage efter, at Trækket var forbi. En Snes slet fyldte Delinger var det meste, jeg fik af nogen af disse Familier de Gange, jeg har prøvet disse Biracer, og med en eneste Undtagelse maatte de alle have Honningtavler fra Italienerne for at kunne komme igennem Vinteren. Ni Tiendedele af al den Honning, disse Bifamilier samlede, brugte de til at opføde alle de i Utide avlede Bier. Hvis jeg ved Hjælp af Blindrammer havde indskrænket Yngelrummet hos disse Familier, saa at de ikke kunde have haft mere Yngel, end de havde ved Kløver- og Lindetrækkets Begyndelse, vilde de have lagret den Honning i Delinger, og jeg havde da faaet noget igen for mit Arbejde, i Stedet for at de brugte den til Opfødning af al den unyttige Yngel; men Udbyttet vilde alligevel kun være bleven ringe i Sammenligning med det Udbytte, Italienerne gav.

Som jeg har sagt saa mange Gange før, hver Biavler bør skaffe sig Kendskab til sin Egn's Ejendommeligheder og indrette sin Biavl derefter. Dersom de „altid stærke“ Familier giver størst Udbytte i en Egn, saa faar han arbejde paa at skaffe sig dem. Men fra en Mængde Breve, jeg har faaet i de sidste 40 Aar, ved jeg, at Opfødning af Bier med Henblik paa, om de kan komme til at gøre Nytte for sig under Hovedtrækket, er det bedste i flere Egne end i den midterste Del af Staten New York.

Skrællegaflen.

Af R. Krogsgaard, Aistrup, Hadsund.

Under en af Pauserne ved Central-mødet i Randers var vi en Del Biavlere, der besaa og diskuterede Skrællegaflen „Badenia“. At den var god til at skrælle Cellelaagene af Tavlerne i Sommertrækegnene, havde Aug. Petersen, Bregninge, allerede meddelt i „T. f. B.“ den 1. Maj 1913, men om den kunde udrette noget i den tykke, seje Lynghonning, var der ingen af os, som vidste noget om. Jeg lovede da at prøve den og meddele Resultatet i „T. f. B.“, hvorfor jeg beder om Plads til nogle kortfattede Oplysninger.

Efter at have prøvet Skrællegaflen „Badenia“ ved Udslyngning af Lynghonning i Efteraaret kan jeg anbefale det store Flertal af Landets Biavlere at bruge den. Tavler, hvis Cellelaag er opbrudte med den, lader sig lettere udslynge, end jeg havde ventet. Cellelaagene bliver ganske vist ikke saa fint afskaarne, som hvis en meget øvet Haand fører en fortrinlig Skrællekniv ind under disse; men mange af de Skrælleknive, der nu er i Handelen, er daarlige Knive, saa jeg tror, at en uøvet Haand langt lettere vil kunne bruge Skrællegaflen end Skrællekniven. „Badenia“ er hurtig at arbejde med, saa de Biavlere, der har megen Honning, vil med Fordel kunne afbenytte den. Dog staar den tilbage for Kniven, naar Tavlerne er meget ujævne; men ogsaa der kan den bruges.

Biavl 1876—78 og 1913—14.

Ved Oprømning mellem gamle Bøger fik jeg fat i Tidsskrift for Biavl Aar-gangene 1876, 77 og 78, redigeret af A. C. Andersen, Nyborg. Det er meget fornøjeligt at læse disse gamle Blade, og adskillige Artikler viser, at man paa flere Omraader har været ganske lige saa vidt fremme da som nu med Hensyn til Idéerne om, hvordan lønnende Biavl skulde drives.

Amerikaneren G. M. Doolittle fortæller allerede da om et enormt Udbytte, han har høstet. En Artikel med Overskrift „Hvad er der i Vejen“ passer udmærket i 1914, og i et Referat fra et Biavlsnøde, hvor der er en meget skarpsindig Gæst til Stede, bliver man efter en lang Forhandling enig om, at det er som Regel Biavlernes egen Skyld, at Udbyttet ikke bliver større, end det er. Hvor meget længere mon vi egentlig er kommet i Dag, end de var for ca. 40 Aar siden? Jeg for min Part kommer mere og mere til det samme Resultat, jo mere jeg lærer Bierne og Biavlernes Behandling af Bierne at kende.

Maa jeg her have Lov til at fremkomme med et Par Eksempler fra mit eget Arbejde med Bjerne sidste Aar. 1913 var paa Bornholm som flere andre Steder et meget daarligt Bjaar, dog havde jeg et Stade, der gav 70 Pd. i Overskud samt en meget kraftig Aflægger, foruden at de samlede nok til Vinterforraad, hvad Aflæggeren for Resten ogsaa gjorde. Ved Siden af dette Stade stod 3 andre Stader, der tilsammen gav 110 Pd. i Overskud, men blev fodret med 6 Pd. Sukker pr. Stade til Overvintring. De var kraftige Familier alle 4 og Dronningerne Atkom efter samme Moder; men Behandlingen var forskellig. Det Stade, der gav det store Overskud, blev behandlet efter Doolittles Metode.

Yngelen blev fjernet, lige da Hovedtrækket begyndte, og af den blev Aflæggeren dannet. De andre 3 Stader stod med 11 Tavler i Yngellejet fuldt belagt med Æg og Yngel. Da det gode Træk i Fjor var saa kortvarigt, kunde det første Stade med al sin Styrke kaste sig over Honningtrækket, medens de andre havde den Masse Yngel at opføde; og da Trækket aftog paa Grund af Tørken, saa forbrugte de af den oplagrede Honning til at opføde mere Yngel, medens de første endnu ikke havde mere Yngel, end de rigelig kunde samle til. Jeg er ganske vis paa, at jeg vilde have høstet havde behandlet dem alle som det første, mindst 20 Pd. mere pr. Stade, hvis jeg

Yngelen kunde jeg udmærket have anbragt i en svag Familie, der havde været dronningløs om Foraaret. Jeg skulde saa have fodret den lidt, men for 2 Kr. Sukker vilde have været tilstrækkeligt paa den Tid.

Hadde jeg saa høstet $3 \times 20 = 60$ Pd. Honning à 75 Øre = 45 Kr. → 2 Kr., giver det 43 Kr. netto.

Om Efteraaret, naar jeg tager den sidste Honning fra Bierne, synes jeg altid, det er Synd at tage den saa nær; jeg lader derfor hver ydende Familie beholde mindst 20 Pd. Honning og ofte endnu mere, uagtet jeg godt ved, at Sukker er lige saa godt for dem at overvintre paa. At jeg, hvis jeg havde villet, kunde have høstet mindst 5 Pd. pr. Familie mere, end jeg gjorde sidste Aar, er jeg fuldstændig klar over. Det vilde af 20 Familier være blevet 100 Pd. à

75 Øre = 75 Kr. Der skulde saa være fodret med 100 Pd. Sukker, men da jeg kun gav 20 Øre pr. Pd. for Sukker, vilde jeg alligevel have haft 55 Kr. for Ulejligheden.

Endnu et: Flere af mine Familier havde samlet nogle Magasintavler fulde af Honning tidlig paa Sommeren. Skønt jeg nok tænkte, at den tidlig samlede Honning kunde krystallisere i Tavlerne — et Tilfælde, jeg en Gang har haft —, lod jeg den dog staa, da det var forbundet med lidt ekstra Ulejlighed at faa den udslynget. Omkring Midten af Juli slyngede jeg ud, men da var allerede 25—30 Pd. krystalliseret i Tavlerne; disse Tavler blev hængt ind til nogle Sværme og fik saaledes kun Sukkerværdi, altsaa et Tab af 55 Øre pr. Pd. eller 13 Kr. 75 Øre paa 25 Pd. Honning.

Alt dette er jo kun Smaating; men er det ikke netop dem, der danner det større? Lad os se: 3 Staders urigtige Behandling Tab 43 Kr., Tab ved Krystallisering paa Grund af Ligeegyldighed 13 Kr. 75 Øre, Tab af 5 Pd. pr. Stade af 20 Stader 55 Kr. Tilsammen 111 Kr. 75 Øre, hvilket havde været et smukt Plus til det høstede Overskud.

Enhver fornuftig Biavler vilde jo give det ugunstige Aar Skylden for, at Udbyttet ikke blev større. Den Slags Fornuft har jeg imidlertid ingen Brug for. Skylden laa ikke hos Vejret, Blomsterne eller Bierne, men hos Biavleren. I dette Tilfælde Deres ærbødige Under tegnede.

Det er ikke fornøjeligt at stille sin egen Uduelighed til Skue; i Virkeligheden er trist Resultat, naar man ved, at der hele ens Levetid er bleven skrevet og fortalt om, hvorledes man skal behandle sine Bier for at faa et godt Udbytte. Desværre har vi mange her paa Bornholm, der ikke gør det bedre end jeg. At det ikke er meget bedre paa Sjælland, tyder J. Madsens Artikel i „T. f. B.“ 1. April 1914 meget paa; og naar der i samme Nummer skrives, at en Nutidsfejl hos Biavlerne er ofte den, at Bifolkene er for tidlig stærke, saa faar man heller ikke Indtryk af, at der staar en agtpaagivende og up to date Biavler bag ved denne Udtalelse.

Rønne, d. 18. April 1914.

Anna Sommer.

Gavnlige Vink.

Vejret. (26. April.) Paaskeugen bragte varmt og stille Vejr. Stikkelsbærbuskene blomstrede og søgtes i de varme Dage meget stærkt af Bierne. Den 23. slog Vejret pludseligt om, det blev koldt med Natterøst og stærk Blæst. Den 24. Regn- og Hagelbyger. Paa solbeskinnede Steder har Lovetanden nu begyndt at blomstre, men Vejret hindrer i disse Dage Bierne i at flyve ud.

De indkomne Beretninger melder om god Overvintring; kun faa Stader er gaaet tabt; derimod er der ogsaa i Aar Klage over, at en Del Familier er viserløse. Nu gælder det om, at Folkene sidder lunt inden Døre og har tilstrækkeligt med passende Foder. Den megen Yngel, der er ansat i de varme Dage, fordrer meget Foder, og selv om Stedet har Forraad nok, saa skal dette fortyndes, inden det bliver passende Foder for Yngelen. Derfor vil Fodring med flydende Foder (lige Vægt af Vand og Sukker) altid fremme Stadets Udvikling.

Udvidelse af Pladsen i Staderne bør ske med Forsigtighed, saa længe Næsterne er kolde. Hos stærke Familier kan man dog godt udvide Pladsen med en Kunsttavle, saa snart den bageste Tavle ved Midtagstid, paa en Dag, naar Bierne flyver, viser sig nogenlunde belagt med Bier. Hos mindre stærke Familier bør man ikke udvide Pladsen, førend Bierne fuldstændig besætter alle Tavlerne. Vi foretrækker næsten altid at udvide Pladsen i Yngelreden med Kunsttavler, det er den letteste Maade at forny Tavlebygningen paa, og tillige faar man paa den Maade særdeles gode og regelmæssige Tavler. Ved Indhængning af ældre, udbyggede Tavler sker det ofte, at Tavlegaderne bliver meget uregelmæssige paa Grund af de udbyggede Tavlens Ujævnhed. Tillige bør man ogsaa være meget forsigtig med at anvende overgemte, udbyggede Tavler i Yngelreden, naar man ikke er aldeles sikker paa, at de er fri for Bipest, Mølæg og Larver. Overgemte, halvt udbyggede Kunsttavler bør ikke indhænges til Bierne førend i Hovedtrækket, og saadanne Tavler bør lige saa vel som overgemte Kunsttavler enten i nogle Minutter holdes over en Kedel med kogende Vand eller lægges paa et Sted, hvor Solen skinner, til Tavlerne bliver gule og bløde.

Varmen er vedblivende af meget stor Betydning for Bifolkets Trivsel og Udvikling; derfor bør alle Arbejder, som foretages ved Bierne, udføres paa Dage med mildt og stille Vejr. Sørg for efter ethvert Arbejde med Bierne at faa pakket saa omhyggeligt som muligt, og fjern ikke Pakningen, førend Hovedtrækket er meget stærkt. Glem ikke, at Foder og Varme er Hovedbetingelserne for Bifolkets Trivsel.

Overgemte Forraadstavler. Hvis man endnu har Tavler, der helt eller til Dels er fyldte med Honning, da er det nu den rette Tid til at faa dem tømte, idet man anbringer en saadan Tavle i hvert Stade tæt op til Yngelen. Er disse Tavler

gode Arbejdstavler, da kan de forblive paa denne Plads og saaledes indgaa i Yngelreden. Indeholder de derimod meget Dronevoks eller er sorte og hullede, da bør de flyttes tilbage, inden de bliver belagt med Æg. Dette undgaaes lettest, naar de allerede ved Indhængningen anbringes lidt længere borte fra Yngelen, som den bageste Tavle i Huset.

Fra Kredsene.

G1. Københavns Amts BF. afholdt sin aarlige Generalforsamling i „Søpavillonen i København d. 25. April. Til Dirigent valgtes Redaktør N. S. Kristensen. Formanden, Gartner P. Hansen, aflagde Beretning om Virksomheden i det forløbne Aar, hvoraf det fremgik, at der havde været 233 Medlemmer, men da mange ved Aarets Slutning var bleven slettede paa Grund af, at de ikke havde indløst den tilsendte Postopkrævning for 1914, saa var Medlemsantallet for Øjeblikket kun 214. Der har været afholdt 5 Møder med Foredrag, hvoraf særlig de 3 havde været godt besøgte. Den sædvanlige aut. Bipestilsynsmand, H. C. Jensen, Ejby pr. Roskilde, havde undersøgt 314 Bifamilier, deraf var 48 Familier angrebne af Bipest. De valgte 3 Delegerede havde deltaget i Centralmødet i Randers.

Kassereren, Bomforpagter S. Andersen, fremlagde det reviderede Regnskab, hvoraf det fremgik, at der havde været en Indtægt af 612 Kr. 79 Øre og en Udgift paa 593 Kr. 15 Øre, der fordelte sig saaledes: Til Bipestens Bekæmpelse 60 Kr. 01 Øre, til Foredragsholdere 30 Kr., Rejsudgifter til 3 Delegerede til Centralmødet i Randers 81 Kr., til 231 Tidsskrifter 346 Kr. 50 Øre, Avertissementer og Kontorudgifter 73 Kr. 64 Øre og at overføre til næste Aars Regnskab en Kassebeholdning af 21 Kr. 64 Øre. Regnskabet godkendtes enstemmig. Formanden takkede paa Foreningens Vegne Hr. Andersen for hans mangeaarige udmærket ledede Kasserervirksomhed. Ved det derefter foretagne skriftlige Valg af 3 Medlemmer til Bestyrelsen genvælges d'Herrer P. Hansen og Fritz Jørgensen, medens Handelsingartner Hulbjerg, Fortunen, Klampenborg, valgtes i Stedet for Museumsassistent Jensen, der var fraflyttet Kredsen. Bestyrelsen konstituerede sig med P. Hansen som Formand og Hulbjerg som Kasserer. Til Suppleant valgtes Kommunal lærer Lindholm, København. Til som Delegerede at deltage i Centralmødet i DBF. valgtes d'Hr. Grosserer Fritz Jørgensen, Bomforpagter S. Andersen og Gartner Hulbjerg og som Suppleant Gartner H. Jørgensen, Charlottenlund. Til Revisorer genvælges Handelsingartner H. Jørgensen og valgtes cand. pharm. Magnus Meyer.

Det vedtoges at lade afholde 4 Møder i Sommerens Løb, hvoraf et hos Handelsingartner H. P. Hansen i Glostrup, et hos fhv. Købmand H. Nielsen i Lyngby, et (den 8. August) i Skolehaven ved Kløvermarksvej

paa Amager og et Møde efter Bestyrelsens Valg af Sted og Tid, der senere vil blive bekendtgjort i T. f. B. Til Bipestens Bekæmpelse bevilgedes et Beløb af 75 Kr. Flere Medlemmer udtalte Ønskeligheden af, at der blev afholdt et Kursus for Medlemmer, hvor de kunde lære Bipesten og dens Behandling at kende. Der udspandt sig derefter en længere Diskussion om Bipesten, hvoriblandt Kredsen's Tilsynsmand fremførte flere Eksempler paa, at Bipestens store Udbredelse her i Kredsen i væsentlig Grad skyldes, at mange Biholdere var Handeltgartnere og Forretningsfolk, hvis Tid ikke tillod dem selv at passe deres Bier og paa Grund deraf havde engageret en Biavlkskonsulent A., som han kaldte sig, til at røgte deres Bier, og det kunde tyde paa, at vedkommende bragte Bipestmitten fra den ene Bigaard til den anden. Han henstillede til Bestyrelsen, at den forsøgte at faa standset denne Virksomhed og eventuelt fik oplært en Mand til Birøgte, der samtidig kunde assistere ved Eftersyn af Bigaardene og Behandling af bipestsmittede Bifamilier. Formanden udtalte, at Bestyrelsen i længere Tid havde været kendt med disse Forhold, men hidtil havde staaet magtesløs her overfor; men han troede, at Bestyrelsen nu havde fundet en Mand, der var i Stand til at paatage sig en saadan Virksomhed, ligesom Bestyrelsen var villig til at støtte ham paa flere Omraader; foreløbig var det Bestyrelsens Mening, at denne Mand, der selv havde en meget stor Biagard og var en anerkendt dygtig Biavler, skulde ledsage og assistere Tilsynsmanden for derved at faa den praktiske Uddannelse, som maatte anses nødvendig, for at Bestyrelsen kan anbefale ham.

Generalforsamlingen sluttede Kl. 11 $\frac{1}{2}$ Eftm.
P. Hansen.

Skovby Herreds B.F. afholdt Generalforsamling i Særslev d. 29. Marts. Regnskabet for 1913, der udviste en Indtægt af 327 Kr. 96 Øre, Udgift 118 Kr. 80 Øre og en Kassebeholdning paa 209 Kr. 16 Øre, godkendtes. Der har i 1913 været omsat Stader, Redskaber og Foder igennem Foreningen for ca. 400 Kr. Foreningen talte 122 Medlemmer, deraf var 95 Holdere af „T. f. B.“, en Fremgang af 18 Tidsskriftholdere.

Til Medlemmer af Bestyrelser genvalgte Maltgører Vilh. Jensen, Sønderød, Skræddermester R. Steffensen, Jullerup, og valgte Mejeribestyrer Larsen, Skovby. Revisorerne genvalgte. Som Delegerede til Centralmødet i Slagelse valgte Formanden og Maltgører Vilh. Jensen. Som Distriktsformand for Særslev valgte S. Madsen, Kosterlev Mark.

Foreningen holder Møde den 8. Maj i Gamborg, 24. Maj i Skamby, 7. Juni i Smidstrup, 23. Juni i Sønderød, i Juli Møde i Brendrup sammen med Vends Herreds B.F., sidst i Juli Møde i Kosterlev, hvor DBF.s Biavlsskole ventes at komme til Stede. Det vedtoges at lade to Medlemmer uddanne paa et Bipestkursus, hvis et saadant bliver afholdt.
L. O.

Hads Herreds B.F. afholdt sit første Sommermøde hos J. Frandsen, Assedrup

Mark, d. 26. April. En stor Del af Foreningens Medlemmer var mødte. Et Udkast til Love var fremlagt, men udsattes til næste Møde. Dernæst bestemtes det at afholde det vedtagne Kursus paa følgende Steder: i Gylling den 21. Maj, Beder 22., Boulstrup eller Hou den 23. og i Odder den 24. med pens. Lærer Rosenkjær som Leder. Møderne begynder pr. Kl. 2 Eftmd. Udenforstaaende kan deltage mod at betale 1 Kr. ved Indmeldelsen.
Niels Simonsen.

Aarhus og Omegns B.F. afholdt d. 4. April et godt besøgt Møde i Aarhus, hvor Formanden bød Velkommen og indledede med at meddele et Forslag fra Bestyrelsen om at anvende ca. 100 Kr. af Foreningens Midler til Afholdelse af 4 à 5 Møder i Kredsen sidst i Maj eller i Begyndelsen af Juni Maaned, og Bestyrelsen vil søge at formaa en dygtig Biavlslærer til at holde Foredrag og fremkomme med praktiske Vink, især til Begyndere i Biavl. Efter nogen Diskussion vedtoges Bestyrelsens Forslag, og Møderne agtes afholdt i Hørret, Harlev, Borum, Lisbjerg og Aarhus Mark; men nærmere Meddelelse derom vil ske saavel her i Bladet som i de lokale Blade.

N. Veng, Hørret, forespurgte, om der ikke kunde gøres noget for at fastsætte en ensartet Honningpris indenfor Kredsen, og Formanden lovede ved Afholdelsen af næste Møde i Juni Maaned at foreslaa et Udvalg nedsat til at fremkomme med Forslag i den Retning.

Mødet sluttede med Indtegnning af flere nye Medlemmer.

Tim og Omegns B.F. afholdt den 27. Aar sin aarlige Generalforsamling. Regnskabet for 1913 fremlagdes og godkendtes. Efter Tur afgik 3 af Bestyrelsens Medlemmer. Valgte blev Landpost M. Mortensen, Stadil, og Gaardejer F. Grønlund, V. Tim. Genvaigt blev Smed N. Asmussen, Thorsdal. Efter nogen Diskussion om Bekæmpelsen af Bipest blev det bestemt, at de Steder skulde undersøges i Aar, hvor der tidligere var fundet Pest. Det overlodes til Bestyrelsen at træffe nærmere Ordning. Det vedtoges at søge om Tilskud til Hjælp til Afholdelse af et 4 Dages Kursus.

J. K. N. Jensen.

Hjørring Amts B.F. afholdt 14. April Generalforsamling i Hjørring. Formanden, Lærer Jensen, Badskær, bød Velkommen og gav Meddelelse om sidste Aars Honninghøst, der maa betragtes som god baade hvad Kvalitet og Kvantitet angaar, samt gav Beretning om Møder, afholdt i sidste Aar, samt det ligeledes sidste Sommer afholdte 4 Dages Kursus i Bindslev, der var meget vellykket. Regnskabet fremlagdes; det udviste en Indtægt af 323 Kr. 57 Øre og en Udgift af 336 Kr. 46 Øre, altsaa et Underskud paa 12 Kr. 89 Øre; men da Foreningen ejer en Bankbog paa 50 Kr. 35 Øre, er det virkelige Resultat en Beholdning paa 37 Kr. 36 Øre. Regnskabet godkendtes enstemmigt.

Ved Behandling af Arbejdsplan for indværende Aar vedtoges det at afholde en Udstilling i 2 Dage i Hjørring sammen med Landøkonomisk Selskabs Udstilling. Til Ord-

ningskomité valgte Overpostbud J. Mikkelsen, Biavler Ibsen og Tømmer S. Sørensen, alle af Hjørring. Formanden skaffer Dømere. Til Præmier yder Foreningen 50 Kr., og forhaabentlig faas et lignende Beløb af Selskabet, men det vil jo ikke friste mange til at udstille. Æren bliver Hovedsagen.

Det vedtoges at afholde et 4 Søgnedags Kursus til Sommer paa Kvissel Højskole med Biavllærer Chr. Back som Leder. I de forskellige Egne vil, efter Anmodning til Bestyrelsen, blive afholdt Møder om Biavl med praktisk Anvisning paa Biernes Behandling.

De afgaaende Bestyrelsesmedlemmer, Lærer Jensen, Elling, Biavllærer Chr. Back, Stenum, Købmand Jens Nielsen, Hjørring, og Landmand Hansen, Pinden, Jerslev, genvalgte enstemmigt. Købmand Jens Jørgensen, Hjørring, genvalgte som Revisor.

Da Foreningen nu tæller 97 Medlemmer, valgte 3 Delegerede til Centralmødet i Slagelse, nemlig Formanden, Chr. Back og Jensen, Elling.

Næste Aars Generalforsamling afholdes i Frederikshavn.

—n.

Skern og Omegns B.F. afholdt Lørdag den 7. Marts sin aarlige Generalforsamling paa Skern Missionshotel. Regnskabet, som godkendtes, udviste en Indtægt paa 262 Kr. 80 Øre og en Udgift paa 170 Kr. 30 Øre. Overskud 92 Kr. 50 Øre. Det vedtoges at lade afholde et 6 Dages Kursus i Biavl i Juni Maaned med Biavllærer Grønning som Leder. De 4 Dage afholdes Kursuset i Videbæk, saafremt der melder sig 10 Deltagere. Deltagelsen er gratis for Medlemmer, og Indmeldelse sker til Formanden, N. Chr. Nielsen, Gauer Skole pr. Skern, inden 5. Maj. De andre 2 Dage afholdes Kursuset i Skern.

Af Bestyrelsen afgik efter Tur N. Chr. Nielsen, Gauer, Karl Madsen, Sædding, og A. Møller Andersen, Kløkmose, som alle genvalgte. I Stedet for Joh. P. Thoft, Staining, som er afgaaet ved Døden, valgte Smed S. Knudsen, Nørre Vium. Som Revisorer genvalgte Mads Thoft og Lærer Lillelund, Skern.

N. Chr. Nielsen.

Et og Andet.

Tyvelse, Veterslev (Midtsjæll.), 20. April.

Mine 29 indvintrede Familier har overvintret godt. For saa vidt! Intet Bugløb eller anden Skade, men 4 Familier viser sig i Dag at mangle Dronning, 2 af dem har Pukkelyngel, og nogle har mindre gode Dronninger. Honninghøsten i 1913 var op imod 400 kg. Jeg har ikke set Pest i Bigaarden endnu.

H. J. Lambert.

Holstebro, 22. April.

Smuk Overvintring. Bierne trækker helt livligt.

A. H. Vorbeck.

Øen Wights Sygdommen. Efter hvad W. Herrod, Medredaktør af „British Bee Journal“, oplyser, skal det være en Fejltagelse, naar det i en i „T. f. B.“ 1913

Nr. 17 optaget Artikel af Joseph Tinsley hedder, at Øen Wights Sygdommen endnu ikke viser noget Tegn paa Tilbagegang. Som Redaktør af „B. B. J.“ mener Herrod, at han har den bedste Anledning til at dømmeherom, og han anser det for sikkert, at Sygdommen nu er begyndt at tage af med Hensyn til Udbredelse i enkelte Distrikter, hvor den før fandtes, er den nu forsvunden.

Det gælder forøvrigt om denne Sygdom som om Bipesten, at Skylden for den store Udbredelse, den har faaet, delvis skyldes Biavlerne selv. Et, siger H., er uigendriveligt bevist, og det er, at Sygdommen er bleven spredt om af skødesløse Biavlere. Derfor mener Regeringens Kontor for Landbrug, at Sygdommen ikke vil kunne udryddes, før man faar en „Lov om Bisygdomme“.

Italienerne er ikke fuldstændig immune mod Sygdommen. H. har set flere Eks-emp-ler paa, at italienske Bifamilier har kunnet blive stærkt angrebne af Sygdommen.

Brevkasse.

Lov om Bipestens Bekæmpelse (1. April 1914) indeholder følgende Bestemmelser, som gælder alle Amter i hele Landet (Bornholm undtagen):

§ 3. a) Det paahviler Ejeren af ethvert Stæde, der er angrebet af Bipest, eller som frembyder Mistanke om denne Sygdoms Tilstedeværelse, uopholdelig at gøre Anmeldelse herom til den af Landbrugsministeren anerkendte Fællesledelse for Biavlsforeninger her i Landet.

Endvidere er det i Henhold til § 3 i), 4. Stk., forbudt, at afhænde, bortflytte, udlaane eller bortgive Boliger, Bier, Tavler eller Redskaber fra smittede Bigaarde uden Tilladelse fra Fællesledelsen eller dennes Tilsynsmand.

Ifølge Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af 8. Maj 1909 er det i Henhold til § 3 i) i forannævnte Lov i alle Amter i Landet forbudt:

at lade Fodring af Bier foregaa i det fri, at anbringe Tavler, Honningbeholdere eller lignende Genstande, gennem hvilke Smitte kan befordres, paa en saadan Maade, at Bier kan faa Adgang til dem, at lade uddøde Stæder saa vel som Biboliger med tom Tavlebygning henstaa saaledes, at Bier kan faa Adgang til dem.

Tilsynsmanden bør medføre: Lister til Tavlebærere: 125 cm lange, 8×8 mm svære.

Kunstattavlestrimler, af ægte Bivoks, til Ledere: 25 cm lange, 15 mm brede.

Runde Traadsøm: 2 cm lange (til Sammenslaaning af Lister til Tavlebærer og til Afstandsmaale).

Lysol til Desinficering: blandes med koldt Vand. 3 pCt. Lysol til Huse og Redskaber, 1 pCt. til Hænderne.

Cellebeskyttere til Indfangning og Opbevaring af Dronninger.

Samt Autoriseringsbevis, Arbejdsbog, Protokoll — og Røglæser.

Kredsformænd i DBF.

19 a. Nordslesvigs BF. Rødding-Kredsen er opløst. Derimod er der i Egnen omkring Gram og Rødding stiftet Foreningen „Bisamfundet“ med Købmand A. Grøndahl, Langetved, som F. I. N. Hansen, Thiset, NF. Chr. Andersen, Gram, S.K.

19 e. Bylderup BF.: Ole Olesen, Fanderup, F. Andr. Husted, Bylderup, NF. Heinr. Lorenzen S.

Foreningsmeddelelser.

Horns Herreds BF. afholder Foraarsgeneralforsamling i Dalby Kro Søndag d. 10. Maj Kl. 3 Eftmd. Dagsorden: Regnskabet fremlægges til Godkendelse. Arbejdsplan for Sommeren 1914. Forslag om Fællesindkøb af Redskaber og Kunsttavler.

N. Petersen.

Holbæk Amts BF. afholder Kr. Himmelfartsdag (d. 21. Maj) Møde Kl. 1 $\frac{1}{2}$ hos Hmd. Kr. Jeppesen, Højby S., samme Dag Kl. 6 hos Husflidslærer P. Hansen, Asnæs, hvor Biavlslærer S. Hansen, Tølløse, taler. Enhver, som har Interesse for Biavlen, indbydes.

R. Larsen.

Faaborg og Omegns BF. afholder Møde den 17. Maj Kl. Eftmd. hos Hmd. Hans Jensen Skovvejen, Millinge. Hans Jensen forærer til Kredsen nogle Stader med Bier, som vil blive bortsolgt. Sommerplanen lægges. Talrigt Møde ventes. Bestyrelsen.

Svendborg og Omegns BF. afholder Foraarsmøde Søndag den 10. Maj Kl. 2 Eftmd. hos Fabrikant Kr. Pedersen, Tved, hvor en Del Stader og Redskaber vedrørende Biavlen vil blive fremstillet. Der gives praktisk Vejledning i Biernes Foraarsbehandling. Til Forhandling er følgende: Anvendelsen af Foreningens Midler. Arbejdsplanen for Sommeren. Nye Medlemmer optages. Venner af Biavlen indbydes.

Vilh. Lund.

Wedellsborg Birks BF. De Medlemmer, som har bestilt Stader og Vokstavler igennem Foreningen, anmodes om at afhente Varerne hos undertegnede.

P. Hansen, Skovfoged.

Vesterhæsing og Omegns BF. afholder Møde Søndag d. 17. Maj Kl. 2 Eftmd. hos Husmand Hans Chr. Hansen, Mellemhaven (ved Haagerup). Dronningavler A. Nielsen, Vejstrup, har lovet at komme til Stede som Foredragsholder. Enhver, som interesserer sig for Biavl, er velkommen. Nye Medlemmer optages. Det resterende Medlemskontingent bedes betalt ved dette Møde. De bestilte Tavler og Redskaber er ankommen og kan afhentes hos Landpost Fr. Hansen, Højrup St.

A. Nielsen.

Storehedinge og Omegns BF. afholder Møde hos Værkfører Chr. Jensen, Storehedinge, Søndag d. 24. Maj Kl. 3 Eftmd.

Bestyrelsen.

Nørager og Omegns BF. Medlemmer, der ønsker deres Bigaarde bedømt, bedes sende Meddelelse derom, ledsaget af 50 Øre for hver Bigaard, senest d. 17. Maj. Grynderup, Nørager. Niels Ulrik.

Selskabet „De fynske Bivener“ holder Møde Søndag den 17. Maj Kl. 2 Eftmd. paa Husmandsskolen ved Odense. Blandt andet vil der blive taget Bestemmelse om Selskabets fremtidige Stilling overfor Bipestens Bekæmpelse. Talrigt Møde forventes.

A. Zinglersen.

Aalborg Amts BF. De Medlemmer, som ønsker deres Bigaarde bedømt i Aar, bedes anmelde det til undertegnede inden 25. Maj d. A., vedlagt 50 Øre. Bedømmelsen vil blive paabegyndt først i Juni Maaned d. A. af undertegnede. Alle Yngeltavlerne skal ifølge Vedtægten være optalt og noteret paa Husene, før Amtsdommeren kommer. Alle Biavlere bør lade deres Bigaarde bedømme for at lære den rette Behandling.

Peder Barkesgade 32, Aalborg.

J. C. C. Bech.

Aalborg Amts BF. Bigaarden er paa Landboforeningens Forsøgsmark. Biavlsskolen begynder Lørdag den 2. Maj d. A. og vedbliver hele Sommeren hveranden Lørdag fra Kl. 1 til 3 Eftmd. til ind i September. De Medlemmer, der ønsker praktisk Vejledning i Biavl, opfordres til at møde hver Gang for at faa det størst mulige Udbytte af Undervisningen. Nye Medlemmer optages i Foreningen ved Henvendelse enten til Kredsformændene eller til undertegnede.

Peder Barkesgade 32¹, Aalborg.

J. C. C. Bech, Biavlslærer.

Vallø og Omegns BF. afholder ekstra Generalforsamling og Bortlodning paa Vallø Gæstgivergaard Søndag den 19. Maj Kl. 2 $\frac{1}{2}$. Ved Generalforsamlingen vil der foreligge Forslag om Forandring af Vallø og Omegns BF.s Love § 2, 4 og 5.

Bestyrelsen.

Foreningsmeddelelserne fortsættes paa Omslagets 3die Side.

Indhold af dette Nummer :

Amerikansk og tysk Bipestforskning	71
Bipesten i Amerika	75
Biernes Farvesans	76
Biavl 1876—78 og 1913—14	79
Brevkasse	83
Dronningavl for den lille Biavl	78
En Forbedring af Mac Evoy's Metode	70
Egner Danmark eller Danskerne sig ikke for Biavl?	74
Et og Andet	83
Fra Kredsen	81
Foreningsmeddelelser	84
Gavnlig Vink	81
Hvorledes kommer vi af med Bipesten?	77
Megen Yngel i urette Tid forringer Honningudbyttet	78
Skrællegaslen	79

Bladet udgaar den 15. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. de 6 Sommermaaneder.

Nr. 7.

15. Maj. 1914.

48. Aarg.

Meddelelse

fra

Fællesledelsen for Danmarks Biavlerforeninger.

II.

Som fastsat paa Hovedbestyrelsens Møde i forrige Maaned samledes Bipestudvalget i Gaar i Odense for at tage endelig Bestemmelse om Arbejdsplanen for Bekæmpelsen af Bipesten i indeværende Aar. Alle Amtskredsene havde trods den forholdsvis korte Tid, der var forløben siden Udsendelsen af den forrige Meddelelse — „T. f. B.“ for 15. April — indsendt Meddelelse om, hvad der ønskedes foretaget mod Bipesten i indeværende Aar, og om, hvor stort et Beløb der ialt ønskedes anvendt til dette Arbejde. I de 10 Amtskredse var man klar til at tage fat paa Arbejdet under de nye Forhold, og kun i et Amt synes man at være kørt i Staa, vist nærmest paa Grund af Formandskifte. Men ogsaa i dette Amt vil det forhaabentlig komme i Gang igen. Efter de indkomne Meddelelser ønskedes der ialt i de 11 Amtskredse anvendt ca. 10,500 Kr., derunder 450 Kr. til 9 korte Kursus i Bekæmpelse af Bipest. De Midler, der staar til Fællesledelsens Raadighed, var imidlertid ikke

tilstrækkelige til, at der kunde tilsiges Kredsene fuldt Tilskud — d. e. Halvdelen fra Staten og Fjerdedelen fra Hovedforeningen —, og det blev derfor nødvendigt at nedsætte Beløbene for enkelte Amtskredsens Vedkommende for at faa Arbejdet nogenlunde fordelt over hele Landet — selvfølgelig under fornødent Hensyn til Bipestens Optræden i de forskellige Dele af Landet —, saaledes at det samlede Beløb ikke overskred 9000 Kr.

Efter den derved fremkomne Arbejdsplan vil der i de forskellige Amtskredse kunne forventes fuldt Tilskud, beregnet efter hele det anvendte Beløb, naar nedennævnte Beløb ikke overskrides:

Nordsjælland	1400 Kr.
Sydsjælland	1200 —
Maribo Amt	350 —
Fyns Stift	800 —
Vejle og Ribe Amter	1700 —
Nordjylland	900 —
Aalborg Amt	300 —
Ringkøbing Amt	1100 —
Randers Amt	400 —
Aarhus Amt	400 —
Viborg Amt	500 —

I disse Beløb er indbefattet Udgifterne ved ialt 9 korte Kursus, beregnet efter 50 Kr. for hvert Kursus, men da Kredsene ogsaa skal bære deres Del af Udgifterne ved disse Kursus, vil der sandsynligvis ikke medgaa et nær saa

stort Beløb, især da Kursusene, som alle bliver ledet af autoriserede Tilsynsmænd, jo i de fleste Tilfælde vil kunne bringes til at falde sammen med vedkommende Tilsynsmands Arbejde i den ham anviste Kreds, og naar saa Lederen delvis honoreres ved Betaling for det under Kursuset udførte Arbejde med peetsyge Stader o. lign., vil en mindre Tillægsbetaling for hans særlige Arbejde som Lærer eller Leder af Kursuset jo være tilstrækkelig.

Førudsætningen for Tilskud i Forhold til ovennævnte Beløb er selvfølgelig i alle Tilfælde den, at vedkommende Amtsforening udreder mindst den ene Fjerdedel af det anførte Beløb. Stans Tilskud kan i intet Tilfælde overstige Halvdelen af det anvendte Beløb og Hovedforeningens ikke over Fjerdedelen, og dette gælder ogsaa de Udgifter, der følger af de korte Kursus i Bipestbekæmpelse. — Med Hensyn til de ovenanførte Beløb ønsker jeg dog at tilføje, at vel gælder det, at Fællesledelsen ikke paatager sig nogen Forpligtelse med Hensyn til at yde Tilskud i Forhold til det Beløb, hvormed den for den paagældende Amtskreds anførte Sum overskrides, men medens man i tidligere Aar bestemt maatte holde paa, at ingen Kreds kunde faa større Tilskud, end der var stillet den i Udsigt, selv om enkelte Kredse ikke brugte hele det Beløb, der var bevilget, saa har Fællesledelsen i Aar ikke haft nogen Betænkelighed ved at vedtage, at hvad der spares i en enkelt Kreds, kan anvendes i en anden, og for saa vidt den samlede Udgift ved Arbejdet mod Bipesten i hele Landet ikke overstiger 9000 Kr., vil der kunne ventes fuldt Tilskud af hele det anvendte Beløb, selv om der i enkelte Amtskredse finder Overskridelser Sted.

I Fællesledelsens Forretningsgang er der sket den Forandring, at medens Formanden hidtil har været baade Sekretær og Kasserer tillige, saa vil de to sidstnævnte Bestillinger nu, da DBF. fremtidig bliver pekuniært interesseret i Arbejdet efter Bipestloven, overgaa til Foreningens Sekretær, Stabsserjent Bjerregaard, Fredericia, til hvem alle skriftlige Henvendelser vedrørende Bipestarbejdet derfor fremtidig bedes sendte.

En Meddelelse om Formen for de fremtidige Regnskaber fra Kredsene vil fremkomme i det næste Nr. af Tidsskriftet, og et Forskud paa det efter fornævnte Summer beregnede Tilskud vil blive tilstillet Kredsformændene i Slutningen af Maj Maaned.

Holsteinsminde, den 12. Maj 1914.

Carl Hansen.

Tilsynsmændene og deres Arbejde.

Af Carl Hansen, Holsteinsminde.

Forskellige Henvendelser til mig i Egenskab af Bipestudvalgets Formand — dels i Form af Forespørgsler, dels af Anker af forskellig Art — giver mig Anledning til nogle Bemærkninger, som maaske kan tjene til Vejledning baade for Tilsynsmændene og for de stedlige BF., hvis Bestyrelser jo har den egentlige Ledelse af det praktiske Arbejde mod Bipesten i deres Hænder.

Der har paa sine Steder hersket nogen Meningsforskel med Hensyn til Tilsynsmændenes Berettigelse til at undersøge Folks Bigaarde og behandle de forefundne Pesttilfælde. Der er Tilsynsmænd, der har ment, at de kunde optræde paa egen Haand. Men dette er ikke rigtigt. Tilsynsmændenes Autorisation er kun et Slags Duelighedsbevis, en Anerkendelse af, at de er i Besiddelse af saadanne Egenskaber, at de anses for skikkede til at fungere som Tilsynsmænd efter Bipestloven; men paa egen Haand kan de ikke virke. Naturligvis er de berettigede til — ligesom enhver anden Biavler — at hjælpe andre Biavlere, ogsaa med at behandle peetsyge Bifolk — gratis eller for Betaling, som de privat kan enes om —, men de har ingen Ret til at fungere som Tilsynsmænd, uden at de er antaget dertil af en lokal Forening med Fællesledelsens Samtykke. Først da har de den Ret, som Loven hjemler dem, til at udføre de forskellige Arbejder, som paahviler dem, og til at skride ind hos de uvillige Biavlere, og kun det Arbejde, de udfører efter Aftale med den lokale Ledelse, kan de føre ind i

deres Arbejdsbøger. Det er derfor nødvendigt, at der forud for Arbejdets Paabegyndelse træffes den fornødne Aftale om, hvor og hvorledes Arbejdet skal udføres, men der er selvfølgelig intet til Hinder for, at der f. Eks. træffes Aftale med en Tilsynsmand om, at han skal tage ud efter Anmodning fra Biavlere indenfor en nærmere bestemt Egn. En saadan Ordning kan rimeligvis mange Steder være praktisk.

En anden Art af Henvendelserne er Klagerne. Der kommer hvert Aar direkte eller indirekte Klager over forskellige Tilsynsmænd. Som Formand for Fællesledelsen har jeg ikke taget disse Klager altfor alvorligt. Tilsynsmændenes Arbejde er vanskeligt og mange Gange utaknemligt, og selv den mest samvittighedsfulde Tilsynsmand er udsat for, at der klages over ham. Kun naar navngiven Mand har staaet bagved en Klage over et bestemt Forhold fra Tilsynsmandens Side, er der foretaget en Undersøgelse, og af den Art har der ikke været ret mange Tilfælde. Mere i Almindelighed klages der over, at der udføres for lidt Arbejde for det Vederlag, der ydes, og det kan ikke nægtes, at der somme Steder er noget i det.

Trods Fællesledelsens Advarsel i tidligere Aar har enkelte Tilsynsmænd en udpræget Tilbøjelighed til at „desinficere uddøde Biholger“. Hvordan denne „Desinfektion“ er foregaaet, ved jeg ikke. Men der er forekommet Tilfælde, hvor en Tilsynsmand har ladet sig forevise forhaandenværende tomme Biholger, ja endogsaa tomme Kuber, hvorefter han har fejlet det værste Støv og Smuld ud, stænket Huset eller Kuben med Lysol og saa opført det hele i Arbejdsbogen og senere i Regningen à 50 Øre pr. Stk. Det er dyrt Arbejde, og det er uforment. Kun i Egne, hvor der er Pest, skal Tilsynsmanden rense og desinficere de Boliger, der henstaar med Tavlebygning af uddøde Bifolk, naar han formoder, at Stedet er død af Pest. En større Mængde „Desinfektioner“, særlig i Egne, hvor der ikke er mange Pesttilfælde, vil fremtidig ikke blive godkendt af Fællesledelsen. Biavlerne bør selv rense deres tomme Bihuse efter Anvisning af Tilsynsmanden. Det maa være Reglen.

Der er ogsaa ofte anket over, at der er for mange Arbejdsdage i Forhold til det udførte Arbejde. Ogsaa dette er der noget i. Men vi maa her huske paa, at Regnvejr o. l. godt kan hindre Arbejder i Bigaarden i mange Dage, og dette gaar særlig ud over de Tilsynsmænd, der arbejder langt fra deres Hjem. Men selv om der tages et stort Hensyn til saadanne af Vejrforholdene nødvendiggjorte Forsinkelser, saa bliver der dog flere Tilfælde tilbage, hvor Arbejdsbøgerne bærer Vidne om, at Arbejdstiden i de enkelte Dage maa have været af meget indskrænket Værdighed. Dette vil imidlertid kun den lokale Ledelse kunne dømme om og om fornødent tage Forholdsregler imod. Efter min Erfaring trænger der ikke til Kontrol for de allerfleste Tilsynsmænds Vedkommende. Langt den største Del af dem arbejder upaaklageligt. Men er der en enkelt imellem, der trænger til at ses paa Fingrene, saa maa den lokale Ledelse besørge Kontrollen. Det er den lokale Forening, der i første Række bør sørge for, at Arbejdet udføres forsvarligt i alle Maader og uden unødvendig Udgift.

Endelig vil jeg gerne gøre opmærksom paa et Forhold, om hvilket der vistnok raader nogen Uklarhed. Det vedrører Antagelsen af Tilsynsmændene. Fællesledelsen har hvert Aar — ogsaa i Aar — forespurgt de forhaandenværende Tilsynsmænd, om de er villige til at stille sig til Raadighed, og i saa Fald hvor de ønsker at arbejde. Nogle svarer selvfølgelig Nej af en eller anden Aarsag, og de gaar saa ud af Betragtning det Aar. Af dem, der stiller sig til Raadighed, er der kun faa, der kan og vil arbejde udenfor deres egen Egn. De fleste vil kun arbejde i en snæver Kreds, og under Hensyn her til fordeler saa Fællesledelsen Tilsynsmændene til de forskellige Amter. Men denne Fordeling maa kun betragtes som en Anvisning paa, hvem der staaer til Raadighed. Det er Amtskredsens Ledelse, der forhandler nærmere med Tilsynsmændene, og er der imellem de anviste Tilsynsmænd en eller anden, som Amtskredsen ikke ønsker at antage, saa staaer det den frit for, om den vil forhandle med ham eller ikke.

Vi har i det hele for faa Tilsynsmænd, særlig i forskellige jydsk Am-

ter. Jeg kommer derfor tilbage til det, jeg tidligere har skrevet om. Vil vi sikre os det fornødne Antal af brugbare Tilsynsmænd, saa maa de lokale Forøninger sørge for at faa uddannet og autoriseret dertil egnede Mænd. Først naar hver BF. har sin eller sine i Eggen kendte Tilsynsmænd, er vi naaet til den Ordning, som er nødvendig for Arbejdets faste og rolige Gang.

Foraarsfodring eller Efteraarsfodring?

Af Jan Greve.

„Det almindelige Spørgsmaal blandt Biavlerne synes at være: Hvor lidt Honning gaar det om Efteraaret an at lade Bierne beholde i Staderne, uden at de skal risikere at dø af Hunger? Der burde spørges: Hvor megen Honning kan der om Efteraaret stoppes ind i Staderne, uden at der opstaar Fare for, at Dronningen til Foraaret skal komme til at mangle Plads for sine Æg?“

Disse Ord af den fremragende amerikanske Biavler Dr. C. C. Miller bør alle Biavlere mærke sig. Dr. Miller har ved de udmærkede Resultater, han har opnaaet, bevist, at han forstaar at behandle sine Bier saaledes, at de giver Udbytte.

For frem for alt bør Begyndere lægge sig Dr. M.s Raad paa Hjerte. Thi de er vel mere end de ældre Biavlere udsatte for at ligge under for Fristelsen til at spare paa Pengeudlægget om Efteraaret og tænke som saa: Med hvad de nu har, hjælper vel Bierne sig til Foraaret, og da finder de nok nogen Honning ude, saa at jeg kan slippe for at koste saa meget paa dem. Aa, ja, der kan vel ogsaa være ældre Biavlere, som giver efter for Fristelsen til at være for sparsommelige med Foderet om Efteraaret, naar de skal ud med de mange Kroner, som er nødvendige for at faa Staderne saa vel forsynede, som de burde være. De fleste af os har jo ikke saa overflødig meget af Kroner at rutte med. Og da kan det jo falde vanskeligt nok at praktisere den gamle, gode Regel, at man aldrig maa spare paa Foderet om Efteraaret, fordi Sparsommelighed her er den slettest mulige

Økonomi — selv om man i Teorien ved, at Reglen er god.

Reglen er i Virkeligheden god. Derom tvivler næppe nogen lidt erfareren Biavler. Hvis vi kunde gøre sikker Regning paa, at Foraaret vilde blive gunstigt for Bierne, med varmt og roligt Vejr og passende megen Væde, saa kunde Sagen stille sig anderledes. Men hvor ofte har vi vel saadanne gode Foraar? Her hos mig er det i ethvert Tilfælde en sjælden Undtagelse. Hvad hjælper det, om der kan være en Del Blomster og lidt Honning at finde ude, naar kølig Luft, Regn og Blæst eller endog Frost og Sne hindrer Bierne i at bringe Honningen ind? Eller naar Vejret er saa ustadigt og saa farligt for Bierne, at der er større Skade ved, at de flyver ud, end ved, at de bliver siddende uvirksomme inde?

Her kunde vel nogen ville gøre den Indvending, at der jo kan raades Bod paa Skaden ved at fodre om Foraaret. Ja, hvis Bierne er saa knapt forsynede fra Efteraaret af, at de risikerer at lide Nød, saa faar man jo fodre om Foraaret; det er naturligvis bedre at fodre end at lade Bierne lide Nød. Men det er af mere end én Grund bedre, at de er saa velforsynede om Efteraaret, at det ikke bliver nødvendigt at fodre om Foraaret. Er man nødt til at fodre, bør man, og frem for alt Begynderen, give et for længere Tid tilstrækkeligt Kvantum Foder i saa kort Tid som muligt, i Løbet af et Par Aftener, og paa denne Tid af Aaret helst Honning, ikke Sukker.

Der er rigtignok ikke saa faa Biavlere, som holder paa, at man om Foraaret bør ved en gennem længere Tid fortsat svagere Fodring opmuntre Bierne til en stærkere Yngelopfødsning. Jeg vil naturligvis ikke benægte, at erfarne Biavlere kan benytte denne Fremgangsmaade uden Risiko, og at der kan være de Egne og de Forhold, under hvilke den endog kan være fordelagtig. Men Begyndere bør, tror jeg, i Reglen ikke indlade sig paa den. Der er nemlig mere end én Hage ved denne Slags Fodring. For det første volder den en Del Besvær, som, hvis man har et større Antal Bifamilier, ikke vil blive saa ganske ringe. Det skulde undre mig, om der ikke vil være mere end én Biavler, for hvem denne Fodring,

som maa fortsættes gennem flere Uger, vil blive saa besværlig, at den ikke vil blive udført saa regelmæssigt, som den maa udføres, om den skal føre til Maalet. Dernæst er den heller ikke uden sin Risiko, og Begynderen bør betænke sig vel, før han indlader sig paa den. Bierne kan ved den blive lokket til at udvide deres Yngelleje saa meget, at de i en paafølgende Periode af koldt Vejr ikke er i Stand til at dække det hele Yngelleje. Biklyngen nødes af Kulden til at trække sig sammen paa et mindre Antal Tavler; de maa derfor forlade de yderste Tavler, og Følgen bliver da let, at en Del Yngel dør. Endnu større er den Fare, som opstaar derved, at Bierne lokkes til at flyve ud i daarligt Vejr med den Følge, at mange Bier stivner og dør under Vejs og ikke kommer tilbage til Stedet. At man om Foraaret kan „fodre Bierne ud af Stedet“, er en vel kendt, sørgelig Erfaring. Det kan hændes, at en Familie efter en saadan Fodring i et ugunstigt Foraar kan være svagere i Maj, end den var ved Udvintringen i Begyndelsen af April.

Hertil kommer, at der til denne Drivfodring bør bruges Hønning, ikke Sukker. Til Opfødning af Yngelen er Hønning utvivlsomt meget bedre end Sukker. Men hvor mange af de Biavlere, som om Efteraaret har ment at maatte spare paa Vinterfoderet, har vel om Foraaret Hønning nok til en langvarig Drivfodring?

I et af sine sidste Numre siger det ansete amerikanske Tidsskrift „Gleanings“: „Ved Drivfodring gør Begyndere ofte mere Skade end Gavn“, og deri har det utvivlsomt Ret. Der er mange Ting, som den kyndige og erfarne Biavler uden Fare kan gøre, men som Begynderen ikke bør indlade sig paa.

Under almindelige Forhold er Drivfodringen næppe heller nødvendig for en god og rask Udvikling af Bifamilierne. Det er mærkværdigt, hvor godt en Bifamilie kan udvikle sig om Foraaret uden nogen Indgriben fra Biavlerens Side, naar den blot har en god Dronning, rigeligt Forraad og god Pakning. Jeg er mere end én Gang bleven overrasket ved at se, hvor godt det om Foraaret er gaaet frem med en god og velforsynet Bifamilie selv un-

der meget ugunstige Vejrforhold. Bierne faar ligesom Mod og Selvtillid, naar de, for at tale med Doolittle, „har Millionerne hjemme i Huset“. „Jeg tror“, siger den skarpe Iagttagere Dr. Miller, „at Bifamilierne udvikler sig hurtigere, naar de har et for dem synligt Forraad til fremtidigt Brug.“

Tidligere, da jeg ikke gav saa rigeligt Vinterforraad, trak Sværmningen meget ofte ud til omkring St. Hanstid eller endog til Begyndelsen af Juli, uagtet jeg til den Tid drev en Del paa med Foraarsfodring. Nu har jeg i en længere Række af Aar haft mine Familier sværmemodne i Slutningen af Maj eller i de allerførste Dage af Juni, uagtet jeg er omtrent fuldstændig ophørt med at fodre om Foraaret. I de sidste 12 Aar er det næsten aldrig hændt, at en Forsværm er kommen senere end 3. Juni. Men saa har ogsaa Bierne haft Forraad nok i Staderne og har ikke behovet at spare.

Der er dog en Slags Foraarsfodring, hvis den da kan kaldes Fodring, som trygt kan bruges, ogsaa af Begynderen. Det er Fodring med overgemte Hønningstavler. Ved denne Fodring er der ingen Risiko. Enten jeg lader Bierne have disse Hønningstavler i Stedet fra Efteraaret af, eller jeg opbevarer dem Vinteren igennem udenfor Stedet og hænger dem ind til Bierne om Foraaret, kommer ud paa ét, naar Bierne blot faar dem tidligt nok. Hvis de bageste Tavler i Stedet plejer at blive fugtige og mugne om Vinteren, kan det være hensigtsmæssigt at opbevare saa mange Hønningstavler, som Bierne kan undvære i Vinterlejet, i et tørt Rum inde i Huset og lade Bierne faa dem tilbage, naar Foraaret kommer. Men denne Fremgangsmaade kan jo blot uegentlig kaldes Fodring.

Jeg begyndte denne Artikel med et Citat, jeg vil ogsaa ende den med at citere en Udtalelse af en af de mange praktiske og meget erfarne amerikanske Biavlere. I „Gleanings“ for 1908, 15. Decbr., siger M. H. Mendleson: „Jeg synes om Stader med et Vinterforraad af 40—50 Pd. Familier, som har gode, kraftige Dronninger, og som i Juni og Juli er rige paa Foder, bliver meget længere ved med at opføde Yngel udover Efteraaret og kommer igennem Vinteren rige paa Bier, og det

unge, kraftige Bier. Om Foraaret er de tidligt sværmemodne. Familier med knapt Forraad ophører tidligt med Yngeløpfødningen og er derfor svage om Foraaret, saa at det lider langt ud paa Foraaret, før de bliver stærke nok. Med andre Ord: Om Familierne skal være stærke om Foraaret, beror paa, om man har ladet dem beholde et tilstrækkeligt Foderforraad det foregaaende Aar. Den større Mængde Hønning i Stedet er en Kapital, sat ud paa meget høje Renter. Selv om Foraaret bliver køligt og regnfuldt, er Yngeløpfødningen i næsten lige saa god Gænge.“ Dette stemmer omtrent ganske med min egen Erfaring, naar jeg ser bort fra, at Vinterforraadet her ikke behøver at være fuldt saa stort.

„Vore bedste Hønningproducenter“, siger „Gleanings“ (1. Januar 1914), „fordrer rigeligt om Efteraaret og søger at undgaa Foraarsfodring saa meget som muligt.“

Danske Bigaarde.

Nikolaj Andersen, Sdr. Tranders.
Post festum Nekrolog
ved Joh. Jensen, Gug.

Omstaaende Billede er en Gengivelse af afdøde Nikolaj Andersens Bigaard eller rettere sagt en Del af den, idet Opstillingen er saaledes, at den ikke kunde komme med i sin Helhed. Den tæller nemlig 31 store og 4 mindre Huse. Derimod er Baggrunden Gug Skole med tilhørende Have. Sidste Foraar købte Lærer Jensen hele A.s Bigaard med tilhørende Redskaber og Rekvisitter, ialt 20 Stader, efter at han et Par Aar i Førvejen havde købt 10 Stader. Saa den hele Bigaard har tilhørt „gamle Nikolaj“, der selv har lavet hvert eneste Hus. Da jeg mener, der er Træk af gamle N.s Liv, der kunde interessere Biavlere, fremføres her følgende:

Nikolaj var gammel og gammeldags Biavler, og først da han var over 60 Aar, gav han sig i Færd med den moderne Biavl. Dette skete samtidig med, at han nedlagde sit Hovederhverv som Landmand og Karetmager. Dette er det første Træk, jeg vil pege paa, dette,

at Biavlens kan blive en god Retrætepost, naar Kræfterne ikke slaar til længere til den Hovedgerning, man har haft. En Post, som for gl. N. ydede baade Penge og Sysselsættelse, det sidste er ikke det mindst vigtige, thi er der noget, der gør Livet trist og tomt i Alderdommen, er det at være udenfor det hele, ikke at have noget at tage sig til, noget af det værste.

A. var sysselsat med Bierne baade Vinter og Sommer, om Vinteren med at lave Huse og bringe Grejerne i Orden, om Sommeren med at passe dem. Følgen var da ogsaa, at hans Bigaard var en af de bedste og bedst ordnede i Aalborg Amt. Det officielle Bevis herfor er ogsaa, at han var tilkendt Aalborg Amts B.F.s Sølvmedalje; for at faa denne kræves der tilkendt 1. Pr. 5 Aar i Træk. Der fortælles om A., at han til Tider, naar Vejret var ugunstigt, saa han ikke kunde komme i Lag med sine kære Bier, da blev utaalmødig og utilfreds; men klarede Vejret saa op, da klarede Humøret i samme Grad, og hans Ansigt skinnede omkap med Solen. Denne Tilfredshed med Livet, som Biavlens skænkede ham, er det andet Træk, som jeg ønsker understreget. Det tredje og sidste er det Udbytte, den gav ham i Penge. Som fhv. Karetmager havde han jo Øvelsen i at arbejde med Træ og derfor lettere end de fleste ved at lave sine Huse selv, der da ogsaa var lavet med den største Akkuratesse. Alt var nummereret og nøjagtigt forarbejdet. Han naaede efterhaanden op til et Antal af 30 Stader; men da Alderen begyndte at gøre sin Ret gældende, syntes han, det blev for mange, og han solgte da hvert Aar nogle; dog, aldrig saa snart var Hullet frenkømt, førend han tog fat paa at udfylde det, og Aaret efter var der lige mange. Et godt Bevis herpaa var det, at da Meddelelsen heraf, som før nævnt, havde købt 10 befolkede Stader 2 Aar, før A. døde, havde han allerede ved sin Død faaet dem erstattet af 5 à 6 nye. At der ad denne Vej kan frembringes Kapital, tør anføres, at den Bigaard, der nu staar ved Gug Skole, med Tilbehør tør vurderes til 1000 Kr.; og naar vi sætter de øvrige solgte Stader til noget lignende, saa er det ikke meget forkert; naar hertil kommer, at A. i mange Aar havde en

aarlig Indtægt af 3 à 400 Kr., saa overdrives det ikke, og det var sikkert sandt, hvad en Slægtning sagde, at den Arv, han efterlod sig, der var nogle Tusinder, skyldte de Bierne. Saa har da Biavlen bragt denne Mand en Gerning, han kunde magte, og som bragte ham Tilfredshed i den tungeste Del af Livet, Alderdommen, et godt økonomisk Udbytte, der kom ham og andre tilgode. Og som Biavlen har bragt Vel-

signelse over gamle Nikolajs Liv, har den bragt og kan den bringe det over de af dens Udøvere, der dyrker den som han. Han blev 78 Aar.

Da jeg nu er bleven Ejer af ovennævnte Bigaard, kan det vel ikke anses for paatrængende at sige et Par Bemærkninger om mig selv til Billedet. Da jeg kom til Gug for 21 Aar siden, slog jeg straks ind paa Biavlen, dreven dertil ved Synet af Ni-

kolajs smukke Bigaard; vi boede i samme Sogn, og dels ved at læse en Afhandling: Bukles „Videnskabernes Eventyrland“. Jeg begyndte som mange andre med gamle, men dog gode Huse, og Begyndelsen faldt let og gik hurtigt fra Haanden derved, at jeg gennem Tidsskriftet og Haandbøger satte mig ind i den teoretiske Side, der altid er og bør være en Støtte for den gode Praktiker. Men derefter kom der syv magre Aar, hvor Bipesten blev mig en Plage, fremkaldt ved, at min Nabo havde et Par Stader staaende, som blev daarlig passede, og hver Gang jeg rensede mine, jeg tror 3 Gange, blev de smittet paany. Omsider fik jeg dog fat paa alle de syge Familier i Byen, og siden er det gaaet godt. Saa turde jeg udvide og staar nu med ovennævnte Bigaard, som jeg er meget glad ved.

Af de Goder, Biavlen har bragt mig, vil jeg nævne den Glæde, jeg har og har haft af at betragte Biernes travle Færden og Liv, af at høre deres muntre Summen, der er min Livsmusik, af, at jeg gennem dem er bragt til bedre Forstaaelse af et Par Kapitler i Naturens

Bog. Betragtningen af Biernes Liv forer jo Interessen og Kendskabet fra Bierne til Blomsterne.

Biavlen skaffer mig en kær Fritidssyssel i fri Luft, og da jeg intet Landbrug har, vilde jeg være henvist til Bøgen og Piben; begge Dele er gode, men jeg behøver jo ikke at give Afkald paa den sidste, og den første er jeg glædest for om Vinteren.

Naar jeg regner, at jeg har ladet Bierne tjene den Bigaard, som jeg nu har, og saa skaffet mig den Honning, vi har brugt i Husholdningen, som Overskud, saa tænker jeg, Regnskabet balancerer.

Et Par Træk vil jeg fremdrage for at vise, hvad der kan indvindes, om Helledet er med.

Et af de første Aar fik jeg en Sværm Bier; næste Efteraar havde den ved Formering og Udbytte givet 70 Kr. De 20 Stader, jeg købte sidste Aar, gav baade Sum og Renter og en lille Løn for Pleje og Pasning.

Saaledes har da Biavlen ydet baade gamle Nikolaj og mig den Glæde og det Udbytte, som enhver kan faa, der tager den op i Kærlighed og Forstaaelse.

Honningforfalskning i Tyskland.

Af I. A. Heberle.

I Tyskland har vi intet Tavlehonning-Eventyr, men vi har noget, som er meget værre. Vi har kunstig Honning og billig udenlandsk Honning fra Mellem- og Sydamerika. Uagtet vi har en Told af Dollar 9,60 (Kr. 35,80) for 220 Pd., klager Biavlerne over denne Konkurrence og siger, at den er illoyal. Naturligvis rammer denne Klage den tyske Handelsmand og ikke den udenlandske Biavler.

Denne indførte Honning, siges der, er en meget uappetitlig Vare. Den kan ikke sælges i den Forfatning, hvori den bliver indført, fordi ingen vilde købe en Vare af et saa væmmeligt Udseende, selv om Løven tillod Salget. Importørerne lader den opvarme, renses der grundigt og sælger den som „garanteret ren Honning“. Biavlerne mener, at der før al den Honning, som sælges, bør opgives, hvorfra den skriver sig, saa at Køberen kan vide, hvad det er, han køber. Denne udenlandske Honning betales sandsynligvis med 3 Cents (ca. 11 Øre) pr. Pd. ved Indkøbet hos Biavleren. Prisen for god Honning i Tyskland er høj, fordi Trækket (og Vejret) der er meget daarligt i Sammenligning med, hvad det er i Amerika. I nogle Distrikter er 10 til 12 Pd. Gennemsnitsudbyttet pr. Bifamilie i et almindeligt Aar. I daarlige Aar er der mange Biavlere, som slet intet Udbytte faar. 25 til 30 Pd. bliver i mange Egne betragtet som et meget godt Udbytte. Virkelig godt Honningudbytte har vi i nogle Egne i Schwarzwald og Vogeserne. Ved Grunden af Fyrretræernes Naale udsvedes der en sød Saft. Det er ikke Honningdug, og den skriver sig ikke fra Bladlus. Bierne indsamler i enkelte Aar en stor Mængde af denne sorte Honning, som har en ejendommelig sød Smag, der minder om Fyrreskoven. Men den mangler den fine Lugt og Smag, som er karakteristisk for Blomsterhonningen. Mange Mennesker synes om den og anser den for at være særlig gavnlig for Helbredet.

Der sælges i Tyskland en umaade-

lig Mængde kunstig og forfalsket Honning. Ofte bliver Sukkersirup af ringe Kvalitet blandet med noget af den billige udenlandske Honning. Den sælges i Almindelighed under et klingende Navn, som indeholder Ordet „Honning“. Fabrikanten og Forhandleren har en umaadelig Fortjeneste, saa at, om en af dem nu og da kan faa en Bøde, saa bryder han sig ikke noget derom. Vi har en Lov, men dens Måsker er saa vide, at de fleste slipper igennem uden at blive fanget.

De tyske Biavlere kunde med Letthed faa de nu gældende Love saaledes forandrede, at ingen Honning kunde blive solgt, uden at der blev opgivet, hvorfra den havde sin Oprindelse, og at alle Kunstprodukter og Blandinger maatte sælges for, hvad de er, uden at Ordet Honning kunde bruges i Navnet i nogen Slags Sættelse. Regeringen og Rigsdagen vilde nok uden Vanskelighed imødekomme dette Ønske til Trods for den Modstand, som det møder fra dem, der fabrikerer Kunsthonning, og fra dem, som er interesserede i Indførslen og Salget af den billige udenlandske Honning. Før en Del Aar siden blev denne Honning udelukkende brugt af Sukkerkogerne. Biavlerne i Tyskland har endnu et andet Ønske. De ønsker at faa en Lov, gældende for det hele Kejserrige, om Bipest og andre Bisygdomme.

Om Plantevæksten og Trækket i Eftertræksegnene.

Af C. J. Grønning.

Naar der er Tale om Eftertræksegnene, da er maaske mange tilbøjelige til at mene, at paa saadanne Egne er der intet eller i hvert Fald kun meget lidt for Bierne at søge Næring paa i Maj Maaned. Saaledes ser det heldigvis ikke ud, i det mindste ikke i mange af de midt- og vestjydske Hedeegne. Heldigvis baade for Landbruget og Biavlen findes der store Arealer af Eng i Hedeegnene, og disse er i Reglen bevoksede med et Mylder af tidlig blomstrende Planter, der søges stærkt af Bierne. Nu først i Maj staar Engene i fuldt Flor, særlig er Engkarsen rigt til Stede. De almindelig dyrkede Pile-

arter faar næsten afblomstret i Slutningen af April og giver Bierne rig Næring, naar Vejrforholdene er gunstige. Paa Heden, paa uopdyrkede Vejrabatter, Grøftevolde og særlig ude i Klitterne vokser forskellige krybende Pilearter, paa Steder i stor Mængde, hvoraf enkelte alt har afblomstret eller nu for Tiden staar i Blomst, nogle Arter kommer lidt senere. Alle disse søges meget stærkt af Bierne og giver baade Blomstestøv og Nektar. Det er maaske her paa sin rette Plads at nævne, at de gule Blomster paa alle Pilearter, Hanblomsten (kaldet Gæslinger), giver Bierne det uundværlige Blomstestøv, der er meget kvælstofrigt, hvorimod de graa Blomster (Hunblomsten) giver Nektar. For Tiden findes paa høj Hede, høje Kærjorder og Klitter en Masse af en lille gulblomstret Plante, besat med spidse Torne (der gaar under Navn af Kællingtand). Omkring Gaarde og Huse og mange andre Steder paa dyrkede Marker blomstrer den for Bierne saa rigtydende og søgte Plante Lovetand i Forening med Ribs, Solbær og de forskellige Frugttræer. Stikkelsbærblomstringen foregik allerede i Slutningen af April. Hvor der paa Hederne findes Krusbær- (Tyttebær) og Blaabærplanter, der blomstrer disse ogsaa i Almindelighed i Maj Maaned og søges begge stærkt af Bierne. Haverne, men især de udstrakte Enge, vi har saa rigeligt af, er af meget stor Betydning for den vestjydske Biavl. Senere, men maaske allerede i Slutningen af Maj, har vi Kløveren i Blomst, da denne Plante saavel som al anden Vegetation næsten er en hel Maaned tidligere fremme i Aar end almindeligt, maa vi behandle vore Bier derefter.

Hvorledes kan vi opnaa gode Honningpriser?

Af W. Z. Hutchinson.

Der er ganske den samme Forskel mellem moden og umoden Bøghvedehonning som mellem moden og umoden Kløverhonning og al anden moden og umoden Honning. Jeg lod min Bøghvedehonning staa i Staderne, indtil den var fuldstændig forseglet, og den

er nu moden, mild og rig i Smag, saa forskellig fra det skarpe, stramme, umodne Stof, som almindelig findes paa Markedet under Navnet Bøghvedehonning, som det blot er muligt.

Jeg tvivler ikke paa, at man ad kunstig Vej kan faa det overflødige Vand i den ferske Honning til at fordampe, men Fordampning er ikke det samme som Modning. Bierne lader Honningen gennemgaa en Proces, som frembringer en virkelig Forandring i dens Karakter. Jeg er kommen til at tro, at Honningen ikke har faaet sin fuldendte Velsmag, før Honningtavlerne har faaet deres Overtræk af „Fernis“ over Forseglingen. Honning, som tages ud af Tavlen umiddelbart efter, at den er bleven forseget, har aldrig den fuldendte Velsmag som min udslyngede Honning, som har staaet i Staderne en hel Maaned, efter at den var forseget.

Uden denne sidste Modning, som giver Honningen en virkelig overlegen Godhed, vilde jeg umuligt kunne sælge min Honning til en Pris, som er $1\frac{1}{2}$ Cent ($5\frac{1}{2}$ Øre) pr. Pd. højere end Markedsprisen. Gang paa Gang har Folk i det sidste Efteraar skrevet til mig, at mine Priser var for høje. „Jeg kan købe saa megen Kløverhonning, jeg vil, for 6 eller 7 Cents pr. Pd. frit leveret“, saaledes plejer de at skrive. Men naar jeg saa sendte dem en Prøve af min Honning, betalte de de $8\frac{1}{2}$ Cents, som jeg forlangte, og Fragten oven i Købet. Trør nogen, at de vilde have gjort dette, hvis min Honning ikke havde været bedre end den almindelige?

Grundvolden og Hjørnestenen for Salg af Honning til højere Pris end den almindelige Markedspris er, at man leverer en Vare af overlegen Godhed. Frembring en fortrinlig Vare, en tyk, moden, rigtsmagende, mild og — uimodstaaelig Honning, og Du vil let faa den solgt til en høj Pris.

Jeg skal give et Eksempel. Jeg gør intet for at faa Folk til at komme og købe Honning i mit Hjem. Jeg ved næppe selv hvorfor — maaske er det for ikke at have Folk løbende paa min Dør for at købe Smaaklatter af Honning. Kommer der nogen, som vil købe Honning, lader jeg dem faa, men jeg gør intet for at tilskynde dem til at komme. Nu havde en af mine Døtre noget af min fine, velmodnede Honning

paa sit Bord og gav en Naboerske, som besøgte hende, lidt at smage af den. Næste Dag kom Naboerskens lille Gut med en Spand for at faa noget af denne „fortrinlige Honning“. Denne Naboerske lod saa en anden Naboerske smage, og straks sendte ogsaa denne sidste Bud efter en Spand Honning. Hendes Mand var, saa vidt jeg ved, Barber-svend, og han talte i Barberstuen om den udmærkede Honning, hans Kone havde købt, saa at Barberstuens Ejer sendte Bud efter en Kande af den. Alle Svendene skulde nu smage, og Følgen var, at de alle skulde købe hos mig, og hvor mange der endnu vil komme for at købe af min udmærkede Honning, ja, det ved jeg ikke. Og dette var her i Flint, hvor man saa godt som hver eneste Dag kan købe Honning hos alle Kolonialhandlere.

Hvis Du vil have din Honning solgt til højere Pris end den almindelige, saa maa Du producere denne Slags Honning. For at faa saadan Honning behøver Du ikke at gøre andet end at lade den blive staaende i Kuberne, indtil den er moden. Hvis Du har saa faa udbyggede Tavler, at Du er nødt til at slynge ud for at skaffe Bierne Plads til at lagre Honningen, vil Du næppe faa meget af denne første Klasses Vare. Du maa have fuldt op af udbyggede Tavler, og hvis Du ikke har dem, maa Du se at faa dem, det er det første Skridt.

Men lad ikke denne fine, velmodne Honning staa i aabne Beholdere, udsat for Luftens Indvirkning, og saaledes miste sin fortrinlige Aroma, „Honningens Hjerte og Sjæl“. Si den lige fra Udslyngeren, og lad den straks løbe i lufftætte Beholdere og dæk disse lufftæt.

Du maa dog ikke tro, at alt er gjort med at producere en udmærket Honning. Folk kan jo ikke købe den, hvis de ikke ved, at Du har den. Du maa derfor avertere, og i den første Tid maa Du ikke spare paa Avertissementer. Send ogsaa Prøver om. Folk vil helst se og smage, før de køber. Dette vil jo koste noget, men efterhaanden vil man derved skaffe sig en stor Del Kunder, som kommer igen Aar efter Aar, og de vil ikke mere bede om Prøver. Naar Du siger dem, at det er den samme Slags Honning som den, de fik Aaret forud, vil de tro Dig. Der er Biavlere,

som har solgt Honning paa denne Maade, hvis Honning har faaet saa stort Indpas, at en stor Del af den kan være solgt paa Leverage, endnu før den er taget fra Staderne.

Betingelserne for Held i Biavl'er med faa Ord: Producer en stor Mængde god Honning uden store Omkostninger, og sælg den til høj Pris.

Bevillinger

paa Tilskud fra DBF. for 1914 tilstaaes efternævnte Foreninger med 60 Øre pr. Tidsskriftholder, anmeldt til 1. Maj d. A.:

- 1 a. Gl. Københavns Amt Kr. 125,40. — 1 b. Gl. Roskilde Amt 91,20. — 1 c. Ramsø-Tune Herred 41,40. — 2 a. Frederiksborg Amt 155,40. — 2 b. Slangerup og Omegn 18,00. — 2 c. Horns Herred 30,60. — 3 a. Holbæk Amt 253,80. — 3 b. Samsø 22,20. — 4 a. Sorø Amt 92,40. — 4 b. Alsted m. fl. Herreder 42,00. — 4 c. Midtsjælland 14,40. — 5 a. Sydsjælland 118,80. — 5 b. Storehedinge 36,60. — 5 c. Baarse Herred 23,40. — 5 d. Møens Herred 46,80. — 5 e. Vallø og Omegn 62,40. — 5 f. Glumsø og Omegn 19,80. — 5 g. Fakse og Omegn 25,80. — 6. Børnholm 58,20. — 7 a. Selskabet „De fynske Bivener“ 34,20. — 7 b. Den fynske BF. 24,00. — 7 c. Skovby Herred 58,80. — 7 d. Assens Amt 36,00. — 7 e. Vends Herred 42,60. — 7 g. Wedellsborg Birk 27,00. — 8. Svendborg Amt 209,40. — 9. Maribo Amt 239,40, ekstra 25 Kr. — 10. Aalborg Amt 177,60. — 11 a. Hjørring Amt 58,80. — 11 b. Hvetbo Herred 30,60. — 11 c. Lendum og Omegn 44,40. — 11 d. Østvendssyssel 15,60. — 12 a. Morsø 31,80. — 12 b. Nordthy 28,80. — 12 c. Sydthy 39,00. — 12 d. Han Herred 30,00. — 13 a. Braarup 12,00. — 13 b. Kjellerup 6,60. — 13 d. Salling Herred 49,20. — 13 e. Rinds Herred 39,60. — 13 f. Vorning-Vinge 9,00. — 13 g. Viborg og Omegn 47,40. — 13 i. Ø. Ørum 14,40. — 13 j. Lysgaard Herred 6,60. — 13 l. Ulstrup og Omegn 9,00. — 14 a. Aarhus og Omegn 27,00. — 14 b. Silkeborg og Omegn 25,80. — 14 c. Hundslund 8,40. — 14 d. Hads Herred 31,20. — 14 e. Horsens og Omegn 75,60. — 14 f. Skanderborg og Omegn 34,80. — 14 g. Vrads Herred 12,00. — 14 h. Gern og Omegn

6,60. — 14 i. Kaløvig 10,20. — 14 j. Tørring og Omegn 6,60. — 15 a. Randers Amt 228,00. — 15 b. Rougsø Herred 10,80. — 15 l. Nimtofte og Omegn 8,40. — 15 m. Mols og Omegn 15,60. — 15 n. Mørke og Omegn 12,00. — 16 a. Ribe Amt 293,40. — 16 b. Anst m. fl. Herreder 37,20. — 16 c. Vamdrup 7,20. — 17 a. Lemvig og Omegn 67,20. — 17 b. N. Bork og Omegn 76,80. — 17 c. Tim og Omegn 20,40. — 17 f. Skern og Omegn 34,80. — 17 g. Holstebro og Omegn 58,80. — 17 i. Ulfborg og Omegn 15,00. — 17 j. Vemb og Omegn 15,00. — 17 k. Timring og Omegn 10,80. — 17 l. Herning og Omegn 16,80. — 17 m. N. Omme 9,00. — 18 a. Vejle Amt 123,60. — 18 b. Brande 7,20. — 18 c. Elbo m. fl. Herreder 33,00. — 18 d. Kolding og Omegn 63,60. — 18 i. S. Omme 30,60. — 18 f. Jerlev Herred 28,20. — 19 a. Nordslesvig 158,40. — 19 b. Als N. Herred 42,00. — 19 c. Den alsiske BF. 14,40. — 19 d. Hellevad 6,00. — 19 e. Bylderup 6,00.

Ialt 84 Foreninger med 7148 Tidsskriftholdere og med en samlet Bevilling paa Kr. 4288,80 + 25 Kr. til Maribo.

Med Hensyn til Bevillinger paa Tilskud til Afholdelse af Forskoler henvises til „T. f. B.“ Nr. 5 1914, Side 62.

Ifølge Centralmødets Bestemmelse af 17. September 1898 kan ovennævnte Tilskud anvendes til Foredrag, Møder, Birøgt, Udstillinger o. lign., dog saaledes, at der gives fyldestgørende Oplysninger om Pengenes Anvendelse.

Kvitteringsudkast (eksempelvis):

(I) N. N. Biavlerforening har af DBF. for 1914 i Tilskud modtaget Kr., hvorfor kvitteres.

Beløbet er anvendt til Afholdelse af n. n. (5) Møder med Foredrag og praktisk Undervisning, til Birøgt af n. n. (100) Bifamilier, til 1 Udstilling.

., den 1914.

Formand.

(II) N. N. Biavlerforening har af DBF. for 1914 modtaget i Tilskud til 1 Forskole Kr. 20,00, hvorfor kvitteres.

Forskolen har været afholdt den 12., 13., 14., 15. Juni med 12 Elever og under Ledelse af n. n. (Navn).

., den 1914.

Formand.

Tilskudene skal senest være hævet hos undertegnede mod Indsendelse af Kvittering inden Midten af Februar 1915.
Bjerregaard.

Urmager S. Sørensen, Magleby. Formand for Storehedinge BF.

40 Aars Jubilæum.

Storehedinge BF. stiftedes d. 25. Maj 1874 med 27 Medlemmer, hvoraf 11 tegnede sig som Holdere af „T. f. B.“. Den 30. Aug. samme Aar vedtoges en Vedtægt for Foreningen. Kontingentet var den Gang som nu 2 Kr. aarlig pr. Medlem. Købmand C. Lassen, Storehedinge, blev Kredens første Formand og virkede som saadan i omtrent 29 Aar (til 1. April 1903)*). Bestyrelsen bestod af 3 Medlemmer, Formanden, Næstformanden, Gmd. N. Nielsen, Lund, og Kassereren, Snedker B. Lassen, Storehedinge. Ved samme Møde blev Næstformanden valgt til at repræsentere Kredsen ved en Biavlsudstilling i København. I 1903 fratraadte Købmand C. Lassen efter eget Ønske som Formand, og i hans Sted valgtes til Formand Urmager S. Sørensen, Magleby, Klippinge, der siden 1892 havde fungeret som Næstformand. Kredens Medlemsantal var da 31; det er nu steget til 61, som alle er Holdere af „T. f. B.“. Bestyrelsesmedlemmernes Antal forøgedes 1902 til 5 og 1903 til 7 Medl.

I 1879 d. 27. Juni afholdt Foreningen efter Forslag fra Sognefoged Peder Jensen, Holteg, i Forbindelse med Dyrskuet i Storehedinge, sin første Udstilling; i Udstillingsfortegnelsen nævnes bl. a. „en Ostepresse, som tillige kan benyttes som Vokspresse“. I Aarene 1880, 81, 84, 85, 86 og 87 afholdtes

*) Hans Levnedbeskrivelse og Billede findes i „T. f. B.“ 1903, Side 101.

ligelødes Udstillinger i Forbindelse med Dyrskuerne i Juni Maaned. Medlemsantallet var, trods den energiske Virken med Udstillinger, i 1890 dalet ned til 11 Medlemmer. I 1891 sluttede 4 Landboforeninger sig sammen til Afholdelse af Dyrskue i Storshedinge; dette afholdtes 9. og 10. Juni, og ved denne Lejlighed udstillede BF. igen, assisteret af Udstillere fra de 3 tiltrædende Landboforeninger. Denne større og mere indholdsrige Udstilling gav Impulsen til, at Foreningen vandt nyt Terræn, og Medlemsantallet begyndte igen at stige. Derefter udstilledes igen i 1896, 1901 og 1906, da den 11. og sidste Udstilling afholdtes. Man var fra 1902 begyndt at holde Biavismøder paa forskellige Steder i Foreningen, og ved disse blev holdt Foredrag om Biavlsdrift af bekendte dygtige Biavlere, Aug. Petersen, Bregninge, A. Nielsen, Vejstrup, og senere Redaktør Kristensen, Aldershvile, Roskilde. Langt mere end de mange smaa Udstillinger har disse Mænds Foredrag bidraget til at fremme Interensen for Biavlten og bragt Foreningens Medlemsantal til at stige.

I 1910 og 1911 afholdtes med Tilskud fra DBF. 4 Dages Kursus med Tilsynsmand R. Olsen som Leder i hans Bigaard; det var begge Aar godt besøgt.

Allerede i 1883 havde Kredsen anskaffet en Vokstavlepresse, 2 Zinkplader med Præg for Cellebund; til disse havde Økonom Madsen, Storshedinge, lavet et Træstativ og pressede Kunsttavler for Medlemmer, som leverede Voks. Før den Tid forsynede Kredsen sig med Vokstavler fra Boiesen, Systofte. Foreningens Omraade er ikke stort og indskrænker sig til at omfatte Halvøen Stevns, som udgør 3,7 □ Mil, saa en stor Procent af derboende Biavlere er Medlemmer af Kredsen.

Bipesten har ogsaa i det sydvestlige Hjørne af Stevns øvet sit Hærværk; det synes dog, som den har holdt sig indenfor nogle faa Sognes Grænser; i hvert Fald er den intet Sted fundet i de andre Dele af Stevns. I de 5 Aar, Bipestloven har virket, er saa vidt muligt alle Bigaardene indenfor Foreningens Omraade undersøgt, og hvor bipestmittede Bifamilier er fundet, er disse bleven behandlede efter Mac Evoy's Metode, saa man nærer Haab om ved Faapasselighed fra Biejernes Side og energisk Indskriden tra Ledelsen i en nær Fremtid at faa denne Biavlens slemme Fjende udryddet eller baret og bundet til et lille Omraade. Endnu skal kun tilføjes, at Formanden de to sidste Aar personlig har deltaget i Arbejdet

til Bipestens Bekæmpelse sammen med Tilsynsmand Rasmus Olsen og i den Anledning kun kan udtale sin Glæde over den elskværdige og gæstfri Modtagelse og gode Forstaaelse af Sagen hos Biavlerne paa Stevns. Dette har lettet og fremmet Arbejdet betydeligt. S. S.

Gavnlig Vink.

Vejret (12. Maj.) Saavel Løvetand, Kabbeleje, Pil som Frugttræerne har i de sidst forløbne 14 Dage blomstret rigt, men det kolde, mørke Vejr med stærk Blæst og nu og da Regnbyger har de fleste Dage hindret Bierne i at søge det rigt dækkede Bord. Stærke Familier, som har rigeligt med Forraad, har udviklet sig godt og har nu megen Yngel, medens de svage Familier paa Grund af det kolde Vejr endnu kun har en lille Yngelrede, og saadanne Familier kan som en Følge heraf ikke naa at blive stærke til det tidlige Hovedtræk. Bliver det kolde Vejr ved i nogen Tid, vil mange Familier komme til at mangle Foder, og selv ved noget varmere Vejr vil det være nødvendigt at fodre alle de Familier, som kun har et ringe Forraad. Bliver Vejret nu varmt, vil der i de Egne, hvor der er Frømarker af Kaalrabi og Turnips, blive et godt Hovedtræk. Men selv hvor godt dette bliver, indsamler de svage Familier dog næppe mere end knapt til Husbehov.

Fodring. Paa Dage, naar Vejret er varmt og stille, er der for Tiden saavel i Skovegne som i Egne med store Haver saa godt Træk, at enhver jævn stærk Familie kan indbære nok til det daglige Forbrug. Indtræffer der flere Dage med koldt eller regnfuldt Vejr, saa bør man fodre, og ved Fodringen bør man altid sørge for, at der ingen Varme gaar tabt, ikke at tilsøle Bierne og at fodre om Aftenen for at undgaa Røveri, som ellers let kan indtræde. Det viser sig, at Fodring i koldt Vejr i høj Grad fremskynder Yngeludviklingen i Stedet, og paa denne Aarstid gælder det om at faa saa megen Yngel som muligt, for at man kan have mange Bier til Hovedtrækket, som paa mange Egne allerede begynder i den første Halvdel af Juni Maaned. I de Egne, hvor der kun er ringe Foraarstræk, men som dog har et godt Sommertræk, bør man nu helst fodre alle Familier. Smaa Familier bør fodres, selv om Trækket er godt. De, der har Forraad, bør fodres med en mindre Portion tyndt-flydende Foder, og de, der næsten har opspist deres Forraad, bør gives mere og sværere Foder. Ingen Bifamilie bør have mindre end 3 à 4 kg Forraad i Tavlerne.

Kunsttavlerne. Naar der er Trang til at udvide Pladsen i Staderne, hvilket kan ses paa, at Bierne sidder tæt pakket i alle Tavlegader, og der ved Middagstid, naar Bierne flyver stærkt, er mange Bier paa den bageste Tavle, saa er det paa Tiden at udvide Pladsen i Stadet. Denne Udvidelse bør

helst ske med én Kunsttavle ad Gangen. Kunsttavlen, der bør være godt fastgjort til Tavlebæreren, vil oftest med størst Fordel kunne indhænges som 2. eller 3. Tavle fra Flyvehullet, altsaa imellem den Tavle, der indeholder Blomsterstøv, og den forreste Yngeltavle. Er den forreste Tavle i Stedet helt tom eller ødelagt, bør den borttages. Naar den først indhængte Kunsttavle er udbygget og fuldt belagt med Æg og Larver, men heller ikke før, trækkes den og de bagved værende Tavler 4 cm. tilbage i Huset, og en ny Kunsttavle indhænges paa samme Plads, hvor den første blev udbygget. Foretager man Udvidelsen af Pladsen paa denne Maade, saa bliver Tavlebygningen i Yngel-lejet fornyet i Løbet af 3 å 4 Aar, og det bliver smukke og regelmæssige Tavler. At hænge flere Kunsttavler ind ad Gangen sparer nok Biavleren noget Arbejde, men maa paa det bestemteste fraraades, da en Indhængning af flere Tavler atkøler Yngel-lejet altfor meget og derfor virker hæmmende for Yngeludviklingen. Smaa Bifolk bør ikke gives Kunsttavler, før det er rigtig varmt i Vejret; de fremhjælps lettest ved god Pakning og daglig Fodring med lunkent Foder.

Varmen er vedblivende af meget stor Betydning for Bifolkets Trivsel og Udvikling, derfor bør alle Arbejder, som foretages ved Bierne, udføres paa Dage med mildt og stille Vejr. Sørg for efter ethvert Arbejde med Bierne at faa pakket saa omhyggeligt som muligt og fjern ikke Pakningen, førend Hovedtrækket er meget stærkt. Glem ikke, at Foder og Varme er Hovedbetingelserne for Bifolkets Trivsel.

Droner. Da det er af den største Betydning at faa Droner saa vel som Dronninger fra de bedste Bifolk i Bigaarden, tilraades det at indhænge en Tavle med nogle Droneceller hos de bedste Bifolk. Denne Tavle hænges tæt op til den bageste Yngeltavle for at faa et tilstrækkeligt Antal Droner saa tidligt som muligt.

Solvokssmelteren bør findes i enhver Bigaard. Ved Hjælp af den faar man billigst og lettest smeltet Vokset af sine gamle Tavler, og en god Solvokssmelter kan paa en solrig Dag i Maj, Juni eller Juli Maaned smelte mange Tavler. Glasset paa Solvokssmelteren bør være aldeles rent, og den bør anbringes saaledes, at Solens Straaler falder lige mod Glasset. Der maa kun lægges et Lag Tavler ind i Solvokssmelteren ad Gangen. Efter at Vokset er smeltet i Solvokssmelteren, bør det smeltes en Gang til i Vand, enten i en emailleret Gryde eller i en Kobberkedel for at fjerne Blomsterstøvet og den Honning, som ellers ofte findes imellem Vokset. Solvokssmelteren bør helst have en Bredde af 60 cm. og en Længde af 70 cm.

Gamle Tavler, der i flere Aar har været benyttet til Yngel, bliver sorte, tunge og hullede, fordi Bierne har udnævnet Møllarver eller gammelt muggent Blomsterstøv af dem. Saadanne Tavler er hverken gode til Yngel eller Honning. De bør derfor, naar de indeholder nogen Yngel, flyttes tilbage uden for Yngelreden for at omsmeltes, naar de bliver tomme.

Møl. Nu begynder den mølfarlige Tid, Biavlerne bør derfor jævnlig tilse deres Forraad af hengemte Tavler. Opdages Spind af Møl i nogen af dem, da bør Spindet udtages og Tavlen gennemrøges med Svovldampe eller anbringes i Solvokssmelteren. Enhver Tavle, der indhænges til Bierne, bør være mølfri. Opdager man Møllarver i et Stade (f. Eks. under det nederste Tæppe); da bør Stedet undersøges nærmere, og alle de Møllarver, man finder, knuses. Et saadant Stade bør efterses et Par Gange ugentlig, indtil man ikke træffer flere Møllarver. Hold Stadets Bund ren for Voksmuld. (Se Ledetraad i Biavl Side 59.)

Dronningløshed. Hvis man paa denne Aarstid træffer en birig, dronningløs Familie i sin Bigaard, vil det i Reglen kunne lykkes at skaffe den en ny Dronning ved at indhænge en Stump Yngeltavle med mindst 20 Arbejderceller, i hvilke findes Æg eller ganske smaa Larver. Familien maa fodres; den vil da opføre flere Dronningceller. Den først udløbende unge Dronning vil kunne blive befrugtet, fordi flyvende Droner sandsynligvis kan ventes til Stede i Bigaarden til den Tid. Er det dronningløse Stade svagt, bør det derimod forenes med en anden Familie. (Se Ledetraad i Biavl Side 50.)

Fra Kredsene.

De samvirkende B.F. i København, Frederiksborg og Holbæk Amter afholdt den 3. Maj Møde i Nyt Landmandshotel i København. Der var mødt Repræsentanter fra alle Foreningerne, Samsø undtagen. Formanden, Redaktør Kristensen, aflagde Beretning om Virksomheden i 1913, hvoraf fremgik, at der i Sommerens Løb af 10 Tilsynsmænd var undersøgt 529 Bigaarde med 2307 Bifamilier; af disse var 289 angrebne af Pest. 22 Familier var svovlede og 215 behandlede. 101 Stader, der henstod med Tavlebygning uden Bier, var rensede. Pesten var mest udbredt i Egnen omkring København, Hvalsø og i en Del af Arts Herred; førstnævnte Sted var lidt over hvert 7. Stade angreben af Pesten og de to sidstnævnte Steder endog over hvert 5. Stade. Faa Grund af Tilsynsmændens Sygdom var der intet Arbejde udført i Sjængerup og Omegns B.F. i 1913. Regnskabet fremlagdes og toges til Efterretning.

Det vedtoges at fortsætte med Samvirksomheden ogsaa under den nye Lov. Formanden, Redaktør Kristensen, og Næstformanden, Lærer C. Bagger, genvalgtes. Det vedtoges at anvende saa stort et Beløb som muligt til Pestens Bekæmpelse i 1914. Bipestkursus paa 4 Dage ønskes afholdt i Valby ved København og i Holbo Herred i Frederiksborg Amt. Tilsynsmændene, 14 ialt, hvoraf 2 nye, fordeltes. Tilskudet fordeltes i Henhold til Stadeantallet i Amterne og indenfor Amterne efter det Forhold, som blev vedtaget paa Mødet. Det overdroges til Formanden at indsende Planen for Arbejdet i 1914.

Et og Andet.

„T. f. B.“ Nr. 8 udgaar den 30. Maj. Kundgørelse; Foreningsmeddelelser o. lign. bør være Red. i Hænde senest Mandag den 25. dennes.

Aars, 10. Maj.

Bieme har saa vidt mig bekendt overvintret godt her paa Egnen, og der er rigeligt med Honning i Staderne; dog er der gaaet en Del Dronninger tabt, lader det til, da man fra forskellige Sider hører Tale herom. Udviklingen i Staderne foregaar nu rask, og vi har nu et udmærket Træk paa Frugttræer og Buske, saafremt nu Vejret vil blive varmt og stille. S. A. Stissing.

I Henshold til Lov om Bekæmpelse af Bipest af 8. Maj 1908 § 2 er alle Amter her i Landet, Bornholm undtagen, ifølge Meddelelse fra Landbrugsministeriet erklæret for smittet af Bipest.

8. Maj 1909, Københavns, Frederiksborg, Holbæk, Sorø, Fræstø, Maribo, Odense, Svendborg, Ribe og Vejle Amter.

20. September 1909, Randers og Aalborg Amter med Undtagelse af Kjær Herred i Aalborg Amt.

14. April 1910, Thisted og Hjørring Amter samt Kjær Herred i Aalborg Amt.

10. April 1911, Ringkøbing Amt.

26. Marts 1912, Aarhus og Viborg Amter.

Endnu kan Biavlere fra Sjælland indsende Ansøgning om Hjælp til Rejse og Ophold paa DBF.s Biavlsskole. Skemaer til Ansøgning kan faas ved Henvendelse til Red.

Foreningsmeddelelser.

Aarhus og Omegns B.F. afholder Møder med belærende Foredrag med Stabssejers Bjerregaard, Fredericia, som Foredragsholder. Møderne, der er gratis for alle, afholdes hos Gartner Nielsen, Aarhus Mark, 7. Juni Kl. 10 Formd.; Lærer Bechgaard, Lisbjerg, samme Dag Kl. 2 $\frac{1}{2}$ Eftmd.; N. Weng, Hørret, Maarslet, d. 8. Juni Kl. 2 Eftmd.; Skræddermester Andersen, Harbo, d. 9. Juni Kl. 1 Eftmd.; Christen Laursen, Barum Thinggaard, Mundelstrup, d. 10. Juni Kl. 1 Eftmd. Talrigt Møde forventes, og alle — ogsaa Ikke-Medlemmer —, som interesserer sig for Biavl, er velkomne til disse Foredrag, der vil have stor Betydning for Biavlens især da Foreningen har formaaet den bekendte dygtige Foredragsholder til at komme til Stede ved alle Møderne.

Faa Biavlerforeningens Vegne: Th. Kramer, Formand.

Vismarlands B.F. afholder Møde Søndag den 7. Juni Eftmd. Kl. 2 hos Jes Clausen Lindholm i Rugbjerg. Andr. Iversen har lovet at holde Foredrag. Medlemmerne bedes møde talrigt. L. Kjelsmark.

Ramsø-Tune Herreds B.F. afholder Møde i Salen ved Gadstrup St. Søndag

den 14. Juni Kl. 4 $\frac{1}{2}$ Eftmd. Lærer Chr. Nielsen, Næstved, holder Foredrag om Biavl. Derefter Bortlodning af Biavlsskaber til Foreningens Medlemmer for et Beløb af 60 Kr. Enhver Ven af Biavlens er velkommen. A. P. Andersen.

Aars og Omegns B.F. afholder som sædvanlig Møde Mandag den 25. Maj Kl. 1 Eftmd. i Træhandler S. A. Stissing's Bigaard i Aars. Til Stede kommer Biavlslærer Joh. Chr. Jensen, Barmer, og giver praktisk Vejledning i Foraarsbehandling. De Medlemmer, der ønsker deres Bigaarde bedømt i Aar, bedes anmelde det til undertegnede inden 25. Maj, vedlagt 50 Øre. S. A. Stissing.

Assens Amts B.F. afholder sin aarlige Generalforsamling paa Glamsbjerg Gæstgivergaard Søndag den 24. Maj Kl. 1 $\frac{1}{2}$. R. Chr. Hansen.

Svendborg og Omegns B.F. afholder Møde Søndag den 24. Maj Kl. 2 Eftmd. hos Gaardejer Hans Madsen, Øster Aaby Mark. Der gives praktisk Vejledning i Biavl. Venner af Biavlens indbydes. Nye Medlemmer optages. Vilh. Lund.

Allested og Omegns B.F. afholder Møde den 24. Maj Kl. 2 Eftm. hos Formanden, R. Godske, Nørre Søby. Alle er velkomne. Samtidig bedes Bladet betalt. R. Godske.

Langelands B.F. holder Møde 3. Pinsedag Kl. 2 Eftmd. hos Partikulier R. Andersen, Blangshave. P. H. Pedersen.

Sorø Amts B.F. afholder Møder med praktisk og teoretisk Undervisning følgende Steder i Maj, hver Dag Kl. 2 $\frac{1}{2}$ Eftmd.: Søndag d. 17. hos Pastor Lund, Magleby; Tirsdag d. 19. hos Skomager Nielsen, Hemmeshøj; Onsdag d. 20. hos Niels Vilhelm Hansen, Gudum; Torsdag d. 21. (Kr. Himmelfartsdag) hos Postkører R. Rasmussen, Boslunde; Fredag d. 22. hos Landpost P. Petersen, Dalmose; Lørdag d. 23. hos N. Joh. Grøndahl, Bendslev; Søndag d. 24. hos Gartner Petersen, Slotsalléen, Slagelse; Mandag d. 25. hos Tømrer C. Knudsen, Snesløv. Hvor der findes Bipest indenfor Sorø Amts B.F.s Grænser, bedes dette meddelt til undertegnede, at den kan blive taget under Behandling snarest muligt. Behandlingen er gratis.

Th. Jakobsen, Erdrup, Skelskør.

Ringø og Omegns B.F. afholder Møde Søndag den 24. Maj Kl. 2 $\frac{1}{2}$ Eftmd. pr. hos Lærer P. Pedersen, Søllinge; Søndag den 7. Juni Kl. 2 $\frac{1}{2}$ Eftmd. hos Maler P. C. Broholm, Nybølle. Nye Medlemmer optages. Alle Venner af Biavl er velkomne. Gjestelev, d. 6. Maj 1914. J. P. Rasmussen.

Elbo m. fl. Herreders B.F. afholder en Forskole i Gaarslev den 2., 3., 4. og 6. Juni. Mødestedet: Forsamlingshuset Kl. 2 Eftmd. Den 5. Juni Kl. 2 Eftmd. Biavlsmøde i Fredericia, Kongensgade 67. Emne: Yngellejets Afsparing. Bestyrelsen.

Lemvig og Omegns B.F. afholder Biavlskursus den 17.—20. Juni med Biavlslærer P. Nielsen som Leder og Foredrags-

holder. Kursuset begynder den 17. Juni Kl. 2 Eftmd. hos Gaardejer K. J. Borum, Fabjerg, og fortsættes i Lemvig den 18. og i Engbjerg hos Lærer Jensen den 19. og igen i Lemvig den 20., hver Dag Kl. 2. Mødestedet i Lemvig er Højskolehjemmet.

K. J. Borum.

Lemvig og Omegns B.F. afholder ved Biavlslærer P. Nielsen Møder følgende Steder: Torsdag d. 28. Maj Kl. 2 Eftmd. hos Lærer Jørgensen, Borup, Bøvlingbjerg; Fredag d. 29. Maj Kl. 2 Eftmd. hos Lærer Geil, Møborg; Onsdag d. 10. Juni Kl. 2 Eftmd. hos Kr. Sørensen, Gudum; Torsdag d. 11. Juni Kl. 2 Eftmd. hos Tømrer Houmark, Nr. Nissum; Fredag d. 12. Juni Kl. 5 Eftmd. hos Gaardejer K. J. Borum, Fabjerg. Praktisk Undervisning og Foredrag om Biernes Foraarsbehandling og Behandling før Hovedtrækket.

K. J. Borum.

Hobro og Omegns B.F. afholder Møde Fredag d. 22. Maj Kl. 1 Eftmd. hos Fisker Karl Madsen, Villa „Sølborg“, Hobro (bag det blaa Hus). Alle, der interesserer sig for Biavl, er velkomne. Biavlslærer J. Chr. Jensen, Barmø, kommer til Stede.

A. Pedersen.

Hads Herreds B.F. Medlemmerne gøres opmærksom paa Biavlskursuset den 21.—24. Maj, begge Dage inkl., nemlig i Gylling den 21. Maj, i Beder den 22., i Boulstrup eller Hou den 23. og i Odder den 24. med pens. Lærer Rosenkjær som Kursusleder, og da det til denne Tid menes, at de fleste Landboere er færdige med Foraarsarbejdet, forventes stor Tilstlutning. Udenforstaaende kan deltage mod at betale 1 Kr. Møderne begynder Kl. 2 Eftmd. pr. Niels Simonsen.

Gl. Roskilde Amts B.F. afholder Generalforsamling i Roskilde Højskolehjem Søndag den 24. Maj Kl. 3 $\frac{1}{2}$ Eftmd. Dagsorden: 1. Regnskabet for 1913 fremlægges til Godkendelse. 2. Plan for Virksomheden i 1914. a. Salg af Bihuse. b. Bekæmpelse af Bipesten. 3. Forskellige Meddelelser.

NB. Det forventes, at der ogsaa i Aar vil blive solgt en Del Bihuse til ubemidlede Medlemmer paa samme Betingelser som i de foregaaende Aar, nemlig mod en Betaling af 5 Kr. ved Husets Modtagelse og 5 Kr. inden 1. September 1915.

De Medlemmer, der ønsker et Hus paa nævnte Betingelser, anmodes om at indsende Begæring derom inden den 24. Maj til et af Bestyrelsens Medlemmer. Husene vil blive leveret den 1. Juni. Ønskes Stader af andre Maal end 10×12, bedes dette opgivet.

Gl. Københavns Amts B.F. agter at lade afholde et 4 Dages Bipestkursus i Valby i Begyndelsen af næste Maaned. Angaaende Tid og Sted vil der blive tilstillet eventuelle Deltagere nærmere Meddelelse. Undervisning ydes gratis. De, der maatte ønske at deltage heri, bedes sende skriftlig Meddelelse herom til Kredsformanden, P. Hansen, Jagtvej 59^a, København L., inden Udgangen af indeværende Maaned. Bestyrelsen.

Frederiksborg Amts B.F. agter, hvis fornøden Tilstlutning naas, at lade af-

holde et 4 Dages Bipestkursus i Tiden ved 1. Juni. Undervisningen er gratis. De, der ønsker at deltage, anmodes om inden 25. Maj at meddele det til undertegnede.

Glarmester P. Hansen, Hillerød.

Bipestkursus. Holbæk Amts B.F. lader afholde et 2 Dages Kursus i Tølløse. Det begynder den 2. Juni Eftmd. Kl. 1 og fortsættes den 6. Juni. Indmeldelsen sker til Biavlslærer S. Hansen, Tølløse, inden 28. Maj. Der betales ved Indmeldelsen 1 Kr., som tilbagebetales den sidste Dag, naar vedkommende har mødt begge Dage. Undervisningen er Bipestbehandling. Kursuset ledes af S. Hansen, hvor ogsaa Deltagerne bedes møde.

R. Larsen.

Skovby Herreds B.F. afholder ~~ikke~~ Møde i Skamby Søndag den 24. Maj paa Grund af, at ingen Foredragsholder kan faas.

L. Oisen.

Tørring og Omegns B.F. afholder Møde Søndag den 24. Maj Kl. 2 Eftmd. i Langeskov Skole og Mandag den 25. Maj Kl. 1 Eftmd. hos J. P. Andersen, Tørring St. Begge Steder Foredrag og praktisk Undervisning. Emne: Biernes Foraarsbehandling. Stabssergent C. Bjerregaard, Fredericia, kommer til Stede. Enhver, som har Interesse for Biavl, er velkommen.

P. B. V.: Frederik Mogensen.

Maribo Amts B.F. fortsætter Bipestens Bekæmpelse d. 22. Maj d. A. Biavlernes Opmærksomhed henledes paa Bipestlovens § 3 a. Det paahviler Ejeren af ethvert Stede, der er angrebet af Bipest, eller som frembyder Mistanke om denne Sygdoms Tilstedeværelse, uopholdelig at gøre Anmeldelse herom til Tilsynsmændene under Adresse: Biavlslærer Aug. Petersen, Centralhotellet, Sakskøbing.

Skovnæs, d. 7. Maj 1914. H. P. Hansen.

Maribo Amts B.F. afholder et 4 Dages Biavlskursus i Nakskov 15.—18. Juni d. A. med Biavlslærer Aug. Petersen som Leder. Til dette Kursus har hver Kreds Ret til at sende et Medlem. Undervisningen er gratis. Ved Indmeldelsen betales 1 Kr., som tilbagebetales, naar vedkommende deltager i Undervisningen i alle 4 Dage; hvis ikke, fortabes Kronen. Kredsformændene anmodes om inden 8. Juni at meddele Amtsformanden, om de ønsker at sende et Medlem, og hvem. Deltagerne bedes møde paa Hotel Harmonien i Nakskov d. 15. Juni Fmd. Kl. 10.

H. P. Hansen.

Maribo Amts B.F. Til Underretning for Kredsformændene meddeles herved Navnene paa Foreningens Biavlslærere: Førstelærer R. Jensen, Vejringe, Stubbekøbing; Biavlslærer Aug. Petersen, Bregninge, Nysted; Gdr. Joh. Nielsen, Hejringe, Horslunde; Biavlslærer J. P. Hansen, Hillestøpe, Holeby; Biavler O. Walther, Nr. Alslev; Skomager P. Jakobsen, Systofte, Nykøbing; Parcellist P. Skaaning, Rodemark, Stubbekøbing; Biavler N. R. Romme, Rørbæk, Sakskøbing, og Husejer N. Henriksen, Ø. Skovby, Nakskov, til hvem de bedes henvende sig, naar der ønskes afholdt Møder.

Skovnæs, d. 7. Maj 1914. H. P. Hansen.

Nordthys BF. I sidste Halvdel af Juni Maaned agter Foreningen at afholde et 4 Dages Kursus i Biavl baade i Sundby og Østerild med Grønning som Lærer. Undervisningen betales med 1 Kr. pr. Deltager. De, der ønsker at deltage deri, maa inden 25. Maj sende mig Meddelelse derom.

Elsted Skole pr. Snedsted, 7. Maj 1914.
S. Ditlevsen.

Ribe Amts BF. afholder Bipestmøde i Bramminge paa Hotel Kikkenborg Onsdag d. 20. Maj Kl. 12,45. Til dette Møde indbydes Foreningens Bestyrelse, Kredsformænd og Tilsynsmænd. Dagsorden: Bipestarbejdet i 1914.
M. Rasmussen.

Nørager og Omegns BF.s Biavlsskole (Forskole) afholdes 3., 4., 8. og 9. Juni hos undertegnede. Mødetid første Dag Kl. 2 $\frac{1}{2}$ Eftmd. Det er gratis for Foreningens Medlemmer, og alle bør i egen Interesse deltage.
Niels Ulrik.

Holbæk Amts BF. afholder Kr. Himmelfartsdag (d. 21. Maj) Møde Kl. 1 $\frac{1}{2}$ hos Hmd. Kr. Jeppesen, Højby S., samme Dag Kl. 6 hos Husflidslærer P. Hansen, Asnæs, hvor Biavlslærer S. Hansen, Tølløse, taler. Enhver, som har Interesse for Biavl, indbydes.
R. Larsen.

Storehedinge og Omegns BF. afholder Møde hos Værkfører Chr. Jensen, Storehedinge, Søndag d. 24. Maj Kl. 3 Eftm. Bestyrelsen.

Aalborg Amts BF. De Medlemmer, som ønsker deres Bigaarde bedømt i Aar, bedes anmelde det til undertegnede inden 25. Maj d. A., vedlagt 50 Øre. Bedømmelsen vil blive paabegyndt først i Juni Maaned d. A. af undertegnede. Alle Yngeltavlerne skal ifølge Vedtægten være optalt og noteret paa Husene, for Amtsdommeren kommer. Alle Biavlere bør lade deres Bigaarde bedømme for at lære den rette Behandling.

Peder Barksegade 32, Aalborg.
J. C. C. Bech.

Aalborg Amts BF. Bigaarden er paa Landboforeningens Forsøgsmark. Biavlsskolen begynder Lørdag den 2. Maj d. A. og vedbliver hele Sommeren hveranden Lørdag fra Kl. 1 til 3 Eftmd. til ind i September. De Medlemmer, der ønsker praktisk Vejledning i Biavl, opfordres til at møde hver Gang for at faa det størst mulige Udbytte af Undervisningen. Nye Medlemmer optages i Foreningen ved Henvendelse enten til Kredsformændene eller til undertegnede.

Peder Barksegade 32, Aalborg.

J. C. C. Bech, Biavlslærer.

Vallø og Omegns BF. afholder ekstra Generalforsamling og Bortlodning paa Vallø Gæstgivergaard Søndag den 19. Maj Kl. 2 $\frac{1}{2}$. Ved Generalforsamlingen vil der foreligge Forslag om Forandring af Vallø og Omegns BF.s Love § 2, 4 og 5.
Bestyrelsen.

Biavlsudstilling sammen med Ungskuet i Randers. Den 17., 18. og 19. Juli afholdes Biavlsudstilling i Tøjhushaven ved Randers

DBF.s Biavlsskole afholdes i Odense 13.—25. Juli. Ansøgning om Understøttelse til Hjælp til Rejse og Ophold kan endnu indsendes af Biavlere fra Sjælland og Jylland. Skemaer til Ansøgning kan faas hos Redaktør N. S. Kristensen, Roskilde.

Bipestkursus. Maribo Amts BF. lader med Biavlslærer Aug. Petersen afholde et 4 Dages Kursus ved Saksjøbing. Undervisningen er gratis og begynder d. 22. og 23. Maj og fortsættes d. 27. og 28. Maj. Deltagerne bedes møde paa Centralhotellet i Saksjøbing d. 22. Maj Formd. Kl. 9. Dygtige Biavlere kan eventuelt vente at blive beskikkede som Tilsynsmænd. Andragender om at komme paa dette Kursus bedes snarest indgivet til Bestyrer Hansen, Skovnæs, Maribo.

Skovnæs, d. 28. April 1914.

H. P. Hansen.

Vends Herreds BF. Medlemmerne erindres om, at Vokstavler og Bivoksrekvisitter i Aar faas hos Cyklehandler Absalonsen, Nr. Aaby St. Bihuse og Udslyngere bestilles som hidtil hos Formanden. Jens Larsen.

Sorø Amts BF. Medlemmerne kan i Henhold til Sukkerfabrikernes Priser faa Kandis til Foderbrug til en meget billig Pris. For Tiden Kr. 0,22 å 22,5 pr. 1 $\frac{1}{2}$ kg. Faas i Skelskør hos H. F. Larsen, Kolonialhuset.

Korsør hos Marinus Skøvs Eftf., Hjørnet af Nygade og Jens Baggensens Gade.

Slagelse hos Hansen & Larsen, Løvegade.
Th. Jakobsen.

Wedellsborg Birks BF. De Medlemmer, som har bestilt Stader og Vokstavler igennem Foreningen, anmodes om at afhente Varerne hos undertegnede.

P. Hansen, Skovfoged.

Indhold af dette Nummer :

Bevillinger.....	94
Danske Bigaarde.....	90
Et og Andet.....	98
Foraarsfodring eller Efteraarsfodring.....	88
Fra Kredsen.....	97
Foreningsmeddelelser.....	98
Gavnlig Vink.....	96
Honningforfalskning i Tyskland.....	92
Hvorledes kan vi opnaa gode Honningpriser?.....	93
Meddelelse fra Fællesledelsen for Danmarks Biavlerforeninger.....	85
Om Plantevæksten og Trækket i Eiftertræegnene.....	92
Tilsynsmændene og deres Arbejde.....	86
40 Aars Jubilæum.....	95

J. Wreschners Tryk, Roskilde.

Bladet udgaar den 15. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. de 6 Sommermaaneder.

Nr. 8.

1. Juni 1914.

48. Aarg.

To Sværme.

Efter den kolde Periode i første Halvdel af Juni Maaned 1913 blev der i nogle Dage rigtig Fart i Bierne. Alsike og Hvidkløver blomstrede, og der blev indbaaret megen Honning. Men samtidig med at det gode Vejr tog sin Begyndelse, kom ogsaa Slaamaskinerne i Gang, og i Løbet af faa Dage blev Græsmarkerne nøgne, Høet stakket, og det stærke Træk var forbi. Mine Bi-familier var indvintret i September 1912 med tæt ved 15 kg Forraad hver og var fodrede i den kolde Periode i Juni; de var meget stærke. Følgen deraf blev, at mine Krainere blev lige saa slemme til at sværme som Skovfogdens brune Bier, der ellers har Skyld for at være de mest sværmelystne Bier her paa Egnen. Den 28. Juni fik jeg 2 Sværme, hver paa $5\frac{1}{2}$ Pd. Dronningerne var Moder og Datter, Moderen 2 Aar gammel, Datteren fra 1912. Jeg gav hver af de 2 Sværme 9 Rammer (4 udbyggede og 5 Kunstavler) og en Flaske Foder. Jeg tænkte saa, nu behandler du de to Familier aldeles ens, saa faar du set, hvilken af dem der har den bedste Dronning, om det er Moderen eller Datteren, for noget maa du da kunne lave med dem, da de er kommen samtidig og er ens store.

Men Dagen efter fik jeg en anden Idé. Jeg syntes, at det kunde være interessant at se, hvad Forskel der blev paa en Sværm, som blev fodret, og paa en, der skøttede sig selv. Som tænkt, saa gjort. Den 30. Juni begyndte jeg Fodringen af Sværmen med den ældste Dronning og vedblev at fodre med en Flaske Sukkersirup næsten hver Aften indtil Midten af Juli Maaned; ialt brugte jeg 15 Pd. Demarara-Sukker. Vejret var meget ustadigt, Regn, stærk Blæst vekslede med enkelte Solskinsdage. Begge Sværmene fik ellers Lov til at passe sig selv, det er jo det nemmeste. Aaret var jo ikke noget godt Bjaar for denne Egn, mit bedste Stæde gav kun 16 kg Honning og en Sværm. Først ved Indvintringen i September fik jeg Lejlighed til at foretage et grundigt Eftersyn af mine to Sværme. Da jeg undersøgte den af Sværmene, der var fodret, maatte jeg bruge Kniven, for ellers kunde jeg ikke faa flyttet Rammene, fordi der var bygget ikke alene mellem Tavlebærererne og Dækbædderne, men ogsaa mellem Rammernes Sidelister og Husets Sider. Tavlerne var pakket med Forraad. De 5 Tavler lige fra Tavlebærererne til Bundlisten, og af disse var den forreste og den bageste Tavle bygget meget tykke. De 4 midterste Tavler var næsten $\frac{3}{5}$ fyldt,

og der var over 15 $\frac{1}{2}$ kg Forraad i Stedet. Familien var meget stærk, den fyldte 7 Tavlegader fuldt ud. Jeg tror, at den burde haft et Magasin med Halvrammer, da jeg i Midten af Juli holdt op med at fodre. Saa pakket som Stedet var med Bier og Honning, er jeg sikker paa, at det en Tid har lidt af Pladsmangel og kunde have samlet betydeligt mere. Men Resultatet af Undersøgelsen blev, at Stedet var i saa god Orden til Indvintring, saa der var intet for mig at udrette. Jeg skød Rammerne sammen og noterede: alt i Orden. Nu styrede jeg min Gang hen til Sværmen med Datteren, som ikke var fodret, for at se, hvorledes det stod til derinde. Saa snart Dækbrædderne var fjernede, kunde jeg straks se, at det stod daarligt til. Af de 8 Tavlegader var der kun Bier i de 4, og Klyngen naaede ikke paa langt nær til Rammernes Sidelister. Rammerne var lette at faa op, op, de var intet Steds bygget fast, Kunsttavlerne var ikke engang ordentlig udbygget, og der var kun en Kant af Honning foroven i de 4 af Tavlerne, vel ialt $\frac{3}{4}$ kg. Der var ikke Spor af, at Bierne havde haft Yngel i mere end 4 Tavler, og Biernes Antal var kun ringe; jeg antager, de vejede ca. $\frac{3}{4}$ kg. Jeg troede straks, at Stedet manglede Dronning, men ved nærmere Eftersyn viste det sig, at den var i bedste Velgaaende.

Dette Stede havde kun én Betingelse for at kunne overvintré, nemlig en god Dronning, men manglede de to andre Hovedbetingelser, nemlig tilstrækkeligt med Bier og et passende stort Forraad. Jeg lukkede Stedet, uvis om, hvad jeg skulde gøre ved den lille Klat. Men en Dag beklagede min Nabo sig over, at han havde en Familie, som manglede Dronning, han havde skrevet efter en Dronning, men faaet Svar tilbage, at han ingen kunde faa. Alt var udsolgt. Jeg solgte ham saa Bier og Dronning for 3 Kr. Jeg havde ikke selv Brug for den. Vi syntes begge, at vi gjorde en god Handel, og saadan burde det jo altid være, naar der handles.

Jeg vidste nok fra tidligere Tid, hvilken Fremgang Sværme faar, som bliver fodrede, og hvorledes de uden væsentligt Arbejde fra Biavlerens Side bliver i god Vinterstand. Men jeg

havde dog ikke ventet den store Forskel, som foranstaaende Forsøg viser. Ved at fodre med for 3 Kr. Sukker straks efter, at Sværmen var sat i Hus, fik jeg et godt Stede til Overvintring, der her paa Egnen har en Værdi af 15 Kr., medens jeg for den Sværm, der ikke blev fodret, var glad ved, at jeg kunde redde mig 3 Kr. for Dronningen. Saa var der nok lidt Honning i Tavlerne, men det var ikke ret meget mere end for den Flaske Foder, Sværmen fik den Aften, da den blev sat i Hus.

Om dette Forsøg kan der jo siges: „En Flue gør ingen Sommer“, og „En Gang er ingen Gang“. Og der er noget om det, men fuldstændig rigtig er i alle Tilfælde det sidste Ordsprog ikke. Der kan jo indvendes, at Forskellen paa Dronningerne kan have haft en betydelig Indflydelse paa Resultatet, men begge Dronningerne havde dog bragt Familiernes, de kom fra, i Sværmestand. Jeg fodrede ogsaa med velberaad Hu Sværmen med den gamle Dronning og lod Sværmen med den unge et Aars Dronning skøtte sig selv. Men det skal villig indrømmes, at havde det været rigtig godt Træk i de første 8 Dage efter, at Sværmene var sat i Hus, var Forskellen ikke blevet saa stor.

Men trods dette har mit Forsøg bekræftet, hvad der blev sagt i et Foredrag paa DBF.s Biavlsskole: Er Vejret daarligt eller Trækket mindre godt, naar Sværmen er sat i Hus, saa bør man straks begynde at fodre og vedblive dermed, til den er bleven i Vinterstand, men der blev ogsaa sagt: Er Trækket stærkt i de første Dage efter, at Sværmen er sat i Hus, saa bliver de først indhængte Rammer hurtig fyldt med Honning og Yngel. Læg saa et Afspærringsgitter over og sæt et Magasin paa, saa kan man i et godt Biaar høste mange Pd. Honning af en Sværm

Varmen og Bierne.

Det er ofte sagt, at Varme er Biens Livselement, Kulde dens Død. Ja, Bien behøver ikke blot Varme, men, for at kunne udføre de forskellige Arbejder, endogsaa en ret høj Varmegrad. Vi kalder det koldt, hvor der er mindre Varme til Stede, end der er os behagelig, eller den, der findes andet Sted. Kulde i almindelig Sprogbrug er ikke absolut Mangel paa Varme. Thi hvor Varme fuldstændig mangler, kan den ikke længer tabes; der kan det ikke blive koldere; det er en Tilstand, som vi i det mindste ikke kender af Erfaring. Vi kalder de Dyr varmbloodede, hvis Blod beholder en bestemt højere Varmegrad, selv ved en lavere Lufttemperatur, hvorimod vi ved koldbloodede Dyr forstaar de Dyr, hvis Legemsvarme stedse er den samme som den Luft, hvori de opholder sig, om der end hos disse frembringes Varme ved Aandedrætsprocessen og den hele Organisme, hvilket jo endog sker ved selve Vegetationsprocessen. Naar mange af disse koldbloodede Dyr behøver en høj Varmegrad, saa lever de enten udelukkende i den varme Zone, eller deres Leveperiode falder paa en Tid, da der hersker den for dem fornødne Varme.

Med Hensyn til Bierne maa der skelnes mellem den enkelte Bi og Bifamilien. Bien maa man uden Betænkning henregne til de koldbloodede Dyr. Enhver Biavler ved, at et koldt Vindpust i Foraarsdagene er tilstrækkeligt til at lamme Kræfterne hos Tusinder af flyvende Bier, som derefter dør af Kulde. Bierne er varme, naar de kommer ud af Stedet, og frembringer ogsaa selv nogen Varme, men denne forlader dog snart deres Legeme, fordi det beskyttende eller isolerende Dække mangler, hvormed de varmbloodede Dyr, Pattedyr og Fugle, er forsynede. Mellem den enkelte fra Bifolket adskilte Bi og Husfluen er der i denne Henseende ingen Forskel. Ganske anderledes forholder det sig med Bifamilien, naar vi betragter den som et Hele. Denne kan ikke alene i nogen Tid, men stadig, saa længe Tilstedeværelsen af Forraad muliggør Vedligeholdelsen af Aandedræts- eller Livsprocessen, vedligeholde og frembringe en af den ydre

Luft uafhængig, højere Varmegrad i sit Indre, selv om Luften udenfor Stedet naar en Temperatur af $\pm 20^{\circ}$ eller $+ 20^{\circ}$. Om end enhver erfaren Biavler vil indrømme dette, saa er der dog forskellige Anskuelser om „Hvorledes“, om „Kilden til Varmen“. At det væsentlig er Aandedrætsprocessen, hvorved denne højere Varmegrad fremkommer, er udenfor al Tvivl. Men er den det eneste Middel til Frembringelse af Varme? Nogle mener, at Bierne ogsaa anvender mekaniske Midler for at forhøje Varmen og lede den hen til det Sted, hvor de har Brug for den.

Naar et Stede om Foraaret har holdt sin første Udflugt, saa hører man en livlig Brusen inde fra Biklyngen. Bierne har da ganske vist meget Arbejde at forrette derinde: fjerne Urenligheder, flytte Foder fra Tavler i Vinterlejets Udkant til Yngellejet m. m. Men denne Brus, denne livlige Tone ophører ikke, selv naar der ikke mere er noget at rense eller omflytte. Bierne har dog vedblivende noget at bestille, blandt andet med Tilberedning af Foder til Yngelen. Selv et svagt Stede kan have en stor Mængde Yngel, naar det kun er rigeligt forsynet med Honning og Blomsterstøv. Men de faa Bier i et saadant Stede kan udelukkende ved Hjælp af Aandedrætsorganerne næppe frembringe den fornødne Varme til i en kold Frostnat at beskytte Yngelen mod Forkølelse, naar de ikke tillige bragte mekaniske Midler i Anvendelse til at frembringe Varme. At Varmen i Stedet forøges i høj Grad ved Fodring, er almindelig bekendt. Kan den forøgede Aandedrætsproces alene forhøje Varmen i Stedet? Det er næppe troligt; snarere er den højere Varme at betragte som en Følge af den ved Foderet fremkaldte Virksomhed. Man behøver kun at overstænke Bier, der er stivnede i Kulden, med tyndt Honningvand og anbringe dem i Nærheden af Biklyngen eller at føle paa en Glas-skive, bag hvilken Bierne netop bygges eller er i Virksomhed, og man vil erfare Virkningen deraf, og navnlig synes den svage Viften med Vingernes at forøge Varmegraden i Staderne, hvorfor Bierne ogsaa bruser stærkere, naar det er meget koldt, medens den enkelte Bi vifter med Vingernes, forinden den stivner af Kulden, fordi dette

Middel er den sidste Hjælp, Naturen gav den til Beskyttelse mod at fryse ihjel. Denne Viften nytter rigtignok ikke den enkelte Bi, naar den er ene, men i den sluttede Biklynge hjælper det til at forøge Varmen.

Den Varmegrad, der er nødvendig til Bierne, er forskellig til de forskellige Tider. Temperaturen i Biernes Klynge maa aldrig gaa ned under Frysepunktet. Naar Yngelansætningen hviler om Efteraaret og Vinteren, kan Bien opholde Livet selv ved en ringe Varmegrad, men denne maa dog ikke gaa under 8 à 10° R. Er den ydre Kulde større, maa der inde i Biklyngen frembringes og vedligeholdes en højere Temperatur, for at de yderst i Klyngen værende Bier, der danner det beskyttende Lag, kan faa tilstrækkelig Varme. Varmen i Biklyngen maa forøges endnu mere, naar Bierne har Yngel, da denne skal have en Varme af mindst 20°. En endnu højere Varmegrad behøver Drone- og Dronningyngel, nemlig 25—28°. Ved denne Varme, som omtrent falder sammen med Blodets Varmegrad, har alle Arbejder i Stedet, Yngelens Udvikling, en god Fremgang. En Varme af 30° bliver allerede næsten utaalelig for Bierne; Tavlebygningen bliver blød, den er udsat for at styrte ned, hvorved Familien let kan blive ødelagt. Derfor maa Biavlernes Opmærksomhed i den hede Sommertid ogsaa være rettet paa at beskytte Bierne mod for stærk Varme.

I Henseende til den Temperatur, som Bierne behøver til deres Arbejder udenfor Stedet, saa kan de vel gøre korte Udflugter efter Vand, som findes i Stadernes Nærhed, ved 8° Varme, særlig naar Solen skinner, men skal de holde ud i det fri i længere Tid ved overtrukken Himmel, maa Varmen i Luften være 12 à 13°, og selv ved denne Varmegrad stivner mange Bier af Kulden. En Varmegrad af 18—20° synes at være den gunstigste for Trækket. Ligesom Drone- og Dronningyngelen, saaledes fordrer ogsaa de udviklede Droner og Dronninger en højere Varme, naar de skal lade sig se udenfor Stedet, navnlig naar de skal opfylde Hensigten med deres Udflugt, Parringen. Naar Solen skinner, lader de sig vel ogsaa se foran Staderne ved 12 à 15° Varme; men de opholder sig da

ikke i det fri ret længe og er endnu mindre skikkede til Parring. Luftens Varme maa naa omtrent 20°, og det maa naturligvis ogsaa tillige være smukt Vejr, naar en ung Dronning skal opnaa at blive befrugtet. Men ofte hængaar selv midt om Sommeren længere Tid, endog i enkelte Tilfælde Uger, før en saadan Dag indtræffer.

To Dronninger.

I 1913 havde jeg en Bifamilie, en Krydsning af Rødkløverbier og Krai- nere, der udviklede sig godt og gav 30½ kg Honning. Den 17. Juni gav den en lille Sværm, fem Dage efter kom Andensværmen, der var meget stor, og 2 Dage efter udsendtes igen en meget stor Sværm. Jeg kunde høre paa Stedet, at det vilde sværme endnu mere; jeg tilkaldte derfor Tilsynsmanden, og vi udskar flere helt modne Dronningceller; Dronninger løb ud mellem Fingrene paa os. En Dronning lod vi løbe ind til en dronningløs Familie, hvor den blev godt modtaget.

Tre Sværme og 30½ kg Honning maa kaldes et meget smukt Udbytte. Yngelreden var holdt begrænset til ti Tavler. Det samme Stede blev ualmindelig kraftigt i Efteraaret og maatte indvintres paa 12 Tavler (10 × 12). Da jeg 5. April i Aar gik en Tur i Bi- gaarden, saa jeg til min Ærgrelse, at Stadets Bier havde udkastet en død Dronning. Bierne trak dog udmærket og hjembar Blomsterstøv i Mængde; jeg kom da til at tænke paa, om der mulig havde været to Dronninger i Stedet i Vinter. Det kunde jo give en rimelig Forklaring til den store Bi- styrke i Efteraaret. Jeg undersøgte Dronningen og fandt, at Bagkroppens sidste Led var halvt afrevet.

Den 26. April, altsaa 3 Uger efter at jeg havde fundet den udkastede Dronning, undersøgte jeg Stedet og fandt det i fuld Kraft uden nogen Standsning i Yngelansætningen. Jeg maa deraf slutte, at Stedet har haft to Dronninger fra Sværmtiden i Fjor og har overvintret dem indtil 4. April, da den tiltagende Yngelansætning har ført Dronningerne til hinandens Omraade og derved til Kamp. J. Thoft, Lærer i Lendum.

Danske Bigaarde.

I en ung Alder begyndte jeg at sysle med Bierne; mine Forældre havde Bier i Halmkuber saa langt tilbage i Tiden, som jeg kan huske; de var fælles om Staderne med min Farbroder. Det gjorde mig altid ondt, naar Bierne om Efteraaret skulde „tages op“, d. v. s. dræbes ved Svovldamp. Og da jeg paa et Besøg hos en Biavler saa, hvorledes han undgik at dræbe Bierne ved at anbringe Halmringe under Kuberne, efterhaanden som Bierne udbyggede dem, og saa om Efteraaret bortskar det overflødigste fra oven for derefter at anbringe et Laag over den tilbageværende Tavlebygning med Bier — flere af hans Biboliger bestod af saadanne Halmringe, selve Kuben var jo det første, som blev kappet —, greb jeg denne Idé; men i Stedet for Halmringe brugte jeg firkantede Kasser af ca. 5—6“ Højde. Da jeg havde godt begyndt, kom min Læretid, derefter Tiden, hvor jeg arbejdede som Svend, og endelig Militærtjenesten og dermed Afsked med Bierne for en Arrække.

I 1886 fik jeg mit første Stade med bevægelig Tavlebygning; det var et Højstade til 2 Familier, og i Løbet af et Par Aar havde jeg 11 Familier i Højstader og 2 i Erslevstader. Et Besøg af en Foredragsholder, som medbragte en Model af et Trugstade med høj Normalramme, foranledigede, at jeg

gik over til denne Stadtype for i 1901 at forlade den og gaa over til Stader med Lavnormalrammen, som jeg siden har benyttet og er veltilfreds med. Alle mine Stader er nu med det Rammemaal og bygget saaledes, at der er Plads til to Højder Helrammer og i de fleste en Halvramme derover. Mine sidst anskaffede Stader er efter Obstablings-systemet og med Plads til 3 Helrammer i Højden.

Trækforholdene her paa Stedet hører langt fra til de gode; tilmed er her mange Bifamilier, saa Udbyttet kan ikke staa Maal med, hvad der kan høstes mange andre Steder.

En Gang i Halvfemserne i forrige Aarhundrede var mit Stadeantal naaet op til 36 Bifamilier; jeg fandt, at Udbyttet ikke voksede i Forhold dertil, og i Løbet af nogle Aar indskrænkede jeg Antallet til en Snes Familier; det samlede Udbytte blev omtrent det samme, som da jeg havde 36 Familier. Sidste Sommer forøgede jeg mit Stadeantal med nogle smaa Familier med den Tanke nu til Foraaret at oprette mig en Udbigaard 5 km fra min Bopæl, hvor jeg tænker mig at faa lidt mere Udbytte, om end det til Gengæld kræver mere Arbejde og mere Tid at have Bierne paa saa lang Afstand. Forhaabentlig vil det ogsaa have Indflydelse paa de Stader, som bliver tilbage ved min Bopæl. S. Sørensen, Magleby, Klippinge.

Langvarig Fodring med en tynd Sukkeropløsning.

Af I. E. Haud.

Nogle Forsøg, som egentlig blev udført i et andet Øjemed, blev meget lærerige for mig ved at vise mig, hvilken Virkning en langvarig Fodring med en tynd Sukkeropløsning, 8—10 Dele Vand til 1 Del Sukker, havde paa Bierne.

Jeg fodrede i det fri, og Foderapparatene blev fyldt hver Dag fra Midten af Juli til Midten af September. Bierne tog Foderet villigt og uden at komme i Ophidselse eller Slagsmaaal. Naar Fodringsapparatet var tomt, fortsatte de deres Arbejde inde og i Marken i den fuldstændigste Ro, og der var ingen Røvere at se ved Staterne. Denne Maade at fodre paa saa i det hele ud til at have samme Virkning paa Bierne som et naturligt Honningtræk. Jeg kunde behandle dem uden Røg, og Staderne kunde staa aabne, og Honningtavler kunde staa ude i det fri, uden at der blev gjort noget Forsøg paa at begynde Røveri, og det uagtet der den hele Tid intet Honningtræk var. Denne Maade at fodre paa saa i alle ydre Henseender ud til at være saa særdeles hensigtsmæssig, at jeg blev ganske begejstret for denne Efterligning af et naturligt Honningtræk.

Da Hensigten med disse Forsøg just var at faa Rede paa, om dette var en fordelagtig Maade at fodre paa, nøjedes jeg med de Iagttagelser, jeg kunde gøre udenfor Stedet. Tilsidst, da Fodringen var endt, saa jeg efter, hvorledes det stod til inde i Staderne, og jeg ventede da, efter hvad Teorierne havde lært mig, at finde alt i en blomstrende Forfatning, Staderne fulde af Bier og Yngel, kort sagt, jeg ventede at finde alting i samme Forfatning som efter et vedvarende, jævnt, naturligt Honningtræk. Men mine Forventninger blev skuffede. Tavlerne var rigtignok vel fyldt med et tilsyneladende vel modnet Foderforraad, men Modningsprocessen havde aabenbart haft en skadelig Virkning paa Bierne. Hver eneste af de fodrede Familier var blevet meget fattigere paa Bier og viste umiskendelige Tegn paa formindsket Livskraft.

Yngelmængden var under det normale i Sammenligning med, hvad den plejer at være, naar der ikke har været fodret.

De fodrede Familier blev indvintrede nøjagtigt paa den samme Maade, som jeg nu i et fjerdedels Aarhundrede har benyttet ved Indvintringen af mine Bier og praktisk talt uden Tab. Men over Halvparten af de fodrede Familier var døde før Begyndelsen af Februar, og Resten døde før Foraarets Komme. Der var ingen Antydning til Bugløb eller opsvulmede Bagkroppe, og ingen Gæring kunde mærkes i Tavlerne. Bierne tilhørte en særdeles haardfør Stamme af trebaandede Italienerne. De var fuldstændig sunde, før jeg begyndte med Fodringen. Til Foder brugte jeg det bedste krystalliserede Sukker, jeg var i Stand til at opdrive, og Foderet bestod af 8 à 10 Dele Vand til 1 Del Sukker.

Aarsagen til dette yderst sørgelige Resultat af Fodringen var, antager jeg, Tabet af Livskraft og den for tidlige Død en Følge af det langvarige og uafbrudte Arbejde med at fjerne det overflødige Vand fra den tynde Sukkeropløsning, et Arbejde, som Bierne kun kan udføre under Flugten. To Maanedes Fodring med en saa tynd Opløsning vil derfor nøde Bierne til at flyve Hundreder af Mile (engelske) paa en Aarstid, da Biernes Natur kræver, at al anstrengende Virksomhed ophører.

Dette bærer utvivlsomt for en stor Del Skylden for, at Bierne var saa slappe og udslidte. Dette stemmer ogsaa vel med den Kendsgerning, at de Bier, som opfødes saa sent paa Aaret, at de ikke kan tage Del i Arbejdet med Honningen, lever saa meget længere end de Bier, som er med i Sommerens Indsamling af Honning.

Denne Forklaring af de sørgelige Følger af dette Fodringsforsøg bekræftes ogsaa ved Udfaldet af senere Forsøg med en Sukkeropløsning af $2\frac{1}{2}$ Del Sukker til 1 Del (kogende) Vand. Jeg fodrede adskillige Familier med denne Sukkersirup og gentog dette Fodringsforsøg flere Gange og altid med samme Resultat. Det Tidsrum, hvori der blev fodret, var ved alle disse Forsøg det samme, og Bierne fik fra et Fodringsapparat under Tavlebygningen hentet alt det Foder, som de vilde tage imod. En efter Fodringens Afslut-

ning foretagen Undersøgelse viste en meget mærkbar Forskel med Hensyn til Virkningen. Nogle Familier havde aabenbart særdeles frugtbare Dronninger, og disse Familier saa ud til at være i særdeles god Forfatning, rige paa Bier og Yngel. Andre derimod, som saa ud til at have mindre frugtbare Dronninger, havde som en Følge af Italienernes Tilbøjelighed til at fylde Yngelrummet med Honning, for lidt Yngel i Tavlerne, og Antallet af Bier i Stedet var derfor ogsaa mærkbart formindsket. Men da dette var en Følge af, at Dronningen under den langvarige, rigelige Fodring havde faaet for faa tomme Celler til at lægge Æg i, beviser det intet med Hensyn til den gavnlige eller skadelige Virkning af en Fodring med en saa tyk Sukkersirup. Efter min Mening er en Sukkersirup som den, jeg ved disse Forsøg benyttede ($2\frac{1}{2}$ Del Sukker til 1 Del kogende Vand), just det rigtige Foder for Bier under alle Forhold.

For mit personlige Vedkommende foretrækker jeg en Kandiskage, som, medens den endnu er varm, er anbragt i en traadet Ramme. En saadan med Kandiskage fyldt Ramme anbringes paa hver Side af Yngellejet, tæt op til dette. Hvis disse Rammer bliver staaende for længe, vil dog Bierne, efter at have fortæret Kandiskagen, fylde Rammerne med Voks, mest Dronevoks.

Ved disse Fodringsforsøg sørgede jeg altid for, at Bierne havde rigelig Plads til at lagre Foderet over Yngelrummet.

Afspærringsgitre og deres Brug.

Efterhaanden som Kendskab til moderne Biavl med bevægelig Tavlebygning er trængt ud blandt Biavlerne — maaske i Forbindelse med, at Honningtrækket forandres og forringes —, er det mere og mere gaaet op for disse hele Verden over, at man i Afspærringsgitret eller Dronninggitret har et udmærket Hjælpemiddel til at sikre sig et Honningudbytte — større eller mindre — hvert Aar, og den hidtidige stærke Modstand mod Brugen af Gitre, der iværk-

sættes fra mange, særlig ældre Biavlere, er ved at brydes overalt i de Lande, hvor intensiv Biavl drives.

I de ca. 35 Aar, hvori Gitre har været i Brug, har man brugt forskellige Emner — først Traadvæv og senere Zinkplader med Gennemgange af passende Størrelse, hærdet Pap, sammenslaede Trælister og sidst de af mig opfundne gennemhullede Træplader, hvilke tillige med Zinkgitrene har fundet en stor Udbredelse her i Landet i den sidste halve Snes Aar. Tilpasningen af Gitrene foregaar saaledes, at man for Zinkgitrets Vedkommende tilskærer en Plade saa stor som nødvendig til at anvende enten under et Magasin eller til lodret Brug i Underrummet, sømmer nogle smalle Lister af 6 mm Tykkelse fast paa den Side af Gitret, der har mest glatte Kanter i Hullerne og vender den ind imod Yngelreden. Det vandrette Gitter vil da faa en Bivej under og foroven, hvilket er nødvendigt. Det lodrette forsynes foroven med en Bæreliste, som kan hvile i Falsene. Aug. Petersens Gitter er for det vandrette Gitters Vedkommende formet i Plader af ca. $6\frac{1}{2}$ cm Bredde og passende Længde til Staderne, saa at det lige kan lægges Side om Side i Falsene, hvorved den nødvendige Bivej over Tavlebærerne fremkommer. Til lodret Brug samles 5 eller 6 dertil passende Stykker ved tynde Lister tværsover til et Indskud, der kan forsynes med Bæreliste foroven og hænges i Falsene. Ved Brugen af lodret Gitter paases det, at der er mindst 13—15 mm mellem dette og de to tilstødende Tavler for at lette Passagen gennem Aabningerne.

Størst Betydning for den almindelige Biavler har Brugen af Gitre til Begrænsning af Yngelreden under Hovedtrækket, særlig i Egne med kun Sommertræk og i daarlige Honningaar, idet Erfaringen har vist, at man herved er Herre over i det mindste at faa noget Udbytte, selv under mindre gunstige Omstændigheder. I gode Honningaar med rigeligt og regelmæssigt Træk vil Familiernes Udvikling af sig selv reguleres, idet Biernes Bestræbelser for at anlægge saa megen Yngel som muligt til henad Midten af Hovedtrækket delvis modvirkes derved, at de ledige Celler fyldes med Honning og-

saa i Yngelreden, saa at der efterhaanden bliver mindre Plads til Æg og Yngel, og hvorved der fremkommer en naturlig Begrænsning af Yngelreden, saa at der kun opføres nok til Vedligeholdelsen af Bifamiliens Styrke, men ingen unyttige Ædere til efter Trækrets Ophør. I daarlige Honningaar — og dem er der desværre mange af — er Forholdet derimod saaledes, at selv om der kommer en Del Honning ind af og til, saa er det ofte ikke saa meget, at Yngelreden indsnævres deraf, men saaledes, at Bierne opfatter det som en Slags Spekulationsfodring, der forleder dem til at yngle mere og mere, saa at der kan findes 16—17 store Tavler, fyldte med Yngel, i et stærkt Stade gennem den største Del af Hovedtræktiden, og Følgen bliver, at Biavleren ved Trækkets Slutning har mægtige Familier med megen Yngel og liden eller ingen Honning, og i Stedet for at faa Overskud maa han købe Kandis til Supplerings af Biernes Vinterforraad. Da man aldrig paa Forhaand ved Sommerens Begyndelse kan vide, hvorledes Aaret vil blive, er det derfor fordelagtigt, at man indretter sig paa at være paa den sikre Side, og det kan opnaas ved at bruge Dronninggitter i Stedet saavel vandret mellem Yngelreden og de paasatte Magasiner som lodret bagved et vist Antal Yngeltavler — i Reglen en halv Snes 10×12 eller Lavnormal og 8—9 Tavler 12×12. Anbringelsen af Gitrene foretages i Reglen ved Hovedtrækkets Begyndelse eller i alt Fald senest 6 Uger før Trækkets Slutning, for at alle de Bier, som fremkommer af Æg, der er lagt paa den Tid, kan komme til at deltage i Honningindsamlingen, hvilket ikke naas af dem, der fødes senere. Disse kommer paa en Maade kun til at tjene som Fyldekalk til Vedligeholdelse af Familiens Styrke, idet de dør bort, før Arbejdet næste Foraar ret tager Fart. Der skal hertil alligevel yngles senere end Hovedtrækkets Slutning, og naar man bruger en Yngelrede af nævnte Størrelse fra Hovedtrækkets Begyndelse (før den Tid maa den godt være større), saa vil det Antal Tavler næsten altid passe sammen med Bifamiliens Styrke ved Indvintringen, hvilket letter dette vigtige Arbejde betydeligt.

Gitre bruges desuden ved mange Ar-

bejder i Bigaarden, saasom ved Dronningavl, til Dronetælder, til Hindring af Sværms Bortflyvning, til at lade flere smaa Familier med hver sin Dronning bo bag hinanden i et Stade med kun et Flyvehul, hvorved saadanne kan oparbejdes til at give Overskud ved at lægge Gitter over dem og lade dem arbejde sammen i et fælles Magasin.

Aug. Petersen, Bregninge, Nysted.

For Begyndere.

Af Jan Greve.

I.

Begyndere tiltrænger enkle Metoder, som er lette at udføre. Da jeg først begyndte at arbejde med Bier, havde jeg saa godt som intet Kendskab til, hvorledes de skulde behandles. Jeg skaffede mig da et Par Bibøger og begyndte ogsaa snart at holde et Biavlstidsskrift. Her fandt jeg Beretninger om, hvor stort Udbytte et paa rette Maade behandlet Stade kunde give, og jeg vilde da ogsaa gerne lære at behandle mine Stader saaledes, at jeg kunde faa en god Indtægt af dem. Med Iver greb jeg hvert nyt Tidsskriftheft og læste i det hele alt, hvad jeg kunde faa fat paa af Skrifter, som handlede om Bier, i det Haab, at jeg derved kunde lære Fremgangsmaader, som kunde bringe min Biavl ind i den rette Gænge og skaffe mig det samme gode Udbytte, som jeg saa, at andre Biavlere kunde faa. Men Gang paa Gang lagde jeg det læste bort i Skuffelse; thi næsten altid var de Fremgangsmaader, som jeg fandt beskrevet der, saa vanskelige eller krævede saa meget Arbejde, at jeg, uøvet og ængstelig som jeg endnu var, ikke dristede mig til at forsøge dem. Jeg blev snart klar over, at jeg maatte søge at finde Fremgangsmaader, som var enklere og lettere end de fleste af dem, som jeg læste om, dersom jeg skulde kunne have Haab om, at ogsaa min Biavl kunde komme til at give et saadant Udbytte, som Bier burde give.

En eller anden af de Erfaringer, jeg i denne min Begyndertid gjorde, kunde muligvis blive til Nytte for en eller anden af de mange andre Begyndere, som er henvist til at prøve sig selv frem

gennem Biavlens vanskelige Kunst. Jeg skal derfor forsøge her at tage frem enkelte af de Erfaringer, jeg i min Begyndertid gjorde, og beskrive nogle af de Fremgangsmaader, som jeg den Gang fandt var fordelagtige.

Et af de første vanskelige Spørgsmaal, som jeg i mit Arbejde med Bjerne fik at gøre med, var Spørgsmaalet om, hvorledes jeg skulde bære mig ad med at mestre Bjerne Sværmelyst, som hos mig viste sig som den maaske allerstørste Hindring for et godt Honningudbytte.

Sværmningen bød i min Bigaard paa mange Vanskeligheder. For det første har Bjerne her altid været meget sværmelystne, sandsynligvis som en Følge af Trækforholdene og af Bigaardens Belliggenhed paa en stejl, aaben, mod Sydvest vendende Fjeldskraaning. Dernæst gjorde ogsaa Terrænet i Stadernes nærmeste Omgivelser Indfangningen af Sværmene meget besværlig. Et kort Stykke foran Staderne gik der en stejl Klippeskrænt ned mod en Vej; et lille Stykke bag dem var der først en lodret Mur, og bag denne hævede der sig en noget mindre stejl Bakkeskraaning. Høje Træer og tæt Buskvækst omgav dem til alle Sider. Her fandt den Luneuldhed, Bjerne saa ofte viser i Valget af Sted til at klumpe sig paa, det videste Spillerum. Snart slog Sværmen sig ned foran Staderne, snart bag dem eller paa den ene eller den anden Side af dem, snart ganske nær, snart i temmelig betydelig Afstand fra Staderne. Snart sad Sværmklumpen højt oppe i Toppen af en Gran, snart lavt nede paa en af Træets nederste Grene, snart laa den fladt omkring den tykke Stamme af et gammelt Asketræ, snart var den skjult imellem Grenene i en tæt Ribs- eller Stikkelsbærhæk, snart hang den paa en Bringebærbusks svage Stængler eller sad i en Klump omkring den Stok, hvortil Busken var fastbunden, snart var en af en Hasselbusks smækre Stammer bøjet ned mod Jorden af Sværmens Vægt, snart var Sværmen at finde paa selve Jorden, liggende i Græsset, eller paa den stejlt skraanende Klippeskrænt foran Staderne osv. Dette sidste Sted syntes at være særlig yndet af Sværmene. En Middag erindrer jeg saaledes, at der paa en Gang laa fem Sværme paa denne Klippe. Men var dette

Sted yndet af Sværmene, saa var det ikke yndet af mig. For at indfange dem der maatte jeg nemlig bære en Trappetige ad en lang Omvej hen til Klippens Fod og fra den vaklende Trappetiges Trin ofte med en Suppeøse øse Sværmen op i Kuben og bære den den samme lange Vej op til Bigaarden, et Arbejde, som ikke sjældent maatte gentages flere Gange, da ofte større Dele af den ved Opøsningen i Oprør bragte Biklynge klumpede sig paany paa det samme Sted, især naar Sværmen var en Eftersværm med flere unge Dronninger. At udføre alt dette Arbejde i stegende Solskin kunde nok faa Sveden til at flyde i Strømme.

Under disse Forhold skulde der den skarpe Agtpaagivenhed til, for at Sværmene ikke skulde faa Anledning til at flyve bort uden at blive bemærkede, og til Trods for al Paapasselighed var det ikke til at undgaa, at en og anden Sværm forsvandt. Var en Sværm først kommen til Ro paa det Sted, hvor den havde klumpet sig, var den ofte meget vanskelig at opdage i det kuperede og stærkt bevoksede Terræn. Det var derfor nødvendigt at passe skarpt paa, saa at Sværmene kunde blive bemærkede, mens de endnu var i Luften, og hvilket Besvær dette medførte, naar der i en enkelt Sommer kunde indfanges mere end 40 Sværme, kan man let tænke sig.

Der var ogsaa et andet Forhold, som bidrog til at gøre Sværmningen besværlig. Efter hvad jeg havde læst i et Par norske og danske Bibøger, troede jeg, at naar de overvintrede Stader havde gjort sig færdige med Sværmningen — hvad der forøvrigt her kunde trække længe ud, da saa godt som alle Familier sværmede og enkelte udsendte op til 5 eller 6 Eftersværme, før de slog sig til Ro —, saa kunde jeg være tryk for mere Sværmning i det Aar. Jeg skulde snart lære noget andet. Næsten hver eneste Førstesværm, som blev opstillet særskilt, sværmede paany, nogle Uger efter at den var bleven huset, ikke sjældent med den Følge, at den blev viserløs og gik til Grunde i Løbet af Vinteren. Dette var for mig noget ganske uventet, og det foraarsagede mig i den første Tid adskillige Tab. Først da jeg fik Anledning til at læse Gravenhorsts „Der praktiske Imker“,

fik jeg Rede paa, at denne Førstesværmenes nye Sværmning var en meget almindelig Ting, og først da kunde jeg tage Forholdsregler for at forhindre eller regulere denne højst uvelkomne anden Gangs Sværmning.

Saa snart jeg ved Hjælp af Sværmene havde bragt mit Antal af Bifamilier saa højt op, at jeg ikke længer ønskede nogen Forøgelse af Antallet, begyndte jeg at tænke paa Midler til at hindre denne endeløse Sværmning, som truede med at gøre Arbejdet med Bierne næsten uudholdeligt.

Men hvorledes skulde jeg bære mig ad med at hindre Staderne i at sende de mange Sværme ud? I Bøgerne og Tidsskrifterne læste jeg om, hvad de øvede Biavlere gjorde. Men uøvet, som jeg var, og usikker, som jeg endnu følte mig, forstod jeg, at de fleste af de Fremgangsmaader, hvorom jeg læste, var for høj Kunst for mig. Paa saadanne Ting som at opsøge Dronningerne, sætte dem i Bur i 10 Dage og udskære alle Viserceller vovede jeg f. Eks. ikke at inklade mig. Og denne Operation maatte oven i Købet gentages, om jeg skulde kunne være fuldstændig tryk. Eller som f. Eks. Dr. Müller gør: hver 9. eller 10. Dag den hele Sommer igennem at gennemsnøge Tavlebygningen i alle de Stader, af hvilke der muligvis kunde ventes Sværme, og udskære alle med Yngel belagte Viserceller! Hvor umuligt var ikke saadant for mig?

Af alle de Metoder, hvorom jeg læste, var der kun én, som forekom mig saa let at udføre, at jeg paa den Tid kunde tænke paa at benytte den i større Udstrækning. Det var den velkendte Fremgangsmaade at sætte Førstesværmen paa Moderstadets Plads og give dette en ny, Plads.

Jeg gjorde dette paa den Maade, at jeg først opstillede Førstesværmen ved Siden af Moderstadet. Fem til seks Dage derefter flyttede jeg det sidstnævnte til en ny Plads og satte Førstesværmen paa Moderstadets gamle Plads. Derved mistede Moderstadet alle sine Trækbier og opgav i Reglen al Tanke om at sende flere Sværme ud.

Sværmen kunde jo ogsaa straks have faaet Moderstadets Plads. Naar jeg i Reglen ventede ca. 6 Dage, inden jeg flyttede Moderstadet bort, var Grun-

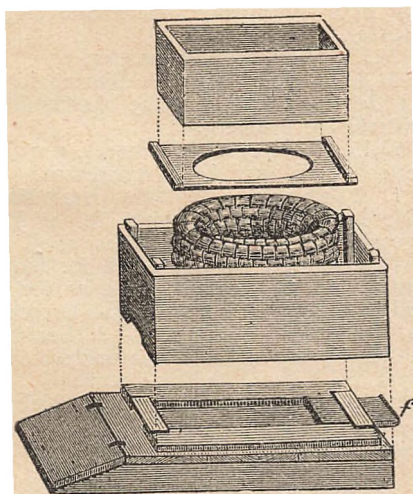
den den, at jeg derved vilde berøve Moderstadet endnu flere af dets Bier. De unge Bier, som i Løbet af disse 6 Dage var bleven Trækbier, kom nemlig da ogsaa med blandt de Bier, som gik til Sværmen. Den første Gang, jeg brugte denne Fremgangsmaade, sendte Stadet en lille Eftersværme ud, og jeg fandt det derfor sikrest at vente de nævnte 6 Dage. Jeg antog tillige, at det vilde være en Fordel for Moderstadets nye Dronning, som just ved Førstesværmens Afgang skulde begynde paa sin Udvikling fra Larve eller Puppe til flyvende Insekt, om den i saa lang Tid som muligt kunde gennemgaa denne Udvikling i et velbefolket Stade under fuldt normale Forhold. Naar der gik 6 Dage hen, før Moderstadet mistede sine flyvende Bier, vilde der kun være 1 à 2 Dage tilbage, før den unge Dronning var færdig til at forlade sin Celle.

Hvis Førstesværmens Afgang var blevet forsinket ved ugunstigt Vejr, kunde det hændes, at Eftersværmen vilde komme ud, før de 6 Dage var til Ende. Hvis jeg havde nogen Frygt for, at dette kunde ske, lyttede jeg om Aftenen i 7—9 Minuter efter ved Moderstadet for at høre, om der var Dronningstyt i dette. Hvis jeg hørte en ung Dronning „tytte“, maatte Flytningen udføres saa tidligt den følgende Dag, at jeg kunde være sikker paa, at der ingen Sværm kunde være kommen ud forinden.

Denne Metode lader sig dog lettere benytte med de Stader, jeg i den Tid benyttede, end med de større og tungere Trugstader med fast Bund, som jeg nu bruger mest. Den Gang brugte jeg mest Opstablingstader med løst Bundbræt og en Indrekasse til 10 Rammer, væsentlig efter Cowans Model. Disse Stader, som faldt mig meget billige, da jeg uden Vanskelighed kunde forarbejde dem selv, er meget lette at flytte om, ganske som man ønsker.

Jeg har dog ogsaa brugt den samme eller en lignende Fremgangsmaade i et stort Stade med fast Bund. Jeg kan da ved Førstesværmens Afgang flytte alle Yngeltavlerne bag i Stadet og sætte Forsværmen foran i dette, skilt fra Yngeltavlerne ved en løs Mellemvæg. 4—5 Uger derefter, naar Moderstadets unge Dronning var begyndt at lægge

Æg, kunde da Førstesværmen og Moderfamilie igen forenes derved, at Mellemvæggen blev hævet saa højt op fra Bunden, at Arbejdsbierne kunde passere under den. Det Reserveflyvehul bag i Stadets Sidevæg, som Moderfamiliens Bier tidligere havde benyttet, blev spærret, og efter et Par Dages Forløb kunde Mellemvæggen tages helt bort. Førstesværmens Dronning blev ved en saadan Forening i Reglen, men ikke altid, først taget bort. I Stedet for en Mellemvæg plejede jeg at bruge en Ramme, paa begge Sider beklædt med bitæt Jærntraadug. Begge Familier havde da samme Lugt, og Foreningen blev saa meget sikrere. Jeg brugte forøvrigt ogsaa at tildække den ene Families Yngelrum med en Avis, at hænge den anden Families Yngeltavler ind i et Magasin og sætte dette over Avisen. Da var jeg sikker paa, at Bierne forenede sig i Fred.

Opstablingskube.

Nu bruger jeg ikke længere denne Fremgangsmaade; men den er brugbar og har sine Fordele. Hvis jeg nu drev Biavl med et lige saa stort Antal Stader som i tidligere Tid, er jeg aldeles ikke vis paa, om jeg ikke vilde bruge den fremdeles. Dens værste Mangel er, at man ved den ikke kan hindre Førstesværmen i at komme ud, og i denne Henseende har den af mig tidligere i „T. f. B.“ omtalte Fremgangsmaade, som jeg nu plejer at benytte, Fortrinet.

DBF.s Regnskab 1913.

Indtægt:		Kr. Ø.
Overskud fra 1912	42	54
Tilskud fra Staten	2,000	00
Tilskud fra den Raben-Levetzauseke Fond	200	00
Salg af Medaljer, Diplomer og Smaaskrifter	21	70
Indvundne Renter	10	08
Medlemsbidrag, Tidsskriftet	11,013	78
Prislistes	270	00
1 Cliché	10	00
Refunderet Porto	1	08
Salg af Smaaskrifter	1	20
Biavlsskolen	10	00
Balance	13,580	38
Udgift:		Kr. Ø.
Biavlslærere (Foredrag, Møder, Birøgt, Bipest, Udstillinger, Forskoler m. m.)	3,907	60
Forskoler i Amts- og Herredsforeninger	580	00
Biavlsskolen i Odense	300	00
Bestyrelsens Rejser, Møder, Porto	237	80
Sekretærens Rejser, Møder	49	50
Redaktørens do. do.	51	20
Skrivemateriale	14	58
Sekretær- og Kassererløn	400	00
Porto	40	52
Analysering af Kunsttavler	25	00
Husleje og Assurance	62	86
Bladhold, Bogsamling og Indbinding	22	67
Smaaskrifter (Forsendelse)	26	72
Tryksager	27	00
1 Krans (Fr. Møller)	17	05
Telegrammer og Ekstraporto	10	94
Forskelligt	16	27
Tidsskriftet: Trykning og Papir	3,736	69
Avisporto og Gebyr	1,692	20
Billeder og Clichéer	252	14
Porto (Frimærker m. m.)	303	73
Anmeldelsesblanketter m. m.	31	75
Indpakkingsmateriale	57	16
Redaktørløn	1,000	00
Forfatterhonorar	300	00
Pakker til Slesvig	39	60
Overskud	377	40
Balance	13,580	38

Fredericia, den 31. December 1913.

Carl Hansen. C. C. Bjerregaard.

Undertegnede af Centralforeningen valgte Revisorer har Dags Dato gennemgaaet DBF.s Regnskab. Saavel Redaktørens som Kassererens er rigtige.

Egtved, den 30. April 1914.

L. P. Lund.

Elsted, den 8. Maj 1914.

S. Detlevsen.

Ovenstaaende Regnskab indstilles til Centralmødets Godkendelse. Overskudet, Kr. 377,40, føres til Indtægt paa Regnskabet 1914.

Georg Josefsen,
Decisor.

De Delegerede, der maatte ønske det, kan ved Henvendelse til undertegnede faa en Afskrift af Regnskabet med Uddrag af Bilag tilsendt til Gennemsyn.

C. Bjerregaard.

Tilsynsmænd.

I Henhold til § 5 i Lov af 8. Maj 1908 om Bekæmpelse af Bipest har Landbrugsministeriet ved Skrivelse af 12. Juni 1913 til Fællesledelsen meddelt nedenstaaende Autorisation som Tilsynsmænd:

Parcellist J. Frandsen, Vester Norge, Sdr. Omme.

Biavler A. Buch, Skrillinge, Middelfart.

I Henhold til § 5 i Lov af 1. April 1914 om Bekæmpelse af Bipest har Landbrugsministeriet ved Skrivelse af 19. Maj d. A. til Fællesledelsen meddelt nedennævnte Autorisation som Tilsynsmænd:

Biavler Karl Christensen, Kragerup, Ruds Vedby.

Husflidslærer N. P. Hansen, Asnæs.
Missionær Otto Blædel, Kregome, Frederiksværk.

Musiker H. Hansen, Skørpinge, Flakkøbjerg.
Husmand Lars Hansen, Kostræde Bakker, Lundby.

Gartner Th. Petersen, Glumsø.
Gaardejer Th. Jacobsen, Erdrup, Korsør.
Lærer Arnkjær, Tesebølle, Herfølge.

Sergent N. Petersen, Egebæk, Vedsted.
Biavler A. Chr. Madsen, Ramskov, Give.
Lærer Joh. Jensen, Gug.

Biavler P. Rasmussen, Termestrup, Mørke.
Brøndgraver H. C. Jepsen, Holmstrup, Hørning.

Biavler Milter Torpdahl, Haasum Torp, Skive.
Smed Martin Petersen, Skibby.

Sadelmager R. Mikkelsen, Ansager, Mølby.
Landpost Chr. Jensen, Erslev, Nykøbing Jyll.

Biavler Jacob Larsen, Guldforhoved, Bording.
Ledvogter R. N. Rasmussen, Lunderup, Varde.

Tilsynsmændene er i Aar fordelt saaledes: Nordsjælland (Københavns, Frederiksborg og Holbæk Amter) 13, Sydsjælland (Sorø og Præstø Amter) 16, Fyn (Odense og Svendborg Amter) 10, Maribo Amt 1, Syddjylland (Ribe og Vejle Amter) 15, Nordjylland (Hjørring og Thisted Amter) 5, Aalborg Amt 3, Randers Amt 5, Ringkøbing Amt 9, Aarhus Amt 5, Viborg Amt 5, Salling BF. 1.

Ligesom i de foregaaende Aar har Udvalget ogsaa i Aar fordelt Tilsynsmændene saaledes, at de saa vidt muligt er kommen til at arbejde i deres Hjemegn. Men paa Grund af det ringe Antal Tilsynsmænd, der har stillet sig til Raadighed, har det ogsaa i Aar været nødvendigt at tage Tilsynsmænd til Hjælp fra andre Egne.

Program

for det første almindelige nordiske Biavlermøde i Malmø den 4. og 5. August 1914.

Tirsdag den 4. August i Kongresshallen.

Kl. 11. Velkomsthilsen af Sveriges Almänna BF.s Ordførende, Herredshovding I. Wieslander.

Kl. 11,15. Valg af Funktionærer.

Kl. 11,30. Foredrag. 1. Biavl i Norden under det sidst forløbne Aarhundrede. Lænsbiavler S. Tullberg.

Kl. 12,15. 2. Bipesten i Danmark, dens Udbredelse. Redaktør N. S. Kristensen.

Kl. 1. Diskussion. 1. Paa hvad Maade kan Nordens Biavlere samvirke for at fremme gensidig Interesse? Indledes af J. Byman. — 2. Vil det være til Gavn for Biavl i Norden, om Avlscentre oprettedes for Avl af gode Dronninger? Indledes af Dronningavl A. Nielsen, Vejstrup. — 3. Bør Nordiske Biavlsmøde fremtidig afholdes? Indledes af N. Arnell, Mellem-Grevie.

Afslutningstale. Red. N. Nilsson, Helsingborg.

Fællesspisning.

Onsdag den 5. August.

Kl. 10. Den baltiske Udstilling forevises og forklares af J. Byman.

Kl. 12. Jubilæumslandbrugsrådets Biavludstilling forevises og forklares af N. Rosen, Genarp.

Kl. 3. Udflugter til Bigaarde under Ledelse af N. Arnell, Mellem-Grevie.

Eventuelle Ændringer forbeholdes.

Malmø, i Maj 1914.

N. Nilsson, Ordførende.

N. Arnell. Johan Forsell. J. Byman,
Sekretær.

Gavnlige Vink.

Vejret (25. Maj) var i Midten af Maanednen varmt og stille; Trækket var i flere Dage meget stærkt. I de sidste Dage har Vejret været køligere, og der er i nogle Egne nu falden lidt Regn. Da Frugttræerne nu har afblomstret, vil der i mange Egne komme en trækfattig Tid fra nu af, og til Agerkaalen kommer i Blomst. Det vil derfor mange Steder være nødvendigt at fodre, da mange Stader staar med en stor Yngelrede og kun har et ringe Forraad. Naar Cellerne øverst i Rammerne oven over Yngelen bliver hvide paa Grund af, at Bierne forlænger Cellerne, saa er det Tiden at paa-sætte det første Magasin.

Sværme er der kun faldet faa af endnu; men da mange Familier er meget kraftige, vil sikkert i Egne, hvor Trækket er godt, Sværmingen snart blive almindelig. Venter man Sværme enten af Kuben eller af Huse, da bør man sørge for at have Huse til at sætte dem i. En Bolig, der skal huse en god Sværm, bør forsynes med et passende Antal Rammer (5—7 Kvadrattods-Rammer, 6—8 10×12“ eller Lavnormal-Rammer). Vi finder det heldigst at udstyre Huset til en Sværm paa følgende Maade: Nærmest ved Flyvehullet gives en Tavle med nogen Honning, derefter en udbygget Tavle, som Nr. 3, 4 og 5 Rammer med hele Kunsttavler og som Nr. 6 og 7 gode, udbyggede, møl- og bipestrie Tavler med Arbejderceller. Har man ikke udbyggede Tavler, bør man benytte Kunsttavler af godt Bivoks. At nøjes med Ledere, Strimler af Kunsttavler, der er ca. 4 cm brede, kan ikke betale sig. Vi indfanger altid Sværmen, saa snart den har klynget sig. Den indbringes enten straks eller lidt før Solnedgang i Boligen. I Trugstader kan dette ske ved at give Kuben, som Sværmen er fanget i, nogle Slag med den flade Haand, saaledes at Sværmen falder ned mellem Rammerne og Vinduet. Dette skydes lempeligt frem, et Tæppe lægges over Rammerne. Dog kan Vinduet ofte ikke skydes fuldstændig paa Plads før næste Dags Morgen for ikke at knuse Bierne imellem Vinduet og Rammerne. Kuben med de faa deri værende Bier lægges i omvendt Stilling tæt op til Stadets Flyvebræt.

Vi indbringer i Reglen Sværmen paa følgende Maade: Indgangen aabnes helt, og i Højde med den anbringes en Dør eller lignende, der er mindst 1 Alen bred og lang. Herover lægges et Stykke linned Tøj, saaledes at Revnen mellem Flyvebrættet og det paa skraa stillede Bræt dækkes. Ryst derpaa Bierne fra Kuben, hvori de er fanget, ned foran Indgangen, og med en i Vand dyppet Fjer ledes Bierne hen imod Stadets Indgang. Naar Sværmen er kommen ind i Huset, indsnævres Indgangen til halv Bredde.

I Højstader befæstes Glasdøren i skraa Stilling bag Rammerne. Derpaa stødes Kuben ned mod en stor Pap- eller Blikplade paa Jorden. Pladen bøjes nu sammen, saa at Bierne kan hældes ned til Rammerne, hvorefter Glasdøren rettes op i rigtig Stilling, og Stadet lukkes. Hvis Moderfamilien er i et

Hus, bør man undersøge det 4. Dagen efter Sværmingen for at udkære overflødige Dronningceller, der kan anvendes til Dronningskifte i andre Stader. Sværme bør fodres (i det mindste i slet Vejr), saa længe de bygger, da dette i høj Grad fremhjælper Byggearbejdet. I uheldigt Vejr kan de ellers ligefrem komme til at lide Nød.

Hindring af Sværme vil i Almindelighed kunne opnaas ved to Midler: rigelig Udvidelse af Pladsen i Stadet i rette Tid og ved at borttage Tavler med udløbende Yngel; disse gives enten til mindre Familier, til Sværme eller anvendes til Dannelse af Kunstsværme.

Dronningskifte kan foretages baade i denne og næste Maaned; men det lykkes lettest under det gode Træk. En stærk, dronningløs Familie kan under dette meget godt selv bygge Dronningceller og oplukke en god Dronning, naar den forsynes med en Tavle, som indeholder Æg, smaa Larver og en moden Yngeltavle. En svag, dronningløs Familie vil ikke kunne hjælpes paa denne Maade; thi enten bygger den slet ikke Dronningceller, eller ogsaa oplukker den en slet Dronning. En saadan Familie bør derfor forsynes med en Dronningcelle fra en stærk Familie. Dronningcellen anbringes i en Cellebeskytter.

Udvidelse af Pladsen i Staderne bør foretages, saa snart den bageste Tavle under god Udflugt er omtrent en Tredjedel belagt med Bier. Naar det er varmt i Vejret, og Trækket er godt, kan man godt give de kraftige Folk et Par Tavler ad Gangen, de mindre stærke Folk maa kun gives en Tavle ad Gangen. Naar Hovedtrækket begynder, saa anbringer vi Magasiner paa alle vore Stader, selv om de svageste ikke har mere end 8—10 Tavler i Hovedrummet. Inden Hovedtrækket gælder det om at faa avlet saa mange Bier som muligt, men naar Hovedtrækket er inde, saa gælder det om at faa samlet saa megen Honning som muligt. Sørg for, at Bierne ikke kommer til at mangle Plads, saa længe Hovedtrækket varer.

Afspærringsgitre. Da det viser sig, at mange Biavlere ikke faar nær saa stort Udbytte af deres Bier, som de sikkert ellers vilde have faaet, fordi de har for stort et Yngelleje i den Tid, der er Hovedtræk, tilnaades det at benytte Afspærringsgitre: særlig ved Lavnormalmaalet, samt hvor man benytter over 10 cm høje Magasinrammer, er der mest Trang til at bruge Gitre; disse Gitre bør enten være godt afslebet Zinkgitter eller Træ- eller Papgitter af mørk Læderfarve. Gitret, der anvendes over Rammerne i Hovedrummet, bør være anbragt saaledes, at der er en Bivej paa 6 mm imellem Gitret og Tavlebærerne, saa Bierne kan benytte alle Gennemgangene i Gitret. Det Gitter, der anvendes lodret, bør være hævet 6 mm fra Stadets Bund, for at de Droner, som mulig er i den bageste Del af Stadet, kan passere under Gitret. I Stader med Reserveflyvehul paa Siden kan det lodrette Gitter gaa lige ned til Stadets Bund, da Dronerne kan benytte dette til Udgang.

Sværme og svage Stader bør fodres i uheldigt Vejr. Dette gælder naturligvis ogsaa Kunstsværme.

Mø1. Husk paa at svovle de hengemte Tavler, saa snart der viser sig Møl i dem (glinsende Traade).

Fra Kredsene.

Faaborg og Omegns B.F. afholdt den 17. Maj et meget vellykket Møde hos Husmand Hans Jensen, Skovvejen, Millinge. Begrundet i Udvidelse af sin Bedrift kunde H. J. ikke tilstrækkelig passe sine Bier. Derfor lod han ved Mødet bortsælge et stort og to mindre Stader samt en Dronning, og det indkomne Beløb skænkede han til Foreningen. Ved Mødets Slutning takkede Formanden, Drejer M. Hansen, Hans Jensen for den store Interesse, han havde for Biavlen, og den Vejledning, han i Aarens Løb havde ydet. Alle vilde gerne høre H. J.s Mening, og Foreningen var ham megen Tak skyldig for det store Arbejde, han havde udført til Biavlens Fremme, og for den gode Gave, han havde skænket Foreningen.

Det vedtoges, at Væver H. F. Hansen, Falsled, skulde efterse Staderne for Bipest. Næste Møde vil blive afholdt hos Forvalter Brønneck, Nakkebølle Sanatorium, den 14. Juni Kl. 3 Eftmd. For at kunne følges ad startes der fra Banegaarden Kl. 2 $\frac{1}{4}$ Eftmd. Paa Mødet vil den endelige Beslutning blive taget om Udflugten til Husmandsskolen i Odense. J. Andersen.

Et og Andet.

Centralmødet. Emner, som ønskes forhandlede paa Centralmødet i Slagelse den 1. August d. A., bedes opgivet til undertegnede inden 1. Juli 1914.

Emner kan indsendes af ethvert Medlem af DBF. Det ønskes oplyst, om Indsenderen selv indleder det. Bjerregaard.

Kreaturtælling vil ifølge Meddelelse af 19. ds. fra „Det statistiske Departement“ blive foretaget den 15. Juli i Aar. Derunder Tælling af Bistader.

Lader Bierne sig narre? Der er paalidelige Beretninger om, at Bierne om Foraaret, naar de ikke kan finde Blomstestøv, har fyldt Kurvene paa deres Bagfodder med fine Savspaaner fra Savmøller. I Pennsylvania i Nordamerika har saaledes C. Bucher en Savmølle. Paa varme Dage i Februar og Marts henter Bierne store Kugler af Savspaaner, især af Hickory og Løn, fra Affaldsdyngen udenfor Savmøllen.

Et andet Sted var der i Nærheden af en Bigaard en Fabrik for Tilvirkning af Haandtag af Lønved. Alle Haandtag gik, før de var færdige, igennem en Sandpapir-maskine, og fra denne blev der en stor

Mængde Træstøv saa fint som Mel, og dette Træstøv samledes i en Dynge udenfor Fabriken. Her vrirmede det tidligt om Foraaret af Bier, som læsede store Mængder af det fine Træstøv i deres „Kurve“ og bragte det ind i Staderne. Men saa snart der var naturligt Blomstestøv at finde, forsvandt de fra Fabriken.

O. Mart i Connecticut fandt ved et Eftersyn af Bierne i Marts d. A., at en Familie var angreben af Paralysis (Bilammelse). For at helbrede den strøede han Svovlblomme over Bierne og paa Flyvebrættet foran Indgangen til Stadet. Ikke længe efter saa han Bier, som fyldte deres „Kurve“ med Svovlblomme og gik ind i et i Nærheden staaende Stade dermed.

Det synes lidet troligt, at Savspaaner vil kunne tjene som Føde for Biyngelen, og endnu mindre kan vel dette være Tiltædet med Svovlblomme. Det ser nærmest ud, som om Bierne i en snæver Vending tager til Takke med alt, hvad der kan have nogen Lighed med Blomstestøv, og forsøger, om de kan skaffe sig Bier deraf. Det er ogsaa iagttaget, at Bierne samler og indbærer den „Rust“, som ofte findes f. Eks. paa Rønne-træernes af Rustsvampe angrebne Blade.

Lunderup, Varde, 24. Maj.

Mine Bifamilier er gode i Aar. Jeg har en Krainerfamilie, som besætter 17 10×12 Rammer, en brun paa 15 Rammer, og Svær; men fra i Fjor med den gamle Dronning har 12 Rammer. N. Rasmussen.

Foreningsmeddelelser.

Ulstrup og Omegns B.F. lader den 18., 19., 20. og 21. Juni, hver Dag Kl. 1 $\frac{1}{2}$ Eftmd., afholde en Biavlsskole i Vindum hos Lærer Edslev. Kredsens Medlemmer har Adgang og faar gratis Undervisning, naar de indmelder sig hos mig snarest muligt. Fællesindkøb af Tavler er det temmelig sent at faa ordnet i Aar; skulde Medlemmerne dog ønske det, maa de hurtigt indsende deres Bestilling. Sdr. Vinge, Ulstrup.

M. E. Nielsen.

Langelands B.F. afholder Møde hos Mejeribestyrer Bomholdt, Søndebro, 27. Juni Kl. 2 Eftmd. Foredrag om Bipest. Praktiske Arbejder i Bigaarden. Nye Medlemmer optages. P. H. Pedersen.

Skovby Herreds B.F. afholder Møde Søndag den 7. Juni Kl. 2 Eftmd. hos Skomager Johansen. Biavlslærer A. Nielsen, Vejstrup, vil komme til Stede og holde Foredrag. Laurits Olsen.

Skanderborg Omegns B.F. afholder Møde den 5. Juni d. A. Kl. 1 Eftmd. hos Togbetjent Thomsen, Sølystkvarteret Skanderborg, hvortil Medlemmerne herved indbydes. Da vigtige Spørgsmaal vil komme til Forhandling, bedes Medlemmerne give talrigt Møde. Bestyrelsen.

Skern og Omegns B.F. lader afholde et 4 Dages Kursus i Biavl i Videbæk d. 4.,

5., 6. og 8. Juni Kl. 2 Eftmd. med Grønning som Leder. Foreningens Medlemmer har fri Adgang til dette Kursus. Deltagerne bedes samles 4. Juni Kl. 2 Eftmd. paa Afholdshjemmet i Videbæk, hvor Planen for Kursuset vil blive givet. Det gælder om, at der møder mange.

Den 9. Juni afholdes et Møde om Biavl paa Missionshotellet i Skern Kl. 2 Eftmd., ligeledes med Grønning som Leder. Enhver er velkommen. N. Chr. Nielsen.

Holbæk Amts B.F. afholder ekstraordinær Generalforsamling i „Kronprinsen“ i Holbæk Mandag den 15. Juni Kl. 10¹/₂ Fmd. Dagsorden: Skal der oprettes Udsalg af Honning i Kalundborg, Nykøbing S. og Holbæk? Eventuelt.

Kl. 2 Eftmd. har Redaktør N. S. Kristensen lovet at holde Foredrag om Biavl. Efter Foredraget praktisk Behandling i Kbmd. A. Larsens og Skræddermester K. L. Jensens Bigaarde. Derefter vil Deltagerne kunne bese Kbmd. Larsens Planteskoler og smukke Haveanlæg.

Medlemmerne bedes møde talrigt.

Bestyrelsesmøde afholdes samme Dag Kl. 10 Formd., hvortil Bestyrelsesmedlemmerne herved indbydes. R. Larsen.

Holbæk Amts B.F. afholder Møde Grundlovsdagen Kl. 2 Eftmd. hos Bødker H. Nielsen, Stenlille. Biavlslærer S. Hansen kommer til Stede og holder Foredrag. R. Larsen.

Vejle Amts B.F. lader afholde Bipestkursus i Give fra Mandag den 8. til Torsdag den 11. Juni, begge Dage incl. Deltagelse er gratis for Medlemmer. Indmeldelse hos Landinspektør Jensen, Vejle, hos hvem nærmere Oplysning kan indhentes.

Holbæk Amts B.F. D'Hrr. Fabrikanten eller Forhandlere, der kunde ønske at give Tilbud paa 1 kg Honningdaaser og 2¹/₂ og 4¹/₂ kg Honningspande, bedes indgive deres Tilbud til undertegnede inden 14. Juni. Honningspandene udsendes med Efterkrav til hver Bestiller og maa være godt forarbejdet. „Solhøj“, Kidserup, Holbæk, d. 22. Maj 1914. R. Larsen.

Holbæk Amts B.F. lader afholde Forskole i Svinninge hos Murermeister O. P. Petersen i Dage 22., 23., 26. og 27. Juni, hver Eftmd. Kl. 2, med Biavlslærer S. Hansen, Tølløse, som Leder. Indmeldelsen sker til Murermeister O. P. Petersen, Svinninge, inden 15. Juni. Ved Indmeldelsen betales 1 Kr., som tilbagebetales, naar vedkommende har givet Møde alle Dage. R. Larsen.

Viborg og Omegns B.F. afholder 2 Forskoler: I Vindum den 18., 19., 20. og 21. Juni og i Viborg den 25., 26., 27. og 28. Juni. Gratis for Medlemmer. Ikke-Medlemmer betaler 1 Kr. Biavlslærer R. Krosgaard, Aistrup, leder begge Skolerne. Indmeldelse til undertegnede snarest.

Chr. Kjær, Husejer, Lille Mikkelsgade 25, Viborg.

Rind's Herreds B.F. agter at afholde et 4 Dages Kursus i Biavl i Gedsted den 15., 16., 19. og 20. Juni, for saa vidt fornø-

den Tilslutning (10 Deltagere) naas. Kursuset er gratis for Medlemmer. Ikke-Medlemmer betaler 1 Kr. Skræddermester Hejdelbach, Hvam, leder Kursuset. Indmeldelse bedes sendt til undertegnede inden 10. Juni. Ingvar Jensen, Gedsted Mølle.

Nr. Bork og Omegns B.F. lader afholde et 5 Dages Kursus paa Højskolehjemmet i Outrup med Biavlslærer Grønning som Leder. Kursuset begynder den 10. Juni Kl. 2¹/₂ Eftmd. og fortsættes 11., 12., 13. og 14. Juni. Flere Bigaarde findes i Nærheden, hvor der vil blive givet praktisk Undervisning hver Dag; derefter afholdes Foredrag i Højskolehjemmet.

Mød talrigt. Alle er velkomne.

Chr. Andersen.

Aarhus og Omegns B.F. afholder Møder med belærende Foredrag med Stabssergent Bjerregaard, Fredericia, som Foredragsholder. Møderne, der er gratis for alle, afholdes hos Gartner Nielsen, Aarhus Mark, 7. Juni Kl. 10 Formd.; N. Weng, Hørret, Maarset, den 8. Juni Kl. 2 Eftmd.; Skræddermester Andersen, Harlev, den 9. Juni Kl. 1 Eftmd.; Christen Laursen, Borum Thingvad, Mundelstrup, den 10. Juni Kl. 3 Eftmd. Talrigt Møde forventes, og alle — ogsaa Ikke-Medlemmer —, som interesserer sig for Biavl, er velkomne til disse Foredrag, der vil have stor Betydning for Biavlen, især da Foreningen har formaaet den bekendte dygtige Foredragsholder til at komme til Stede ved alle Møderne.

Paa Biavlerforeningens Vegne: Th. Kramer, Formand.

Ribe Amts B.F. lader afholde et Kursus til Uddannelse af Medhjælpere ved Bipearbejdet. Disse Medhjælpere kan maa ske senere opnaa Autorisation som Tilsynsmænd. Kursuset ledes af Tilsynsmand J. Bovbjerg og afholdes ved Varde den 15., 16., 17. og 18. Juni. Undervisningen er gratis. Mødested: Varde Højskolehjem den første Dag Kl. 9 Fmd.

De, der ønsker at deltage, anmodes om snarest at sende Meddelelse derom til Lærer Rasmussen, Tinghøj, Varde.

Hvetbo Herreds B.F. holder Møde i Truselev hos Søren Chr. Jensen Søndag d. 14. Juni Kl. 3 Eftmd. pr. Alle interesserede indbydes. Samme Sted holdes Bestyrelsesmøde Kl. 2 Eftmd. J. O. Matthiasen.

Vesterhæsing og Omegns B.F. afholder Møde Søndag den 14. Juni Kl. 2 Eftmd. hos Smed K. Hansen, Hastrup.

A. Nielsen.

Randers Amts B.F. afholder Biavlstilling den 24. og 25. Juni 1914 i Forbindelse med Randers Amts Husholdnings-selskabs aarlige Dyrskue paa Dyrskuepladsen i Randers under sædvanlig Form. Skemaer til Anmeldelse faas ved Henvendelse paa Selskabets Kontor, Kirkegade, Randers. Der ønskes opført paa Skemaerne, hvor tit og hvornaar Udstilleren har modtaget 1. Præmie gennem Foreningen. Genstandene maa være indleveret 1. Dyrskuedag inden Kl. 12 Middag.

Auning, den 22. Maj 1914.

J. S. Rasmussen.

Fjellerup og Auning B.F. holder Møde paa Afholdskaféen i Auning den 21. Juni Kl. 1 Eftmd. Stabssergent C. Bjerregaard, Fredericia, kommer til Stede for at holde Foredrag og give praktisk Undervisning i Bigaardene. Alle, som har Interesse for Biavl, indbydes.

Auning, den 22. Maj 1914.

J. S. Rasmussen.

Randers Amts B.F. Formændene for de lokale B.F. i Randers Amts B.F. bedes snarest opgive til undertegnede, hvor mange Tidsskriftholdere de havde inden 1. Maj 1914.

Auning, den 22. Maj 1914.

J. S. Rasmussen.

Vismarlunds B.F. afholder Møde Søndag den 7. Juni Eftmd. Kl. 2 hos Jes Clausen Lindholm i Rugbjerg. Andr. Iversen har lovet at holde Foredrag. Medlemmerne bedes møde talrigt.

L. Kjelsmark.

Ramsø-Tune Herreds B.F. afholder Møde i Salen ved Gadstrup St. Søndag den 14. Juni Kl. 4 $\frac{1}{2}$ Eftmd. Lærer Chr. Nielsen, Næstved, holder Foredrag om Biavl. Derefter Bortlodning af Biavlsredskaber til Foreningens Medlemmer for et Beløb af 60 Kr. Enhver Ven af Biavl'en er velkommen.

A. P. Andersen.

Ringø og Omegns B.F. Møde Søndag den 7. Juni Kl. 2 $\frac{1}{2}$ Eftmd. hos Maler P. C. Broholm, Nybølle. Nye Medlemmer optages. Alle Venner af Biavl er velkomne.

Gjestelev, d. 6. Maj 1914. J. P. Rasmussen.

Elbo m. fl. Herreders B.F. afholder en Forskole i Gaarslev den 2., 3., 4. og 6. Juni. Mødestedet: Forsamlingshuset Kl. 2 Eftmd. Den 5. Juni Kl. 2 Eftmd. Biavls-møde i Fredericia, Kongensgade 67. Emne: Yngellejets Afspærring.

Bestyrelsen.

DBF.s Biavlsskole afholdes i Odense 13.—25. Juli. Ansøgning om Understøttelse til Hjælp til Rejse og Ophold kan endnu indsendes af Biavlere fra Sjælland. Skemaer til Ansøgning kan faas hos Redaktør N. S. Kristensen, Roskilde.

Nordthys B.F. I sidste Halvdel af Juni Maaned agter Foreningen at afholde et 4 Dages Kursus i Biavl baade i Sundby og Østerild med Grønning som Lærer. Undervisningen betales med 1 Kr. pr. Deltager. De, der ønsker at deltage deri, maa inden 5. Juni sende mig Meddelelse derom.

Elsted Skole pr. Snedsted, 7. Maj 1914.

S. Ditlevsen.

Nørager og Omegns B.F.s Biavlsskole (Forskole) afholdes 3., 4., 8. og 9. Juni hos undertegnede. Mødetid første Dag Kl. 2 $\frac{1}{2}$ Eftmd. Det er gratis for Foreningens Medlemmer, og alle bør i egen Interesse deltage.

Niels Ulrik.

Aalborg Amts B.F. Bigaarden er paa Landboforeningens Forsøgsmark. Biavlsskolen begynder Lørdag den 2. Maj d. A. og vedbliver hele Sommeren hveranden Lørdag fra Kl. 1 til 3 Eftmd. til ind i September. De Medlemmer, der ønsker praktisk Vejledning i Biavl, opfordres til at møde hver

Gang for at faa det størst mulige Udbytte af Undervisningen. Nye Medlemmer optages i Foreningen ved Henvendelse enten til Kredsformændene eller til undertegnede.

Peder Barksegade 32 $\frac{1}{2}$, Aalborg.

J. C. C. Bech, Biavlslærer.

Biavlsudstilling sammen med Ungskuet i Randers. Den 17., 18. og 19. Juli afholdes Biavlsudstilling i Tøjhushaven ved Randers

Lemvig og Omegns B.F. afholder Biavlskursus den 17.—20. Juni med Biavlslærer P. Nielsen som Leder og Foredragsholder. Kursuset begynder den 17. Juni Kl. 2 Eftmd. hos Gaardejer K. J. Borum, Fbjerg, og fortsættes i Lemvig den 18. og i Engbjerg hos Lærer Jensen den 19. og igen i Lemvig den 20, hver Dag Kl. 2. Mødestedet i Lemvig er Højskolehjemmet.

K. J. Borum.

Bipestkursus. Holbæk Amts B.F. lader afholde et 2 Dages Kursus i Tølløse. Det begynder den 2. Juni Eftmd. Kl. 1 og fortsættes den 6. Juni. Indmeldelsen sker til Biavlslærer S. Hansen, Tølløse, inden 28. Maj. Der betales ved Indmeldelsen 1 Kr., som tilbagebetales den sidste Dag, naar vedkommende har mødt begge Dage. Undervisningen er Bipestbehandling. Kursuset ledes af S. Hansen, hvor ogsaa Deltagerne bedes møde.

R. Larsen.

Maribo Amts B.F. afholder et 4 Dages Biavlskursus i Nakskov 15.—18. Juni d. A. med Biavlslærer Aug. Petersen som Leder. Til dette Kursus har hver Kreds Ret til at sende et Medlem. Undervisningen er gratis. Ved Indmeldelsen betales 1 Kr., som tilbagebetales, naar vedkommende deltager i Undervisningen i alle 4 Dage; hvis ikke, fortabes Kronen. Kredsformændene anmodes om inden 8. Juni at meddele Amtsformanden, om de ønsker at sende et Medlem, og hvem. Deltagerne bedes møde paa Hotel Harmonien i Nakskov d. 15. Juni Fmd. Kl. 10.

H. P. Hansen.

Indhold af dette Nummer :

Afspærringsgitre og deres Brug	107
Danske Bigaarde	105
DEF.s Regnskab 1914	111
Et og Andet	114
For Egeyndere	108
Fra Kredene	114
Føreringsmeddelelser	114
Gavnlig Vink	113
Langvarig Fodring med en tynd Sukkeropløsning	106
Program	112
To Sværme	101
To Dronninger	104
Tilsynsmænd	112
Varmen og Bierne	103

Bladet udgaar den 15. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. de 6 Sommermaaneder.

Nr. 9.

15. Juni 1914.

48. Aarg.

Honningens Emballering.

Det har ikke ringe Betydning, paa hvilken Maade man emballerer Honningen, dels for at den kan tage sig smukt ud, saaledes at Kunderne ved deres Indkøb kan bedømme dens Farve, Fasthed, Krystallisering osv., og dels for at Opbevaringen er i saadanne Genstande, hvor den kan holde sig frisk uden at gaa i Gæring i det øverste Lag. Desuden har det sine Behageligheder, naar den fra Udslyngningen af er i store Blikbeholdere, for om man senere ønsker at overflytte den paa Glas f. Eks. Beholderne maa have en saadan Form, at man uden altfor stort Besvær kan smelte Honningen ved at sætte disse i koghed Vand, altsaa ikke være høje og smalle som de saakaldte Afkølingsspande, som bruges til Mælk, men derimod bredere og lavere. Der- som man vil omstikke Honningen til Brug i Husholdningen, er en saadan Spand, hvis Tværmaal er større og Højde mindre, langt behageligere at tage Honning af end de meget høje Spande af kun ringe Diameter. I det hele taget opbevares Honning ganske fortrinligt i Blikbeholdere, ligesom disse ogsaa egner sig særdeles godt til Forsendelse med Banen, hvilket kan foregaa uden nogen Emballering. At

have Honning i Blikspande paa $2\frac{1}{2}$ à 5 kg kan ogsaa godt lade sig gøre, men disse maa da ikke tages tilbage, men være indbefattet i Honningens Pris, da de ofte bliver ridset indvendig, naar Opstikningen foregaa med skarpe Genstande. I mindre Partier som $\frac{1}{2}$ à 1 kg synes jeg ikke om at emballere Honning i Blikbeholdere, thi her er Glassene efter min Anskuelse mere paa sin Plads. Honning i Glas tager sig smukt ud og egner sig særlig godt til at anbringe paa Bord, men man maa sikre sig gode tykke Glas og ikke bruge de meget tynde Glas, fordi de tilbydes nogle faa Øre billigere pr. Stk.; den Besparelse er ikke meget værd, da man kun faar Tab og Ærgrelse bag- efter. Den Gang jeg midt i 80'erne begyndte Biavlen, forelaa der ingen Erfaring for, at Blikbeholdere egnede sig til at opbevare Honning i, og man stod endnu paa det samme Standpunkt som for en Aarrække tilbage, nemlig at Lerkrukker var det eneste, som duede til Opbevaring af Honning; men jeg blev dog snart klar over, at denne havde adskillige Ulemper, og gik da over til Blikbeholdere og Glas. Der skal jo nogen Øvelse til at sætte Honning paa Glas, men denne kommer snart. Vil man f. Eks. have, at der skal dannes et hvidt Lag oven paa Honning-

gen i Glassene, fyldes den paa disse, mens den endnu er temmelig tynd, men den bliver da langt haardere og besværligere at bruge, hvis man vil smøre den paa Brød. Ønsker man derimod at faa en mere smidig og behageligere Honning, omtrent som Smør, venter man med Paafyldningen, til den er saa tyk, at den lige netop kan løbe fra Beholderen og ned i Glassene. Denne Honning tager sig maaske knapt saa smukt ud, da den undertiden kan komme til at ligge i Lag, ligesom den er løben i Glasset, og uden at danne det hvide Lag paa Overfladen; men den er som nævnt behageligere at bruge, og Kunderne synes ofte bedre om den, end naar den er saa haard, at den lader sig bryde op i Klumper. Et meget vigtigt Punkt er, at Honningen tilbindes aldeles tæt og opbevares paa et meget tørt Sted. Et Loftsrum anser jeg for bedst egnet dertil, og da særlig hvor der er Straatag; dog kan Honningen ogsaa holde sig under Stentag, men maa da staa i Nærheden af en Skorstøen, hvor der jævnlig fyres, for derved at undgaa Fugtighed. Kældere er som Regel meget daarlige Opbevaringssteder for Honning.

J. Vedsø, Driftebrohus.

Udbyggede Tavler i Honningmagasinerne er meget at foretrække for Kunsttavler.

Af R. F. Holtermann.

Bierne er ikke meget villige til at gaa op i Magasiner, hvori der kun er Kunsttavler. Dette gælder saavel om Magasiner med Langstrothrammer som om Magasiner med de almindelige smaa Delingsrammer.

Jeg tager ikke i Betænkning at sige, at hvis en Biavler, som producerer ud-slynget Honning, ikke har et tilstrækkeligt Antal udbyggede Tavler til at sætte ind i Magasinerne, vil Biernes Sværmedrift skaffe ham meget større Besvær, og hans Honninghøst vil, særlig naar den bedømmes efter det Kvantum, som bliver baaret op i Magasinerne, blive betydeligt mindre. Udbyggede Tavler drager Bierne op i Magasinerne paa en Maade, som Kunst-

tavler aldrig gør. Det kritiske Tidspunkt ved Forhindring af Sværkning er den Tid, da Yngelrummet er nær ved at blive overbefolket. Hvis man da ikke kan faa Biernes Virkestrang tilfredsstillet derved, at de tager imod et paasat Magasin, som om det var en Del af deres Bolig, vil de efter al Sandsynlighed sværme. Forskellen mellem udbyggede Tavler og Kunsttavler vil i de fleste Tilfælde være nok til at bringe Vægtskaalen til at synke til Gunst for Sværningen.

Naar Bierne har Kunsttavler til Udbygning i Magasinerne, bliver den Honning, som de vilde have baaret op i Magasinet, hvis de havde haft udbyggede Tavler der, lagret i Yngelrummet. Følgen bliver, at Dronningen ikke faar Plads nok til sine Æg, og saa bliver det til Sværkning. Paa samme Tid formindskes Arbejdsbiernes Mængde, hvis Trækket varer i længere Tid, og Honningudbyttet formindskes i tilsvarende Grad.

Efter en omhyggelig Iagttagelse af Familier, som havde Kunsttavler i Magasinerne, Side om Side med Familier, som havde udbyggede Tavler, vil jeg anslaa det Honningudbytte, som de sidste vilde give, til 100 Pd., naar de første kun gav 75 Pd.

Det første Aar, da jeg begyndte Biavl paany og begyndte med Langstrothstader til 12 Rammer, var det et slemt, eller jeg skulde maaske hellere sige et godt, Sværmeaar. Nogle af mine Medhjælpere, maaske jeg selv med, var ikke meget dygtige til at opdage Dronningceller i Afkroge i Tavlerne. Jeg havde ikke udbyggede Tavler i Magasinerne, og jeg erindrere, at der en Søndag kom femten Sværme ud, som slog sig sammen til en Kæmpesværme, og dette i en Bigaard, som vi forsøgte at behandle efter en Ikkesværkningsmetode.

En Biavler, som kun vil høste ud-slynget Honning, vil staa sig ved at købe saa mange vel udbyggede, rene Tavler, at han kunde fylde Halvparten af hvert Honningmagasin med saadanne Tavler, selv om han betalte dem med 30 eller vel endog med 35 Cents (Kr. 1,12 til Kr. 1,30) pr. Stk. Jeg hænger nødig mere end to eller tre Kunsttavler i et Tolvrammers Honningmagasin paa en Gang. Jeg ved dog, at ikke alle Fa-

milier vil bære sig ligedan ad ved en saadan Behandling, og at Honningtrækket ogsaa vil gøre en Forskel. Dersom Stedet staar paa et løst Bundbræt, og Magasinet kun har Kunsttavler, er jeg tilbøjelig til at tro, at man vil staa sig ved at sætte Magasinet under Yngelrummet og lade det staa der i 24 eller 48 Timer med et Dronninggitter mellem Magasin og Stade. Det kan nok være, at Stedforholdene kan gøre en Forskel; men jeg har nu i 30 Aar eller mere drevet Biavl paa ikke faa forskellige Steder, prøvet Somre med forskelligt Vejrlig og forskellige Slags Trækforhold og haft fire eller fem forskellige Biracer og Krydsninger af disse, og Resultatet er, at jeg har fundet mig bedst tjent med den ovenfor omtalte Fremgangsmaade.

Jeg er ikke ukendt med den Metode at flytte en Del Yngel op i Magasinet. Dette hjælper utvivlsomt til en vis Grad, men Metoden har ogsaa sine uheldige Sider.

Til denne Artikel knytter Redaktionen af „Gleanings“ følgende Bemærkninger:

Vi vil med saa stort Eftertryk, som det er os muligt, udtale vor Enighed med Hr. Holtermann i, hvad han siger om de udbyggede Tavlers Fortrin frem for Kunsttavler. De allerfleste Biavlere vil ogsaa være enige i, at de udbyggede Tavler er at foretrække, men vi tror ikke, at de endnu er komne til fuld Forstaaelse af, i hvor høj Grad de er Kunsttavlerne overlegne. Sidste Sommer vægrede en Del Familier sig ved at gaa op i Honningmagasiner med Kunsttavler, men i Magasiner med udbyggede Tavler gik de øjeblikkelig op.

Hvad H. siger om de udbyggede Tavlers Evne til at forebygge Sværmning, bør Biavlerne ogsaa lægge sig paa Hjerte. Dersom vi kunde, vilde vi raabe dette ud fra hver Biavlens Hus-tag; det vil forebygge Tabet af mere end én Sværm og af en stor Mængde Honning.

Saa stor Vægt lægger vi paa Brugen af udbyggede Tavler, at vi i Vinter sendte ned til vor Bigaard i Florida 6000 Rammer med Kunsttavler i, og det er en af de Opgaver, som paahviler Bestyreren af denne Bigaard, Mr. Marchant, at drive Bierne til at udbygge

disse Rammer og samtidig formere. Dersom vi havde kunnet sende ham udbyggede Tavler, vilde han have kunnet gøre en 25 til 50 pCt. stærkere Formering.

Gang paa Gang træffer vi Biavlere, som er skødesløse i Behandlingen af de udbyggede Tavler. Møllarverne faar Indpas i dem, og ved andre Lejligheder bliver Hundreder eller Tusinder af udbyggede Tavler opstablede i alle Slags Dynger paa Gulvet i Honninghuset, hvor de bliver molesterede og itubrudte. Undertiden finder vi dem liggende i Baggaarden, hvor Solen smelter dem. Ejerne siger, at de skal samle dem op, „naar de faar Lejlighed dertil“, men det bliver ikke gjort. I Virkeligheden er disse udbyggede Tavler, næst efter Bierne selv, Biavlerens bedste Ejendom. Dersom en traadet Mellemvæg er 16 Cents værd, er en udbygget Tavle 35 Cents værd. I et godt Honningaar kan den endog være 50 C. værd.

Dersom det er muligt, bør man sørge for at faa Tavlerne udbyggede om Høsten under Boghvedetrækket eller straks efter dette. Naar de er udbyggede, maa de opstables omhyggeligt i Honninghuset, hvor de kan blive svovlrøgede og være rede til at bruges det følgende Aar.

Hvormeget er der i Tavlen?

For under Arbejdet i Bigaarden at kunne bedømme, hvor meget Forraad en Familie har, bør Begynderen veje alle de Tavler, hvori der er Honning. En almindelig udbygget Lavnormaltavle med Honning i alle Celler indeholder 1,750—2 kg Honning; en 10 × 12“ Tavle 2—2,250 kg og en □“ Tavle 2,250—2,500 kg. En Halvramme med stærkt forlængede Celler af Lavnormal kan indeholde 2 kg og en Halvramme af □“ 3 kg. Den ældre Biavler ved af Erfaring omtrent, hvor meget hver Tavle vejer, idet han samtidig med, at han tager Rammen op af Stedet, vurderer dens Vægt; han lægger særlig Mærke til Tavlens Tykkelse og de fyldte Cellers Antal.

Naar man vil beregne Mængden af Yngelen i et Stade, saa er det nød-

vendigt at gøre et Overslag over Antallet af Cellerne i hver Tavle. Yngelberegningen har paa flere Maader stor Interesse, f. Eks. til Bedømmelsen af Dronningens Frugtbarhed, Stadets Udvikling samt til en rigtig Forstaaelse af, hvorfor det ene Stade giver mere Honning end de andre, og det er netop i saadanne Erfaringer, at Fremskridtet i Biavlerens Dygtighed væsentlig bestaar. Den blotte tekniske Øvelse i at omgaas Bierne er dog kun Begyndelsen til at blive en dygtig Biavler, til at blive en intelligent Biavler hører der et indgaaende Kendskab til alt, Biavlen vedrørende. Bierne bygger 5 Slags Celler. Den nylig indfangede Sværm bygger Arbejderceller; af dem gaar der 15 Celler paa 8 cm. Tavlen fastholdes til Rammens Bære- og Sidelister eller til Kubens Top og Sider af Hefteceller. Naar Bierne fra Bygningen af Arbejderceller gaar over til Droneceller, bygger de en Række meget uregelmæssige Celler, Overgangsceller. Af Droneceller er der kun 12 pr. 8 cm. I Tavler, som Bierne selv opfører, er Arbejdercellerne længst fra Stadets Indgang ofte unormalt store, saa der kun er $13\frac{3}{4}$ —14 Celler pr. 8 cm. Den femte Slags Celler er Droneceller. De fire førstnævnte Slags Celler benytter Bierne til Lagerrum for Honning, men kun i Arbejdercellerne hengemmes der Blomsterstøv. Det er særlig Arbejdercellernes Antal, som det har Betydning for os at vide, da det er derigennem, at vi kan bedømme Tilgangen af unge Bier i de kommende 3 Uger. Maalet paa den udbyggede Tavle er altid noget mindre end Rammens indvendige Maal, fordi Tavlen kun undtagelsesvis naar helt ned til Rammens Underliste, og den yderste Række Celler (foroven og ved begge Siderne), Heftecellerne, kan ikke benyttes til Yngel. Tavlen i en Lavnormalramme er 35×20 cm = 700 cm²; 10×12 780 cm²; □' 930 cm². Tallet paa Arbejderceller er 4 pr. cm²; altsaa en Lavnormaltavle har paa hver Side 2800 Arbejderceller, ialt 5600 Celler; 10×12 6240 og □' 7440 Celler.

Det er i Slutningen af Maj, vi foretager et Eftersyn af 3 Stader. Et af hvert af de anbefalede Maal. Foroven i alle Rammerne, lige under Tavlebæ-

erne, findes der flere Rækker af Celler, indeholdende Forraad, ligeledes er der en Del Celler, spredt imellem Yngelen, som indeholder Foder til Yngelen, Blomsterstøv og Honning. Vi skønner, at der i Lavnormaltavlen gaar 4×35 cm paa hver Side af Tavlen fra til Forraad = 140 cm²; hos 10×12 $7 \times 20 = 140$ cm² og hos □' $5 \times 31 = 155$ cm². Der findes i de 3 undersøgte Stader følgende Antal Celler med Yngel:

10 Tavler Lavnormal = 56,000 Celler
 - 11,200 Forraadsceller = 44,800 Yngelceller..

10 Tavler $10 \times 12 = 62,400$ Celler -
 11,200 Forraadsceller = 51,200 Yngelceller.

10 Tavler □' = 74,400 Celler -
 12,400 Forraadsceller = 62,000 Yngelceller.

Altsaa af Tavlerne i de 3 Stader kan vi se, at der i Løbet af de førstkomende 3 Uger vil fremkomme 5,600 kg Bier af Tavlerne i Lavnormalstaden, 6,375 kg i 10×12 og 7,750 kg i □'. 10 Stykker 10×12 Rammer giver altsaa 0,750 kg Bier mere end Lavnormal, og 10 □' Tavler giver 2,150 kg mere end Lavnormal. Til Sammenligning, en god Forsværm af en Kube vejer 2 kg. At vi ved dette, har sin Betydning ved Bedømmelsen af Familiernes Yngeltavler.

Lidt om min Biavl.

Af Vilhelm Larsen, Strøby Egede, Vallø.

Der er jo saa mange Maader at begynde Biavl paa, men naar man skal til at begynde paa noget, man ingen eller ringe Kendskab har til, da gælder det om at faa begyndt paa rette Maade og at faa begyndt saaledes, at man ikke bliver ked af det paa Halvvejen, men stadig faar mere og mere Interesse for sit Foretagende. Dette at faa begyndt rigtigt, er nu ikke altid saa let en Sag.

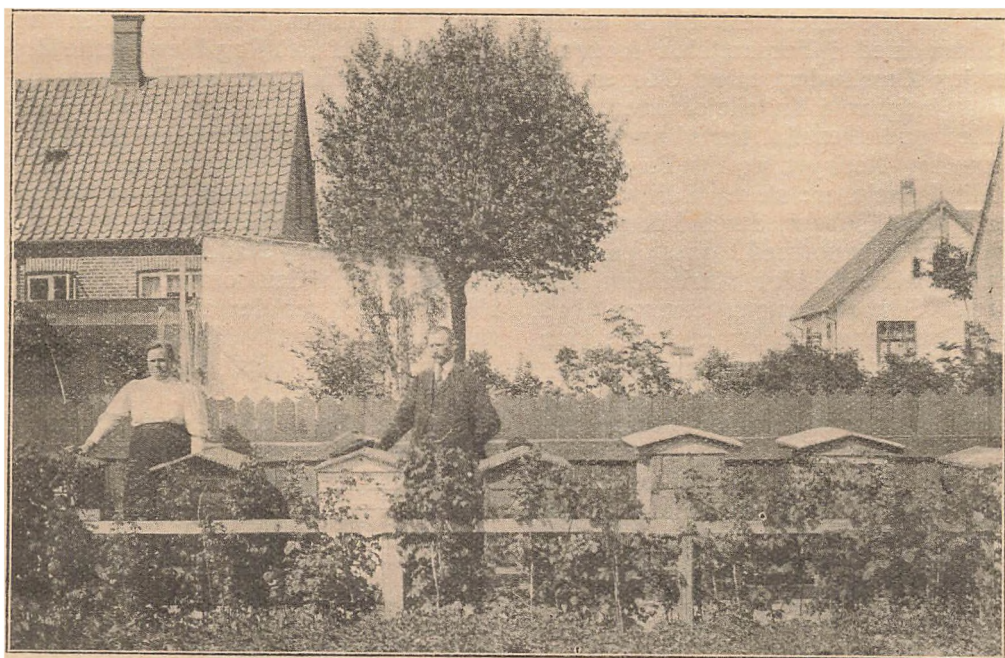
Det kan maaske interessere en Del af „T.f.B.“s Læsere at høre, hvorledes jeg begyndte. Det første Skridt, jeg gjorde til at blive Biavler, var at indmelde mig i DBF. og blive Holder af „T.f.B.“; dette lærerige Blad til lige med Ledetraad i Biavl gennemlæste vi (min Kone og jeg) saa grun-

digt i de lange Vinteraftener, og jo mere vi læste og forstod, desto mere Interesse fik vi for Biavl.

Da jeg er Husflidsmand, gav jeg mig i Færd med at lave to Bihuse; jeg valgte Rammemaalet 10×12, hvilket Maal jo er det mest udbredte her paa Egnen. For at faa Staderne lavet rigtigt laante jeg et Stade, som en Biavler her i Egnen havde købt hos en af vore aner-

kendte Stedefabrikanter; dog har jeg siden foretaget nogle mindre Forandringer, blandt andet har jeg lavet Plads til noget mere Pakning over Magasinerne, hvilket jeg anser for nødvendigt.

I Foraaret 1909 købte vi saa en Kube med en god overvintret Familie; denne gav os to Sværme i den Sommer. Det er de eneste Sværme, vi har faaet af Staderne i vor egen Bigaard. Ku-

ben, der gav de to Sværme, udtrommede jeg Bierne af i August samme Aar. Siden har vi saa ved Køb af Sværme formeret lidt efter lidt; sidste Efteraar indvintrede vi 10 Familier i Huse.

Trækket her paa Egnen er jævnt godt; her gælder det om at faa Bifamilierne tidligt kraftige, da her er et godt tidligt Træk paa Frugttræer og Buske og senere paa Agerkaal; men da vi har Skov og Eng lige ved, er det heller ikke saa vanskeligt at faa Bierne tidligt stærke, forudsat at man fra Efteraaret af har sørget for, at Bierne har rigeligt og godt Forraad, og man har foretaget Indvintringen i rette Tid samt sørget for at pakke lunt og godt.

Noget overmaade stort Honningudbytte har vi ikke haft, men vi er meget godt tilfreds med det Udbytte, vi i disse Aar har haft af Bierne. Gennemsnitsudbyttet har været følgende:

1909	15	Pd.	pr.	udvintret	Familie.
1910	40	—	—	—	—
1911	32	—	—	—	—
1912	50	—	—	—	—
1913	20	—	—	—	—

De Tal, her er opført, er for den Honning, Bierne har givet i Overskud; vi har udslynget noget mere Honning, men saa har vi ogsaa fodret med en Del Sukker. Vi bruger at fodre med omkring 5 kg Kandis pr. Familie. Overvintringen har været god, vi har aldrig mistet en Familie.

Af Uheld indenfor Biavlens har vi kun haft lidt. Bipesten har vi haft Besøg af, men da kun i et Tilfælde; den angrebne Familie dræbte vi for ikke at faa smittet de andre. Den syge Familie havde vi købt samme Foraar. Dette lærte os, at man ikke skal udvide sin Bigaard ved Køb af gamle Stader, selv om de tilsyneladende faas for godt Køb. Den bedste Maade at formere paa er efter min Mening ved

Sværme, og disse skal man anbringe i et godt lunt og rent Hus paa en lun Plads samt give Sværmen hele Kunsttavler. Halvt eller helt udbyggede Tavler synes jeg ikke saa godt om, da disse som Regel ikke er saa rene og gode, som de burde være; dog, hvis man har aldeles rene udbyggede Tavler, saa er det maaske en Fordel at give dem til Sværme og bedre end at benytte dem til at udvide Yngellejet med om Foraaret; thi til at udvide Pladsen med i Foraarstiden foretrækker jeg Kunsttavler, en ad Gangen, saa 2 à 4 indgaar i Yngellejet hvert Aar.

Med godt Resultat har vi prøvet Udtromning, Nedbygning og Forening.

Mit Princip er: store, kraftige Familier i gode Boliger, der indvintres med rigeligt Vinterforraad, godt pakkede, saa de bliver tidligt stærke om Foraaret. Søg at undgaa Sværme, hold Familierne sammen for at samle Honning. Forøvrigt retter vi os efter „Gavnlig Vink“ i „T. f. B.“ og Ledetraad i Biavl; naar man gør det, begaar man ikke saa snart Fejl. Det er en meget stor Støtte at være Holder af Bladet. Sørg derfor for, at enhver, der vil begynde paa Biavl, og enhver, som har Bier, melder sig ind i den stedlige BF. og bliver Holder af „T. f. B.“; derigennem faar man den bedste Vejledning i Biavl.

For Begyndere.

Af Jan Greve.

II.

Hvad Forsværmene angik, brugte jeg til Dels en anden Fremgangsmaade. Jeg havde i denne Tid en Del Kubestader af Halm. De fleste af disse var „Kantzstader“, valseformige Halmstader, som har tynde, med Byggeanvisninger forsynede Trækiler indstukne i Stadets øverste Halmring, paa hvilke Bierne byggede deres Tavler. Over disse Kiler er der et ved Hjælp af Klammer fastholdt Halmraag, som kan tages af og give Plads for et „Skattebræt“ med et (eller flere) derpaa staaende Honningmagasiner. Disse Stader staar naturligvis tilbage for Rammestaderne, da Yngelrummets Tavlebygning ikke kan tages ud. Men de er alligevel ganske brugbare Stader. Af Honningmaga-

sinernes Tavler udvindes udslyngt Honning ganske paa samme Maade som af et Rammestades Honningmagasiner. I et saadant Kubestades Honningmagasiner lagrede Bierne lige op til 52 Pd. Honning i en Sommer.

Naar en Førstesværme havde arbejdet 4—5 Uger i et saadant Stade, begyndte jeg at undersøge, om den tænkte paa Sværmning. Stedet blev vendt om paa Bundbrættet, saaledes at det kom til at staa paa Laaget med Aabningen op. Ved Hjælp af lidt Røg blev Bierne drevet op i Stedet, saa at Tavlerne nederste Del blev fri for Bier, og der blev saa set nøje efter, om der skulde være opført Viserceller. Denne Undersøgelse var forholdsvis let at udføre. Hvis der fandtes Viserceller, hvori der var Yngel, blev Stedet staaende paa Bundbrættet i den omvendte Stilling. I Halmlaaget var der et ca. 3 Tommer vidt Hul, gennem hvilket Bierne kunde komme ind i Stedet fra det i Bundbrættet anbragte Flyvehul. Det gik ogsaa an at tage Halmlaaget af, saa at Stedet hvilede paa de Trækiler, som bar Voksbygningen.

Over Stadets opadvendte Aabning blev der lagt et „Skattebræt“, d. e. et Bræt med en i dets Midte udskaaren Aabning, gennem hvilken Bierne havde Adgang til det paa Skattebrættet staaende Honningmagasin. Dronningen kunde hindres fra at gaa op i Magasinet ved et over Aabningen anbragt Dronninggitter. Naar Stedet saaledes blev sat paa Hovedet, blev der selvfølgelig ogsaa vendt op og ned paa alle i Stedet opførte Viserceller, og Følgen var, at alle i Cellerne liggende Dronninglarver døde. Efter 9 Dages Forløb fik Stedet sin oprindelige Stilling tilbage, og hvis Bierne i denne Tid havde opført nye Viserceller og belagt dem med Yngel, vilde alle de i Visercellerne liggende Larver dø ved den nye Forandring af Stadets Stilling.

Denne Fremgangsmaade kunde jo ogsaa have været benyttet ved de overvintrede Staders første Sværmning. Naar jeg i Stedet derfor lod Førstesværmen komme ud og kun forhindre Eftersværmningen ved at give Førstesværmen Moderstadets Plads, var Grunden den, at jeg for at blive fuldstændig sikret mod al Sværmning maatte have gentaget denne Omvendning af Staderne

flere Gange i Sommerens Løb. Men dette kunde jeg ikke gøre, fordi jeg i hvert Aars Juli og August plejede at være 4—6 Uger borte fra Hjemmet. Den af mig ved den første Sværmning brugte Fremgangsmaade havde desuden den Fordel, at Staderne derved hvert Aar fik deres Dronninger fornyet.

Forsværmenes Forberedelser til ny Sværmning faldt derimod saa sent paa Sommeren, at én Gangs Behandling var nok til at hindre al videre Sværmning i det Aar.

Af Rammestader havde jeg i Begyndelsen kun et. Da jeg senere skaffede mig flere saadanne, var jeg naaet saa langt frem i Behandlingen af Bierne, at jeg kunde benytte Udskæring af Viscereller og andre Midler til Forebyggelse af Sværmning.

Da jeg omtrent paa den Tid, da jeg begyndte at benytte den ovenfor omtalte Behandling af Førstesværmen, ikke længer ønskede nogen nævneværdig Forøgelse af Stadeantallet, behandlede jeg snart de fleste Førstesværme paa en saadan Maade, at de ingen Anledning fik til at udsende nye Sværme. Fire til fem Uger efter, at Førstesværmen var huset, naar Moderfamiliens nye Dronning var befrugtet og kommet i Gang med Æglægningen, satte jeg en Aften, efter at Biernes Flugt var ophørt, Førstesværmen over Moderstadets Yngelrum, skilt fra dette ved en over Tavlebærerne lagt Avis, hvori der med en Blyant eller lignende var boret et Par Huller. I Løbet af et Døgn havde da begge Familierne forenet sig i dybeste Fred. Førstesværmens Dronning blev for det meste opsøgt og borttaget før Foreningen. Undertiden sparede jeg mig dog det Besvær i det Haab, at det vilde blive Moderstadets unge, kraftige Dronning, som vilde gaa af med Sejren i den Kamp, som vilde opstaa mellem de to Dronninger. At Stedet efter Foreningen vilde have en, og kun én, Dronning, derpaa var jeg i ethvert Tilfælde sikker.

Paa denne Maade fik jeg meget stærke Familier til Trækket i den sidste Halvdel af Juli og August og var saa godt som altid fri for al videre Sværmning. Dersom Foreningen blev udført paa det rette Tidspunkt, d. v. s. paa en saadan Tid, at det forenede Sta-

des store Styrke af Trækbier kunde udnytte et Honningtræk (hos mig Linde- og Lyngtrækket), kunde et paa denne Maade behandlet Stade give et meget godt Udbytte.

For denne Behandlingsmaade egnede, som før omtalt, de af mig den Gang mest benyttede Stader — Opståblingsstaderne med 10 Rammer, løst Bundbræt og et af firkantede Rammer sammensat Yderhus — sig særdeles godt. Men jeg har brugt i det væsentlige den samme Behandling af Bierne i de danske Trugstader til 18 Rammer, som jeg nu mest benytter. Naar man indretter sig efter Omstændighederne, kan man for det meste finde en eller anden Udvej til at benytte den Driftsmaade, man ønsker, selv om man har et Biavlsmateriel, som egentlig ikke er indrettet for denne Driftsmaade.

Biernes Betydning for Frugtavlens.

Ved det tyvende Aarsmøde i Frugtavlforeningen for Staten Massachusetts i Nordamerika holdt Prof. W. W. Chenoweth, Pomolog ved Landbrugsskolen i Massachusetts, et Foredrag, hvis Hovedindhold han sammenfatter i følgende Punkter:

1. Alle Forsøg, hvor som helst de er udførte, og alle lagttagelser har haft til Resultat, at der er mange Varieteter af Æbler, Ferskener, Pærer, Blommer, søde Kirsebær og Vindruer, som ikke er i Stand til at give nogen Høst af Frugt, naar de er henvist til at befrugte sig selv.

2. Nogle Varieteter af de ovenfor nævnte Frugter er delvis i Stand til at befrugte sig selv, og nogle er, efter hvad det ser ud til, fuldstændig selvbefrugtende, hvorvel deres Frugtbarhed varierer indenfor temmelig vide Grænser efter Voksested, Aarets Beskaffenhed, Træernes Kraft osv.

3. Alle Undersøgere er enige om, at i Almindelighed er den Frugt, som er Resultatet af en Krydsbestøvning, selv hos Varieteter, som kan befrugte sig selv, større og bedre udviklet end den Frugt, som er Resultatet af en Selvbestøvning. Dette forklarer man paa

den Maade, at det fremmede Blomsterstøv bevirker en kraftigere Vækst, fordi det er bedre tilpasset for Støvvejen i Blomsterne, og ikke fordi det overfører den Frugtstørrelse, som er ejendommelig for den Varietet, fra hvilken Blomsterstøvet er udgaet.

4. Alle sikre lagttagelser modsiger den Teori, at Vinden spiller nogen betydligere Rolle for Krydsbestøvningen hos de ovenfor nævnte Havefrugter; de viser derimod, at Honningbierne ved deres Overførelse af fremmed Blomsterstøv fra Blomst til Blomst har en Betydning for Frugtavlens Udbytte, som ikke let kan overvurderes.

5. Det er uimodsigelig bevist, at det er ødelæggende for Bierne, at de udsprungne Blomster besprøjttes med arsenikholdige Gifte. De Frugtavlere, som holder fast ved denne Fremgangsmaade, vilde paa det allernærmeste opnaa det samme ved at udføre Sprøjtningen enten lidt tidligere eller lidt senere. En Sprøjtning, som bliver udført paa den Tid, da Blomsterne er udsprungne, medfører ogsaa Risiko for, at de udsprungne Blomster, som endnu ikke er befrugtede, kan blive skadede, paa samme Tid som den efterlader sig Tusinder af forgiftede Skaale, som dræber den Gaas, der lægger Guldæggene for Frugtavleren.

6. Det er Vejrets Beskaffenhed i Blomstringstiden, som er afgørende for Frugthøstens Udfald. Koldt, skyet eller regnfuldt Vejr i denne Tid virker ikke alene paa Blomsterstøvet's Udvikling, Støvvejens Vækst og dermed ogsaa paa Frøenes Udvikling, men Insekternes befrugtende Virksomhed indskrænkes ved saadant Vejr i høj Grad, saa at Muligheden af en Krydsbestøvning i høj Grad formindskes. Det har ogsaa vist sig, at ualmindelig koldt Vejr i Blomstringstiden ofte gør selvbefrugtende Varieteter af Frugttræer udygtige til at befrugte sig selv, uagtet Blomsterne fremdeles beholder Evnen til at blive krydsbefrugtede.

Som Resultat af det foranstaaende kan det vistnok opstilles som en Regel, at Frugtavleren ikke med Fordel kan gøre Anlæg af Frugthaver i stor Maalestok uden at sørge for en rigelig Krydsbestøvning. Denne kan lettest og mest praktisk tilvejebringes derved, at man vælger gode Frugtsorter, som blomstrer

tilnærmelsesvis samtidig, planter disse i smaa Afdelinger, som ikke bestaar af mere end nogle faa Rækker Træer hver, og opstiller nogle Bifamilier i Nærheden af eller i Frugthaven.

Bør vi have mere Undervisning i Biavl?

Af Orel L. Hershiser (Glean.).

Saa underligt det kan synes, findes der en Del Biavlere, der optræder som Ledere ved Biavlsmøder og paa anden Maade tager en virksom Andel i Oplysningsarbejdet paa Biavlens Omraade, og som alligevel er Modstandere af at optage Undervisning i Biavl paa Højskolerne eller opmuntre de studerende til at lære Biavl. De frygter aabenbart for, at der skal blive for mange Biavlere og som Følge deraf en Overproduktion af Honning, som vil bringe Honningpriserne til at synke, saaledes at Biavl ikke længere vil blive en lønnende Forretning.

Denne Frygt er ugrundet. Det er alene dem, som har naturlige Anlæg for Biavl, som vil komme til at blive virkelige Biavlere. Og der er intet som helst Grund til at antage, at det ikke vil blive til Fordel for Biavl i Almindelighed og dermed ogsaa for de enkelte Biavlere, at Kyndighed i Biavlsbedriften bliver mere almindelig. Der- som alle Biavlere lærte, hvorledes de kunde frembringe Honning saa god, som Honning kan blive, vilde Kvaliteten af den Honning, som frembødes til Salg, blive bedre, og Honning vilde blive en mere efterspurgt Artikel, end den nu er, da megen Honning bliver produceret af Biavlere, som ikke kender de bedste Fremgangsmaader. Biavlere, som er vel oplært i Bedriften, har bedre Kendskab til Honningmarkedet og forstaaer sig bedre paa at averttere og sælge end de mindre kyndige. Ukyndige, uøvede og uvidende Biavlere er den virkelige Fare for Biavl. Det er denne Slags Biavlere, hvis Stader er Arnesteder for smitsomme Bisygdomme, som ved deres Skødesløshed udbreder disse videre, og som demoraliserer Honningmarkedet ved at sælge

slet behandlet Honning og ved at holde Priserne nede paa et Lavmaal.

Der er forholdsvis mange af de ved Landbrugsskolerne uddannede Elever, som ikke kommer til at drive Landbrug som Levevej. Efter at være bleven uddannede for en bestemt Beskæftigelse finder ikke saa faa, at de mangler Anlæg for den, og af denne eller af andre Grunde slaar de om og vælger andre Leveveje. Man kan med fuld Grund gaa ud fra, at kun en ringe Procentdel af dem, som har gjort Biavl til Genstand for særligt Studium enten ved Højskolerne eller andet Steds, bliver Honningproducenter i større Maalestok. Der er i Virkeligheden ingen Fare for, at der skal blive for mange vel uddannede Biavlere.

En rig Honninghøst indtræffer kun sjældent, og der kan gaa mange Aar hen mellem hver saadan Høst. I almindelige Aar vil der sandsynligvis aldrig blive nogen virkelig Overproduktion af Honning. Store, forretningsmæssigt drevne Bigaarde synes at være et Produkt af det sidste Aarhundredes Udvikling. I min Levetid har jeg oplevet, at man i Egne, hvor man før kunde se en, to eller nogle faa Stader rundt omkring ved Gaardene, nu kan gøre en eller to Dagsrejser uden at se et eneste Stade ved nogen af de Gaarde, man kommer forbi. Og alligevel kan der i flere saadanne Egne nu holdes flere Bier, produceres mere Honning og tjenes flere Penge ved Biavl end den Gang, da der var saa mange flere, som havde nogle faa Bifamilier. Opdyrkningen forandrede Landets Karakter, Bisygdomme kom ind, og Bierne, som ikke havde nogen virkelig kyndig Biavler til at drage Omsorg for sig, gik til Grunde. Men i Stedet derfor kom der en Biavler, som drev Biavl i stor Maalestok, og som med grundigt Kendskab til Bedriften drev den saaledes, at den blev en indbringende Levevej.

For tredive Aar siden var der kun faa Biavlere, som havde Udbigaarde, og der var langt imellem dem. Jeg minde en Tid, da der næppe var flere end et Dusin i de Forenede Stater og en eller to i Kanada, og de fleste af dem havde en Biavler i hver Bigaard i Sværmetiden for at føre Tilsyn med Bierne. I de sidste Aar har vi, medens

de mange smaa Biholdere efterhaanden gaar ud af Forretningen, ikke alene faaet mange flere Biavlere, som har Udbigaarde, og som har gjort Biavl til deres Levevej, men ogsaa en stor Del Biavlere, som driver Biavl i noget mindre Maalestok, men paa fuldt forretningsmæssig Maade som et Erhverv ved Siden af andre Erhverv.

I Løbet af de sidste Aar er Honningproduktionen vokset stærkt, og Forbruget af Honning har holdt Skridt med den voksende Produktion. Honning er et Fødemiddel af saa høj Værdi og en saa tiltalende Smag, at den burde opnaa en højere Pris i Forhold til adskillige andre af vore vigtige Fødemidler. Men vi maa dog indrømme, at den betales bedre nu end i tidligere Tid, da der blev produceret mindre. Dette peger i Retning af, at Forøgelsen af de uddannede Biavleres Antal og den stadig voksende Produktion hidtil ikke har været til Skade for Biavlens Rentabilitet.

Naar vi tager i Betragtning, at Biavlere i mange af Staterne og enkelte af Provinserne længe har haft BF. med mange stedlige Afdelinger og tilknyttede Foreninger, til Dels med Statsunderstøttelse, at flere Højskoler allerede i mange Aar har givet Undervisning i Biavl, at adskillige Stater og Provinser har bevilget betydelige Summer til Lønning af et stort Antal Inspektører, til hvis Pligter det ogsaa hører at give Vejledning i den rigtige Behandling af Bierne, at Unionsregeringen og en Del af de enkelte Staters Regeringer har organiseret Departementer, som udgiver Smaaskrifter, der giver Oplysninger og Vejledning med Hensyn til Biavlssygdomme og andet, der kan være til Nytte for Biavlere, og at Biavlslitteraturen er bleven beriget med et stort Antal Bøger og Tidsskrifter af højt Værd; saa kan vi ikke undgaa at faa et stærkt Indtryk af, hvor almindelig den Opfattelse er, at Arbejdet for at udbrede Oplysning om Biavl og skaffe Biavlere Anledning til at skaffe sig den bedst mulige Uddannelse i deres Fag er til stor Nytte og derfor bør fortsættes.

Naturen byder os Honning i Overflod. Hvis den ikke bliver indsamlet af Bierne, gaar den til Spilde. For at den skal komme os til Nytte, er Bier

og Biavl nødvendige. Der gaar maaske mere Honning til Spilde, end der bliver indsamlet. Maa da ikke Nationalvelstanden forøges i samme Forhold, som det lykkes at redde mere Honning fra at gaa til Spilde?

Vi vil da vedblive med at give alle, som tror, at de kan hjælpe til med at nyttiggøre for Samfundet den Honning, som nu gaar til Spilde, al den Opmuntring og al den Undervisning, som det er os muligt, for at de Myriader af Blomster, som blomstrer paa Markerne, ikke skal blomstre og tilbyde os deres Sødme forgæves.

Om Plantevæksten og Trækket i Eftertrækegnene.

Af C. J. Grønning.

II.

I Numret for 15. Maj omtalte jeg nogle af de Planter, som yder Bierne Blomsterstøv og Nektar i Maj Maaned. Foruden de nævnte Planter bør særlig fremhæves den smalbladede Vejbred, som vokser næsten alle Vegne, men særlig i Græs- eller Kløvermarker, omkring Gaarde og Huse, paa Vejrabatter og Grøfter findes den i store Mængder. Bierne søger den meget stærkt, og de hjembærer en Mængde Blomsterstøv af graalighvid Farve og en Del Nektar af den, naar ellers Vejret er af den Beskaffenhed, at der fremkommer noget, mild, fugtig Luft med sydlige Vinde og ingen Nattefrost. To andre Planter, nemlig Gyvelen og Bjergfyrren, var ogsaa i Blomst i de sidste Dage af Maj. I Klitterne, i mange af de yngre Naaletræsplantager, findes mange Gyvelplanter; de søges stærkt af Bierne, ja, de kommer hjem næsten gule over hele Kroppen af det meget Støv, den yder, da Bierne paa Grund af Blomstens Bygning maa dybt ned i den efter Nektar. Fyrren, Bjergfyrren, der plantes som Mellembestand for Grænen, er ogsaa i Blomst i Maj, om end den først i Juni kommer fuldt i Flor. Planten er meget rig paa Blomsterstøv og søges derfor ogsaa meget stærkt af Bierne, ja, det kan dristig siges, at ingen anden Plante yder Bierne saa meget Blomsterstøv som denne; hvor rig

eller fattig den derimod er paa Nektar, kan jeg ikke udtale mig om, da min Erfaring i den Retning er for ringe; men saa meget er sikkert, at Naaletræsplantagerne i de midt- og vestjydske Hedeplantager i nogen Maade kan erstatte Lyngen, som efter kortere eller længere Aaremaal maa forsvinde, fordi Træerne vokser den over Hovedet, og den derved kvæles og dør bort. I de senere Aar, forinden Plantning foretages, brændes Lyngen af, Jorden pløjes og mergles, kommer under Kultur, der tages nogle Afgrøder — da først tilplantes Arealet; dette er vi Biavlere jo ikke saa glade for, men det maa vi finde os i. Derimod er vi meget glade for den store Fart, der er kommen i Mergeltilførslen næsten i hver Egn af Midt- og Vestjyllands kalkfattige Jorder; ogsaa den alt opdyrkede Græsmark er kalkfattig og trænger til Mergel; men tillige vil Hedeopdyrkningen tage Fart og blive lønnende, og hvad der især glæder os og vil være saa gavnligt for vore Bier, er, at Kløveren først da rigtig vil kunne vokse frem, saaledes at vi her ogsaa kan vente os et Hovedtræk paa disse. For Resten maa jeg oplyse om, at mange af Vestjyllands Hedeegne helt har skiftet Karakter, fordi store Strækninger af Lyng og Kær er komne under Kultur, saa at Kløveren nu vokser villigt og godt der, hvorved Forskellen mellem Eftertrækegnen her og Fortrækegnene mere og mere udliges. En Side af Biavlens, som ikke staar alle Biavlere klart, tror jeg, det i denne Forbindelse kunde være gavnligt at berøre. Det er Vejrliget. Om dette er saaledes, at der virkelig findes Nektar i det store Antal blomstrende Planter, der i en given Tid findes i Egnen. Dette er kun Tilfældet, naar Vejret er godt, ca. 15 à 20 Gr. R., mild, fugtig Luft og, som tidligere nævnt, ingen Nattefrost. Da tør man tro, at Bierne i denne Tid kan finde Næring nok til sig og Yngelen. Men under saadanne Vejrforhold, som vi nu i længere Tid har haft og har endnu i de første Dage af Juni, med stærk Blæst af Nordvest og Kulde, da findes ingen Nektar; men da gælder det om, at der inde hos Familien findes rigelig Honning eller Foder — 3 à 4 kg i Forhold til Familiens Størrelse. Og efter hvad jeg i den senere Tid har set ikke alene

ved mine egne Bier, men ogsaa ude hos andres, baade i Ribe og nu her i Ringkøbing Amt, da kan det siges, at næsten alle Familier bør fodres og hurtig fodres med saa meget, at Forraadet kommer op paa den Mængde som foran nævnt. Glem saa ikke samtidig at pakke med varmholdige Stoffer saa tæt og med saa meget, som der bagved og foroven paa nogen Maade er Plads til. Husk paa, at saafremt Yngeludviklingen skal gaa uforstyrret og rask fremad, da maa Bierne inde i Boligen ikke paa nogen Maade mærke noget til disse kolde Dage og Nætter, vi for Tiden har. Varme og Føde inde hos dem er Biernes Livsbetingelser. Vi vil haabe, Vejret snart forandrer sig — en god Regn og derpaa Varme, da har vi Hvidkløveren i Flor; der er og har allerede i de sidste Dage i Maj vist sig enkelte Hvidkløver i Blomst, saa blot Vejrforholdene bedres, saa har vi Træk, og Fodringen kan og maa op-høre.

Bælgplanter og Biavl.

I.

Af Prof. H. A. Surface.

Der er i det hele blandt Biavlerne Enighed om, at det ikke lønner sig at dyrke Planter alene for Honningudbytets Skyld. Men hvis en Plante giver et lønnende Udbytte som Foderplante, vil den Honning, den giver, blive et Tillæg til dette Udbytte, som vil gøre Dyrkningen af den saa meget mere lønnende. Ved de fleste Forretninger er man jo, for at gøre dem saa indbringende, som de bør være, nødt til at benytte enhver Mulighed for at skaffe sig en Biindtægt af dem, og man maa ikke lade noget, som kan benyttes, gaa til Spilde, selv om hver enkelt af disse Biindtægter i og for sig selv ikke er stor. Det er de mange Bække smaa, som skal gøre den store Aa. Læg Mærke til, hvorledes de store Svineslagterier i Chikago benytter hver eneste Del af Svinet undtagen, som det spørgende hedder, „Skriget“, og nu er der foreslaaet, at man ogsaa skal benytte dette ved at lade det optage af Gram-mofoner for at hjælpe de gammeldags Biavlere til at gøre Larm, naar deres Sværme vil flyve bort.

Under Nutidens skarpe Konkurrence er ogsaa Landbruget nødt til at benytte ethvert Middel og enhver Fremgangsmaade, som kan hjælpe til at gøre det lønnende. Den gamle Dyrkningsmaade lønner sig ikke. Landmanden maa benytte de nye Metoder, som Landbrugsvidenskaben giver ham Anvisning paa. Skal han have Fremgang, maa han tage Hensyn til alle de forskellige Faktorer, som spiller en Rolle i det moderne Landbrug. Det er ikke nok, at han følger med Tiden i mange Ting; hvis han ikke gør det i alle, kan det alligevel gaa galt. Han kan vælge Udsæd efter Holdens eller Hurets Metode, gød-ske efter de nyeste Anvisninger af Hopkins eller Thorne og sprøjte efter Gillettes eller Howards Regler, og endda kan der være noget, som mangler. Og det, som mangler, er organisk Frugtbarhedsstof i Jorden. Det kan ikke betale sig at købe tilstrækkeligt af de kunstige Gødningstoffer, som gaar i Handelen, saa at vi helt og holdent kan bygge paa disse Aar efter Aar. Det vilde tilsidst gøre en rig Mand fattig. Vi har ikke nok Staldgødning til at møde alle vore Landmænds og Gartneres Behov. Hvorledes skal da en fattig Mand kunne forøge Afkastningen, uden at Omkostningerne overskrider hans økonomiske Evne? Dette er et Spørgsmaal af saa vidtrækkende Betydning, at det nok kan have Ret til at lægge Beslag paa vor Opmærksomhed en kort Tid, selv om det ved første Øjekast kan synes, som om det ikke staar i nogen egentlig Forbindelse med Biavl.

Den vigtigste Bestanddel af Planternes Føde er det Stof, som vi plejer at kalde „Kvælstof“. Det er det uden Sammenligning dyreste Stof i de kunstige Gødningsemner, og det er det, som det er vanskeligst at bringe ned i Jorden ved kunstige Midler. Paa samme Tid er det det Stof, som findes i størst Mængde i Luften. Der findes omtrent 11 Pund Kvælstof i den Luft-søjle, som hviler over hver Kvadrat-tomme af Jordens Overflade. Hvorfor kan ikke Luftens Kvælstof uden videre benyttes? Fordi det først maa omgøres til en Kvælstofforbindelse af en saadan Art, at Planterne kan optage den. Vi vil forstaa dette, naar vi f. Eks. tænker paa, hvorledes det er med et

saa godt Fødemiddel som Markbønner. I sin raa Tilstand vil disse næppe være i Stand til at opholde et Menneskes Liv; men lad dem blive kogt paa rette Maade, og da findes der intet mere nærende Fødemiddel for Mennesker end disse Bønner. Paa samme Maade bliver Kvælstoffet, naar det først er omdannet, den mest stimulerende og kraftigste Bestanddel af Planternes Næring.

Hvorledes tilvejebringes denne Omdannelse? Dette er Hovedpunktet i min Fremstilling. Den gaar for sig i Naturens Værksted ved Hjælp af Myriader af Organismer, som er kendt under Navnet „Bakterier“, som lever paa Bælgplanternes Rødder i et for begge Parter heldbringende Samliv, som i Videnskabens Sprog hedder „Symbiose“. „Bælgplanterne“ er den store Plantegruppe, hvortil de Ærteblomstrede (Ærter, Bønner osv.) hører. Paa Rødderne af alle Planter, som tilhører denne Plantegruppe, lever disse nyttige Bakterier, som opsamler og omdanner Kvælstof i store Mængder; de danner smaa Klumper eller Knuder paa disse Planters Rødder. Praktisk talt har hver Bælgplantart sin særskilte Bakterie, hvad der kan ses derpaa, at de Knuder, som tages fra forskellige Slags Bælgplanter, er forskellige med Hensyn til Størrelse, Form, Farve og almindeligt Udseende. Disse Knuder er saa store, at de med Lethed kan ses af det ubevæbnede Øje. Tag f. Eks. Rødder af den almindelige Hvidkløver, Rødkløver, Blødkløver, Lucerne og den uægte Akacie og pas paa, at den Jord, som omgiver Rødderne, følger med, indtil de kan lægges i Vand og blive forsigtigt afvaskede, for at ikke de mindste Trevler skal afrives. Læg Mærke til de smaa hvide, blegrøde eller brunagtige Klumper, som er at se paa dem. Det er disse Knuder, som huser Myriader af Bakterier, som man tydeligt kan se, naar man knuser en af disse Klumper, under et stærkt forstørrende Mikroskop. Disse Klumper indeholder ikke alene Bakterier, men de bestaar næsten helt og holdent af Kvælstof i en saadan Form, at det kan optages af Planterne. Luftens Kvælstof, som ikke kan optages af Planterne, er nemlig omdannet ved disse mikroskopiske Bakteriers Livsvirksomhed og saaledes gjort skikket til at anvendes

saavel af de Planter, paa hvis Rødder de vokser, som af andre Planter, der vokser i den samme Jord. Det vil da være let at forstaa, at jo mere der vokser af saadanne Bælgplanter paa et Sted, desto frugtbarere vil Jorden blive der, fordi dens Indhold af Kvælstof og af organiske Stoffer derved er blevet forøget.

Efterhaanden som Planterne udvikler sig, bruger de af det Kvælstof, som er oplagret i Knuderne paa deres Rødder, idet de benytter en Del deraf til Dannelsen af deres Væv og særlig til Frøene.

Gavnlig Vink.

Vejret (11. Juni) har i de sidst forløbne 2 Uger været kold med stærk Vind, nogle Dage Storm; nu og da er der falden nogen Regn, der dog for mange Egnes Vedkommende ikke har været af stor Betydning for Plantevæksten, da den stærke Vind straks igen har tørret Jorden. Bifamilierne har i nogle Bigaarde lidt meget i det uheldige Vejr, mange udflyvende Bier er gaaet tabt, og en Mængde Familier har haft fuldstændig opspist, saa det har været nødvendigt at fodre. Uagtet den stærke Blæst i Dag er Luften dog varm, og da Agerkaalen (Agersenneppen) i de tidlig saæde Marker nu er godt i Færd med at blomstre, vil der, hvis det nu bliver Alvor med Sommeren, i mange Egne blive et godt Træk paa Agerkaal og Kløver. Giv ikke Bierne for mange Tavler ad Gangen, men sørg for, at de altid har tomme Tavler i Magasinet over Yngelreden, det hæmmer Sværmning og giver Honning i Spandene.

Kunstsvarme kan i hele Sværmetiden, altsaa fra Midten af Maaned, dannes paa følgende Maader af stærke Familier:

1. Uden Dronning. Midt paa Dagen i smukt Vejr udtages Halvdelen af Tavlerne, der indeholder Yngel, mindst 4—6 Tavler, idet alle Bierne børstes tilbage i deres eget Stade. Disse Tavler anbringes i samme Orden i et nyt Stade med en tom Tavle foran og en Honningtavle bagved. Dette Stade hensættes nu paa en anden stærk Families, f. Eks. en Kubes Plads. Dette Stade gives en ny Plads. I Moderstadet nedskydes en Kunsttavle foran Yngelreden, og alle de øvrige Tavler skydes sammen.

2. Med Dronning. I et stærkt Stade op søges Dronningen. Den Yngeltavle, hvorpaa den befinder sig, udtages med alle de vedhængende Bier og anbringes i et nyt Stade med 2 tomme Tavler paa hver Side og en Honningtavle bagest. Dette Stade anbringes nu paa Moderstadets Plads, og dette giver man en hel ny Plads.

3. Smaastader med Dronningceller. I et stærkt Stade indfanges Dronningen,

der kan anvendes til Dronningskifte i et andet Stade. Naar Dronningceller er opførte og forseglede, undersøges alle Yngeltavlerne, og Dronningcellerne fordeles saaledes, at der i Stedet findes tilsammen saa mange Yngeltavler med Dronningceller, som man ønsker at danne Smaastader. Ønsker man f. Eks. at danne 6 Smaastader, bør der ialt i Stedet findes 6 Dronningceller. Dronningcellerne anbringes i Cellebeskyttere, der befæstes til hver sin Yngeltavle. Den følgende Dag flyttes Stedet hen til en anden Bi-gaard, der er fjernet mindst 1 km fra den første. Her fordeles nu Yngeltavlerne med tilhørende Bier saaledes i 5 andre tomme Stader, at hvert af de 6 Stader faar i det mindste 2 Yngeltavler og en Dronningcelle samt en tom Tavle foran og en Honningtavle bagved. Alle 6 Smaastader fodres. Naar de unge Dronninger har begyndt Æglægningen, kan disse Stader flyttes til den gamle Bi-gaard, og naar de fremdeles understøttes med Fodring og med Kunsttavler, kan de alle blive gode Overvintringsstader. Ved saa stærk Formering formindskes Honningudbyttet i det paagældende Aar i høj Grad.

4. Uden Tavler. Et godt rensat, tomt Stade opstilles midt paa Dagen i smukt Vejr (helst før et Forspil bag ved et sværmedygtigt Stade) og forsynet med 6—7 Rammer, der er udstyrede som til en Sværm og dækket med et Tæppe. Man forstyrrer nu Moderstadet ved at give det Røg, banke paa det, hvorefter man giver Bierne Tid til at fylde sig med Honning. Derefter udtages Tavle for Tavle af dette og afbørstes saaledes, at Bierne falder ned mellem Rammerne i det nye Stade. De bitomme Tavler hænges tilbage i Moderstadet, der forbliver paa sin gamle Plads, medens Kunstsværmen gives en ny Plads. Derefter undersøges man Yngeltavlerne for at se, om Dronningen ikke skulde opholde sig paa en af disse; findes den, da bæres denne Tavle hen til Kunstsværmen, og Dronningen fejtes med en Fjer ned til de andre Bier. Findes den ikke, da antages det, at den er med i Sværmen, hvad den helst bør være. Mærker man den næste Dag Uro i Sværmen, som lader formode Dronningmangel, bør man forsyne den med en Yngeltavle, i hvilken der findes nogle Celler med utildækket Arbejder-yngel, der kun dækker Cellebunden, eller med en Dronningcelle.

5. At danne 2 Familier af 1 uden at opsøge Dronningen. Har man en meget stærk Familie, som har Dronningceller, eller man raader over Dronningceller fra en anden Familie, kan man danne en Kunstsværm paa følgende Maade: Moderstadet flyttes ca. 40 cm til Siden, et Hus af samme Rammemaal sættes halvt paa Moderstadets Plads. Moderstadet undersøges; har det f. Eks. 12 Tavler med Yngel, saa flyttes den forreste Tavle tillige med de 6 efterfølgende Yngeltavler med paasiddende Bier over i det nye Hus. Bag disse indhænges 2 udbyggede Tavler, hvorefter Stedet lukkes. I Moderstadet flyttes en af de bageste Tavler hen til Indgangen, og de tilbageværende 6 Yngeltavler skydes frem; bag disse anbringes et Par udbyggede Tavler. Efter en halv Times Forløb vil nogle Bier

løbe søgende om paa det ene Stades For-side, et sikkert Tegn paa, at det er dronningløst. Er der ingen Dronningceller i det Stade, gives det en lukket Dronningcelle i Cellebeskytter. Det dronningløse Stade bør have de fleste Bier. Dette opnaas ved at flytte det andet Stade længere til Siden.

6. En Kunstsværm af en stærk Kubefamilie kan let dannes ved aaben Udtromning, idet man ophører med Tromningen, saa snart man ser Dronningen bevæge sig oven paa de andre Bier op i den øverste Kube. De aftrømmede Bier behandles ganske som en almindelig Sværm, men de opstilles paa Moderstadets gamle Plads. Moderstadet gives derimod en ny Plads.

Vi tror dog, at det i Sommertrækegnene er fordelagtigt ikke at danne Kunstsværme før lige inden Hovedtrækkets Slutning. Vi danner i Reglen ikke Kunstsværme før den Tid og anvender saa i de fleste Tilfælde den under Punkt 5 nævnte Maade.

Naar Dannelsen af Kunstsværme mislykkes, saa er Grunden dertil, at de er dannet med for faa, ofte gamle Bier, og at de selv har maattet oplække sig en Dronning, saa Kunstsværmen ikke har haft Tilgang af Bier i lang Tid.

Honningens Behandling. Naar Honningen er moden i Tavlerne, men heller ikke før, saa er Tiden inde til at høste den. Honningen er i Sommertrækegnene ikke fuldmoden, før alle Cellerne er forseglede, men naar dette er Tilfældet, saa er den tjenlig til Udslyngning. Tavler, hvori der findes Yngel, bør ikke udslynges. Saa snart Honningen er udslyngt, bør den kommes i en større Beholder, helst af Blik, som overbindes med aabent Tøj; den hensættes i et tørt, veludluftet Rum. Efter at have henstaaet et Par Dage, bortskummes af Spanden, hvad der er skudt op af Vokspartikler; Brudstykker af Cellelaag, Cellevægge o. lign. Derefter røres Honningen godt igennem og overbindes. Efter at have henstaaet i et Par Dage skummes den igen, hvis der er skudt noget op. Den røres derefter grundig igennem hver Dag, indtil den begynder at blive uklar og antager en mælkeagtig Farve, som er Tegn paa, at Krystalliseringen er begyndt. Det er saa den rette Tid at sætte den i de Kar, den skal sælges i. Til Emballage bør vælges Ting, hvori Honningen holder sig godt og præsenterer sig smukt. Til Salg i $\frac{1}{2}$ kg egner Glas eller Salgsforeningens Blikdaaser sig bedst. Til Salg i større Vægt, 2 à $4\frac{1}{2}$ kg og derover, er Blikdaaser og Blikspande at foretrække. Paafyldning af Blikdaaser, Glas eller andre mindre Beholdere sker lettest og bedst ved, at Honningen hældes i en Spand med Aftapningshane, som anbringes saa højt, at en Vægt med en paa samme anbragt Daase (Glas) kan staa under Hanen. Det bør nøje paases, at der virkelig kommer den Vægt af Honning i hver Daase, som den er beregnet paa, og som den skal sælges for at indeholde. Efter at Daaserne er fyldt, dækkes de med aabent Tøj og henstaar et Par Dage før at sættes ig. Naar Honningen har sat sig, sættes Laagene paa; Honningen maa ikke forsendes, før den er fuldstændig fast.

For at kunne fremstille det bedste Produkt og opnaa den højeste Pris for Honning bør den være høstet af Tavler, hvori der ikke har været ynglet, og den skal helt igennem behandles propert og omhyggeligt.

Indtægten af Biavl afhænger ikke alene af Honningudbyttets Størrelse, men ogsaa af den Pris, der opnaas for det, der sælges. 2 kg Honning, der sælges for en Pris af 60 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg, giver samme Indtægt som 3 kg Honning, der sælges for 40 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg.

Udslyngede Tavler kan under godt Træk indhænges i Stedet paa en hvilken som helst Tid af Dagen. Under slet Honningtræk bør de derimod indhænges om Aftenen eller ved Solnedgang for at hindre Røveri. Paa denne Aarstid kan man jo vente atter at faa de udslyngede Tavler fyldt. Senere, naar Trækket aftager, er det derimod heldigst at stænke dem med rent Vand, inden de indhænges, og anbringe dem bag ved et Indskud, under hvilket der er en aaben Bivej.

Fra Kredsene.

Nordslesvigs BF. afholdt sin aarlige Generalforsamling den 23. Maj i Aabenraa, hvortil Lokalforeningernes Repræsentanter alle var mødt. Til Stede var desuden 3 Biavlere fra Als Nørreherreds BF. for at forhandle om en Sammenslutning. Regnskabet fremlagdes og godkendtes. Det viste en Kassebeholdning af 307 Mk. 69 Pf.

Et Forslag om Ansættelse af en hjemlig Foredragsholder og af Konsulenter til at tage sig af Bipesten vedtoges, og der vil blive antaget dygtige Biavlere af Foreningens Medlemmer, der skal deltage i et Kursus i Odense i Sommer. Det vedtoges at købe Kunsttavler, om muligt fabrikerede af Medlemmer, og Fodersukker, i Fællesskab, samt at anskaffe en smuk Honningetiket til Foreningen, som for Eftertiden skal pryde Medlemmernes Honningemballager. Til Repræsentant for Foreningen valgtes Fabrikant Chr. Andersen, Gram. Desuden valgtes et Presseudvalg paa 3 Medlemmer, der skal forsyne vore stedlige Aviser med Meddelelser og Belæring om Biavl. Den gamle Eestyrelse fungerer til August, til hvilken Tid der saa afholdes en ekstraordinær Generalforsamling i Aabenraa.

H. Michelsen, Aabenraa.

Et og Andet.

Centralmødet. Emner, som ønskes forhandlede paa Centralmødet i Slagelse den 1. August d. A., bedes opgivet til undertegnede inden 1. Juli 1914.

Emner kan indsendes af ethvert Medlem af DBF. Det ønskes oplyst, om Indsenderen selv indleder det.

Bjerregaard.

Tessebølle, Herfølge, 10. Juni.

Af 15 tilsynsladende godt overvintrede Familier har jeg kun 8. Dronningerne er

ganske stille forsvundne og Familierne forenet med Nabofamilier. En Del Honningtavler, som jeg har faaet tilovers, har jeg anvendt til Fodring for derved at fremkalde en stærkere Udvikling. I Gaar fandt jeg to æglæggende Dronninger i een Familie, en ganske ung og en gammel. Den gamle blev anvendt til Dannelse af en Kunstsværm.

Bipesten (den lille Bacille) dukker op hist og her. Paa Steder, hvor den ikke fandtes tidligere, overrasker den os ved sin Nærverelse, uden at vi kan spore, hvorfra den er kommen. Maaske har den sit Arnested forskellige Steder i Skovene. Godt er det, at Biavlerne efterhaanden kender den og meddeler, naar den melder sig. Kun ved megen Agtpaagivenhed kan vi holde os den fra Livet og samtidig undgaa den store Bekostning, det vil paaføre Foreningen, om den atter skulde brede sig. Paa Vallø og Omegns BF.s sidste Generalforsamling var man enige om, at det vilde være heldigt af Hensyn til Bipestens Bekæmpelse, hvis de af Foreningen valgte Kredsformænd fik Ret til at efterse Bifamilierne hver i sin Kreds og med Forpligtelse til at gøre Anmeldelse til Foreningens Formand, naar der fandtes Bipest eller mistænkelige Tegn.

Hvor Bipesten er en Fare, vil det ikke være vanskeligt at gøre Kredsformændene opmærksom paa de af Pest angrebne Larvers Udseende, og Biavlere vil være mest interesserede i Pestens Bekæmpelse hver i sin Egn.

C. Arnkjær.

Svendborg, 9. Juni.

Det milde Foraarsvejr, vi havde i April, gav Bierne her paa Egnen en tidlig Udvikling. Jeg havde en Sværm den 23. Maj, hvad der ikke tidligere er sket hos mig. I den sidste Tid har Vejrforholdene været saa daariige som vel muligt; der er endog nogle, som har maattet fodre. Vi længes efter Forandring i Vejret, da vort Hovedtræk snart er inde.

Vilh. Lund.

Thureby (Østsjælland), 3. Juni.

Bierne udvikler sig godt, men Trækket er daarligt her for Øjeblikket. Vi venter paa Hvidkløveren.

Niels Jensen.

Viborg, 8. Juni.

Det er et daarligt Vejr for Bierne. Vi har ellers som Regel Hovedtræk paa denne Tid, i Aar maa vi fodre. Lærer J. Werner havde en Krainerfamilie, der var bleven meget rig paa Bier, den gav i Gaar en Sværm. Bipearbejdet synes at være ved at gaa i Staa i Viborg Amt. Fejlen er Mangel paa Interesse hos Lokalforeningerne.

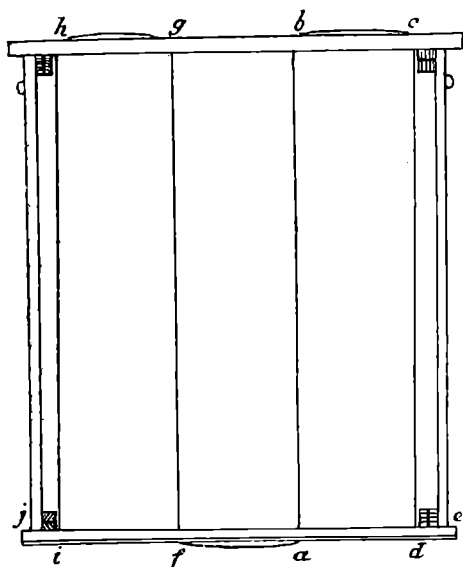
Chr. Kjær.

Spørgsmaal og Svar.

Jeg har lært af Ledetraad i Biavl Side 16 at lave skarpe Hjørneklodser, hvorved jeg opnaar, at Hjørneklodserne ikke klæbes sammen af Bierne. Jeg vender den skarpe Kant af Hjørneklodserne ens i samme Side af Rammen, men nu ser jeg, at Hjørneklod-

serne i Rammerne i et Stade, jeg har faaet andet Steds fra, vender Kanten forneden i Rammen modsat den foroven. Naar Hjørneklodsen ved Tavlebæren har den skarpe Kant vandret, er den skarpe Kant hos Hjørneklodsen ved Underlisten lodret og modsat; men hvad er rigtigt? Det er en Ulempe, at Hjørneklodserne ikke vender ens i alle Rammer. I. M.

S.: Kort efter Udstillingen i København i 1888, hvor Bødker Th. Nielsen, Ølgod, havde udstillet et Stade med skarpe Hjørneklodser, blev der igennem „T. f. B.“ fastslaaet den Regel, at Hjørneklodserne skulde vende som i det udstillede Stade. Denne Regel er heldigvis fulgt af alle Stadefabrikanter, saa den Ulempe, der fremkommer, naar Klodsernes skarpe Kanter ikke skærer hinanden, i Almindelighed er undgaaet. De kunde ogsaa have undgaaet det, naar de havde anbragt Klodserne i Rammen som vist paa nedenstaaende Billede, der findes i Ledetraad i Biavl Side 32.

En traadet 10×12 Ramme.

Foreningsmeddelelser.

Vester Tørslev og Omegns B.F. afholder Forskole den 3., 4., 5. og 6. Juli med Biavlslærer R. Krogsgaard, Aistrup, som Leder. 1. Dag Kl. 2 Eftmd. hos Gaardejer Anders Nielsen, V. Tørslev Hede. De Medlemmer, der ikke har meldt sig som Deltagere, bedes melde sig inden 1. Juli til undertegnede. Medlemmerne betaler 1 Kr. første Dag, som faas tilbage, naar vedkommende har givet Møde alle 4 Dage. Ikke-Medlemmer kan deltage mod at betale 1 Kr. Paa Foreningens Vegne: Byrial Nielsen.

Holbæks Amts B.F. afholder Møde St. Hansdag Kl. 2¹/₂ Eftmd. hos Gaardejer M. P. Petersen, „Skovgaard“, Bjørnstrup. Biavlslærer S. Hansen kommer til Stede og holder Foredrag. R. Larsen.

Hvetbo Herreds B.F. holder Møde i Blokhus hos Plantor Aalund Søndag den 21. Juni Eftmd. Kl. 3. Alle indbydes venligst. J. O. Matthiasen.

Lendum og Omegns B.F. afholder Biavlsmdø hos Kbmd. Chr. H. Vrangmose, Pedersgave, Lendum, Fredag den 19. Juni Kl. 3 Eftmd. Jørgen Jørgensen.

Nordthys B.F. Forskolen i Østerild afholdes den 24., 25., 26. og 27. Juni. Mødested hos Skomager Otto Mathiesen, Østerild, Kl. 2 Eftmd. I Sundby, Snedsted, afholdes Forskolen den 28., 29., 30. Juni og 1. Juli. Mødested hos Skrædder J. P. Bisgaard, Sundby, ligeledes Kl. 2 Eftmd. S. Ditlevsen.

Selskabet „De fynske Bivenner“ holder Møde Søndag den 21. Juni Kl. 3 Eftmd. hos Bødker Andersen, Holmstrup. A. Zinglersen.

Ringgive og Give-Thyregod B.F. afholder Udstilling i Give sammen med Jubilæumsdyrskuet Lørdag den 20. Juni. Alle Medlemmer af Vejle Vesteregns Landboforening samt Brande Landbof. har Ret til at udstille.

P. U. V.: Chr. Christensen, Stilbjerg, Felskov.

Biavlere i Fyns Stift, som formener, at deres Bifamilier er syge, og som Tilsynsmanden ikke i Aar har været og eftersat, anmodes om at henvende sig mundtlig eller skriftlig til den dem nærmest boende antagne Tilsynsmænd, som da sikkert vil indfinde sig. Følgende autoriserede Tilsynsmænd er til Raadighed i Aar:

Tømrer J. H. Brøgnedahl, Allerup, V. Skerninge.

Snedker Chr. Jacobsen, Tarup, Odense.

Gartner A. Larsen, Frekrov, Illebølle, Langeland.

Stationsforstander D. Carstensen, Refsvindinge: Allerup, Davinde, Beskum og Fraude.

Fisker P. Rasmussen, Midskov, Mesinge: Hindsholm og Omegn.

Landmand A. Buch, Skrillinge, Middelfart: Vends Herreds B.F. m. fl. Steder.

Blikkenslager A. Nielsen, Hillerslev Bro, Højrup.

Tømrer J. P. Rasmussen, Gjestelev, Ringe: Svendborg Amt, helst i Ringe.

Købmand H. P. Christiansen, Haarlev, Gamby. Gaardejer J. P. Albretsen, Fjellerup, Ellested. A. Zinglersen.

Svendborg og Omegns B.F. afholder Møde Søndag den 28. Juni Kl. 2 Eftmd. hos Snedker Jens Andersen, Eskær pr. Taasinge, hvor en af Omegnens bedste Bigaarde forefindes. Der gives praktisk Vejledning i Biavl. Venner af Biavl indbydes.

Vilh. Lund.

Assens Amts B.F. afholder Møde Søndag den 28. Juni Kl. 2¹/₂ Eftmd. hos Købmand Jeppesen, Frøbjerg, hvor der vil blive undervist i almindelig Birøgt. Derfra gaar Turen til Frøbjerg Baunehøj, hvor der spises af medbragte Madkurve. Derefter vil der blive afholdt Diskussion. Alle Biavlere er velkomne. R. Chr. Hansen.

Skovby Herreds B.F. afholder Møde Søndag den 5. Juli Kl. 2 Eftmd. hos Maltgører Vilh. Jensen, Sønderød, med Stabssergent C. Bjerregaard, Fredericia, som Foredragsholder. L. Olsen.

Skovby og Vends Herreds B.F. afholder Møde i Brenderup paa Gæstgivergaarden Lørdag den 11. Juli Kl. 3 Eftmd. med Biavlslærer Aug. Petersen, Bregninge, som Taler. Efter Foredraget praktisk Undervisning hos en nærboende Biavler. L. Olsen. J. Larsen.

Frederiksborg Amts B.F. lader under Ledelse af Kontrolassistent N. P. Hansen, Vedskølle, Tjæreby, afholde et 4 Dages Kursus i Biavl hos Gaardejer Morten Olsens Enke i Haagendrup ved Frederiksværk. Kursuset begynder Torsdag den 25. Juni Kl. 3 Eftmd. og fortsættes den 26., 27. og 28. Juni Kl. 2 Eftmd. Indmeldelser til Kursuset modtages og nærmere Oplysninger gives hos Gaardejer Morten Olsens Enke, Haagendrup.

Wedellsborg Birks B.F. lader under Ledelse af Red. Kristensen, Roskilde, afholde et 4 Dages Kursus i Biavl. Kursuset begynder Torsdag den 2. Juli hos Skovfoged P. Hansen, „Bakkehus“, Gelsted, Fredag d. 3. Juli hos Smed N. Hansen, Haare, Lørdag d. 4. Juli hos Overjæger Lave, Gammeldam, og Søndag d. 5. Juli hos Skovfoged P. Hansen, hver Dag Kl. 2½ Eftmd. pr. Indmeldelser og nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Skovfoged P. Hansen.

Ulstrup og Omegns B.F. lader den 18., 19., 20. og 21. Juni, hver Dag Kl. 1½ Eftmd., afholde en Biavlsforskolet i Vindum hos Lærer Edslev. Kredsen Medlemmer har Adgang og faar gratis Undervisning, naar de indmelder sig hos mig snarest muligt. Fællesindkøb af Tavler er det temmelig sent at faa ordnet i Aar; skulde Medlemmerne dog ønske det, maa de hurtigt indsende deres Bestilling. Sdr. Vinge, Ulstrup.

M. E. Nielsen.

Langelands B.F. afholder Møde hos Mejeribestyrer Bomholdt, Søndebro, 27. Juni Kl. 2 Eftmd. Foredrag om Bipest. Praktiske Arbejder i Bigaarden. Nye Medlemmer optages. P. H. Pedersen.

Holbæk Amts B.F. lader afholde Forskole i Svinninge hos Muremester O. P. Petersen i Dagene 22., 23., 26. og 27. Juni, hver Eftmd. Kl. 2, med Biavlslærer S. Hansen, Tølløse, som Leder. Indmeldelsen sker til Muremester O. P. Petersen, Svinninge, inden 15. Juni. Ved Indmeldelsen betales 1 Kr., som tilbagebetales, naar vedkommende har givet Møde alle Dagene. R. Larsen.

Viborg og Omegns B.F. afholder 2 Forskoler: I Vindum den 18., 19., 20. og 21. Juni og i Viborg den 25., 26., 27. og 28. Juni. Gratis for Medlemmer. Ikke-Medlemmer betaler 1 Kr. Biavlslærer R. Krogs-gaard, Aistrup, leder begge Skolerne. Indmeldelse til undertegnede snarest.

Chr. Kjær, Husejer, Lille Mikkelsgade 25, Viborg.

Rinds Herreds B.F. agter at afholde et 4 Dages Kursus i Biavl i Gedsted den 15., 16., 19. og 20. Juni, for saa vidt fornøden Tilslutning (10 Deltagere) naas. Kursuset er gratis for Medlemmer. Ikke-Medlemmer betaler 1 Kr. Skræddermester Hejdelbach, Hvam, leder Kursuset. Indmeldelse bedes sendt til undertegnede inden 10. Juni. Ingvard Jensen, Gedsted Mølle.

Randers Amts B.F. afholder Biavlsudstilling den 24. og 25. Juni 1914 i Forbindelse med Randers Amts Husholdnings-selskabs aarlige Dyrskue paa Dyrskuepladsen i Randers under sædvanlig Form. Skemaer til Anmeldelse faas ved Henvendelse paa Selskabets Kontor, Kirkegade, Randers. Der ønskes opført paa Skemaerne, hvor tit og hvornaar Udstilleren har modtaget 1. Præmie gennem Foreningen. Genstandene maa være indleveret 1. Dyrskuedag inden Kl. 12 Middag.

Auning, den 22. Maj 1914.

J. S. Rasmussen.

Fjellerup og Auning B.F. holder Møde paa Afholdskaféen i Auning den 21. Juni Kl. 1 Eftmd. Stabssergent C. Bjerregaard, Fredericia, kommer til Stede for at holde Foredrag og give praktisk Undervisning i Bigaardene. Alle, som har Interesse for Biavl, indbydes.

Auning, den 22. Maj 1914.

J. S. Rasmussen.

Biavlsudstilling sammen med Ungskuet i Randers. Den 17., 18. og 19. Juli afholdes Biavlsudstilling i Tøj-hushaven ved Randers

Lemvig og Omegns B.F. afholder Biavlskursus den 17.—20. Juni med Biavls-lærer P. Nielsen som Leder og Foredragsholder. Kursuset begynder den 17. Juni Kl. 2 Eftmd. hos Gaardejer K. J. Borum, Fa-berg, og fortsættes i Lemvig den 18. og i Engbjerg hos Lærer Jensen den 19. og igen i Lemvig den 20., hver Dag Kl. 2. Mødestedet i Lemvig er Højskolehjemmet.

K. J. Borum.

Indhold af dette Nummer :

Biernes Betydning for Frugtavlen	123
Bør vi have mere Undervisning i Biavl? ...	124
Bælgplanter og Biavl	127
Et og Andet	130
For Begyndere	127
Fra Kredsen	130
Eoreningsmeddelelser	131
Gavnlig Vink	128
Honningens Emballering	117
Hvormeget er der i Tavlen	119
Lidt om min Biavl	120
Om Plantevæksten og Trækket i Eftertræk-egnene	126
Spørgsmaal og Svar	130
Udbyggede Tavler i Honningmagasinerne er meget at foretrække for Kunsttavler	118

Bladet udgaar den 15. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. de 6 Sommermaaneder.

Nr. 10.

1. Juli 1914.

48. Aarg.

Vigtigheden af at have gode Tavler.

Man skal ikke længe have gjort Tjeneste som Biinspektør eller have været meget omkring blandt Biavlere for at faa et stærkt Indtryk af, hvilken Mængde slette Tavler der er i Brug omkring i Staderne. Men man kan derimod nok blive overrasket ved at erfare, hvor mange Biavlere der er, som ikke har den mindste Forestilling om, hvor stort Tab der er ved at bruge saadanne Tavler. Der er ikke alene mange daarlige Tavler i Brug, men mange af dem er ogsaa saaledes anbragt i Stedet, at Halvparten af deres Overflade gaar tabt for Yngelen. Skylden herfor ligger dels i slet forarbejdede Stader, dels i Skødesløshed ved Ordningen af Tavlerne. Rammer med Afstandsmaalere har dog i stor Udstrækning raadet Bod paa denne sidste Skade.

Men det er om gode og slette Tavler, det denne Gang ligger mig mest paa Hjertet at skrive.

Langstrothammer har et Fladeindhold af ca. 132 □ Tommer indvendig maalt. Fyldt med Arbejderceller vilde dette give ca. 6600 Celler paa begge Sider tilsammen*). Hvis vi sætter det

Antal Æg, en Dronning kan lægge i 24 Timer, til 3000, vil en saadan Tavle strække til for to Døgn, og 10 saadanne Tavler (66,000 Celler) vil være nok for ca. 20 Dage eller for én Æglægningsperiode.

Men der er faa Langstrothtavler, som indeholder saa mange Celler, og i en stor Mængde Tavler er altfor mange af Cellerne Droneceller. For at belyse dette har jeg taget 4 fotografiske Billeder, som viser en særdeles god, en god, en middelgod og en slet Tavle. Naar jeg i det følgende taler om Tavlernes Overflade, holder jeg mig alene til den ene Tavleflade. Tavlen Nr. 1 er omtrent saa god, som det er muligt for en Tavle at blive. I Forbigaaende vil jeg sige, at jeg har Hundreder af Tavler, som er lige saa gode eller bedre. Det er ikke alene lige saa billigt at frembringe saadanne Tavler, men det koster mig endogsaa mindre at skaffe mig saadanne Tavler, end det koster mange andre Biavlere at skaffe sig daarligere Tavler.

Tavle Nr. 2 vil af de fleste Biavlere regnes for at være en særdeles god

*) Til Sammenligning hidsættes efter „Nordisk Biavlskalender“ Celleantallet paa de i vort Land almindeligst brugte Tavlemaal: en Lavnormal har ca. 5600 Celler, en 10×12“ Tavle 6240 Celler og en □“ Tavle 7440 Celler.

Tavle, omtrent den bedste Tavle, de kan vente at faa. Det er ogsaa en god Tavle, men den er ikke godt befæstet til Listerne, og der er næsten 30 □ Tommer af Tavlens Flade, som gaar til Spilde. Til dette spildte Rum hører dels de tomme Rum mellem Tavlen og Bund- og Sidelisterne, dels de forkortede Celler i Tavlens afrundede Hjørner. Under gunstige Forhold vil Rummet ved Tavlens Kanter blive udbygget.

Tavle Nr. 3 vil af mange regnes for en god Tavle. Den er jævn, vel befæstet, udfylder Rammen bedre end Nr. 2; men der er omtrent 20 □ af Tavlen, hvor Cellerne har trukket sig, eller hvor der er Droneceller; dertil kommer de korte Celler ved Underkanten og det aabne Rum ved Bundlisten. Alt i alt er der ikke mere end omtrent 86 □ tilbage, hvori der kan opføres Arbejderyngel. Ti saadanne Tavler giver ikke meget mere Yngel end 6 Tavler som Nr. 1.

Tavle Nr. 4 vil blive kaldt en slet Tavle af næsten alle, men alligevel finder Bipestinspektøren mange Tavler af denne Slags og mange, som er endnu slettere. Der vilde behøves fyrrættve saadanne Tavler for at svare til en Tavle som Nr. 1, hvad Avl af Arbejdsbier angaar.

Tavlerne Nr. 1 og 2 kan begge bruges med Fordel, og hvis det ikke var saa let at skaffe sig Tavler som Nr. 1, vilde Tavler af Nr. 2's Art næsten være gode nok. Men nogen vil maa-ske spørge: „Hvorfor er de ikke i alle Tilfælde gode nok?“ Ja, jeg vrager aldrig saadanne Tavler, derom kan man være forvisset, men jeg gør mig Flid for at faa Tavler som Nr. 1.

Ti Tavler som Nr. 1 og 2 med en god Dronning vil under gunstige Forhold skaffe Biavleren en særdeles stærk Familie. Ti Tavler som Nr. 3 og 4 vil ikke gøre dette. I bedste Fald vil de give mange Procent mindre Plads for Arbejderyngel. Og ikke det alene, men de indeholder Dronevoks i Overmaal og har desuden under Tavlebæreren Celler, som har strakt sig, og som derfor vil blive fyldt med den Honning, som burde have været lagret i Magasinerne.

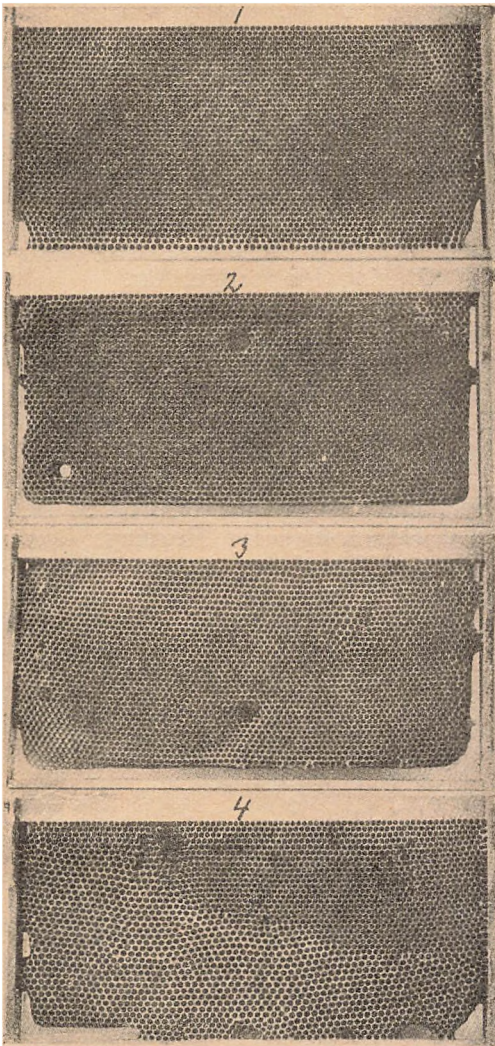
Man kan finde Mænd, der optræder som Talsmænd for Stader med 12

Rammer, for et Yngelrum af to Otterrammers eller to Tirammers Stader sat over hverandre. Hvis man undersøger deres Stader, vil man i de fleste Tilfælde finde, at deres Tavler er mange Procent daarligere, end de burde være. De bruger med andre Ord et dobbelt Udstyr af Rammekasser, Rammer og Vokstavler, eller de køber vide eller dybe Stader til høje Priser og opnaar derved ikke mere, end de kunde og burde have opnaaet ved at vise den nødvendige Omhu ved Udbygningen af deres Tavler, den Gang da de begyndte deres Biavl.

Under Bestræbelserne for at skaffe sig Fordele ved Behandlingen af Bieer glemmer man altfor ofte at tage Hensyn til Omkostningerne ved Anskaffelserne. Har De nogen Gang hørt den Mand, som anbefaler et Yngelrum paa to Etager, tale om, at et Yngelrum af en enkelt Højde kræver et Udlæg af Dollars 1,60, naar der intet regnes for Arbejdet, og at det af ham anbefalede dobbelte Yngelrum altsaa kræver et Udlæg af Dollars 3,20 for hver Familie? Herved er der regnet med hele Mellemvægge i Rammerne, og Tavler, som er udbyggede paa Mellemvægge, vil i de to Yngelrum give mere Plads, end der behøves.

Hvis han af Sparsommelighed har brugt Byggeanvisninger eller Kunsttavler, der kun halvt har fyldt Rammen, kan hans dobbelte Yngelrum nok give ham Arbejdsbier nok, men det vil da ogsaa give ham en stor Mængde kostbare og unyttige Droner.

Jeg har hørt en Biavler, som driver Biavl i stor Maalestok, og som for Sparsommeligheds Skyld selv fabrikerer sine Kunsttavler, sige, at han ikke har Raad til at sælge sit Voks til en Pris af 30 Cents og købe Kunsttavler til 60 Cents pr. Pd. Han faar 6 Langstrothtavler af 1 Pd. Voks og sparer (?) oven i Købet paa Vokset ved at bruge halve Kunsttavler i sine Rammer. Men derved faar han Tavler, som ikke giver Plads for mere end 60 pCt. af den Arbejderyngel, som de burde have Plads for. Vokset i hans Mellemvægge kommer ham paa 5 Cents pr. Tavle. For Arbejdet beregner han intet, thi han vilde ellers, siger han, komme til at gaa ledig om Vinteren. Jeg køber Kunsttavler hos Kunsttavlefabrikanten

for 5 Cents pr. Tavle, har intet Arbejde med at fabrikere dem og faar bedre Tavler end den omtalte Biavler. Hvem af os gør det bedst?

Jeg bruger i mine Stader til 10 Rammer Kunsttavler, der i Størrelse passer til Rammen, i de 9 Rammer og en halv Kunsttavle i den tiende. I de 9 Rammer faar jeg udbygget saadanne Tavler, som man kan se i Nr. 1, medens den 10. er halvt udbygget med Dronevoks. Hvorfor gør jeg dette? Fordi Bierne vil have noget Dronevoks, og jeg foretrækker at have alt Dronevokset paa et Sted, og det paa det Sted, hvor det passer bedst for mig, nemlig bagest i Stedet. Alle mine Stader har Tavlerne ligeløbende med Flyvehullet (varm Bygning), ikke i ret Vinkel mod dette. Hvorfor? Fordi

Behandlingen derved falder mig letterø. Jeg kan tage de fleste Tavler bort, uden at Ordningen i Forhold til Flyvehullet derved bliver forandret. Jeg kan holde en lille Familie samlet ved Flyvehullet i hele dets Længde, hvorved den bliver bedre i Stand til at forsvare sig, uden at Flyvehullet indskrænkes. Jeg faar Stadets eneste Dronetavle bag i Stedet, hvor den ikke bliver taget i Brug, før alle de andre Tavler er fulde.

Bærelisten i den Ramme, som for en Halvpart er fyldt med Dronevoks; er hvidmalet. Derved undgaar jeg, at den kan komme til at blive hængt ind paa noget andet Sted i Stedet, medmindre jeg med Forsæt hænger den der for at faa tidlige Droner eller Droner fra en dertil særlig udvalgt Dronning. Men i det samme Øjeblik, Dækket aftages, saa at Bærelisterne bliver synlige, ser jeg, hvor denne Tavle hænger.

Jeg tror, at jeg tør paastaa, at mine 10 saaledes behandlede Tavler har naaet Fuldkommenheden med Hensyn til Brugbarhed og Økonomi. De Resultater, jeg opnaar, er saa gode, som en Biavler kan ønske sig dem, og jeg ved, at Behandlingen af Bierne koster mig mindre Arbejde, end Tilfældet er med de fleste andre Biavlere.

Til at jeg opnaar saa gode Resultater, bidrager ogsaa en anden Særegenhed ved mine Stader. De er en halv Tomme længere indvendig end de almindeligt brugte Stader, og derved bliver det mig muligt at lade den forreste og bageste Tavle faa en Afstand fra Stadvæggen af mere end to Bimellemgange. Hvorfor? Naar De ser de sammenhængende Yngelflader paa de to paa Udsiderne hængende Tavler, vil De forstaa „hvorfor“. Lønner det sig? Undersøg de to Tavler, som hænger yderst i et almindeligt Tirammersstade, og Svaret vil være let. Paa Udsiden har disse Tavler sjældent nogen Yngel, og heller ikke de indad vendende Sider er i Reglen vel fyldt. Jeg har ikke Raad til at miste Yngelen i en Tavle af ti, derfor giver jeg, efter at jeg først har skaffet mig udmærkede Arbejdertavler, disse Tavler en saadan Plads, at der kan blive lagt Æg i hver Celle i dem.

Jeg er tilbøjelig til at tro, at den Tavleflade, hvori Dronningen kan lægge Æg i et almindeligt Tirammers-

Stade — saadanne som Biinspektørerne plejer at finde dem —, ikke svarer til mere end 6 eller 7 Tavler af den Slags, som findes afbildet i Nr. 1 og 2.

Daarlige Tavler er et meget alvorligt Tab for Biavleren i mere end én Henseende, og det er saa meget sørgeligere, at de findes saa ofte, da det er saa let at faa dem vel udbygget.

Jeg har ovenfor sagt, at det koster mig mindre at faa mine Tavler udbygget, end det koster Gennemsnitsbiavleren at skaffe sig sine mindre gode Tavler, og jeg skal i en senere Artikel fortælle, hvorledes jeg opnaar dette. Jeg bruger gamle og vel kendte Fremgangsmaader, idet jeg blot retter nogle enkelte Fejl og tilføjer en eller to Ting, som jeg har fundet mig vel tjent med. Det skal altsammen blive beskrevet og afbildet, saa at enhver kan gøre det samme, hvis han vil gøre sig samme Umage dermed.

Arthur C. Miller.

Salgsforeningen

„De samvirkende danske Biavlere“

afholder sin aarlige Generalforsamling i Slagelse Søndag den 2. August Kl. 8 Formiddag, samme Sted som DBF. har haft Centralmødet.

Angaaende Foreningens Virksomhed i det forløbne Aar kan meddeles: Aaret 1913—14 tegnede i Begyndelsen til at ville give en stor Honninghøst, hvilket bevirkede, at Bestyrelsen vedtog at lade Kommissionæren tilskrive de 29 Medlemmer, hvis Honning (2088 $\frac{1}{4}$ kg) ikke var bleven solgt til de af Noteringsudvalget anførte Priser, om de ønskede deres Honning returneret, eller de tillod, at den solgtes lidt under Noteringen. Da de fleste Medlemmer gav den ønskede Tilladelse, blev al Honning ud-solgt i Løbet af ca. 1 Maaned, og da den ny Høst langtfra svarede til Forventningen, hvilket skyldtes de uheldige Vejrforhold i Træktiden, saa blev Følgen heraf, at der ikke indkom saa megen Honning som forventet, medens Efterspørgslen blev langt større end i det nærmest foregaaende Aar, og der kunde have været solgt langt mere, end

Tilfældet blev, hvis saadan havde været til Stede.

Noteringsudvalget ansaa det dog for uklogt af den Grund at forhøje Priserne, idet der havdes Erfaring for fra tidligere Aar, at saadant vilde hæmme Salget i Fremtiden. Til Kommissionæren er i Aarets Løb indgaaet og solgt 1673 Beholdere med 9069 $\frac{1}{2}$ kg Honning, deraf 145 Beholdere med 2088 $\frac{1}{4}$ kg Honning fra forrige Aar.

De opnaaede Priser for ny Honning har været følgende: 909 Beholdere med 1100 kg à 1 Kr. 30 Øre, 132 Beh. med 1496 $\frac{1}{4}$ kg à 1,20, 29 Beh. med 595 $\frac{1}{2}$ kg à 1,15, 222 Beh. med 1424 kg à 1,10, 7 Beh. med 194 $\frac{1}{2}$ kg à 1,05, 149 Beh. med 338 kg à 1,00, 21 Beh. med 384 $\frac{1}{2}$ kg à 0,90 og 59 Beh. med 1448 $\frac{1}{2}$ kg i fast Regning.

Det vil heraf ses, at der i det forløbne Aar er solgt ca. 3000 kg Honning mere end i det foregaaende Aar.

Foreningen har i Aarets Løb haft en Tilgang af 30 nye Medlemmer.

P. Hansen.

Salgsforeningen.

Atter kan Salgsforeningen se tilbage paa et Aars Virksomhed, og der er, som det fremgaar af Formandens Beretning, solgt 1673 Beholdere med ialt 9069 $\frac{1}{2}$ kg Honning. Enhver vil forstaa, at det er besværligt med saa stort et Antal uensartede Beholdere, idet Honningen har været indsendt i Daaser, Spande, Krukker, Mælkejunger, Mælkespande, Glas, Syltetøjsspande, Fedtspande med og uden Laag osv., og de færreste Beholdere er forsynet med andet Kendetegn end Salgsforeningens Etiket med paatrykt Medlemsnummer. Der burde arbejdes hen imod mere ensartet Emballage, og alle Beholdere, der indsendes, burde være forsynede med paaloddet Medlemsnummer, for at hvert Medlem kan være sikker paa at faa sin egen Emballage retur. Det vilde lette Kommissionærens Arbejde betydeligt, og samtidig vilde den øjeblikkelige ringe Udgift betale sig for Medlemmerne.

Indsendes der f. Eks. 1000 4 $\frac{1}{2}$ kg Spande, er det for Kommissionæren umuligt at holde Rede paa, hvem der

har indsendt nye Spande, og hvem der har indsendt gamle, brugte Spande, idet Etiketterne som Regel altid er gaaet af Spandene, naar disse sendes retur af Købmændene. Det kan derfor hælde, at den, der har indsendt nye Spande, faar gamle sendt retur, og omvendt.

Et andet Forhold, som forøvrigt i det forløbne Aar har været betydelig bedre end i det foregaaende, er, at Medlemmerne ved Indsendelse altid burde opgive Bruttovægt og Taravægt eller i alle Tilfælde Taravægt for hver indsendt Beholder.

Ligeledes var det ønskeligt, hvad jeg ogsaa tidligere har slaaet til Lyd for her i Bladet, at de Medlemmer, der agter at sælge Honning enten til Kommissionæren eller gennem Salgsforeningen, først i August meddelte, hvor meget omtrent og i hvilke Beholdere, hvad der vilde hjælpe Salget betydeligt. Som det nu gaar, har man Følelsen af, at Salgsforeningen, for de flestes Vedkommende, først benyttes, naar det ikke er muligt at sælge mere privat, og der indsendes da ofte Spande, hvorefter der er gravet til privat Salg.

Det, jeg med disse Linier gerne vilde slaa til Lyd for, er

1) at der først i August (eller om muligt tidligere) opgives til Kommissionæren, hvor meget omtrent og i hvilke Beholdere de Medlemmer, der agter at benytte Salgsforeningen, agter at indsende.

2) at Emballagen bliver saa ensartet som muligt, det vil sige, at de af Salgsforeningen anbefalede Spande og Daaser helst benyttes;

3) at enhver Beholder forsynes med paaloddet Medlemsnummer (naturligvis ikke $\frac{1}{2}$ og $\frac{1}{1}$ kg Daaser);

4) at hver Beholders Brutto- og Taravægt opgives eller i alle Tilfælde hver Beholders Taravægt;

5) at alle Forsendelser sker til Frederiksberg Station.

København, 8. Juni 1914.

Magnus Meyer.

Hvilke Fordringer bør Biavleren stille til et godt forarbejdet Bihus?

Blandt de vigtigste Betingelser for, at et Bihus fortjener at kaldes godt, maa regnes, at det er nøjagtig forarbejdet, har dobbelte Vægge og Bund samt Forvæg, der kan udfyldes med Hakelse eller lignende Pakmateriale for derved at gøre Boligen varm om Vinteren. Da DBF. anbefaler tre Ramme-maal, bør et af disse vælges. 10×12 Maalet, som er mest udbredt, er 27,5 cm bredt og 33 cm højt udvendig, men da der skal være en Bigang (6 mm) paa hver Side, er Huset altsaa 28,8 cm bredt indvendig og saa langt, at det kan optage 18 Rammer i Under-rummet. Flyvehullet bør være i en af Gavlenderne og saa bredt som Under-rummet, 15 mm højt indvendig og 8 mm højt udvendig. Indvendig Forvæg, Sider og Bund maa være godt sammenpløjet af 15 mm tykt Træ. Paa Overkanten af Sidevæggene fastgøres 13 mm brede Zinkfalse med Traadstifter, hvis Mellemrum kun er 15 mm, da det derved undgaas, at Zinken bugter sig. Herpaa hænger Rammerne uden at blive kittet fast. Fra Bunden til Zinkfalsens Overkant er 34 cm. Over Rammerne hviler Dækbrædderne i en Fals 6 mm over Tavlebærerne. Benene 7 cm brede og 77 cm lange. Ud-vendig bør Huset beklædes med 8 cm brede Jalousier. Bag i Stedet løs Dør. Knækflyvebræt af 2,5 cm tykt Træ. Taget beklædt med Zink paa 15 mm tykt Træ, som er sammenpløjet. Gavlene 9 cm høje og af 2,5 cm tykt Træ. Tagholder af galvaniseret Baandjærn. I Underrummet en Glasdør og en Træ-dør, som gaar let i Stedet. Over Rammerne en Plads til 2 Magasinkasser med hver 8 Halvrammer, 32,7 cm bred og 13,7 cm høj. Fremtidsstader af samme Rammemaal har 2 Lag Magasinkasser, altsaa 4 Stkr. 2 Jalousier fastgjort til Taget, som lukkes op med dette. Ekstra Flyvehul paa venstre Side, 8 cm bredt og gaar 24 cm frem, regnet fra bageste Del af Huset til dets Forkant.

Derefter er Lavnormalrammen mest udbredt; den er udvendig 36,6 cm bred

og 22,2 cm høj. Stadets Bredde er indvendig 38 cm ($14\frac{1}{2}$ "") og bygget som fornævnte, men til den omhandlede Ramme. Fra Bunden til Zinkfalsens Overkant er 23,5 cm. 1 Magasin til 8 Hel- og 2 Magasiner til hver 8 Halvrammer, som er 36,6 cm bred og 11,7 cm høj udvendig. Fremtidsstader til dette Rammemaal bør være saa høje, at der kan staa 2 Lag Magasinkasser med hver 8 Helrammer oven paa hinanden og med ekstra Flyvehul paa venstre Side.

Endelig anbefales 12×12 " Rammemalet, som udvendig er 32,7 cm bredt og 33 cm højt. Stadet bør bygges som førstnævnte med Undtagelse af Magasinrammerne, der er 32,7 cm brede og 16,3 cm høje udvendig. Huset er 34 cm bredt indvendig og har samme Højde fra Bunden til Zinkfalsens Overkant.

Dernæst anføres, at de forskellige Rammer bør have 1 cm tyk Tavlebærer og 8 mm tykke Side- og Bundlister. Magasinrammerne kan uden Skade være lidt tyndere i Træet.

J. Vedsø.

Sværming og Sværmenes Indfangning.

Af W. Herrod.

Sværming er en Følge af Overbefolkning, og det er tillige det Middel, ved hvilket Naturen sørger for en Forøgelse af Bifamiliernes Antal. Under normale Forhold begynder Dronningen at lægge Æg ved Udgangen af Januar. I Begyndelsen er det kun en lille Plet i Beklyngens Midte, som er belagt med Æg. Efterhaanden som Foraaret nærmer sig, udvides Yngellejet, og dets Omfang retter sig efter Biklyngens Størrelse. Jo flere Bier, desto hurtigere vokser Yngellejet, fordi Bierne da kan holde en større Tavleflade varm. I Maj eller Juni plejer Stadet at blive overbefolket. Bierne træffer da Forberedelser til at afhjælpe Stadets overbefolkede Tilstand ved at sværme, og de opfører derfor flere eller færre Dronningceller. Undertiden kan man da

henimod Aften se en lille Klump Bier hænge udenfor Flyvehullet. Nogle faa Dage efter vil Klumpen blive hængende ude den hele Dag, som det kan ses paa Kubestadet i Fig. 1. Det samme

Fig. 1.

vil kunne indtræffe ved et Ramme-stade, hvis det ikke er bleven rigtig behandlet (se Fig. 2). I denne Tid ud-

Fig. 2.

fører Bierne næsten intet andet Arbejde end det, som Plejen af Yngelen udkræver.

Omtrent paa den Tid, da den første Dronningcelle bliver lukket, kommer Sværmen ud, dersom Vejret er smukt og varmt. Med Sværmen kommer ogsaa den gamle Dronning ud. En god Sværm indeholder fra 15,000 til 25,000 Bier og kommer i Almindelighed ud

i Tiden mellem Kl. 10 Form. og 4 Ettmd. Dersom Vejret paa den Tid, da Sværmen er færdig til at komme ud, er koldt eller regnfuldt, nødes Bierne til at udsætte Sværmmningen i nogen Tid. De ødelægger da ofte Dronningcellerne og gør intet nyt Forsøg paa at sværme, før der er gaaet ti—tolv Dage.

Før Sværmen gaar ud, fylder Bierne deres Honningmaver med Foder for fire Dage. Grunden hertil er let at skønne, naar vi erindrer, at Biernes Hjem i naturlig Tilstand er et hult Træ, hvori der hverken findes Vokstavler eller Føde. De tager derfor med sig saa meget Foder, som de behøver til Bygningen af de første Vokstavler og til deres eget Livsophold, indtil en Del Honning er bleven lagret i deres nye Hjem.

Naar Sværmmningen begynder, strømmer Bierne ud af Stedet og kredser derefter rundt i Luften med en fornøjet og melodisk Summen, som den erfarne Biavler kan kende i temmelig lang Afstand fra Stedet. Tilsidst samler de sig i en stor Klump (Fig. 3).

Fig. 3.

Det er en Fejltagelse, naar man mener, at det er Dronningen, som fører Sværmen ud. Talrige Iagttagelser foran Stadets Indgang har vist mig, at Dronningen ikke kommer ud, førend omtrent Halvparten af de sværmende Bier er ude af Stedet. Det samme gælder om Klumpningen. Det er Arbejdsbierne, som vælger det Sted, hvor Biklyngen skal danne sig, og ikke Dronningen. Derom kan man let overbevise sig ved

at passe paa ved Flyvehullet i det Stede, hvorfra Sværmen kommer, gribe Dronningen, naar den kommer ud paa Flyvebrættet, og sætte den ind i en Tændstikæske, som man bør stikke i Lommen for at holde Dronningen varm. Arbejdsbierne klumper sig da, som de plejer, og Klumpen bliver hængende, indtil Bierne opdager, at Dronningen ikke er med, hvorpaa de vender tilbage til Stedet. Dersom Dronningen af en eller anden Grund er ude af Stand til at flyve, klumper Sværmen sig alligevel og bliver hængende en kort Tid, før den vender tilbage til Stedet (Fig. 4).

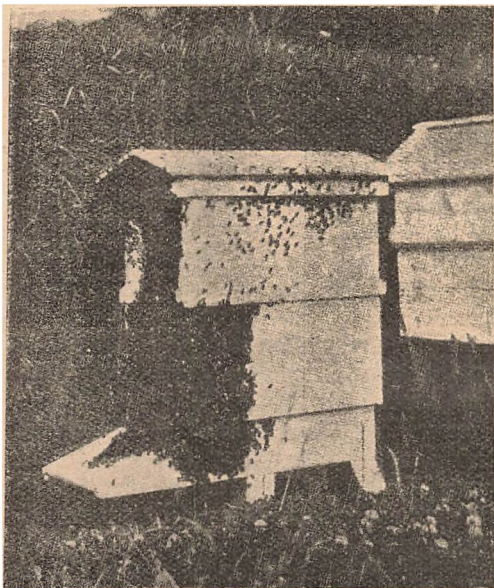

Fig. 4.

I Reglen fjerner en Sværm sig ikke langt, før den klumper sig. Undertiden viser de dog en vis Tilbøjelighed til at flyve bort ved at tage en lang Udflygt. Dersom de viser Tegn til Uro og Ulyst til at klumpe sig og stiger højere og højere op i Luften, maa man tage sine Forholdsregler for at forsøge at faa dem til at komme ned. Den gamle Overtro, at man kunde standse en bortflyvende Sværm ved at slaa med en Dørnøgle paa en Stegepande, er vel nu forladt af de fleste. Der er dog flere, end man skulde tro, som endnu holder fast ved den og tror, at Grunden til, at der kommer saa mange Sværme ud paa Søndagformiddage, er den, at Kirkeklokkerne da ringer. At Søndagen er en yndet Sværmedag, er en Kendsgerning, som er bekræftet ved

mange Iagttagelser. Nogle mener, at Grunden dertil er, at Bierne ynder Ro og ikke synes om at blive afbrudt i deres Arbejde og derfor gerne vælger Ugens roligste Dag til deres Sværming. En lille Oplevelse, som afgav et ret fornøjeligt Vidnesbyrd om, at denne Overtro endnu er til Stede, havde jeg for nogle Aar siden, kort efter min Ansættelse ved Swornley-Højskolen. En Bissværm slog sig ned paa Jærnbaneligemet i Nærheden af Stationen, og tre Jærnbaneportører skiftedes til at ringe paa Stationsklokken i en hel Time, medens der gik Bud til Højskolen for at hente mig. Aarsagen til, at man begyndte at gøre Allarm, naar Sværmene kom ud, var følgende: For mange Aar siden, før Sukkeret var kendt, holdt saa godt som alle Mennesker, der havde en Ejendom paa Landet, nogle Bistader for at skaffe sig det søde Stof, de behøvede. Bierne formerede sig i den Tid ved naturlig Sværming. Loven bestemte, at hvis Biernes Ejer havde holdt Øje med Sværmen, beholdt han Ejendomsretten til den og kunde følge og indfange den overalt. Hvis han derimod ikke havde set den komme ud eller tabte den af Syne senere, tabte han sin Ret. For at derfor Naboerne skulde vide, hvis Bier det var, som sværmede, slog Bieieren Allarm for at gøre sin Ejendomsret til Sværmen bekendt. Paa Bierne har Larmen ingen Virkning. I Stedet for at spille Tiden og plage Naboerne ved at gøre en afskyelig Allarm, gør man bedre i at indrette sig efter, hvad vi ved om Biernes Vaner. De synes ikke om Væde og flyver sjældent, naar det regner. At sprøjte Vand op iblandt dem med en Havesprøjte vil bringe dem til at sætte sig. Hvis man ikke har nogen Havesprøjte, kan man kaste Haandfulde Jord eller endnu bedre fint Sand ind mellem Bierne. Undertiden gaar Bissværmen saa højt til Vejs, at man hverken kan naa den med Vandsprøjten eller med Sand. I dette Tilfælde vil den Rystelse, som frembringes ved et i Nærheden af dem affyret Gøværskud, bringe den ned.

Saa snart alle Bierne har samlet sig til Klumpen, bør Sværmen indfanges i en Fangkub, en Bøtte, en Kasse eller lignende og blive der indtil om Aftenen, da den kan huses. Hvis det er

muligt at indfange Sværmen uden at ryste den, bør dette gøres. I intet Tilfælde maa den børstes ned i sit midlertidige Hjem. En Sværm vejer fra tre til fem Pd., og da der gaar ca. 5000 Bier*) paa et Pund, er der 15,000 til 25,000 Bier i en Sværm. Da disse Bier naturligvis ikke alle vender deres Hoved mod samme Kant, vil nogle af dem blive børstet den forkerte Vej, hvis man børster Sværmen ned; derved irriteres de, og den, som behandler dem, vil faa at føle, at de kan bruge deres Forsvarsvaaben.

Jeg vil beskrive forskellige Fremgangsmaader ved Indfangningen af Sværme; hvilken Stilling en Sværm da end indtager, vil man kun behøve at anvende eller tilpasse de af mig givne Regler. Naar man har med Sværme at gøre, maa man erindre, at Bierne altid gaar opefter, ikke nedefter, og at de er villigere til at gaa ind i et mørkt eller halvmørkt Rum end i et Rum, hvortil Lyset har fri Adgang. Man vil undgaa meget Bryderi og spare megen Tid, hvis man altid har dette i Tanke.

Først skal jeg omtale Nedrystningsmetoden. Jeg forudsætter, at Bierne har klumpet sig som i Fig. 5. For at

Fig. 5.

faa dem til at klumpe sig fastere og blive roligere afkøler man dem ved Hjælp af en fin Vanddouche. Derpaa holder man Fangkuben ind under Sværmen og bringer denne til at falde ned i den ved at give Grenen, paa hvil-

*) Sædvanlig regnes der ikke mere end 4000 Sværmebier paa et Pund, da Sværmebierne er tungere paa Grund af den Honning, hvormed de har fyldt sig. Red.

Fig. 6.

Fig. 7.

Fig. 8.

ken den hænger, et kraftigt Stød (Fig. 6). Kuben sættes derpaa med Aabningen nedad saa nær som muligt ved det Sted, hvor Biklumpen hang. Kuben bør

sættes paa et Bræt for at holde Bierne borte fra den fugtige Jord, og der sørges for rigelig Ventilation ved at lægge en Mursten eller en stor Sten under Kubens ene Sidevæg, saa at der bliver en Aabning under den (se Fig. 8 og 9).

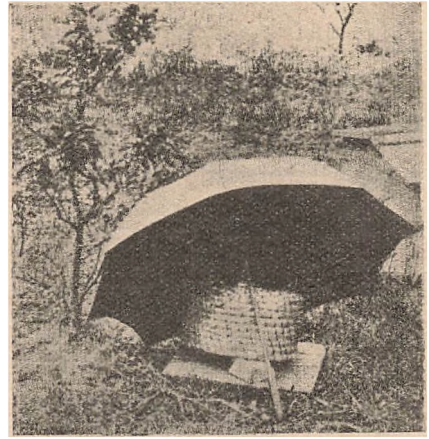

Fig. 9.

Kuben bør vendes langsomt og forsigtigt om, for at Bierne ikke skal falde ned paa Jorden og knuses under Kuben. Fig. 7 viser, hvorledes dette bør gøres. Fig. 8 viser Kuben bedækket med et fugtigt Lagen for at skaffe Bierne Skygge og Kølighed; i Fig. 9 gør en Paraply samme Tjeneste. Hvis Solen faar Anledning til at skinne paa Kuben, kan det blive saa uudholdelig varmt i den for de allerede før af Sværmefebere ophedede Bier, at de flyver ud og flygter bort. Hø, Græs eller løvrige Trægrene, som lægges over dem og af og til bestænkes med koldt Vand, kan gøre samme Tjeneste.

Solvokssmelteren.

I „T. f. B.“ 1914, Nr. 7, staar under „Gavnlig Vink“: Solvokssmelteren bør findes i enhver Bigaard. I samme Nr. under „Et og Andet“ staar: I Henhold til Lov om Bekæmpelse af Bipest af 8. Maj 1908 § 2 er alle Amter her i Landet, Bornholm undtagen, ifølge Meddelelse fra Landbrugsministeriet erklæret for smittet af Bipest.

I nævnte Lovs § 3 i) staar: Indenfor det Distrikt, der er erklæret for smittet af Bipest, er det derhos forbudt at anbringe Tavler, Honningbeholdere

eller lignende Genstande, gennem hvilke Smitte kan befordres, paa en saadan Maade, at Bier kan faa Adgang til dem.

Da det er meget vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at forhindre Bier i at komme til Solvokssmelteren og til Af-faldet fra den, og da Solvokssmelteren saaledes rummer en stor Fare for Bi-pestens Udbredelse, er det saa ikke mest rigtigt og lovligt, om Biavlerne Landet over, Bornholm undtagen, satte deres Solvokssmelter paa Loftet?

P. H. Pedersen,
Simmerbølle, Rudkøbing.

— — —
Samtidig med at vi bringer Forfatteren af foranstaaende vor Tak, fordi han har henledt Opmærksomheden paa den Fare, Brugen af Solvokssmelteren kan medføre, vil vi tilføje, at vi giver ham fuldt ud Ret i, at Solvokssmelteren, naar Tavler og Af-fald bliver henkastet i det fri, er en Kilde til Udbredelse af Pesten; men det er ikke alene en Uskik, men ogsaa i Henhold til foranførte § i Bipestloven forbudt, og naar saadant alligevel finder Sted, bør det paa-tales. Derimod tror vi ikke, at der er no-gen Fare ved Brugen af Solvokssmelteren hos den paapassende Biavler. Red.

Bælgplanter og Biavl.

II.

I et nylig af Forsøgsstationen for Låndbrug i Brookings i Syd Dakota udgivet Skrift hedder det: „Hver Ton Kløverhø har optaget 40 Pd. Kvælstof fra Luften, og hver Ton Lucernehø tager 50 Pd. Kvælstof fra Luften gennem disse Planters Rødder.“ Hvis man altsaa dyrker disse Foderplanter eller andre Bælgplanter og giver dem tilbage til Jorden enten ved at nedpløje dem i denne eller i Form af Staldgødning, vil man skaffe Jorden en Tilværkst af Kvælstof, naturligvis under Forudsætning af, at Bælgplanterne dyrkes i tilstrækkelig Mængde.

Dette faar være nok om Forøgelsen af Jordens Frugtbarhed ved Dyrkning af Bælgplanter, en Forøgelse, som i Virkeligheden er meget vigtigere end en Forøgelse af Størrelsen af det dyrkede Areal.

Men der er ogsaa en anden Side ved denne Sag, som for os Biavlere ikke er af liden Betydning. Det er den

Kendsgerning, at Bælgplanterne hører til de bedste Honningplanter, som findes. Efter at Blødkløveren og den uægte Akacie har blomstret om Foraaret, følger nær efter hverandre Alsikekløver, Hvidkløver, Gul Stenkløver, Lucerne og Hvid Stenkløver, allesammen Planter, fra hvilke Bierne henter Honning i rigelig Mængde. Alle disse her nævnte Bælgplanter er af stor Betydning som Fornyere af Jordbunden, og de er paa samme Tid kendt som Amerikas vigtigste Honningplanter paa faa Undtagelser nær.

Men hermed er Bælgplanternes Betydning for os ikke udtømt. Foruden at de forbedrer Jorden og er udmærkede Honningplanter, er de ogsaa vore bedste Foderplanter. Ingen Plante indeholder saa meget Protein (Æggehvide-stof) eller er saa fordelagtig som Foder for vore Husdyr som disse. Hestens Arbejdsevne og Malkekoens Malkeevne tiltager, naar disse Planter benyttes enten til Græsning eller som Hø. Svinet vokser stærkere, naar det fodres med disse Planter i Stedet for med Mel- eller Kornfoder. Ægmængden forøges, naar de bruges i det rigtige Forhold i Høsegaarden. Der er endog en Beretning om en selskabelig Sammenkomst af Landmænd i Vesten, ved hvilken en af disse Planter (Lucerne) ikke alene forsynede Selskabet med Brød og Grøntsager, men ogsaa med et Fødemiddel, der blev brugt i Stedet for Frøkostens Melspise.

For at saadanne Planter skal kunne blive til Nytte for Biavlerne, er det nødvendigt, at de blomstrer, og at Bierne faar Anledning til at besøge Blomsterne. Det vil sige, Planterne maa blive staaende, idet mindst indtil Blomsterne begynder at visne. Det er en kendt Sag, at den rigeligste Udsondring af Nektar finder Sted just paa den Tid, da Blomsterne aabner sig. Naar en Blomst er bleven besøgt af en Bi og befrugtet, standser Nektarudsondringen*), og Blomsten visner. Her er igen det, som er nyttigt for Landmanden, i god Overensstemmelse med, hvad Bimanden ønsker. Man opnaar de bedste Resultater, hvad Kvægfoderet angaar, naar Planterne afslaaes, lige for Frøet udvikler sig, og dette sker, lige

*) Undtagelser findes. (Red.)

efter at Blomsten har naaet sin fulde Udvikling og begynder at visne. Det samme gælder ogsaa, naar Planterne nedpløjes for at frugtbargøre Jorden. Ogsaa da opnaas de bedste Resultater, naar de nedpløjes paa den Tid, da de har naaet det ovenfor nævnte Trin af Udvikling. Hvis man nedpløjer en Afgrøde før Blomstringen, bringer man for meget Vand ned i Jorden i Form af en tynd Saft, og det antages, at der da opstaar en særlig Fare for, at Jorden kan blive sur. Saften i en Plante begynder at blive tyk og sejt, efter at Planten har passeret det Tidspunkt, da den staar i sin fulde Blomstring. Da kan man pløje den ned med fuld Sikkerhed, og dette er ogsaa just det Tidspunkt, da den har udført sit største Arbejde, hvad Omdannelse og Lagring af Kvælstof angaar. Men vi maa erindre, at man ikke taber Frugtbarheden, fordi man bruger Planten som Føder for Husdyrene. Hvis Gødningen, saavel den flydende som den faste, opsamles og gives tilbage til Jorden, vil Planten have den samme Værdi som Jordforbedrer, som den vilde have haft, om den var bleven nedpløjet, og før Landmanden vil da dens Værdi blive forøget med den Værdi, som den har som Foderplante.

Som Frugtbargører har Planten sin største Værdi paa den Tid, da den indeholder mest af det i Bakterieknuderne omdannede Kvælstof, og dette er, som vi før har sagt, just den Tid, da den har naaet sin højeste Udvikling, altsaa naar Blomstringen er til Ende, og Frøet begynder at udvikle sig. Altsaa, hvadenten Planten bliver nedpløjet, eller den bliver afslaaet for at nedlægges i Siloen eller tørres til Hø, opnaar man de bedste Resultater, baade hvad Honningproduktion, Frugtbargørelse af Jorden og Føderproduktion angaar, ved at lade den staa, indtil den har naaet sin fulde Udvikling, bedre Resultater end dem, man opnaar, naar man, hvad saa mange Landmænd fejlagtig gør, afmejer den, før Blomsterne springer ud.

Det er derfor af stor Vigtighed, at enhver, som har noget med Landbrug at gøre, sørger for, at der bliver saet Bælgplanter ved enhver Anledning, hvor det lader sig gøre. De kan benyttes som en Udfyldningsavling paa en Tid, da der ikke er noget andet at

dyrke, f. Eks. ved at saa Blodkløver, lige før Harven for sidste Gang køres over Ageren. Forrige Aar saae Forfatteren af denne Artikel Blodkløver og Turnips i en Majsager, og efter at Majsen var indhøstet, fik jeg flere Tons af den bedste Foderturnips, og jeg har nu en smuk Blodkløverager paa et Stykke Jord, som ellers vilde have været en gold Stubmark. Vi lever i en Tid, da det maa regnes for en Efterladenhed, om en Mand vil lade sin Jord ligge uden en Kløveravling, ligesom vi før ansaa det for et Tegn paa stor Forsømmelighed og Skødesløshed, om en Mand vilde lade sine Redskaber blive liggende ude paa Marken Vinteren igennem. Paa denne Blodkløverager vil der næste Maj komme frem en Rigdom af røde Blomster, som vil bringe Ageren til at se ud som en Mærk fuld af modne Jordbær og være en Tumbleplads for en Hærskare af Bier, hvis Summen vil fylde Luften, som om det var Sværmetid.

Man maa erindre, at Bælgplanter ikke trives godt i en sur Jordbund. Den Jord, hvori de skal vokse, bør have en Iblanding af mindst en Ton Kalk eller en til 2 Tons finmalet Kalksten pr. Acre (lidt over $\frac{2}{3}$ Td. Land) før Udsæden. Hvis de saas i en Majsager, kan Kalken spredes ved Bredsaaning, lige før Majsen plantes om Vaaren.

Indokulation af Jorden med Bakterier er ogsaa et vigtigt Middel til at sikre sig en rig Vækst af Jordbunds bakterier og kvælstofholdige Rodknuder og dermed tillige en rig Avl af Bælgplanter. En saadan Indokulation opnaas bedst ved at udsaa i Bredsaaning Jord, som er taget af en Ager, i hvilken der før har vokset den Slags Bælgplanter, som skal dyrkes, 2—300 Pd. Jord pr. Acre.

En Indokulation af Bakterier kan ogsaa opnaas ved at saa Bælgplanter og lade dem vokse, indtil de har naaet fuld Modenhed. Derpaa pløjes de ned, og der gøres en ny Udsæd. Naar dette er gentaget to—tre Gange paa en Jord, som først er behandlet med Kalk, for at den ikke skal blive sur, vil Jorden være bleven saaledes indokuleret med Bakterier, at man for Fremtiden kan gøre Regning paa en rig Avling af Bælgplanter.

En tredje Fremgangsmaade, som har været bragt i Forslag, er at indoku-

lere Jorden med Bakteriekulturer, som fremstilles ved forskellige forretningsmæssige Fremgangsmaader. Disse Kulturer er blevet en Handelsgenstand og kan faas tilsendt pr. Post. Dette er dog den dyreste og mindst tilfredsstillende Fremgangsmaade, og vi kan som Regel ikke anbefale den. Den bedste Fremgangsmaade er at saa Jord fra en Ager, som før har baaret en Afgrøde af de Planter, som man vil dyrke. Bakteriejorden maa strøs ud om Aftenen eller paa en overskyet Dag, lige før Frøet bliver saaet, saa at baade Jorden og Sæden kan blive nedharvet samtidig.

Hver Art af Bælgplanter har i Reglen sin særskilte Bakterie, men der er dog Undtagelser. Saaledes har Hvid Stenkløver og Lucerne den samme Bakterie, og man kan derfor indokulere Jorden med Jord fra en Mark, hvor der har vokset Hvid Stenkløver, naar man vil gøre en Udsæd af Lucerne.

Jeg vil slutte med at sige, at den, som lærer, hvorledes han skal bruge en eller flere Afgrøder af Bælgplanter i hvert Sædskitte, og som altid holder Bælgplanter paa sin Jord som Dækfrugt, vil have Honning i sine Stader og Penge i sin Bank.

En Dronningindførelse.

En Nybegynder i Biavl af mit Bekendtskab blev i de sidste Dage i Marts gjort opmærksom paa, at en af hans 3 Familier havde en ubefrugtet Dronning — en Dronemoder —, idet Stedet havde Pukkelyngel. Den ubefrugtede Dronning blev fjernet. Den 1. April hen imod Aften kom Nybegynderen cyklende til mig, tog en Tændstikæske op af Lommen og viste mig en Dronning, tynd og for mig at se Døden nær; han havde faaet den i en Bigaard af en næsten uddød Familie. I Tændstikæsken var desuden een Ledsager. Han spurgte mig, om jeg troede, det kunde nytte noget at lade denne Dronning løbe ind til den dronningløse Familie. Jeg smilte lidt deraf og sagde, at skade kunde det da ikke; men jeg raadede ham i det mindste til at sætte Tændstikæsken ind paa sit Bryst; thi Dronningen, der havde siddet i en

Trøjelomme, mens han havde cyklet $\frac{3}{4}$ Mil, taalte næppe en saadan Tur til. Desuden raadede jeg ham til at købe sig en mindre Familie, som kunde forenes med den viserløse, da jeg var om trent sikker paa, at Eksperimentet med at indføre den Dronning vilde mislykkes. Jeg lovede da at hjælpe ham med Foreningen af de to Familier. I Midten af April kom han og meddelte, at han havde faaet en lille Familie, om jeg saa vilde komme. Om Dronningen i Tændstikæsken fortalte han, at den var bleven spillevende af at sidde inde paa hans Bryst. Da han kom hjem, havde han taget et Dækbræt op og ladedet den løbe ned til Bierne. Den 22. April tog jeg til Manden for at forene de 2 Familier. Men Dronningen fra Tændstikæsken var bleven modtagen! Der var forsegleet Yngel og Æg i Mængde. Det var Simmins Dronningindførelse — Sultemetoden —, der havde staaet sin Prøve.

P. H. Pedersen.

Arbejdsdeling hos Bierne.

Det er jo en fastslaet Kendsgerning, at der hos Bierne finder en Arbejdsdeling Sted, som tillader os at tale om et Statsvæsen hos dem. Og den franske Botaniker Gaston Bonnier har leveret et nyt Bidrag i denne Retning, som atter lader slutte paa ganske beundringsværdige Evner hos vore smaa Venner. B. har gjort den Iagttagelse, at ogsaa de mellem Stedet og Blomsterne frem og tilbage flyvende Bier deler deres Funktioner. Derefter skelner han mellem Samlebier og Søgebier. Medens Samlebierne direkte flyver løs paa et bestemt, allerede bekendt Maal og, efter her at have indsamlet Næring og Byggemateriale, igen vender tilbage til Stedet, iler Søgebierne, som ogsaa kendetegner sig ved en anden Flyvetone og i deres Flugt ligner Hvepsene noget, til de forskellige Planter for at undersøge, om der er Bytte for Haanden. Derefter meddeler de det til Familien, hvortil de hører, hvorefter Samlebierne besøger Høstarbejdet. B. beviste dette ved at bestrø Bierne med forskelligfarvede Pulvere, naar de svævede over Blomsterne eller

satte sig paa dem. I Morgentimerne viste sig Søgebieerne talrigst, fordi det da gjaldt at udforske Byttegebetet; ligeledes efter stærk Tørke og mod Sommerens Ende, naar Næring og Byggemateriale aftager. Om Eftermiddagen i den skønne Sommertid finder man næsten udelukkende Samlebieer undervejs. Disse bekymrede sig, som B. iagttog, aldrig om at opdage nye Næringskilder. Og det ejendommeligste var, at Søgebieerne stedse kun hidførte saa mange Samlebieer, som var nødvendige til at udnytte den fundne Kilde. Alt dette beviser, skriver B., at disse Dyr raader over en vis Dømmekraft, og at der finder en gensidig Forstaaelse Sted imellem dem. R.

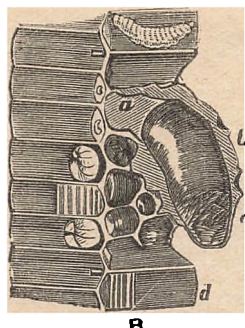
Gavnlige Vink.

Vejret (25. Juni). I de sidstforløbne 14 Dage har det været smukt, varmt Sommervej med blank Himmel, rigtig Vej for Bierne. Der er ogsaa i de rigtige Agerkaalsegne indsamlet en Del Honning og faldet ikke faa Sværme. Jorden er meget tør, og der trænges i de fleste Egne haardt til Regn; Hvidkløveren tørres hen, og saavel de aftjrede som de slaede Græsmarker er helt afsvedne. Om det bliver et godt Bjaar, vil afhænge af, om der snart kommer en godt blødende Regn, efterfulgt af Varme. Sørg for, at Bierne altid har tomme Tavler over Yngellejet til at anbringe Nektaren i. Sling ikke Honningen ud, før den er forsejlet, og sælg ikke Honningen til Spotpris.

Kunstsvarme. Vi antager, at man sikkert vil kunne gøre Regning paa Droners Tilstedeværelse i det mindste hele Maaned ud, og Kunstsvarme vil derfor fremdeles kunne dannes i endnu et Par Uger med et heldigt Udfald. Vi har i flere Aar fundet vor Fordel ved at danne Kunstsvarme lige inden Hovedtrækkets Slutning.

Dronningceller. Som bekendt svarmer et Stade ikke, før der er opført Viserceller, og disse er lige ved at blive forsejlede. Altsaa 4—5 Dage cfter, at et Stade har afgivet en Forsvarm, kan man vente, at der findes flere, ofte mange forsejlede Dronningceller. Af disse Dronninger, der er opfødt under de bedste Forhold i den bedste Aarstid og i et kraftigt Folk, kan vi med Sikkerhed vente at faa særdeles gode Dronninger. Disse Dronninger bør langt oftere, end det hidtil har været Tilfældet, benyttes til dermed at erstatte ældre, opslidte Dronninger, eller til Dannelse af Kunstsvarme, eller til at opbevares som Reservedronninger.

At lade Dronningen fødes i Moderstadet gaar ikke an, da der, naar den første unge Dronning er bleven født, enten vil komme

En Dronning-Celle.

en Anden-Svarm, eller ogsaa vil alle Dronningcellerne blive oprevne og de deri værende unge Dronninger dræbte. De Dronningceller, man vil benytte, maa altsaa fjernes fra Stedet og anbringes enten i Stader, hvis Dronninger samme Dag er borttagne, i Kunstsvarme eller i Smaastader. Dronningcellen skæres fra Tavlen med en meget skarp, tynd Kniv, der efter at være vædet føres fra nedan af og opefter i tilbørlig Afstand fra Dronningcellen, og da dennes øverste Del langt fra er regelmæssig, bør man skære rigelig ind i Tavlen og særlig føre Snittet højt op. Begyndere begaar i Reglen den Fejl, at de skærer for nær til Dronningcellen og derved beskadiger den, saa at den unge Dronning bliver ødelagt. Efter varsomt at være fjernet fra Tavlen beskæres Dronningcellen, og den anbringes ved et svagt Tryk i Cellebeskytteren, der bøjes saaledes, at den paa alle Sider slutter tæt om Dronningcellen. Foroven i Cellebeskytteren anbringes en Prop til at beskytte Dronningcellen. Cellebeskytteren anbringes derefter i en af de midterste Tavlegader i et Stade, der samme Dag er gjort dronningløst, eller den gives til en Kunstsvarm eller et Smaastade. Da Bierne ikke opriver en Dronningcellen uden fra Siden eller fra den øverste brede Ende, som er beskyttet af Cellebeskytteren og den isatte Prop, vil Dronningen udvikle sig ved Varmen i Bihuset, og Biavleren kommer paa den Maade uden synderligt Arbejde til en god Dronning.

Det fremmer en Kunstsvarm meget, naar man giver den enten en tildækket Dronningcelle eller, hvad der er bedre, en ung, befrugtet Dronning. Det tager jo ellers en Tid af 10—12 Døgn mere, inden den faar Yngel, naar den selv skal udklække sin Dronning, og i de fleste Tilfælde bliver denne langt ringere og daarligere end en Dronning, der er fremkommen af en Dronningcelle, som er taget fra et Stade, som har givet Svarm.

Honningsalg. Hvis man paa nogen Maade kan vente nogen Tid med at sælge sin Honning, da tilraader vi det ubetinget, thi Priserne er altid lavest i Juli—September, og man bidrager ved tidligt Salg netop til at holde dem lave. Naar den høstede Honning er fuldmoden, da kan den gemmes paa et tørt Sted endog i flere Aar uden at tage Skade. Dog bør den selvfølgelig dækkes imod Støv og Insekter paa denne Aarstid og i den kolde Aarstid tillige imod fugtig Luft ved Overbinding af lufttæt Papir.

Fra Kredsene.

Aarhus og Omegns B.F. afholdt i Dagene 7.—10. Juni Møder med Foredrag af den populære Biavlslærer, Stabssergent Ejerregaard, Fredericia, og Møderne havde gennemgaaende god Tilslutning, især naar henses til det uheldige Vejr, som indtraf i disse Dage. De Steder, hvor Møderne afholdtes, blev alle Deltagerne elskværdigt modtagne og Bigaardene beredvilligt stillet til Disposition, hvilket lettede Biavlslæreren i hans indgaaende og belærende Fremvisning af Staderne med et derefter følgende indsigtfuldt tilrettelagt Foredrag om Biavlens og Honningens Behandling i sin Helse, saa det maa siges, at Møderne var vellykkede og svarede til Hensigten, at fremme Biavlens, idet Deltagerne lagde en forstaaende Interesse for Dagen under alle Møderne.

Formanden for den lokale Forening ledsagede Biavlslæreren til alle Møderne og bragte efter disses Slutning en Tak til Deltagerne for Nærværelsen. Enkelte nye Medlemmer indtegnedes.

En Tak bringes herved til de Mænd, hos hvem Møderne afholdtes, samt til Deltagerne og endelig ikke mindst til Biavlslæreren for hans ypperlige Fremvisning og klare Foredrag. Bestyrelsen.

Faaborg og Omegns B.F. afholdt den 14. Juni Møde hos Forvalter Brønich, Nakkebølle Sanatorium. Efter at have tilset Bierne, som befandtes i bedste Velgaaende med megen Honning, blev Sanatoriet med Omgivelser af Have og Skov forevist af Forvalter Brønich, der paa sin elskværdige Maade forklarede alt. Alle Medlemmer var glade ved den vellykkede Tur og særlig taknemlige mod Hr. Forvalter Brønich, fordi Mødet blev saa interessant. Det blev vedtaget at foretage en Udflugt til Husmandsskolen i Odense den 12. Juli. Afgang fra Faaborg over Ringe 5,50 og og fra Odense over Nørre Broby Kl. 7,30. Der bliver det halve af en enkelt Billetpris at betale for hvert Medlem. Medlemmers paarende kan deltage mod at betale enkelt Billetpris. Deltagere til Turen anmeldes inden den 8. Juli til Kredsens Sekretær, Møllebygger J. Andersen, Kristines Minde, Faaborg. J. Andersen.

Fra Gedsted. Det 4 Dages Kursus i Biavl, som afholdtes her i Gedsted 16.—19. Juni, var besøgt af ialt 18 Deltagere, hvoraf 2 ældre Biavlere fra Aalborg Amt. Der foretoges hver Dag praktisk Behandling af flere Bifamilier med efterfølgende Foredrag af Skræddermester A. Hejdelbach, Hvam, der ledede Kursuset.

Første Dags Foredrag omhandlede Forarsbehandling af Bierne. Anden Dags: Forklaring af Kunstsværms Dannelse, Dronningløshed til forskellige Aarstider, Dronningskifte, Dronningavl og Nedbygning fra Kuben i Huse. Tredje Dags: Sommerbehandling, Paasætning af Magasiner, Indhængning af udbyggede Tavler og Indsættelse af Træandskud, Behandling af hengemte Vokstavler, Voksrensning og lidt af Biens Natur-

historie. Fjerde Dags: Udslyngning af Honning, dennes Behandling og Opbevaring, Efteraarsfodring og Indvintring. Denne Dag indsattes en moden Dronningcelle i Cellebeskytter til en Familie med en æglæggende Arbejdsbi.

Under Møderne rettedes en Masse Spørgsmaal til Lederen, der besvarede dem paa en praktisk og fyldestgørende Maade. Der er ingen Tvivl om, at Kursuset vil faa stor Betydning for Deltagerens Honningudbytte og for Egnens Biavl i det hele taget. Der var udelte Tilfredshed med Kursuset, hvorfor ogsaa en af Deltagerne ved dettes Slutning bragte Biavlslæreren en Tak for hans Ledelse af dette. Det kan meget anbefales andre Egnens Biavlere at lade afholde lignende Kursus.

Ingvard Jensen, Gedsted Mølle.

Holbæk Amts B.F. afholdt ekstraordinær Generalforsamling i Holbæk den 15. Juni Formd. Det vedtoges at henlægge Honningsalget til siden. Derefter indledede Inspektør Lynghøft en Diskussion om Honningens Behandling og Emballering, hvori Deltagerne tog livlig Del. Om Eftermiddagen holdt Redaktør Kristensen Foredrag om Bipesten. Derefter begav Deltagerne sig til Skræddermester K. L. Jensens gode, velholdte Bigaard, hvor Kristensen og Biavlslærer S. Hansen foreviste forskellige Stader; derefter besaas Kbmd. Larsens smukke Haveanlæg. Fra Deltagerne hørtes der Udtalelser om, at det havde været en god og lærerig Dag, og at der burde afholdes saadan et større Møde hvert Aar. R. L.

Nr. Bork og Omegns B.F. afholdt i Dagene 10.—14. Juni et meget vellykket Kursus med Biavlslærer Grønning som Leder. Der mødte daglig 20—23 Deltagere og indmeldte sig 7 nye Medlemmer i Foreningen. Hver Dag afholdtes der Foredrag paa Højskolehjemmet, og der blev givet Undervisning i de nærliggende Bigaarde. Undertegnede mødte som Tilsynsmand første Dag hos en Biavl i Nærheden af Højskolehjemmet og fandt Pest hos 4 Familier, som blev sat paa Ledere og 4 Dage derefter paa hele Kunsttavler, saa der var god Lejlighed for Deltagerne til at lære Bipesten at kende og Maaden at behandle Bierne paa. Saadanne Kursus giver de omboende Biavlere en god Lejlighed til at komme i Besiddelse af de Kundskaaber, som er nødvendige for at kunne røgte og pleje Bierne paa bedste Maade.

Chr. Andersen.

Et og Andet.

Indberetnings-Skemaer fra Fællesledelsen er udsendt til Formændene for Kredsorganisationerne til Bipestens Bekæmpelse med Fastsættelse af 1. September for Indsendelse af Regnskabet over udførte Arbejder i 1914. Se Anmærkningerne paa Skemaets Forside. C. Bjerregaard.

Tranebjerg, Samsø, 18. Juni.

I disse Dage har vi udmærket Træk, skønt Bjerne ellers er noget tilbage i Udviklingen paa Grund af det kolde Vejr, vi havde i Maj og Begyndelsen af Juni. Sværmene begynder nu at falde ret hyppigt.

Anton Nielsen.

Nr. Bork (Vestjylland), 23. Juni.

Bjerne her paa Egnen har udviklet sig godt, vel at mærke de, der har haft Foder nok til Yngelen. De 19 af mine Familier har Magasiner paa og har indbaaret ikke saa lidt Honning i disse varme Dage. Nu har vi faaet lidt Regn, saa det tegner f. T. til et godt Bjaar her paa Egnen. Da jeg paa Kanten af en Tavle fandt en moden Dronningcelle, dannede jeg en Kunstsværm. Desværre er der vistnok megen Bipest i Egnen ved Outrup, men da der nu er indbaaret megen Honning, maa Behandlingen udsættes til næste Aar. Chr. Andersen.

Hollandske Bier. Efter British Bee Journal skal de hollandske Bier i ualmindelig Grad være fri for Bisygdomme. Saaledes paastaar i alt Fald flere af de Mænd, som ifølge deres Stilling maa være vel kendt med Forholdene. Vi kan saaledes nævne, at den hollandske Stats Serum-institut erklærer, at Undersøgelser angaaende Bisygdomme er umulige, fordi det ikke er muligt at skaffe det nødvendige Materiale. Redaktøren af det hollandske Biavlstids-skrift „Maandschrift voor Bijsteelt“ skriver endog: „Bisygdomme er ukendte i Holland.“

En engelsk Biavler, som har indforskrevet hollandske Bier for med dem at erstatte sine af Sygdom døde Familier, beretter, at de er kraftige og haardføre, og at Dronningerne er dygtige Æglæggere. Deres eneste Fejl er, at de paa Grund af deres stærke Formerelse er meget sværme-lystne. De hollandske Bifamilier er i blomstrende Forfatning, uagtet Bigaardene rundt omkring er slemt hærgede af Sygdom.

Foreningsmeddelelser.

DBFs Biavlsskole i Odense aabnes paa Fyns Stifts Husmandsskole Mandag den 13. Juli Kl. 9 Fmd. præcis.

Kost og Logi kan faas paa Husmandsskolen for 1 Kr. 25 Øre pr. Dag for Kosten. Prisen for Værelse er for de 13 Dage, Kursuset varer, 2 Kr. pr. Deltager paa 2 Mands Værelse, 1 Kr. 50 Øre pr. Deltager paa 4 Mands Værelse og 1 Kr. paa 6 à 8 Mands Værelse. 11 Deltagere kan faa Sengetøj fra Skolen mod at betale 1 Kr. Resten maa selv medbringe Sengetøj. Vogn ved Banen Aabningsdagen Kl. 8 Morgen. Meddelelse fra dem, der ønsker at bo paa Skolen, bedes mig tilsendt snarest.

Deltagere, der ønsker at bo paa Højskolehjemmet eller Afholdshotellet i Odense (1/2 Times Gang), anmodes om at henvende sig til det af ovennævnte Steder, hvor de ønsker at bo.

Fører i Biavl 1910, Røgblæser og Bisløv bedes medbragt. N. S. Kristensen.

Aars og Omegns BF. afholder Møde Mandag den 13. Juli Kl. 1 Eftmd. i Træhandler S. A. Stissing's Bigaard i Aars. Til Stede kommer Biavlslærer Joh. Chr. Jensen, Barmer, og giver praktisk Vejledning i Sommerbehandling. Alle Biavlere indbydes venligst. S. A. Stissing.

Silkeborg og Omegns BF. lader afholde et 4 Dages Kursus i flere Bigaarde den 13.—16. Juli med Biavlslærer Chr. Bach, Stenum, som Leder. Medlemmer af Foreningen har gratis Undervisning. Indmeldelser snarest til Bestyrelsen. Mødested Mandag d. 13. Juli hos Peter Kirkegaard, Skoletorvet.

Holbæk Amts BF.s Fællesindkøb. Honningspande leveres af Blikkenslager Chr. Andersen, Holbæk, til følgende Priser: 1/2 kg 10 1/2 Øre, 1 kg 16 Øre, 2 1/2 kg 33 Øre, 4 1/2 kg 40 Øre. For rettidig Levering maa de bestilles 10 Dage, før Leveringen ønskes, hos undertegnede.

Stader og Redskaber fra J. Vedsø kan fremdeles bestilles igennem Foreningen, og derpaa erholdes 10 pCt. Rabat.

Foreningen ønsker Tilbud paa lyst Kandis til Bifoder inden 15. Juli.

„Solhøj“, Kidserup, Holbæk, i Juni 1914. Tlf. Udby 38. R. Larsen.

Holbæk Amts BF. lader i Dagene 13., 14., 17. og 18. Juli afholde en Forskole i Holbæk i Skræddermester K. L. Jensens og Kbmd. A. Larsens Bigaarde ved Drage-rupvejen, hver Eftmd. Kl. 2, med Biavls-lærer S. Hansen, Tølløse, som Leder. Indmeldelsen sker til Skræddermester Jensen, Gl. Raadhús, Holbæk, inden 10. Juli. Ved Indmeldelsen betales 1 Kr., som betales tilbage, naar vedkommende har givet Møde alle Dagene. R. Larsen.

Holbæk Amts BF. afholder Møde d. 15. Juli Kl. 3 Eftmd. hos Hjulmand N. P. Larsen, Ruds-Vedby. Biavlslærer S. Hansen kommer til Stede og holder Foredrag. R. Larsen.

Malt og Omegns BF. afholder Møde Søndag den 12. Juli Kl. 3 Eftmd. hos Enke Karen Lorentsen ved Malt Kirke, hvis Bifamilier vil blive eftersete og behandiede med særligt Henblik paa Bipesten. Alle er velkomne. S. H. Bech.

Skovby Herreds BF. Biavlsmøde afholdes Torsdag den 23. Juli, hvor Redaktør N. S. Kristensen og Biavlslærer Aug. Petersen vil komme til Stede som Talere. Nærmere i „T. f. B.“ for 15. Juli. Alle, som har Interesse for Biavl, indbydes.

Kolding og Omegns BF. Biavlskursus afholdes i Aar paa Etablissementet „Tivoli“ og med Adgang til Fru Dues Bigaard. Tiden er bestemt til fra Mandag d. 27. Juli til Fredag d. 30. Juli, hver Dag Kl. 2 1/2. Stabssergent Bjerregaard, Fredericia, leder Undervisningen. Første Dag er der Generalforsamling, og alle Biavlere, baade yngre og ældre, indenfor Foreningens Omraade bør give Møde. M. M. Tarp.

DBF.s Biavlsskole i Odense. 1 Dags Mødet afholdes paa Fyns Stifts Husmandsskole Lørdag den 18. Juli Kl. 9 Formd. præcis, hvortil enhver, som har Interesse for Biavl, indbydes. Dagsordenen vil blive meddelt paa Mødet. Red.

DBF.s Biavlsskole i Odense. De af Egnens Biavlere, som ønsker deres Bifamilier tilsat af Biavlsskolen, anmodes om at meddele det til Red.

Langelands BF. afholder Møde hos Skomager Jensen, Tranekær, 18. Juli Kl. 2 Eftmd.

Langelands BF. foretager den 25. Juli Udflugt til Dronningavler A. Nielsens Bigaard i Vejstrup. Deltagerne fra Nordlangeland kan tage med Dampskib fra Lohals (Kl. 6), Daglykke og Aasø og fra Syd- og Midtlangeland Kl. 8 fra Rudkøbing. Hjemtur fra Svendborg til Rudkøbing Kl. 7,15. Det anbefales at medtage Cykle og Smørrebrød. Vi kan være i Vejstrup Kl. ca. 10, i Skaarup Gæstgivergaard (Kaffe) Kl. 2, i Tved Kl. 4.

Der er sendt Ansøgning til Sydfynske Dampskibsselskab om Nedsættelse af Billetprisen. Billetten vil antagelig kunne faas hos undertegnede fra 18. Juli.

P. H. Pedersen.

Tim og Omegns BF. lader afholde et 3 Dages Kursus med Biavlslærer Grønning som Leder. Kursuset afholdes i Dagene 6., 7. og 8. Juli. Alle Biavlsinteresserede kan deltage. For Medlemmer er Undervisningen fri, Ikke-Medlemmer betaler 2 Kr. ved Indmeldelsen. Nærmere Oplysning faas hos J. K. N. Jensen, Tim St.

Vends Herreds BF. holder Møde Søndag d. 12. Juli Kl. 3 Eftmd. hos Axel Buch, Skrillinge. Biavlslærer Aug. Petersen, Bregninge, kommer til Stede som Biavlslærer. Jens Larsen.

Gl. Københavns Amts BF. afholder Møde med Foredrag og Undervisning i praktisk Birøgt Søndag den 12. Juli Kl. 2 Eftmd. hos Handelsgartner H. P. Hansen i Glostrup. Talrigt Møde forventes.

NB. Billedet af Deltagerne i Bipestkursuset er nu færdigt og kan faas ved Henvendelse til Fotograf Sondenbro, Vesterbrogade 63, København V. Bestyrelsen.

Ramsø-Tune Herreds BF. afholder Møde Søndag den 26. Juli Kl. 5 Eftmd. hos Biavler Ole Hansen, Tune. A. P. Andersen, Gadstrup, indleder en Diskussion om Fodringsspørgsmaalet. Alle, der interesserer sig for Biavl, er velkommen.

Bestyrelsen.

Hads Herreds BF. afholder Sommermøde i Assedrup hos J. F. Nielsen Søndag d. 12. Juli Kl. 2 Eftmd.

Vejle Amts BF. lader i Dagene 16.—19. Juli afholde et Forskolekursus i Give under Ledelse af Biavlslærer Grønning. De, som ønsker at deltage, anmodes om at meddele det til undertegnede inden d. 12. Juli. Deltagerne betaler 1 Kr.

P. B. V.: H. E. Nielsen, Give.

Assens Amts BF. afholder Møde ved Tommerup St. Søndag den 12. Juli Kl. 2½ Eftmd. pr. Der vil komme en dygtig Fore-

dragsholder til Stede, hvorfra forventes god Tilslutning. BF.s Medlemmer bedes indbyde Venner og Bekendte, som har Interesse for Sagen. R. Chr. Hansen.

Randers og Omegns BF. afholder Forskole i 4 Dage, som begynder den 19. Juli og ender d. 22. Juli, med undertegnede samt Smed P. C. Jensen, Kristrup, som Ledere. Deltagerne maa melde sig til undertegnede senest 12. Juli. Der betales ved Indmeldelsen 1 Kr., som faas tilbage, naar Undervisningen i alle 4 Dage følges. Den første Dag begyndes i Asferg hos mig Kl. 2 Eftmd., og derefter undersøges flere omliggende Bigaarde, og jeg tænker, der endes den 22. Juli i Nærheden af Randers. Ikke-Medlemmer kan deltage. And. Christensen.

Vester Tørslev og Omegns BF. afholder Forskole den 3., 4., 5. og 6. Juli med Biavlslærer R. Krogsgaard, Aistrup, som Leder. 1. Dag Kl. 2 Eftmd. hos Gaardejer Anders Nielsen, V. Tørslev Hede. De Medlemmer, der ikke har meldt sig som Deltagere, bedes melde sig inden 1. Juli til undertegnede. Medlemmerne betaler 1 Kr. første Dag, som faas tilbage, naar vedkommende har givet Møde alle 4 Dage. Ikke-Medlemmer kan deltage mod at betale 1 Kr.

Paa Foreningens Vegne: Byrial Nielsen.

Skovby Herreds BF. afholder Møde Søndag den 5. Juli Kl. 2 Eftmd. hos Maltgører Vilh. Jensen, Sønderød, med Stabssergent C. Bjerregaard, Fredericia, som Foredragsholder. L. Olsen.

Skovby og Vends Herreds BF. afholder Møde i Brenderup paa Gæstgivergaarden Lørdag den 11. Juli Kl. 3 Eftmd. med Biavlslærer Aug. Petersen, Bregninge, som Taler. Efter Foredraget praktisk Undervisning hos en nærboende Biavler.

L. Olsen. J. Larsen.

Wedellsborg Birks BF. lader under Ledelse af Red. Kristensen, Roskilde, afholde et 4 Dages Kursus i Biavl. Kursuset begynder Torsdag den 2. Juli hos Skovfoged P. Hansen, „Bakkehus“, Gelsted, Fredag d. 3. Juli hos Smed N. Hansen, Haare, Lørdag d. 4. Juli hos Overjæger Lave, Gammeldam, og Søndag d. 5. Juli hos Skovfoged P. Hansen, hver Dag Kl. 2½ Eftmd. pr. Indmeldelser og nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Skovfoged P. Hansen.

Indhold af dette Nummer :

Arbejdsdeling hos Bierne	144
Bælgplanter og Biavl	142
En Dronningindførelse	144
Et og Andet	146
Fra Kredsene	146
Foreningsmeddelelser	147
Gavnige Vink	145
Hvilke Fordringer bør Biavleren stille til et godt forarbejdet Bihus?	137
Salgforeningen »De samvirkende danske Biavlere«	136
Salgforeningen	136
Sværkning og Biernes Indfangning	138
Solvokksmelteren	141
Vigtigheden af at have gode Tavler	133

Bladet udgaar den 15. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. de 6 Sommermaaneder.

Nr. 11.

15. Juli 1914.

48. Aarg.

Desinfektion ved Bipest.

(Uddrag af et Foredrag ved den østrig-ske BF.s Møde d. 15. Febr. 1913.)

Desinfektion er Tilintetgørelse eller Uskadeliggørelse af de Bakterier, som fremkalder smitsomme Sygdomme.

De Bakterier, som fremkalder de forskellige Slags Bipestsygdomme, har forskellig Livsudvikling og forskellig Livsvarighed og er i deres Hvileform (Sporer) meget sejglivede. Derfor maa Desinfektionsmidlerne virke kraftigt og gøre alle de Sygdomsspirer, som findes i Bigaarden, uskadelige. En delvis eller ufuldstændig Desinfektion er til ingen Nytte.

For at kunne tilvejebringe en saadan fuldstændig Tilintetgørelse af Bipestbakterierne maa man kende disses Livsudvikling og Opholdssted. Derom har Videnskaben givet os tilstrækkelig Oplysning. Vi ved, at Bipestbakterierne udelukkende udvikler sig i Bilarvernes Tarmkanal; herfra udbreder de sig til Larvens hele Legeme og fortærer dets Cellevæv og Næringsstoffer, saa at der tilsidst næsten ikke bliver andet tilbage end en utrolig Mængde af disse Bakterier, som er gaet over i deres Hvileform (Sporeform).

Fra de syge og døde Larver kommer Sygdomsspirerne først over paa Tavle-

bygningen, som altsaa bliver den første Hovedsmitekilde, og derfra kommer de ind i Honningen og Blomsterstøvet, som er den anden Hovedkilde for Smitten.

I Sygdommens Begyndelse forsøger Bierne at udsuge de syge og de lige døde Larver og at skaffe deres Levninger ud af Stedet, hvorved de naturligvis kommer til at bringe Sygdomsspirerne videre omkring. Tilsidst gnaver de den indtørrede Bipestmasse, den saakaldte Skorpe, løs og lader de afgnavede Smaadele for en Del falde ned paa Bundbrættet. De Sygdomsspirer, som er bleven liggende i Biernes Haarbeklædning, afsætter de paa Rammerne og paa Stedets indvendige og udvendige Vægge.

Naar Skorperne og Larveresterne bringes ud af Flyvehullet, falder en Del deraf ned paa Jorden foran Stedet og inficerer denne. Den tredje Hovedkilde til Smitten er Biavleren selv. Under sit Arbejde med de syge Familier tilsmører han Tavlerammerne, Kniven, Børsten og især sine Hænder. Det er ikke umuligt, at det er Biavleren selv, som oftest bringer Bipesten videre. De farlige Bakterier kan dog Aar igennem, ja Tital af Aar efter endnu findes paa Rammerne, paa Bundbrættet eller paa Væggene af Stedet hos en sund Fa-

milie, uden at der viser sig nogen Bipepest. Saa længe Sygdomsspirene ikke kommer ned i Larvernes Tarmkanal, vedbliver Familien at være sund. Da kan pludselig Sygdommen bryde ud, uden at Biavleren kan forklare sig, hvorfra Smitten er kommen. Der kan tilfældigvis, f. Eks. ved Udskæring af Yngel, ved Udtagning af Honningtavler, ved Transport af Bier o. lign. være kommen nogen flydende Honning hen paa Steder, hvor der findes Sygdomsspirer. Da opløser Bipestmassen sig, hvor lidt der end kan være af den, Bakterierne svømmer i Honning, bliver opsuget af Bierne sammen med Honningen og kommer paa denne Maade ind i Yngelfoderet og med dette ind i Larvernes Fordøjelseskanal.

Af disse kortfattede Oplysninger vil det ikke være vanskeligt at forstaa, ad hvilke Veje Bipestmitten udbreder sig, og paa hvilke Veje man maa slaa ind ved Desinfektionen.

Som Desinfektionsmidler kan man bruge:

1. H e d e (tilvejebragt ved Ild, Kogning, ved varme Damp eller ved Ophegning i en Bagerovn). Meget hensigtsmæssig er den Barthelske Spirituslampe „Irit“. Denne Lampe frembringer en omtrent 10—12 cm lang og fortil omtrent 4 cm bred Flamme, som udvikler en overordentlig stærk Varme, der saa godt som øjeblikkelig dræber alle smaa levende Væsener. Lampen kan holdes i alle mulige Stillinger, saa at man kan lade Flammen trænge ind i alle Sammenføjninger, Kroge, Revner og alle Slags Flyvehuller. Under Afsvidningen maa Lampen altid holdes i Bevægelse og føres op og ned, for at ikke Træet i Stedet skal fænge. Det er nok, at det faar en brunagtig Farve. Til Nød kan man hjælpe sig med en almindelig Loddelampe. Mange Slags Biavlsredskaber kan desinficeres i en Bagerovn; de bringes ind i Ovnen, efter at Brødet er udtaget, og bliver der omtrent 10 til 15 Minutter.

2. Sublimatopløsning (Kviksølvchlorid), 1 til 1000, er et udmærket flydende og billigt Desinfektionsmiddel, som dog paa Grund af dets Farlighed kun kan anbefales til paa-lidelige og forstandige Biavlere. Man faar det i rødtligt farvede Pastiller, men kun efter Recept af en Dyrlæge. Det

er ellers uden Farve, Lugt og Smag og virker dræbende paa Mennesker, selv om det nydes i ringe Mængde. Der gives ingen Modgift mod det. Derfor plejer man i Almindelighed hellere at bruge Formalin i en 4 Procents Opløsning. Dog maa der ogsaa ved Brugen af dette Middel vises Forsigtighed paa Grund af de ætsende Damp.

Man maa altid erindre, at de nævnte Vædske kun virker paa Overfladen uden at trænge dybere ind, hvorfor de ikke bør anvendes, førend man har brugt en mekanisk Renselse (Afskrabning, Afvaskning). Hertil kan der bedst bruges en 5—10 Procents Sodaopløsning, med hvilken man først kraftigt afbørster og vasker de Genstande, som skal renses. Sodaopløsningen maa ved Vaskningen være saa varm som muligt.

Hvad bør desinficeres?

1. Biavlerens Hænder og de benyttede Redskaber.
2. Biboliger og Rammer.
3. Stadernes Underlag og Bihusene samt Pladsen foran Flyvehullerne.
4. Tavlebygningen.
5. Foderhonningen.

Efter ethvert Arbejde med bipepsyge Familier maa Biavleren vaske sine Hænder med Vand og Sæbe og tørre dem godt af med et Haandklæde; helst bør han endvidere bagefter gnide dem med nogle Spiseskefulde af en stærk Desinfektionsopløsning. Han bør endog under Arbejdet med en syg Familie vaske sine Hænder for hver Gang, han vil tage nye Genstande med dem.

Redskaberne maa ogsaa renses omhyggeligt. Har man arbejdet med en syg Familie, og vil man derefter bruge de samme Redskaber under Arbejdet med en sund Familie, maa man først vaske dem med en desinficerende Vædske. De fleste Redskaber kan ogsaa hurtigt og bekvemt renses ved Hjælp af en Loddelampe. Hvis man bruger en Fjer til at feje Bierne af med, maa man brænde den brugte og bruge en ny Fjer til den sunde Familie.

Biboliger af Træ maa skrubes godt med Spatelen eller Jærnskraberen og derpaa vaskes med en varm Sodaopløsning. Før den er tør efter Vaskningen, svides den af med Flammen af den Barthelske Lampe eller en Loddelampe, og man maa ikke glemme

at tage Flyvebrættet med. Halmkuber bør opbrændes.

Udslyngere og Bihuse (Bipavilloner) maa vaskes med en Sodaopløsning, afsvides eller overmales paa alle Steder, hvor man kan have taget paa dem med Hænderne, og hvor man frygter for, at der kan være Bipestsporer.

Alle de Rammer, som er for gode til at kasseres, maa afskrabes, vaskes med en Sodaopløsning og tørres i en Bagerovn. Alle andre Rammer opbrændes.

Alle Vokstavler fra et pestmittet Stede saavel som alle Tavler, som er kommen i Berøring med en syg Familie eller med Hænder, som kan have faaet noget af Smitstoffet paa sig, maa indsmeltes. Vokset af de indsmeltede Tavler er ufarligt og kan endog benyttes til Fabrikation af Kunsttavler. Men man maa vogte sig vel for at bruge pestmittet Honning som Løsningsmiddel.

For at desinficere Honningen maa man koge den mindst i en halv Time. Den blandes med omtrent $\frac{1}{4}$ Vand og koges, indtil den har naaet sin normale Sværhed. Det er dog det forsigtigste ikke at bruge den til Bifoder.

Jorden foran Bistaderne bør graves i en Bredde af 2 m og besprøjtes med Kalkmælk. Man bør gaa grundigt til Værks ved Desinfektionen og undgaa al utidig Sparsommelighed.

Af Osw. Muck.

Dronningavl uden dronningløse Familier.

Af A. Nielsen, Vejstrup.

I Sværmetiden udvælges et kraftigt Stede. Over dettes Underrum anbringes et Dronninggitter og der ovenpaa et 10 Rammers Helmagasin. I Magasinet hænges 6 Yngeltavler med paa-siddende Bier fra de andre Stader. Tavlerne maa indeholde en Del moden Yngel. I den ene Ende af Magasinet nedhænges desuden en Indskudsfodrer og ved hver Side af Yngeltavlerne en Tavle med Honning og Blomsterstøv. Samles der ikke Honning ind, maa der fodres, idet Indskudsfodreren fyldes en

Gang daglig med Foder. Stedet vil da i Løbet af kort Tid være vrimplende fuldt af Bier, der er i en passende Foderstand til at lave gode Dronninger.

Der udtages nu ved Middagstid en Tavle af Overrummet, saa der bliver Plads til at skyde en Ramme ned midt i dette. Derpaa støbes et Sæt Dronningceller, der forsynes med Larver fra den Familie, man ønsker sine Dronninger fra. Listen med Dronningcellerne sættes ind i en Ramme, og denne hænges ned midt i Overrummet paa den ledige Plads. Bierne vil da straks omgive Dronningcellerne og forsyne Larverne med rigeligt Foder.

10 Dage efter Indhængningen af Cellerne aftages de af Listen og sættes i Bure, forsynede med Foder. De unge Dronninger vil begynde at løbe ud en Dags Tid derefter. Der tages da et passende Antal Miniaturesmaastader, som forsynes med Tavler med Forraad i. Smaastaderne befolkes med Bier, efterhaanden som de unge Dronninger fremkommer; der børstes ca. $\frac{1}{2}$ Tavle Bier ned i hver Afdeling. Tages Bierne fra det samme Stede, Dronningcellerne er bygget i, og Dronningerne lige er udklækket, kan man lade disse løbe ned til Bierne i Smaastaderne uden videre. Efter Besættelsen anbringes Smaastaderne paa et skyggefuldt Sted et Par Dage, i hvilken Tid de smaa Familier holdes indespærrede. Derefter opstilles de ved Aftentid: et Stykke fra de andre Stader, og der aabnes samtidig for Indgangene. De unge Dronninger vil da, naar de er 8—10 Dage gamle, flyve ud for at blive befrugtede, saafremt Vejret tillader det, og derefter snart begynde paa Æglægningen.

Naar denne Anvisning følges, vil der, uden at det er nødvendigt at gøre nogen Familie dronningløs, fra det bedste Stede i Bigaarden kunne avles omkring ved en halv Snes gode Dronninger, som af Biavleren kan anvendes til Fornydelse af daarlige Dronninger, til Salg eller paa anden Maade.

Biavl i Palæstina.

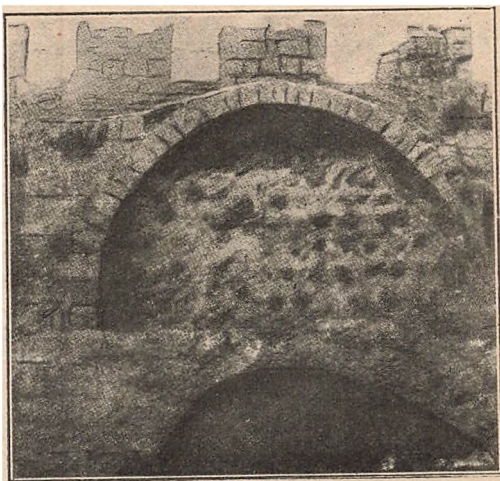
Af Ph. J. Baldensperger.*)

For mange Aar siden, paa den Tid, da Fader Langstroth gjorde sine første Forsøg med sit Rammestade, og Biavlerne begyndte at forlade de gamle Metoder, ejede min Fader Stader, hvis Form gaar tilbage til de ældste Tider, opstillede under Buehvælvingerne i Fæstningsmurene ovenfor „Salomons Haver“ — Bibelens Ain Rimmon — det nuværende Urtas i Nærheden af Bethlehem. Beduinernes Røvertog tvang Indbyggerne i Landsbyen til at skjule sig bag den gamle saracenske Fæstnings Volde, hvor en eller to Soldater havde Bolig for at holde Vagt over det Vand, som burde have været ledet hen til det Sted, hvor det jerusalemske Tempel i fordums Dage stod.

De pæreformede Stader af Ler, som blev fabrikeret i Pottemagerierne i Hebron eller Jerusalem, var de eneste Stader, vi den Gang kendte. Født, som vi var, i det hellige Land, kendte vi intet til de store Fremskridt, som var gjort i mere civiliserede Lande, førend engelske og amerikanske Rejsende i Halvfjerdserne gjorde os bekendt med de nye Metoder. Indtil da bestod vor Biavl i at købe Stader af brændt Ler paa Torvet, indfange Sværmene og skære Honningen ud. En Røgblæser af brændt Ler, fyldt med tør Gødning, i hvilken der blev indlagt glødende Kul, var vort primitive Røgapparat; naar det blev brugt, blæste Biavleren paa Kullet og paa Bierne. Staderne blev stablet oven paa hverandre under en Buehvælving for at beskytte dem mod Regn og Sol, og der kunde de blive liggende i lange Tider, maaske i Aarhundreder, uden at blive forstyrrede.

Vore første Bigaarde i Salomons gamle Fæstning laa op til Fæstningsmuren og havde en Gennemgang bag ved, for at vi kunde komme til at tage

Honningen ud. For at kunne se Bierne i Arbejde eller feje Firben og andet Kryb bort og tilse Staderne maatte vi klatre langs ad Fæstningsmurens fremstaaende Stene. De gamle Metoder gav naturligvis kun lidt Udbytte i Sammenligning med, hvad vi nu faar. Men saa var ogsaa Udgifterne i de Dage saa smaa, at de næsten kunde regnes for intet.

Fæstningen og Buehvælvingerne var ikke privat Ejendom, og der var ingen, som vidste, hvem de egentlig tilhørte. Der har været Bier der i umindelige Tider, og Biernes Ejer var ogsaa Ejer af det hele. Den gamle Politifunktionær, en kurdisk Rytter, brød sig ikke om at vide, hvem der var den virkelige Ejer. De forskellige Buehvælvinger havde ofte forskellige Ejere. Stader blev købt og solgt paa det Sted, hvor de stod, og byttede kun Ejermænd; men den ene Parthaver var altid den samme gamle Mand — en Mand, som havde lært at drive Biavl efter patriarkalske Metoder og var det hele Broderskabs Patriark. Naar en Buehvælving, som indeholdt omtrent 70—80 Stader, gav et Udbytte af 300—500 Pd. Honning og ca. 50 Pd. Voks, blev det betragtet som en god Forretning. Politifunktionæren fik nogle faa Pd. Honning, og dermed var alt sagt og gjort indtil det næste Aars Høst. Sværmetiden var den eneste Tid, da der var noget at gøre, og Politifunktionæren gav liden Agt paa, hvad der gik for sig. Honningen fra Juda Bjerge med sin kraftige Aroma, den samme Slags

*) Ph. Baldensperger, hvis Fader var Missionær i Palæstina, drev i en Række af Aar Biavl i Palæstina, først i Nærheden af Bethlehem, senere i Jaffa ved Middelhavskysten. Den urimelige Beskatning fra de tyrkiske Myndigheders Side i Forening med Klimatsygdomme nødte ham senere til at forlade det hellige Land, og han nedsatte sig da i Nizza i Syd-Frankrig, hvor han fremdeles driver Biavl.

Honning som den berømte græske Hy-mettus-Honning, opnaede en Pris af omtrent Kr. 3,20 for 6 $\frac{1}{2}$ Pd. Udgif-terne var, med Undtagelse af, hvad der maatte betales for Transporten dels af de tomme Krukker, dels af de Kruk-ker, som blev sendt bort, fyldt med Honning, meget smaa, da Bierne al-drig blev flyttet, men blev, hvor de var, fra Slægt til Slægt, og der vil de sandsynligvis blive saa længe, som Ejerne, nu Fellaher fra Bethlehem og Urtas, driver Biavl efter de gamle Metoder.

Vi blev først gjort opmærksom paa de nye Metoder af „British Bee Jour-nal“, men mest lærte vi senere, fra 1880, af „Gleanings“.

Da vi gik over til at bruge Stader med Rammer, overlod vi Buegangene til Fellaherne, og Brødrene Baldensper-ger var de første, som anlagde virke-lige Bigaarde i det hellige Land. Da der var meget faa Køreveje, og saa-danne Veje alene førte til Byer som Jerusalem, Jaffa, Bethlehem osv., blev Bierne transporteret paa Kamelryggen. Men de allerførste Transporter af Ram-mestader foregik paa Hovederne af dertil lejede Kvinder. Den første Flyt-ning, fra Ramlek til Appelsinlundene ved Jaffa, blev udført af Kvinder, som bar de tunge Stader ti Mil paa deres Hoveder. Hver Kvinde fik 37 Øre for dette Arbejde. Senere lejede vi Kameler. Hvert Dyr bar 8 Stader i to Rækker paa fire Stader hver; Vægten af det hele var 500 til 600 Pd. Da en Kamel gaar langsomt (ca. 4 km i Ti-men), blev de betalt med Kr. 1,70 til Kr. 3,20 pr. Nat; det var nemlig farligt at rejse om Dagen, ikke blot for Ka-melerne og deres Driyere, men ogsaa for Bierne, som var i Fare for at blive kvalt i den stærke Varme.

Naar Sommeren var til Ende, blev Bierne bragt tilbage til Sletterne paa samme Maade, som de var ført op til Judæa. Ogsaa Honningen blev i Blik-bokser, som tog omtrent 50 Pd., trans-porteret paa Kamelryggen. De gam-meldags Stader gav 5—6 Pd. Honning i Gennemsnit. Af de nye Stader fik vi ofte over 100 Pd. pr. Stade. Derfor vakte vort store Honningudbytte, som kaldte Bibelens Tale om et Land, som „flyder med Mælk og Honning“, til-bage i Erindringen, ikke blot stor Op-

sigt blandt vore Omgivelser, men bragte Statsfunktionærene til at lægge saa høje Skatter paa Staderne, at det næ-sten blev umuligt at drive Biavl. Hon-ningsalget frembød ogsaa store Van-skeligheder. Smaa Mængder kunde endnu blive solgt til den gamle Pris af Kr. 3,20 for 6 $\frac{1}{2}$ Pd., men Kvanti-teter paa Tusinder af Pund fandt ingen Købere. Forbedringer er altid vanske-lige at faa indført, men allermest i et Land med saa primitive Forhold som Palæstina, hvor den uoplyste Mængde saa paa de store Mængder Honning, vi producerede, med stor Mistro. Saa-ledes blev den fortrinlige Honning lig-gende usolgt Maaned efter Maaned, og Udsigterne til at faa sit Arbejde og sine Udgifter betalt var meget ringe. Ved stor Taalmodighed og store Opof-relser fik vi endelig aabnet et Marked for vor Vare. Men just paa den Tid besluttede nogle af os at opgave Kam-pen og forlade Landet.

Appelsinblomsterne i Jaffa og Figen-kaktusens Blomster gav os den første Honninghøst i April og Maj. Derpaa vandrede vi med Bierne op til Bjer-gene.

I disse for os Biavlere saa lykkelige Dage kendte vi ikke til nogen Slags Bisygd, og dette lettede Arbejdet i høj Grad, naar blot Dronningerne lagde Æg og var i god Forfatning. Derimod gjorde Voksmøllet voldsomme Angreb paa de tomme Tavler; men Svovlrøg-ning i de varme Maaneder bevarede de værdifulde Tavler. Gede-hamsene

var en stor Plage fra August, indtil de første Regnfald begyndte i Oktober og November; da druknede Regnen dem i deres underjordiske Reder. Hvis Regnen kom for sent, gjorde de stor Skade.

Af flere af de ovenfor nævnte Aarsager og endnu nogle andre, som jeg ikke har nævnt her, flyttede jeg til Frankrig, hvor en Del af de østerlandske Plager forsvandt. Men Civilisationen medfører ogsaa sine Plager. Her er ingen Gedehamse og ingen langsomme Kamelrejser, ingen Hadschis, som knæler ned og holder Bøn, naar Arbejdet er allermost presserende. Men saa er her andre Plager, som vi ikke kendte der. I Stedet for paa Kameler bliver Staderne læsset paa Vogne, og Bierne vandrer fra Nizza op til Alperne og tilbage igen med større Hurtighed. Honningen finder et villigere Marked. Men vi har andre Fjender at kæmpe med. I muhamedanske Lande er alle alkoholholdige Drikke forbudt, og Honning bruges i rigeligere Mængde; men her indtager Vinen og andre Drikke Honningens Plads. Vore bedste Kunder er Vegetarianerne og Medlemmerne af Afholdsforeninger. Hvor der er Vingaarde, bliver vore Bier forfulgt. Bønderne er i høj Grad paa deres Post for at forsvare deres Interesser mod alle andres. Naar en Bissummer omkring en moden Vindrue eller et beskadiget Bær for at suge den søde Saft, beskylder de Bierne for at ødelægge den hele Vingaard. Det er ikke muligt ved nogen som helst Belæringer eller Forklaringer at overbevise de uvidende om Taabeligheden i deres Meninger. Det eneste, de kender af Biernes Naturhistorie, er, at Vingaardenes Udbytte formindskes, naar der er en Bigaard i Nærheden. Jeg har set Bier krybe over de Vindrue, som ikke i Forvejen er beskadiget, Uger igennem uden at beskadige dem; men hvad bryder Bønderne sig derom? At Bierne befrugter Frugttræer er for dem en Fabel eller i det mindste noget, som ingen Betydning har. Til Trods for alle de Fordele, vort nuværende Bosted har, er Vanskelighederne endnu store, og vi udser os de vildeste Alpeegne, hvor vi hist og her udsøger os de jævreste Steder til at opstille vore Stader paa, imellem Krat, Stene og andre Ting. Meget ofte er

der saa stejlt, at det synes næsten umuligt at komme op til Staderne.

Bipestfaren omgiver os her. Der findes mange Biavlere med gammeldags Stader med fast Tavlebygning omkring os. Naar nogle paastaar, at det er Mobilstaderne, som spreder Bipesten ud, saa er dette alene rigtigt, naar man taler om de skødesløse og forsømmelige Biavlere. Jeg ved af Erfaring, at det modsatte er det rigtige. „Mobil“-Biavlere er for det meste meget omhyggelige, og vi kan undersøge ikke alene hvert Stade, men hver Ramme, hver Celle og saaledes blive i Stand til at bringe Sygdommen til at standse. Ved det første Eftersyn om Foraaret bliver hver Ramme taget ud og hver Yngelcelle undersøgt. I sit første Stadium lader Sygdommen sig med Letthed bekæmpe. Hvis man er paapaselig, kan man behandle bipestsyge Familier uden Fare for at smitte andre.

Betingelser for at drive Biavl.

En af Grundene til, at Biavl langt fra er saa udbredt, som den fortjente at være, er den, at mange Mennesker nærer den Anskuelse, at det at drive Biavl ikke er noget saadan ligetil. Det er det nu ganske vist heller ikke, men ikke paa den Maade, som Folk mener. Thi de Indvendinger, der opstilles, er alle lette at overvinde; de virkelige Besværligheder, der er forbundne ved Biavl — ja, om dem formaar kun Biavleren at dømme, og disse Vanskeligheder overvindes ogsaa først ved Kendskabet til Bierne og ved Øvelsen.

Nogle nærer Frygt for, at Bierne ikke kan finde tilstrækkelig Næring i deres Egn, saa de kan give noget Overskud. Men har man sin Bigaard paa et Sted, hvor dyrkede Marker, Enge og Haver findes i ikke over 1 km Afstand, saa kan man vente, at der findes tilstrækkelig med Næring for Bierne. Selvfølgelig kan der gives Steder, hvor man paa Forhaand kan sige sig, at Biavl kun kan give ringe Udbytte, men af saadanne Steder findes der vist næppe ret mange her i Landet; men paa saadanne Steder vil det være uklogt at begynde paa Biavl. Man bør altid

sørge for at skaffe Bierne Læ for de kolde og skarpe Vinde.

En Indvending mod Biavlén, som man ofte hører fremsat, er den, at der gaar for megen Tid med til Biernes Røgt. For saa vidt har vedkommende Ret, naar de gaar ud fra, at Biavleren kan komme til at forsømme sin Hovedbeskæftigelse for at passe Bierne. Men dette bør naturligvis paa ingen Maade finde Sted. Naar man ikke stiller større Fordringer til sine Bier, end at de skulde give et lille Tilskud til den aarlige Indtægt, da vil den ringe Tid, der medgaar til Biernes Pasning, blive godt betalt. Hvis man kun vil have Bier for Fornøjelsens Skyld, er 2 à 3 Familier et passende Antal; men hvis man tillige vil have nogen virkelig Fordel af sin Biavl, saa maa Tallet forøges til mindst det dobbelte. Dog bør man gøre sig det til Regel ikke at have flere Familier, end man kan overkomme at passe, og stadig erindre, at et Stade, der faar en passende Behandling, giver større Udbytte end 10, der bliver forsømt.

Med Hensyn til det fysiske Arbejde, der er forbunden med Biavlén, da har det nærmest Karakteren af en behagelig Fritidssyssel, og mange ledige Timer om Vinteren vil kunne udfyldes paa en nyttig Maade ved Forarbejdning af forskellige Ting. Selv Børn kan man lade deltage i Arbejdet med Bierne, og Omgangen med disse flittige Skabninger og det Indblik, som man faar saavel ved Arbejdet i Bi-gaarden som ved Læsning af vor rige Biavlsliteratur, vil have en gavnlig Indflydelse paa Karakterudviklingen.

Til Slutning skal her fremføres et Par Ord om den (i Reglen ubeføjede) Frygt for Bistik, som afholder mange fra at holde Bier. Man kan selvfølgelig til en vis Grad vænne sig til Bistik som til saa meget andet i denne Verden, og der gives jo ogsaa Midler nok mod Følgen af Bistik; men der findes jo dog Mennesker, der lider saa meget ved et Bistik, at det er et sørgeligt Syn at se dem under slige Forhold. Saa-danne Personer kan vi kun give det Raad ikke at anskaffe Bier, thi at have Bier og lade andre passe dem er kun en tarvelig Fornøjelse og giver i Reglen kun Tab.

(Bedes optaget i de lokale Blade.)

Sværming og Sværmenes Indfangning.

II.

Undertiden klumper Sværmen sig udenfor Rækkevidde i Grenene paa et højt Træ. Da maa den indfanges paa følgende Maade: Grenene af en meget langskaftet Høfork stikkes igennem Kubens Top, og denne holdes op under Bierne med Aabningen vendt opad (Fig. 10); ved et rask Stød opad bringes

Fig. 10.

Sværmen til at falde ned i Kuben, som derpaa sænkes langsomt og forsigtigt. Fig. 11 viser en Sværm, som har valgt

Fig. 11.

et meget usædvanligt Sted til at klumpe sig paa. Nedskriveren af disse Linjer arbejdede engang blandt Bierne, da en Sværm kom ud og klumpede sig paa hans Haand. Den vejede fem Pund og blev siddende der omtrent en halv Time. Et Fotografi blev taget af Sværmen, som derefter blev huset. Jeg fik ikke mere end to Stik, og disse blev fremkaldt derved, at et Par Bier blev klemmt mellem Fingrene. Den eneste Ubehagelighed var den Pirring, som blev fremkaldt ved de Biers skarpe Kløer, som holdt sig fast i Huden. Paa Grund af den store Vægt, som disse Bier havde at bære, tog de et saa kraftigt Tag i Huden, at deres Kløer trængte igennem den, saa at der dannede sig yderst smaa blodunderløbne Pletter i den.

Fig. 12.

Fig. 12 viser en Sværm, som har klumpet sig i, hvad nogle Biavlere vilde finde at være en meget forkert Stilling. Men naar man holder sig de to ovenfor omtalte Tilbøjeligheder hos Bierne i Minde, er det en let Sag at indfange dem. Denne Sværm minder mig om en gammel Mand, som havde holdt Bier i 40 Aar, og som engang sendte Bud til mig om at komme og hjælpe ham. Da jeg kom, beklagede han, at jeg ikke var kommen en Time tidligere, da han havde haft stor Møje med at indfange en Sværm, som havde

klumpet sig i en Stikkelsbærbusk. Da jeg udtalte min Forundring over, at der kunde have været nogen Vanskelighed ved at indfange en Sværm, som sad saa lavt, sagde han: Ja, ser De; jeg maatte grave et saadant stort Hul for at faa Kuben under dem, saa at jeg kunde ryste dem ned i den.“ Jeg gik ned i Haven, og ganske rigtigt, der var Hullet. I fyrretyve Aar havde han haft Bier, og endda vidste han ikke, at Bierne helst gaar opefter. Naar Sværmen sidder saaledes, kan man lave en Trefod af tre Stokke og sætte Kuben over dem, saaledes som Fig. 13 viser,

Fig. 13.

eller man kan holde Kuben saaledes, at den ene Kant rører ved Biklyngen, og lade Bierne gaa op. Bierne vil af sig selv lidt efter lidt trække sig op i Kuben. Undertiden kan det være nødvendigt at paaskynde deres Marsch en Smule. Dertil kan man benytte Røg, men Bierne maa faa saa lidt Røg som muligt, og Røgen maa gives fra Klumpens Underkant, ellers kan man risikere, at Biklumpen opløser sig, og at Bierne flyver op igen. Endnu bedre er det at bruge et med Karbolsyre fugtet Klæde, som bindes fast lige under Biklyngen og flyttes opefter, efterhaanden som Bierne trækker sig op. Sværme, som har klumpet sig midt inde i en Kristtorn-, Liguster- eller Tjørnehæk, kan indfanges paa den Maade, at man stiller Kuben over dem.

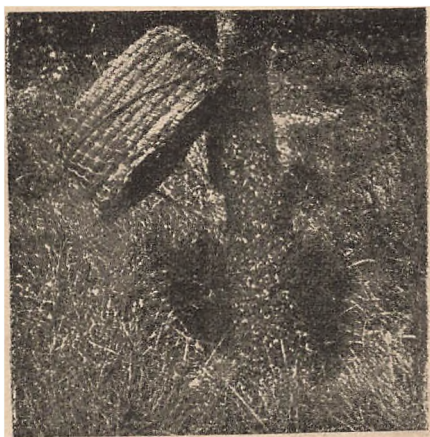

Fig. 14.

Hvis Bierne har klumpet sig paa en Træstamme eller omkring en tyk Gren eller en Stolpe, kan man binde Kuben fast oven over Sværmen, saaledes at dens ene Kant kommer lige over de øverste Bier, medens den modsatte Kant holdes borte fra Træet ved Hjælp af en Stok (Fig. 14); saa gaar Bierne lidt efter lidt op i den.

Centralmøde

for DBF. afholdes Lørdag den 1. August 1914 paa Hotel Casino i Slagelse.

Bestyrelsesmøde afholdes samme Sted den 1. August Kl. 10 Formd.

Centralmødet begynder Kl. 1 Eftmd. Mødet, som afholdes af Delegerede af DBF.s Medlemmer, kan overværes af enhver, men kun de Delegerede og Bestyrelsesmedlemmerne kan deltage i Afstemningerne.

I Forhandlingerne kan Centralmødet tillade ogsaa andre at deltage.

Dagsorden:

1. Valgbrevene afleveres og prøves.
2. Regnskabet for 1913 fremlægges til Godkendelse.
3. Bestyrelsesvalg: Valg af en Vice-præsident i Stedet for Direktør P. Hansen, København, og et Bestyrelsesmedlem i Stedet for Lærer M. M. Tarp, Harte, Kolding, der begge afgaar efter Tur.
4. Valg af en Revisor i Stedet for Købmand L. P. Lund, Egtved, der afgaar efter Tur.

5. Valg af en Decisor i Stedet for Lærer G. Josefsen, Bornholm, der afgaar efter Tur.
6. BIAVLSSKOLEN: Beretning for 1914. Plan for 1915.
7. Tidsskriftet: Beretning for 1914. Plan for 1915.
8. Beretning fra Fællesledelsen om Bipestens Bekæmpelse i 1914.
9. Virksomheden: Beretning for 1914. Plan for 1915:
 - a. Tilskud til Møder.
 - b. do. til Forskoler.
 - c. do. til Bipestens Bekæmpelse.
10. Indstilling fra Lovudvalget.
11. Forlængelse af Tidsfristen for Beretning af Tilskudet til Amts- og Herredsforeninger efter Antallet af anmeldte Tidsskriftholdere fra 1. Maj til 1. Juli. Indledes af Chr. Andersen, N. Bork.
12. Forstaaelse af Lovens § 3, Amts- og Herredsforeninger i et Amt. Indledes af Købmand Rasmussen, Auning.
13. Næste Centralmøde.

I Forbindelse med Centralmødet vil som sædvanlig blive arrangeret en Fællesspisning paa Mødestedet ca. Kl. 5 Eftmd.: Fiskeret, Lammesteg og Is. Pris Kr. 2,50 pr. Kuvert, Drikkepenge iberegnet.

Søndag den 2. August:

Deltagerne møder Kl. 8 Formd. ved Hotel Casino. Derfra gaar Turen til Antvorskovs Slotsruiner.

Kl. 9¹/₄ Formd. Diskussion i Anlægs-pavillonen:

1. Vore Stader og Rammer. Indledes af Redaktør N. S. Kristensen.
 2. Magasinernes Størrelse i vore Biholiger. Indledes af Fabrikant Kr. Pedersen, Tved.
 3. Biavl i Danmark. Indledes af Redaktør N. S. Kristensen.
- Frokost samme Sted Kl. 10¹/₂ Form.: En varm Ret, Smør, Ost, Øl, Snaps og Kaffe. Pris 2 Kr. pr. Kuvert.

Herfra med Toget Kl. 12,22 Eftmd. Udflugt til Sorø. Sejltur fra Banegaarden til Akademiet. Akademiets Samlinger og Kirken beses. Derefter Sæjltur til Parnas, hvor Sorø Amts BF. byder en Forfriskning. Kaffe med Brød og Cognac.

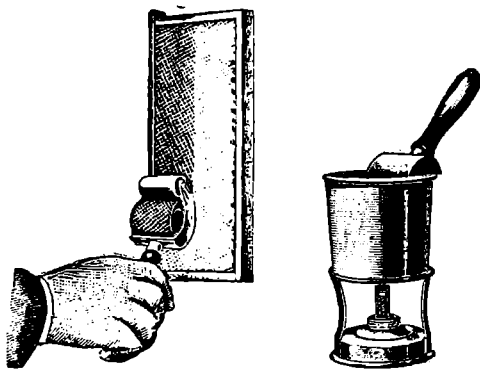
— — —
 Logi i Slagelse faas:
 Paa Højskolehjemmet: Fællesværelse à
 1 Kr.
 Paa Hotel Casino: Enkeltværelse à Kr.
 1,50 til 2 Kr.
 Paa Jærnbanehotellet à Kr. 1,50 til 2 Kr.
 Paa Missionshotellet à Kr. 1,00 til Kr. 1,50.
 Logi bestilles 8 Dage forud.
 Togtider: Til Korsør Kl. 5,46 og 8,48
 Eftmd. Til København 5,43 og 8,43 Eftmd.

Carl Hansen.

Afskrælnings-Høvlen „Fix“.

Om dette nylig i Handelen bragte Apparat skriver Dr. O. Krancher, Redaktør af Deutsche Illustr. Bnztg., i det sidste Nummer af det nævnte Tidsskrift følgende:

„Denne Høvl, som er bestemt til at afhøve Honningtavlernes Cellelaag, bestaar af et baadformigt Apparat af Metal, forsynet med et Træskaft paa den ene Side og et „Varmelegeme“ paa den anden. I Baadens Bund er der en Tværspalte, som for en Del bliver dækket af en Kniv. Denne Spalte kan udvides eller gøres snævrere ved, at Knivens Stilling forandres.

Naar Apparatet skal bruges, maa det opvarmes. Dette kan gøres direkte ved Hjælp af en Spirituslampe; men derved vilde Opvarmningen næppe blive jævn. Bedre er det at bruge det af Firmaet Heidenreich i Handelen bragte Apparat for Varmtvandsopvarmning.

Ved dette Apparat kan man sikre sig en jævn Opvarmning af Afskrælningshøvlen. Apparatets Metaldel bliver sat ned i det varme Vand og igen taget ud deraf, naar det er tilstrækkelig opvarmet. Opvarmningen af Høvlen maa

dog gentages flere Gange under Afskrælningen, fornemmelig hver Gang man mærker, at den ikke skærer rigtigt godt.

Man lader Høvlen gaa temmelig rask hen over Tavlen, som enten kan holdes opret eller med nogen Hældning til Siden, og man trykker under Arbejdet ganske let paa Høvlen. Indholdet af „Baaden“, som opfanger Afskrælningen, tømmes maaske bedst efter hver Afhøvling ved, at man kaster det ud i en dertil bestemt Skaal. Det er bedst at lade Høvlen arbejde med mindst mulig Afbrydelse og at undgaa at holde den stille eller at lade den gaa for langsomt, for at Tavlen ikke skal lide Skade ved, at Vokset smelter, og for at der ikke skal kunne danne sig en Vokshinde over Tavlen. En mærkbart afkølet Høvl kræver naturligvis et langsommere Arbejde end en varm. Før man er bleven vant til at haandtere Apparatet, bør man øve sig paa nogle regelmæssigt udbyggede Tavler. Ingen bliver Mester uden Øvelse. Man maa passe paa, at Høvlens korte Flade i sin hele Længde ligger ned paa Tavlen, men man maa ikke lade Kniven skære for dybt ind i Tavlen, saa at den skærer for meget af Cellerne og tager for megen Honning med sig.

Apparatet koster Mark 3,80 og med Apparat til Opvarmning af Vand Mark 4,80.

Ved at bruge dette Apparat rigtigt, vil man spare Tid, skaane Tavlerne, undgaa at ødelægge Cellevæggene og ikke tabe megen Honning. Afskrælningen vil med det blive saa let, at det vil blive en ren Fornøjelse.“

Salgsforeningen „De samv. danske Biavlere“

afholder Generalforsamling i Casino i Slagelse Søndag den 2. August Kl. 8 Formd. pr.

Dagsorden:

1. Beretning om Foreningens Virksomhed.
2. Regnskabet fremlægges til Godkendelse.
3. Valg i Henhold til Lovene.
4. Eventuelt.

P. Hansen,
 Formand.

Regnskab

over

Udgifterne ved Bekæmpelsen af Bipesten efter Lov af 8. Maj 1908 i Finansaaret 1913—14.

Indtægt:		Kr.	ø.	Udgift:		Kr.	ø.	Kr.	ø.
I	Tilskud fra Staten ifølge Lov af 8. Maj 1908	10000	00	I	Arbejdet i Kredsene.				
II	Renter af Kassebeholdningen		21 66	a.	Vederlag til Tilsynsmænd	8664	26		
				b.	Andre Udgifter.....	671	88		
					Ialt...	9336	14		
					Heraf betalt af Foreningerne Til Udgift for Fællesledelsen	462	15	8873	99
				II	Bipestkursus i Ringsted			658	25
				III	Fællesledelsens Administrationsudgifter			216	12
				IV	Fællesledelsens Tab ved Roskilde Handels- og Landbrugsbank.....			246	81
					Ialt Kr....			9995	17
					Overskud, som bliver at indbetale i Statskassen...			26	49
	Ialt Kr.	10021	66		Balance Kr.			10021	66

Carl Hansen,
Formand og Regnskabsfører.

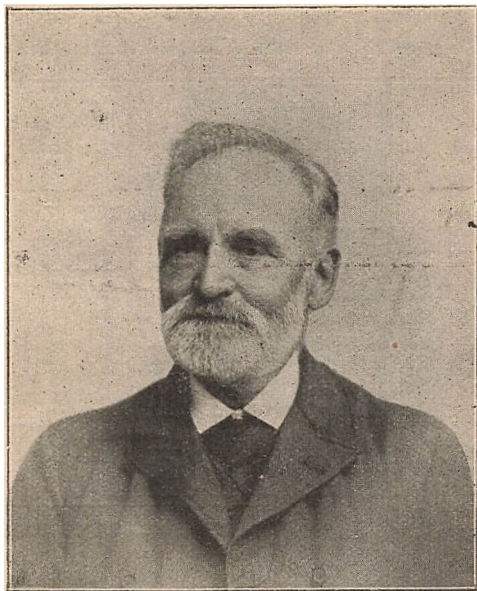
N. S. Kristensen,
Sekretær.

Oversigt over Udgifterne ved Bipestens Bekæmpelse i de forskellige Arbejdskredse i Sommeren 1913.

Arbejdskredse	Vederlag til Tilsynsmænd		Andre Udgifter		Ialt		Betalt af Foreningerne		Betalt af Fællesledelsen	
Nordsjælland	1201	25	199	94	1401	19	101	19	1300	—
Sydsjælland	1033	55	41	93	1075	48	—	—	1075	48
Maribo Amt.....	219	25	22	30	241	55	—	—	241	55
Fyns Stift.....	773	50	26	50	800	—	—	—	800	—
Vejle og Ribe Amter.....	1786	71	67	60	1854	31	360	96	1493	35
Nordjylland.....	536	75	79	75	616	50	—	—	616	50
Aalborg Amt.....	393	25	17	65	410	90	—	—	410	90
Randers Amt.....	440	50	28	06	468	56	—	—	468	56
Ringkøbing Amt.....	1040	—	63	69	1103	69	—	—	1103	69
Aarhus Amt.....	553	25	68	15	621	40	—	—	621	40
Viborg Amt.....	686	25	56	31	742	56	—	—	742	56
Ialt Kr....	8664	26	671	88	9336	14	462	15	8873	99

Oversigt over Arbejdet til Bipestens Bekæmpelse i 1913.

Arbejdskredse	Antal Tilsynsmænd	Arbejdsdage	Antal Bigaarde undersøgte	Antal Bifolk					Desinficerede uddøde Biboiger
				undersøgte	angrebne af Pest	dræbte	behandlede for Pest	efterbehandlede	
Nordsjælland	12	145½	529	2307	289	22	215	199	101
Sydsjælland	14	150	533	2264	253	13	188	191	36
Maribo Amt.....	3	26	115	459	29	2	20	17	14
Fyns Stift.....	12	119½	419	1977	190	37	148	123	55
Vejle og Ribe Amter.....	12	195	725	2676	421	27	371	318	268
Nordjylland.....	4	81	236	910	122	16	98	84	15
Aalborg Amt.....	2	63	221	861	50	10	38	3	10
Randers Amt.....	4	75	239	874	65	8	50	45	49
Ringkøbing Amt.....	7	130	507	1677	322	11	280	231	68
Aarhus Amt.....	4	76	346	1063	76	7	72	72	43
Viborg Amt.....	5	68	425	1163	69	12	50	44	70
Ialt...	79	1129	4295	16331	1889	165	1530	1327	729

N. Jensen.

Lørdag den 27. Juni er pens. Lærer N. Jensen, Badskjær, afgaaet ved Døden af Blodforgiftning, 74 Aar gammel. Med ham har Landet mistet en af sine flittigste Arbejdere. Det var ikke paa et enkelt, men paa mange Omraader, at J. trods sit ofte svage Helbred var en ihærdig Foregangsmand, og ikke alene i sin Egn, men ogsaa langt derudover har J.s Arbejde sat Spor, som længe vil mindes. „T. f. B.“ bragte i December-Nummeret for 1912 en udførlig Biografi af J., hvortil henvises.

J. blev under stor Deltagelse den 3. Juli begravet i Badskjær Kirke. Ud over Eggen vajede Flagene paa halv Stang. I Haven ved Badskjær gamle Skole stod hans blomstersmykkede Kiste, omgivet af Kranse med signerede Baand fra de mange Selskaber og Foreninger, for hvilke han havde været Formand, eller i hvis Bestyrelse han havde siddet. Lærer Sørensen, Estrup, som i flere Aar havde været Hjælper lærer hos J., bragte gamle J. Farvel og Tak for den Hjælp og Støtte, han i mange Aar havde faaet. Alfred Rasmussen, Rygholt, vilde som gammel Elev og Nabo bringe J. sin Tak. Sagfører Secher-Jensen, Sæby, bragte paa de demokratiske Foreningers Vegne J. Tak for hans Arbejde i frisindet Retning. Lærer Jensen, Elling, takkede J. for hans lange og gode Arbejde i Hjørring Amts Bivæverforening og Fjerkræforening, idet han udtalte: J. har udført sit Arbejde saaledes,

at det vil fortsættes, efter at han er borte. Han har opdraget andre til at tage Gerningen op efter ham.

Badskjær Kirke var særdeles nydelig pyntet med Grønt, Blomster og Lys, men kunde ikke rumme det store Følge. Her talte Pastor Nielsen, Volstrup, ud fra Chr. Richardts Digt „Altid frejdig, naar du gaar“ smukt og anerkendende om sin gamle Ven.

Hans mange Venner agter at rejse et smukt Minde paa hans Grav.

Gavnlig Vink.

Vejret (9. Juli) har i de sidst forløbne 14 Dage været tørt med stærk trykkende Varme; først i Gaar kom den længe ventede Landsregn, men paa de stærkt udtærede Marker foreslog den ikke ret meget, dertil varede den for kort. Særlig synes Sjælland og Øst-Jylland at have lidt mest af Tørken. Regnen har vel gavnnet Plantevæksten, men den har langtfra været tilstrækkelig til at raade Bod paa den Skade, som allerede er sket. Biaaret tegner til i næsten alle Egne af Landet at blive langt under middel, og da Jorden endnu er meget tør, er der i Aaret Haab om et sildigt Træk paa Kløver..

Røveri. Saa længe Trækket er godt, kan man behandle Bierne uden at ængstes for at fremkalde Røveri ved langvarig Behandling af flere Stader. Er Trækket sluttet, bør man derimod være meget varsom i denne Henseende; thi i den varme Aarstid er Røveri langt farligere end i den kolde. Dog skal vi gøre opmærksom paa, at et godt Røgapparat, der kan udsende hele Skyer af Røg (f. Eks. en god Røgblæser) lige saavel som Oversprøjtning med Vand, naar det anvendes i Tide mod Røveren, der nærmer sig det aabne Stade, er i Stand til at hindre Røveriet i høj Grad. Mærker man imidlertid, at Røveren ogsaa begynder at angribe Stadets Indgang, da bør man helst slutte Stadets Behandling for den Dag og ikke fortsætte den før sent paa Eftermiddagen paa den følgende Dag. Udslyngede Tavler bør under saadanne Forhold ikke indhænges paany før ved Solnedgang.

Udslyngning af Honningen kan foretages, saa snart Tavlerne er helt forseglede. De udtagne Tavler erstattes med ældre Bygning eller med udslyngede Tavler. Men naar Trækket aftager, kan man dog ved enhver Udtagning af Honningtavler indskrænke Pladsen noget ved at give færre Tavler i Stedet. I mange Sommertrækegne vil dog Trækket med godt Vejr kunne holde sig endnu 1—2 Uger. Den udslyngede Honning bør anbringes i en større Beholder; efter at have henstaaet et Par Døgn skummes den omhyggeligt, derefter røres den igennem hver Dag, indtil den begynder at vise Tegn til at krystallisere; saa er det den rette Tid til at fylde den paa Glas. Ved Paafyldningen af Glassene bør man undgaa, at Honningen

løber ned ad Glassets Sider, da der saa vil blive Luftblærer i Honningen. Dette Arbejde udføres lettest og bedst, naar man benytter en Spand med Aftapningshane. Honningen bør opbevares paa et tørt Sted.

Sværme er der i næsten alle Egne kun falden faa af. Smaa Sværme (1 à 3 Pd.), der kommer sent, bør, hvis man ønsker Vinterstader af dem, gives 1 à 2 Tavler, som er godt belagt med Yngel, der er lige ved at løbe ud af Cellerne. En saadan Tavle af de anbefalede Maal indeholder 4 à 6000 unge Bier; to saadanne Tavler vil i Løbet af faa Dage have fordoblet Antallet af Bierne, og de stærke Folk vil paa denne Tid uden Skade kunne afgive en saadan Tavle. De smaa Sværme kan ogsaa anvendes til at forny Dronningen med i andre Familier, hvis Dronning man Dagen inden Foreningen fjerner. Sværmen indsættes da bag den ældre Familie, adskilt derfra ved et bitæt Gitter, der kan fjernes den følgende Dags Aften.

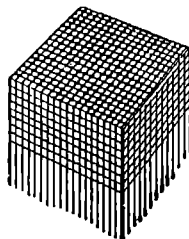
Dronningindførelse. Da det ikke kan betale sig at indvintre et Sted med en slet Dronning, fjernes den af Stedet, og i Stedet for indføres en god Dronning, som enten haves gaaende som Reservedronning paa et Par Tavler i et Smaastade, eller som faas ved Køb. Af de mange Metoder, vi har anvendt ved Dronningindførelse, synes vi bedst om følgende:

1. **Roots Metode.** Naar Dronningen er i et Forsendelsesbur, fjernes Dækket over Foderet. Det Foder, der er i Foderrummet, trykkes ind imod Bierne, og Foderaabningen fyldes helt med Forsendelsesfoder (stødt Kandis eller Melis, iblandet Honning, som er æltet til en fast Dejg). Derover lægges et lille Stykke af en Kunsttavle, hvori der med en Tændstik er stukket en 6 à 8 Huller for at give Bierne Adgang til Foderet. Derefter anbringes Buret oven paa Yngelrammerne, saaledes at Foderrummet er lige over en Tavlegade. Bierne i Stedet fjerner Foderet i Løbet af et Par Dage, og Dronningen gaar ned i Stedet.

2. **Doolittles Metode.** Er Dronningen i en Forsendelseskasse, som indeholder 1 eller 2 smaa Rammer, saa udtager vi Rammerne af Kassen indenfor et Vindue i Stuen og børster Dronningen med sine Ledsagere ned paa en Tavle, der er fyldt $\frac{1}{3}$ med Forraad, og som egner sig til at anbringes

des Ledsagere og trykkes derpaa ind i Tavlen paa et Sted, hvor der kommer en Del Celler med Honning ind i Buret. Stadets Bier fjerner Cellerne paa enkelte Steder, hvor Buret er knuget ned i Honningen, og naar der 48 Timer efter ses til Stedet, er alt i Orden. Foreningen er sket. Er Dronningen i et Smaastade, fanges den med en Cellebeskytter og anbringes tillige med nogle Bier i Buret.

Et saadant Bur laves af Jærnvæv med 12—18 Traade pr. løbende Tomme. Af et Stykke Traadvæv, som er 8" langt og 6" bredt, udklippes et firkantet Stykke, som er 1 Kv-Tm., af hver af de 4 Hjørner, og derefter ombøjede Kanterne over et skarpkantet Bræt af passende Størrelse; af hver af de ombøjede Kanter udtrækkes nogle af de yderste Traade; Buret er saa færdigt; det er

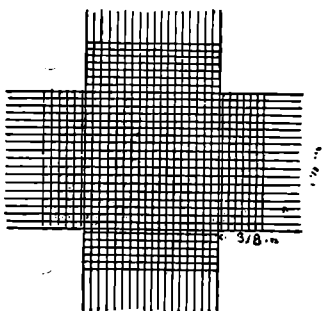
Indførelsesbur.

6" langt, 4" bredt og 1" dybt. Er man bange for, at Buret skal falde af Tavlen ved Nedsætningen i Huset, kan der anbringes en Staaltraad til at fastholde det.

3. **Simmins Sulte-Metode.** Dronningen indføres sent om Aftenen ved Lygtelys; i mindst $\frac{1}{2}$ Time forinden maa den være ganske alene og uden Føde; man lader den løbe frit ned mellem 2 Tavlebærere i Stedet, som skal modtage den. Man kan f. Eks. bære Dronningen indespærret i en tom Tændstikæske eller i en Cellebeskytter i en Lomme i den halve Time, der gaar forud for Indførelsen.

Efter Hovedtrækkets Slutning bør Dronningindførelse saavel som alle andre Arbejder ved Bierne udføres lige inden Solnedgang.

Vinterforraad. I de Egne, der savner Eftertræk, bør man allerede ved Honninghøsten tænke paa at bevare et tilstrækkeligt Antal forseglede Tavler i Staderne til Vinterforraad, idet man bør huske paa, at mindst $\frac{1}{3}$ af hver Families Vinterforraad (yderst og øverst) bør bestaa af Honning. Resten kan gives som Kandissirup paa et senere Tidspunkt.

Traadvæv til Buret.

i Midten af Stadets Vinterleje. Et Bur af Jærntvist anbringes over Dronningen og hen-

Fra Kredsene.

Han Herreds B.F. afholdt den 20. Juni Udstilling i Fjerritslev sammen med Landboforeningens Dyrskue. Følgende tilkendtes Præmie:

Krystalliseret Honning.

1. Pr.: N. Møller Holm, Dronningholm. J. Kristian Andreassen, Manstrup. J. C. Andersen, Skræm. N. A. Andersen, Man-

strup. K. Haastrup, Rejstrup. Kristine Christensen, Fjerritslev. P. Brix, Klim.

2. Pr.: N. M. Jensen, V. Ullerup. A. K. Nielsen, Klim. P. Haastrup, Rejstrup. E. Christensen, Bjerregaard. O. Helligsen, Øland. J. P. Torups Enke, V. Svenstrup.

Voks i Blok.

1. Pr.: J. K. Andreasen, Manstrup. A. K. Nielsen, Klim.

2. Pr.: Th. Attrup, Manstrup. J. C. Andersen, Skræm.

3. Pr.: Marie Asp, Bejstrup. Lærer Marthinussen, Telling.

Honningkager.

1. Pr.: Kr. Andreasens Hustru, Starkær. Kristine Christensen, Fjerritslev.

2. Pr.: Andreas Niensens Hustru, Øslev.

Mjød.

1. Pr.: Ane Marie Søndergaard, V. Ullerup.

2. Pr.: A. K. Nielsen, Klim.

3. Pr.: Kirstine Christensen, Fjerritslev. K. Haastrup, Rejstrup.

Syltetøj.

1. Pr.: Kirstine Tidemand, Tørslev. Kristine Christensen, Fjerritslev.

2. Pr.: Marie Asp, Rejstrup.

Kunstavler.

1. Pr.: Fabrikant Vorbeck, Holstebro.

2. Pr.: J. Henriksen, Nykøbing Jyll. Lærer Marthinussen, Telling.

Biboliger.

2. Pr.: Fabrikant O. Rasmussen, Roskilde.

Redskaber.

2. Pr.: E. Christensen, Bjerregaard.

Han Herredernes B.F. afholdt i Dagene 17.—18. og 22.—23. Juni et Bipestkursus ved Bonderup St. og Omegn med Biavlslærer C. Back, Stenum, som Leder. Der var desværre megen Pest, og de 8 Biavlere, som deltog i Undervisningen, havde god Lejlighed til at blive kendt med Pesten paa dens forskellige Udviklingstrin og med Helbredelsen af de syge Familier, Behandling af Vokset m. m. Deltagerne var meget tilfredse med B.s gode og fyldige Undervisning. N. P. Christensen.

Hads Herreds B.F. afholdt i Dagene 21.—24. Maj Biavlskursus under Ledelse af Lærer Rosenkjær, Fruens Bøge, og jeg tror at kunne sige, at det i alle Maader var et godt og belærende Kursus. Skade, at der kun var mødt en Snes Medlemmer; men de, der mødte, fulgte Foredragene og Undervisningen med stor Interesse.

N. Simonsen.

Ringgive-Give-Thyregod B.F. afholdt ved Jubilæumsskulet den 20. Juni Udstilling i Højskolens Sal i Give sammen med Havebrugs- og Planteavlsudstillingen. Udstillingskomitéen for Biavl bestod af K. Kristensen, Stilbjerg; A. Kr. Madsen, Ramskov; H. Kr. Jakobsen, Give; Murer Chr. Bang, Langelund. Følgende blev tilkendt Præmie paa Biavlsudstillingen:

Honning.

1. Pr.: H. I. Rammer, Uhe; Kr. Kristensen, Stilbjerg; Johannes Kristensen, Hedegaard.

2. Pr.: Poul Johansen, Bauensgaard; A. Kristensen, Brejnehoved.

Voks.

1. Pr.: Skomager Nielsen, Grønbjerg; Fru Anna Bang, Langelund.

2. Pr.: A. Kr. Madsen, Ramskov; Murer Chr. Bang, Langelund

Mjød.

1. Pr.: H. E. Nielsen, Give; Fru Anna Bang, Langelund.

Biboliger.

1. Pr.: O. Rasmussen, Roskilde; J. Vedsø, Driftebrohus, Køge; J. V. Boesen, Vejle. Præmie udbetaltes ikke, kun Diplom.

Dommere var: Snedker J. V. Boesen, Vejle; Skrædder P. Hansen, Mejsling.

Chr. Bang.

Grenaa og Omegns B.F. Ved Dyrskuet i Grenaa den 20. Juni blev følgende tilkendt Præmie for Biavl:

For Honning.

1. Pr.: Kr. Axel Mortensen, Gjerrild.

2. Pr.: R. Adamsen, Ulstrup. Th. Marnike, Lyngby. Jens Sørensen, Kni.

For Voks.

1. Pr.: Kr. Axel Mortensen, Gjerrild.

2. Pr.: R. Adamsen, Ulstrup.

Ved Biavlsudstillingen i Randers d. 25. og 26. Juni uddeltes følgende Præmier:

Honning.

1. Pr., 10 Kr.: Maler Hansen, Fjellerup (udbet. ikke); Skomager M. Jensen, Haslund; J. Laursen, Bjerregrav; K. Munk, Østervang.

2. Pr., 7 Kr.: A. Christensen, Asferg; J. C. Jensen, Sønderbæk; Maler Hansen, Fjellerup (udbet. ikke).

3. Pr., 4 Kr.: J. Laursen, Bjerregrav (udbet. ikke).

Voks.

1. Pr., 9 Kr.: Maler Hansen, Fjellerup (udbet. ikke); Skomager Jensen, Haslund; R. Krogsgaard, Aistrup (udbet. ikke).

2. Pr., 6 Kr.: K. Munk, Østervang; A. Christensen, Asferg.

3. Pr., 3 Kr.: J. Laursen, Bjerregrav; R. Krogsgaard, Aistrup (udbet. ikke).

Bihuse.

2. Pr., 6 Kr.: Karetmager Skov, Ølst. Endvidere tilkendtes A. Christensen, Asferg, 3 Kr. i Ekstrapræmie for at have udstillet mest Honning.

Udstillingen var lidt mindre end sædvanlig, nærmest paa Grund af Udstillingen sammen med Ungskuet i Juli. De lokale Blade skriver, at Biavlsudstillingen var en pæn lille Udstilling. K.

Han Herredernes B.F. afholdt Kursus i Dagene 24.—27. Juni; man samledes ved Bonderup St. og sluttede i Skræm Skole. Kursuset lededes af Biavlslærer C. Back, Stenum. Deltagerne bringer ham Tak for hans udmærkede Undervisning og praktiske Behandling af Bierne, som vi kan drage god Nytte af.

Hjørring Amts B.F. afholdt i Dagene 29. Juni—2. Juli et Kursus i Kvissel og mindede under dette om den afdøde

Formands store Arbejde for Foreningen. Der var op imod en Snes Deltagere, der med Interesse fulgte Biavls lærer Chr. Bachs Undervisning. Kursuset afholdtes mest paa Højskolen, men herfra foretoges jævnlig Udflugter til nærliggende Bigaarde, for at praktisk Paavisning af Teoriene kunde finde Sted. I to Bigaarde i Aasted Sogn fandtes Bipest; man havde hidtil ment, at denne Sygdom ikke fandtes her paa Egnen. Der var almindelig Tilfredshed med Kursuset, som antagelig vil bidrage til forøget og forbedret Biavl paa Egnen.

Skern og Omegns B.F. lod afholde Kursus i Biavl i Videbæk fra 4. til 8. Juni. Kursuset begyndte paa Afholdshjemmet, hvor Formanden bød saavel Deltagerne som Biavls læreren velkommen og fremdrog, hvilken Betydning et saadant Kursus har for Biavl: at hvis den skal blive lønnende og glæderig, da maa der Kendskab til, og den faar man billigst ved saadanne Kursus. Naar man saa tillige har en saa dygtig Mand til Leder, som Grønning viser sig at være, og det trods sin høje Alder (over 70), da følger man Kursuset med Interesse, og bag efter, naar man skal til at arbejde med sine egne Bier, opdager man ogsaa Udbyttet af at have været med.

Tilslutningen var god. Den første Dag var mødt 12 Deltagere, men eftersom Dagen gik, kom flere og flere til, saa at der den sidste Dag var over 20, et godt Evis paa Lederens Dygtighed, men ogsaa paa, at der er stor Interesse hos Biavlerne der paa Stedet. Flere nye Medlemmer blev optaget i Foreningen.

Bare vi nu maa faa en god Sommer for Eierne, saa der kan blive megen Honning i Staderne, det højner jo Interessen betydelig.
N. Chr. Nielsen.

Et og Andet.

Viborg, 30. Juni.

Her er koldt om Natten og Blæst om Dagen. Bierne har endnu ingen Honning samlet. Der er endnu kun faldet faa Sværme.
Chr. Kjær.

Hobro, den 3. Juli.

Bierne her paa Egnen har udviklet sig godt, og Staderne er stærkt fyldt med Bier; men paa Grund af Tørken er det ikke meget sandsynligt, at der vil blive noget ud af Honninghøsten i Aar, da Bierne har alt for langt til Eftertræk. Sværme er der ikke faldet mange af; dog har en stedlig Biavler et Stade, der har givet 8 Sværme; det er jo rigtignok de 7 for mange.
A. Pedersen.

Aistrup, Hadsund, 3. Juli.

af den langvarige Tørke. Nødfodring er Alle Blomster er visnede her paa Grund flere Steder nødvendig. Hvor det forsømmes — og det bliver forsømt i nogle Tilfælde —, vil Stadeantallet gaa ned, inden der skal foretages Tælling af Bifamilierne.
R. Krogsgaard.

Vejstrup, d. 5. Juli.

Endnu slet ikke noget forseglede i Magasinerne. Da det er meget tørt, bliver Aaret vist et slet Honningaar. A. Nielsen.

Hillerød, 1. Juli.

Jorden er meget tør; vi har ingen Regn faaet i lang Tid, og der er endnu ingen Honning i Magasinerne. P. Hansen.

„Solhøj“, Kidserup, Holbæk 2. Juli.

Det bliver vist smaat med Honningen i Aar. Jorden er for tør. R. Larsen.

Brevkasse.

Holdere af „T. f. B.“ og det deraf følgende Stemmetail i DBF.s enkelte Kredse efter Optælling den 10. Juli 1914: 1 a. Gl. Københavns Amts BF. 222 (3 Delegerede). 1 b. Gl. Roskilde Amt 164 (3 D.). 1 c. Ramsø-Tune Herred 72 (2 D.). 2 a. Frederiksberg Amt 270 (3 D.). 2 b. Slangereup og Omegn 30 (1 D.). 2 c. Horns Herred 51 (2 D.). 3 a. Holbæk Amt 423 (3 D.). 3 b. Samsø 37 (1 D.). 4 a. Sorø Amt 165 (3 D.). 4 b. Alsted m. fl. Herreder 71 (2 D.). 4 c. Midtsjælland 35 (1 D.). 5 a. Sydsjælland 231 (3 D.). 5 b. Storehedinge 64 (2 D.). 5 c. Baarsø Herred 40 (1 D.). 5 d. Møns Herred 81 (2 D.). 5 e. Vallø og Omegn 106 (3 D.). 5 f. Glumsø 33 (1 D.). 5 g. Faxe 44 (1 D.). 6. Bornholm 106 (3 D.). 7 a. Fynske Bivener 64 (2 D.). 7 b. Fynske BF. 40 (1 D.). 7 c. Skovby Herred 99 (2 D.). 7 d. Assens Amt 63 (2 D.). 7 e. Vends Herred 72 (2 D.). 7 f. Wøddelsborg Birk 51 (2 D.). 8. Svendborg Amt 360 (3 D.). 9. Maribo Amt 403 (3 D.). 10. Aalborg Amt 320 (3 D.). 11 a. Hjørring Amt 105 (3 D.). 11 b. Hvetbo Herred 55 (2 D.). 11 c. Lendum 76 (2 D.). 11 d. Østvendssyssel 26 (1 D.). 12 a. Morsø 56 (2 D.). 12 b. Nordthy 52 (2 D.). 12 c. Sydthy 65 (2 D.). 12 d. Han Herred 50 (2 D.). 13 a. Braarup 20. 13 b. Kjellerup 11. 13 d. Salling Herred 83 (2 D.). 13 e. Rinds Herred 67 (2 D.). 13 f. Vorning-Vinge 15. 13 g. Viborg 84 (2 D.). 13 i. Ø. Ørum 24. 13 j. Lysgaard Herred 11. 13 l. Ulstrup og Omegn 18. 14 a. Aarhus og Omegn 50 (2 D.). 14 b. Silkeborg 43 (1 D.). 14 c. Hundslund 14. 14 d. Hads Herred 53 (2 D.). 14 e. Horsens og Omegn 139 (3 D.). 14 f. Skanderborg og Omegn 65 (2 D.). 14 g. Vrads Herred 21. 14 h. Gjern Herred 11. 14 i. Kaløvig 17. 14 j. Tørring 11. 15 a. Randers Amt 390 (3 D.). 15 k. Rougsø Herred 19. 15 l. Nimtofte 17. 15 m. Mols og Omegn 26 (1 D.). 15 n. Mørke og Omegn 20. 16 a. Ribe Amt 502 (3 D.). 16 b. Anst m. fl. Herreder 62 (2 D.). 16 c. Vamdrup 12. 17 a. Lemvig 124 (3 D.). 17 b. Nr. Bork 175 (3 D.). 17 c. Tim 38 (1 D.). 17 f. Skern 72 (2 D.). 17 g. Holstebro 101 (3 D.). 17 i. Ulfborg 28 (1 D.). 17 j. Vemb 25 (1 D.). 17 k. Timring 18. 17 l. Herning 32 (1 D.). 17 m. Nr. Omme 15. 18 a. Vejle Amt 207 (3 D.). 18 b. Brande 13. 18 c. Elbo m. fl. Herreder 57 (2 D.). 18 d. Kolding 109 (3 D.). 18 e. S. Omme 51 (2 D.). 18 f. Jerlev

m. fl. Herreder 49 (1 D.). 18 g. Nørvangs Herred 14. 19 a. Nordslesvigs BF. 278 (3 D.). 19 b. Als n. Herred 70 (2 D.). 19 c. Den alsiske BF. 24. 19 d. Hellevad 10. 19 e. Bylderup 10.

Som det vil ses af denne Optælling, er der et stort Antal Foreninger, som kun mangler ganske faa Stemmer for at kunne sende en Delegeret eller en Delegeret mere end her anført. Naar de manglende Stemmer indtegnes hos Redaktøren inden den 1. August, vil de kunne medregnes ved det forestaaende Centralmøde.

I Henhold til foranstaaende kan der til Centralmødet i Slagelse den 1. August møde 132 Delegerede. I 1913 mødte der af 121 Delegerede kun 71.

Valgbreve. De Delegerede mindes om at medbringe Valgbrev til Centralmødet. Et saadant Valgbrev udstedes af Kredsformanden (ogsaa naar denne selv er valgt til Delegeret) og skal indeholde Oplysning om, naar og hvor og for hvilken Forening og for hvilket Tidrum vedkommende er valgt til Delegeret.

DBF.s Lovudvalg holdt Møde i Slagelse den 8. ds. Lovforslaget er nu saa vidt fremme, at det forventes, at et Aftryk deraf kan tilsendes Foreningsformændene til Uddeling til de Delegerede nogle Dage forud for Centralmødet.

Foreningsmeddelelser.

Skovby Herreds BF. Biavlsmøde afholdes Torsdag den 23. Juli Kl. 3 Eftmd. hos L. Olsen, Kosterlev, hvor Redaktør N. S. Kristensen og Biavslærer Aug. Petersen vil komme til Stede som Talere. Alle, som har Interesse for Biavl, indbydes.

Hjørring Amts BF. afholder Udstilling i Hjørring Fredag den 31. Juli og Lørdag den 1. August sammen med Hoveddyrskuet i Hjørring. Der uddeles 100 Kr. i Præmier. Udstillingsgenstande anmeldes 8 Dage forud til Tømrer S. Sørensen, Hjørring, og Anmeldelserne maa være ledsaget af Statede penge, 25 Øre pr. Udstillingsnummer. Udstillingsgenstande maa være fragtfrit i Hjørring eller leveret i Teltet paa Udstillingspladsen senest Fredag den 31. Juli Kl. 9 Morgen.

Bestyrelsen bedes i Anledning af Formandens Død møde til Bestyrelsesmøde i Udstillingsteltet paa Dyrskuepladsen Fredag den 31. Juli Kl. 10 Formd. J. P. Jensen, Elling.

Østvendssyssel BF. afholder et 4 Dages Biavlskursus paa følgende Steder: Tirsdag d. 21. Juli hos Elektriker Larsen, Dronninglund. Onsdag d. 22. hos Murer Kirkegaard, Agersted. Torsdag d. 23. hos Lærer Nielsen, Dybvad, og Fredag d. 24. hos Anton Pedersen, Ørtoft. Kursuset begynder alle Dagene pr. Kl. 2 $\frac{1}{2}$ Eftmd. Foruden de indtegnede indbydes alle, ogsaa udenfor Foreningen staaende Biavlere til at deltage i disse Møder. C. Thomsen.

Aalborg Amts BF. afholder Udstilling af Produkter og Redskaber d. 24. og 25. ds. ved Hoveddyrskuet i Aalborg. Genstandene sendes eller leveres paa Pladsen ved

Dyrskuet, Aalborg, saaledes at de kan være emballeret under Adr.: Biavlsudstillingen, paa Udstillingen inden Kl. 8 Fredag Morgen. Anmeldelsesskemaer faas hos Kredsformændene og indsendes til Biavlslærer J. C. C. Bech, P. Barkesgade 32, Aalborg, inden d. 23. Juli. Genstandene maa ikke være mærkede med Navn, men Emballagen skal være tydelig mærket. Komiteén sender paa Anmodning Varerne retur mod Erlæggelse af Fragt. Udstillingen aabnes Fredag Kl. 3 og slutter Lørdag Kl. 4 $\frac{1}{2}$. Lørdag Kl. ca. 12 uddeles Præmierne for Bigaarde og Produkter. Alle Medlemmer har Udstillingsret og faar Diplom, men kun Tidsskriftholderen, der er indmeldt inden 1. Maj, faar Præmien udbetalt. Der tages Hensyn til smuk og ensartet Emballering. Joh. Jensen.

Lemvig og Omegns BF. afholder ekstraordinær Generalforsamling paa Lemvig Højskolehjem Lørdag den 25. Juli Kl. 3 Eftmd. for at bestemme Honningprisen for i Aar. K. J. Borum.

Hobro og Omegns BF. afholder Møde Søndag den 19. Juli Kl. 2 Eftmd. hos undertegnede. Til Stede kommer Biavlslærer J. C. C. Bech, Aalborg. Alle, der interesserer sig for Biavl, er velkommen. Nye Medlemmer optages.

Gartner A. Pedersen, Hobro.

Svendborg og Omegns BF. afholder Møde Søndag den 26. Juli Kl. 2 Eftmd. hos Dronningavler A. Nielsen, Vejstrup, og Søndag den 9. August Kl. 2 Eftmd. hos Sognefoged Jespersen, Guldbjerg. Saa-vel Medlemmer som Ikke-Medlemmer indbydes. Vilh. Lund.

Vejle Amts BF. lader afholde Biavlskursus følgende Steder under Ledelse af Biavlslærer Grønning, Vejrup.

I Give 16., 17., 18. og 19. Juli. Indmeldelse hos Gaardejer H. E. Hansen, Give. I Vejle og Hover 20., 21., 22. og 23. Juli. Indmeldelse hos Landinspektør Jensen, Vejle, og Fru Marie Andersen, Hoppallehus, Vejle. A. M. Jensen.

Langlands BF.s Sommerflugt foregaar 25. Juli (se T. f. B. Nr. 10). Dronningavler A. Nielsen vil holde Foredrag om Dronningavl. Dampskibsbilletter à 1,10 faas hos undertegnede. P. H. Pedersen.

Foreningsm. fortsættes paa Omslagets 3. Side.

Indhold af dette Nummer :

Afskrælningshøveln »Fix«	158
Biavl i Palæstina	152
Betingelsen for at drive Biavl	154
Brevkasse	163
Centralmøde	157
Desinfektion ved Bipest	149
Dronningavl uden dronningløse Familier	151
Et og Andet	163
Fra Kredsen	161
Foreningsmeddelelser	164
Gavnlig Vink	160
Regnskab	159
Sværmning og Sværmenes Indfangning	155
Salgsforeningen „De samv. danske Biavlere“	158
N. Jensen	160

Bladet udgaar den 15. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. de 6 Sommermaaneder.

Nr. 12.

1. August 1914.

48. Aarg.

Hvilke Fordringer bør Biavleren stille til et godt forarbejdet Bihus?

I Fabrikant J. Vedsøs Artikel med ovenstaaende Overskrift i Heftet for 1. Juli findes en Sætning, som jeg tillader mig at anholde; der staar nemlig: „Flyvehullet bør være i en af Gavlenderne.“ Efter min og fleres Erfaring mener jeg, at det er fordelagtigst, at Flyvehullet er paa Stadets Side, fordi naar Familien er saa vidt udviklet, at Gitrene skal anbringes i Stedet, saa har vi allerede faaet Sommeryngellejet anbragt i den ene Ende af Huset; saa sættes det lodrette Gitter bag den 8. Tavle i Yngellejet, det vandrette Gitter anbringes over Yngelen, et 8-Helrammersmagasin anbringes derover, og de øverskydende 2—3—4 Yngeltavler anbringes i Magasinet tillige med 1 Kunsttavle og nogle udbyggede Tavler, saa der bliver 6 à 7 Rammer i en 8 Rammers Magasinkasse. Tallet retter sig efter, om der er faa eller mange Yngelrammer, da disse skal staa sluttet, til Yngelen er løben ud. Op til det lodrette Gitter sættes saa en Ramme med Leder og udenfor denne en udbygget Tavle. Her kan saa gives Plads, efterhaanden som Fa-

milien udvikler sig. Der er dem, der vil hævde, at 8 Lavnormalrammer til Yngel er for lidt. Men naar Bierne i et saaledes behandlet Stade kan besætte 30 til 40 Helrammer, saa mener jeg at have tilstrækkeligt med Bier, saa er det Vejret og Vegetationen, der maa om Resten, og deraf vil det afhænge, om Udbyttet bliver stort eller lille.

Naar Familien har udviklet sig godt, saa er der lige saa stærk Færdsel og undertiden mere i den Side af Flyvehullet, som fører bag Gitret, end der er ind til Yngellejet, og den Masse af Bier skal ikke passere Gitret. De hæmmes og slides ikke af Gitret. At dette er en stor Fordel, maa enhver kunne indse. Jeg vil tillade mig at illustrere det ved, at f. Eks. en stor Bunke Favnebrænde skal flyttes til en anden Plads, lad os sige af 100 Mand; men de skal passere en Aabning, hvorigenem en Mand lige kan klemme sig; tænk, hvilken Tid vil det ikke tage at flytte det Brænde i Modsætning til, naar Aabningen var 8—10 Alen bred? Vi har de mange Arbejdere (Bierne); hvorfor saa gøre det besværligt og tidsspildende for dem, naar det kan undgaas ved at have Flyvehullet paa Siden af Stadet?

Her er nærmest tænkt paa Lavnormalstadet, men det kan lige saa godt

praktiseres i de andre Stader, undtagen med at flytte Yngelen op i Magasinet. Og tænk saa: at tømme et saadant Magasin med 6 à 7 Tavler, der giver 30 à 40 Pd. Honning, i Stedet for den Mængde Smaarammer, der skal til for at give 30 à 40 Pd. Honning. Ud over dette kan jeg i det væsentligste tiltræde Hr. V.s Betragtninger.

Af Kr. Pedersen, Tved.

Fodring i Udbigaarde.

Af P. Hansen, Espe.

Der vil for den samme Biavler let blive nogen Forskel paa det Arbejde, der udføres i Hjemmebigaarden og i en Udbigaard. Selv om man hjemme gaar til Arbejdet med en bestemt Plan om, hvad der skal udføres den Dag, saa kan man undertiden gøre en Opdagelse, der leder Interessen i en anden Retning, saa man giver sig til at udføre Ting, der ikke var beregnet, og lader noget af det, der ellers var paa Programmet, vente til en anden Gang. Ja, de fleste, og blandt dem mange af vore dygtigste Biavlere, kan vel vanskeligt drage et bestemt Skel mellem det, de udfører for Nytte, og det, de udfører for deres Fornøjelse. Noget andet er det, naar man kommer i en Udbigaard; der skal alle Familierne først have en Omgang, saa de kan klare sig til næste Besøg, inden der kan blive Tid til at tænke paa andet. Derfor vil jeg ikke sige, at man ikke kan gøre interessante lagttagelser i en Udbigaard; men dette, at hver Gang man ser til Bierne, maa det noteres paa Udgiftssiden, gør, at man ogsaa maa sørge for at faa noget paa Indtægtssiden, hvilket medfører, at Arbejdet bliver mere forretningsmæssigt.

Man nødes ogsaa til altid at søge de mest besparende Arbejdsmaader og Redskaber. Som nu disse mange mere eller mindre sindrigt udtænkte Foderapparater, man ser paa Udstillingerne, dem er der slet ingen Brug for i en Udbigaard. Den Fodrer, man kan bruge der, maa være saa stor, at den ved at fyldes 2—3 Gange kan give en Familie hele sit Vinterforraad. Og da Familierne skal fodres alle paa en Gang — man kan jo ikke som hjemme

give et Stade en Dag og et andet en anden —, saa skal Foderapparaterne ogsaa helst være billige. Efter at have prøvet flere forskellige Slags, er jeg kommen til at synes bedst om Trækasser, der er tættest i Hjørnerne med smeltet Voks; de er baade billige og nemme at fylde; den eneste Mangel ved dem er, at de undertiden er utætte, naar der fodres anden Gang, paa Grund af den stærke Varme, der udvikles ved Fodringen. Jeg arbejder i denne Tid paa at lave mig nogle tilsvarende Kasser af Cement, men jeg er ikke saa langt fremme med det, at jeg tør udtale mig derom. Naar jeg har ordnet Biernes Vinterleje, lægger jeg en Pind under Glasdøren, saaledes at Bierne kan passere der, og stiller saa Foderkassen ind bagved og hælder den fuld af Sukkerfoder, omtrent som naar man fodrer en Gris. Der maa jo saa lægges noget ovenpaa til at bære Bierne; jeg bruger helst Tavlestumper, men der er jo ellers meget andet, der kan benyttes. Og det er for det meste hurtigere at lægge nogle tykke Pinde til at sætte Kassen paa end at drive Bierne ind, før den anbringes; Nyttens er den samme.

Det letter ogsaa Arbejdet i en Udbigaard meget at opløse Sukkeret i koldt Vand. Man maa saa helst have rigelig af Beholdere til at opløse i; men det kan godt være tarvelige Ting, gamle, rustne Honningspande, kasserede Mælkespande o. lign., bare de er tætte. De fyldes helt med Sukker, og der kommes lidt Vand paa; rystes der saa lidt med Spanden, vil Sukkeret snart synke sammen, saaledes at der kan fyldes mere paa, og saa igen Vand, dog ikke saa meget, at det staar helt over Sukkeret. Efter et Par Dages Forløb vil det meste af Sukkeret være opløst, og der kan begyndes forfra igen. Ved at røre i det og hælde det fra en Beholder til en anden kan man ogsaa fremskynde Opløsningen saa meget, at det kan bruges samme Dag, det er blandet; men det er jo det nemmeste, naar man, samtidig med at der fodres, kan blande til næste Gang. Hvem der ikke selv har prøvet det, kan næsten ikke tænke sig, hvor hurtigt og nemt man paa denne Maade kan faa Bierne til at omsætte et stort Kvantum Sukker.

Da Sukkermassen i Spandene aldrig bliver helt opløst, er det jo ikke saa nemt at beregne noget bestemt Forhold i Blandingen, og derfor har jeg anskaffet mig en Flydemaaler til at undersøge det med. Men jeg bruger den meget sjældent; jeg er efterhaanden kommen til den Anskuelse, at naar blot Bierne faar rigeligt Forraad og faar det i god Tid, saa skal de nok ordne det, som det skal være, selv om der har været betydelig Forskel paa det Materiale, de har faaet at arbejde med. Og det betaler sig at give Bierne saa meget Sukker om Efteraaret, at man ikke blot er paa den sikre Side med Overvintringen, men ogsaa har lidt til at opmuntre med næste Foraar; andet Drivfoder kan heller ikke godt anvendes i en Udbigaard.

Vandrebiavl i stor Stil.

A. I. Root & Co. har sit Etablissement for Fabrikation af Biavlsmateriel, for Dronningavl og for Produktion af Honning i Medina i Staten Ohio. Denne Stat hører til de nordligere Stater i Unionen og har en baade langvarig og til sine Tider meget kold Vinter. Kælderovervintring er der temmelig almindelig, og Bierne begynder i Reglen det nye Aars Arbejde omtrent paa samme Tid, som de gør det i Danmark. Men i sit udstrakte Territorium har den nordamerikanske Union ogsaa sydligere beliggende Stater; Stater, hvis Klima nærmer sig til Tropernes, uden nogen egentlig Vinter og uden Frost, Egne, hvor Bierne kan flyve til alle Aarets Tider og samle Honning paa en Tid, da Bierne i de nordligere Stater endnu befinder sig i deres Vinterkvarter.

Dette Forhold har den driftige Hovedleder af A. I. Root Co.s Etablissement, E. Root, benyttet sig af til at gøre et Forsøg paa at indrette en Vandrebiavl i stor Maalestok, et beundringsværdigt Udslag af amerikansk Foretagelsesaaend og Energi. Hvad han har villet opnaa er at formere, at avle Dronninger, at faa Tavler udbyggede og at høste Honning i Syden paa en Tid, da Bierne i Ohio intet kan udrette. I Løbet af Maj skulde saa alle

de til Syden sendte Familier og alle de der dannede Aflæggere komme tilbage til deres Hjem i Ohio, saa tidligt, at de kunde udnytte hele Sommerens og Efteraarets Honningtræk der. Paa denne Maade vilde han altsaa skaffe sine Bier, hvad man kunde kalde en dobbelt Sommer til at arbejde i, og det er klart, at hvis Forsøget lykkedes, vilde Indtægterne af Bierne i høj Grad forøges.

De første Resultater foreligger nu, og de er egnede til at vise, hvilke størrelser Muligheder Amerika frembyder for en høj opdeven og lønnende Biavl.

Til midlertidigt nyt Hjem for de Bifamilier, som skulde udføre Vandringen til Syden, valgte E. Root Florida, den sydøstligste af de forenede Stater. Allerede Rejsen derned pr. Jernbane var et stort og vanskeligt Foretagende. Den løb dog heldigt af, hvad der efter Roots Mening hovedsagelig skyldes den af hamtagne Forsigtighedsregel, at han lod en Mand følge med, som sørgede for, at Bierne stadig fik Vand i rigelig Mængde under Rejsen i det varme Klima. 275 Familier kunde efter Ankomsten til Florida opstilles paa den lejede Plads.

En særdeles øvet og dygtig Biavler, I. E. Marchant, havde Opsigt med Floridabigaarden. Han beretter, at Aaret har været et af de for Biavlens uheldigste i Florida i Mands Minde. Kølgt og ugunstigt Vejr hindrede længe Bienes Arbejde, og da Varmen tilsidst kom, blev Vejret saa overordentlig varmt og tørt, at den vigtigste Honningplantes Blomstringstid blev forkortet til Halvparten af, hvad den plejer at være. Dertil kom, at „Mosquito-Høgen“, et Insekt, som til visse Tider kommer i store Skarer til forskellige Egne i Florida og er meget ødelæggende for Bier og for Dronninger, som er paa Paringsudflugt, gjorde saa stor Skade, at det blev nødvendigt at spærre Bierne inde til Trods for den stærke Varme. Denne Indespærring kostede vistnok en Del Bier Livet, men dette Tab havde intet at betyde ved Siden af det Tab, som opstod, naar Bierne fik Lov at flyve ud og i Tusindvis blev dræbt af Mosquitohøgen. Root mener, at Antallet af de Stater, som kom til Ohio som et Resultat af Formeringen i Florida, vilde have været ca. 150 flere,

hvis Mosquitohøgen ikke havde været saa slem.

Til Trods for alle disse uheldige Forhold var Resultatet meget opmuntrende. 275 Stader kom om Høsten til Florida. 2. Juni kom den sidste Sending af Stader lykkeligt tilbage til Medina. Da var de 275 Stader bleven til 650 stærke Familier og 500 Smaastader paa tre Rammer hver, altsaa tilsammen 1150 Bifamilier. 13000 Pd. Honning var udslynget, og foruden alt dette havde Marchant med tilbage 6000 Tavler, som Bierne havde udbygget omtrent saa smukt, som Tavler kan blive udbygget. Da Bierne var kommen tilbage til Ohio, før Kløvertrækket var begyndt, kan de 1150 Familier udnytte foruden Kløver- og Lindetræk alt det øvrige Honningtræk, som endnu i denne Sommer kan falde i Ohio.

Hvis alle Smaastaderne regnes med som fulde Familier, naar altsaa Formeringen op til lidt over 400 pCt., og af den udslyngede Honning falder der ca. 47 Pd. paa hvert af de oprindelige 275 Stader. Og dette Udbytte er naaet inden Udgangen af Maj. Dette synes at kunne være mere end nok som Udbytte af et helt Aars Arbejde, men disse Bier har endnu den hele Sommer for sig til at forøge Udbyttet i.

For Begyndere.

Hvorledes et Rammestade skal behandles.

Af W. Herrod.

For at vise, at det ikke er vanskeligt at behandle et Rammestade, naar man blot gør Tingene saaledes, som de bør gøres, har jeg taget en Række Fotografier af min lille Søn, som er to Aar gammel. Billederne viser, at der kun er ringe Fare for at blive stukket, naar blot Bierne bliver tæmmede og behandlede paa den rigtige Maade. Den Opgave, som var givet min lille Søn, var at opsøge Dronningen.

Naar et Stade skal behandles, maa Bierne tæmmes. Dette sker ved Hjælp af Røg eller ved at bruge en Karboldug. Begge Dele gør Bierne bange og driver dem til at fylde sig med med Honning, og naar Bierne har fyldt

sig med Honning, er de ikke tilbøjelige til at stikke. Mange tror, at man bruger Røg for delvis at bedøve Bierne. Men dette er ikke rigtigt. Hvis de er delvis bedøvede ved Røg og i denne Tilstand kommer i Berøring med et Menneskes Hud, vil de være mere tilbøjelige til at stikke.

Først maa man gøre Røgpusteren færdig til Brug. Til at frembringe Røg bør der bruges et Materiale, som giver rigelig Røg og bliver ved at give Røg i lang Tid. Bomuldsaffald og tørraad- den Ved kan bruges, men Papir er maaske det bedste. Rynket Papir skaffer god Røg, men det brænder altfor hurtigt op, hvis det bruges alene, og gør tillige Røgpusteren altfor varm. Det bør derfor helst bruges sammen med brunt Papir. Hvad enten Papiret er rynket eller glat, bør det klippes i omtrent 10 cm brede Strimler og rulles sammen til en Patron, som maa være temmelig fast, men ikke altfor tæt. Hvis man bruger rynket Papir, bør Rynkerne gaa langs efter Patronen. Bruger man rynket Papir sammen med brunt, bør man begynde med en Strimmel rynket Papir, paa den lægge en Strimmel brunt og rulle dem sammen, saaledes at Patronen passer ind i Røgpusterens Rør. Den tændes i den ene Ende og stikkes ind i Røgpusteren med den brændende Ende nedad. Den maa ikke trykkes saa langt ned i Røgpusteren, at den vil komme til at lukke for den Aabning, som fører ind fra Blæsebælgen.

Hvis man stopper Røgpusteren fuld af Papir og tænder dette ovenfra, maa man ikke falde i Forundring over, at det ikke vil brænde. Der maa være Lufttræk igennem Røgpusteren fra den antændte Ende af; derfor maa man klippe Papiret i Strimler og ikke

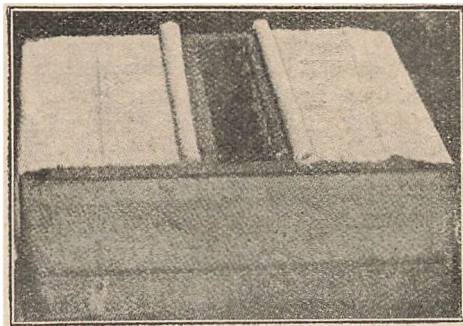
krømme det sammen, saa at det ligger i mange Folder, og i denne Tilstand stoppe det ned i Røgpusteren. Hvis man blot bruger brunt Papir, bør man bruge et tykt, filtet Papir, da det glatte Papir ikke vil brænde. Dersom det blæser, kan man antænde Papirpatronen ved at stryge en Tændstik af og hurtigt bringe den ind i Røgpusteren, saa at den er i Ly for Vinden.

Man maa vogte sig for at støde til Stedet, før man har blæst Røg ind igennem Flyvehullet. Der behøves kun lidt Røg, fire til fem Pust er nok. For at Røgen skal komme godt ind i Stedet, bør Røgpusterens Munding sættes lige ind til Flyvehullet; men man maa ikke give saa megen Røg, at baade Bierne og Biavleren formelig kvæles.

Naar der er blæst Røg nok ind igennem Flyvehullet, venter man omtrent et Minut og tager saa Taget af. Derpaa løfter man et Hjørne af Voksdugen op med den venstre Haand, medens man bruger Røgpusteren med den højre. Nu lægges Voksdugen langsomt bagover, og der blæses lidt Røg hen over Tavlebærerne. Dette driver Bierne ned, saa at de ikke kommer i Vejen, medens den Røg, som blev blæst ind igennem Flyvehullet, bragte dem til at søge hen til Honningen, som er lagret i den øverste Del af Tavlerne.

Dersom man foretrækker at bruge Karbolsyre for at tømme Bierne, tager man et Stykke Kaliko, 18 Tm. i Firkant, og dypper det i en Opløsning af 1 Del Karbolsyre til 2 Dele Vand. Hvis man sætter lidt Glycerin til, blander Karbolsyren sig lettere med Vandet. Karboldugen vrides saa tør som muligt og er da færdig til Brug. Naar den skal bruges, holder man den mellem Tommelfingeren og Pegefingeren og tager Hjørnerne af Voksdugen mellem de to næste Fingre. Nu tages Voksdugen langsomt af, og man lader Karboldugen følge efter, saa at der ingen Aabning bliver, gennem hvilken Bierne kan komme ud. Man lader Karboldugen blive liggende over Tavlebærerne et Par Minutter. Dette er tilstrækkeligt til at tømme Bierne. Karboldugen kan da tages af, og Voksdugen lægges paa igen. For at hindre, at Karboldugen skal flage i Vinden, kan man indrette en lille Lomme i hvert Hjørne og stikke

et lille Stykke Pladebly derind, saa vil Dugen blive liggende stille over Tavlebærerne, selv om det skulde blæse en Del. Naar Karboldugen ikke er i Brug, bør den opbevares i en lufttæt Tinboks, for at Vædsken ikke skal fordampe. Paa denne Maade kan den holde sig fugtig i flere Uger. Naar den bliver for tør, maa den vædes paany.

Rammerne dækkede under Behandlingen.

Naar Bierne er tømmede, kan man lette sig Behandlingen ved at dække Rammerne med to Stykker Kalikao, befæstede hvert til sin runde Stok. Under Behandlingen af Rammerne lader man da alene den Ramme, som skal tages ud, være utildækket, medens de to Kalikostykker dækker alle de øvrige. Derved forhindres Bierne i at flyve op, Røvere holdes ude, og Yngelen bliver ikke forkølet. Naar den udtagne Ramme er hængt ind igen, dækkes den med det ene Kalikostykke, som rulles frem over den, medens den næste Ramme gøres fri, saa at den kan tages ud, derved at den Stok, hvortil det andet Kalikostykke er befæstet, rulles tilbage. Kalikostykkerne kan med den største Lethed bevæges til begge Sider alene ved at rulle Stokkene lidt til den ene eller den anden Side.

Arbejdet bør udføres systematisk. Hvis der er en tom Plads bag Indskudsdøren eller Vinduet, trækker man Indskudsdøren eller Vinduet tilbage, for at der kan blive god Plads til at haandtere Rammerne. Hvis Dronningen skal opsøges, maa man ikke begynde med at tage den midterste Ramme ud i den Tanke, at man da vil finde Dronningen straks. Hvis Bierne var i normal Forfatning, kunde det maaske lykkes; men Røgen eller Karbollugten har gjort dem urolige, og

Dronningen kan være flygtet hen til andre Steder i Stedet. Man bør begynde fra den ene Kant og tage Tavlerne ud en for en. Hvis Rammerne skulde være stærkt fastkittede, kan man løse dem uden noget Stød eller Rystelse ved at gribe om Tavlebærernes Ører med Tommelfingeren og Langfingeren og bruge Pegefingeren som en Slags Løftestang til at tvinge Rammen op med. Man kan ogsaa løse den med en Lommekniv. Man stikker da Knivens skarpe Kant ind under Rammen og bruger den som en Løftestang; hvis man vender Kniven den modsatte Vej, kan den let glide af og skære en i Fingrene.

Naar man skal behandle Rammerne, bør man gøre det paa følgende Maade: Rammen løftes ud, ved at man tager et fast Greb om Tavlebærernes fremstaaende Ender, de saakaldte „Ører“. Med Tommel- og Pegefingeren trækkes den et lille Stykke bort fra den nærmeste Ramme; da kan den løftes ud, uden at Bierne stryges ned af Tavlen eller kommer i Klemme mellem Tavlerne. Tavlen løftes op i Højde med Øjnene, og den Side, som vender imod Biavleren, undersøges nøjagtigt. Naar den anden Side skal undersøges, maa Tavlen ikke vendes saaledes, at den kommer til at ligge fladt, thi da kan det paa en varm Dag hænde, at Vokset bliver saa blødt, at det ikke taaler Vægten af Yngelen og Honningen, men falder ud af Rammen. Hvis Rammen ikke er traadet, vil dette ofte blive Tilfældet. Den rigtige Maade at vende Tavlen paa er først at sætte den paa Kant; derpaa drejes den rundt mellem Fingrene, saaledes at Tavlen drejes bort fra Biavleren og ikke imod ham, for at den ikke skal komme til at tage fat i Sløret. Tavlen kan paa denne Maade drejes helt rundt, saa at Bundlisten kommer opad. Derpaa sænkes den venstre Haand og den højre hæves. Paa denne Maade kommer nu den modsatte Side til at vende imod Biavlerens Ansigt og kan undersøges, medens Tavlen den hele Tid er bleven holdt med Kanterne vendende op og ned. Principet er det samme, som kommer til Anvendelse ved Behandlingen af en meget stor Glasskive, som man kan bære, uden at den gaar i Stykker, hvis man sætter den paa Kant, medens den

vilde brækkes over, hvis man vilde holde den fladt. Naar Tavlen skal sættes tilbage, gøres de samme Bevægelser i omvendt Orden. Naar Tavlen skal sættes ned i Stedet, maa man ikke prøve paa at sætte den lige ned; Tavlen bør drejes lidt paa skraa, saa gaar den let ind, uden at der bliver nogen Bi knust mod Stedets Vægge. Det samme bør man gøre, naar man skal tage en Tavle ud.

Bierne samler sig ofte i Klumper, under hvilke Dronningen kan være skjult. Man bør ikke blæse paa Bi-klumpen for at faa den til at opløse sig, da Lugten af et Menneskes Aande er Bierne ubehagelig, og det, hvis man ikke bruger Slør, kan hænde, at de flyver lige paa Munden og stikker. Hvis man bruger Røg, flyver de let op. Det bedste er at give Klumpen et svagt Tryk med Bagsiden af Fingeren; da vil den opløse sig. Skrab dem ikke bort, men tryk blot ganske lempeligt paa dem.

Naar Dronningen skal opsøges, bør man se nøje efter paa Stedets Bund og Vægge, fremfor alt naar den sidste Tavle er taget ud. En Del Dronninger er meget tilbøjelige til at gaa fra Tavlerne, naar de bliver foruroligede. Dersom Dronningen ikke er funden, efter at alle Tavler er undersøgt, bør der blæses lidt Røg ind igennem Flyvehullet, da den undertiden skjuler sig der. Hvis den heller ikke findes der, skyder man Tavlerne bagfra hen imod Flyvehullet og undersøger Væggene og Bundten i den bageste Del af Stedet, da Dronningen kan have trukket sig tilbage i Stedet under Undersøgelsen.

Hvis Dronningen skulde flyve op under Arbejdet, maa man staa ganske stille og lade Stedet staa aabent; da vil Dronningen nioghalvfems Gange af hundrede komme tilbage og gaa ind i Stedet eller sætte sig paa Biavleren.

Under Behandlingen af Tavlerne bør man passe paa altid at holde dem over Stedet, da det undertiden hænder, at Dronningen falder ned fra Tavlen, og hvis den da falder udenfor Stedet, kan den gaa tabt. Man bør under Arbejdet stille sig paa den Side af Stedet, som lader Lyset falde stærkest paa Tavlerne.

Hvis Bierne efter først at være bleven tæmmede igen bliver urolige eller viser Tegn til Vrede, giver man dem igen

nogle Pust Røg eller lægger Karboldugen over Rammerne og lader den ligge der i nogle Sekunder. Naar Røgpusteren ikke benyttes, maa man ikke lægge den ned paa Siden, thi da vil den gaa ud. Naar den stilles op og ned paa Rammerne, holder den sig tændt, saa længe der findes noget i den, som kan brænde, og er altid let at faa fat i, naar den skal bruges.

I Stader, som er meget knapt forsynede med Foder, bør Tavlebygningen oversprøjtes med en tynd Sukkersirup, før man begynder Behandlingen.

I vaadt eller koldt Vejr bør man ikke aabne Stader og heller ikke, naar der er Tordenvejr i Vente; under Tordenvejr er Bierne næsten altid tilbøjelige til at stikke.

Tidligt om Foraaret og sent om Høsten bør Staderne helst behandles om Aftenen, for at der ikke skal opstaa Røveri. Skulde der alligevel komme et Røveri i Gang, vil Mørket hurtigt gøre en Ende derpaa. Hvis Bierne derimod skulde begynde at røve om Morgenens eller Formiddagens, vil de have hele Dagen for sig, og det vil kunne blive meget vanskeligt at standse Røveriet.

Dersom en Familie, som plejer at være sagtmodig, skulde vise Tegn til stor Ophidselse, bør man lukke Stadet og vente en Time eller to, før man genoptager Arbejdet, eller endnu bedre vente til næste Dag, da man sandsynligvis vil finde dem meget fredsomme igen.

Undertiden kan en Familie være saa krigersk, at den aldeles ikke lader sig tæmme ved de sædvanlige Midler, og at det endog kan være farligt at behandle den. Man bør da saa snart som muligt give den en anden Dronning. Hvis det i Mellemtiden skulde blive nødvendigt at behandle den, kan man bruge Kloroform. En Svamp stikkes ind i Røgpusteren og fugtes med Kloroform, og man puster derpaa ind igennem Flyvehullet, indtil der kommer nogle Bier ud, som drejer sig rundt paa deres Bagdel paa Flyvebrættet. Da maa man holde op, thi ellers vil Bierne blive dræbt. I fem til ti Minutter vil Bierne da være fuldstændig rolige, saa at Stadet kan behandles uden Risiko. Men denne Fremgangsmaade bør alene benyttes som et sidste Nødmiddel.

Mjød.

De vigtigste Redskaber, der benyttes ved Mjødbrygningen, bestaar i en tilstrækkelig stor Kedel, en Balje samt efter Behov et eller flere Ankere til at fylde Mjøden paa. Kedlen kan godt være indmuret, saaledes som man ofte har den til Brug ved Brygning og Vask. I ældre Hjem er det jo i Reglen en Kedel af Kobber, men den skal skures aldeles blank, før man anvender den til Mjødfabrikation. Man kan ogsaa anvende en emaillet Jærngryde. Materialet er af underordnet Betydning, men det skal være fuldstændig rent, blankt skuret og godt afskyllet. Det samme gælder om de nødvendige Trækar. Disse maa ikke være helt nye, da Mjøden tager Afsmag af Træet; lige saa lidt maa man benytte de Kar, som ellers muligvis er brugt til Ølbrygning, uden først at underkaste dem en grundig Rensning med koghed Sodalud og en stiv Børste for at fjerne mulig tilstedeværende Gærsvampe. Ankrene, i hvilke Mjøden skal gære, renses bedst ved Hjælp af koghed Sodalud og et Par Haandfulde skarpt, rensed Grus, der rystes godt om i Ankeret. Hvis Karrene har en muggen Lugt, maa man fylde dem med rent Vand og skifte dette flere Gange, før man efter nogle Dages Forløb foretager Rensningen. Under alle Omstændigheder maa man til Slutning foretage en grundig Efterskylning af Karrene. Brændevinsankre og Sirupsankre er særlig uheldige, da de meddeler Mjøden en ubehagelig Smag; staar ikke andre Kar til Raadighed, maa Rensningen være saa meget desto grundigere.

Den Honning, der benyttes til Mjød, maa være af en god Kvalitet, hvis man ønsker en god Mjød. Den første Regel, der gælder i saa Henseende, er den, at Honningen altid maa være af forseglede Tavler; derimod er det ligegyldigt, om det er Hvidkløverhonning eller Lynghonning osv., naar man kun udfører Fabrikationen paa rette Maade. I hvert Fald er det ikke tilraadeligt at anvende mindre god Honning til Mjød, der er bestemt til at lagres; kun i de Tilfælde, hvor man kan anvende Mjøden i frisk Tilstand, er en saadan Vare anvendelig. Ligele-

des maa man have sin Opmærksomhed henvendt paa, hvorledes det Vand er, som man agter at anvende. Dette skal være blødt, d. v. s. ikke ret meget kalkholdigt. Regnvand er ubetinget det bedste, og det lader sig ogsaa med nogenlunde Lethed samle, hvor man har Tegl- eller Skifertag paa Huset. I modsat Fald maa man benytte Kilde- eller Brøndvand, der bør være blødt. Et simpelt Middel til at prøve Vandets Kalkholdighed bestaar i at opløse almindelig Soda (kulsur Natron) i Regnvand, 1 Teskefuld til 2 dl, og af denne Blanding kommer en Spiseskefuld i det Vand, man vil undersøge. I Tilfælde af Tilstedeværelsen af Kalk vil Blandingen da blive stærkt plumret af udskilt kulsur Kalk og Vandet altsaa være mindre brugeligt til Tilvirkning af Mjød; forbliver Blandingen derimod klar, er Vandet tjenligt til Mjød.

Vandet opvarmes i Kedlen til op imod Kogepunktet, og det hældes derefter i den parat staaende Balje paa nogle faa l nær, der forhindrer en senere Paabrænding. I Baljen kommer den fornødne Mængde Honning, som omrøres, indtil Honningen er fuldstændig opløst. Med Hensyn til Forholdet mellem Honning og Vand maa iagttages, at hver 1 l af Blandingen kommer til at indeholde mindst $\frac{1}{2}$ kg Honning. Dette er nu ikke saa ganske let at udføre for dem, der ikke er i Besiddelse af en større Vægt, men det er jo de fleste. Man kan selv lave sig en Maaler paa følgende Maade: Man kommer $\frac{1}{2}$ kg i et l Maal og fylder dette omtrent med varmt Vand. Derefter rører man om, til Honningen er opløst. Derpaa fyldes Maalet helt op til Randen med varmt Vand under stadig Omrøring, for at Blandingen kan blive ensartet. Nu laver man sig en Maaler af en Pind, i hvis ene Ende befæstes en lille Sten eller Blyklump eller lignende, der bevirker, at Pinden stiller sig lodret i den Vædske, i hvilken den nedsænkes.

Man prøver derefter, hvor dybt den synker i Honningblandingen i Maalet, og gør et tydeligt Mærke ved Indsnit paa det Sted. Nu kan man benytte denne Maaler til alle fremtidige Undersøgelser ved Blanding til Mjød. Synker Maaleren for dybt, maa der tilsættes mere Honning; er Indsnittet over

Vædskens Overflade, bør der tilsættes mere Vand. Selvfølgelig kan enhver indrette denne Maaler efter sin egen Smag, f. Eks. ved Hjælp af et tillukket Glasrør med nogle Hagl i; men Principet er og bliver det samme. Tidligere har man anbefalet at prøve Blandings Sværhed ved Hjælp af et Hønsæg, der da skal synke saa dybt, at kun en ringe Del af det, omtrent af Størrelse som et Kronestykke, rager op over Overfladen. Denne Metode er imidlertid upraktisk af den Grund, at Hønsæggenes Vægtfylde af mange Aarsager er saa forskellig, at det ikke er nær saa paalideligt, som man kunde ønske. Naar Blandingen er af den rette Sværhed, saa hælder man den i Kedlen og bringer Massen i Kog. Kogningen fortsættes, saa længe der danner sig Skum, og Skummet fjernes efterhaanden ved Hjælp af en Skumske eller i Mangel heraf med en almindelig Spiseske. Naar der ikke dannes mere Skum, tager man en Prøve ud i en blank Sølvske og undersøger Prøven omhyggeligt. Hvis den er klar, paa enkelte større Fnug nær, saa har den kogt nok; er den derimod mat og uklar, maa Kogningen fortsættes, til den bliver klar. Kogningen skal foregaa ved svag Ild. Har man stærk Ild, hindrer det Udskillelsen gennem Skummet af de Stoffer, der ønskes fjernede, og dels er man udsat for, at det koger over, hvorved en Del af Indholdet gaar tabt.

Hvorledes Gæringen forløber, har en meget stor Betydning for Mjødens Godhed. Den første Betingelse for, at denne skal kunne foregaa paa den fordelagtigste Maade, er en kølig Kælder. Ganske vist kan Gæringen ogsaa foregaa ved en højere Temperatur, men den bliver da let altfor voldsom og giver et mindre godt Produkt. Gæringen indledes ved Tilsætning af Gær til den afsvalde og klare Honningblanding, og efter at den er fyldt paa Fadene. Man kan ogsaa lade Blandingen henstaa og passe sig selv; Gæringen vil da efter kortere eller længere Tids Forløb, efter Forholdene, indfinde sig. Men denne Metode medfører den Ulempe, at man ikke er Herre over den Tid, der skal medgaa til Gæringen, derfor gør man bedst i at indlede Gæringen. Hertil anvendes 15 g Presse-gær til 40 l. Gæren udrøres i lidt af

Blandingen, og naar den er fuldstændig opløst, hældes det paa Ankeret. Spundshullet tildækkes løseligt med en Træprop, overklædt med et lille Stykke rent Lærred. Man maa helst forsyne Ankeret med en Hane af Tin for at kunne kontrollere Gæringens Forløb og undersøge, om Mjøden er moden til at tappes om. Det er af Vigtighed, at man ikke sætter Gæropløsningen til Blandingen, før denne er fuldstændig afkølet, da Gæringen ellers paa Grund af den højere Varme vil, som tidligere anført, foregaa hurtigere, men paa en for Mjøden skadelig Maade. Men Taalmodighed skal der til; thi Mjøden skal henligge mindst 1, ofte 2 Aar, inden den faar afgæret. Det er ganske vist en lang Tid, men man kan da ogsaa opnaa højere Priser for den bedre Vare, man i saa Fald producerer.

Naar den første Gæring er ophørt, hvilket let kan ses deraf, at en aftappet Prøve viser sig klar og uden ret megen Skumdannelse, klares Mjøden ved at løbe igennem Spidsposer af Uld eller Filt for at skilles fra det uundgaaelige Bundfald. Den maa da straks kommes paa et andet Anker til Eftergæring, da den i modsat Fald vil faa en bitter Smag, der ikke siden er til at faa bort.

Saa snart Mjøden er fyldt paa det andet Anker, slaar man Spundsen fast i, tilpropper mulig tilstedeværende Tap huller og lader saa Mjøden henligge i Ro, helst et Aars Tid, til Eftergæring. Den kan i alle Tilfælde ingen Skade tage af at henligge paa Træet i saa lang Tid; thi det er netop ved denne Lægning, at Mjøden erholder sin egentlige Buket.

Naar Mjøden senere skal fyldes paa Flasker, saa vælger man Flasker af bedste hvide Glas for at give Varen et saa smukt Udseende som muligt. Selvfølgelig maa Flaskerne skylles og renses godt og derefter tørres, forinden de benyttes; det sidste er af langt større Vigtighed, end man skulde tro. Med Hensyn til selve Aftapningen iagttager man den Regel, at den foregaaar langsomt og uden at Ankeret rystes og bringes ud af sit Leje. I modsat Fald vil let nogle muligvis tilbageværende Gærstoffer komme med i Flaskerne og forårsage Ubehageligheder senere. Flaskerne tilproppes med nye, gode Prop-

per, overbindes med Seglgarn eller Staaltraad og forsegles. Den fremstillede Mjød skal være fuldstændig klar, af Konsistens som Likør og kun perle ganske svagt i Glassene, men maa ikke skumme, naar den skænkes op. Den vinder i Godhed ved at gemmes.

Forhindring af Sværmning.

Biavlere, som er meget plaget af Sværmning, kan forsøge en af følgende to Fremgangsmaader:

1. Dronningen sættes bag i Stedet med to til tre Tavler og bliver der omtrent en Uge, skilt fra den øvrige Del af Yngelrummet ved et Dronninggitter. Alle de Dronningceller, som kan være bleven opført i den forreste Del af Stedet i denne Tid, udskæres. Naar efter en Uges Forløb Dronninggitret borttages, vil Dronningen igen have alle Tavler i Stedet tilgængelige for sin Æglægning, og Bierne, som nu igen finder en æglæggende Dronning i Stedet, opgiver al Tanke om Sværmning, i ethvert Tilfælde for nogen Tid.

2. Dronningen opsøges og sættes i et Magasin med nogle faa Tavler over Yngelrummet, adskilt fra dette ved et Dronninggitter. Da Dronningen her kan fortsætte med sin Æglægning, vil der ingen Standsning blive i Tilgangen af nye Bier i Stedet. Naar der er gaaet syv Dage, gennemgaaes det gamle Yngelrums Tavler, og alle Dronningceller udskæres. Nu tages Dronninggitret bort, Dronningen faar igen Adgang til Yngelrummets Tavler, og Bierne vil i Reglen opgive alle Tanker om Sværmning og indsamle Honning i Mængde. Den afdøde bekendte amerikanske Biavlere Kapt. Hetherington benyttede denne Fremgangsmaade og fandt, at den, om den end ikke fuldstændig hindrede al Sværmning, dog var ham til stor Hjælp i hans Arbejde med Bierne. Hetherington havde omtrent tusinde Bifamilier.

Hvorledes man skaffer sig gode Tavler.

Af Arthur C. Miller.

I.

Naar Rammerne er omhyggeligt traadede, bliver det næste Spørgsmaal: Hvad Slags Mellemvægge skal der sættes i dem? Jeg bruger de tyndeste af de for Yngeltavler bestemte Mellemvægge, som jeg kan faa købt. Naar de vejes sammen med det mellem Tavlerne liggende Papir, gaar der 11 til 12 Tavler $7\frac{7}{8} \times 16\frac{3}{4}$ " paa et Pund. I de Rammer, jeg bruger, er Bærelisten 1 " tyk, Sidelisterne er $\frac{3}{8}$ " tykke og Bundlisterne $\frac{1}{4}$ " , og for disse Rammer er den nævnte Størrelse ($7\frac{7}{8} \times 16\frac{3}{4}$) just den rigtige. Jeg vilde foretrække Kunsttavler, som var en knap $\frac{1}{8}$ " længere, dersom jeg var sikker paa at faa dem nøjagtigt skaarne. Men dette er jeg ikke, og derfor bruger jeg dem af den ovennævnte Størrelse.

Jeg har af og til faaet Kunsttavler med smaa Afvigelser i Størrelse; men der er én Ting, som jeg ufravigeligt forlanger, og det er, at Kanterne er jævne, og at Tavlerne er skaaret nøjagtigt i Firkant. Den, som en Gang har været udsat for at faa et Parti Tavler, der ikke er, som de skal være i disse Henseender, vil forstaa, hvorfor jeg lægger saadan Vægt herpaa. Saadanne Tavler er næsten ubrugbare, og hvis de bliver brugt, vil det tage saa megen Tid at behandle dem, og Resultaterne vil blive saa utilfredsstillende, at man aldrig senere vil tage imod saadanne Tavler.

At jeg bruger saa tynde Kunsttavler, sket af Sparsommelighedshensyn. Naar jeg køber et Parti paa 100 Pd., bliver Gennemsnitsprisen omtrent Kr. 2,24 pr. Pd. eller omtrent 19 Øre pr. Tavle. De $9\frac{1}{2}$ Tavler, som jeg bruger i hvert Stade, kommer mig da paa Kr. 1,80. Tavler af „Mellemykkelse“ koster omtrent 30 Øre pr. Tavle. De $9\frac{1}{2}$ Tavler, som jeg anvender til et Stade af dem, kommer paa Kr. 2,85. En noget tyndere Sort, af hvilken hver Tavle kommer paa omtrent 24 Øre, vil for et Stade koste Kr. 2,28. Uagtet den meget tynde Sort Tavler, jeg bruger, koster lidt mere pr. Pund end de tyk-

kere Sorter, bliver disse Tavler, som man vil se, alligevel de billigste, forudsat at man forstaaer, hvorledes man skal bruge dem.

Jeg tilstaaer aabent, at der skal mere Skønsomhed og Øvelse til at arbejde med disse yderst tynde Tavler end med de tykkere. Men naar man først har lært at arbejde med dem, gaar Arbejdet lige saa let med dem som med de andre, og man sparer saa meget derved, at det lønner sig, at man skaffer sig Øvelsen.

Der var en Tid, da jeg helst vilde have mine Kunsttavler uden noget Papirmellemlag mellem Tavlerne — og saa af Sparsommelighedshensyn. I nogle Hundrede Pund Kunsttavler er der nemlig flere Pund Papir. Men jeg opdagede snart, at Fordelene ved at have Papirmellemlagene var store nok til fuldt ud at betale, hvad det kostede.

De Redskaber, jeg bruger, er faa og billige. Der er dog én Ting, som man ikke kan købe, nemlig det Bræt, hvorpaa Rammen og Kunsttavlen hviler, mens Kunsttavlen indsættes; men dette Bræt kan man let lave sig selv. Det svarer i Længden paa det allernærmeste til Rammens indvendige Længde; det er kun saa meget kortere som nødvendigt, for at Rammen med Lethed kan glide ned over Brættet og tages af igen. I Bredde er det omtrent $\frac{1}{8}$ " smallere end Rammens indvendige Bredde, og i den ene Kant er der slaaet ind to Tapetserstifter med Messinghoveder (disse smalner af, saa at Rammen ikke hænger fast i dem). Naar en Ramme sættes ned paa Brættet, kommer Hovederne paa disse Stifter til at trykke an imod Rammen. Bærelisten bør altid sættes mod denne Kant af Brættet. Dette Bræt er befæstet til to Klamper og bliver skruet eller paa anden Maade gjort fast til det Bord eller den Bænk, hvorpaa det under Arbejdet hviler. Dette sidste er ikke nødvendigt, men det letter Arbejdet. Brættet bør helst lægges saaledes, at Bundlisten vender imod Arbejderen, og Lyset bør helst falde ind fra den ene Side eller bagfra. Jeg vil helst have Brættet liggende saaledes, at det hælder ned imod Bærelisten, og dette opnaar jeg ved at kile den Kant, som er mig nærmest, omtrent en Tomme op fra Bordet eller Bænken.

De andre Redskaber, som behøves, er to Skaale til Voks, et smalt Loddejærn, en Børste og en Pensel. De tre sidstnævnte Redskaber ses paa Tegningen. Loddejærnet bruges til at befæste Traadene i Vokstavlen med. Det er i Enden tilfilet saaledes, at det er temmelig tyndt paa den ene Kant og hvælvet paa den anden. Over Kanten af den hvælvede Del af Jærnet er der indfilet en Fordybning, netop stor nok til at give Plads for Traaden, saa at Jærnet ikke glider ned fra den, men heller ikke større. Jeg lader mit Loddejærn fortinne, fordi det varme Voks gør Kobberet grønt, og jeg vil ikke gerne have noget af det grønne Kobber paa mine Mellemvægge eller i mine Tavler. Det kan gerne være, at der er for ubetydeligt deraf til, at det kan gøre nogen Skade; men naar jeg kan undgaa at faa noget deraf med, ser jeg det helst. Et saadant Jærn kan købes for omtrent 25 Cents (93 Øre).

Den brede Børste er bestemt til dermed at „overmale“ Mellemvæggen med Voks, og den smallere Pensel bruger jeg, naar jeg skal befæste Mellemvæggen til Rammelisterne; den koster 10 Cents (37 Øre) og staar lige saa højt over „Voksrøret“ og „Voksskeem“, som et Rammestade staar over et Stade af en afsavet Træstamme. Jeg har prøvet

Pensler af alle Slags Faconer og Størrelser med Haar af forskellig Længde, men har fundet, at den her afbildede er den bedste. Det er en almindelig „Mærkepensel“, en saadan, som man bruger, naar man skal mærke Bokser, Kasser, Tønder osv.

Skaalene til Vokset er de saakaldte „Dobbeltkogere“, den billige Slags, som man kan købe i alle Fem- og Tient-Butiker. Alle Slags Skaaler og Pander kan bruges, men „Dobbeltkogerne“ er de bedste og sikreste.

Midt over Voksskaalen trykkes et Stykke af en Bundliste ind med Kanten vendende op, før at man kan aftørre Børsten over den. Dette er bedre end at aftørre Børsten over Voksskaalens Kant, fordi der da intet Voks flyder ned paa Skaalens Udside.

Dersom man bruger enkelte Skaaler i Stedet for dobbelte, maa man være meget forsigtig for ikke at brænde Børsten. Et Stykke Jærntraaddug bør da lægges i Bunden af hver Skaal. Et firkantet Stykke Jærntraaddug med Hjørnerne bøjet ned og ind under Stykket vil holde Børsterne oppe, saa at de ikke berører Skaalens Bund. Børsterne bør altid tages ud, før Vokset bliver koldt. Hvis man ikke gør dette straks i Begyndelsen, vil man snart lære at gøre det.

I den ene Skaal har man rent Voks; dette er bestemt for den brede Børste. I den anden bruger jeg en Blanding af tre Dele Voks og en Del Harpiks. Denne Blanding er bestemt for den smalle Pensel, og med den befæstes Kunsttavlen til Rammelisterne.

Redskaberne anbringes paa følgende Maade: Paa Bordet eller Bænken lige foran mig lægger jeg Brættet med en Gaskoger med to Blus; et Petroleumsskapparat med to Brændere kan ogsaa bruges. Over hvert af Blussene sættes en Voksskaal. Harpiksskaalen behøver langt stærkere Varme end den anden Skaal. Loddejærnet lægges saaledes, at det rager frem over en Del af det ene Blus. Kunsttavlerne ligger opstablet saaledes, at de er i bekvem Rækkevidde for den ene Haand, og Rammerne ligger saaledes, at de bekvemt kan gribes med den anden. Paa Gulvet staar der nogle Kasser, hvori de færdige Rammer kan hænges.

En Kunsttavle lægges paa Brættet

sammen med det Papir, som ligger under den, saaledes at Papiret kommer underst. Over den lægges saa den traadede Ramme. Kunsttavlen skydes lige hen til Bærelisten og den ene Sideliste, og her vil man straks forstaa Nyttens af at have nøjagtig retvinklede Rammer og Kunsttavler. Derpaa føres den smalle Pensel, dyppet i Harpiksvoks, langs efter Bærelisten og begge Sidelister. Nu føres Loddejærnet ned over Traadene i Rammen, saa at disse trykkes ned i Kunsttavlen og befæstes sikkert til den. Derpaa stryger man den brede Børste over Kanten af den i Voksskaalen liggende Træliste, for at en Del af det vedhængende Voks kan stryges af, og „overmaler“ Kunsttavlen med den.

Nu vendes Rammen om, Papiret tages af, den Side af Kunsttavlen, som nu vender op, overmales med Voks, og Harpiksvokset stryges ved Hjælp af den smalle Pensel langs efter Bærelisten og begge Sidelisterne — alt meget ligetil og meget hurtigt gjort. Jeg kan tage en Ramme og en Kunsttavle op, befæste Tavlen paa begge Sider ved Hjælp af Harpiksvokset (men ikke „overmale“ Kunsttavlens Overflade), trykke Tavletraaden ind og tage Rammen op fra Brættet i Løbet af 30 Sekunder. Prøv at bruge Tavlesporen og undersøg, hvor lang Tid der da medgaar.

Men hvis nogen forsøger at bruge denne Fremgangsmaade uden at have noget Kendskab til de til Grund for den liggende Principer, vil han have meget Arbejde og Besvær, før det lykkes for ham. Der kan være mange Forkold, som der maa tages Hensyn til under Arbejdet. Hvis Værelset er koldt, kan man arbejde hurtigere, end naar det er varmt, men man maa da ogsaa have et varmere Loddejærn og stærkere opvarmet Voks. Jo tyndere Kunsttavlerne er, desto nøjagtigere maa man passe paa, at Jærnet og Vokset har den rigtige Temperatur, og at Penselstrøgene gøres med det rigtige Tryk og den rigtige Hastighed. Alt dette kan synes vanskeligt og besværligt, men det er i Virkeligheden let, naar man blot har det rigtige Skøn og har faaet den nødvendige Erfaring.

Dersom Harpiksvokset er for varmt, vil det smelte Kunsttavlekanten og flyde ned igennem Aabningen. Det vilde da

klæbe Rammen, Kunsttavlen og Brættet fast til hverandre, hvis ikke de to før omtalte Tapetserstifter havde tilvejebragt et aabent Rum. Lidt Voks vil i alle Tilfælde flyde ned over Kunsttavlen, saa det aabne Rum ikke kan undværes. Hvis Harpiksvokset ikke er varmt nok, flyder det ikke rigeligt nok fra Penselen, har derfor ikke let ved at klæbe Kunsttavlen fast til Rammelisten, og der maa gøres altfor mange Strøg med Penselen. Det lægger sig heller ikke langs efter Rammelisten i en saa tynd, skarpt tegnet Stribe, som det bør gøre.

Harpiksvokset befæster Kunsttavlen bedre til Rammen end rent Voks. Desuden øver disse Harpiksvoksstriber en Tiltrækning paa Bierne, som disse ikke kan modstaa. Næppe har Bierne begyndt at samle sig paa Rammen og Mellemvæggen, før de begynder at udbygge Væggene i de Celler, som er nærmest Rammelisterne, og Resultatet er saadan, at det maa glæde en Biavlslers Hjerter.*)

At kende Roesukker fra Rørsukker.

Ved et nylig i Manchester afholdt Møde af interesserede i Mineralvandsforretningen gjorde F. G. Richards, ansat ved den tekniske Skole i Manchester, Rede for de raffinerede Rør- og Roesukkersorters Værdi.

Det synes, sagde han, at være en meget almindelig Mening blandt dem, som er interesserede i Mineralvands-

*) At Bivoks iblandet en Fjerdedel Harpiks lettere stivner, naar det anvendes til Fastlodning af Kunsttavler end rent Bivoks, er en Følge af, at Harpiksets Smeltepunkt ligger omtrent dobbelt saa højt som Bivoksens. Det er ogsaa en Kendsgerning, at Bierne kun nødig udbygger Kunsttavler, hvori der findes ret mange pCt. Harpiks, undtagen det er tilsat Stoffer, som gør Massen blødere. Vi vil indtrængende anmode Læserne om ikke at følge Forfatterens Anvisning paa at komme Harpiks i det Voks, som anvendes til Bierne. Ægte, velbehandlet Bivoks er det bedste ogsaa til Fastlodning af Kunsttavler; at det er lidt sent til at stivne, kan man bøde paa ved at lade lidt koldt Vand løbe ned over Vokset.

Red.

forretningen, at Rørsukker er langt at foretrække for Roesukker. Kemikere vil ikke have saa let ved at anerkende denne Forskel, fordi der ad kemisk Vej ikke kan paavises nogen Forskel mellem Rør- og Roesukker, naar det er absolut rent. Der gives til Trods herfor en Maade, paa hvilken det kan afgøres, om en Sukkerprøve er Rør- eller Roesukker.

Man bringer en Del af Sukkeret ind i en Flaske og tilpropper denne saa tæt som muligt. Hvis Flasken har en Glasprop, er det saa meget bedre. Flasken lader man staa i et varmt Værelse i nogle Dage. Derpaa aabner man den og lugter til den, i det samme Proppen er taget af. Hvis Sukkeret er Roesukker, vil det have en meget ubehagelig Lugt; hvis det er Rørsukker, er det saa godt som næsten lugtløst.

Hvad er Aarsagen til denne Forskel? Paa Grund af den store Mængde Potaskealte, som findes i Roesukkersaften, er det meget vanskeligere at raffinere denne end Rørsukkeret. Der bliver derfor i Roesukkeret en yderst ringe Del af det ubehagelige organiske Stof hængende ved Sukkerkrystallerne, og ved den ovenfor nævnte Behandling kommer Lugten af dette Stof stærkere frem. Jeg nærer derfor ingen Tvivl om, at den Sirup, som laves af Roesukker, lejlighedsvis vil have denne samme ubehagelige Lugt, naar jeg undertager den, som fremstilles af de allerbedste Roesukkersorter.

Gavnlig Vink.

Vejret (28. Juli). Endelig den 23. Juli blev den trykkende Varme afløst af koldere Luft, og Regnbygerne blev mere almindelige, saaledes at der nu i alle Egne af Landet er falden Regn. For Eftertræknene har Regnen haft stor Betydning, da der i disse Egne, hvis den nu efterfølges af varmt og stille Vejr, vil blive et godt Hovedtræk; derimod har Regnen kun haft mindre Betydning for Biavlens i Sommertræknene, da Hvidkløveren paa de højere liggende Græsmarker i mange Egne er helt afsveden af den langvarige Tørke. Bifamilier, der nylig er behandlet for Pest, samt smaa og sildige Sværme bør fodres. Gennemsnitsudbyttet i Sommertræknene vil efter de indkomne Meddelelser at dømmes blive under middel.

August-Eftersynet. I alle Egne, der mangler Eftertræk paa Boghvede og Lyng, kan Honninghøsten i Almindelighed afsluttes ved Midten af August, og samtidig bør Staderne ordnes saaledes, at man uden større Forstyrrelser kan indvinde dem paa et senere Tidspunkt. Man bør i ethvert Tiltælde ikke udsætte dette Eftersyn altfor længe, da man ellers vil have stort Besvær med at undgaa at hidlokke Rovbier, naar Staderne aabnes. Eftersynet bør foretages i stille Vejr, og man bør ved dette danne sig et nøjagtigt Skøn over, hvor megen Honning der er tilbage i Stedet. Tavlernes Orden bør saa vidt muligt bevares. Paa Tagets indvendige Side noteres Honningmængden i Stedet. Denne bør ikke overstige 18 kg. 13—16 kg vil være tilstrækkeligt Vinterforraad til en stærk Familie. Hvad der mangler heri, bør gives i Form af Kandissirup ved Fodring om Aftenen, helst straks eller senest i første Halvdel af September.

I Sværme, som har faaet for megen Plads, eller i ældre Stader, som i længere Tid har været viseløse, hænder det ofte ved Eftersynet, at man finder ganske lidt Honning i et stort Antal Tavler, f. Eks. $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ kg Honning i hver af de 18 Tavler à ca. 800 cm². Men de midterste Tavler bør indeholde et mindst 10 cm bredt Bælte af forseglede Celler foroven, medens Forraadet maa tiltage bagtil (udad), saa at den bageste Tavle er helt fyldt af Honning. Undertiden vil vel Bierne selv flytte denne Honning ind i et mindre Antal Tavler (f. Eks. 7), der da kommer til at danne det egentlige Vinterleje, men det gaar aldeles ikke an, at Biavleren stoler herpaa. Han bør derfor ved Eftersynet indskrænke Bygningen til det Antal Tavler, han anser for passende til at danne et rigeligt Vinterleje for Familien. Hellere 1—2 Tavler for meget end 1 for lidt. Resten af Tavlerne udtages og udslynges, hvis de indeholder Honning. Det manglende Forraad gives derpaa ved Fodring med Sukkersirup. Det har stor Betydning, at Bierne om Foraaret har nogen Honning at benytte til Opklækning af Yngel. Derfor bør ethvert Stade helst have mindst 6 kg Honning, og denne bør sidde øverst og yderst i Tavlerne, da de Celler, der er nærmest ved Bierne, naturligvis tømmes først, men det sidst indbaarne Foder anbringes netop nærmest ved Klyngen.

Sildige Sværme og Familier, der nylig har skiftet Dronning, er i Almindelighed for svage til Overvintring, hvis de ikke i August fodres langsomt for at fremme Yngelansætningen, saa at de i Begyndelsen af September kan dække mindst 5 Tavler à 800 cm².

Eftertrækket paa Boghvede og Lyng kan vedvare i endnu over 1 Maaned. I saadanne Egne fortsættes fremdeles den samme Behandling som under Hovedtrækket, og det ovennævnte August-Eftersyn udsættes da til i September.

Fra Kredsene.

Biavlsudstillingen ved Ungskuet i Randers. Stedet, som Udstillingen laa paa, var uheldig. Den var anbragt i et Hjørne af Pladsen, godt gemt bag allehaande Gøgl. Arkitekten gav her, som saa mange andre Steder, Biavlsudstillingen den sidste Plads, og efter Forholdene var det umuligt at opnaa bedre Plads.

Der var anmeldt 86 Udstillingsnumre mod 64 Numre i Aalborg 1908.

Den stærke Varme i Dagene før Udstillingen bevirkede, at en Del Udstillingsgenstande næsten smeltede, saa de ikke kunde præmieres. Kvaliteten af det udstillede var gennemgaaende god, og det var en smuk lille Udstilling. Naar nogle Udstillere slet ingen Præmie opnaaede, da skyldtes det i flere Tilfælde den haarde Konkurrence. Enkelte Udstillere havde maaske naaet at komme med i den sidste Ende af Præmielisten, men 300 Kr. er jo et knapt Præmiebeløb til Brug ved en saadan Udstilling.

Besøget paa Udstillingen var de to første Dage ikke stort. Om Søndagen var der fuldt Hus, og skønt der var Opsyn til Stede, blev der dog begaaet ret store Tyverier af baade Kager, Drikkevarer, Syltetøj og Honning. Selv voksne Folk undsaar sig ikke ved i et ubevogtet Øjeblik at tage en god Slurk af en Flaske med Drikkevarer. Sagen blev meldt til Politiet, som nu leder efter Tyvene.

Præmierne tilsendes de enkelte Udstillere pr. Post. Udstillingsgenstandene tilbagesendes paa Efterkrav af de nødvendige Administrationsudgifter, som paa Grund af de stærkt opskruede Priser var noget højere end beregnet.

Ved Henvendelse til undertegnede, med vedlagt Svarporto, kan de Udstillere, som maatte ønske det, faa Oplysning om Fordele og Mangler ved de udstillede Genstande.

Som Dommere fungerede Maler Hansen, Fjellerup, Tranehuse; Drejer Jensen, Kastberg, Havndal, og Kontrolassistent Degn, Udbyneder, Havndal, med N. Kristensen, Ødum, Hadsten, som Suppleant.

Følgende tilkendtes Præmie:

Krystalliseret Honning.

1. Pr., 13 Kr.: Biavlslærer R. Krogsgaard, Aistrup, Hadsund. Købmand J. Jørgensen, Hjørring. S. A. Stissing, Aars. Frøken Kristine Hansen, Herslev, Fredericia.

2. Pr., 9 Kr.: J. P. Jørgensen, Malling. C. Blumensaat, Ørsted.

3. Pr., 6 Kr.: A. M. Danielsen, Kjellerup. Emil Dam, Vraa. J. F. Nielsen, Assedrup.

Flydende Honning.

1. Pr. + Ekstrapr. 17 Kr.: R. Krogsgaard, Aistrup, Hadsund.

1. Pr., 12 Kr.: Louis Lie, Asaa.

2. Pr., 8 Kr.: Træhandler Stissing, Aars. Emil Dam, Vraa. N. Andersen, Hadsten.

3. Pr., 4 Kr.: Skomager M. Jensen, Haslund. J. K. B. Jensen, Lund. N. Hjelds, Nørresundby.

Voks.

1. Pr., 12 Kr.: R. Krogsgaard, Hadsund. Helene Jensen, Sebbesund.

2. Pr., 8 Kr.: Niels Ving, Maarslet. Snedker Nielsen, Assedrup. J. Jørgensen, Hjørring.

3. Pr., 4 Kr.: M. Jensen, Haslund. J. P. Nielsen, Skive. S. A. Stissing, Aars. N. Hjelds, Nørresundby. J. C. Jensen, Sønderbæk. J. Jensen, Lund.

Kunsttavler.

1. Pr., 10 Kr.: Fabrikant Nielsen, Assedrup. Fabrikant R. Krogsgaard, Aistrup, Hadsund.

Syltetøj.

2. Pr., 4 Kr.: R. Krogsgaard, Aistrup.

Mjød.

1. Pr., 6 Kr.: Dyrings Enke, Aarhus.

2. Pr., 5 Kr.: J. Jørgensen, Hjørring.

3. Pr., 4 Kr.: R. Krogsgaard, Aistrup.

Kirsebærvin.

1. Pr., 6 Kr.: J. F. Nielsen, Assedrup.

2. Pr., 4 Kr.: J. Jørgensen, Hjørring.

Honningkager.

1. Pr., 6 Kr.: Dyrings Enke, Aarhus.

2. Pr., 4 Kr.: Helene Jensen, Sebbesund. S. A. Stissing, Aars.

Røgblæsere.

1. Pr., 6 Kr.: J. Jørgensen, Malling.

Voksmelstere.

2. Pr., 4 Kr.: J. F. Nielsen, Assedrup.

Afskrællingssmeltere.

2. Pr., 4 Kr.: J. Jørgensen, Malling.

R. Krogsgaard.

Bornholms BF. Det er ikke ret ofte, at man i Tidsskriftets Spalter læser noget om Bornholms BF. Skønt vi fører en noget stillfærdig Tilværelse, er vi dog spillevende herovre paa vor lille Klippeø og har lige sluttet to meget vellykkede 4 Dages Kursus.

Disse to Kursus er de første af den Slags, der er afholdt paa Bornholm, og efter Interessen at dømme bliver det ikke de sidste. Der har vel nok tidligere været afholdt nogle Kursus ved Hjælp af lokale Kræfter, men denne Gang havde vi været saa heldige at faa den velkendte, dygtige Biavlslærer Aug. Petersen, Bregninge, til at vove sig over Østersøens Vande for at lede vore Kursus, og det maa siges, at hans Undervisning vakte udelst Tilfredshed.

En Deltager skriver i de bornholmske Blade om Aug. Petersen: „Med sin rolige og bramfri Optræden, sin erfaringsmæssige og dybe Forstaaelse af Sagen og den ligefremme Maade at lægge den frem paa gied det uvilkaarlig over i Tilhørerne og blev forstaaet, hvorfor han skal have alle Deltagerens allerbedste Tak.“ Og denne Udtalelse er jeg vis paa, vinder ogsaa Deltagerens enstemmige Tilslutning.

Det ene Kursus blev afholdt hos Gaardejer P. Blem, Værmelandsgaarden, Aaker, med 25 Deltagere og det andet hos Førstelærer G. Josefsen, Østerlars Hovedskole, med 10 Deltagere. Saavel P. Blem og Frue som Lærer Josefsen og Frue er vidt bekendt for deres overordentlige Gæstfrihed, og den svigtede heller ikke denne Gang, idet der blev serveret med Sodavand, Øl, Kaffe og Cigarer til Deltagerne, hvilket gjorde sit til den hyggelige, næsten festlige Stemning, der raadede. I det hele er vi meget glade for de afholdte Kursus og venter, at de vil

blive efterfulgt af flere i kommende Aar; thi vi haaber her paa Bornholm at faa Biavlen bragt frem som et af Landbrugets mest lønnende Bierhøver.

Forøvrigt har det hidtil i Aar set ret lovende ud; men nu (13. Juli) svinder Udsigterne mere og mere for hver Dag, der gaar; dog findes der i Øjeblikket mere Honning i Staderne, end der gjorde ved Honninghøstens Afslutning forrige Aar, og kunde vi faa en god Regn, vilde der endnu kunne høstes megen Honning.

Anna Sommer.

Starup B.F. afholdt i Dagene 29. Juni — 2. Juli et Kursus med Biavlslærer J. Bovbjerg som Leder. Der foretoges Behandling af Bifamilierne i forskellige Bigaarde, og derefter holdt Biavlslæreren Foredrag. Tilslutningen var god alle Dagene, og Undervisningen fulgtes med stor Interesse af Deltagerne.

N. Jensen.

Et og Andet.

Den Mecklenburgske B.F.s Aarsberetning for 1913 oplyser, at Foreningen tæller 2340 Medlemmer. Den Erhvervsklasse, som var stærkest repræsenteret i Foreningen, var Lærernes med 606 Medlemmer. Honninghøsten i Aaret 1913 betegnes i det hele som middel. Antallet af Bifamilier i Stader med bevægelig Tavlebygning var 27,451, i Stader med fast Tavlebygning 5442, ialt 32,893. Udbyttet af Honning var 503,000 Pd. og af Voks 8100 Pd. Gennemsnitsprisen for Honning var 91,17 Pfennig og for Voks 136,21 Pf. Naar Formeringen medregnes, udgjorde den hele Indtægt 525,000 Mark. Til Fodring blev der brugt 457,000 Pd. Sukker til en Værdi af ca. 77,000 Mk.; Nettoudbyttet bliver altsaa 434,000 Mk.*) Gennemsnitsindtægten pr. Familie var 18,28 Mk. Paa hver Biavler faldt der en Nettoindtægt af 309 Mark. De sidste 10 Aars Gennemsnitsindtægt pr. Bifamilie var 12,59 Mk. I Aaret 1913 havde 39 Familier Bipest.

Overvintring uden Voksbygning. En Biavler i Berlin ved Navn Koch affejede en Bifamilie og gav den i det nye Stade intet andet end nogle Rammelister og Grenestykker, paa hvilke Bierne klumpede sig. Han fodrede dem af en Thüringer Luftballon. Bierne tømte den første Ballon i Løbet af 4 Dage og byggede en Vokstavle saa stor som en Haand. Ballonen blev i Løbet af Vinteren fyldt, eftersom det behøvedes. Den 22. Februar havde Bierne Renselsesudflugt, og en Undersøgelse af det paa Stadets Bund liggende Asfaltpapir viste, at der ikke fandtes en eneste død Bi. Den 4. Marts fik Familien igen Tavler. Foderforbruget beløb sig til 2,930 kg.

Fra Iagttagelsesstationerne i Østrig. De første Iagttagelsesstationer

blev i Østrig oprettet i 1898. Fra 11 Stationer i dette Aar er Antallet nu vokset til 57, spredt omkring i det vidtstrakte Kejserriges mange Kronlande.

Af de i Sommerhalvaaret 1913 til Centralstyret indsendte maanedlige Indberetninger fremgaar det, at Aaret 1913 paa faa Undtagelser nær har været et slet Aar for Biavlerne. I April og de første to Tredjedele af Maj var Vejret saa ugunstigt, at Bierne intet kunde udrette. I den sidste Tredjedel af Maj blev Vejret godt; men allerede den 9. Juni kom der et Omslag, som paa mange Steder bragte en pludselig og fuldstændig Standsning i Trækket. Et trøstesløst Regnvejr herskede gennem hele Juli og August, saa Biavlerne paa de fleste Steder maatte fodre for at holde Liv i Bierne; mange Steder maatte der fortsættes med Fodringen, lige til Bierne kom i Vinterstand. „Sværme og Moderfamilier“, hedder det i Aarsberetningen, „maatte fodres; den, som forsøgte dette, maatte tage Følgen deraf; der var en stor Mængde Familier, som døde af Hunger. Udreven Yngel, Nosemasygdom og Viserløshed var hyppige Foreteelser, og der var Jamren og Klagen blandt Biavlerne.“

Af 48 Stationer, som har sendt Indberetninger, betegner de 33 Honningaaret som „slet“ eller „meget slet“, kun 5 har haft et godt og 2 et meget godt Aar.

Paafaldende er den store Forskel mellem Priserne for Honningen i de forskellige Dele af Kejserriget. De varierer fra Kr. 0,97 til Kr. 3,00 pr. kg. Gennemsnitsprisen er Kr. 2,05.

Den hvide Knopurt. Af de Stauder, som jeg dyrker i min Have for at udfinde den, Bierne søger med størst Begærlighed, har jeg for Maj og første Halvdel af Juni noteret Centauriaen, den hvide Knopurt. Den har været søgt med størst Eegærlighed af alle de Planter, der blomstrede i den Tid.

A. C. Andersen, Nyborg.

Linderup, Varde, 20. Juli.

Min Krainerfamilie fik 9 Tavler samt et Magasin, men den gav alligevel en Sværm paa 5 Pd. den 9. Juni. Moderstadet fik en ny Plads og har 50 à 60 Pd. Honning nu. Sværmen har 13 Tavler i Underrummet og et Magasin paa 8 Halvrammer færdig til Udslyngning. En brun Familie gav en Sværm den 12. Juni, der sattes paa Moderstadets Plads; den har 12 Rammer i Underrummet og et Magasin med ikke saa lidt Honning. Den 12. Juni dræbte jeg den gamle Dronning hos de brune Bier, og 4—5 Dage efter skar jeg alle Dronningcellerne bort paa en nær. Den 2. Juli kom der en Sværm tilflyvende; den har 11 Tavler i Underrummet og et Magasin med 10 Halvrammer. Her paa Egnen har vi faaet Regn i rette Tid; her er megen Honning i Staderne, saa det tegner til et godt Udbytte, og Trækket varer endnu.

R. N. Rasmussen.

Lindet, Horslunde, Lolland, 20. Juli.

Ved at læse Tidsskriftet for 15. Juli ser jeg, at der fra Jylland, Sjælland og Fyn meddeles, at Indsamlingen af Honning har været saa ringe, at der ikke forventes vi-

*) Nettoudbyttet er i Beretningen fejlagtig anført som 434,000 Mark, men er 448,000 Mark.

dere Udbytte af Bierne i Aar. I Modsætning hertil kan jeg meddele, at jeg aldrig i de mange Aar, jeg har været Biavler, har haft saa stort Udbytte af mine Bier, som jeg faar i Aar.

Allerede 24. Juni, St. Hansdag, maatte jeg udslynge de Halvrammer, der var forsegled i Magasinerne, for at give Plads. Det stadfæster atter, at Halvrammerne i Magasinerne i Bistader med Rammemaal 10×12 er for smaa. I Juli maatte jeg atter udslynge. Af nogle af mine bedste Familier har jeg efterhaanden udslynget alt, hvad de 3 Magasiner har indeholdt, og de er atter fyldt med Honning. Antagelig vil hver af disse Bitamilier give 75 à 100 Pd. Honning i Udbytte. Nogle Familier, der var noget sildig udviklede, giver kun Halvdelen.

Grunden til dette gode Resultat maa søges i, at Trækforholdene var gunstige, medens Frugttræer og Agerkaal blomstrede; senere har der været stærkt Træk paa Alsike, Gul- og Hvidkløver, navnlig paa Alsike, der i lang Tid har blomstret i Tusindtal paa Markerne her i Nærheden. Det begunstigede Trækket, at vi i Slutningen af Juni og Begyndelsen af Juli fik lidt Regn.

Mine Bier er Italienerne og Krydsninger. Jeg har fra først til sidst i min Fritid passet Bierne saaledes, at hvert Øjeblik, hvor der var Udsigt til Træk, er benyttet.

Som et Vink til Begyndere kan jeg anføre, at jeg i Fjor i en af mine daarligste Bifamilier indførte en Dronningcelle, som jeg udskar fra et Bistade, der havde sværmet. Den Dronning, der udløb af denne Celle, har i Aar arbejdet saaledes, at samme Familie, der i Fjor var meget daarlig, i Aar er blandt de bedste. H. V. F. Olsen.

„Skovly“, Stilling, 1. Juli.

Sværme er her ikke falden mange af i Aar, kun enkelte hist og her. Honningen fylder nu helt godt i Staderne, takket være det varme og til Dels stille Vejr, vi har haft i den sidste Tid. Vi har faaet et Par gode Tordenbyger, som jo har gavnet Hvidkløveren svært og derved bedret Udsigterne for Honninghøsten betydeligt. S. J. Nielsen.

En rig Honningplante. Ederkopplanten (Cleome pungens) er en af de paa Honning allerrigeste Planter, som findes. Den vokser i Mængde i den af Rocky Mountains eller Klippebjergene opfyldte vestlige Del af de Forenede Stater. En Iagttagelse fortæller, at han adskillige Gange har iagttaget Bier, som samlede Nektar fra denne Plantes Blomster, og har fundet, at der altid maatte tre Bier til for at tømme en af Blomsterne for dens Nektar. I Løbet af henimod 4 Minutter fyldte de tre Bier sig med Nektar fra én Blomst. Ved Hjælp af et medicinsk Inddrypningsglas med Gummiballon tømte han 13 Blomster for deres Nektar og havde da samlet en hel Teskefuld af Nektar. Hver Plante bærer flere Hundrede Blomster. Planten bliver indtil omtrent 3 m høj.

Foreningsmeddelelser.

Gl. Københavns Amts B.F. afholder Møde med Foredrag og Fremvisning i „Skolehaven“ paa Kløvermarksvej Lørdag den 8. August Kl. 11 Formd. Bestyrelsen.

Maribo Amts B.F. Det nedsatte Udvalg til at fastsætte en Normalpris for Honning for 1914 har fastsat Prisen til 75 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg.

Skovnæs, 25. Juli 1914. H. P. Hansen.

Holbæk Amts B.F. De Medlemmer, som ønsker Kandisgrus (garanteret Rørsukker) til Bifoder, kan faa det ved at henvende sig til Grosserer G. J. Kierulf, Hausergade 36, København K., til følgende Priser: 42 Øre pr. kg i mindre Vægte og 41 Øre pr. kg i Sække à 100 kg. Brutto for Netto med Tillæg af Fragt.

NB. Honningnoteringen vil komme i Tidsskriftet den 15. August. R. Larsen.

Frederiksborg Amts B.F. Det af Foreningen nedsatte Noteringsudvalg afholdt Møde i Hillerød den 27. Juli d. A. Udvalget enedes om at fastsætte Prisen paa Honning for 1914 til 80 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg.

Eline Olsen, Helsingør. J. Jensen, Hillerød. V. Christiansen, Fredensborg.

Svendborg og Omegns B.F. afholder Møde Søndag d. 9. August Kl. 2 Eftmd. hos Sognefoged Jespersen, Gudbjerg. Saa-vel Medlemmer som Ikke-Medlemmer indbydes. Vilh. Lund.

Sorø Amts B.F.s Noteringsudvalg har sat Honningspriserne til

1—3 kg	à	70 Øre pr.	$\frac{1}{2}$ kg.,
3—10	-	à	65 - - -
derover		60	- - -

J. Petersen.

Indhold af dette Nummer :

At kende Roesukker fra Rørsukker	176
Et og Andet	178
Fodring i Udbigaarde	166
For Begyndere	168
Forhindring af Sværmning	173
Fra Kredsene	178
Foreningsmeddelelser	180
Gavnlig Vink	177
Hvilke Fordringer bør Biavleren stille til et godt Forarbejdet Bihus?	165
Hvorledes kan man skaffe sig gode Tavler?	174
Mjød	171
Udstillingen i Randers	178
Vandrebiavl i stor Stil	167

Bladet udgaar den 15. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. de 6 Sommermaaneder.

Nr. 13.

15. August 1914.

48. Aarg.

Centralmøde

for DBF. afholdtes Lørdag den 1. August d. A. i Slagelse. Præsidenten bød velkommen og udtalte Ønsket om, at de paa Mødet tagne Beslutninger maatte blive til Held for Foreningen.

Følgende var mødt: Præsidenten, Assurancebestyrer Carl Hansen, Holsteinsminde, Fuglebjerg. Vicepræsidenten, Direktør P. Hansen, Jagtvej 59², København L. Bestyrelsesmedlem, Bestyrer H. P. Hansen, Skovnæs, Maribo, for Maribo Amt. Bestyrelsesmedlem, Førstelærer M. M. Tarp, Harte, Kolding. Bestyrelsesmedlem, Førstelærer Joh. Jensen, Gug, for Aalborg Amt. Redaktør N. S. Kristensen, Roskilde, for Ramsø-Tune Herred. Stabssergent C. C. Bjerregaard, Fredericia, for Elbo m. fl. Herreder. For Gl. Københavns Amt: Handelsgartner Hulbjerg, Klampenborg; Handelsgartner H. Jørgensen, Charlottenlund. Gl. Roskilde Amt: Proprietær H. Hansen, Klostervang, Roskilde; Fabrikant J. Vedsø, Driftbrohus, Køge; Gartner A. Larsen, Rørbæk, Frederikssund. Ramsø-Tune Herred: A. P. Andersen, Gadstrup. Frederiksbort Amt: Snedker V. Christiansen, Nørredam, Fredensborg; Fru Eline Olsen, Helsingø. Slangerup og Omegn: Lærer C. Bagger, Hørup, Slangerup.

Holbæk Amt: Partikulier R. Larsen, „Solhøj“, Kidserup, Holbæk; Bødker H. Kr. Jørgensen, Ondløse, Mørkøv; Snedker Chr. Th. Laursen, Skaverup, Asminderup. Sorø Amt: Gaardejer Th. Jacobsen, Erdrup, Korsør; Sognepræst C. Th. Lund, Magleby, Skelskør; Lærer Brøns, Gimlinge, Flakkebjerg. Alsted m. fl. Herreder: Tømrer Fr. Johansen, Pedersborg, Sorø; Gartner Jacobsen, „Solvang“, Fjenneslev. Sydsjælland: Lærer Chr. Nielsen, Villa „Egesborg“, Næstved; Fabrikant H. Hansen, Lou; Fr. Rubert, Haslev. Storehedinge: Snedker Chr. Larsen, Storehedinge. Glumsø: Gartner Petersen, Glumsø. Bornholm: Førstelærer G. Josefsen, Østerlars, Rønne; Frøken Anna Sommer, Rønne. De fynske Bivenner: Partikulier A. Zinglersen, Allégade, Odense. Skovby Herred: Landmand L. Olsen, Kusterslev, Jullerup. Vends Herred: Landpost J. Larsen, Nr. Aaby; Murer Kr. Henriksen, Gamborg Korsvej, Kauslunde. Svendborg Amt: Fabrikant Kr. Pedersen, Tved, Svendborg; Lærer P. H. Pedersen, Simmerbølle, Rudkøbing. Maribo Amt: Førstelærer R. Jensen, Vejringe, Stubbekøbing; Biavlslærer Aug. Petersen, Bregninge, Kettingø. Aalborg Amt: Biavlslærer J. C. C. Bech, Aalborg; Træhandler Stissing, Aars. Hjørring Amt: Lærer J. P. Jensen, El-

ling, Frederikshavn; Biavlslærer Chr. Bach, Stenum, Brønderslev. Lendum og Omegn: Gaardejer J. Jørgensen, Burholt, Sindal; Lærer Jacobsen, Øster Vraa. Nordthy: Gaardejer Kr. Nielsen, Kortegaard, Sperring, Sjørring. Sydthy: Gaardejer N. Sørensen Høy, Spolum, Bedsted. Han Herred: Otto Helligsen, Øland, Halvrimmen. Salling Herred: Sognefoged N. Dalsgaard, V. Dølby, Skive. Silkeborg: Skomager A. H. Rhiger, Laven. Hads Herred: Bestyrer N. Christensen, Ørting; Fabrikant J. F. Nielsen, Assedrup. Horsens og Omegn: Skovfoged Fr. Lüders Kærshus, Horsens. Skanderborg og Omegn: Boelsmand S. J. Nielsen, Stilling; Brøndgraver H. C. Jepsen, Hørning. Randers Amt: Købmand I. S. Rasmussen, Auning; Fisker R. Krogsgaard, Aistrup, Hadsund. Ribe Amt: Lærer Rasmussen, Tinghøj, Varde; Lærer Novrup, Alslev, Varde; Biavlslærer J. Bovbjerg, Toftnæs, Varde. Anst m. fl. Herreder: Gaardejer A. Hansen, Gammelby, Vejen; Biavlslærer Klaus Jensen, Lindknud, Holsted. Lemvig og Omegn: Gaardejer K. J. Borum, Faberg, Lemvig. Nr. Bork: Gaardejer Chr. Andersen, Nr. Bork; Husejer Kr. J. Kristensen, Houstrup, Nr. Nebel. Skern: Lærer N. Chr. Nielsen, Gauer. Vejle Amt: Snedker V. Boesen, Vejle. Elbo m. fl. Herreder: Gaardejer Edv. Pedersen, Tavlov. Kolding og Omegn: Boelsmand Kr. Jensen, Vonsild; Slagter Egholm, Ødis, Bramdrup; Gaardejer P. Henningsen, Agrtrupskov, Sdr. Bjert. Nordslesvig: Uldvarefabrikant Chr. Andersen, Gramby, Gram.

Af 133 Delegerede var mødt 69. Mødet var altsaa i Henhold til Loven beslutningsdygtigt.

Regnskabet for 1913 fremlagdes til Godkendelse. Præsidenten henviste til Hovedregnskabet, som var optaget i Nr. 8 af „T. f. B.“ 1914. Sekretæren gjorde rede for Virksomheden. Revisorernes og Decisors Bemærkninger blev oplæst. Regnskabet godkendtes enstemmig.

Love for Foreningen. Det af Udvalget udarbejdede Forslag fremsattes og drøftedes. Forskellige Ændringer foretoges. De nye Love træder i Kraft 1. Januar 1915. Prisen for T. f. B.“ er efter 1. Januar 1915 kun 1 Kr. pr. Kalenderaar. Beløbet skal ind-

betales til Redaktøren, samtidig med at Bladet bliver bestilt.

Valg af Næstformand. Direktør P. Hansen, København, genvalgtes enstemmig.

Valg af et Bestyrelsesmedlem. Førstelærer M. M. Tarp, Harte, genvalgtes enstemmig.

Valg af en Revisor. Købmand L. P. Lund, Egtved, genvalgtes enstemmig.

Decisor. Præsidenten takkede Førstelærer G. Josefsen, Østerlars, for hans Virksomhed som Decisor i de 15 Aar, de nuværende Love har gjaldt, hvortil Forsamlingen sluttede sig. Ifølge de nye Love skal der ingen Decisor vælges.

Biavlsskolen. Forstanderen, Redaktør N. S. Kristensen, afgav Beretning om Biavlsskolen, der var afholdt i Dagene 13.—25. Juli d. A. paa Fyns Stifts Husmandsskole. 33 havde deltaget i Undervisningen, deraf var 2 fra Norge og 3 fra Slesvig. Det vedtoges, at DBF.s Biavlsskole i 1915 skal afholdes i Aalborg paa samme Betingelser som hidtil og under Ledelse af Redaktør N. S. Kristensen.

Tidsskrift for Biavl. Redaktøren meddelte, at „T. f. B.“ i 1913 havde 7397 Holdere, nu var Tallet nær ved 8000. Tilgangen af nye Medlemmer er størst i Sydsjælland og Nr. Borks BF. I disse to Foreninger er der i Løbet af Aaret udført et energisk Arbejde for Biavlssagen. „T. f. B.“ skal i 1915 udgaa som i Aar med samme Antal Numre og i Omslag.

Bipestens Bekæmpelse. Formanden for Fællesledelsen, Carl Hansen, afgav Beretning om Bipestens Bekæmpelse og foreslog, at DBF., trods det at Foreningen har faaet mindre Tilskud end forventet, udreder en Fjerdedel af den samlede Udgift til Bipestens Bekæmpelse i 1914, dog ikke mere end 2250 Kr., samt at der af DBF.s Midler anvendes indtil en Fjerdedel af de samlede Udgifter til Pestens Bekæmpelse i 1915. Begge Forslag vedtoges.

Førskoler vil blive afholdt i 1915 paa samme Betingelser som i 1914; hertil maa anvendes indtil 500 Kr.

Centralmødet skal i 1915 afholdes i Skagen.

Mødet sluttedes Kl. 8 $\frac{1}{2}$ Aften.

Paa Grund af de indløbne Beretninger om Krig imellem Tyskland og Rusland blev Stemningen meget trykket. Det vedtoges ikke at afholde Diskussionsmøde og Udflygt om Søndagen. Alle, som skulde Vest paa, rejste straks med Toget; kun de, der skulde til Lolland-Faster og Øst paa, blev tilbage til næste Dags Aften, da Aftentogene var gaaet, inden Mødet sluttedes.

Salgsforeningen

»De samv. danske Biavlere«s

Generalforsamling, der skulde have været afholdt paa Hotel „Casino“ i Slagelse Søndag den 2. August Kl. 8 Morgen, samme Sted, hvor DBF.s Centralmøde afholdtes Dagen forud, blev udsat til næste Aar grundet paa, at det paa Centralmødet vedtoges at afbryde Forhandlingerne allerede Kl. 8 $\frac{1}{2}$ Lørdag Aften af Hensyn til de af Rigsregeringen trufne militære Foranstaltninger i Anledning af den mellem Tyskland og Rusland udbrudte Krig. Som Følge heraf skal jeg, i Fortsættelse af den i T.f.B. Nr. 10 Side 139 anførte Beretning, tillade mig at anføre følgende Meddelelse vedrørende Regnskabet, der af Bestyrelsen er underskrevet den 8. Juli d. A., revideret og befundet rigtigt af d'Hrr. valgte Revisorer: Førstelærer N. Henriksen, Nørremark Skole pr. Marstal, og Repræsentant H. Lynghøft i Holbæk den 17. Juli 1914.

Som det mulig vil erindres af de Medlemmer, der deltog i Generalforsamlingen sidste Aar, sluttede forrige Aars Regnskab med en Underbalance paa 41 Kr. 79 Øre og Medlemsnummer 313. I Aarets Løb er der indmeldt 30 nye Medlemmer, og der sluttedes den 1. Juli 1914 med Medlemsnummer 343. Der er saaledes betalt 30 Indskud à 2 Kr. = 60 Kr. og Procentage af 2 Medlemmer, 2 Kr. 85 Øre, samt af Kommissionæren for ved ham solgt 6981 $\frac{1}{4}$ kg Honning à 2 Øre pr. kg, 139 Kr. 62 Øre, tilsammen 202 Kr. 47 Øre. Udgifterne har i det forløbne Aar været meget smaa, tilsammen kun 25 Kr. 90 Øre.

Regnskabet slutter saaledes med en Kassebeholdning paa 134 Kr. 78 Øre.

De af Bestyrelsen, som forblev paa Hotel Casino til den 2. August, vedtog at fungere og fortsætte Foreningens Virksomhed som hidtil indtil næste Aars Generalforsamling.

København, den 4. August 1914.

P. B. V.: P. Hansen.

Biavlermødet i Malmø.

Morgenen den 4. August var mørk og graa med truende sorte Skyer, ret som om Dagen var en Afspejling af Situationen i Europa. Spørgsmaalet: rejse eller ikke rejse, blev, da intet Afbud var kommet, afgjort til: rejse. Kl. 8 $\frac{1}{2}$ sejlede Damperen fra København med Lods om Bord, Nord om Middelgrunden, da det sædvanlige Sejløb var spærret med Miner. Turen varede af den Grund en halv Time længere. Fra Malmø Havn til Udstillingen var Vejen betegnet med en Allé af Flag. Det fra Udstillingsmærker og Plakater kendte Taarn viste Vej, og over en lang Træbro, begrænset af imitterede Cementmure dækkede med Tegl, naaede man Udstillingen med sine store, lyse og stilfulde Bygninger, der trods den lette Konstruktion (Træ med et Lag af Cementpuds) saa ud, som de skulde staa til evig Tid.

Biavlermødet aabnedes Kl. 11 $\frac{1}{2}$ af Redaktør N. Nilsson, Gåsebäck, der paa Indbydernes Vegne bød de mødte velkommen og beklagede, at Mødet paa Grund af de uheldige Forhold ikke var blevet det, man havde ventet, idet mange var bleven forhindret i at komme til Stede.

Efter at der var valgt Funktionærer for Mødet, gav Dirigenten, Redaktør N. Nilsson, Ordet til Lænsbiavler S. Tullberg, der indledede 1. Punkt paa Dagsordenen: Biavlen i Norden under det sidst forløbne Aarhundrede. Taleren paaviste, hvor ringe Kendskab man ved Aarhundredets Begyndelse havde til Biavien, og hvilke Fremskridt der var sket i Løbet af dette Aarhundrede, samt fremhævede Navnene paa de Mænd, som han mente havde haft størst Betydning for Biavlen i Norden.

N. S. Kristensen talte om Bipesten i Danmark, Maaden, hvorpaa den bekæmpes, og om Bipesloven. Om Spørgs-

maalene: Paa hvad Maade kan Nordens Biavlere samvirke for at fremme gensidig Interesse? og Bør nordiske Biavls møder fremtidig afholdes? talte J. Byman, N. S. Kristensen, N. Årnel og S. Tullberg. Oprettelse af Avlscentre for Avl af gode Dronninger udgik af Dagsordenen, da Indlederen, Dronningavler A. Nielsen, Vejstrup, var forhindret i at komme til Stede.

Dirigenten foreslog at slutte Mødet. Han udtalte, at vore Forfædre har haft langt vanskeligere Forhold at arbejde under end vi. Fremskridtene er kommen lidt efter lidt, til de har naaet den Højde, vi nu har naaet. Vi maa tænke paa de besværlige Forhold, de har arbejdet under; men Udviklingen gaar hurtigt fremad, det gælder om at følge med. Et godt Samarbejde imellem Biavlerne i Norden vil være en god Hjælp til at komme længere frem. Tak til dem, der er kommen til Møde i Dag.

Forsamlingen vedtog enstemmig, at Mødet hermed var sluttet. Det var besøgt af 40 Biavlere, deraf 3 fra Danmark. Kl. 2 $\frac{1}{2}$ afholdtes Fællesspisning. Ved Bordet blev der atter udtalt Ønsket om at mødes i Danmark om nogle Aar, samt Ønsket om, at de nordiske Lande ikke blev draget med i den nuværende Krig. Derefter besaa, hvad der var udstillet angaaende Biavl, nemlig en Samling af 10 Bihuse i det fri, Biavlsredskaber og Hjælpe midler i Hus og endelig den stedlige Salgsforenings Udsalg af Hønning. Tiden var knap, og det regnede noget, saa der var ikke Lejlighed til at studere Biboligerne — kun se dem. I Redskabsafdelingen fandtes nogle særdeles godt bundne Kuber med 5 cm tykke Halmringe, 2 Udslyngere, den ene meget stor og kraftig, med løse Bure til Tavlerne og Bremseapparat til Standsning af Maskinen. Den var med Kamtræk. En Udstiller havde en smuk Samling af forskellige videnskabelige Hjælpe midler samt 2 Bisværme, der klyngede sig hver paa sin Gren (præparerede Bier) m. m. I Udsalget var der megen Hønning af forskellig Farve og Kvalitet. Efter flygtigt at have set, hvad der var af Biavl, forlod de fleste af Deltagerne Udstillingen Kl. 5 $\frac{1}{2}$ Eftmd. og rejste hjem. De, der blev tilbage, var indbudt til næste Dag pr. Automobil at besøge nogle af Egnens Bi-gaarde.

Salg af Kunsttavler.

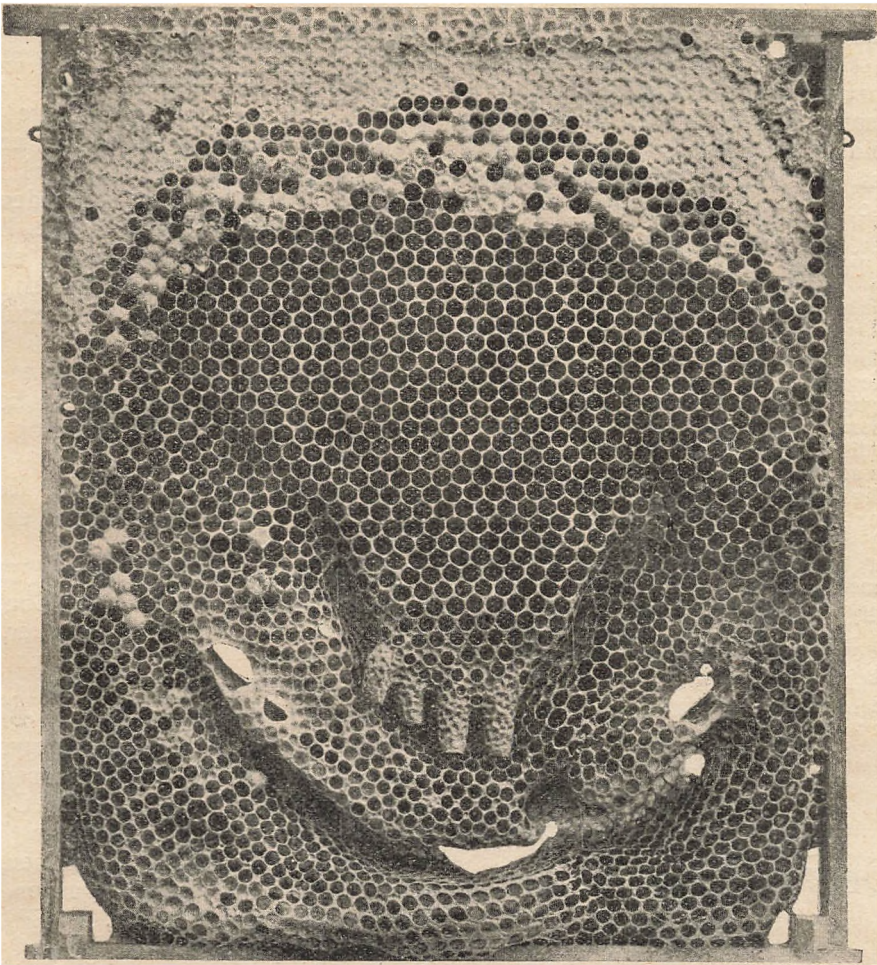
Under denne Overskrift sendte jeg i April 1913 til den ærede Redaktion af T. f. B. en lille Artikel (se T. f. B. af 1913, Side 83), hvori findes en kemisk Analyse, saavel af eget Bivoks som af Kunsttavler fra Hr. cand. pharm. L. Krogh i Lemvig, fra Hr. Professor Steins Laboratorium, hvortil var føjet følgende Udtalelse:

„Efter de ved Undersøgelsen udviste Forhold er Kunsttavlerne en Blanding af Ceresin eller Parafin med Bivoks i et Mængdeforhold af omtrent 3 Dele Ceresin eller Parafin og 1 Del Bivoks.“

Skønt denne Udtalelse i og for sig burde være tilstrækkelig til at advare enhver Biavler fra at købe Kunsttavler, saa har det dog vist sig, at en Mængde Biavlere efter den Tid er hoppet paa Limpinden, som man siger, og paa Grund af den billige Pris, hvortil saadanne Kunsttavler tilbydes, har købt større eller mindre Partier deraf. Da dette kom til vor Kundskab allerede i Slutningen af Aaret 1913, lod man paa anden Maade foretage Prøver med Resten af de Kunsttavler, som Bestyrelsen fik tilbagesendt fra Laboratoriet.

Det bemærkes, at disse Kunsttavler var godt prægede og havde en sjælden smuk lysegul Farve, saaledes at de, hvad det ydre angik, var at foretrække og langt smukkere end Bivokstavler i Almindelighed; men kom man lidt af dem i Loddekanden, viste det sig, at de smeltede ved en meget lavere Varmegrad end Vokset, og i kold Tilstand var de mere skøre.

Da Amtskredsens Bipest-Tilsynsmand i Foraaret begyndte sit Eftersyn af Kredens Bi-gaarde, medgav man ham nogle Tavler til deraf at danne Ledere, hvilket vil sige, at Tavlerne blev skåret i Strimler paa 1 à 2 Tommers Bredde og sømmet mellem 2 Stykker $\frac{1}{4}$ Tomme tykke Lister, der i et Antal af 5 à 6 saadanne Ledere i hver Bifamilie anbragtes i 2 forskellige Bi-gaarde i Uttersløv, hvor Bierne var stærkt angrebne af Bipest og behandlede efter Mac Evoys Metode. Da man efter 4 Dages Forløb kom for at fjerne Lederne med den paa samme værende Nybygning, fandt man en Mængde Smuld og alle Kunsttavlestrimlerne liggende paa Stadernes Bund, medens Bierne havde bygget Tavler

til 6 Tommers Længde paa de bare Lister. De havde meget resolut afgnavet alt, hvad der hed Kunsttavler.

I April 1914 overlod man Gartner I. S. Johannessen en af nævnte Kunsttavler, der forud var sat i en Ramme (10×12“) med 4 Traade paa langs af Tavlen og godt nedtrykt i denne, ligesom den med Voks var loddet foroven til Bærelisten paa begge Sider af Tavlen. Den blev indsat i et Bihus i hans Bigaard som Nummer 13, altsaa næstbigest i Stedet, og som Nummer 14 anbragtes en Vokstavle. Da det var et Kubestade, der var sat til Nedbygning, kunde han ikke godt komme til at anbringe Kunsttavlen foran i Stedet. I Løbet af Maj Maaned afgav dette Stade 3 Sværme, og det var Biejerens uforstaaeligt, hvad Grunden hertil kunde være, da han forment, at der stedse havde været rigelig Plads i Stedet. Da Bipest-Tilsynsmanden den 6. Juni kom for at tilse hans Bigaard, opklaredes

Sagen, idet man fandt et uforholdsmæssigt stort Antal Droner i det Stade, hvor den foran nævnte Kunsttavle som Nr. 13 var anbragt, og som det vil ses paa hosstaaende Billede af nævnte Tavle, var den, ligesom de forannævnte Ledere, overgnavet ved Tavlebæreren, gledet ned ad Traadene og havde lagt sig i Folder paa Rammens Bund, medens Bierne havde udbygget den derved fremkomne Aabning med ene Drone-celler, hvoraf Størstedelen var løbet ud, og til Slut var der, som det ogsaa ses paa Billedet, anbragt 4 Droningceller, hvoraf 2 Droninger var løbet ud, da vi fjernede Tavlen.

Resultatet af de her foretagne Forsøg viser, at det er daarlig Økonomi at benytte Kunsttavler, selv om de er langt billigere end ægte Bivokstavler.

Ved Ordet Kunsttavler maa nemlig forstås Tavler, lavet af et kunstigt Produkt, Ceresin eller Parafin o. m. m. Jeg henstiller derfor til ærede Læ-

sere aldrig at bruge Ordet Kunsttavler, naar de bestiller Tavler til deres Bihuse. Forlang ægte Bivokstavler. Leveres desuagtet Kunsttavler, kan vedkommende Sælger drages til Ansvar i Henhold til „Almindelig borgerlig Straffelov af 10. Febr. 66 § 251, der er saalydende:

Den, som ved at udgive sig for en anden Person, end han er, eller ved at foregive at være berettiget til at handle paa anden Mands Vegne, fravender Nogen Penge eller Gods, eller som svingagtig modtager, hvad en anden paa Grund af urigtigt Kendskab til Omstændighederne tror sig pligtig til at betale eller afgive til ham, eller som ved falsk Foregivende forleder Nogen til at købe eller paa anden lignende Maade at modtage en Genstand for noget væsentlig Andet og Værdifuldere, end den er, eller som, uden Hensyn til at betale, tager Vare paa Kredit, straffes med Fængsel paa Vand og Brød, ikke under 5 Dage, eller med Forbedringshusarbejde indtil 2 Aar, og kan Straffen under særdeles skærpende Omstændigheder, ligesom og naar Forbrydelsen gentages, stige indtil 6 Aars Strafarbejde.

København, i August 1914.

P. Hansen.

DBF.s Biavlsskole i Odense.

I Henhold til Centralmødets Bestemmelse blev der ogsaa i Aar afholdt Biavlsskole i Odense. Skolen holdtes paa Fyns Stifts Husmandsskole i Dagene 13.—25. Juli. Tilslutningen var lidt mindre end i Fjor, men større end forrige Aar. Ialt deltog 33 i Undervisningen. Af disse var 2 fra Norge og 3 fra Slesvig. 22 af Deltagerne havde Understøttelse fra Landboforeningerne med et Beløb af tilsammen ca. 550 Kr. Kost, Værelse og Sengetøj kostede for 13 Dages Ophold paa Skolen ca. 18 Kr. Vejret, der har saa stor Betydning for Arbejdet i Bigaardene, var, naar undtages de 2 sidste Dage, varmt og stille, saa det lagde kun ringe Hindringer i Vejen for Undervisningen. Da DBF.s Biavlsskole ikke selv har Bier, maa den haabe paa de omboende Biavlernes Velvillighed — og vi maa sige, at vi i Aar har været særdeles heldigt stillet. Der var i Aar saa mange, der havde stillet deres Bigaarde til vor

Raadighed, at vi ikke kunde naa at komme til dem alle; vi har altsaa ikke manglet Materiale. Der har været Anledning til at studere Biavl under mange Forhold og i forskellige Slags Stader og med forskellige Biracer plus Rødkløverbier og Dronningavl efter amerikansk System. I Bigaarden ved Skolen fandtes selve den lille Bacille (sur Yngel). Der var ogsaa en hel lille Biavlsudstilling ved Skolen, idet flere Fabrikanter havde fremsendt Stader og Redskaber. Der var 6 Huse, 1 Dronningavlsstade, 1 Udslynger og 1 Solvoksmelter. Præsidenten kom til Stede en Dag under Kursuset og hilste paa Deltagerne.

1 Dags Kursuset afholdtes Lørdag den 18. Juli og var besøgt af en Snes Deltagere.

Biavlsskolen havde følgende Elever: Maren Aasheim, Husmoder, Hou, født 1883. A. M. Andersen, Bødker, Ulfborg, f. 1888. Signe Asmussen, Frøken, N. Esp, Tim, f. 1877. Anna Bach, Husmoder, Vildbjerg, f. 1874. B. Brodersen, Skomager, Allum, Løgumkloster, f. 1897. Katrine Christiansen, Jerthing, Rødding, Slesvig, f. 1869. C. Haakonsen, Stykjunker, Kongens Værft, Kristianssand, f. 1861. A. Hansen, Portør, Holte, f. 1874. E. Hansen, Formand, Sandager, Assens, f. 1879. R. Godske, Sognefoged, Nr. Søby, f. 1870. H. Jensen, Skomager, Sageby, Mern, f. 1868. K. Jensen, Musiker, Højby F., f. 1878. V. L. Jensen, Maltgører, Søndersø, Odense, f. 1868. P. Nygaard Jespersen, Lærer, Jernved, Gredstedbro, f. 1877. O. Johansen, Husmand, Hallingskov, Svendborg. M. Johansen, Snedkersvend, Langeskov, f. 1888. Birgitte Jørgensen, Husmoder, Asnæs, Kallundborg, f. 1873. J. Jørgensen, Snedker, Nr. Søby, f. 1880. Marie Kyn-delsen, Frøken, Nr. Esp, Tim, f. 1895. H. Langhoff, Husmand, Sig, Grønbjerg, f. 1861. Fr. Larsen, Assistent, Assens, f. 1897. P. Madsen, Sanderum Tørvehave, Odense, f. 1884. H. Nielsen, Husmand, Søndersø, Odense, f. 1871. J. P. Nielsen, Snedker, Bakkeby, Hjørning, f. 1857. Rasmus Nielsen, Tjenestekarl, Assedrup, f. 1888. Poul Pedersen, Landmand, Nykøbing Jyll., f. 1896. Chr. Poulsen, Tjenestekarl, Æble, Ørbæk, f. 1898. Chr. Rasmussen, Vejmand, Torpe, Aunede, f. 1851. Betty

DBF.s Biavlsskole i Odense 1914.

Kristensen. Aug. Petersen. Rasmussen. Pedersen. Madsen. Andersen. E. Hansen. A. Hansen. R. Nielsen.
 Godske. Jørgensen. Wiee. J. P. Nielsen. Brodersen. H. Nielsen. V. Jensen. Kr. Jensen. Langhoff. Larsen. Povlsen. Johansen. Jespersen. H. Jensen. Haakonsen.
 M. Sørensen. Nielsen. Christiansen. Rossen. Kyndelsen. Asmussen. Jørgensen. Bach. Aashejm. D. Sørensen.

Rossen, Frøken, Ellum, Vesterterp, Løgumkloster, f. 1896. Dora Sørensen, Frøken, Nr. Alslev, f. 1883. Magda Sørensen, Frøken, Hadsund, f. 1866. E. Wiese, Gaardbruger, Nøtterø, Tønsbjerg, f. 1862.

Hvorledes man skaffer sig gode Tavler.

Af Arthur C. Miller.

II.

Naar Kunsttavlen „overmales“ med Voks, maa Vokset ikke være for stærkt ophedet. Hvis det er for varmt, gør det Cellevæggene bløde og efterlader ikke tilstrækkeligt Voks, saa at der maa gøres et nyt Strøg med Børsten, og et nyt Strøg gør Kunsttavlens Overflade næsten jævn, hvad der igen har til Følge, at Bierne pletvis bygger Droneceller paa den. Dersom paa den anden Side Vokset ikke er varmt nok, glider Børsten ikke let nok over Tavlen, der bliver brugt mere Voks end nødvendigt, og Tavlen bliver ikke forstærket saaledes, som den skulde. Hvis Tavlen faar det rigtige Voksovertræk, faar de fleste Celler fortykkede Kanter, omtrent saadan som de er, naar Bierne bygger uden Mellemvæg. Dette styrker Tavlen i høj Grad og forebygger Strækning. Det gør intet, om nogle enkelte Celler faar et tyndt Dække eller Laag af Voks, eller om Vokset skulde fylde nogle af Cellebundene. Bierne vil selv sørge for, at alt bliver, som det skal være. Man kan give Mellemvæggen et temmelig tykt Overtræk af Voks, og Bierne vil bruge alt Vokset under Udbygningen. Men man vinder intet ved at give mere Voks end netop nok til at gøre Mellemvæggen stiv. Hvor meget Voks man maa tage i Børsten, hvor stærkt denne maa trykkes ned, og hvor mange Gange der maa stryges, beror paa Børstens Størrelse (Tykkelse og Længde) og paa Voksens Temperatur. At bruge Børsten ret kan man alene lære af Erfaring, men det lønner sig godt at lære dette.

Denne Fremgangsmaade er opfundet af Henry Vogeler, som tog Patent paa den i 1900. I 1912 erhvervede „Beekopers Review“ sig Ret til at offentliggøre den, saa at Tidsskriftets Abonnenter kunde benytte den. Jeg anser denne Vogelers Opfindelse for at være næsten lige saa værdifuld som Opfindelsen af Mellemvæggen selv.

Brugen af Loddejærnet er ganske enkel. Der er kun tre Ting, som kommer i Betragtning, nemlig Jærnets Opvedning, Trykket mod Tavletraaden og den Hurtighed, hvormed Jærnet drages hen over Traaden. Hvis Jærnet er for varmt, vil det smelte Huller i Kunsttavlen. Hvis det er for koldt, vil Traaden ikke blive presset dybt nok ned i Vokset. Jo varmere det er, desto hurtigere maa det føres over Traaden; jo koldere, desto langsommere maa det gaa. Hvis man trykker for stærkt paa, skærer Traaden igennem. Voks-overstrygningen vil rigtignok for det meste gøre Skaden god igen; men det er en daarlig Arbejder, som gør saadant Arbejde.

Hvis man ikke er sikker paa Haanden, kan man stille Spidsen af Loddejærnet op imod Bærelisten lige over Traaden og lade den glide ned paa denne. Det er meget vigtigt, at Loddejærnet føres aldeles lige, ellers kan det komme til at støde Huller i Tavlen. Hvis dette skulde hænde, vil man forstaa Nytten af at have et Lag Papir mellem Kunsttavlen og Brættet. Papiret kan uden Vanskelighed løses fra Tavlen, men hvis Papiret ikke var der, vilde Tavlen blive trykket saa fast mod Brættet, at det vilde volde Vanskelighed at faa den løs.

Der kan være dem, som mener, at det varme Jærn maa strække Traaden og gøre den slap. Det kan gerne være, den gør det trods mine Erfaringer. Men man behøver blot at se paa mine med Mellemvægge forsynede Rammer og paa de i dem udbyggede Tavler og tænke paa, hvor hurtigt Arbejdet gaar for mig, for at forstaa, hvor god min Fremgangsmaade er. De samme Resultater har jeg opnaaet uden at overstryge Kunsttavlerne med Voks, men da har jeg brugt tykkere Tavler.

Man har spurgt mig, hvor meget en fuldt færdig Tavle koster mig, naar jeg baade tager Hensyn til Pengesudlægget og den anvendte Tid. Her er Regnskabet saa godt, som det er mig muligt at opgøre det: Rammen 3 $\frac{1}{2}$ Cent, Kunsttavler 5 Ct., Voks 1 $\frac{1}{2}$ Ct. (højt

regnet), Arbejde, Tavletraad osv. 5 Ct.; Sum 14 Cents (52 Øre). Hvis jeg ikke regner Arbejdet med bliver mit Udlæg 9 Ct. (34 Øre). Kan saadanne Tavler faas for et saa lille kontant Udlæg ved nogen anden Fremgangsmaade? Dertil kommer, at jeg ogsaa faar udmærkede Tavler.

I Almindelighed er det et rent Træf, om man faar Tavlerne udbygget saaledes, som en Tavle bør være. Men saaledes burde det ikke være. Man kan meget let tabe en stor Del af det, man har vundet ved at bruge den af mig beskrevne Fremgangsmaade, dersom man lader Tavlerne blive udbygget af Familier, som ikke er i god Forfatning eller under ugunstige Forhold. Erfarne Biavlere ved i Almindelighed, at man opnaar de bedste Resultater ved at give én Tavle ad Gangen til en stærk Familie under et godt Honningtræk og hænger denne Tavle ind i Yngellejets Midte. Begyndere bør ogsaa bruge denne Fremgangsmaade. Hvis de afviger fra den, bør de i ethvert Tilfælde være vis paa, at Bierne bringer Honning ind i rigelig Mængde; hvis ikke, maa de fodres stærkt. For mit Vedkommende foretrækker jeg at lade mine Tavler blive udbygget i et Overrum over en god Familie, og jeg ved ingen bedre Tid til at faa dette gjort, end naar Bierne arbejder ivrigt paa Honningdug. De paa den Tid udbyggede Tavler bliver mere eller mindre fyldt med Honningdug, og naar jeg siden hænger Tavlerne ind i Yngellejet, bliver Honningduggen forvandlet til Bier.

Jeg vil sammenfatte mine Anvisninger i følgende Ord: Giv Kunsttavlerne til stærke Familier og paa en gunstig Tid.

Hr. Biavler!

Af J. Toft, Lindum.

Forleden modtog jeg fra en Vokstavlefabrikant en Skrivelse med Overskrift: Hr. Biavler! Det slog mig, hvor sandt det var. Jeg havde nemlig som saa mange andre begaaet den Fejl, at jeg ikke indskrænkede Yngelreden en Tid før Hovedtrækket. Jeg har ikke brugt Dronninggitter, dels af Ulyst til at anskaffe og bruge det, dels

fordi jeg var meget stærkt advaret mod disse Bislidere, som mine nærmestboende Kolleger kaldte dem. Men Følgen har naturligvis været, at jeg har avlet Bier og kun lidt Honning. Jeg forsøgte saa i Fjor at begrænse Yngelreden i et Stade ved at indhænge et meget tyndt Træindskud, som Grænse bag ved Yngelreden. Indskudet manglede ca. 1 $\frac{1}{2}$ Tomme i at naa Bunden, Siderne sluttede omtrent bitæt. Resultatet var over min Forventning. Dronningen lystrede Afspærringen, skønt jeg hængte to Yngeltavler bag ved Indskudet, og Bierne anbragte viligt Honningen bag ved Indskudet. Et saadant Indskud kan laves af enhver; det behøver kun at være et meget tyndt Bræt, fæstet til en Bæreliste; det koster næsten intet, er nemt at anbringe og vil sikkert i de fleste Tilfælde svare til Hensigten. Jeg vil sige til alle Biavlere, som endnu ikke bruger Indskrænkning af Yngelreden: Forsøg at indhænge et saadant Indskud, og det skal nok vise sig, at De vil avle færre Bier, men mere Honning, og det sidste er dog Hovedsagen; thi avler man ingen Honning som Valuta for Arbejdet, saa er al Syslen med Bierne kun Tidsfordriv, selv om man kan have mange glade Timer i Bigaarden.

Hvorledes man kan fremskynde Yngellejets Vækst og Bifamiliernes Udvikling.

Af W. Herrod.

Der er vistnok faa Biavlere, som gør sig den Umage at undersøge, paa hvilken Maade Yngellejet udvider sig, og endnu færre, som gør noget Forsøg paa at komme Bierne til Hjælp, saa at Familiens Udvikling kan skride frem paa den heldigste Maade.

Den almindelige Mening blandt Biavlerne er, at Dronningen altid begynder at lægge Æg i Midten af Tavlerne. Men hvis man gør et tilstrækkeligt Antal Iagttagelser, vil man finde, at dette meget ofte ikke er Tilfældet.

Dronningen begynder hen imod Slutningen af Vinteren at lægge Æg, og den lægger de første Æg i den Del af Tavlerne, hvor Bierne paa den Tid

har klumpet sig. Dette vil meget ofte være der, hvor der paa den Tid findes mest Foder, saa at Bierne kan have deres Vinterklynge i hvilken som helst Del af Stedet. Man vil derfor ofte finde, at Æglægningen er begyndt i den ene Side af Tavlerne eller i Midten af den næstsidste Tavle i Stedet. I dette dette Tilfælde kan Yngellejet kun udvides til én Side. For at bringe Yngellejet i en bedre Orden bør man flytte de Tavler, hvori der er Yngel, saa at de kommer til at hænge midt i Yngelrummet. Indskudet, ved hvis Hjælp Yngelrummet kan begrænses, er til overmaade stor Hjælp ved Bifamiliernes Foraarsudvikling. Det er nyttigere end Fodring, og det er til stor Skade, at det ikke benyttes saa ofte, som det burde. Under Æggenes Udklækning og Opføddningen af Binyngelen er Varme en af de vigtigste Fornødenheder. Men hvis Bierne har et overflødig stort Yngelrum at holde varmt, og hvis Yngel og Bier er spredt ud over et større Antal Tavler end nødvendigt, gaar der ikke alene Energi og Foder til Spilde, men Bierne tiltager ikke saa hurtigt i Antal, som de vilde gøre, hvis de ved Indskudet var blevet holdt sammen paa ikke flere Tavler, end de er i Stand til at dække. Brugen af Indskudet gør det muligt for et større Antal Bier at flyve ud paa Træk.

Indskudet bør nedentil ikke slutte tæt til Stadets Bund, men der bør mellem Indskudets nederste Kant og Stadets Bund være en Afstand af omtrent 6 mm, saa at Bierne faar fri Gennemgang under Indskudet. I det tomme Rum uden for Indskudet kan man hænge nogle Rammer, hvori der er hele Kunsttavler. Dette hindrer Bierne fra at bygge Dronevoks i det tomme Rum bag Indskudet, noget, som de temenlig sikkert vil gøre, hvis de er uden Tilsyn i lidt længere Tid, og man undgaar paa samme Tid, at Yngelrummet bliver overbefolket. Gennemgangen under Indskudsøren vil gøre det muligt for Bierne at komme hen til de indhængte Rammer og udføre et nyttigt Arbejde dér i Stedet for at sværme eller spille deres Kraft til ingen Nytte. Dette Brug af Indskudet kræver lidt mere Arbejde og Agtpaagivenhed, men dette Arbejde bliver mere end betalt ved Familiernes gode og hurtige Udvik-

ling. Det er det samme Princip, som kommer til Anvendelse, naar et langt Værelse med et Ildsted i den ene Ende skal benyttes af nogle faa Mennesker. Man anbringer et Tæppe eller en Portière tværs over Værelset, saa at Varmen fra Ildstedet bliver holdt tilbage i den aflukkede Del af Værelset.

Under Foraarsudviklingen bør man ogsaa søge at faa Tavlebygningen fornyet. Hvis dette blev praktiseret i større Udstrækning, end det for Tiden bliver, vilde vi næppe have saa megen Sygdom hos Bierne. Man bør gøre det til Regel ved Behandlingen af Staderne, at daarlige Tavler altid hænges bagest i Yngelrummet. Ved daarlige Tavler mener jeg Tavler, som er meget gamle eller er overfyldt med Blomsterstøv eller har for meget Dronevoks eller er hullede og har Celler, som er utjenlige for Yngelopføddningen. I Løbet af Vinteren og det tidlige Foraar vil Bierne have tømt disse Tavler for Foder, saa at de kan tages ud, naar Rummet skal indskrænkes ved Hjælp af Indskudet.

En Advarsel vil jeg benytte Anledningen til at give. Man bør aldrig lade saadanne mindre gode Tavler blive liggende over, hvad enten de er udtagne paa den ovenfor omhandlede Maade, eller de er taget ud af et uddød Stade (er det død af Sygdom, bør de brændes). De maa brydes itu og gøres færdige til Indsmeltning straks, saa at man ikke bliver fristet til at bruge dem igen i en snæver Vending. Tavler med gammelt, indtørret Blomsterstøv bør ikke hænges ind i Staderne til Rensning. Bierne vil ganske vist rense dem, men det vil koste dem altfor meget Arbejde. Den dertil medgaaende Tid kunde med større Fordel have været anvendt til Yngelopføddning. Desuden bygger de ofte Droneceller i de afgnavede Cellers Sted. Det lønner sig meget bedre at give dem Kunsttavler, som de bygger ud i Løbet af meget kort Tid.

Biernes Fordeling i Marken.

„Naar ét Faar løber til Vands, saa løber hele Flokken“, siger et gammelt Ordsprog. Det er dog ikke alene Faar, det gælder, de fleste andre Dyr har den samme Tilbøjelighed; Bierne synes at danne en Undtagelse.

Jeg har ofte stillet mig selv det Spørgsmaal: Hvad vilde ske, hvis der pludselig opstod et godt Honningtræk paa et begrænset Omraade i den ene Side af en Bigaards normale Udflugtskreds paa en Tid, da der kun er sparsomt med honningydende Blomster i de andre Retninger?

Man skulde jo under saadanne Forhold synes, at det mest naturlige vilde være, at hele Bigaardens Arbejdsstyrke søgte mod den gode Trækmark og lod de andre Smaatterier i andre Retninger uænset, for saa vidt den gode Mark kunde byde tilstrækkeligt til dem alle; men saaledes forholder det sig ikke, det har jeg i Aar set et godt Eksempel paa.

Der har i Aar været en Kaalroe-Frømark ca. 1 km i lige Linje fra min Bigaard paa omkring 8 Tdr. Land, og der har været Dage, da mine Bier hentede et ikke lille Kvantum Honning derfra; paa saadanne Dage har jeg ofte staaet og betragtet de udadflyvende og de hjemvendende Trækbier, og jeg er da kommen til det Resultat, at ca. de tre Fjerdedele hentede deres Bytte i Frømarken, medens den ene Fjerdedel søgte det i alle andre Retninger, endskønt der, saa vidt jeg kunde skønne, var meget sparsomt med Blomster; alle Frugttræer var afblønstrede, og Agerkaalen havde ikke endnu begyndt at vise sig; det væsentligste, der var, var Hvidtjørn, men dog ikke i saa stor Mængde, at man skulde synes, det var værd at forsage Frømarken for.

Men — og det var det, jeg vilde fremhæve — det er et Bevis for, at Bierne ikke ude i Naturen glemmer eller overser det smaa for det store, lige saa lidt som de gør det hjemme i deres Bolig. Naturen har Brug for Bierne overalt, og Bierne er overalt, hvor Naturen har Brug for dem.

Mads J. Hansen.

Biavl i Amerika.

Af P. Mickwitz, Helsingfors.

Enhver, som har fulgt med i den amerikanske Biavls Udvikling, ved, at Langstrothrammen nu er den mest anvendte, den saakaldte Standardramme. I Almindelighed indeholder hvert Stade

10 Rammer, hvis udvendige Maal er 44,8×23,2 cm. Denne Ramme bruges ogsaa af R. F. Holtermann, Kanada. Men under de Forhold, hvorunder han arbejder, synes han, at 8 à 10 Rammer i Yngelrummet er for lidt; han har derfor i de senere Aar begyndt at bruge Stader med 12 Rammer; disse er dog byggede omtrent som 8 og 10 Rammers Langstrothstadet. Han kalder ogsaa sine Stader for 12 Rammers Langstrothstadet. Magasinerne er ogsaa til 12 Langstrothrammer, og han anser det for at have stor Betydning, at alle Rammer i Bigaarden har samme Størrelse, thi ifølge hans Maade at behandle Bierne paa sker det meget ofte, at Rammer fra Magasinet flyttes ned i Yngellejet og omvendt.

Stadet er enkeltvægget og forarbejdet af $\frac{7}{8}$ Tomme tykt Fyrretræ. Yngelkassen er fortil forsynet med en Slags aaben Forstue eller Veranda. Dette Rum giver Bierne Lejlighed til at „sætte ud“ under Flytningen af Stadet, da der saa anbringes en Ramme med Traadvæv, der skydes ned i Fuger, som er savet i Sidevæggene. Naar det bliver for varmt inde i Stadet, kommer en Del Bier ud i denne Vestibule for at „lufte“ sig og kan saa let bestænkes med Vand. Bundbrættet er ved Hængsler fastgjort til Stadets bageste Side. Under almindelige Forhold er Flyvehullet $\frac{3}{8}$ Tomme højt og naar fra Sidevæg til Sidevæg. Men naar Varmen om Sommeren bliver meget stærk, indskydes kileformede Trælister, ca. $\frac{7}{8}$ Tomme tykke, mellem Bundbrættet og Yngelkassen, en Kile paa hver Side; derved opnaas, at Luften let kan fornys i Stadet.

Taget gaar nogle Tommer ned over Stadet. Under Taget er et Lag Filt, et tyndt Bræt og derunder et Stykke Voksdug eller et Stykke ferniseret Lærred, som lægges lige ned paa Rammerne.

Dette Stade er vistnok godt, men har dog ikke ret mange Tilhængere i Amerika. Grunden dertil er vistnok først og fremmest, at det er tungt med sine 12 Rammer. En væsentlig og god Egenskab hos næsten alle andre amerikanske Stader er, at de er saa lette, hvilket er en nødvendig Betingelse for de Maader, hvorpaa man driver Biavl paa den anden Side af Atlanterhavet.

H. begynder Sæsonen, i Lighed med

de fleste andre „up to date“ Biavlere, om Efteraaret, efter at den sidste Honning, som faas af Boghveden, er høstet. Det er blevet et bevinget Ord i Amerika, at Efteraaret er den bedste Tid til Foraarsfodring. Hvad dette betyder, ved enhver. Man har gennem Forsøg faaet fastslaaet, at de bedste Resultater opnaas, om Efteraarsfodringen er saa rigelig, at Forraadet kan række langt hen paa Foraaet, til de første Nektarkilder aabnes.

Fodringen finder Sted i Begyndelsen af September, medens Bierne endnu er i Stand til at omsætte Foderet. Sukkersirupen tilberedes af 2 Dele Krystalsukker og 1 Del Vand efter Maal. Vandet opvarmes i en fortrinnet Jærnkasserolle, ca. 25 cm høj og 75×75 cm. Bundflade. Sukkeret kommer i det varme Vand. Naar Sukkeret er opløst, ophedes Massen til Kogning under flittig Omrøring. Naar Kogepunktet er naaet, tilsættes til hver 6 kg Sirup en strøgen Teskefuld Vinsyre ($C_4H_6O_6$). Denne Syre inversterer Rørsukkeret. For at opnaa det bedste Resultat opløses Syren i et Glas Vand, og denne Opløsning tilsættes Sukkersirupen under Omrøringen. Selve Fodringen foregaar paa følgende Maade: Foderet hældes i Honningkrukker, 3 kg, hvis Laag er gennemboret. Disse Krukker anbringes over passende Aabninger, som er savet i et tyndt Dækbræt over Yngellejet. Eftersom Bierne mangler Forraad, paasættes en eller flere af disse Krukker paa en Gang. Foderet maa helst være varmt, særlig naar Fodringen sker om Aftenen, hvad H. mener er bedst. Oven paa det Bræt, paa hvilken Krukkerne staar, sættes en tom Magasinkasse og derover Taget. Krukernes Indhold bør beskyttes mod altfor hurtig Afkøling, og de bør helst pakkes til med Filt eller lignende. Det er naturligvis af Vigtighed, at Efteraarsfodringen udføres saa hurtigt som muligt, for at den ikke skal stimulere Bierne til at yngle.

Overvintringen hos H. foregaar i cementerede Bikældere. Han indvintrer flere Hundrede Familier. Om Foraaet stilles Staderne i en stor Frugthave, hvor Frugtblomsterné bidrager til en stærk Yngelansætning. Nogle Dage inden Kløvertrækket tager sin Begyndelse, flyttes alle Familierne paa nær

de allersvageste hen til Steder med gode Kløvermarker, dog ikke mere end 100 Familier i hver Bigaard.

H. har næsten hele sin Indkomst af Biavl, og han synes at klare sig godt derved. Et Aar, 1911, høstede han 22,000 kg Honning. (Bitidningen).

Sværming og Sværmenes Behandling.

III.

En Sværm klumpede sig paa en Tjørnebusk, som voksede ved Foden af en Banke, der naaede saa nær hen til Buskens Grene, at det var umuligt at faa en Kube anbragt under den. Kuben blev stillet saaledes, at den hvilede paa Bankens og med den øverste Del af sin Underkant berørte Biklyngen, hvorefter Bierne begyndte at gaa ind i Kuben.

Undertiden klumper en Sværm sig paa en Gren af et Træ eller en Busk, som ikke har nogen Værdi. Da kan man med en skarp Kniv skære Grenen af eller endnu bedre klippe den af med en Rosensaks og lægge den ned paa en Plade foran Flyvehullet ved det Stade, hvori den skal huses. Bierne vil da løbe ind i Stedet.

Husning af en Sværm.

Sværmenes Form og Stilling kan være meget forskellig. Jeg har engang haft en Sværm, der naaede fra en Gren ned til Jorden og maalte to Fod i Højde og Bredde og tre Tommer i Tykkelse. Den blev indfanget paa den Maade, at Kuben blev stillet paa Jorden et kort Stykke fra Sværmen og kilet op ved Hjælp af en Sten. Bierne blev fejtet ned ved at stryge en stiv Fjer langs ad

Grenens Underside. Efter at alle Bierne var fejtet ned paa Jorden, blev nogle faa af dem ført hen til Kuben, og nu marscherede hele Sværmen ind uden den allermindste Vanskelighed.

Der er vel næppe nogen Biavler, som ikke har haft den bedrøvelige Oplevelse, at en af hans gode Sværme er gaaet ind i et hult Træ eller i en Bygning, f. Eks. i en Skorstenspipe. I disse Tilfælde har jeg ofte fanget Sværmen ved at tage en Yngeltavle fra et Stade, binde en Snor om en af Listerne og fire den saa langt ned, at den naaede Biklumpen. Der blev den hængende en Times Tid eller saa, og naar den da blev halet op igen, var Dronningen og Bierne gaaet op paa den; Biernes naturlige Instinkt driver dem til at samle sig paa Yngeltavlen for at værne og beskytte Yngelen.

I store Bigaarde hænder det ikke sjældent, at to eller flere Sværme, som kommer ud samtidig, forener sig i én Klump. En saadan Sværm kan huses i et Rammestade med et til Sværmens Størrelse passende Honningmagasin over. Hvis Trækket er godt, kan en saadan Sværm give et godt Udbytte. Hvis Sværmene skal sælges, bliver det dog nødvendigt at skille dem ad. Dette er heller ikke vanskeligt. To Gange har jeg maattet dele fire Sværme, som havde forenet sig til en. Jeg gik frem paa følgende Maade: Et Lagen blev bredt ud paa Jorden og et Kubestade stillet op i hvert Hjørne af Lagenet og opkilet paa den Side, som vendte mod Lagenets Midte. Bierne blev indfanget i Fangkuber og rystet ned paa Lagnets Midtparti. Derpaa blev Bierne nøjagtig undersøgt, indtil alle fire Dronninger var fundne. En Dronning blev sat ind i hvert af de fire Kubestader, og derpaa blev Bierne fejtet ind i Kuberne, saaledes at hver af disse fik omtrent lige mange Bier. Arbejdet blev udført om Aftenen. Der var ingen Kamp mellem Bierne, og ingen af Dronningerne blev dræbt.

Bier, som lever under fuldstændig naturlige Forhold, udsender før Sværmens Afgang Spejdere, som skal opsege et nyt Bosted for Sværmen. Enkelte af Læserne har utvivlsomt lagt Mærke til dette. Et Stade, som staar uden Bier, men med Tavlebygning ude i Haven, bliver i en Ugestid eller en

halv Snes Dage besøgt af en Del Bier, som er i ivrigt Arbejde med at rense det. Ejeren undrer sig over dette, men pludselig finder han en Dag Stadet fuldt optaget af en Bifamilie. De Bier, som først lod sig se ved Stadet, var Spejderbierne, og da Sværmen kom ud, blev den af disse lodset lige hen til Stadet. Hvis Biavleren er borte fra sit Hjem om Dagen og derfor ikke kan vogte paa Sværmene, kan han drage Fordel af denne Biernes Maade at være paa. Han kan sætte et Lokkestade, d. e. et Stade, som er ordnet for en Sværm, ud. Hvis da Bierne sværmer under hans Fraværelse, er der en Sandsynlighed for, at de vil tage Lokkestadet i Besiddelse og saaledes spare ham for Tab. Om en Mand, som ikke har Bier, vilde sætte et saadant Lokkestade ud, vilde det ikke være ærligt Spil, men en meget forkastelig Fremgangsmaade.

Et virksomt Middel til at faa en Sværm til at klumpe sig paa et bestemt Sted er at fræde en Del døde Bier ind paa en Traad og hænge dem i en Klynge i et Træ.

Hunger-Sværme.

Denne Slags Sværme plejer at komme ud i Marts eller April. I Stedet for at være et Tegn paa et usædvanlig tidligt Foraar, saaledes som man ofte ser det omtalt i Aviserne, er det alene et Tegn paa Forsømmelighed fra Biavlerens Side. Staderne er bleven indvintret uden tilstrækkeligt Forraad og har ikke faaet Kandisfoder om Efteraaret eller tidligt om Foraaret. Følgen er, at deres Forraad slipper op, og hvis der paa den Tid indtræffer en smuk Dag, kommer Bierne ud som en Sværm for at forsøge at finde et andet, bedre forsynet Hjem. Hunger-sværme er smaa. De er urolige og flytter meget hurtigt fra Sted til Sted og slaar sig ned hvor som helst. De maa indfanges saa hurtigt som muligt, huses i deres gamle Stade og fodres med lunken Sukkersirup i en Flaskefodrer. Man maa vedblive at fodre dem, indtil de kan finde tilstrækkelig Føde ude.

Bipestkursus i Give. I Dørene fra 8.—11 Juni afholdtes et vellykket Bipestkursus i Give under Ledelse af P. Hansen, Mejsling. Kursuset var hver Dag besøgt af en 12 à 14 Mand. Naar Tilslutningen ikke blev større, skyldes det dels mange fuld Bekendtgørelse og tillige daarligt Vejr de to første Dage. Det var en Skam, der ikke kom nogle flere med, da det var et lærerigt Kursus. Vi saa Bipest i dens hele Forløb, lige fra man kunde begynde at skelne Bipest, og til Familien var ved at gaa til G.unde. Vi havde ogsaa Lejlighed til at se Efterbehandling af et Stade, som A. Chr. Madsen, Ramskov, havde været saa elskværdig at behandle for Bipest, 4 Dage før vi kom. Fra Horsens og Omegns BF. var mødt 3 Biavere, der deltog alle 4 Dage, og hver især havde Lejlighed til at behandle flere Stader for Bipest, hvilket blev udført med megen Akkuratesse under P. Hansens dygtige Vejledning. Tilslidst samledes vi om et fælles Kaffebord, hvor Formanden for Horsens og Omegns BF., Skovfoged Lüders, takkede for den gode Modtagelse, disse 3 Mænd havde faaet herude; dernæst blev vi alle fotograferede. Saa drog enhver til sit efter at have tilbragt 4 lærerige Dage sammen. Vi tilsaa ialt 45 Stader, deraf blev 6 behandlet for Bipest, andre var lidt tvivlsomme, dem skal Tilsynsmanden tilse om en halv Snes Dage. H. E. Nielsen, Give.

Hvilke Bier er de bedste?

Af J. Chr. Nielsen, Vejstrup.

Naar man driver Biavlens hovedsagelig for at faa et godt økonomisk Udbytte, maa man ikke alene se sig om efter de bedste Driftsmetoder, anskaffe gode Stader og Redskaber osv., men ogsaa, hvad der ikke er det mindst vigtige, søge at have første Klasses Bifamilier.

I de første 4 Aar af min Biavlpraksis havde jeg kun med rene brune Bier at gøre. Men saa vilde Skæbnen, at jeg blandt ca. 20 Familier fik Dronningerne i 2 Familier parret med italienske Droner. Disse 2 Familier blev de bedste den følgende Sommer, og om Efteraaret indforskrev jeg en ægte italiensk Dronning, som senere blev

Stammøder til en Mængde fortrinlige Krydsningsdronninger. Dermed blev Begyndelsen gjort til, at jeg efterhaanden mere og mere lagde an paa Krydsningsfamilier, saa'edes at mine Bier nu for en overvejende Del bestaar af en Blanding mellem Italienerne og Krainere. Nogle faa brune Familier holdes dog endnu, men det er nærmest som en Slags Maa'estok før, hvad Krydsningerne er værd som Hønningssamlere betragtet i de meget forskellige Hønningaar, vi har.

De brune Bier, der gennem Aarhundreder er bleven vænnet til vort Klima, er jo selvskevne som gode Overvintre. De er tidligt yngende og ganske gode Hønningssamlere i Forsommer-tiden; dog tør jeg endnu ikke indkas-

sere til deres Fordel, at de er lidet sværmelystne. Dermed har jeg efter min Erfaring nævnt deres bedste Egenskaber. Men saa kommer deres svage Sider. De angribes let af Bipest, holder ikke Staderne godt rene for Voksmøl, er mindre frugtbare, og i længere Trækperioder slappes deres Energi for Honningindsamlingen, hvilket maaske staar i Forbinde'se med deres mindre Frugtbarhed. Endvidere er de brune Bier vanskelige at behandle, klumper sig paa Tavlerne, saa det tit er besværligt at opsøge Dronningen, et Arbejde, det til Tider er nødvendigt at faa udført. Og dertil kommer, at de er stikke'lystne.

I Modsætning til de brune Bier er de ægte italienske Bier meget fredelige. Ved Behandlingen forholder de sig rolige, sidder jævnt spredt paa Tavlerne, saa det er let at finde deres Dronninger. Italienerne er mere frugtbare end de brune Bier, mindre modtagelige for Bipest og ikke saa udsat for Mølangreb som disse. Men de forskellige ægte Eksemplarer af italienske Dronninger, som jeg har modtaget direkte fra Italien, har været for sene til at yngle om Foraaret, endskønt Overvintringen har været jævn god. Nej, Italienerne yng'er først, naar det mildere Vejr indtræder længere hen paa Foraaret. Saa med Hensyn til Honningudbyttet har de hos mig staaet nogenlunde lige med de brune Bier. Naar Varmen først indtræder, belægger Italienerne deres Yngeltav'er pænt samlet. De brune Bier har Overtaget i Begyndelsen af Trækperioden, de italienske i Slutningen. Hvor tilfældende end de italienske Bier kan være, saa maa de vige med samt de brune Bier for en Krydsning mellem begge Racer. Gennem praktiske Forsøg i en længere Aarrække med Krydsninger er jeg bleven overbevist om, at disse giver Biavleren det største Honningudbytte. Disse Bier kan udvikle sig rettidig til kraftige Familier, som paa Grund af deres store Energi og Samlelyst giver ca. 30 pCt. Merudbytte end nogen af de to forannævnte rene Racer.

Give en Karakteristik af Krydsningsbiernes Temperament er vanskeligt. Det kommer jo noget an paa, til hvilken Side, enten den gule eller den brune, disse Bier falder ud. Om første og til Dels ogsaa om anden Krydsning tør

jeg med Sikkerhed paastaa, at de er fredelige at arbejde med. Men de, der kritiserer Krydsningerne, plejer jo at fremstille dem som nogle særlig ondskabsfulde Bier, og er dette gjort paa Grundlag af en Sammenligning med vor brune danske Bi, kan jeg ikke give dem Ret heri; thi selv de Krydsninger, som er temmelig udartet til brun Side, behandler jeg hellere end rene brune Bier. I min Bigaard er der Krydsninger af de forskellige Afskygninger, men i ingen Henseende har jeg erfaret om dem, at de er vore brune Bier underlegne.

Afdøt Redaktør Erslev fremholdt i sin Tid som sin Erfaring, at naar han havde kunnet holde sin Bigaard fri for Bipesten, saa skyldtes dette i særlig Grad hans Italienerkrydsninger; fra anden Side er der kommen lignende Udtalelser. Her har jeg været omgivet af Bipest i flere Aar; men til Dato har jeg holdt min Bigaard fri for Sygdommen, til Trods for at jeg ikke er i Tvivl om, at mine Bier har været i Berøring med Smitstoffet.

Det forekommer mig derfor, at man bør tage Lære af det praktiske og lade de skønne Teorier om de rene, konstante Racers Fortræffelighed ligge, indtil det er blevet paavist, at der findes eller er bleven fremelsket i det mindste én saadan ren Race med virkelig fremragende og for Biavleren særlig ønskværdige Egenskaber.

Sang,

trykt i Anledning af Mødet i Slagelse 1914.

Mel.: Sol er oppe.

Bien har et Ordsprog været
lige fra vor Oldtid graa;
højt man har dens Honning æret,
mens den selv man grundet' paa.
Som paa Enighed et Billed'
man den frem for Folket stilled';
end den Tale lyder fri:
vær kun flittig som en Bi.

I den fjerne Oldtids Dage
Kæmper sad om bredden Bord;
da var Mjød og Honningkage
kendte Ting i høje Nord.
Mjøden priste Kæmper alle,
mente, hvis de skulde falde,
bag en heltemodig Død
ventede Valhallas Mjød.

Kanaan, dets Mælk og Honning
ammed' Israel op til Daad.

Salomon, til hvem en Dronning kom en Gang at søge Raad, han har sagt — ja, læs det bare: Honning er en dejlig Vare, Honning giver Kraft og Mod. „Spis, min Søn, thi den er god.“

I vor Ven Hans Hervigks Dage, da var Biavl saa som saa; Bien gav man Død og Plage, ynkelig den faldt paa Straa. Gid der var en bedre Maade, sukked man, og denne Gaade fik man løst til Biens Gavn. Ære være Dzierzons Navn!

Dzierzons Navn vil altid findes, hvor sig Bimænd samle tæl, og Frants Huber vil vi mindes i det samme Aandedræt; aldrig glemmes de, som gavned': Mehring og von Hruschkas Navne og blandt vore Brydningsmænd Møller, Brun og Andersén.

For vor Honninghøst at fremme er i Dag vi samlet her; Mælken strømmer tæt herhjemme, kend og Honningkildens Værd. Fra de rige Kløveragre henter vi Værdier fagre, derfor følger os enhver, som har Biavlssagen kær.

Vi er Biens gode Venner, vi vil frelse den fra Nød. Vi bekæmper Biens Fjender, Pest især — den sorte Død; husk, at her maa ingen vige, den maa bort fra Danmarks Rige, naar vi rykker frem i Rad, naar vi trofast hjælpes ad.

Bi.

Fra Kredsene.

Hjørring Amts B.F.s Biavludstilling ved Dyrskuet i Hjørring 31. Juli og 1. August talte 47 Numre, og der fandtes gode og smukke Ting i gammel Honning, hvorimod den nye Honning, som ogsaa var ganske god, tog sig mindre godt ud ved sin mørke Farve, hvilket skyldes den tørre Sommer. I Voks fandtes næsten ene fine Stykker, den kønneste Samling, der har været set paa nogen Lokaludstilling, og som vidner om Egnens Biavlens Dygtighed..

Ogsaa i Mjød og Likører fandtes gode Sager, saa der var rigeligt at fordele Præmiebeløbet til, og Præmierne blev kun smaa. De faldt saaledes:

Præmieliste.

For fast Honning.

1. Pr.: Biavlslærer J. P. Ibsen, Hjørring. Købmand Jens Jørgensen, Hjørring. Gaardejer E. Dam, Guldager.
2. Pr.: Gaardejer J. P. Dam, Stenum..
3. Pr.: Tømmer Chr. Hansen, Bagterp.

For flydende Honning.

2. Pr.: Enke Maren Kirstine Jensen, Brønderslev. Købmand J. Jørgensen, Hjørring. Alfred Jørgensen, Bolleholt.

3. Pr.: Overpostbud Mikkelsen, Hjørring. J. Nielsen Løth, Børglum. Biavlslærer Chr. Back, Stenum. Gaardmand Th. Thomsen, Vejrbakken. Gaardmand E. Dam, Guldager.

For Mjød.

1. Pr.: Lærer Jensen, Elling.
3. Pr.: Alfred Jørgensen, Bolleholt.

For Honning-Kirsebærrum.

3. Pr.: Købmand J. Jørgensen, Hjørring. For Hindbær-Likør.

1. Pr.: Lærer Jensen, Elling.

For Voks i Blok.

1. Pr.: Ledvogter Gudmund Vestermark, Kvissel.

2. Pr.: Købmand Jens Jørgensen, Hjørring. Biavlslærer J. P. Ibsen, Hjørring. Overpostbud Mikkelsen, Hjørring. Lærer Jensen, Elling. Husmand N. J. Thomsen, Hjørring.

3. Pr.: Gaardmand Th. Thomsen, Vejrbakken. Enke Maren Kirstine Jensen, Brønderslev. Træhandler S. Sørensen, Hjørring. Biavlslærer Chr. Back, Stenum. Fyrbøder Poul Jensen, Hjørring Bjerge.

For Vokstavler.

2. Pr.: Biavlslærer J. P. Ibsen, Hjørring.
3. Pr.: Købmand J. Jørgensen, Hjørring.

For Biboliger.

1. Pr.: O. Rasmussen, Trævarefabriken, Roskilde. Træhandler S. Sørensen, Hjørring, for en Kube. O. Rasmussen, Trævarefabriken, Roskilde, for et Dronningavlsstade.

3. Pr.: Tømmer Chr. Hansen, Bagterp.

Som Dommere fungerede Lærer Jensen, Gug, Aalborg, og Gaardejer Jørgen Jørgensen, Burholt, Lendum.

Wedellsborg Birks B.F. afholdt Kursus i Dagene 2.—5. Juli under Ledelse af Redaktør N. S. Kristensen, Roskilde. Det afholdtes 1. og 4. Dag hos Skovfoged P. Hansen, Bakkehus, 2. Dag hos Smed N. Hansen, Haare, og 3. Dag hos Overjæger Lave, Gammeldam, og Bødker J. P. Jørgensen, Ørslev. Kursuset talte 25 Deltagere pr. Dag, var begunstiget af udmærket Vej og var i det hele meget vellykket.

J. J. Pedersen.

Indhold af dette Nummer :

Biavlermødet i Malmø	183
Biavl i Amerika	191
Bipestkursus i Give	194
Biernes Fordeling i Marken	190
Centralmøde	181
DBF.s Biavlsskole	186
Fra Kredsene	196
Hr. Biavler	189
Hvilke Bier er de bedste?	194
Hvorledes man kan fremskynde Yngellejets Vækst	189
Hvorledes man skaffer sig gode Tavler	188
Salvsforeningen »De samv. Biavlere«	183
Salg af Kunsttavler	184
Sang	195
Sværmning og Sværmenes Behandling	192

Bladet udgaar den 15. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. de 6 Sommermaaneder.

Nr. 14.

1. September 1914.

48. Aarg.

Hjørneklodser eller Afstandsstifter.

I de allerfleste af vore Stader bruges der Hjørneklodser i Rammerne, dog er der et Rammemaal, hvor det ikke er almindeligt, nemlig Lavnormalmaalet, da der her bruges Stifter til at bestemme Afstanden imellem de forskellige Yngelrammer. Hvilken Grund man i sin Tid har haft til denne Afvigelse fra den almindelige Regel paa dette Omraade, er ikke godt at vide og maa vel nærmest antages at ligge i, at det var en ny Opfindelse, som skulde indføres, trods det at der ikke kunde regnes med nogen Forbedring i den Retning, da Hjørneklodserne meget godt kunde udfylde Pladsen paa alle Punkter saa tilfredsstillende, at der ikke var Trang til Forandring paa det Omraade. Det seneste, man kan tænke sig, er, at Stifterne maaske er billigere end Hjørneklodserne, men det drejer sig om saa ringe Beløb, at det næppe har været den egentlige Aarsag. Man har regnet med, at Rammer med Stifter var lettere at tage op, hvor som helst det ønskedes, da Bierne ikke kunde klæbe disse til Tavlebæreren, som de stødte imød; men de skarpe Hjørneklodser mødes jo kun paa et saa lille Punkt,

at der ikke kan mærkes nogen Forskel paa disse og Stifterne. Dertil kommer, at der i en saa lav Ramme ikke er Grund til at anbringe Afstandsmaalere forneden i denne, da den let vil holdes i lodret Stilling ved sin egen Vægt. Naar Staderne staar paa samme Plads hele Aaret, kan der ikke være Grund til at have Hjørneklodser i alle Hjørner af Rammerne, og det er da den letteste Sag af Verden at tage en hvilken som helst Ramme op og atter sætte den ned igen blot ved at give de andre Rammer et ubetydeligt Tryk ved deres øverste Del. Hjørneklodserne gør Rammerne stærkere, hvilket ikke er den eneste Fordel, de har, men de holder tillige dem langt bedre i Stillingen, som de fra først af er lavet. Stifterammerne vrider sig og bliver vindskæve, og selv om man retter dem, inden Bierne faar dem, vil de ikke sjældent indtage den samme Stilling efter i kort Tid at have hængt i Staderne. Dette kan ganske vist helt undgaas, naar der er Hjørneklodser i alle fire Hjørner, og Vinduet skydes fast til efter Behandlingen, men man taber da den Fordel at kunne tage en Ramme op og atter sætte den ned midt i Biernes Yngelrede. Stifterne kan ogsaa let gaa ud af deres Stilling ved et ringe Tryk og er desuden stadig i Vejen un-

der Udslyngningen, hvor man let ødelægger Skrællekniven ved Berøring med disse. I de senere Aar er det ogsaa, som om man ligesom begynder at gaa bort fra Stifterne og over til Hjørneklodserne, idet det nu er mere almindeligt, at der bestilles Stader, hvor man udtrykkelig forlanger Hjørneklodser i Stedet for Stifter. Dette har bevirket, at jeg har tænkt paa, om det ikke var paa sin Plads, at der ogsaa i disse Rammer blev benyttet Hjørneklodser og, naar ikke andet forlangtes ved Bestillingen, de da blev leveret med disse. Man vil jo støde paa den Ulempe, at hvor der tidligere var brugt Stiftrammer, kom Hjørneklodserne til at gribe forstyrrende ind, tænker jeg, at maaske nogen vil udbryde, men jeg er dog overbevist om, at man kunde lempe sig efter Forholdene og da erkende, at den Forandring virkelig var Ulejligheden værd. Til Støtte for Stiftrammen har man jo tappet Sidelisterne op i Tavlebæreren, og det maa indrømmes, at der da opnaas at faa en stivere Ramme, men netop denne Fremgangsmaade tillader den at forvride sig, hvilket er meget uheldigt, da den rette Afstand, som skulde være imellem Voksbygningen, derved forskydes. Disse er de væsentlige Aarsager til, at jeg foreslaar, man maa gaa helt bort fra Stifterne og over til Hjørneklodserne i Stedet for. Som praktisk Biavler har jeg i en lang Aarrække brugt Hjørneklodser og da kun i Rammens øverste Del og synes fremdeles godt derom.

J. Vedsø, Driftebrohus.

Centralmødet.

(Referat.)

Punkt 10. Indstilling fra Lovudvalget.

Præsidenten foreslog at behandle Lovforslaget først, da de fleste af Dagsordenens andre Punkter blev mere eller mindre stærkt berørt af Lovforslaget, og da han var Formand og Ordfører for Udvalget, foreslog han, at Vicepræsidenten dirigerede, saa længe Lovforslaget blev drøftet.

Begge Forslag vedtoges enstemmig.

Ordføreren meddelte, at Lovforslaget ca. 8 Dage inden Centralmødet var tilsendt Formændene for Amts- og Herredsforeningerne til Uddeling til de Delegerede, for at disse kunde faa Lejlighed til at gennemse det inden Mødet. Han foreslog, at Lovforslagets forskellige §§ blev oplæst og derefter diskuteret, saa Lovforslaget blev grundig gennemgaaet og behandlet. Han omtalte de Forandringer, som Udvalget havde foreslaaet.

Lovforslagets forskellige Afsnit oplæstes og sattes under Diskussion.

I. Formaals og Midler vedtoges uden Diskussion.

II. Medlemmer og Medlemsret.

Novrup finder, at de Biavlere, der ikke vil holde Tidsskriftet, alligevel bør kunne være Medlemmer af DBF. mod at betale 1 Kr. aarlig i Kontingent.

R. Jensen slutter sig til Lovforslaget, men finder, at det var heldigst, at det blev lovfæstet, at DBF. bestaar af Amts- og Herredsforeninger, der igen deler sig i mindre Kredse, men at Medlemmerne af disse ikke havde nogen Pligt til at holde „T. f. B.“. Sluttede sig heri til Novrup; han troede, at naar Biavlerne først var Medlem af en Forening, saa blev de ogsaa med Tiden Holdere af „T. f. B.“.

Ordføreren: Enhver, der bestiller „T. f. B.“ igennem en anerkendt BF., bliver samtidig dermed Medlem af DBF. Det er jo ved, at man er Holder af Bladet, at der vindes Medlemsret til DBF. De, der kun betaler Kontingent til den lokale Forening uden at holde „T. f. B.“, er kun Medlemmer af den, men ikke af DBF.

Chr. Nielsen foreslog at stryge juridiske Personer.

R. Jensen oplyste, at Generalkonsul H. Pontoppidan havde indmeldt flere Foreninger som Medlemmer af DBF.

Jacobsen (Solvang) kunde ikke forstå, at Medlemmerne skulde deles i to Klasser: Tidsskriftholdere og Ikke-Tidsskriftholdere. Han synes ikke, at Foreningen kunde have mere end en Slags Medlemmer.

Josefsen mente, at det var af stor Betydning at være Medlem af DBF. Han kunde tiltræde, at det overlodes til Bestyrelsen at redigere Lovforslaget.

Aug. Petersen vilde gøre et Forsøg paa at faa 50-Øres Medlemmerne

ind i DBF. De bør tælles med og er talt med, da Amterne blev erklæret for smittet af Bipepest.

Jacobsen (Solvang): Ingen bør kunne blive Medlem af DBF. uden at være Holder af „T. f. B.“.

H. P. Hansen vilde støtte Jensens og Aug. Petersens Forslag; han kunde ikke forstaa Jacobsen. Det maa dog være en Fordel for DBF. at faa saa mange Medlemmer som muligt.

N. C. Nielsen foreslog, at ethvert Medlem skulde svare 2 Kr. aarlig i Medlemsbidrag og være Holder af „T. f. B.“.

R. Jensen: „T. f. B.“ er Midlet, men ikke Maalet. Det er af stor Betydning for Foreningen, at den har saa mange Medlemmer som muligt.

Rasmussen (Tinghøj): Det er nødvendigt at holde „T. f. B.“. Kontingentet bør være ens for alle Medlemmer.

Bjerregaard: Dette Spørgsmaal er af en meget stor Betydning for Foreningen. Der er foreslaet 2 Maader, hvorpaa man kan blive Medlem af Foreningen, nemlig ved at give et større Kontingent og faa „T. f. B.“ eller ved kun at give et mindre Kontingent og ikke faa Tidsskriftet.

Jacobsen (Solvang) vilde gerne have alle med ind i Foreningen, men Medlemsbidraget bør være ens, og alle bør have samme Rettigheder og holde „T. f. B.“.

Krogsgaard: „T. f. B.“ er et godt Blad, og ingen bør have Medlemsret uden at være Holder af „T. f. B.“.

Rhiger: Børnene lærer med Tiden at fordøje samme Kost som de ældre. Det maa kunne ordnes saaledes, at 50 Øres Medlemmerne faar samme Ret som dem, der holder „T. f. B.“.

Ordføreren: Det lader til, at der er mange Meninger om dette Spørgsmaal. „T. f. B.“s Holderantal har været i stærk Stigning siden 1898; det er det bedste Bevis for, at Medlemskontingentet ikke er for højt; men det er uklogt at gøre større Forandringer end nødvendigt. Prisen for Bladet har Udvalget sat til 1 Kr. i Tiden før 1. Maj og 1 Kr. 50 Øre efter 1. Maj. Anbefaler at stemme for Udvalgets Forslag.

Novrup: Jeg ser med meget milde Øjne paa Tidsskriftet og anbefaler det.

Jeg mener, at det er vanskeligt at undvære, og jeg ønsker, det kan faa langt mere Udbredelse, end det har.

Kr. Pedersen vil gerne gaa med til at optage Kredsmedlemmer i DBF.

Petersen (Glumsø) mente, at det var heldigst at faa alle med i Foreningen. „T. f. B.“ var et godt Blad, som ingen Biavlere burde undvære.

Aug. Petersen mente ikke, at der mistedes Tidsskriftholdere, om ogsaa DBF. optog Biavlere, som ikke holdt Bladet. I hans Kreds stod det Medlemmerne frit, om de vilde holde Bladet eller ikke, men endnu havde ingen af dem, der havde Bier, afsagt Bladet.

Ordføreren: Vi bør søge at faa saa mange Tidsskriftholdere som mulig.

R. Larsen anbefalede at vedtage Forslaget i den Form, det var forelagt. Foreningerne kan jo selv bestemme Kontingentets Størrelse.

Lund anbefalede, at Kontingentet var ens for alle Medlemmer; vedtager vi noget andet, saa kommer vi i Strid med alt bestaaende.

I. S. Rasmussen: Vår Forening begyndte med 10 Medlemmer, nu er Tallet 70. Vi har ingen 50 Øres Medlemmer.

Chr. Nielsen: Lad os vedtage Forslaget, som det foreligger. Kredsen kan jo selv bestemme, hvor stort et Beløb de vil have i Medlemsbidrag.

Joh. Jensen: Alle, som holder Tidsskriftet, er Medlemmer af DBF. Den, der ikke holder Bladet, er kun Medlem af den lokale Kreds.

De fremsatte Ændringsforslag forkastedes, hvorefter § 3 vedtoges.

III. Foreningens Organisation.

R. Jensen kunde anbefale, at Betalingen af Tidsskriftet nedsattes fra 1 Kr. 50 Øre til 1 Kr.; men derved udgaar omtrent en Tredjedel af DBF.s Indtægter og bliver i de lokale Foreningers Kasser.

Josefsen mente, at det var vanskeligt at faa Medlemskontingentet opkrævet og Medlemslisten i Orden til 1. Januar; mener, at det var praktisk at sætte en sildigere Dato.

I. S. Rasmussen henviser til den Fremgang, der er sket i Randers Amt i de senere Aar. For faa Aar siden var Holderantallet 105, nu er det 390.

Bjerregaard meddelte, at Staten kan forlange Oplysning om Foreningens

Indtægter, og hvortil Statens Bidrag er anvendt.

Tarp: Sogneformændene skal hver i sin Kreds sørge for, at Medlemsbidraget bliver opkrævet og i rette Tid indsendt til Formanden for den stedlige Forening. De Delegerede bør kun vælges for 1 Aar ad Gangen. 3 Aar er for langt et Tidsrum.

Chr. Nielsen foreslog at vedtage, at Tidsskriftet skal bestilles 1. Januar, men henstillede, at den 1. Maj blev slettet som Grænse for Tilskudet.

N. S. Kristensen: Vi bør ikke forandre hverken Bestillingstiden eller Udgivelsesdagen for Tidsskriftet. Tidligere er Nummer 1 udgaaet den 1. Januar. Tiden blev saa for en Del Aar siden forandret til 15. Januar i Haab om, at saa langt ind i Aaret havde de fleste Foreninger bestilt Bladet; men der opnaaedes intet ved den Forandring. Yderligere at udsætte Tiden vil ikke bringe nogen Fordel. Tiden 1. Januar bør fastholdes som Bestillingstid og 15. Januar som Udgivelsesdag.

Jacobsen (Solvang) slutter sig til Chr. Nielsen. Grænsen 1. Maj bør slettes. „T.f.B.“ bør kun koste 1 Kr., lige meget paa hvilken Tid af Aaret det bliver bestilt.

Novrup var glad ved, at Betalingen for „T.f.B.“ nedsattes til 1 Kr., men Prisen bør være ens hele Aaret. Mener ikke, at det er af saa stor Betydning, at Tidsskriftet bliver bestilt inden 15. Januar. 3 Aar er for lang en Tid at vælge de Delegerede paa. Lad os sætte Tiden ned til 2 Aar.

Rasmussen (Tinghøj) foreslog at vælge de Delegerede paa et Aar.

R. Larsen: Vi bør fastholde den 1. Januar. Der er ingen Grund til at gaa til saa stort et Antal Delegerede, som der foreslaas i Lovforslaget.

Chr. Andersen henstillede, at de Delegerede kun valgtes for et Aar ad Gangen. Fristen for Tilskudet bør forlænges til 1. Juli, derved faar Foreningerne noget for det Arbejde, de har udfoldet i Løbet af Foraaret og Sommeren. Nr. Bork BF, har i Aar siden 1. Maj faaet 61 nye Medlemmer.

Krogsgaard: Smaakaarsfolk har kun smaat med Penge ved Juletid. Vi vilde faa langt flere Medlemmer, om vi begyndte vort Aar den 1. Oktober i Stedet for 1. Januar.

Ordføreren: Ifølge Lovforslaget skal enhver ny Forening godkendes af Bestyrelsen eller eventuelt af Generalforsamlingen. Der maa tages praktiske Hensyn. Ved at nedsætte Tidsskriftets Pris til 1 Kr. ogsaa for de Eksemplarer, der bestilles efter 1. Maj, mister DBF. flere Hundrede Kr. aarlig.

N. Christensen: De Delegeredes Rejseudgifter er en stor Udgift for de smaa Foreninger; forespørger, om DBF. ikke i Lighed med andre Hovedforeninger kunde betale de Delegeredes Rejseudgifter.

Ordføreren: Til Mødet i Dag kunde der komme 133 Delegerede; vi kan vel regne Rejseudgifterne til 20 Kr. for hver Delegeret. Det bliver 2660 Kr. Men hvor skulde DBF. faa alle de Penge fra?

Chr. Nielsen foreslaar, at der i Stedet for 1. Maj sættes 1. Juli, saa er der Lejlighed for Tilsynsmændene til at skaffe nye Medlemmer. Henstiller, at de Delegerede kun vælges paa 1 Aar.

R. Jensen: Tidsfristen 1. Maj var kun sat, for at der skulde være en bestemt Dato. Foreslaar, at Prisen paa „T.f.B.“ sættes til 1 Kr. om Aaret, uanset naar Bladet bliver bestilt.

N. S. Kristensen: Det er foreslaaet at forandre Tiden fra 1. Maj til 1. Juli, saaledes at „T.f.B.“ koster 1 Kr. for 1. Juli og 1 Kr. 50 Øre Resten af Aaret. Forslagsstillerne mener, at man ved denne Forandring kan opnaa at gavne DBF. ved, at der gives Foreningerne Lejlighed til at faa en Del nye Medlemmer, dels ved Foraarsmøderne og dels ved Tilsynsmændenes Virksomhed. Men desværre har ikke alle Foreninger saa energiske Bestyrelser som Nr. Bork, Sydsjælland og Holbæk Amts BF. Jeg tror, at dette Forslag, hvis det vedtages, vil skade DBF. Der er nemlig flere Foreninger, som ikke bestiller „T.f.B.“ før lige inden 1. Maj. Disse Foreninger vil, naar Tidsfristen forlænges til 1. Juli, vel sagtens ikke bestille Bladet før i Juni Maaned, altsaa 2 Maaneder senere end nu, men de Medlemmer, der har betalt Kontingent ved Nytaarstid, vil blive meget misfornøjede ved ikke at faa „T.f.B.“ før ved St. Hansdag, og det har de ogsaa Grund til, de faar ikke den Nytte af Bladet, som naar de faar det i rette Tid, efterhaanden som Num-

rene udkommer. Derfor bør vi fastholde 1. Maj.

Det vedtoges med 40 Stemmer, at Tidsskriftet skal bestilles inden 1. Januar, og at Prisen er 1 Kr. pr. Kalendaraar, samt at de Delegerede vælges for 1 Aar.

IV. Generalforsamling og Bestyrelse.

Novrup: Ifølge Lovforslaget skal der ingen Decisor være, af den Grund vil det være heldigt, at Revisorerne vælges paa en længere Aarrække, saa at de kan blive bedre kendt med Regnskabet. Foreslaar, at de vælges for 4 Aar ad Gangen.

Chr. Nielsen: Der findes ikke noget i Lovforslaget om, paa hvilken Tid af Aaret Generalforsamlingen skal holdes.

R. Jensen: Vi bør vedblivende have en Decisor. Det har vist sig i den forløbne Tid, at man ved at have en Decisor undgik megen unødigt Diskussion paa Centralmødet. Bestyrelsen staar ogsaa langt friere, naar der er en Decisor. Det har hidtil været Centralmødet, der valgte Redaktør, Kasserer og Sekretær, ifølge Lovforslaget skal disse Bestillingsmænd vælges af Bestyrelsen; han fandt heller ikke denne Forandring heldig.

Ordføreren: Der er foreslaet at vælge Revisorerne paa 4 Aar; det er der ingen Grund til; vi kan genvælge dem, det har vi gjort i de senere Aar.

Lund foreslaar, at § 15 vedtages uforandret.

Aug. Petersen foreslaar, at det vedtages, at Generalforsamlingen afholdes i September Maaned.

Krogsgaard anbefaler at afholde Generalforsamlingen i Tiden omkring ved 1. August; det var den bedste Tid for alle, baade for Landmænd og Lærere.

H. P. Hansen: Det viser sig, at 1. August er lige sent nok; i Aar er vi langt inde i Høsten. Vi burde holde Generalforsamlingen i sidste Halvdel af Juli.

Ordføreren: Kan vi ikke blive enige om at afholde Generalforsamlingen omkring den 1. August?

Det vedtoges, at Generalforsamlingen afholdes i Tiden omkring 1. August, hvorefter § 9—15 vedtoges.

V. Almindelige Bestemmelser. Vedtoges uden Diskussion.

Hvorefter Lovforslaget med de vedtagne Ændringer enstemmig vedtoges.

Josefsen takkede for godt Samarbejde i den Tid, han havde været Decisor.

Ordføreren takkede for Vedtagelsen af Loven. Vi har nok brugt en Del Tid til Diskussion af Lovene, men den Tid synes jeg er godt anvendt. Paa et enkelt Punkt kunde jeg nok ønske Loven anderledes, men vi maa søge at indrette os efter Forholdene og haabe, at Foreningen vil trives godt under de nye Love.

Direkte Dronningindførelse ved Hjælp af Røg.

Af Arthur C. Miller.

I.

Den direkte Dronningindførelse er den ældste Metode for Dronningindførelse, som kendes. Indførelse ved Hjælp af et Dronningbur er en sammenlignelsesvis ny Metode. Af hvem den først er bragt i Anvendelse, ved jeg ikke. Forskellige Afændringer af begge disse Metoder har til forskellige Tider været brugt med forskelligt Held.

Réaumur var, tror jeg, den første, som beskrev en Metode for direkte Dronningindførelse, men han var sandsynligvis ikke den første, som brugte en saadan Metode. Der blev ikke gjort store Forandringer i Fremgangsmaaden, før Simmins gjorde sin Hungermetode*) bekendt. Omtrent paa samme Tid begyndte man at indføre ubefrugtede Dronninger i Smaastader ved Hjælp af Tobaksrøg. Denne Metode blev navnlig anbefalet af Henry Alley, som dog ikke vilde, at den skulde bruges i Stader med kraftige Familier. For saadanne Familier anbefalede han Indførelse ved Hjælp af Dronningbur. Omtrent paa samme Tid blev det tilraadet at bruge Tobaksrøg saavel ved Forening af Bier som ved Dronningindførelse og Behandling af stikke-lystne Bier. Men ved Indførelse af Dronninger i Stader med kraftige Fa-

*) Efter Simmins Metode lader man Dronningen hungrig i 30 Minutter og lader den derefter løbe ind til Bierne ved Nattens Begyndelse ved Lygteskin. Red.

milier slog denne Metode oftere fejl. Metoden var bygget paa Teorien om, at hver Bifamilie havde sin ejendommelige Lugt; man antog da, at Tobakken gav Bierne og Dronningen samme Lugt. Men for denne Lugtteori er der endnu ikke leveret noget Bevis.

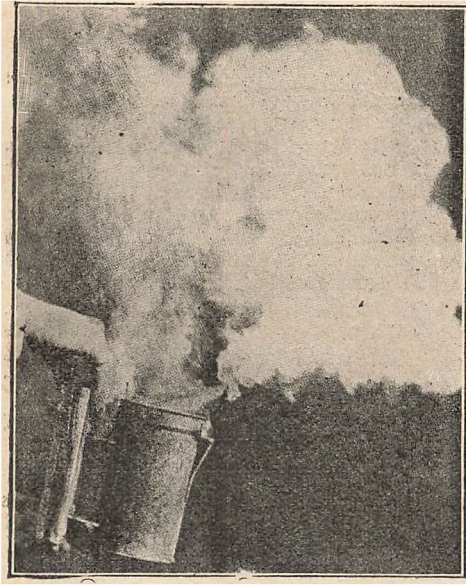
Selv Simmins kunde ved sin Hungermetode, som viste meget gode Resultater, ikke frigøre sig fra Forestillingen om, at Lugten spillede en stor Rolle. Han anbefalede derfor, at man skulde bruge et nyt Bur for hver ny Dronning, som skulde indføres. Jeg har indført mange Dronninger efter hans Metode, og jeg brugte ved Indførelsen et rørformigt Bur af Jærntraaddug, som jeg lagde i kogende Vand for hver Gang, jeg havde benyttet det. Men dette blev trættende, saa at jeg forsømte det og brugte Buret til flere Dronninger uden at lægge det i kogende Vand. Det gik lige saa heldigt som før, og efter nogen Tids Forløb opgav jeg ganske Troen paa, at Lugten spillede nogen Rolle ved Indførelsen. Men det var besværligt altid at vente, indtil det blev mørkt om Aftenen, saaledes som Simmins foreskrev. Jeg opgav derfor efterhaanden denne Metode og gik over til Burindførelsen med dens vekslende Resultater.

I en Samtale, jeg engang havde med Alley, sagde denne, at det var Tobakslugten, som gjorde Indførelsen af ubefrugtede Dronninger i hans Smaastader saa sikker, og at det var for at holde Røgen indelukket i Staderne, at han tillukkede Flyvehullet med et Løvblad. Han brugte et saadant Blad, fordi det visnede i Løbet af Natten, saa at Bierne om Morgen kunde komme ud, uden at han havde noget Besvær dermed. Senere lærte jeg af Erfaring, at ubefrugtede Dronninger i Almindelighed gik tabt, naar de ikke blev stængt inde, fordi de fløj ud, og ikke fordi Bierne gjorde dem nogen Fortræd. Det var derfor snarere det Blad, Alley brugte, end Tobakken, som gjorde hans Indførelse af ubefrugtede Dronninger saa sikker.

Denne Erfaring i Forening med andre Iagttagelser bragte mig til igen at forsøge de direkte Metoder, og det var da intet langt Skridt for mig at forene Simmins Hungermetode med Alleys

Røg- og Tilstopningsmetode og at bruge denne Metode ved Dagslys og ved kraftige Familier. Den Tid, hvori Dronningen hungrede, forkortede jeg efterhaanden, indtil den tilsidst faldt bort, og i Stedet for Tobaksrøg brugte jeg almindelig Røg. At lade Dronningerne hungrer før Indførelsen blev mig for besværligt, og jeg forsømte derfor af og til at gøre det, indtil jeg tilsidst ganske hørte op dermed, og da jeg ikke altid havde Tobak, brugte jeg det Brændsel, som netop var forhaanden. Lidt efter lidt, med mange Afbrydelser, Standsninger og Tilbageskridt, kom jeg da tilsidst til den Metode, som jeg nu bruger, den direkte Indførelse ved Hjælp af Røg og Tilstopning af Flyvehullet.

For Tiden gaar jeg frem paa følgende Maade: Flyvehullet indskrænkes til omtrent 2,6 cm i Kvadrat, idet det tilstoppes med Græs, Løv, Klude eller Træstykker. Derpaa blæses der to til fire Pust Røg ind i Stedet, og den tilbageblevne Aabning tilstoppes. Bierne „bruser“ snart stærkt. For Begyndere kan det være nødvendigt at give den Oplysning, at „Brusningen“ er det højlydte Udtryk for Sorg og Bekymring, meget højere end og forskelligt fra Biernes sædvanlige Summen. Saa snart Brusningen er bleven meget stærk, aabnes den sidst tilstoppede Del af Flyvehullet, og man lader Dronningen løbe ind, efterfulgt af et Pust Røg, som lige er stærkt nok til straks at drive Dronningen ind og hindre Bierne i at komme ud. Derpaa lukkes Flyvehullet igen fuldstændigt. Nogle Minutter efter (i Reglen fem til ti) aabnes den sidst tilstoppede Del af Flyvehullet igen, og Bierne kan nu ventilere. Hvis man straks aabnede Flyvehullet i hele dets Længde, vilde Bierne styrte ud i Mængde, og Dronningen kunde da følge med dem ud. I bedste Fald vilde der blive for stor Uro blandt Bierne. Naar Bierne har ventileret og er faldne til Ro, bliver Flyvehullet aabnet i hele dets Længde. Dette er Metoden i dens enkleste Form. Men der kan være forskellige Forhold, som gør det nødvendigt at ændre Metoden, og hvis man kender disse paa Forhaand, vil man spare sig en Del Besvær og undgaa at komme i Forlegenheder, som ellers let vilde kunne indtræde.

En Røgpuster, som giver tyk, kold Røg i Mængde.

Allerførst vil jeg tale lidt om Røgningen. For den, som er vant til at bruge en stor Røgpuster og godt Brændsel, betyder to til tre Pust Røg noget andet end før den, som har en lille, daarlig, trangbrystet Tingest af en Røgpuster og daarligt Brændsel. For tydeligere at vise den rigtige Maade at røge paa tog jeg en god firetommers Røgpuster, ladet med ikke altfor tørre gamle Klude, og lod den fotografere. Billedet viser en Sky af blød, hvid, kold Røg, og to til tre Pust af en saadan Røg vil, naar den drives godt ind i Stedet, bringe den stærkeste Familie til at „bruse“ og er stærk nok til at trænge godt ind i Stedet. Der er større Fare for, at der kan blive givet for meget Røg end for lidt. Tør, tynd, varm Røg kan skade Bierne; en saadan Røg oppirrer dem ofte og virker ikke paa langt nær saa godt som den kolde, tykke Røg. Hvis Flyvehullet ikke er mere end 1 cm højt, er det ikke let at faa Røgen drevet godt ind i Stedet. Det kan da tilraades at løfte Dækket over Rammerne lidt op, sende to til tre Pust Røg ind under det og hurtigt lægge det over igen. Derpaa giver man et Par Pust Røg ind gennem Flyvehullet. Jeg har i mange Aar ikke brugt Flyvehuller af mindre Højde end 2,6 cm, og derfor har jeg tidligere ikke tænkt paa

at omtale Vanskeligheden ved at faa Røgen ind, naar Flyvehullet er lavt.

Det, som dernæst kommer i Betragtning, er Bifamiliens Forfatning. Paa denne ligger der ingen Vægt, naar Bierne kun befinder sig i fuldstændig Ro. Hvad enten Familien har en Dronning eller netop er gjort viserløs, hvad enten den har Dronningceller paa næsten alle mulige Alderstrin, eller den har æglæggende Arbejdere, bliver den nye Dronning altid vel modtaget af Bierne uden nogen Forskel. Hvis der er en Dronning i Stedet, lader det sig ikke paa Forhaand afgøre, om det bliver den gamle eller den nye Dronning, som faar Lov at leve. Dette er en Sag for sig, og derom skal jeg senere sige mere. Det allerbedste er, at Stedet lige er gjort viserløst, forudsat at Opsøgningen af Dronningen ikke har gjort Bierne urolige. Hvis man har en god Bistamme, vil en øvet Biavler med Lethed kunne finde Dronningen uden at bruge Røg eller i alt Fald uden at bruge nogen større Mængde deraf. Naar han lukker Stedet, er Bierne næsten lige saa rolige, som om han intet havde gjort ved dem. Man kan da straks lade en Dronning løbe ind efter Røgmetoden. Anderledes er Forholdet, naar en Familie er bleven gennemsogt gentagne Gange, har faaet Mængder af Røg osv., noget, som ofte hænder, naar man skal opsøge sorte (brune) eller frygtsomme, smaa og ufuldkomne Dronninger, eller naar man har med nervøse og stikkelystne Bier at gøre. Efter en saadan Behandling kan Bierne umuligt være skikkede til straks at tage imod en ny Dronning. Dersom man tager en Dronning lige ud af et i Nærheden staaende Stade, kan man rigtignok undertiden lade den løbe ned i et saadant Stade eller sætte den paa en af Tavlerne, medens Stedet endnu er aabent og Bierne endnu i Uro efter Borttagelsen af den gamle Dronning. Men det sikreste er dog at lukke Stedet og lade det staa urørt, indtil Bierne fuldstændig er faldne til Ro, noget, som i Almindelighed vil tage omtrent 12 Timer, og derpaa gaa frem efter den ovenfor beskrevne Metode.

Farin som Vinterfoder.

Sidste Efteraar anvendte jeg Farin til Vinterfoder i ret stor Udstrækning. Jeg nævnte dette her i Bladet sidste Aar under „Biavlen og Biaaret“. Da en Del Biavlere har lagt Mærke til dette Fodringsforsøg, skal jeg her give nærmere Oplysning om samme. Forsøget viste, at Farin ikke egner sig til Vinterforraad for Bierne. Bierne holdt sig ikke rolige paa det om Vinteren og viste inden Foraaret Tegn til Bugløb. Jeg kommer med denne Oplysning her, i Fald nogen nu i Efteraaret, da Kandis er temmelig dyr, skulde tænke paa at indvintre paa Farin. Lad være dermed og brug Kandis som sædvanlig; det andet betaler sig ikke.

A. Nielsen.

Biavlen og Biaaret.

Tune, Roskilde.

Udbyttet af Biavlen her paa Egnen bliver noget under Middelhøst. Hos mig er Udbyttet ca. 19 kg pr. Stade, men jeg maa saa give mindst Halvdelen af Vinterforraadet i Kandis. Overvintringen var fortrinlig, og Bifamilierne udviklede sig stærkt indtil 3 Uger ind i Maj; der var da en Mængde Yngel i Staderne i Forhold til Aarstiden, men dette bevirkede igen, at der stilledes store Fordringer til Forraadet, og da der paa Grund af det ugunstige Vejr kun blev indbaaret lidt, saa begyndte der snart at føles en betænkelig Knaphed paa Foder. Jeg fodrede saa med 2 kg Kandis pr. Stade, men Fodringen kom temmelig sent og var næppe rigelig nok, saa Udviklingen i Staderne gik nu mindre rask. Men da Trækket paa Agerkaal kom, var Staderne rige paa Bier, og da Vejret saa var om ikke fortrinligt, saa dog tilfredsstillende, saa gik det ret godt med Indbæring af Honning i Tiden fra 10. Juni til hen ved Maanedens Slutning, da Trækket saa næsten standsede paa Grund af Tørken. Agerkaalen er sikkert i Aar den Plante, der har givet mest Honning her. Det er Mængden, der gør det, for Agerkaal er ellers ingen særlig god Biplante. Hvidkløveren har saa godt som ikke vist sig i Aar og Alsiken kun lidt. Vikkerne gav noget, men i Rødkløveren var det selv i Efterslættens næsten ikke muligt at se en Bi. Lucernen gav vist ikke Honning i den tørre Tid, hvor den voksede paa sandmuldet Jord, hvorimod den paa mere bindende Jord blev besøgt af Bierne ogsaa i den tørreste Tid. Stor Knopurt (Centaurea Scabiosa), der vokser paa Diger og Vejrabatter, enkelte Steder, særlig paa let Jord, ogsaa paa Marker, har været meget søgt. Den maa der sikkert regnes med i Aar. Slangehoved (Echium vulgare) træf-

tes jo kun enkelte Steder, men den er meget stærkt søgt, og jeg tror, den har ikke været uden Betydning for en af mine Bi-gaarde. Rødtop (Odontites rubra) har jeg ikke set ret meget til i Aar. Om Afspæringsgitret kan jeg sige, at jeg foretrækker Zinkgitret. Trægitret isolerer for meget og er for besværligt for Bierne at gaa igennem. Den først udslyngede Honning har ikke den rigtig rene Farve, og den havde tillige Tilbøjelighed til at krystallisere groft. Den senere udslyngede Honning krystalliserede hurtigere og finere. Bipest har jeg ikke set noget til i Aar. Der er kun falden faa Sværme. Ole Hansen.

Græsted (Nordsjælland).

Naar Rønnebærrerne er røde, saa er Trækket øde, siger Ordsproget, og øde har Trækket været hele Sommeren. Overvintringen var god, om end Bierne i den milde Vinter havde tæret stærkt paa Forraadet. Der var ikke saa faa dronningløse Stader. I det kolde Foraar udviklede Bierne sig kun langsomt, og under Frugttrækket blev knapt indbaaret til det daglige Forbrug. Der fulgte nu en træklos Periode, hvor Forraadet svandt ind, og Bierne maatte fodres stærkt for ikke at dø af Sult. I Begyndelsen af Juni blev Vejret varmt, men en stærk Storm, der varede 2 Dage, bevirkede, at en Mængde Bier gik tabt, saa Staderne ikke var stærke nok til at udnytte Hovedtrækket, der nu var begyndt. Da Regnen udeblev, blev Jorden snart meget tør, og Agerkaalen gav langt fra det ventede Udbytte. Kløveren, der her er den vigtigste Honningsplante, gav næsten slet intet. Gennemsnitsudbyttet er næppe over 5 kg pr. Stade, og der maa fodres mindst lige saa meget for at faa Staderne i god Vinterstand. Honningen er af god Kvalitet, og der er stærk Efterspørgsel til 80 Øre pr. 1/2 kg. Jeg bruger Aug. Petersens Trægitter, der plejer at hjælpe godt i magre Aar, men i Aar har Bierne ikke villet arbejde i Magasinerne. Bipesten ser det ud til, at vi er blevet kvit i den nærmeste Omegn. Peter Jørgensen.

„Solhøj“, Kidserup, Holbæk.

Biaaret 1914 blev for denne Egns Vedkommende under et Middelaar. Overvintringen i mine Udbigaarde var ikke saa god som hjemme; af 36 indvintrede Familier var der 4 Familier, der var svundet hen af Bugløb, og et Par var dronningløse; der blev kun 30 Familier udvintret, deraf flere meget smaa; men da de havde gode Dronninger, udviklede de sig godt i Løbet af Forsommeren, og der var godt med Bier, til Trækket paa Agerkaalen skulde begynde. Agerkaalen gav ingen videre Honning; det var for koldt om Natten og for tørt om Dagen, og det blev det ved at være hele Sommeren. Det, der nærmest gav lidt Honning, var Kornblomsten og forskellige andre Blomster. Honningen er lys og af god Kvalitet. Prisen er 70 à 75 Øre pr. 1/2 kg. Gennemsnitsudbyttet hos mig har været 12 kg pr. Familie. Sværme er her ingen videre af; jeg har formeret til 44 Familier, og for at faa dem i god Vinterstand skal der bruges 9 kg Sukker i Gennemsnit pr. Fami-

lic. Indvintringen kræver i Aar større Paa-passenhed, da der er mange Familier, som næsten ingen Honning har i Underrummet, hvor Afspærringsgitter har været benyttet; desuagtet kan jeg kun anbefale Brugen af det. Bipesten har vi ikke mærket videre til her omkring.

R. Larsen.

Tessebølle, Herfølge (Køge).

Det er i Aar som saa ofte tidligere bleven stadfæstet, at et Bjaar med lyse Udsigter ved Foraars tid meget let skaffer skuffede Forventninger, inden Høsten kommer. Overvintringen var her paa Egnen i det hele vellykket. Det milde Foraarsvejr i April i Forbindelse med godt Vejr, da Frugttræerne blomstrede, gav Bierne en tidlig Udvikling, men paa Grund af en regnfattig Periode blev der ikke samlet Honning i Forhold til de lovende Udsigter. Gennemgaaende har Biavlerne her paa Egnen faaet under 10 kg pr. Bifamilie, en enkelt mere, de fleste mindre. Mit Udbytte er $7\frac{1}{6}$ kg. Honningens Farve er mindre god. Ved Afskrælningen var der adskillige Tavler med lys Honning foroven og græsgrøn forneden. Ved Sammenblanding er Farven bleven graa.

Bipesten optræder ganske pletvis. Dog har den huseret slemt i 2 Bigaarde, af hvilke den ene ved grov Uforsigtighed sikkert har afgivet Smitten til den anden. Eet er, at det rigtignok ved Lov er forbudt at lade uddøde Stader henstaa med Tavler og aabent Flyvehul, et andet, at det er en saa gammel Vane, at ihvor stor en Fare den er i en pestsmittet Egn, lader den sig vanskeligt udrydde. I en pestsmittet Bigaard er et saadant Stade ikke blot en Sværmfanger, men en Sværmdræber og Pestspreader af værste Slags — en Fare baade for ens egne og andres sunde Bifamilier.

Efter i „T. f. B.“ at have set forskellige Anbefalinger for Millers „direkte Metode“ for Dronningindførelse har jeg gentagne Gange anvendt den. Da der jo er mange Erfaringer for, at denne Metode er god, og da den tilmed er lettere at anvende end nogen anden, er den at anbefale.

Af Afspærringsgitter har jeg tidligere anvendt først Zinkgitter, senere Aug. Petersens. Men jeg bruger ingen af dem mere, da jeg tror, de er mere til Skade end Gavn. I mine Huse (12 × 12) findes aldrig Yngel i Overbygningskasserne.

C. Arnkjær.

Hersnap, Hindsholm, Nordøst-Fyn.

Mine Bifamilier overvintrede godt; de har sjældent været saa stærke som i Foraaret, og det gælder vistnok for hele denne Egn. Udviklingen i Foraaret var god, men det kniber med at faa Bifamilierne stærke paa denne Egn, da det bedste Træk er Turnipsfrømarkerne, og det faldt i Aar i den sidste Halvdel af Maj samtidig med Frugttræernes Blomstring. Det var udmærket Træk i de Dage, men siden er der heller ikke indbaaret Honning af Betydning. Kiddiken bliver sprøjtet med Vitriol, og Kløvernen har det været altfor tørt for. Af Sværme er der ikke kommen ret mange. Den høstede Honning har et smukt Udseende. Den først udslyngede var helt hvid, den senere udslyngede lidt mørkere. Jeg har høstet 300 kg

af 24 Familier, det er i Gennemsnit 12 kg pr. Familie, og saa fodrer jeg med 5 à 6 kg Sukker pr. Stade. Af større Bigaarde har ingen her paa denne Egn faaet mere pr. Stade, de fleste mindre. Den meste Honning bliver vistnok solgt for 60 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg. Kun faa paa denne Egn bruger Afspærringsgitter; jeg selv har kun et enkelt Stade med Gitter, og jeg har ikke mærket nogen Fordel ved at bruge det.

Bipesten har vi her paa Hindsholm bekæmpet siden 1901. Det foregaar paa den Maade, at alle Bifamilier bliver efterset hvert Aar i Maj Maaned af kyndige Biavlere, og de syge bliver helbredet. I nogle Aar troede jeg ikke, vi kunde faa Bugt med Pesten, men i de sidste Aar er den saa godt som udryddet. Der har i Aar kun været én syg Familie (i Taarup), og den blev svovlet. Vi passer os selv her paa Hindsholm, vi faar ingen Hjælp af Staten til Bipestens Bekæmpelse. Der er omtrent 100 Biholdere paa Hindsholm med ca. 400 Stader, og kun en lille Part af dem er virkelige Biavlere, saa det gaar galt, hvis vi ikke passer paa hvert Aar.

Lars Madsen.

Nr. Aaby.

Jeg havde store Tanker om mine Bier i Foraaret; de var overvintret godt og i det hele i god Stand, men ved det andet Eftersyn viste det sig, at en Familie havde Bipest, og en anden havde ingen Dronning. Efter at den syge Familie var behandlet efter Mac Evoys Metode, blev den forenet med den dronningløse. De to Familier er dog ikke naaet videre end til at ligne en jævn god Sværm. De øvrige 11 Familier udviklede sig godt, men uagtet vi jo i Sommer har haft usædvanlig mange varme Sommerdage, var det kun nogle faa Dage, det fyldte noget i Husene. Mit Udbytte er ikke mere end 15 kg i Gennemsnit. Der var en Periode i Juli Maaned, da det var meget varmt baade Dag og Nat med megen Dug om Natten, og samtidig blomstrede Hvidkløveren meget stærkt, men Bierne bar ikke meget hjem. Det aller-meste af den Honning, jeg har høstet, er fra Agerkaalen. I den nærmeste Egn omkring Middelfart er der mange Tdr. Land med Kaalroer til Frø, og Biavlerne der kan notere 30 kg i Gennemsnit. Den Gang jeg satte mine Magasiner paa, havde de to Magasiner fulde. Bipest har vi her i Vends Herred desværre haft megen af, men det er mest den lille Bacille, men jeg synes næsten, at den er værre end den almindelige Pest; imidlertid har vi faaet mange Familier helbredet, og jeg haaber, at vi kan tage fat ad Aare igen, saa vi faar vel Bugt med den.

Prisen paa Honning er her 70 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg og 65 Øre i mindst $2\frac{1}{2}$ kg Vægte.

Vi har her i Vends Herreds BF. afholdt 2 Møder i Aar med Aug. Petersen som Foredragsholder; de var begge godt besøgt; vi skulde egentlig have haft et Møde mere, men Arbejdet med Bipesten har taget saa mange af vore Penge, at vi ikke har Raad til mere.

Jens Larsen.

Langeland.

Overvintringen var god. Paa de Egne,

hvor Bierne i Maj kunde udnytte Turnips-trækket, kunde man i Juni udslynge Honning, og Bierne fik samtidig et godt Skub fremad. Mine Optegnelser viser, at der paa Midtlangeland faldt Regnbyger 5., 8., 10., 22., 23. Juni og 5., 6., 16., 20., 26. Juli. Det var lige Regn nok til at redde Blomsterne fra Undergang. Kraftige Familier bar en Del Honning hjem. Jeg har høstet ialt 660 Pd. Honning. De 6 bedste Familier har givet 145, 110, 80, 70, 54, 50 = 509 Pd. 10 Familier, deriblandt 4 Familier med Reservedronninger og nogle, som skiftede Dronning i Maj, gav kun tilsammen 151 Pd. Venter at kunne indvintre 18 Familier med et Tilskud af 200 Pd. Sukker. Honningen er smuk. Jeg har solgt en Del, et større Parti til 60 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg, i mindre Vægt til 65—70 Øre. Dronninggitret er efter min Mening uundværligt baade til store og smaa Familier. Jeg skal nævne to Eksempler. En kraftig Familie fik 12. Juni lodret og vandret Gitter, men Dronningen slap udenom eller igennem det lodrette. Resultatet blev 32 Pd. Honning i Magasinerne og 12. August 14 Tavler i Underrummet belagt med Yngel og en Klat Honning i hver. Havde jeg passet rigtig paa det lodrette Gitter, vilde jeg sikkert kunne have høstet Honning fra Underrummet. En lille Familie, der 12. Juni belagde 7 Tavler 10×12 , fik lodret og vandret Gitter. 12. Aug. blev høstet 1 Magazin Honning og 3 Tavler i Underrummet, 21 Pd. Uden Gitter vilde sikkert alt have været belagt med Yngel. Man mener, at Lucernen i Aar har givet en Del Honning. Bipesten er ikke nem at faa Bugt med. Mange Biavlere kan endnu ikke selv se, om deres Bier har Pest eller ikke; de er derved en Fare for sig selv og andre. Der maa energisk arbejdes hen til, at enhver Biavler faar lært at kende Bipesten og faar lært selv at behandle den. Smaakursus i angrebne Egne med dette bestemte Formaal vilde sikkert faa stor Betydning. P. H. Pedersen.

Aalborg.

Det er et meget daarligt Bjaar for Aalborg; de bedste Stader giver 5—10 kg, og Halvdelen af Staderne giver slet intet Udbytte. Paa de Egne her i Amtet, hvor der er Lyng, er det bedre. Lyngen staar frodig med mange Blomster, og der er godt Træk i disse Dage. Kloverhonning er der ikke megen af her i Amtet. Det har været for tørt og for megen Nattefrost i Forsommeren, og hvor der ikke findes Lyng af Betydning, maa der fødes med ca. 8 à 10 kg Kandis for at faa Familierne i god Vinterstand; selv i Lyngegnene bør hver Familie have 2 kg Kandis, da Lynghonning ikke altid er heldig at indvintre paa, fordi Bierne let faar Bugløb og gaar til Grunde. Intet Stade bør indvintres med mindre end 15 kg Forraad.

Jeg har i Aar her i Amtet bedømt 115 Bigaarde, og det er en Fornøjelse at se de Biavleres Bigaarde, der har været bedømt i flere Aar, og se, hvilken Fremgang der er gjort. Staderne i disse Bigaarde er langt de bedste med Bier, Husene er rene, og der findes ikke Bugløb, Møl eller Pest. Alt er

i Orden; dog har jeg fundet Pest nogle faa Steder hos Biavlere, der en Gang imellem lader deres Bigaarde bedømme. Som Tilsynsmand har jeg ikke fundet ret mange Familier, der havde Bipest, kun ca. 12 pCt. J. C. C. Bech.

Viborg.

Her i Viborg og nærmeste Omegn har det i næsten hele Sommeren været daarligt med Trækket, kun en 3 à 4 Dage omkring den 10. Juni gav det lidt Overskud, men ellers har Bierne ikke samlet mere end til Yngelens Vedligeholdelse, og i Begyndelsen af Juli maatte jeg fodre. Den 20. Juni inde-spærrede jeg Dronningen paa 10 Rammer 10×12 , men desuagtet har Familien været meget stærk; nu er den svunden noget ind. Jeg har 9 Familier og takserede den Smule Honning, de havde først i August, og fik til Resultat, at de havde i Gennemsnit 2 kg pr. Familie. Det er det daarligste Honningaar, jeg kan mindes, i de 30 Aar, jeg har syslet med Bier.

Prisen paa Honning her i Kredsen for 1914 har vi bestemt til 80 à 85 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg efter det Kvantums Størrelse, som Kunderne køber. Chr. Kjær.

Silkeborg.

De Bifamilier, der i 1913 var indvintret med rigeligt Forraad og blev pakket godt til, har klarer sig godt og udviklet sig stærkt i Foraaret og til Dels været meget kraftige hele Sommeren. Paa Grund af det lange Tørvejr, vi havde, maatte vi fodre en Del i Juni Maaned. For Silkeborgs Vedkommende har der ikke været Spor af Sommertræk. Landboerne Øst paa har faaet en Del Honning i Forsommeren af Agerkaalen, der i Aar har været særdeles frodig. I Begyndelsen af August saa det ikke ud til, at vi skulde have Spor af Honning; men da kom der et meget godt Træk paa Lyngen, saa vi den 19. og 20. har udslynget 26 kg Lynghonning af Overbygningerne og $12\frac{1}{2}$ kg af 7 Underrumsrammer, og dersom Vejret holder sig, venter jeg at faa det hele fyldt igen. Jeg satte de udslyngede Overbygninger paa den 19. om Aftenen, og de var næste Dags Middag afpudset og ikke saa lidt Honning var allerede indbaaret. Der er kun Pest i et enkelt Stade her i Byen, derimod findes der en Del Pest lige udenfor Bygrænsen. Da der her i Kredsen bliver gjort meget for at bekæmpe den, haaber vi ikke, at den breder sig. Afspærringsgitter er jeg ingen Ynder af, og jeg tror heller ikke, at Bierne er det; jeg har i Forsommeren anvendt det i et Lavnormalstade, men saa længe der var Gitter, var der kun faa Bier i Overbygningen. I 10×12 Staderne har jeg ikke Gitter, og dog har endnu ingen Dronning forsøgt Æglægning i Overbygningerne. Det skyldes maaske nok for en Del, at der har været rigelig med Plads i Underrummet, da der ingen Honning har været. Min Nabo har anvendt Gitter i 2 Stader og indskrænket Yngelrednen til 8 Rammer, men ikke længere end til hen imod Eftertrækket; da blev det taget væk; ellers gaar selv meget stærke Familier ikke gerne op i Overbygningen. Honningen er meget brunlig i Aar, da det er ene Lynghonning.

Prisen bliver nærmest mellem 75 og 85 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg.

Foreningen afholdt i Sommer et 4 Dages Kursus og samtidig hermed en Bortlodning af forskellige Genstande, deriblandt 2 Bihuse, Bipiber, Skrælleknive, Tagholdere, Afspærringsgitre m. m. J. H. Bak.

Kærshus, Horsens.

Den nærmest milde Vinter voldte et større Foderforbrug end normalt; dog maa Overvintringen karakteriseres som god; der meldes om enkelte Tilfælde af Bugløb, hvilke vistnok maa henføres til Fejl fra Biavlerens Side. Foraarsudviklingen foregik, hvor den ikke blev reguleret ved Fodring, stødvis og som Helhed langsomt, fulgt af en Del Dronningtab. Sommeren bragte for denne Egns Vedkommende kun enkelte Dage med godt Træk — naar undtages, hvor større Marker ved Frøroer og lignende fandtes i umiddelbar Nærhed af Bigaardene. Tørke og en god Del Tordenluft ødelagde omtrent fuldstændig Biernes Arbejdstid, saa at Resultatet blev magert, ikke over 10—12 kg pr. Familie — noget mere, hvor Afspærringsgitre blev anvendt, og slet intet, hvor Bierne fik Lov at bruge alt til Yngelopfødning. Honningen synes noget mørk, men Smagen er god. Noteringsudvalget har fastsat 130—140 Øre pr. kg for velbehandlet Honning; naar dog blot Biavlerne vil lade være med at udbyde Honningen i umoden Tilstand til 1 Kr. pr. kg, det skader Salget af den gode Honning altfor meget. Bipesten er som sidste Aar bleven bekæmpet; det er ganske oplysende, at Tilsynsmanden for en bestemt Egns Vedkommende kunde konstatere, at det stærke Angreb af Pest, som fandtes, nøjagtig fulgte en fælles Birøgters Arbejdsmark, saaledes at Bigaarde, der laa umiddelbart op til Birøgterens Domæne, paa enkelte Undertagelser nær fandtes pestfri, medens alle de Bigaarde, som Birøgteren passede, var raadne. Maatte det dog snart komme saa langt, at der ved hver Bigaard fandtes en Ejer med Vilje og Evne til at behandle sine egne Bier paa formaalstjenlig Maade; naar dette naas, er Biavl i Danmark naaet et stort Skridt fremad.

Aistrup, Hadsund.

Bierne overvintrede godt her paa Egnen, naar undtages enkelte Stader, som var bleven dronningløse. Udviklingen i Foraaret var i Lighed med Vegetationen noget tidligere end sædvanlig. Der var inden Trækket mange Bier i Staderne. Den usædvanlige Tørke bevirkede, at der blev daarlige Træk, og kun de Biavlere, der har brugt Dronninggitter, har noget Udbytte. Den indsamlede Honning er af fortrinlig Kvalitet, og vi tager her paa Egnen 70 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg. Længere hen i Efteraaret bliver Prisen højere. Næsten alle Honningplanter er delvis bleven ødelagt af Tørken, og hvor der ikke er Træk paa Lyng, skal der næsten lodres med lige saa mange kg Kandis, som der er høstet Honning. Lyngen giver en Del Honning i disse Dage, og det kan ventes, at den vil give en Middelhøst, bare det nu ikke bliver for koldt om Natten i den første Tid.

Med Hensyn til Bipestens Bekæmpelse har jeg ved Møder og Forskoler forskellige Steder erfaret, at Tilsynsmændenes Paabud til Biejerne, hvis Bier har Pest, er meget uensartet. I nogle Tilfælde skriver Tilsynsmændene slet ikke i deres autoriserede Protokol. Mere Ensartethed paa dette Omraade vilde vist være formaalstjenligt.

Tællingen af Bistaderne samtidig med Kreaturtællingen har jeg intet mærket til. Mine Bier samt øvrige Husdyr er ikke talt. Er Tællingen ret mange Steder foretaget saa skodesløst, faar vi langtira et nøjagtigt Tal paa Landets Bifamilier.

Til Efterretning for mine mange Venner blandt Biavlerne kan jeg oplyse, at jeg fra 1. Januar 1915 ophører med mit tidligere Hovederhverv som Fisker for fuldstændig at passe min Virksomhed som Biavlslærer og Vokstavfabrikant. R. Krogsgaard.

Nr. Bork.

Mine Bier overvintrede godt, men havde tæret stærkt paa Forraadet; maaske kommer det af, at den nye Jærnbane, Tarm—Nr. Nebel-Banen, gaar ganske tæt forbi min Bigaard og foraarsager en Del Uro i Form af Rystelser i Jorden o. lign. En Familie var bleven dronningløs under Overvintringen, og en Familie blev det senere hen paa Foraaret. Den første forened jeg med en anden Familie, den sidste skaffede jeg en Dronning ved at tage den fra den kraftigste Familie, jeg havde, og lod saa denne selv udklække sig en ny Dronning. Foraarsudviklingen var ganske god, da Vejret var ret gunstigt, og der var rigeligt Træk paa Frugtbuske; derefter kom der en mere ugunstig Periode, hvor der intet Træk var, og da gik den gamle Honning med, og for enkelte Familiers Vedkommende maatte jeg benytte Foderflasken. Derefter fra Midten af Juni og saa at sige Sommeren igennem, med ganske korte Afbrudelser, har Vejret været varmt og godt, et rigtig fint Bivejr med Masser af Hvidkløver og Agerkaal, men ingen Honning, antagelig fordi vi har haft for megen Nattefrost. Jeg har aldrig i min Biavlpraksis oplevet at se mine Stader aldeles tomme for Honning indtil ca. 10. August; ja, der var end ikke til Vinterføde, langt mindre til Overskud, og jeg var forberedt paa at skulle købe Sukker til Vinterforraad til Bierne; men saa bliver der pludselig et ganske udmærket Træk paa Lyngen, der blomstrer ualmindelig frodigt i Aar paa Grund af den rigelige Væde, der er kommen omkring 1. August, og nu i Dag, den 16. August, fylder Honningen ganske godt i Staderne, saa jeg haaber alligevel paa Udbytte af Bierne i 1914. Mine Bier har ellers et godt Stykke Vej til Lyngen, og denne er svunden stærkt i de sidste Aaringer; den maa vige for Bjergfyren, der forvandler den brune Hede til den grønne Skov. Heldigvis har jeg ikke brugt Afspærringsgitter, saa mine Bifamilier var kraftige og birige nu til det sildige Træk. Jeg har gjort flere Forsøg med Afspærringsgitter, men aldrig fundet nogen Fordel derved. Bipesten er vi heldigvis saa godt som fri for her paa Egnen, siden Kristen Andersen har ført sin Udryddelseskrig imod den. Jeg har lavet en Kunstsværm

i Sommerens Løb og agter at lave en til ved Trækkets Ophør. Honninghøstens Tid plejer hos mig at være i 1. Halvdel af September. P. Jensen Pedersen.

Nr. Bork.

I Foraaret var to af mine Bifamilier dronningløse; de blev forenede i et Fremtidsstade med en Familie, som havde en god Dronning. Da jeg forenede de tre Familier, dryssede jeg Bierne over med Hvedemel, og det er bedst, at Foreningen foregaar i det Hus, hvori Dronningen er. Der var en Del fyldte Honningtavler hos de dronningløse Familier, og da Trækket paa Frugttræer og Buske var forbi, gav jeg hver af Familieme en fyldt Honningtavle bag Vinduet, og hvortil de havde Adgang; det gav-nede i høj Grad Udviklingen. Naar Frugttræer og Buske har afblomstret, er der en Tid her paa Egnen, hvor der næsten ikke er noget Træk for Bierne. Fra 23. Juni til 11. August har mine Bier ingen Honning samlet; hvad Grunden dertil har været, ved jeg ikke, da der har været Blomster nok, og Vejret har ogsaa været godt nok. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at det har frosset lidt om Natten, og der af den Grund ikke har dannet sig Nektar i Blomsterne. I de sidste 14 Dage har det fyldt godt i Staderne. Jeg fik en Sværm for 8 Dage siden, og den har samlet megen Honning. Jeg tror, at Honningen bliver bedst, naar den har været forseglet i længere Tid. Prisen paa Honningen, antager jeg, bliver 75 Øfe pr. $\frac{1}{2}$ kg. Udbyttets Størrelse kan jeg ikke sige noget om endnu; jeg har ikke udslynget mere end 8 kg, men det fylder godt i Staderne i de sidste Dage.

Chr. Andersen.

Gauer, Skern.

Overvintringen har været god her paa Egnen, jeg har ikke hørt om noget Vinter-tab. Sværme er der faldet adskillige af, mange flere end ønskeligt, og de er kommet forholdsvis tidligt i Aar, idet der faldt mange allerede i første Halvdel af Juni. Skønt der var godt Træk for Bierne allerede i Juni (Hovedtrækket begynder her som Regel først i Juli), ser det desværre ud til, at det bliver et daarligt Honningaar. Nu har vi imidlertid haft godt Træk paa Hvidkløver og Lyng i ca. 8 Dage, og varer det gode Vejr en Tid endnu, kan Honninghøsten maaske endnu blive helt god. Afspærrings-gitter bruges ikke meget her paa Egnen; det kniber med at faa Bierne til at gaa igen-nem, mine egne Bier vil i alt Fald ikke. Jeg har nogle Gange brugt Gitter under det første Magasin, men har maattet tage det bort igen, fordi Bierne ikke har villet bære videre Honning ind, men derimod gerne i de andre uden Gitter (Aug. Petersens har været brugt). Nu bruger jeg det kun som lodret Afspærring for Yngelrum-met bagtil. Bipesten er ikke saa nær ud-ryddet, den har i Aar vist sig flere Steder, hvor den for et Par Aar siden blev bekæmpet.

N. Chr. Nielsen.

Fra Kredsene.

Viborg og Omegns BF. I Dagene 18.—21. Juni afholdtes et 4 Dages Kursus hos Lærer Edslev, Vindum, med R. Krogs-gaard, Aistrup, som Biavlslærer. Deltager-nes Antal holdt sig alle Dagene ved godt ti, hvoraf de allerfleste var Lærere fra Om-egnen.

Formanden, Chr. Kjær, Viborg, bød den første Dag velkommen og overgav Ledel-sen til Biavlslæreren. Undervisningen fore-gik paa den Maade, at der først blev af-holdt Foredrag, dernæst foretaget forskellige praktiske Arbejder med Bierne, og som Slut-ning paa hver Dags Arbejde afholdtes Dis-kussion.

I Løbet af de 4 Dage gennemgik Biavlslæreren Biernes Behandling fra det tidlige Foraar, til Indvintringen var foretaget, lige-som Biernes Fjender og Sygdomme — sær-lig Bipesten — blev indgaaende omtalt.

Ved Kursusets Slutning takkede Forman-den baade Taler og Tilhørere. Lærer Eds-lev takkede ligeledes Biavlslæreren paa Lærernes Vegne. Ved privat Samtale med dem havde han erfaret, at ogsaa de var tilfredse med Undervisningen. Chr. Kjær.

Et og Andet.

Lynghonning som Vinterfoder. Som vi ved, er det i nogle Egne umuligt at overvintre Bier paa ene Lynghonning. Derimod gaar det helt godt i andre Egne. Det er ikke altid Biavlerens større eller min-dre Dygtighed, men det er Lynghonningens forskellige Kvalitet, det beror paa. Nu kan det indvendes, at hvor det er lykkedes at overvintre paa Lynghonning, der har Bierne samlet noget Overskud, som de har haft som Medicin om Vinteren. Mod denne Teori indvender jeg, at her i min Egn (Ørkell-junga) er Sommertrækket saa daarligt, at det er sjældent, at Bierne kan klare sig uden Fodring. Men trods dette er vi ikke bange for at indvintre vore Bier alene paa Lynghonning. Jeg er kommen til det Re-sultat, at Lyng, som vokser paa Moser og lavtliggende Jord, giver en god Honning at overvintre paa.

P. Anderson (Bitidningen).

Indhold af dette Nummer :

Biaaret og Biavlens	204
Centralmødet	198
Direkte Dronningindførelse ved Hjælp af Røg	201
Et og Andet	208
Farin som Vinterfoder	204
Fra Kredsene	208
Højneklodser eller Afstandsstifter	197

J. Wreschners Tryk, Roskilde.

Bladet udgaar den 15. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. de 6 Sommermaaneder.

Nr. 15.

15. September 1914.

48. Aarg.

Reservedronninger.

For over tyve Aar siden har den Tanke været fremsat, at vi maatte se at naa dertil, at der kunde overvintres Dronninger paa nogle faa Tavler, der saa kunde bruges som Reserve om Foraaret til at afhjælpe mulige Tab af Dronninger i de store Stader. Nu og da er Spørgsmaalet blevet omtalt i Tidsskriftet, men om det i det hele taget anvendes synderligt i Praksis blandt Biavlerne Landet over, er der næppe stor Sandsynlighed for. Undertiden er man endog gaaet saa vidt i sine teoretiske Betragtninger, at man mente, der maatte kunne overvintres Dronninger til at sælge om Foraaret. Hvorvidt det kunde betale sig, er vel tvivlsomt, da saadanne Dronninger jo maatte blive temmelig kostbare. Til eget Brug er der derimod ikke Tvivl om, at det maatte være en Fordel, naar man havde nogle enkelte Dronninger i Reserve paa en Aarstid, hvor saadanne ikke kan faas til Købs. Der har været forskellige Meninger om, hvorledes man bedst kunde overvintre Dronninger paa nogle faa Tavler, idet det er anbefalet enten at indvintre dem bagved eller over en stor Families Vintersæde. Begge Dele kan maaske meget godt lade sig gøre, men det har sine Vanskeligheder, naar

man i Foraarstiden vil tilse den store Familie.

I den senere Tid har jeg hvert Aar overvintret nogle Smaafamilier, og da jeg antager, det vil have sin Interesse, skal jeg tillade mig at fremsætte her, hvorledes jeg er gaaet frem dermed. I Slutningen af Hovedtrækket, eller ogsaa naar dette er helt forbi, opsøger jeg Dronningen i et stærkt Stade, og saa snart denne findes, flyttes Tavlen med paasiddende Bier og Dronning hen ved Reserveflyvehullet enten i det Stade, den hidtil har været i, eller i et andet, som man synes har en passende Plads. Samtidig faar den lille Familie to Tavler med Yngel, som er lige ved at løbe ud, og en Tavle med en hel Del Honning i. Hele Familiens Tavlebygning bestaar altsaa af 4 Tavler. Nogle af Bierne, der fulgte med den Tavle, som Dronningen gik paa, er som Regel gamle Trækbier og vil da som oftest flyve tilbage til den gamle Plads, men da der altid findes en Del unge Bier, vil disse i Forening med dem, som daglig løber ud af de modne Yngeltavler, snart danne en bistærk Familie, idet man maa huske paa, at Bierne af to Yngeltavler, der er godt belagt, vil fylde den dobbelte Plads, naar de er løbet ud af Cellerne. Allerede den første Aften efter det nye Folks

Dannelse begynder jeg Fodringen, som fortsættes, til Familien har nok at overvintre paa; dog foretages denne Fodring ikke stærkere, end at der hængaar ca. tre Uger, inden dette er Tilfældet. I den Tid vil der yderligere blive ynglet en Del, og Familien bliver derved i god Stand til at gaa Vinteren i Møde. For at have noget Indblik i, hvorledes Bierne opfører sig om Vinteren, anbringer jeg en Glasdør bag ved deres Bygning, og da denne kun omfatter et saa ringe Antal Tavler, vil der som Regel lige op til Glasset opholde sig en Del Bier, som er meget interessante at iagttage hele Vinteren igennem. Bag ved Glasdøren anbringes en 5 cm tyk Pakramme, der kan tages ud, saa man faar Overblik over hele Tavlefladen. I 1911 saa jeg saaledes til et Stæde en à to Gange daglig hele Vinteren igennem for derved at blive klar over, om det stadige Eftersyn skadede Bierne; men Familien overvintrede godt, saa det nærmest maa antages, at det ikke har været skadeligt for den. Den 10. November og 19. December, da det endnu ikke var Frostvejr, saa jeg Dronningen bevæge sig omkring paa Tavlen iblandt Bierne, og sidste Gang endog saa tidligt paa Dagen som Kl. 9 om Morgen, hvor det lige netop er bleven lyst paa den Aarstid. Den 3. Februar var det \pm 19 Grader R. Bierne var da omtrent ganske stille, mere sammentrængte og højere oppe paa Tavlen end sædvanlig. Den 5. Februar var det \pm 17 Grader R. med hvid Is paa Glasset, men da det efter faa Dages Forløb blev Tøvejr, spredte Bierne sig noget mere paa Tavlen.

Det er en Selvfølge, at man ikke behøver at gaa frem netop paa samme Maade, som her er beskrevet, med at danne en Reservefamilie; men naar jeg har fremført, hvorledes jeg har baaret mig ad, saa er det væsentlig for derved at fastslaa, at man meget godt ad den Vej vil være i Stand til at kunne tilvejebringe saadanne Familier, som kan overvintres for sig selv bag i et Stæde, om man ikke faar naturlige Sværme eller har andre Smaafamilier, der egner sig til at behandle paa den Maade.

J. Vedsø.

Centralmødet.

(Referat).

II.

Punkt 2. Regnskabet for 1913.

Sekretæren oplyste, at der i 1913 i DBF. var indmeldt 79 Lokalforeninger, og at der var anmeldt 6525 Tidsskriftholdere inden 1. Maj; ialt var der bevilget 3940 Kr. i Tilskud i Henhold til Medlemsantallet, heraf var 32 Kr. 40 Øre, som var tildelt 4 mindre Foreninger, ikke bleven hævet. Ifølge Kvitteringerne er der for dette Beløb afholdt 332 Møder, tilset 6155 Familier, for Bekæmpelse af Bipesten undersøgt 2505 Familier, behandlet 153 Familier for Pest, svovlet 1 Familie, afholdt 9 Udstillinger, præmieret 97 Bigaarde, uddelt 14 Bihuse og 6 Familier til mindre bemidlede Medlemmer, afholdt 13 Forskoler samt afholdt Bortlodning af Biavlssredskaber. Endvidere er der afholdt 29 Forskoler, hvortil er givet 580 Kr. i Tilskud. Biavlsskolen i Odense har kostet 290 Kr. Til denne Del af DBF.s Virksomhed er i 1913 ialt anvendt 4777 Kr. 60 Øre.

Punkt 6. Biavlsskolen. Beretning for 1914. Plan for 1915.

Forstanderen, N. S. Kristensen, aflagde Beretning (se „T.f.B.“ Nr. 13, Side 186). Odense har gode Betingelser for Afholdelsen af Biavlsskolen. Kost og Logi er billig for Deltagere, ved Velvillighed fra Egnens Biavlere har vi Bifamilier i rigelig Mængde til Undervisningen, og vi er nu kendt med Forholdene. Der er for Tiden ingen Grund til at flytte derfra, men mener man, der et andet Sted er lige saa godt eller endnu bedre, saa har jeg ikke noget imod, at man flytter Skolen, og jeg er villig til at flytte med.

Joh. Jensen anbefalede at flytte Skolen til Aalborg. Det er et centralt Sted, og der er lige saa gode Forhold for Skolen, som den har i Odense. Skolen bringer Fremgang i Biavlssagen i den Egn, hvor den afholdes. Man behøver kun at se den store Fremgang, der er sket i Ringkøbing og Viborg Amter. Biavlsskolen bør ikke holdes mere end 3 à 4 Aar paa hvert Sted. Der har nu været Skole i Odense i 3 Aar, i 1915 bør den holdes i Aalborg.

Vicepræsidenten: I Lyngby ved København er der udmærkede Betingelser for en Biavlsskole; der er mange Bier, der er det prægtige Museum, Omegnen er smuk, og det er nær ved København.

Jacobsen (Solvang): Roskilde var et udmærket Sted for Biavlsskolen, og der var Skole i mange Aar; saa blev Skolen flyttet til Odense, nu bør den flyttes til Aalborg.

Flere Stemmer: Hør!

A. P. Andersen: Jeg har hørt, at der var Tale om, at Biavlsskolen kunde omdannes til en Skole til Uddannelse af Tilsynsmænd, er den Tanke opgivet igen?

Joh. Jensen: Jeg takker for den gode Tilslutning til mit Forslag om at flytte Skolen til Aalborg. Biavlsskolen bør være en Vandreskole.

H. P. Hansen har ogsaa betragtet Biavlsskolen som en Vandreskole, siden den blev flyttet fra Roskilde. anbefalede, at Skolen i 1915 blev afholdt i Jylland.

L. Olsen anbefalede at vælge Odense; der var gode Forhold for Skolen.

N. S. Kristensen: Bipestskole og Biavlsskole kan ikke godt forenes, fordi Bipestskolen skal afholdes i Forsommeren i den Tid, der egner sig til Bipestarbejde, og i en Egn, hvor der er Bipest, medens den bedste Tid for Afholdelsen af Biavlsskolen er Juli Maaned. Til begge Slags Skoler kan Deltagerne faa Tilskud til Hjælp til Rejse og Ophold.

Aug. Petersen sluttede sig til Kristensen. Man maa huske paa, at en stor Del af dem, der søger Biavlsskolen, faar Understøttelse til Rejsen og Opholdet paa Skolen. Lægges vi Biavlsskolen ned, hvor skal vi saa vise dem hen, der er tildelt Understøttelse?

Ved den derefter foretagne Afstemning fik Aalborg 33, Odense 13 og Herning 1 Stemme.

Punkt 7. Tidsskriftet. Beretning for 1914. Plan for 1915.

N. S. Kristensen: Om Tidsskriftet kan jeg ogsaa i Aar meddele, at Holderantallet vedblivende er i jævn Stigning. Siden sidste Centralmøde er Tallet steget med noget over 500 Holdere og nærmer sig nu stærkt 8000,

men vi naar dog næppe dette Tal i Aar. Tilgangen falder med over 400 paa anmeldte Ekspl. fra Kredsene og 83 Ekspl. i Pakker til Slesvig. Størst Fremgang i Aar viser Sydsjælland, Nordslesvig og Nr. Borks BF. Hvert Nummer trykkes nu i et Oplag paa 8100 Ekspl.

Med Hensyn til Omslaget saa har det i den forløbne Tid gaaet helt godt. Som de Delegerede kan se af de udkomne Numre, saa har jeg, naar undertages Aarets to første Numre, haft Omslaget fuldt besat med Annoncer — men efter 1. August forsvinder jo alle Kundgørelserne angaaende Kunsttavler og de fleste om Bihuse; saa plejer det at svinde ind til $1\frac{1}{2}$ à 2 Sider Annoncer, og da Foreningslivet ogsaa er stille om Efteraaret, saa optager Foreningsmeddelelserne kun ca. 1 Side, saa selv om de overføres til Omslaget, saa bliver der alligevel en Plads paa 1 à 2 Sider. — Vi (Vicepræsidenten og jeg) har forhandlet med flere Annonceagenter, og en har erklæret sig villig til at tegne Annoncer til Bladet, men kun mod at han fik Eneret for 10 eller 5 Aar og mod 50 pCt. af det indkomne Beløb. Betalingen pr. Linie har han dog ikke noget imod, at vi forhøjer, endog til det dobbelte af den nuværende Pris. „Ugens Nyheder“ — men det er jo ogsaa et meget udbredt Blad — tager 50 Øre pr. Linie for Forretningsannoncer. Jeg har dog ikke turdet gaa med til at anbefale hans Betingelser, jeg kan ikke se, at DBF. vil kunne vinde noget ved at lade sig binde paa den Maade, og vi har jo egentlig Kundgørelser nok i Halvdelen af Aaret; det er jo kun for en 5 à 6 Numre, at det kniber. Jeg har tidligere forsøgt ved Udsendelse af Breve at faa nogle af de meget averterende Firmaer til at avertere hos os. Det er lykkedes for mig at faa en Kundgørelse for hver 100 Breve, jeg udsendte. Det bedste vilde jo være, om jeg personlig henvendte mig hos de averterende Firmaer, saa vilde det vel nok bedre lykkes for mig at faa dem med. Tiden kan jeg nok afse om Efteraaret, men det koster ogsaa Penge. Faar jeg ikke Annoncer til den 4. Side, vil jeg lade Gavnige Vink overgaa fra Hovednummeret til Omslaget. Omslaget er et Plus til Redaktørens Arbejde, men

ikke til hans Indtægter. Min Plan for 1915 er, at Bladet fortsættes uforandret i det kommende Aar. Oplagets Størrelse bestemmes af Formanden og Redaktøren i Forening. Omslaget fortsættes som i Aar, og det overdrages til Næstformanden og Redaktøren at arbejde for, at Omslaget kan blive saa fordelagtigt for Foreningen som muligt. Prisen for Annoncer forhøjes med 5 Øre pr. Linie, Forsiden fra 25 Øre til 30 Øre, Bagsiden fra 20 til 25 Øre og de andre Sider fra 15 til 20 Øre.

A. P. Andersen: Det er ikke for at kritisere Tidsskriftet, at jeg har forlangt Ordet, da jeg finder, at det er et indholdsrigt og udmærket redigeret Blad; men der er en Annonce i Omslaget med en ikke ret vanskelig Gaade, og jeg finder, at det er under Bladets Værdighed at optage saadanne Annoncer.

M. M. Tarp: Kan vi ikke faa nogen Agent til at tegne Annoncer paa saadanne Vilkaar, at Foreningen kan være tjent med det, bør vi vedblive paa samme Maade som i Aar.

N. S. Kristensen: Jeg kan ikke se, at der er noget stødende i den omtalte Annonce, og da den giver ret godt med Penge i Kassen, synes jeg ikke, at der er nogen Grund til ikke at optage den.

P. Henningsen havde ikke noget imod, at den Annonce var optaget. I Kolding og Omegns BF. opkræves Kontingentet i December Maaned af Sogneformændene. Foreningerne bør opkræve Kontingentet i rette Tid, saa Redaktøren i Midten af Januar kan have en Oversigt over, hvor mange Tidsskrifter hver Forening skal have.

Jacobsen (Solvang) havde ikke noget imod Annoncen; han kunde ikke forstaa, hvorfor den ikke skulde være optaget i Bladet.

P. H. Pedersen: I Langelands BF. har vi en Mand i hvert Sogn, der opkræver Kontingentet før Jul; saa har Redaktøren saavel Bestillingen paa Bladet som Betalingen i rette Tid.

Præsidenten: Jeg kan slutte mig til Pedersens Udtalelse. Foreningerne bør inddeles i mindre Kredse, hvis Formænd kan opkræve Kontingentet, saa Bestilling og Betaling for Bladet kan blive indsendt i rette Tid. Med Hensyn til Annoncen saa har jeg

ikke noget imod, at den er optaget i Omslaget.

Det vedtoges, at Tidsskriftet med Omslag udgaar i 1915 som i 1914. Den nærmere Ordning overlodes til Formanden og Redaktøren i Forening.

Punkt 8. Beretning fra Fællesledelsen om Bipestens Bekæmpelse i 1914.

Præsidenten oplæste Regnskab for 1913 (se „T.f.B.“ Side 158). Med Hensyn til Planlæggelse af Arbejdet og Tilskudets Fordeling i 1914, saa havde Bestyrelsen og Bipestudvalget i Aar maattet foretage dette paa egen Haand. Statstilskudet til Bipestens Bekæmpelse er ifølge den nye Bipestlov kun 5000 Kr. aarlig, deraf kan indtil 500 Kr. anvendes til Administrationsudgifter, og Resten, 4500 Kr., er fordelt til Amtsorganisationerne til Bipestens Bekæmpelse paa Betingelse af, at disse Foreninger selv yder en Fjerdedel af det Beløb, som er stillet til deres Raadighed, og en Fjerdedel ydes af DBF. Det ordinære Tilskud til DBF. er i Aar bleven forhøjet fra 2000 til 3000 Kr., men vi fik kun 500 Kr. i Tilskud af Landbrugslotteriets Overskud, vi havde ventet betydeligt mere. Udvalget har fordelt det af Staten bevilgede Tilskud efter bedste Skøn. Vi har ikke kunnet indhente Centralforeningens Tilladelse til at anvende noget Tilskud fra DBF., vi maa derfor anmode de Delegerede om at efterbevilge Beløbet. Vi ønsker at faa Regnskabet fra Amtsorganisationerne indsendt inden 1. September. Vi har hidtil kun haft Amtsorganisationer, men paa Grund af Forholdene har vi givet Salling Herred Tilladelse til at skille sig ud af Viborg Amt. Salling Herred ligger jo isoleret, det er paa de tre Sider begrænset af Limfjorden.

Jacobsen (Solvang): Da Tilskudet til DBF. ikke er blevet saa stort, som man havde ventet, saa vil Foreningen faa et Underskud; men hvilket Skridt har Bestyrelsen gjort for at faa dækket dette Underskud?

Vicepræsidenten: De 50 Øre, som ifølge Lovudvalgets Forslag vilde indkomme i DBF.s Kasse for de Tidsskrifter, der blev bestilt efter 1. Maj, kunde have dækket Underskudet.

Novrup: Bipestregnskabet viser, at i Nordsjællands BF. har Tilsynsmæn-

dene ved Undersøgelsen af Staderne fundet, at 289 Familier var angrebet af Pest, men af disse er 22 svovlede og 215 behandlede, ialt 237 Familier; men hvad er der bleven af de manglende 52 peстыge Familier?

Præsidenten: DBF's Regnskab 1913 viser et Overskud paa hen imod 400 Kr., saa Underbalancen for 1914 kan ikke blive ret stor. Angaaende de 50 peстыge Familier i Nordsjælland, saa er der jo en Del Biavlere, som selv vil behandle deres Stader for Pest.

Aug. Petersen: Det slog mig, da jeg erfarede, at DBF. kun havde faaet 500 Kr. af Landbrugslotteriets Overskud. Andre Foreninger har faaet betydeligt mere. Naar DBF. næste Gang indsender Ansøgning om Tilskud, saa maa Begæringen være mere indtrængende, saa vil Tilskudet maaske faa en mere passende Størrelse.

P. H. Pedersen: Ja, enhver Biejer har jo selv Ret til at helbrede sine peстыge Familier, og for at give Biavlerne Lejlighed til at lære Bipesten at kende og Maaden at behandle Staderne paa er det, at vi holder Møder og Kursus.

Præsidenten oplæste Bipestlovens § 3.

Joh. Jensen: Hvornaar er det den rette Tid at behandle Staderne for Pest? I Aalborg Amt er der den 5.—6. Juni nedlagt Protest mod at undersøge Staderne under Paaberaabelse af, at Staderne led for meget derved. Naar der nu i August Maaned kommer Klage over, at der er Pest i en Bigaard, har vi saa Ret til at undersøge Staderne trods Ejerens Protest?

Præsidenten: Undersøgelsen bør foretages snarest efter, at Anmeldelsen er sket. Om Staderne, hvis der findes Bipest, skal behandles straks eller senere, beror paa Forholdene. Udvalget kan ikke give Regler herfor, det er noget, som Kredsene selv maa ordne. Der bør handles efter Konduite.

H. Hansen (Lou): Der er jo forskellig Slags Bipest, som hver bør behandles paa sin Maade.

Rasmussen (Tinghøj): Desinficering af Staderne foretages nu med mange forskellige Midler og paa forskellig Maade; mere Ensartethed paa dette Omraade var ønskelig.

Præsidenten: Husene bør des-

inficeres, og det var ønskeligt, om Tilsynsmændenes Fremgangsmaade ved Desinficeringen var mere ensartet.

Chr. Andersen: Stærk, koghed Sodalud er udmærket til Desinficering af Bihusene, og det efterlader ingen ilde Lugt, som Bjerne ikke kan lide.

Th. Jakobsen: Jeg har behandlet mine Bier for Pest efter Hovedtrækets Slutning. Jeg har givet dem Ledere 2 Gange og derefter givet dem udbyggede fyldte Tavler. Ved at behandle Bjerne paa den Maade er jeg blevet Bipesten kvit.

Præsidenten: Bliver der Underskud for 1914, finder Bestyrelsen nok Udveje til at faa det dækket.

Præsidentens Forslag, at DBF. udreder en Fjerdedel af de samlede Udgifter til Bipestens Bekæmpelse i 1914, dog ikke over 2250 Kr., vedtoges enstemmig.

Punkt 9. Virksomheden i 1914. Plan for 1915.

Præsidenten foreslog, at der i 1915 anvendtes 500 Kr. til Forskoler.

H. P. Hansen tiltræder Præsidentens Forslag, at der anvendes indtil 500 Kr. til Forskoler.

Novrup: Da 1914 muligvis vil give Underskud, kan vi maaske knibe paa Tilskudet til Forskoler og nøjes med 400 Kr. i 1915.

Jacobsen (Solvang) vilde foreslaa, at det overlodes til Foreningerne selv at bestemme, om Kursusene skal afholdes i 4 samlede Dage eller i 4 efter hinanden følgende Søndage. Mere Frihed med Hensyn til Lærere og Deltagere var ogsaa ønskelig.

Præsidenten: Spørgsmaalet om Forskolerne blev indgaaende drøftet i Fjor. Vi bør holde os til det, vi vedtog i Fjor. Anmodede Jacobsen om at tage sit Forslag tilbage.

Det vedtoges at anvende indtil 500 Kr. til Forskoler i 1915.

Præsidenten foreslog, at der i 1915 af DBF. udredes indtil en Fjerdedel af det Beløb, der anvendes til Bipestens Bekæmpelse, dog ikke over 2250 Kr.

Forslaget vedtoges enstemmig.

Punkt 11 og 12 udgik af Dagsordenen paa Grund af Vedtagelsen af de nye Love.

Punkt 13. Næste Centralmøde.

Joh. Jensen anbefalede, at Centralmødet i 1915 afholdes paa Skagen. I Skagen var der store og gode Lokaler; det var et interessant Sted at komme. Dampskibs- og Jærnbaneforbindelsen med Skagen var god.

Præsidenten: I 1912 og 1913 holdt vi Centralmøde i Jylland, fraraadede at vælge Skagen, da Rejseudgifterne dertil vilde blive meget store. Anbefalede at vælge et mere centralt Sted.

H. P. Hansen: Skagen er for afsides et Sted, saa kan vi lige saa godt vælge Maribo. Vi bør vælge et mere centralt Sted end Skagen.

J. Larsen anbefalede Middelfart.

N. S. Kristensen: I 1916 er det 50 Aar, siden DBF. blev stiftet; saa bør vi holde vor Generalforsamling i Fødebyen Nyborg. Generalforsamlingen i 1915 bør holdes i Jylland.

Vicepræsidenten anbefalede Skagen.

Chr. Nielsen anbefalede at vælge Fredericia.

Ved Afstemningen fik Skagen 24, Fredericia 19, Maribo 3 og Middelfart 1 Stemme.

Paa Grund af de indløbne Meddelelser om Krig imellem Tyskland og Rusland ønskede mange af de Delegerede snarest at komme hjem. Det vedtoges derfor at slutte Mødet og ikke foretage nogen Udflugt til Sorø.

Præsidenten sluttede Mødet med en Tak til Deltagerne.

Protokollen oplæstes.

Mødet hævet Kl. 8¹/₂ Aften.

Direkte Dronningindførelse ved Hjælp af Røg.

Af Arthur C. Miller.

II.

En anden Ting, hvortil der ogsaa maa tages Hensyn, er Stadets Foderforraad. Det har hændt, at man har forsøgt at lade Dronninger løbe ind i Stader, som var bleven røvede og intet Forraad havde. Dette kan lade sig gøre, men det er vanskeligt. Et saadant Sted bør gives en Honningtavle

eller fodres godt med Sukkersirup, og Flyvehullet bør indsnævres saaledes, at Bierne kan forsvare sig mod Røvere.

At der er Viserceller i Stedet, er ingen Hindring undtagen i følgende Tilfælde: Naar der findes Celler, hvori Dronningerne er omtrent færdige til at krybe ud, eller naar der allerede er en udløbende, tyttende Dronning i Stedet, medens samtidig Vejret er varmt og fugtigt, da kan det hænde, at den nye Dronning kommer ud med en Sværm. Dette er dog en Undtagelse. I Reglen bliver Cellerne oprevne. Hvis en ung Dronning kommer ud af en Celle omtrent paa den Tid, da den nye Dronning bliver indført, kan det hænde, at den ubefrugtede Dronning bliver Familiens nye Dronning og den indførte Dronning dræbt. Dette er dog en Sjældenhed. Men det er ikke god Økonomi at lade et Sted være dronningløst saa længe, at en ny Dronning kan komme ud.

Æglæggende Arbejdere er ikke paa nogen Maade til Hinder for, at en Dronning kan blive indført efter Røgmetoden. Men en Familie med æglæggende Arbejdere er i Reglen ikke saa meget værd, at det lønner sig at give den en Dronning. Det er meget bedre at sætte den over en anden Familie og lade denne Families Dronning og Bier faa Adgang til at arbejde i begge Afdelinger i en Uges Tid. Derpaa skilles de to Afdelinger ad, og den af dem, som da ingen Dronning har, faar en ny Dronning.

Naar Dronninger skal indføres i Smaafamilier, som sidder i Stader af almindelig Størrelse, gaar det ikke altid heldigt, medmindre man ved Hjælp af et Indskudsbræt indskrænker Rummet saa meget, at Bierne ikke faar flere Tavler, end de omtrent kan dække. Ellers kan det hænde, at Dronningen gaar ind i den tomme Del af Stedet, hvor der ingen Bier er, og da kan Indførelsen mislykkes. Et tætsluttende Indskud er noget, enhver Biavler bør have. Jeg har intet, og det er ingen let Sag at lave et saadant i en Hast, naar man lige trænger til det, medmindre man har et for et saadant Indskud meget hensigtsmæssigt Materiale. Men man kan hjælpe sig paa følgende Maade: Man tager en Ramme med eller uden Voksbygning og slynger et Stykke tykt

Tøj, som er lige saa bredt, som Rammen er høj, nogle Gange omkring den efter dens Længde. Naar denne Ramme sættes ind i Stedet, vil den gøre samme Nytte som et Indskudsbræt.

Ved Røgmotoden kan man indføre alle mulige Slags Dronninger, fra en meget ung, ubefrugtet Dronning til en gammel Avlsdronning og fra en Dronning, som lige er taget ud af et Stade i Bigaarden, til en Dronning, som har rejst med Posten den halve Verden rundt. Men det lønner sig daarligt at give en ubefrugtet Dronning til en kraftig Bifamilie.

Dronningen kan blive sat ind i Flyvehullet med Fingrene, eller man kan lade den løbe ind fra Forsendelsesburet med alle sine Ledsagere. De vil alle blive vel modtagne. Hvis man lader Dronningen løbe ind fra det Bur, hvori den er kommen, bør den Side af Buret, som er dækket af Jærtraaddug, vende indad mod Flyvebrættet eller tildækkes, saa at Lyset kan holdes ude. Ellers kan Bierne løbe ind i Buret, saa at Udgangen bliver spærret. Jeg tager helst den Papplade, som ligger over Jærtraaddugen af og lægger Buret paa Flyvebrættet med Jærtraaddugen nedad. Da kan jeg drive Dronningen hurtigere ud af Buret og ind i Stedet ved at sende et svagt Pust Røg ind under Buret. Man maa være meget forsigtig med at røge paa Bier i et Bur; thi de kan ikke komme bort fra Røgen, om den skulde være lidt for varm, og de kan heller ikke ventilere, hvis der bliver blæst for megen Røg ind. Der bør alene blæses ganske svage Røgpust ind i Buret. Dersom der er mørkt i Buret, gaar Dronningen og Bierne i Reglen meget hurtigt ind i Stedet. Den Bevægelse, Røgen har fremkaldt blandt Bierne i Stedet, synes at bringe dem til at skynde sig. Naar jeg lader en Dronning løbe ind fra et Bur, plejer jeg at stikke Buret ind i Flyvehullet med Jærtraaddugen ved, tilstoppe alle Aabninger i Flyvehullet over eller ved Siden af det og lade det ligge der, indtil Bierne fem til ti Minutter senere skal faa Adgang til at ventilere. Men da jeg gerne vil have alle mine Dronninger klippede, tager jeg for det meste Dronningen ud af Buret inden Døre, klipper den og lader den løbe ind i Stedet fra min

Haand eller fra et eller andet Slags Bur eller Æske. Hvis Buret ikke har nogen Aabning i Enderne, maa man lave et Hul med en Kniv, men det maa gøres forsigtigt, for at Dronningen ikke skal blive beskadiget. Man maa ikke gøre sig skyldig i den Fejltagelse at stikke den Ende, hvori Foderdejgen er, ind i Flyvehullet. Dette har været gjort, saa utroligt det end kan synes.

Plant for Bierne.

Af A. C. Andersen, Nyborg.

Naar Bierne om Efteraaret er indvintret, saa er der mange, der mener, at der ikke er mere for Biavleren at gøre i Aar; men er der ikke noget Arbejde ved Bierne, saa vil vi gerne henlede Opmærksomheden paa, at der for manges Vedkommende er meget at gøre for at udvide deres Kendskab til Bedriften, og at de lange Vinteraftener nu for en stor Del bliver benyttet til Læsning af Bøger og Skrifter, som vi har rigeligt af. Og saa er der endnu et Arbejde, som maa gøres i denne Tid, og det er Plantning af Træer og Buske, som giver Bierne Næring.

At dyrke Planter alene for at forbedre Trækket for Bierne er der ikke meget Biavlere her i Landet, der befatter sig med. Men naar man af Planterne tillige kan have anden Nytte, saa kan der ogsaa tages Hensyn hertil. Naar der for det første er Tale om at skaffe Læ for Hus og Have, hvorfor saa ikke bruge Lind, Ahorn, Pil og Kirsebærtræer i Stedet for Poppel, der er saa graadig, at den trækker al Næring af Jorden i vid Afstand fra dens Stamme. Disse Planter giver godt Læ og godt Træk for Bierne. I de mindre Haver kan der ikke være mange Frugttræer, men saa maa det paases, at de faa Pladser, der er, optages af nogle faa af vore bedste Træer, f. Eks. af Æbler: Signe Tillisch, Cox's Orange Pipping, Fillippa og Jordbæræbler m. fl.; af Pærer: Grev Moltke, Louise bonne, Williams, Eyewood, Napoleon; af Blommer: Diamantblomme og Victoria; af Stikkelsbær: Winham's Industry. Som bekendt giver næsten alle Frugttræer og -Buske Bierne Næring.

Af Prydbuske er der flere, som giver en overordentlig stor Mængde Nektar, som anbefales til alle Biavlere, der har Plads til dem. Nogle kan bruges som Hæk, f. Eks. Snebærbusken, der bør dyrkes i langt større Mængde af Biavlerne, end Tilfældet er. Nu bliver der vel fra Størstedelen af Biavlerne svaret, at de har fuldt ud besat alle Pladser i deres Have, og dette maa fuldt ud indrømmes, da de fleste Smaahaver ofte er for tæt beplantet. Men saa kan vi fremkomme med det Spørgsmaal: Er de i Haven værende Planter deres Plads værd? Mon der ikke er mange Træer, der burde ryddes og erstattes med andre, tidssvarende Træer? Vi kom en Gang ind til en Mand, der havde et kolossalt stort Pæretræ, der dækkede det meste af $\frac{1}{2}$ Skp. Land, og Manden fortalte mig, at det bar 4—6 Tønder Pærer. Hertil svarede jeg, at det maatte blive en stor Indtægt. Men herpaa indvendte Manden, at det ikke gav nogen stor Indtægt, da Frugten var uspiselig og kun blev anvendt til Kreaturføde. Hertil svarede jeg, at var jeg i hans Sted, saa vilde jeg straks rydde Træet og plante fire Grev Mollke Pærer paa Stedet, der om ganske faa Aar vilde give større Udbytte end det store Træ og saa vedblive at gaa frem. En saa stor Anledning til at rydde og plante har vel ingen Biavlere, men det er paa Tide at undersøge, om der ikke et eller andet Sted i Haven findes et Træ, som ikke betaler sin Plads. Og saa straks til Værket og tag fat paa Øksen og Ryddehakken og grav et stort Hul om Træet for at udbedre Jorden for den eller de nye Planter.

Saa har vi endnu ikke omtalt Fri-landsblomsterplanterne, hvoraf der ogsaa findes en stor Mængde, som giver Næring for Bierne, og som er en Pryd i Haven. Hvor det kniber med Pladsen, der kan er stor Del af de tidligblomstrende plantes under Træer og Buske, særlig Løgvæksterne, hvoraf navnlig maa fremhæves: Crocus, Paa-ske- og Pinselillier. Hyazinther søges ogsaa med Begærlighed af Bierne, men de maa ofte fornyes, hvorimod de førstnævnte former sig hurtigt.

Det kan siges, at det ikke har stor Betydning, hvad der plantes i de smaa Haver, og dog tillægges vi det nogen

Betydning, at Bierne i det tidlige Foraar kan hente Nektar og Blomsterstøv i Nærheden af deres Bolig paa en Tid, da de ikke kan drage ud paa længere Udflugter. At der gaar mange Bier tabt i de kolde Foraarsdage derved, at de drager for langt ud og ikke vender tilbage, ved enhver Biavlere.

Hvilke Bier er de bedste?

Af Th. Nielsen, Hornskroggaard.

I Nr. 13 af nærværende Blad findes en Artikel af Chr. Nielsen, Vejstrup, om ovennævnte Emne, som jeg i alt væsentligt kan tiltræde, men som jeg alligevel har faaet Lyst til at knytte et Par Bemærkninger til.

Da jeg begyndte at drive Biavl, var det med brune Bier. En af de værste Fejl ved dem er efter min Erfaring deres ringe Evne til at bekæmpe Møllene. Det var ikke noget sjældent Syn den Gang at se en Yngeltavle, hvor en ikke ringe Del af Cellelagene over Bipupperne var fortæret af Møllarverne. Saa købte jeg en Italienerdronning, og efterhaanden som jeg gik over til udelukkende Italienerkrydsninger, forsvandt Møllene saa godt som fuldstændigt.

Dette er altsaa en vigtig Fordel hos Italienerkrydsningerne, men der er heller næppe Tvivl om, at første og til Dels anden Krydsning er bedre Honningsamlere end rene Racer.

Men et gammelt Ord siger, at man ved, hvad man har, men ikke, hvad man faar, og dette gælder i høj Grad Krydsningerne. Første og anden Krydsninger kan være meget gode, men krydses de yderligere, og særlig naar det falder ud til den brune Side, hvad det som Regel gør, bliver de som oftest baade stikkelestne og værdiløse som Honningsamlere. Det største Udbytte af et enkelt Stade har jeg naaet af Krydsninger, men jeg er altid bleven skuffet, naar jeg har benyttet disse Dronninger til Avl, idet de gode Egenskaber hurtigt har tabt sig.

Brugen af Krydsninger medfører derfor en Usikkerhed, som kun kan overvindes ved stadig at benytte ægte Materiale til Avl. Hvis man ikke gør det, tror jeg, man i Længden staar sig bedst ved rene Racer.

Min Biavl.

Af H. P. Jørgensen, Flintingegaard,
Flintinge.

Der er mange Mennesker, der er meget bange for Bier, og ingen har været mere bange for at komme i Biernes Nærhed end jeg. Men en Dag, den 7. Juni 1906, kom der imidlertid en Sværm og slog sig ned her, og jeg kredsede saa længe om den, at jeg tilsidst fik Lyst til at prøve paa at indfange den. Dette lykkedes ogsaa efter mange Anstrengelser, men paa Grund af Ukendskab fik jeg ikke Kunsttavlerne anbragt rigtigt, og Bierne byggede det hele sammen i et Virvar. Hen i Sommeren fik jeg en erfaren Biavler til at tilse Stedet og ordne det; han raadede mig til at melde mig ind i den stedlige BF. og at købe „Fører i Biavl“. Jeg fulgte hans Raad og blev samtidig Holder af „T. f. B.“. Jo mere jeg læste om Bierne og saa deres Færd, jo mere Lyst fik jeg til at sætte mig grundig ind i alt angaaende Biernes Liv og Behandling. Jeg fik intet Udbytte det første Aar, men jeg havde haft saa megen Fornøjelse af dem, at jeg syntes, at det var rigelig Løn for mit Arbejde. Aaret efter gav de mig en Sværm og 30 kg Honning. Dette gav mig Lyst til at formere; næste Aar dannede jeg en Kunstsværm af de to Stader og havde altsaa i Efteraaret 1908 3 Familier og tillige, takket være de omtalte Skrifter, en Del Kendskab til Biavl. Bierne har siden den Tid aarlig givet mig i Gennemsnit 35 kg pr. Familie. Mit ringeste Udbytte var 25 kg pr. Familie i 1913.

Til Trods for at jeg syntes, at mine Bier var gode Honningsamlere, fik jeg for 3 Aar siden Lyst til at prøve Italienerne. Jeg købte mig en ægte italiensk Dronning, som jeg indførte i et Stade efter at have fjernet den gamle Dronning. Jeg indførte Dronningen efter Roots Metode. Denne Familie udviklede sig meget stærkt og næsten overfyldte Stedet med Bier; dog syntes jeg ikke, at Honningudbyttet var synderlig bedre end af de brune Bier. I Aar har jeg derimod en Krydsningsfamilie efter den italienske Dronning, som har givet mig 60 kg Honning mod et Gennemsnit af $35\frac{1}{2}$ kg af hver af

de andre Familier, saa det ser jo ud, som det er Krydsningerne, der er de bedste Honningsamlere. Mine Krydsninger har været meget fredsomme, kun lidt stikkelystne.

Jeg har nu i Efteraaret efter Honninghøstens Slutning dannet en Kunstsværm af to Familier og givet den en italiensk Dronning. Stedet er nu i bedste Velgaaende og kraftigt nok til Indvintring, men det er min Agt at faa Familien krydset med brune, saa snart Lejlighed gives. De ægte Italienerne forekommer mig at være lidt vanskeligere med Hensyn til Overvintringen end de brune Bier og Krydsninger. De har om Foraaret haft lidt Bugløb, hvilket jeg aldrig har set hos de brune Bier. Hvert Efteraar fodrer jeg hver Familie med 5 à 6 kg Kandis og lader dem beholde 6 à 8 kg Honning. Jeg har ikke i de Aar, jeg har drevet Biavl, haft noget som helst Uheld med dronningløse Familier eller andet.

Jeg benytter 10×12 Stedet med 18 Rammer i Underrummet og 6 Magasiner med Halvrammer. Da Dronningen et Aar gik op i Magasinerne og der blev en Del Yngel i Halvrammerne, bruger jeg nu i alle Stader vandret Gitter og lodret Gitter bag den 8. Tavle i Underrummet. Det lodrette Gitter anbringer jeg i Stedet kort før Hovedtrækket, i Reglen i Midten af Juni Maaned, eller naar jeg ser de første Hvidkløverblomster. Jeg har som Regel paa den Tid hele Underrummet fyldt med Yngel og faar saaledes efter Anbringelsen af Gitret 8 Rammer foran Gitret til Yngelplads og 9 à 10 Rammer bag det til Honning. Det første Aar, jeg brugte lodret Gitter, fandt jeg ved Honninghøsten en Masse Droner liggende døde bag Gitret, og jeg tænkte med Sorg paa alt det Arbejde, Bierne havde gjort ved deres forgæves Forsøg paa at fjerne Dronerne. Jeg fandt da paa at skære et Hak, 50 mm² stort, i det ene Hjørne af Gitterrindskudet, og for denne Aabning anbragte jeg en svag Fjeder; Dronerne kan nu gaa frem i Stedet mod Flyvehullet, men ikke komme tilbage til Tavlerne bag Gitret.

To-Dronning-Stader for Lyngegne.

Af A. Nielsen, Vejstrup.

I England er der i den senere Tid fremkommet et nyt 2-Dronning-System, der gaar ud paa i en vis Tid af Sommeren at holde 2 Dronninger i Staderne for at faa flere Bier til Lyngtrækket. Da dette System maaske ogsaa med Fordel kan anvendes adskillige Steder hos os, skal jeg her omtale det.

For at praktisere Systemet maa man til sidst i Juni have forskaffet sig nogle Dronninger. Disse indføres ved den Tid i Staderne. Indføringen er tilsyneladende ikke vanskelig. Af hvert Stade, der skal have en Ekstradronning tilsat, udtages 2—3 Tavler med forseglede og udløbende Yngel samt paasiddende Bier. Stadets Dronning maa ikke følge med. Disse Tavler hænges i Overrum, og den ledige Plads i Stadets Undertrum udfyldes med Kunsttavler eller udbyggede Tavler. En Traadvævsramme lægges derpaa over Yngelrummet, og oven paa denne anbringes Overrummet med de udtagne Tavler. Til Overrummet laves en særskilt lille Indgang. Derefter indhænges den nye Dronning i Bur mellem Tavlerne i Overrummet. Naar Ophængningen af Tavlerne foretages midt paa Dagen, vil de fleste af de gamle Bier forlade Overrummet i Løbet af Eftermiddagen. Næste Morgen kan Dronningen saa i Almindelighed frigives, da unge Bier, selv efter saa kort Tids Forløb, plejer at tage velvilligt mod en ny Dronning.

Efter Løsladelsen vil Dronningen omtrent straks begynde paa Æglægningen i Overrummets Tavler. Nogle Dage derefter ombyttes Traadvævsrammen med et Dronninggitter. Denne Operation foretages ved Aftentide og med saa lidt Forstyrrelse som muligt. For en Sikkerheds Skyld dækkes Dronninggitteret til at begynde med med et Stykke Papir. Dette maa Bierne saa gnavne igennem, før de kan gaa sammen i de 2 Afdelinger. Der kan selvfølgelig paa denne Maade godt indføres en italiensk Dronning i et Stade, der har en brun Dronning, eller omvendt, saa der efterhaanden bliver to Slags Bier i det samme Stade.

Naar en Dronning paa den her beskrevne Maade sidst i Juni er bleven indført i Overrummet over en kraftig Familie, og der gives denne Dronning passende Æglægningsplads, vil der i den paafølgende Maaned blive ansat betydelig mere Yngel i dette Stade, end hvis der kun var en Dronning til Stede. Saa naar Lyngtrækket kommer, vil en saadan 2-Dronningfamilie være meget stærk paa Bier og Stadet som Følge deraf samle betydelig mere Honning end et 1-Dronningstade. Det er dog ikke Meningen, at de to Dronninger begge skal forblive i Stadet til om Efteraaret, ved hvilken Tid forøvrigt den ene af dem af sig selv vil forsvinde. Planen gaar ud paa, at en af Dronningerne skal fjernes først i August Maaned; thi en forøget Yngelansætning efter den Tid vil ikke bidrage til et Stades Udbytte det Aar, snarere det modsatte. Efter Fjernelsen af den ene Dronning holdes Dronningen, der bliver tilbage i Stadet, ved Hjælp af Dronninggitteret i det underste Rum, og Overrummet anvendes i Resten af Tiden til Honningrum. Er den Dronning, der udtages, en god Dronning, og man ikke har Brug for den paa anden Maade, kan der af nogle faa Yngeltavler med Bier laves en Familie, den kan sættes i. Fodres en saadan lille Familie en Tid derefter, kan den naa at blive i jævn god Stand til Vinteren.

Den originale Familie vil i Reglen ved Trækkets Slutning være meget kraftig paa Bier. Naar den er sat i Vinterstand, kan der lægges et tyndt Bræddedække over dens Vintersæde, og oven paa dette kan den lille Familie anbringes. Denne kan her faa et lunere Vintersæde end i et selvstændigt Stade, men den maa selvfølgelig forsynes med sin egen Indgang. Næste Foraar har man saa her et Reservefolk, og faar man ikke Brug for det til Ophjælpning af et dronningløst Stade, kan man allerede paa den Tid lave en 2-Dronning Familie paa noget lignende Maade, som naar man om Foraaret anvender Alexanders Metode til Ophjælpning af svage Familier.

At finde Dronningen i en stikkelysten Familie.

Af A. Nielsen, Vejstrup.

Det er ofte selv for øvede Biavlere en vanskelig Opgave at opsøge Dronningen i et Stade, hvori Bierne er urolige og stikkelystne. Jeg skal her angive en Maade, hvorpaa dette Arbejde kan lattes i betydelig Grad. I Stedet for at gøre Forsøg paa at finde Dronningen i et saadant Stade paa almindelig Vis flyttes Stedet paa en Tid, da Bierne flyver stærkt, hen paa en ny Plads et lille Stykke borte. Paa den gamle Plads anbringes derefter et tomt Stade, hvori der hænges nogle tomme Tavler samt en Tavle med noget aaben Yngel. I Løbet af en Dags Tid eller to vil saa omtrent alle de gamle Bier have søgt tilbage til deres gamle Standplads. Det er da en let Sag i det bortflyttede Stade at finde Dronningen, da der saa ikke er stort andet end unge Bier tilbage i det, og disse giver sig ikke gerne af med at stikke. Efter at Dronningen er borttaget, kan Stedet flyttes tilbage til sin gamle Plads igen, og Bierne i de to Afdelinger forenes til én Familie, hvori der saa paa sædvanlig Maade kan indføres en ny Dronning, hvis det er for at faa en saadan indført, at man har fjernet den gamle Dronning.

Indførelse af Dronninger ved Røgmetoden.

Af Arthur C. Miller.

Hvorfor denne Metode giver saa gode Resultater.

Der bliver ofte spurgt, hvoraf det kommer, at Bierne tager saa vel imod de Dronninger, som bliver indført ved „Røgmetoden“. I Korthed sagt: fordi Bier, som har faaet Røg og er bleven indespærrede, er bange, og Bier, som er bange, kender ikke fremmede Bier. Dronninger vil undertiden blive modtaget under mangehaande andre Forhold, men naar Bierne er bange, sker det altid. At give dem Røg og indespærre dem er den hurtigste og let-

teste Maade, hvorpaa dette Resultat kan opnaas.

Det er ikke alle, som er enige heri; mange holder fast ved „Lugtteorien“ til Trods for alt, hvad der taler imod den. Jeg skal nævne nogle af de Paastande, som bliver gjort af Lugtteoriens Forsvarere, og omtale nogle af de Forhold, under hvilke Teorien om Familielugten ikke holder Stik.

Man har paastaaet, at Røgen giver Bier og Dronning samme Lugt, og at det er dette, som gør Indførelsen saa sikker. Men Indførelse af Dronninger ved Hjælp af Røg, uden at Bierne paa samme Tid blev indespærrede, har aldrig vist sig som en i større Udstrækning heldig Fremgangsmaade, og saa vidt jeg ved, har Røg ikke stærkere Lugt nu end i tidligere Tider. Dertil kommer, at man kan opnaa lige saa gode Resultater ved at tilstoppe Flyvehullet og tromme stærkt paa Stedet som ved Røg. Men denne Fremgangsmaade er hverken saa hurtig eller saa let at udføre. Man kan ogsaa opnaa ganske det samme ved at ryste Bierne af Tavlerne og indespærre dem i en Kasse. De vil da samle sig i en Klump og hænge lige saa roligt, som en Sværm gør, efter at den har klumpet sig, maaske med Undtagelse af nogle faa urolige Bier. Man kan lade en Dronning løbe ind til en saadan Biklump, og den bliver altid vel modtaget af Bierne. Her er det hverken „samme Lugt“ eller Frygt, som er Aarsag i det gode Resultat.

Man kan tage en Dronning ud af en Familie og give denne en Dronning fra en anden Familie i samme Bigaard og lade denne sidste faa den af den første Familie udtagne Dronning. Bierne lægger slet ikke Mærke til Ombytningen, og Dronningerne fortsætter deres Arbejde, som om intet var hændt. Bierne har altsaa ikke mærket nogen forskellig Dronninglugt.

Naar en Sværm marscherer ind i et Stade, kan man tage Dronningen fra den og slippe en anden Dronning ned blandt Bierne. Indmarschen fortsættes uden Afbrydelse under fuld Musik, og den nye Dronning føler sig fuldstændig hjemme blandt Bierne. Dette er Tilfældet, selv om man har givet Dronningen en Lugt, som Bierne plejer at finde ubehagelig.

Det kan hænde, at en Dronning løber ud af en Visercelle et Minut efter, at denne er hængt ind til en anden Familie. Men hvis Bierne er i en saadan Forfatning, at de er villige til at modtage en ubefrugtet Dronning, tager de ingen Notits hverken af Dronningen eller den fremmede Lugt, som man antager, at den skal have.

En Yngeltavle kan overflyttes fra en Familie til en anden. Men der kan ikke hos Bierne ses noget Tegn til, at de føler sig frastødt af den, som man siger, fremmedlugtende Tavle eller af de hurtigt udkrybende unge Bier.

Med andre Ord, Lugten af fremmede Dronier, af unge Arbejdsbier, af Dronninger i forskellig Alder vækker ikke Biernes Opmærksomhed og gør dem ikke fjendtligt sindede mod de ny ankomne. Ved at sætte alle Teorier om Lugt ud af Betragtning og gaa frem efter „Frygtmetoden“ kan vi med godt Udfald indføre 99 pCt. af alle Dronninger i omtrent alle mulige Slags Bifamilier, og dette er tilstrækkeligt for al praktisk Biavl.

Indførelse af en ny Dronning uden at tage den gamle bort.

For en Del Aar siden blev der gjort Forsøg med at indføre unge Dronninger uden at tage den gamle Dronning bort. Man brugte hertil dels modne Dronningceller, dels ubefrugtede Dronninger. Men de Tilfælde, hvori Forsøget lykkedes, var faa, og de, hvori det slog fejl, mange, dels paa Grund af Vanskeligheden ved at faa ubefrugtede Dronninger modtaget og dels af ukendte Grunde. Disse Forsøg blev snart opgivet, naar jeg undtager, at der endnu af og til er en enkelt Biavler, som gør et nyt Forsøg. Man brugte ubefrugtede Dronninger, fordi man mente, at man derved kunde blive den gamle Dronning kvit lige før Sværmeningen og saaledes blive fri for Sværmeplagen. Men lige før Sværmetiden er Bierne netop uvillige til at modtage eller taale en ubefrugtet Dronning. Naar det undertiden hændte, at en saadan Dronning blev antaget og traadte i den gamle Dronnings Sted, har vel Grunden været, at denne Familie under alle Omstændigheder ikke vilde have sværmet.

Jeg var som saa mange andre meget interesseret i disse Forsøg; thi

hvis man kunde finde en Fremgangsmaade, ved hvilken en ubefrugtet Dronning med Held kunde indføres i en Familie med en æglæggende Dronning, vilde man kunne blive fri for al Sværmening. Men mine Forsøg havde ikke større Held end de andres, og jeg opgav dem igen. Da jeg tilsidst havde haft saa stort Held med min direkte Metode, kom jeg igen til at tænke paa mine tidligere Forsøg paa at faa den gamle Dronnings Sted ofte nok til, at tet Dronning, og jeg begyndte da en ny Række Eksperimenter med dette Maal for Øje. Jeg var ikke meget heldig, naar jeg brugte ubefrugtede Dronninger. Bierne tog nok imod dem, men de fik ikke Lov til at træde i den gamle Dronnings Sted ofte nok til, at det kunde lønne sig. Jeg gik da over til at bruge unge æglæggende Dronninger. Dette gik saa meget bedre, at jeg fik Mod til at fortsætte, og jeg tror endnu, at vi skal blive i Stand til at give vore Stader nye Dronninger uden at tage den gamle bort. Det kan nu blive gjort med godt Udfald i en stor Mængde Forhold, men vi maa vide mere om de indre Forhold i Bifamilierne, før vi med fuld Forstaaelse kan sige, hvad der skal gøres, og naar det skal gøres. Jeg tror, at den nye Dronning maa være den gamle Dronning overlegen i Kraft og Bevægelighed. Den maa være ung, rask i sine Bevægelser og ikke for tung af Æg, medens den gamle Dronning maa være tung af Æg, saa at den af den Grund er ude af Stand til at forsvare sig mod den unge Dronnings Angreb. Der er mangt og meget, hvortil jeg under mine Forsøg har taget Hensyn, saasom Dronningernes indbyrdes Aldersforhold, Aarstiden, Honningtrækket, Vejret, Fordelingen af Yngelen i Tavlerne, det Sted i Stedet, hvor Dronningen gaar ind, osv. Det er ikke noget ualmindeligt, at Dronningen indskrænker Æglægningen til en vis Del af Stedet, hvis der i denne Del af det er gamle Tavler, medens der i den øvrige Del af Stedet alene er nye, eller hvis der er hængt en ny Tavle ind i Midten af Yngellejet. Hvis man lader en ny Dronning løbe ind i et saadant Stade i den Del af det, hvor den gamle Dronning ikke opholder sig, eller hvis man lader den gaa ind midt i Stedet, og

den gaar over til den Side, hvor der ingen Yngel er, kan den begynde at lægge Æg der og endog blive tungere af Æg end den gamle Dronning, før de to Dronninger mødes. Eller det kan hænde, at de slet ikke møder hverandre, førend Bierne danner deres Vinterklynge. Jeg kan endog tænke mig Muligheden af, at en Familie under saadanne Forhold kan danne to Vinterklynger, hver med sin Dronning; jeg har dog endnu ikke selv truffet paa et saadant Tilfælde. Jeg har haft et Stade, hvori den regerende Dronning, som var et Aar gammel, indskrænkede sin Virksomhed til den ene Halvpart af Yngelrummet, efter at der midt i dette var indhængt en Tavle, som ikke fandt Bifald hos den. Bierne byggede en Visercelle i den anden Halvpart, og endnu før Dronningen kom ud af Cellen, begyndte æglæggende Arbejdere at lægge Æg. Da jeg kom under Vejr med, hvad der gik for sig i Stedet, var den gamle Dronning i Virksomhed i sin Del af Stedet, den unge Dronning var i fuldt Arbejde med at lægge Æg i sin Halvpart af det samme Stade, og de æglæggende Arbejdere fortsatte deres nye Virksomhed uforstyrret. Dette var en cyprisk Familie, og jeg nævner det for at vise, hvilke ekstraordinære Forhold der undertiden kan findes i en Familie. At der er mere end én Dronning i en italiensk Familie, er en temmelig almindelig Ting — som det synes, er dette hyppigere Tilfældet, efter at de lyse cypriske og syriske Bier blev indført i Landet, og efter at man var begyndt at avle „gyldne“ Italienerne. Om dette kommer af, at der var blevet indblandet cyprisk og syrisk Blod i Italienerne, eller af, at man har gjort nøjagtigere Iagttagelser, ved jeg ikke. I ethvert Tilfælde bør man erindre, at saadanne Ting kan forekomme, naar man forsøger at give en Familie en ny Dronning uden at tage den gamle bort.

En saadan Metode vil, hvis den kan bringes til Fuldkommenhed, være altfor fordelagtig til, at det skulde være overladt til en enkelt Biavler at arbejde med den. Derfor har jeg allerede nu villet gøre mine Forsøg bekendt for Biavlervordenen, for at ogsaa andre Biavlere kunde være med i Arbejdet for at fuldkommengøre den.

Derved vil vi hurtigere kunne blive i Stand til at udfinde dens Muligheder og Begrænsninger.

Øen Wights Sygdommen.

Denne Sygdom hærger fremdeles i mange engelske Bigaarde og anretter værre Ødelæggelser end Bipesten. De engelske Forskere tror dog nu at have fundet Sygdommens Aarsag. Dr. Graham Smith og andre Forskere har efter en Beretning, som er til Undersøgelse af Sygdommen nedsat Komité har offentliggjort, paavist, at det er den tidligere fra tyske Forskeres Undersøgelser vel kendte Snylter *Nosema apis*, som er den frygtelige Sygdoms Kilde.

Læserne af vort Tidsskrift vil erindre, at denne Snylter i 1909 blev opdaget af den tyske Forsker Prof. Dr. Enoch Zander i Erlangen (se „T. f. B.“ 1909, S. 257). Medens det er Bakterier, altsaa Planteorganismer, som fremkalder de forskellige Slags Bipest, har *Nosema apis* sin Plads i Dyrerigets laveststaaende Gruppe, de saakaldte „Urdyr“. Den er nær beslægtet med *Nosema bombycis*, den bekendte Snylter, som har anrettet saa frygtelige Ødelæggelser af Silkeormene, og som indtil 1867 antages at have forvoldt de franske Silkeavlere et Tab paa over en Million Francs.

Dr. Zander ansaa *Nosema apis* for at være Kilden til det smitsomme, ondartede Bugløb, som efter ham var en fra det af andre Aarsager fremkaldte godartede, ikke smitsomme Bugløb ganske forskellig Sygdom. Han fandt, at alle af *Nosemasygdommen* angrebne Bier uden Undtagelse døde, og ansaa Sygdommen for at være uhelbredelig. Han mente, at *Nosemasygdommen* bragte Biavlerne større Tab end selve Bipesten.

Som det vil erindres, blev Dr. Zanders Mening om *Nosemasnylterens* Farlighed senere imødegaaet af andre Forskere, som Dr. Maaszen og Dr. Heim. Disse gjorde imod Dr. Zander gældende, at *Nosema apis* var en hos Bierne meget hyppigt optrædende Parasit, og at den ofte fandtes, til Dels i Mængde, i Bifamilier, som ellers var fuldstændig sunde og gav godt Udbytte.

De mente derfor, at *Nosema apis* ikke fremkaldte nogen Sygdom hos Bierne, hvis der ikke stødte andre Ting til.

Hvis de engelske Forskere har Ret i, at *Nosema apis* er Øen Wights Sygdommens Kilde, ser det dog ud til, at Dr. Zander havde Ret, naar han ansaa *Nosema apis* for en sygdomsfrembringende Snylter og for Kilden til en af de allerfarligste Bisygdomme. Da *Nosema apis* vistnok er meget udbredt blandt Bierne (af 124 undersøgte Familier fandt Dr. Heim *Nosemasporer* hos ikke mindre end 97), kan der være Grund for Biavlerne til at have deres Opmærksomhed henvendt paa den og paa den af den fremkaldte Sygdom, det ondartede, smitsomme Bugløb.

Smittefarens synes efter de engelske Forskeres lagttagelser at være endnu større ved *Nosemasygdommen* eller Øen Wights Sygdommen end ved Bipest. De mener nemlig, at Bierne kan smittes udenfor Stedet, f. Eks. ved de af Bierne besøgte Vandingspladser, og at Smitstoffet kan spredes om ved Vinden.

Forklaringen til de modstridende Erfaringer om *Nosemasnylterens* sygdomsfrembringende Evne kunde maa ske være den, at fuldstændig sunde Bier i stor Udstrækning er immune for denne Sygdom. Man kunde ogsaa komme til at tænke paa den Erfaring, som er gjort med Hensyn til Mæslinger og andre smitsomme Sygdomme, nemlig at de første Gange, Sygdommen optræder i et Land, hvor den tidligere ikke har været kendt, viser sig langt mere smitsomme og dræbende end i Lande, hvor de har været til Stede i Aarrækker. Det ser ud, som om Organismen efterhaanden faar en vis Modstandskraft mod Sygdommen, saa at den baade bliver mindre smitsom og mindre ondartet.

Fortsatte Undersøgelser vil vel snart kaste mere Lys over disse Spørgsmaal.

Biavlen og Biaaret.

II.

Slangerup, Nordsjælland.

Saa godt som ingen Sværmning i Aar her paa Egnen. Honningudbyttet pr. Stade er tarveligt, ca. 10 kg. Kvaliteten særdeles god.

C. Bagger.

Driftebrøhus, L. Skensved (Køge-egnen).

Udbyttet af min Biavl regner jeg for at være lidt under middel i Aar, idet jeg kun har faaet 15 kg i Gennemsnit af 20 Familier, medens jeg anslaa 5 kg mere for at nærme sig mest det virkelige Gennemsnitsudbytte, man det ene Aar med det andet er i Stand til at kunne opnaa her paa Egnen. Men dertil kommer, at jeg tillige har formeret til 25 Bifolk samt 3 Familier, der bor bag i Staderne som Reservefamilier til Erstatning af mulige Tab af Dronninger til Foraaret. Disse 28 Familier har jeg fodret med 125 kg Kandis, og de har nu rigeligt til at overvintre paa. Mit Rammemaal er Lavnormal, og først i August var Underrummet saa godt som helt blottet for Honning, men i hele den Maaned har der været godt Træk, hvilket har forbavset mig en Del, da her ikke er nogen Lyng eller saadanne Blomster, som man kan tænke sig, Bierne kan trække af, udover saadanne, som findes paa enhver Sommertræegn. Mine Bier er Rødkløverbier, saa jeg er tilbøjelig til at antage, at disse har en Del af Skylden for, hvad der er indbaaret saa sent paa Sommeren.

J. Vedsø.

Hornskroggaard, Ullerslev (Østfyn).

Biaaret her paa denne Egn blev ikke saa godt, som man efter den varme Sommer kunde vente. Der var kun godt Træk en Uges Tid midt i Juni. Saa svandt Træket ind paa Grund af Tørken, saa Bierne i Juli Maaned kun samlede til dagligt Brug. Af 92 Familier har jeg høstet 950 kg Honning, som er solgt til Kr. 1,20 pr. kg, og saa skal jeg bruge 500 kg Sukker for at bringe Bierne i Vinterstand. Th. Nielsen.

Elsted, Snedsted, Nordthly.

Honningudbyttet her i Thy har i Aar været under Middelhøst. Agerkaalen forsvinder mere og mere, og den plejer vi ellers at have godt Udbytte af, men Vejret var ikke heldigt i Blomstringstiden. Hvidkløver har der i Aar kun været lidt af. Mine Bier har gennemsnitlig givet 10 kg pr. Stade, og de er indvintret med ca. 20 kg pr. Familie.

S. Ditlevsen.

Vindeballe, Ærø.

Det er smaat med Honningudbyttet i Aar. Det kan for Æros Vedkommende vist regnes til langt under Middelhøst med Undtagelse for enkelte Biavlere, som har faaet 12—15 kg pr. Familie. Men i Reglen maa der gives Bierne 2 kg Sukker for hvert kg Honning, man tager fra dem. Det er det mindste Udbytte, jeg endnu har faaet i de 14 Aar, jeg har drevet Biavl. Af 4 Stader har jeg høstet 23½ kg Honning, men maa fodre med 30 kg Sukker i Stedet for. Sværme er her ikke falden mange af i Aar.

L. H. Lauritsen jun.

Aalborg.

Den 18.—19. August høstede vi Honning i Aalborg Amts BF.s Biavlskole. Honning var der kun lidt af, og det saa ud til, at der skulde fodres med ca. 8 kg Kandis pr. Familie. Men fra den 20. August at regne til den 1. September har Bierne samlet saa

megen Honning, at man nu er fri for at nødfodre, nu kan man nøjes med at give hver Familie 2 kg Kandis. Paa Landet, hvor der er Lyngtræk, har Bierne samlet meget. Vinterlejet er saa fyldt, at de næppe kan være derinde, og Dronningen har ikke Plads til at lægge Æg, saa der bliver for faa unge Bier til Indvintring. Bierne skal helst have halvfylde Tavler at sidde paa i Vintertiden, de helt fyldte Tavler er for kolde, og Bierne gaar derfor til Grunde og dør. Slyng det halve ud og hæng dem ind i Midten af Yngellejet eller hæng 4 udbyggede Tavler ind paa samme Sted. Derefter bør der fodres med Kandissirup, Dronningen vil saa lægge Æg, og der vil komme unge Bier frem i Løbet af Efteraaret, og Stedet er saa i god Vinterstand og har en Mængde unge Bier til at rugge Yngelen i Foraaret. Saadan et Sted bliver altid det bedste til næste Aar. J. C. C. Bech.

Odder, Hads Herred.

Her paa Egnen har Honningudbyttet de fleste Steder været under middel.. Gennemsnitsudbyttet kan vel regnes at være mellem 8 à 10 kg pr. Familie. Kvaliteten er ikke saa god som i Fjor. Honningen er i Almindelighed langt mørkere end i Fjor.

Niels Simonsen.

Kosterslev, Jullerup.

Aaret 1914 var daarligt for Biavlen her paa Nordvestfyn. Honningudbyttet kan kun sættes til 10 kg pr. Stade. Enkelte har faaet noget mere, men mange mindre. Grunden er vel den, at der ingen Nektar var i Blomsterne, for Regn fik vi da, naar vi trængte til den, saaledes at Sæden ingen Stund fik det for tørt, og Varmen manglede vi heller ikke hverken Nat eller Dag. Prisen paa Honning er af de fynske BF. sat til 65 Øre og 70 Øre pr. kg for mindre Partier.

Laurits Olsen.

Grillby (Midt-Sverige).

Bierne overvintrede jævnt godt, kun et ringe Antal Familier døde paa Grund af Bugløb eller Fodermangel. I Løbet af Foraaret og Forsommeren udviklede Familierne sig og blev meget kraftige, saa at de ved Hovedtrækkets Begyndelse var usædvanlig kraftige og birige. Den langvarige Tørke indvirkede paa Blomsternes Nektarafsondring, saa at Honninghøsten blev mindre, end man havde ventet. Dog kan den betegnes som en Middelhøst. Honningen er lys og smuk. Paa Grund af de nuværende politiske Forhold er der for Tiden kun ringe Efterspørgsel efter Honning.

Der er i denne Sommer kun faldet faa Sværme. I Bigaarde paa 20 à 30 Familier er der kun kommen en, højest to Sværme. Dronningavlen er i denne Sommer gaaet meget daarligt. Det bedste Træk i Egnen har været paa Alsikekløver, Sennep samt nogen Phacelia, som jeg saadede i Midten af Maj Maaned. Jeg anvender altid Afspærringsgitter i de Familier, som jeg høster Honning af. Bipesten har heldigvis ikke faaet nogen Udbredelse saa højt op i Landet. J. H. Söderlund.

Bergen, Norge.

Her er det et knapt Middelaar. Foraaret og Sommeren gav her næsten ingen Honning. Det, som bragte Balance, var et langvarigt (henimod 4 Uger), men ikke rigt Lyngtræk. Familierne har givet mig 17—18 kg og ser ud til at være vinterforsynede.

Jan Greve.

Etne, Norge.

Det bliver et daarligt Honningaar i Aar. Kløverblomsten blev ødelagt af Frostnæterne i første Halvdel af Juni, og jeg fik derfor ikke mere end 4 kg Kløverhonning gennemsnitlig pr. Stade mod 20 i Fjor.

Lyngtrækket er inde, men ogsaa dette har til Dato været mindre godt.

Jeg har i Aar benyttet Aug. Petersens Afspærringsgitter. Det er lidt for tidligt endnu at udtale sig om det, men jeg tror, efter den Smule Erfaring, jeg har, at kunne anbefale det paa det bedste. Jeg har brugt det til lodret Afspærring i Yngelrummet, og Bierne gaar villigt igennem Afspærringen og arbejder godt paa de bageste Tavler.

Hilsen til alle Venner fra Opholdet paa Biavlsskolen i Odense i Fjor. Fosse.

Fra Kredsene.

Aalborg Amts BF.s Udstilling ved Hoveddyrskuet i Aalborg den 24. og 25. Juli var meget smuk, men paa Grund af det daarlige Honningaar var der kun udstillet en ringe Mængde af flydende Honning, men derimod megen krystalliseret Honning. Der var flere udmærkede Numre af Honningkager samt udmærket Mjød. Saa vel Kager som Mjød burde anvendes langt mere til daglig Brug, end Tilfældet er. Det var en Fornøjelse at se det udstillede Voks, der vidner om den udmærkede Maade, hvorpaa Biavlerne behandler Vokset, som er vanskeligt at fremstille saa smukt og rent, som det udstillede var. Alt i alt kan Biavlerne være vel tilfredse med den Udvikling, der er foregaaet paa Biavlens Omraade, særlig i de sidste Aar. De 40 Aars Arbejde af Foreningen kan man se har baaret gode Frugter. Der var ikke en Genstand udstillet, som ikke burde være der. Skønt Landmændene i de senere Aar har ført en meget hidsig Kamp mod Agerkaalen, saa synes den dog at florere lige kraftig; endnu varer det vist længe, inden Agerkaalen bliver udryddet; men vilde Landmændene dyrke nogen mere Lucerne, da vilde de gavne ikke alene sig selv, men ogsaa Biavlerne.

A. Præmieliste over velpassede Bigaarde.

1. Pr. og Sølvmedalje: Fru Gidselbæk, Havbro.

1. Pr.: Gartner A. Pedersen, Nyvej, Hobro. Snedker N. Hansen, Skelund. Hmd. K. Pedersen, Veddum. Hmd. Chr. Pedersen, Østerfolde. Arbejdsmd. Joh. Jørgensen, Hostruphuse, Hobro. Ungkarl Karl Pedersen, Skelund.

2. Pr.: Værkfører Adamsen, Hostruphuse, Hobro. Gdr. Anders Larsen, Haldrup. Murer Hansen, Engelstrup. J. P. Jensen, Ho-

struphuse, Hobro. Gdr. J. P. Pedersen, Gra-verhusene. Hmd. Marinus Jensen, Vilsted.
3. Pr.: Gdr. P. Jacobsen, Skjorbæk. Partikulier P. Vognsen, Rørbæk. Mejeribestyrer M. P. Mikkelsen, Vestrup. Hmd. J. Gamborg, Vognsild. Fisker K. Madsen, Hobro. Fiskehandler S. Christensen, Nørager.

B. Præmieliste over velpassede Bigaarde.

1. Pr.: Lærer Joh. Jensen, Gug. Hus-ejerse Karen Thomsen, Søndertranders. Købmand Fr. Frederiksen, Gjøl. Syerske Karen Jensen, Solbjerg. Ungkarl Th. Nielsen, Nestrup, Sulsted. Fru Jenny Brix, Aalborg. Bmd. Aksel Ross, Lyngby Mark. Fru Jensine Christensen, Lundby.

2. Pr.: Lærer Chr. Berg, Gjøl n. Skole. Ledvogter L. Jensen, Hvorup Kær. Smedemester Jensen, Vang. Syerske Jensine Larsen, Sejlflod. Ungkarl Chr. Jensen Christensen, Gjøl. Træhandler J. Chr. Høj, Øster Hassing. Fru Johanne Jensen, Solbjerg.

3. Pr.: Ungkarl Chr. Jensen, Gudum. Mejeribestyrer Aabild, Sdr. Kongerslev. Smed Chr. Ravn, Baarredal. Tømrer Chr. Bendtsen, Godthaab. Bødker J. Jensen Houmann, Bælum. Skomager Karl Pedersen, Vester Hassing.

C. Biavludstillingen.

Krystalliseret Hønning.

1. Pr.: Partikulier S. Klingbæk, Gudum.
2. Pr.: Frk. K. Jensen, Solbjerg.
3. Pr.: Træhandler S. A. Stissing, Aars.

Flydende Hønning.

1. Pr.: Gdr. N. Holkær, Baldrup. Træhandler S. A. Stissing, Aars.
3. Pr.: Vært J. Poulsen, Sønderholm.

Voks i Blok.

1. Pr.: S. Kristensen, Nørager. Skomager C. Christensen, Nørager.
2. Pr.: Partikulier S. Klingbæk, Gudum. Fru Bech, Aalborg. Landmand N. Hjeds, N. Uttrup. Gartner A. Pedersen, Hobro.
3. Pr.: Fru Helene Jensen, Barmer. Syerske K. Jensen, Solbjerg. Træhandler S. A. Stissing, Aars. Arbejdsmd. Joh. Jørgensen, Hostruphuse.

Mjød.

1. Pr.: Partikulier S. Klingbæk, Gudum.
2. Pr.: Fru Marie Poulsen, Tvorup.
3. Pr.: Havedyrker J. C. Jensen, Barmer.

Syltetøj.

1. Pr.: Syerske Karen Jensen, Solbjerg. Fru Johanne Jensen, Solbjerg.
2. Pr.: Fru Bech, Aalborg.

Hønningkager.

1. Pr. og Sølvmedalje: Fru Helene Jensen, Barmer.
1. Pr.: Fru Marie Poulsen, Tvorup. Fru Johanne Jensen, Solbjerg. Fru Marie Petersen, Egebjerg.
2. Pr.: Syerske Karen Jensen, Solbjerg. Træhandler S. A. Stissing, Aars.

Vokstavler.

2. Pr.: Aksel Roos, Lyngby Mark.

Bihuse.

1. Pr.: Snedkermester C. Bech, Aalborg.

Hjørring Amts B.F. Paa Bestyrelsesmødet i Hjørring den 31. Juli valgtes Lærer J. P. Jensen, Elling, til Formand i

Stedet for afdøde Lærer N. Jensen, Badkjær. Biavlslærer Chr. Back, Stenum, valgtes til Næstformand.

Ærø B.F. lod afholde et 4 Dages Kursus i Biavl 9.—12. Juni under Ledelse af Biavlslærer Aug. Petersen. Til Kursuset havde meldt sig 30 Deltagere, men kun 20 deltog. Da Kursuset var lagt saadan, at det afholdtes paa fire forskellige Steder, havde Deltagerne ikke lige langt til Mødestedet hver Dag, saa det blev ikke saa ensformigt, som naar der skal mødes paa samme Sted hver Dag. Om Formiddagen blev der holdt Foredrag og Fremvisning af forskellige Biavlsredskaber, og om Eftermiddagen var der praktisk Øvelse i Bigaardene, som var stillet til Kursusets Raadighed. Det var fire lærerige Dage — kun Skade, at ikke flere Biavlere deltog, thi der er jo nok mange, som har Lyst til at syle med Bier, men at holde Bier og faa disse til at give et rentabelt Udbytte er jo en anden Side af Sagen. Og hertil kan et saadant Kursus bidrage meget, saa Biavlens foruden at blive en Fornøjelse ogsaa kan blive en Biindtægt. Man maa haabe, at de, som var med til Kursuset, maa give Biavlten et Fremstød paa Ærø.

L. H. Lauritsen jun.

Nordthyy B.F. I Juni Maaned lod Foreningen afholde Forskole i Østerild og i Sundby. Grønning var Leder af dem. Begge Steder var der god Tilslutning, og jeg har kun hørt én Mening om dem, og den er, at gamle Grønning paa en livlig og frugtbringende Maade forstaaer ikke alene at meddele Begyndere, men ogsaa mere erfarne Biavlere baade Praxis og Teori. Siden vi her i Foreningen begyndte med Forskolerne, er Interessen for og Forstaaelsen af Biavlens tiltaget betydeligt, og Æren derfor tilkommer ikke mindst Grønning. Jeg vil herved baade paa Deltagerne og Foreningens Vegne bede ham modtage vor hjertelige Tak.

S. Ditlevsen.

Indhold af dette Nummer :

At finde Dronningen i en stikkelysten Fa-	
milje.....	219
Biavlten og Biaaret.....	222
Centralmødet.....	210
Direkte Dronningindførelse ved Hjælp af Røg	214
Fra Kredsene.....	223
Hvilke Bier er de bedste.....	216
Indførelse af Dronninger ved Røgmetoden	219
Min Biavl.....	217
Plant for Bierne.....	215
Reservedronninger.....	209
To-Dronning-Stader for Lynghønning.....	218
Øen Wights Sygdommen.....	221

Bladet udgaar den 15. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. de 6 Sommermaaneder.

Nr. 16.

15. Oktober 1914.

48. Aarg.

Honningens Behandling

Efter at jeg nu i ca. 4 Aar har haft Lejlighed til at se og undersøge en Mængde forskellige Kolli Honning fra flere Hundrede Biavlere i alle Egne af Landet, er jeg kommen til det Resultat, at der fra et stort Flertal af Biavlerne anvendes altfor ringe Omhu ved Honningens Behandling.

Som det vil ses af Aarsberetningen i „T. f. B.“ Nr. 10 af 1. Juli d. A., er det et altfor ringe Kvantum af den til Kommissionæren indsendte Honning, der af Noteringsudvalget (d'Hrr. Red. N. S. Kristensen, Grosserer Fritz Jørgensen og Bomforpagter S. Andersen) er noteret som 1. Klasses Honning. Grunden hertil maa nærmest søges i den slette Behandling, som Honningen har været Genstand for fra Afsenderens Side. Jeg skal derfor, saa kortfattet som muligt, tillade mig at henlede Opmærksomheden paa nogle af de væsentligste Fejl, der begaaes, i Haab om, at disse Linier maa bidrage til at retlede Biavlerne, saaledes at de kan opnaa det størst mulige Udbytte af deres Bedrift.

En Biavler fra Sjælland havde indsendt et Parti Honning (ca. 200 kg), der efter leveret Prøve var solgt som 1. Klasses Honning; men da Partiet an-

kom, nægtede Køberen at modtage samme, da kun en Brøkdæl var 1. Klasses Honning, svarende til Prøven. Der var ca. 6 forskellige Sorter Honning; den blev returneret. En anden Biavler indsendte ca. 100 kg Honning i 1/2 kg Daaser, pakket omhyggeligt i Kasser og med Etiketter. Han havde begaaet den Fejl at afsende Honningen i flydende Tilstand, hvilket havde til Følge, at Honningen havde lagret sig paa Daasernes Laag og i enkelte Tilfælde var flydt ud og havde tilsmudset Etiketterne paa næsten alle Daaserne. Honningen var god og vilde formentlig være bleven noteret som 1. Klasses, hvis Afsenderen havde ventet med at sende den, til den var krystalliseret (bleven fast). En tredje Biavler havde indsendt et Parti Honning i gamle Fedtbøtter (smalle i Bunden og brede foroven), kun overbundet med Pergamentpapir. Under Transporten pr. Bane havde Bøtterne været sat oven paa hinanden, saaledes at Indholdet ved Ankomsten til Kommissionæren lignede alt andet end Honning, da Papir og meget andet var blandet med Honningen. Flere Beholdere har været i høj Grad rustne og bulede, hvad der ogsaa bidrager til at forringe Honningens Kvalitet.

Det er indlysende, at enhver Køber

af Honning, lige saa vel som ved andre Fødemidler, ja, i endnu højere Grad, sætter Pris paa, at Varen er propert behandlet, og betaler Prisen derefter. At fremstille 1. Klasses Honning koster Omhu og Arbejde, men det betaler sig. Jeg skal anbefale følgende Punkter som en Regel for at opnaa 1. Klasses Pris:

1) at Honningen, lige efter at den er udslynget, renses for Voksafskræling o. lign. ved at lade den løbe igennem en Si eller et Stykke Saftlærred;

2) at den samles i et rent Trækar, emailleret Gryde eller lignende;

3) at den hensættes i et tørt og helst varmt Rum, hvor den ikke udsættes for at tiltrække sig nogle for Smagen skadelige Luftarter. Jeg tænker her paa et Parti Honning, der havde henstaaet i en Kostald, hvilket medførte, at den havde faaet en stærk Staldsmag.

4) at Honningen røres godt en Gang daglig, indtil den skifter Kulør, begynder at krystallisere, bliver gullig, og først da hældes paa de Beholdere, i hvilke den skal sælges;

5) at Beholderne, hvis de er brugt, da først skures og renses godt og frem, for alt, at de indvendig er godt tørre, før Honningen kommer i dem;

6) at der ikke benyttes Beholdere af Zink eller galvaniserede Jærngenstande, da Honningen opløser Blyet og Zinken og danner Bly- eller Zinkilte, som er giftig og giver Honningen en bitter Smag. Prøv t. Eks. at komme flydende Honning i en Zinkbakke; sæt den efter 24 Timers Forløb ind til en hungrig Bifamilie, og De vil se, at Bierne lader Honningen staa urørt;

7) at Honningen, efter at være sat paa Beholderne til Salg, faar Lov at henstaa aaben og udsat for Luftens Indvirkning, til den er krystalliseret (er bleven fast) og har begyndt at sætte Fløde (et hvidt, mellignende Lag), og kun overdækket med et aabent Klæde. Først da maa Laaget paasættes eller, hvis det er Glas eller Lerkar, saa tilbindes eller tillukkes.

Lindeblomst-Honning, der er græsgrøn, naar den udslynnes, bliver i København anset for at være den kraftigste og fineste; dernæst Honning af Korsblomster (f. Eks. Sennep, Raps, Kaal osv.), der er stærkt gul, og i 3. Række kommer Kløverhonning, der bliver hvid, naar den er krystalliseret;

men alle de nævnte Planter giver en 1. Klasses Honning. Lynghonning regnes her i Byen som den tarveligste Honning; den er brunlig mørk, naar den udslynnes. Fra Bornholm har jeg endog set Honning, der var helt rødbrun, men Smagen var god.

Det gaar med Honning som med Smør, at det er Smagen, det kommer an paa; men Smag og Behag er jo meget forskellig. Enhver Biavler synes ogsaa, at hans Honning er den fineste, men naar den saa stilles Side om Side med flere andres, saa er det ikke vanskeligt for Noteringsudvalget at drage Grænsen, og den maa Kommissionæren bøje sig for.

København, i September 1914.

P. Hansen.

Dronningavl til eget Brug.

Af Th. Nielsen.

For at faa et godt Udbytte af Bierne er det nødvendigt at holde kraftige Bifamilier; men for at dette kan opnaas, er det en vigtig Betingelse, at Bierne har gode Dronninger. Selv om rigeligt Forraad, god Pakning og god Pleje i det hele taget er meget vigtigt, saa nytter det dog ikke meget, hvis Stedet staa med en gammel eller slet Dronning. Det er heller ikke nok, at Dronningen er tilstrækkelig frugtbar. Dette ses særlig i saadanne Aar som i Aar, hvor Udbyttet af Familierne kan variere lige fra næsten ingenting til 30—40 kg. Der findes i en Bigaard altid Familier imellem, som trods tilfredsstillende Styrke har en udpræget Tilbøjelighed til at bruge, hvad de indsamler, i egen Husholdning. Saadanne Dronninger bør skiftes lige saa vel som dem, der ikke er frugtbare nok. Den Biavler, der ikke sørger for denne Side af Sagen, vil i Længden ikke kunne holde sine Bier i god, ydedygtig Stand. Saa længe han ønsker at formere og derfor lader Bierne sværme, kan det gaa, skønt planløs Sværmning absolut ikke forbedrer Biracen, da det som Regel er de mindre gode Honningsamlere, der sværmer mest. Men har han naaet

det Stadeantal, han vil holde, og saa forhindrer Sværmningen af al Magt uden at sætte Avl af gode Dronninger i Stedet, saa vil Bifamilierne hurtigt gaa tilbage i Sundhed og Styrke.

For at skaffe sig gode Dronninger er det efter min Mening ikke nødvendigt at drive egentlig kunstig Dronningavl, naar man ikke vil avle Dronninger til Salg. Jeg har nu noget over 100 Familier og fornyer hvert Aar Dronningen i den daarligste Tredjedel. Disse ca. 40 Dronninger avler jeg paa følgende Maade:

Jeg udvælger om Foraaret de to Familier, som Aaret i Forvejen har givet bedst Udbytte og iøvrigt har gode Egenskaber, til Sværmstader. Pladsen indskrænkes, og naar der hen paa Foraaret mangler Plads, udvides Pladsen med 2 à 3 modne Yngeltavler. Disse Familier vil da i Reglen ved Hovedtrækets Begyndelse træffe Forberedelser til Sværmning. Saadanne kraftige Familier paabegynder som Regel 10 à 12 Dronningceller nogenlunde samtidig. Naar Larverne i disse er nogle Dage gamle, udkærer jeg Cellerne og anbringer dem ved Hjælp af Staaltraadskramper i en Tavle, som indhænges i Overrummet i et stærkt Stade. Dette er i Forvejen ordnet dertil ved Anbringelse af Dronninggitter og Indhængning af Yngeltavler. Her vil Cellerne blive plejet og bygget færdig, og Sværmstadet, hvorfra de er taget, bygger næsten i alle Tilfælde Dronningceller igen. Paa denne Maade kan der faas 40 à 50 gode Dronningceller af to Stader.

I Anvisninger til at tage Dronningceller fra et Sværmstade staar der som Regel, at Dronningcellerne skal udkæres 6 Dage efter, at Stedet har afgivet Forsværm. Dette kan dog, naar det tages altfor bogstaveligt, føre til et mindre godt Resultat. Stillingen i et Stade, der lige har afgivet Forsværm, er jo i Reglen denne, at nogle Celler er forseglede, andre indeholder Larver af forskellige Aldre og enkelte endog kun Æg. 6 Dage efter er der altsaa nogle, der lige er lukket, og disse kan ikke taale at flyttes. Cellerne har bedst af at blive i Moderstadet, til de er helt modne, hvilket kan ses paa, at de bliver gnavet tynde i Spidsen. Bierne ruger Cellerne, og der er ingen Tvivl om, at Dronningcellen tager Skade af for tid-

ligt at anbringes i Beskytter og gives til et Stade, der lige har mistet Dronningen og derfor ikke plejer den nye Celle. Jeg har Erfaring for, at det kan tage et Par Dage mere, end det skulde, inden Dronningen løber ud, naar Cellen flyttes for ung. En saadan Dronning, der er forsinket i Udviklingen paa Grund af manglende Pleje, bliver ikke god, hvilket allerede viser sig straks ved, at der hengaar en længere Tid, inden den holder Parringsudflugt.

Der er ingen Tvivl om, at et af de Arbejder i Bigaarden, der betaler sig allerbedst, er at skifte en daarlig Dronning. Jeg tror ikke, det i ret stor Udstrækning kan gaa an at stole paa, at Bierne selv skifter Dronning. Ved mit Arbejde med Bierne har jeg ikke konstateret i ret mange Tilfælde, at en nogenlunde stærk Familie har skiftet Dronning uden samtidig at sværme. Og er Familien først bleven svag og Dronningen aflægs, bliver det ikke nogen god Dronning, de frembringer. En Dronning kan jo nok blive 4 à 5 Aar, men i stærke Stader, hvor der stilles store Krav til Dronningens Æglægningsevne, vil den meget hyppigt dø i det tredje Foraar sidst i April eller først i Maj, naar Bierne er kommen godt i Gang med Yngelen. Selv om Familien kan opklække sig en 2. eller 3. Klasses Dronning og faa den befrugtet, er den alligevel værdiløs for den Sommer, da der bliver 3 à 4 Ugers Standsning i Æglægningen i den vigtigste Tid. Det er derfor i Almindelighed sikrest at skifte en Dronning, der i to Somre har bragt en Familie op til stor Styrke.

Overvintring i Australien.

Vigtigheden af god Pakning og Beskyttelse mod kolde Vintre.

Af Major Shallard.

I Oktober*) 1913 besøgte jeg nogle af mine Udbigaarde for at undersøge, hvorledes de var kommet igennem Vinteren. Jeg har aldrig før faaet saa slaaende Beviser for, hvor nyttigt det

*) Oktober er i Sydaustralien en Foraarsmaaned og svarer omtrent til April hos os.

er, at Staderne er godt pakkede om Vinteren. Mine Bigaarde ligger i den vestlige Del af New Syd Wales. Temperaturen gaar ned til Frysepunktet og undertiden endnu lavere, og der falder lejlighedsvis Sne. Enkelte Vintre er vi dog fuldstændig fri for Sne. De kolde Vinde, det er de Vinde, som anretter Skade, kommer fra Vest. Jeg nævner dette for at vise, under hvilke Forhold Bierne her maa gaa igennem Vinteren. Alle Bier i denne Egn havde i det foregaaende Aar lidt meget af Nosemasygdommen eller, som den almindeligt kaldes, Biparalyse, og de var svage ved Indvintringen; enkelte Bigaarde var dog i bedre Forfatning end de andre.

De to første Bigaarde, jeg undersøgte, laa to (engelske) Mile fra hverandre og havde, den ene 30, den anden 40 Familier. De havde været svage ved Indvintringen, havde omtrent to Tavler Yngel og et knapt Forraad af Honning. De blev fodret og fik 500 Pd. Honning tilsammen. Dette var ikke mere end Halvdelen af, hvad de burde have faaet; men jeg besluttede mig til at se, hvorledes det vilde gaa. De blev pakket, men alene oventil, med et dobbelt Lag af Majssække, derover et Lag af 30 Aviser, en Blikplade, et fladt Tag af Træ, en Tomme tykt, og allerøverst en Sten for at holde Pakningen paa Plads.

De 30 Familier i den ene af Bigaardene var i meget god Forfatning med Undtagelse af et eneste Stade, hvori kun Dronningen og omtrent 50 Bier var i Live. De øvrige havde gennemsnitlig omtrent 3 Tavler Yngel. Skønt de havde fortæret deres hele Vinterforraad, havde de allesammen en rigelig Mængde af ny Honning i Tavlerne, og enkelte havde allerede begyndt at forsegle Honningen. Det var en stor Fornøjelse at finde dem i en saa meget bedre Forfatning, end jeg havde ventet.

Dernæst besøgte jeg Bigaarden med de 40 Familier. Skønt disse havde været pakket ganske paa samme Maade som de foregaaende, var de langt fra i saa god Forfatning som disse. Yngelopfødingen var rigtignok ogsaa kommen i Gang hos dem, men de havde ikke saa megen Yngel som Staderne i den først besøgte Bigaard, og

de levede i bogstavelig Forstand fra Haanden i Munden; der fandtes næppe en Unce Honning i Staderne.

Grunden til denne Forskel imellem de to Bigaarde var efter al Sandsynlighed den, at den sidste laa saaledes, at de stærke vestlige Vinde blæste lige imod Staderne, og de havde intet Læ imod disse Vinde. De skal nu flyttes over til en mere beskyttet Plads, og der vil det uden Tvivl gaa dem bedre.

I omtrent 8 Miles Afstand havde jeg en tredje Bigaard paa 80 Familier. Disse havde ved Indvintringen været i en saa god Forfatning, at jeg havde ladet dem staa med Magasinerne paa og uden Pakning. De havde ved Indvintringen et rigeligt Forraad af Honning og var ganske godt fyldt med Bier og Yngel. De blev undersøgt i Løbet af Vinteren, og det viste sig da, at de omtrent havde opbrugt hele Vinterforraadet, saa at de maatte fodres; de fik fyrretyve Spande Honning. Ved Foraarseftersynet var de i meget slet Forfatning. De første fire Stader, som blev aabnet, var døde, de øvrige var svage med en og anden stærk Familie i meget god Forfatning ind imellem.

Den næste Bigaard laa seks Mil længere borte og den sidste i endnu nogle Miles Afstand fra denne. De var omhyggeligt pakket paa samme Maade som de to første. Den første af dem havde overvintret godt. Bierne var i fuld Gang med Yngelopfødingen og bragte rigeligt ind af Honning. Den sidste var i en sørgelig Forfatning. Omtrent en Tredjedel af Familierne var døde. En Tredjedel var i Live, men meget svag, og Resten havde Yngel i omtrent to Tavler. Alle havde et fuldstændig tilstrækkeligt Honningforraad. Endog de, som var døde, havde Honning i Behold. Dette var en Skuffelse for mig, og det bragte mig til at gruble over, hvad der vel kunde være Aarsagen til, at det var gaaet saa galt med disse Bier, medens de andre Bigaarde, som laa i saa kort en Afstand fra dem og var bleven behandlet paa samme Maade, havde overvintret saa godt. Jeg kom til det Resultat, at Aarsagen var Bigaardens vejrhaarde Beliggenhed. Staderne var opstillet paa en Bakkeskraaning, som vendte mod Vest, og de havde den hele Vinter igennem været udsat for de kolde, stærke vest-

lige Vinde. De Stader, som havde haft Ly af Buske, som stod paa Stadernes Vestside, havde staaet sig bedst, og de, som var døde, havde ikke haft noget Læ mod Vinden. Jeg bestemte mig til at flytte dem over til Østsiden af Højen, og jeg tvivler ikke om, at de der vil overvintre lige saa godt som de andre.

Den Lærdom, denne Vinter har givet mig, er: 1. At det betaler sig godt at pakke Staderne godt. 2. At alle de svagere Familier vilde være gaaet til Grunde, hvis de ikke havde haft Pakning, og at jeg kunde have sparet al den Honning, som blev brugt til Vinterfødringen i Bigaarden med de 80 Familier, hvis jeg havde pakket disse Stader paa samme Maade som de øvrige. Endelig fik jeg Bevis for, at det er nyttigt, ja absolut nødvendigt at skaffe Staderne Beskyttelse mod stærke Vinde enten ved at opstille dem i Læ af Buske eller ved at skaffe dem kunstigt Læ.

Afspærringsgitret.

Af A. P. Andersen, Gadstrup.

Naar man læser sidste Aars Beretninger om „Biavlen og Biaaret“, saa kan man ikke undgaa at lægge Mærke til, at Meningerne om Afspærringsgitret er stærkt delte. Der er Biavlere, som mener, at deres Honningudbytte i væsentlig Grad skyldes Brugen af Afspærringsgitret, medens andre er af den modsatte Mening og nærmest foragter Afspærringsgitret.

Som en af dem, der tidligere har set med skeptiske Blikke paa Afspærringsgitret, men senere har lært at skatte Brugen, vil jeg gerne i det følgende have Lov til at lægge et godt Ord ind for dette, den moderne Biavls bedste Hjælpemiddel til at sikre Honningudbyttet. Enhver Sag kan som bekendt ses fra to Sider, og for at dømme retfærdigt maa man høre Røsterne baade for og imod; som oftest vil det da vise sig, at Sandheden ligger lige midt imellem, og det samme kan vistnok ogsaa

siges at være Tilfældet her. Det er af Modstandere paastaet, at Afspærringsgitret sinker Bierne i deres Arbejde, og som Bevis er anført, at naar man ved to Stader (10×12) under godt Træk anbringer Afspærringsgitter under Magasinerne paa det ene, men ikke paa det andet, at da vil det Stade uden Gitter langt hurtigere faa fyldt Magasinerne. Dette er rigtigt, hvad jeg ogsaa selv har erfaret; men dette er dog ingenlunde et fældende Bevis mod Afspærringsgitret. Hvis hvert Aar sikrede os et rigt Hovedtræk, og man har rigeligt med udbyggede Tavler, da vilde ogsaa jeg være med at istemme Raabet: bort med Afspærringsgitret, idet Bierne da ved Hjælp af den hjembaarne Nektar vil danne et Gitter, som vistnok alle er enige om er det bedste Afspærringsgitter, der findes. Men enhver, der har haft Bier i flere Aar, ved af Erfaring, at der desværre ofte er langt imellem de gode Honningaar, og at man som Regel maa være glad for et Middelaar.

Naar Bierne et saadant Aar faar Lov til at yngle, hvor de vil i Stedet, da vil dette som Regel ved Hovedtrækkets Slutning være helt fuldt af Bier, og naar man har flyttet den bageste Tavle i Underrummet, har man sjældent ret langt ind til Yngellejet; man er med andre Ord bleven „Biavler“ paa den forkerte Tid af Aaret. Den gode Regel, at man skal være Biavler, indtil Hovedtrækket begynder, og derefter Honningavler, naas kun ved Hjælp af Afspærringsgitret, ved at begrænse Yngellejet. Om man vil sætte det lodrette Gitter ved den 10. eller 8. Tavle i Underrummet, er en Smagssag. Hovedsagen er, at man husker at begrænse Yngellejet. For mit eget Vedkommende er jeg, som tidligere nævnt, gaaet over til at bruge Opstablingsmetoden, hvor der som bekendt kun er Plads til 10 Tavler i Underrummet, og Begrænsningen altsaa paa en Maade er foretaget, hvorfor jeg kun bruger det vandrette Gitter. Lavnormaltavlen har jo desuden den store Fordel, at man kan bruge de samme Tavler baade i Under- og Overrum, og med Hensyn til, at Gitret skulde sinke Bierne, tror jeg, den ogsaa her har sine Fordele. Jeg er tilbøjelig til at mene (det kan jo kun være en Formodning), at de Bier, der er udklækket paa den anden Side Afspærringsgitret, med

større Lethed vil færdes gennem dette, da de jo aldrig har kendt andre Udveje. Angaaende hvilken Slags Gitter der er det bedste, skal jeg ikke udtale mig nærmere, idet jeg ærlig talt synes lige godt om dem alle. Jeg har prøvet baade Zinkgitret, det tyske Traadgitter og Aug. Petersens Trægitter. Om det sidste har jeg hørt udtalt, at det har for faa Aabninger eller Gennemgange, hvorfor jeg forleden gjorde mig den Ulejlighed at tælle Aabningerne i et af de samlede Gitre, som jeg bruger til mine Stader. Det viste sig, at der var ialt 156 Aabninger; naar man lavt regner, at 3 Bier paa en Gang kan passere hver Aabning, saa giver dette et Tal af over 400 Bier, og mere Plads behøves vist ikke selv i Tilfælde af Mobilisering.

Grunden til, at Afspærringsgitret hos mange er kommen i Miskredit, er vistnok for en stor Del den, at det er bleven misforstaaet eller rettere misbrugt. Der staar i vor udmærkede Bibog „Fører i Biavl“ følgende om Anbringelsen af det vandrette Gitter: Det Gitter, der anbringes over Rammerne i Underrummet, bør være hævet 6 mm ($\frac{1}{4}$ “) over disse. Er der ingen Fals i Huset til Gitret at hvile paa, anbringes 2 Lister, 6 mm ($\frac{1}{4}$ “) tykke, hvorpaa Gitret lægges; derved opnaas, at Bierne kan benytte alle Aabningerne til Gennemgang. — Hvis denne Anvisning blot blev fulgt, da er jeg overbevist om, at mange flere vilde benytte Afspærringsgitret; men hvor er der ikke syndet paa dette Punkt! Vi ved jo, at der endnu er mange Bihuse til, hvori der ikke er nogen Fals, og hvor mange lægger ikke ganske stille Gitret ned umiddelbart oven paa Rammerne, hvorved det kommer til at virke som Afspærringsgitter i dobbelt Forstand, da Bierne tilklitrer de fleste af Aabningerne. Ja, jeg har endogsaa set, at man i nye Huse med Fals har anbragt Aug. Petersens Gitter paa langs, altsaa ogsaa umiddelbart oven paa Rammerne, og at Bierne er kede af at gaa igennem Gitret, naar det næsten er „bitæt“, er noget, der siger sig selv, og jeg forstaar disse Biavlere, naar de siger: bort med Afspærringsgitret!

Aaret 1914 er jo ogsaa for Biavlens Vedkommende et mærkeligt Aar; i For sommeren var Bierne lige ved at dø

af Sult, og trods den varme Sommer og det rige Blomsterflor blev det kun smaat med Honninghøsten; det er vist kun de færreste, der tør vove at kalde Aaret et „Middelaar“. Men hvorom alting er, saa tror jeg dog, at det er dem, der har husket at begrænse Yngel-lejet, som gennemgaaende har avlet den meste Honning, hvorimod de andre vel nok har avlet de fleste Bier, og jeg tør gentage, hvad jeg tidligere har nævnt, at naar Afspærringsgitret bruges, som det bør, at da er det et af den moderne Biavls bedste Hjælpemidler til at sikre Honningudbyttet.

Kan Bierne overvintre paa helt fyldte og forseglede Honningtavler?

Af I. L. Byer.

I Begyndelsen af Oktober 1913 bad Redaktøren af Gleanings mig om at gøre nogle Forsøg med Overvintring af Bier i det frie. Jeg antog, at han ønskede, at jeg skulde overvintre nogle Familier paa helt forseglede Honningtavler og andre paa den sædvanlige Maade, d. v. s. at de midterste Tavler skulde have et to til tre Tommer bredt Bælte af Honning foroven ved Tavlebæreren og for Resten tomme Celler, over hvilke Bierne kunde danne deres Vinterklynge. Hans Anmodning kom dog for sent til, at jeg kunde overvintre nogen Familie i den sidstnævnte Forfatning; jeg var nemlig paa den Tid omtrent fuldstændig færdig med min Fodring for Vinteren. En Del Familier havde saa godt som intet andet Forraad end Sukkersirup, medens Staderne forøvrigt, fornemmelig i en enkelt af Bigårdene, var omtrent helt fyldt med Boghvedehonning. Det var min Hensigt at gøre nøjagtige Iagttagelser i Løbet af Vinteren og For aaret for at kunne afgive Beretning om, hvilke af Familierne det var, som overvintrede bedst. Men uagtet vi havde en af de strengeste Vintre i Mands Minde, overvintrede alle Familier uden Undtagelse saa godt, at der ikke blev Anledning til at gøre nogen Sammenligning. Flyvehullerne blev holdt aabne i forskellig Vidde. Nogle Familier

havde Flyvehuller af 1 Tommes Længde og $\frac{1}{2}$ Tommes Højde, hos andre var Flyvehulsaabningerne større, lige op til hele Stadets Bredder og næsten en hel Tommes Højde. Men Resultaterne var praktisk talt de samme uanset Flyvehullernes Størrelse. En anden Vinter kan give et fuldstændig forskelligt Resultat; men i denne Vinter var, som allerede nævnt, Overvintringen god i alle Bigaarde, hvorledes end Staderne var ordnet for Vinteren. Jeg vil tilføje, at de Familier, som fik de meget smaa Flyvehuller, stod i Hjemmebigaarden, hvor jeg kunde se til dem, naar det behøvedes. Et trangt Flyvehul i en Udbigaard vilde i vor Ægn i 9 Tilfælde af 10 føre til Familiens Undergang. Under eller efter en langvarig Indespærring vil saa smaa Flyvehuller blive tilstoppet af døde Bier.

Da jeg fik Anmodningen om at gøre disse Overvintringsforsøg, havde jeg som nævnt ikke længere Familier med smalle Honningbælter i Tavlerne i Stadernes Midte. Havde jeg haft saadanne Familier, vilde jeg nok paa Forhaand have gjort Redaktøren af Gleanings opmærksom paa, at han vilde komme til at betale for en eller et Par Bifamilier, da Familier, som alene har et nogle faa Tommer bredt Bælte af Honning i Tavlerne, efter al Sandsynlighed vilde være gaaet til Grunde, før Foraaret kom, i en Vinter saa streng og langvarig som den, vi havde i 1913 til 1914, fornemmelig hvis Tavlerne var af Langstrothrammens Dimensioner.

To Familier i Hjemmebigaarden i 10-Rammers Langstrothstader blev udvalgt til et Forsøg, hvis Hensigt var at undersøge, om Bier, som blev overvintret i det frie paa helt fyldte og forseglede Honningtavler uden tomme Celler for Vinterklyngen, vilde overvinde godt. Nr. 18 var gyldne Italienerne — den eneste Familie af denne Birace, som fandtes i Bigaarden. Nr. 20 var en stærk Familie af trebaandede Italienerne. Begge Familier havde Dronninger fra velansete Dronningavlere. De gyldne Bier var de eneste, som havde vist Spor af Bugløb i Foraaret 1913, og det var just paa Grund af denne Svaghed, at de blev udvalgt til Forsøget. Begge Familier var bleven godt opodret i Begyndelsen af Oktober, før jeg fik Redaktørens Anmodning. Den

1. November blev Vejret usædvanlig varmt for Aarstiden, og jeg satte straks omvendte Spande, fyldt med tyk Sukkersirup, over begge Familier. De gyldne Bier bar ned en lille Smule mindre end 10 Pd., den anden Familie tog imod 15 Pd. Alle Tavlebærerne blev hvide af Voks, og der blev bygget en hel Del Vildbygning. Den 23. November blev det igen varmt, og Familierne blev igen fodret med varm Sukkersirup. Denne Gang tog de gyldne Bier næppe et halvt Pund af Foderet, de trebaandede derimod 5 Pund. De saa ud til at have Tavlerne helt fyldt med Foder og de tog ikke imod mere Sukkersirup, fordi de ikke havde Plads til mere i Tavlerne.

3. December var Vejret igen mildt, og jeg satte igen Foderspanden over de trebaandede Bier, men de tog kun nogle faa Uncer deraf. Af hvad her er fortalt, vil man forstaa, at begge disse Familier i den første Uge af December havde ti Tavler helt fyldt med Forraad. Det vil derfor være klart, at Bierne ikke havde Tid til at fortære saa meget af Forraadet, at de kunde faa tomme Celler til at danne deres Vinterklynge paa under det kolde Vejr, som pludselig indtraadte, og som varede i mere end fire Maaneder. Til 13. Januar var Vejret vekslende, som det plejer at være her i Vintertiden; men da faldt Termometret paa en Gang til $-27\frac{1}{2}$ Gr. R., en for vor Ægn usædvanlig streng Kulde. I Løbet af Januar og Februar viste Termometret gentagne Gange det samme Gradetal, og Bierne fik ingen Udflugt før sent i Marts.

De gyldne Bier viste svage Spor af Bugløb, men ikke saa meget som i Foraaret 1913. Det ser ud til, at i det mindste enkelte Stammer af disse Bier ikke er saa haardføre som de mørkere Bier. Denne Erfaring har jeg flere Gange gjort, naar jeg har overvintret gyldne Italienerne i det frie.

Den anden Familie blev udvintret i en fortrinlig Forfatning. Men jeg maatte naturligvis i Foraaret tage en Del af Foderforraadet fra dem for at skaffe Dronningen Plads til Æglægingen.

* *
* *

Smaastader paa tre Rammer overvintret i det frie paa helt fyldte Tavler.

Paa den Tid, da jeg fik Anmodningen om at gøre disse Overvintringsforsøg, havde jeg fire Smaastader med tre Rammer hver, som det var min Hensigt at sætte ned i Kælderen. Jeg bestemte mig da til at prøve paa at overvintre dem i det frie og saaledes med det samme skaffe et sikkert Bevis for, at en forholdsvis lille Biklynge kan overvintre paa helt fyldte og forseglede Tavler. Alle, som kender noget til, hvordan Vinteren er under vore Breddegrader, vil vide, at man ikke kan gøre sikker Regning paa at bringe smaa Familier igennem Vinteren, med mindre de har et meget rigeligt Forraad af Foder af god Beskaffenhed. 1. November fik hver af disse fire smaa Familier forseglede Tavler helt fyldt med Honning og Sukkersirup. Tavlerne var af Quinbyrammens*) Størrelse. Bierne blev sat ind i et Stade til 10 Rammer i den ene Side af Stadet med et Indskudsbræt bag de tre Honningtavler. Hvis den Teori, at Bierne for at overvintre godt maa danne en kugleformig Klynge, skulde være rigtig, vilde de i Sandhed her have haft daarlige Vilkaar for en god Overvintring. Men til Trods for at Temperaturen mange Dage var under Zero ($+13\frac{1}{2}$ Gr. R.), og til Trods for at Bierne ingen Udflugt fik før i Marts, overvintrede alle disse Familier, som i November var bleven trængt sammen paa helt forseglede Honningtavler, fortrinligt, og de er den Dag i Dag blandt de bedste i Bigaarden. Baade de to tidligere omtalte Familier og de fire smaa Familier overvintrede i dobbeltvæggede Stader med et to Tommers Lag af Savspaaner foran og et tre Tommers Lag bagved og paa Siderne. Over Tavlebærerne var der et Stykke Lærred, og over det hele laa der en med Savspaaner stoppet Pude, fire Tommer tyk. Over Pakningen var der et aabent Rum under Taget, og for Ventilationens Skyld var der et Hul paa en Tomme i Gennemsnit i hver Ende af Taget.

Jeg tør ikke paastaa, at disse Resultater har nogen afgørende Betydning;

men jeg tør paastaa, at den Teori, at Bierne nødvendigvis maa have en Del tomme Celler til at danne deres Vinterklynge paa, hvis de skal overvintre godt, er fejlagtig.

En velkendt Biavler i New York skrev tidligt i Foraaret til mig, at en Del Smaafamilier, som han forsøgte at overvintre i Kælderen, døde for ham, før Foraaret kom, fordi Kælderen blev for kold. Jeg vil foreslaa min Ven i New York, at han i den kommende Vinter sætter en Del af disse Smaafamilier paa tre til fire helt forseglede, gode Honningtavler eller paa Tavler fyldt med velmoden Sukkersirup og forsøger, om det ikke da vil gaa bedre. Efter min Erfaring vil enkelte Stammer af gyldne Italienerne ikke udholde denne Prøve. Men New Yorkeren har ikke gyldne Bier, og hans Bier er meget haardføre. Derfor kan jeg give ham dette Raad med saa stor Tillidsfuldhed.

At fodre, saa at alle Tavler bliver helt fyldt, er ikke praktisk, og jeg vil heller ikke paastaa, at det er tilraadeligt at gøre det. Men det vil jeg sige, at for Overvintring i det frie under vore Breddegrader er det meget trygtere at give overflødigst meget Foder end at fodre med det Maal for Øje, at Bierne skal have tomme Celler til Vinterklyngen, hvis Bierne sidder i Langstrothstader. Naar jeg gør den af mine Bigaarde, hvori der er Stader til 8 Rammer, færdig til Vinteren, fodrer jeg i Midten af Oktober saa længe, indtil Bierne ikke mere vil tage imod Foderet. De vil da kunne have en Del tomme Celler paa den Tid, da Kulden indfinder sig. Men jeg vilde føle mig meget vel ved at vide, at de alle havde helt fyldte og forseglede Tavler endnu saa sent som i November.

Stader til 8 Rammer har for mig den Mangel, at det er vanskeligt at faa saa meget Foder pakket ind i dem om Efteraaret, at det varer, til Frugttræerne blomstrer. Jeg har haft Bier, som ikke har haft Foder nok om Foraaret, men jeg har endnu aldrig haft Bier, som har haft nogen Skade af, at de har haft for mange helt fyldte Tavler om Efteraaret.

*) Quinbyrammen er $18\frac{1}{2} \times 11\frac{1}{4}$ “, altsaa en meget stor Ramme. Red.

Biplanter.

Af Biavlslærer Aug. Petersen,
Bregninge.

Ved at læse Artiklen i „T. f. B.“ Nr. 15, Side 215, fik jeg Lyst til at fremsætte et Par Bemærkninger om nogle Biplanter. For nogle Aar siden anskaffede jeg en Busk af Sølvbladfamilien (hvis Kendingsnavn i Planteskolerne er *Elaeagnus edulis**), nærmest fordi den har den blandt Prydbuskene sjældne Egenskab at bære en Masse smukke, røde Bær, der smager særdeles godt saavel raa som især syltede. Bærrene er dobbelt saa store som spanske Ribs, aflange og er modne sidst i Juli. Den blomstrer i Maj med et Utal af smaa, gulhvide, ikke meget fremtrædende Blomster, og jeg havde i Aar det Held at være hjemme i de Dage, da den blomstrede, hvorved jeg fik Lejlighed til at frydes over det kolossale Besøg af Insekter, Fluer, men især Bier af alle Slags, baade italienske, brune, Rødkløver og Krydsninger, i Blomsterne. Det var, som om en Sværm var løs i Busken, ligesom man i April kan se paa Pilen *Salix caprea* L. Da der var mange Frugttræer i Blomst samtidig, maa den alt-saa være en Førsteklasses Biplante, og jeg vil derfor varmt anbefale den til Plantning i Busketter og inderst i Læbælter, hvor den med sine smukke, paa Undersiden hvide, eliptiske Blade og smukke gulbrune, slanke unge Skud tager sig godt ud. Planten er haardfør, trives saavel paa lermuldet som lettere Jord og formeres ved Aflægning, idet unge Grene bøjes ned og dækkes et Stykke med Jord, hvorved der udvikles Rødder paa det dækkede Stykke. Naar man ser, at der er ansat Rødder, kan Grenen om Foraaret skæres løs og udplantes. Planter af nævnte Sort koster ca. 50 Øre, men det er nødvendigt at skrive dens latinske, ovenanførte Navn helt ud, da der er andre *Elaeagnus*sorter, f. Eks. *E. argentea*, der med sine sølvhvide Blade er smukke Prydbuske, men ikke bærer de smukke, spiselige Bær, som *E. edulis* Aar efter Aar gør.

*) *edulis* = spiselig. *E. edulis* faas i de fleste af de større Planteskoler, bl. a. i Vip-perød Planteskole, Vip-perød St. Koster 35 à 50 Øre pr. Stk. Red.

Af de i Artiklen nævnte Frugtsorter er der et Par, som jeg ikke er saa begejstret for, nemlig Williams-Pæren og Victoria-Blommen. Thi vel er de ret haardføre og rigtbærende, men da Frugtens Kvalitet er saadan, at man er mest glad for den, naar den er solgt, da Smagen ofte ikke er god. Saaledes lyder da Dommen over den hos dem, jeg kender, der har nævnte Sorter. En anden Pære, som har vist sig god, fritstaaende paa Vildstamme, her paa Egnen, er Marie Louise, der er spisemoden i første Halvdel af November og er overmaade velmagende. Som Dværgtræer, særlig fritstaaende Espalier, vil jeg nævne Herrepære, der er spiselig først i Oktober og ofte sidst i September, samt Doyenné du Comice, moden sidst i November, der er blandt de mest velmagende Pærer, som findes. Herrepære er middelstor, medens Doyenné du C. er stor; jeg har flere Gange haft dem paa $\frac{1}{2}$ kg pr. Stk.

Af Blommer er Althames Reine Claude her lige saa rigtbærende som Victoria, men den er langt mere velmagende, stor, indtil 75 gr pr. Stk., og haardfør. Jeg har et Træ, som er podet paa alm. Slaaen, og det trives udmærket samt bærer godt. Ogsaa Transparent Reine Claude er her udmærket og langt at foretrække for Victoria; og der kunde jo nævnes mange andre. Til Læbælter vinder heldigvis nu den alm. Mirabelle frem; ogsaa den søges stærkt af Bierne.

Paa Husmandsskolen ved Odense, hvor vi i de 3 sidste Aar har holdt Biavlsskole sidst i Juli, har der været Lejlighed til at se en Del Sommerblomster fra Dæhnfeldt, Odense, og jeg skrev Navnene op paa enkelte, som besøgte særlig stærkt, og som har smukke Blomster: Den skinnende gule *Bartonia aurea*; *Eschscholtzia*, røde og gule; *Centaurea margitae* og *odorata*, hvide, blaa og purpur; *Eutoca viscida*, nydelig blaa; *Cynoglossum linifolium*, Hundetunge; *Linaria reticulata aurea purp.*, trods sit halsbrækkende Navn en allerkæreste lille Torskemund, gul og rød; *Clarkia elegans* i mange Farver, blomstrer til Oktober; *Chrysanthemum carnica*, en nydelig Plante; *Reseda* og mange flere. Og endnu i Dag, den 30 Septbr., trækker

Bierne paa det store armeniske Brombær, som de har gjort siden i Juni; bedre Plante skal man lede længe om, da den ogsaa kan levere indtil 15—20 kg Bær i Løbet af et Par Maaneder.

Et nyt Brændsel for Røgpustere.

Af I. Rothfeld.

Hvad Slags Røgpuster man bruger, er ligegyldigt, men det er ikke ligegyldigt, hvad Slags Brændsel man bruger i Røgpusteren. 95 pCt. af Biavlerne holder paa, at man skal bruge Trøske (forraadnet Træ), men dette svarer næppe til de Fordringer, man nu for Tiden stiller til et godt Brændsel. Der er endog Fabriker, som fremstiller Savspaanbriketter, og disse finder ogsaa deres Købere; men heller ikke disse Briketter svarer til de Fordringer, man kan stille. Efter min Mening er Savspaaner ikke at anbefale, fordi det kan ske, at de bliver blæst ind i Tavlernes Celler og gøre Tavlerne urene. Jeg har ogsaa brugt andre Stoffer, men havde altid en Følelse af, at der maatte findes noget bedre. Nød lærer ofte nogen Kvinde at spinde, og saaledes gik det ogsaa mig. For nogle Uger siden havde jeg et uopsætteligt Arbejde at udføre i min Bigaard. Jeg havde hverken Træ eller noget andet Brændselsmateriale. Da Arbejdet ikke kunde opsættes, rumsterede jeg omkring i mit Arbejdsværelse for at finde et eller anden Stof, som kunde give Røg. Tilsidst fandt jeg en gammel Æske af rynket Papir, og til den satte jeg mit sidste Haab. Jeg klippede Æsken i Stykker, lavede Ruller af Stykkerne, stak en Rulle ind i Røgpusteren og antændte den med en Tændstik. Jeg blev ganske overrasket ved at se, hvilken prægtig Røgstraale jeg fik. Fra denne Tid af har jeg aldrig brugt andet end Ruller af rynket Papir, og jeg er overbevist om, at der ikke gives noget bedre Brændsel for Røgpustere.

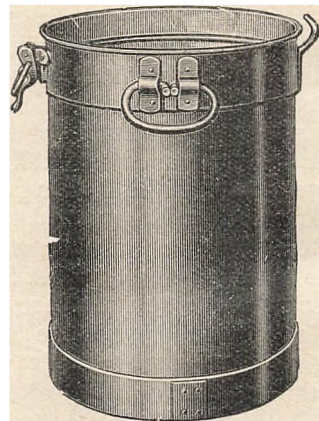
Fremgangsmaaden er følgende: Man klipper Strimler af rynket Papir af Røgpusterens Længde, ruller dem sammen, saaledes at Rynkerne i Papiret løber

langs efter Rullen, og ombinder dem med et Stykke Sejlgarn. En saadan Rulle bestaar af en utallig Mængde Luftrør, som dannes af Rynkerne i Papiret, gennem hvilke Røgen trænger frem. Man stikker Rullen ind i Røgpusteren, saa langt, at omtrent en Tredjedel af den rager frem udenfor Pusterens Munding. Med en Tændstik eller et brændende Lys antænder man den i den fremstaaende Ende. Naar Rullen derefter er bleven skudt helt ind i Røgpusteren, og Laaget er lagt paa, faar man en mægtig Straale af tyk Røg. En eneste Rulle er tilstrækkelig til 2 Timers Arbejde, og den slukker ikke, naar den først er kommen godt i Brand.

Rynket Papir kan faas i enhver Papirhandel og koster en Ubetydelighed. Man kan ogsaa ved Indkøb bede om at faa Varerne indpakket i rynket Papir.

Jeg haaber, at disse Linjer vil være til Nytte for mine Bikolleger.

Honningspand.

Ovenstaaende Billede viser, hvorledes Transportflødespanden „Perfekt“ fra Burmeister & Wain ser ud. Denne Spand synes særlig at egne sig til Honning. Den er forsynet med Lufventil i Laaget, praktisk Lukke og har bevægelige Hanke. Laaget slutter fuldstændig tæt til Spanden uden Gummiring eller andet Mellemlag. Spanden er af Staal med tredobbelt Fortinning. Den

kan taale endog meget haarde Stød under Transporten uden at blive bulet, og den bliver ikke let rusten. Naar den bliver nogenlunde ordentlig behandlet, kan den vare længe. Men billig er den ikke i Indkøb. Godt og billigt kan ikke ret ofte forenes. Vi venter i et senere Nummer at kunne meddele Prisen.

Dobbeltslyngtet Honning.

Af E. Berglund.

En Dag kom jeg ind til en Handlende af mit Bekendtskab. „Kan du tænke dig“, sagde han, „at i Dag har jeg været saa vred, at jeg jog en Handelsrejsende ud af Kontoret.

„Hvordan i Alverden gik det da til?“

„Ja, ser du, jeg kunde ikke blive andet end vred. Det var en Rejsende, han vilde absolut sælge mig sin dobbeltslyngede rensede Honning. Jeg meddelte ham, at jeg kun førte Biavlerforeningens Honning og aldeles ikke vilde købe hans Vare. Han paastod, at jeg derved handlede meget uklogt, thi der fandtes ingen ægte, rensed Honning i hele Landet undtagen den, som leveredes fra hans Firma. Jeg blev meget forbavset over hans Uforskamethed, thi jeg ved altfor godt, hvorledes den Honning er, hans Firma leverer.“

„Ja, se, Hr.“, svarede han, „om de tager et Glas af Biavlerforeningens Honning, som har staaet nogle Uger, saa vil man finde den fuld af smaa hvide Korn. Den er ikke længer flydende, men aldeles grynet, og efter nogen Tids Forløb bliver den aldeles fast. Aarsagen dertil er, at den ikke er rensed. De hvide Korn er Voks. Disse kan Biavlerforeningen ikke faa fjernet, thi den ejer ingen Apparater til at rense med. Vort Firma er det eneste i hele Landet, der ejer saadanne Apparater, og derfor kan man ikke købe ren Honning hos andre end hos os. De har vel ogsaa iagttaget, at vor Honning altid holder sig flydende og holder sin Farve. Det beror paa, at den er rensed for Voks i vort Renseri.“

Nu kunde jeg ikke lægge Baand paa mig selv længere, og ud røg det: „Vil de gaa! De skal ikke staa her og

bilde dem ind, at jeg er saa dum, saa at deres Smørelse kan gaa i mig baade aandelig og legemlig. Gaa ud straks! Der er Døren!“

Saaledes fortalte min Ven. Historien bør reddes fra Glemselen, og derfor faar Bladets Læsere den nu. Ord til at brændemærke Frækheden savner jeg. Men jeg synes dog nok, at Lovgivningen her burde gribe ind. Hvad vilde man sige, om nogen blandede Vand og Mælk sammen og solgte det for at være „renset“ Mælk. En saadan Herre havnede nok paa Straffeanstalten. Honningforfalsknerens Frækhed kan derimod ikke paa nogen Maade rammes af Lovens Arm.

(Bitidningen.)

Bistadet.

(Frit efter det Svenske.)

De kredse, de surre omkring i Haven og Huset, de ere en Skare paa Hundredtusind, — de flyve fra Morgen til silde Kvæld til deres „Miniaturesamhäl“, de hobe i stadigt voksende Mængde den Nektar, de samle paa Blomsterenge.

Jeg ligger i Græsset ved Havegangen og hører, hvor prægtigt den lyder — Sangen, den mægtige Hymne til Arbejdets Ære af Bier, som liflig Honning hjembære. Der stiger mod blaanende Skyers Zoner et brusende Kor af glade Toner.

En underlig Stat, den grunder Bien . . . Regeringssystem — eller Monarkien? Vel troner en Dronning i Biens Rige, men meget tyder paa Republikken. Moralen er „Folkets Bedste“, og alle private Interesser maa derfor falde.

Stadets Aand — den uskræve Lov — leder viselig hvers Behov. Lovparagraferne er vel strenge, men Maalet er Slægten at værne længe, at beskytte den for de kommende Tider, — for Slægten lever og dør Individet.

Loven lærer dem Honning at samle, driver ved Sværkning ud de gamle, Loven byder at tage af Dage syge og saarede, smaa og svage, maner Regenten til Kamp og Brodning mod hver en rivaliserende Dronning.

Loven kræver, at flere Hundred lade Droner maa Stadet plyndre, de er til for Dronningens „Hovedopvaktning“, men maa tilsidst i en blodig Slagting dødes, naar Sommeren er til Ende, naar man ej sig ved Dagdriverskaren vil kende.

Loven byder hver Bi at ta'e vare, at staa paa Vagt imod Vold og Fare, at værne mod Fjenden djærvt for alle, aldrig vige, saa hellere falde. Tveægget Vaaben den bruger i Nøden, Brødden, som stikker og bringer Døden.

Lær af de flittige, kloge Bier, som formaner os alle — Fantasien har gjort dem til Helte, intet mindre; Tanken, som skuer Stadets Indre, grubler vel lidt paa Binaturen, gør dog til en Videnskabsmand „Apiculturen“.

A. P. Andersen, Gadstrup.

Biavlen og Biaaret.

Fredensborg.

Udbyttet af Biavlen paa denne Egn er i Aar under middel. Overvintringen var god, men den kolde Periode i Maj satte Yngeludviklingen stærkt tilbage, saa Staderne ikke naaede at blive rigtig bistærke til Hovedtrækket, som begyndte i Midten af Juni, men samtidig indtraadte en tør Periode, saa der næsten ingen Honning blev i Staderne, før vi naaede Lindetrækket. Dette var ret godt i 10 Dage, men saa var det pludselig forbi. Det varer ellers hos os i ca. 3 Uger. Honningens Kvalitet er god, og den er solgt til en Pris af Kr. 1,60 pr. kg. Bipesten synes at være i Aftagen her paa Egnen.

V. Christiansen.

Kjærbøl, Ribe.

Her paa Egnen har vi haft en god Honninghøst. Mine Bier var godt overvintrede; jeg gav hvert Stade tre Kunsttavler og fodrede samtidig. Bierne har arbejdet godt hele Sommeren, og jeg har slynget Honning af Magasinerne tre Gange, sidste Gang den 17. August. Nu har jeg ordnet Staderne til Vinter. Kasserne er den 7. September fulde af Honning, men det var ikke let at faa slynget ud af Tavlerne. Hvert Stade er sat til Vinter med op til 20 kg Honning og har desuden givet ca. 25 kg i Gennemsnit. Et af Staderne gav 40 kg, saa jeg har kun Grund til at være tilfreds.

Gunder Tranberg.

Gram, Nordslesvig.

I de gode, solrige Dage i April udviklede Bierne sig godt, men det kolde Vejr i Maj hæmmede Udviklingen. De Biavlere, som fodrede i Maj, fik deres Stader kraftige til Hovedtrækket og har faaet et ret godt Udbytte. Trækket paa Hvidkløver mislykkedes næsten; de fleste Familier var ikke stærke nok til at udnytte Trækket i de faa Dage, det varede. Den efterfølgende Tørkeperiode ødelagde Blomsterne. Honningudbyttet blev kun 15 à 20 kg pr. Familie. Eftertrækket er uden Betydning, da Boghvede og Lyng er ved at blive sjældne Planter her paa Egnen, medens vi tidligere havde store Arealer af disse. Paa Grund af Kriegen er her ingen Handel med Honning, men Honningen kan jo gemmes, til der bli-

ver Efterspørgsel. Bipesten er ikke meget fremtrædende her paa Egnen. C. A.

„Skovly“, Stilling.

Aaret 1914 maa for Skanderborg-Egnens Vedkommende nærmest betegnes som under Middelaar. Enkelte Stader, særlig i Nr. Vissing, har givet 30 à 35 kg, men i Gennemsnit kan der ikke regnes med mere end 5 à 10 kg pr. Stade. En Biavler ikke langt herfra har af ca. 30 Stader ikke høstet mere end 80 kg, og saa har Manden brugt 175 kg Kandis for at faa Bierne ordentlig indvintret. Prisen paa Honning er her fra 1,40 til 1,60 pr. kg. Honningen er ikke saa smuk, som den plejer at være. Udseendet er noget mørkt, Smagen kraftig, er vistnok samlet sammen af Alsikekløver.

Jeg har vistnok bemærket det en Gang før, at jeg har en Familie, som i flere Aar, ca. 10, udelukkende er indvintret paa Honning; denne Familie var den eneste af 11 Stader, der i Aar havde samlet tilstrækkeligt Vinterforraad og endda gav et pænt Overskud.

Af Bipest findes der ikke meget her paa Egnen; enkelte Tilfælde synes at tyde paa, at det er nogle omreisende Birøgtre, som bringer Smitten med; underligt, at Folk ikke selv kan faa lært at passe deres egne Bier.

Om Bipesten og dens Bekæmpelse er her kun at meddele, at af 5 Tilsynsmænd, som Aarhus Amt fik anvist fra Fællesledelsen, nægtede 2 at arbejde, og da den Mand, Generalforsamlingen valgte til Formand, nægtede at overtage Pladsen og at have noget som helst med Arbejdet at gøre, gik Tiden vel langt hen, inden vi fik begyndt. Af de 3 Mænd, som lovede at gøre, hvad de kunde, i den korte Tid, der var levnet dem, blev undersøgt ialt 250 Bigaarde med 722 Bifolk, deraf var 23 angrebne af Pest. Hele Udgiften beløber sig til 239 Kr. 16 Øre.

S. J. Nielsen.

Rønne, Bornholm.

Det forløbne Biaar har for Biavlere paa det sydlige Bornholm formet sig som et ret fornøjeligt Aar.

Den milde Vinter gav en udmærket Overvintring, og med det tidligt gode Vejr tog Udviklingen stærk fart, saa Familierne blev overordentlig birige tidligt, men som sædvanlig undgik vi ikke den kolde, ustadige Periode i første Halvdel af Juni, hvor nogle Familier i Dagene 8.—10. Juni fik et slemt Knæk, og nogle gik helt til Grunde.

Det udmærkede Vejr, der fulgte, bragte dog hurtigt de fleste Familier til Rette igen, og alt tegnede glimrende; men saa kom Tørken, og det fyldte ikke mere i Magasinerne; det saa for en Tid ud til ikke at blive ret meget bedre end i 1913. August bragte dog Biavlerne en behagelig Overraskelse, idet den gav jævnt Træk hele Maa-neden igennem, og paa de Steder, hvor der er Lyng, har det været til langt hen i September. Vi tør derfor sikkert regne Aaret til et godt Middelaar og sætte Gennemsnitsudbyttet til 15 kg pr. Familie. Jeg har dog hørt om mange Stader, der har givet 25 kg; mit eget bedste Stade gav 32 kg, men Gennemsnittet blev kun 12½ kg; dog maa

der regnes med en Aflægger for hver 3 Familier for min egen Bigaards Vedkommende. Der er kun faldet faa Sværme. Jeg har gjort samme Erfaring som O. Hansen, Tune, at første Udslyngning var tilbøjelig til at krystallisere, groft og var mindre pæn i Farven, medens anden Udslyngning er meget fin saavel i Krystallisering som i Farve. Bierne har i Aar, vel paa Grund af den ualmindelige Varme, samlet Honning af Blomster, der ellers ikke yder Nektar. Fire af mine Stader har saaledes samlet en mørkerød Honning. Først troede jeg, at Bierne havde faaet fat i nogen Sukkervare, dernæst gav jeg overmodne Jordbær Skylden; men da jeg hen i August Maaned paa nogle meget varme Dage fandt, at der endnu blev indbaaret af den Honning, maatte jeg opgive den Tanke.

Da jeg slyngede ud, tog jeg denne røde Honning for sig, saa godt som det lod sig gøre, og den er nu fast og krystalliseret, har afsat den hvide Forsegling og har fuldstændig Honningmag, saa jeg tvivler ikke om, at det er Nektar, der er samlet; men den har en grim Farve. Noget specielt Træk paa særlige Blomster har jeg ikke mærket. Lucernen har været ualmindelig rigtblomstrende og har ydet en Del Honning, men jeg tror ikke i Forhold til Blomstringen. Der vil ikke blive fodret meget i Efteraaret, sikkert ikke mere end 3—4 kg pr. Stade, da de fleste Familier har Yngellejet stærkt fyldt med Honning. Prisen paa Honning er den sædvanlige, 75—85 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg. For mit Vedkommende har Afsætningen været ganske normal og upaavirket af Forholdene; men der spores kendelig Nervøsitet hos Biavlerne, og bliver Afsætningsforholdene trykket, ligger Skylden ikke mindst hos dem selv. Anna Sommer.

Fjerritslev, Vendsyssel.

Sidste Vinter var meget mild. Bierne kom godt over Vinteren og udviklede sig godt. Honning kom der ikke meget af. Som Tiden gik, kom der en Del Sværme, da Staderne var rige paa Bier. I de første Dage af August begyndte der at komme nogen Honning i Staderne, og fra den 14. August blev Trækket godt; det vedblev til først i September. Udbyttet (25 kg) pr. Stade blev over Forventning.

I Sommer afholdt vi et vellykket Bipestkursus, hvor en Del Biavlere fik Vejledning i at helbrede de pestangrebne Stader, saa nu ser vi Fremtiden mere trøstigt i Møde. Her paa Egnen er vi endnu ikke naaet saa langt, at vi har faaet alle Staderne efterset. N. P. Christensen.

Karup St. (Viborg—Herning-Banen).

Overvintringen var udmærket, ingen døde Familier og ingen drønningløse. Først paa Foraaret udviklede Bierne sig godt, men saa slog Vejret om, saa det blev koldt, og Blomsterne gav ingen Nektar. Jeg maatte nødfodre sidst i Juli Maaned. Hovedtrækket her paa Egnen er mest paa Boghvede og Lyng. Boghveden blomstrede rigtig godt de fleste Steder i Aar, og Lyngen blomstrede udmærket, saa Bierne samlede megen Honning i August og først i September Maaned.

I Magasinerne var der knap saa megen Honning som i Fjor, men saa var Underrummet til Gengæld saa meget bedre, saa vi behøver ikke at fodre i Aar, for at Bierne kan faa Forraad nok i Vinterlejet. Udbyttet er omtrent det samme her paa Egnen som i 1913. Vi maa sige, at 1914 har været et godt Bjaar. Afspærringsgitter bruger vi ikke her paa Egnen, for os gælder det om, at der kan være saa mange Bier som muligt, naar Lyngtrækket begynder. Jeg har Stader, der har haft Yngel i 14 Rammer (10×12), og det er altid saadanne Familier, der giver størst Udbytte. Der gaar ogsaa langt flere Bier tabt under det sene Lyngtræk, end hvor der er Træk om Sommeren paa Hvidkløver, saa der er slet ikke for mange Bier i Stadet til Indvintring. Det er ogsaa sjældent, at Dronningen gaar op i Magasinerne og lægger Æg. Jeg søger gerne for, at hver Familie har $\frac{1}{2}$ Ramme fyldt med Hanbiyngel, ellers risikerer man at faa nogle af de andre Tavler ødelagt. Udbyttet her paa Egnen har været fra 15 til 30 kg pr. Stade, og saa har Staderne endda 15 kg Honning til Vinterfoder. De sidste 2 Aar har vi ikke mærket ret meget til Bipest; der er nogle spredte Tilfælde. Det er, som om Pesten ikke er lige slem hvert Aar. N. M. Kristensen.

Vejrup, Bramminge.

Honningudbyttet kan betragtes som over Middelhøst her i Vejrup og Omegns BF. Overvintringen var særdeles god; af Dronningtab havde jeg kun en af ca. 40 Familier, den blev erstattet med en Reservedronning. Det tidlige Foraarsvejr tegnede til en god og tidlig Sommer og tidligt Træk; dette blev dog ikke Tilfældet. Af Hvidkløveren samlede saa godt som intet, ja, enkelte Stader maatte endog fodres i Juni, men allerede i Juli begyndte den tidligsaede Boghvede at blomstre, ligesom Lyngen ogsaa kom tidlig i Blomst, og af disse to Planter blev hele Forraadet indsamlet i saa stor Mængde, at ikke alene Magasinerne blev helt fyldt, men ogsaa Underrummet og Yngellejet blev stærkt fyldt. Efter første Udslyngning paasattes atter Magasinrammerne, og i mange af de bedste Familier var de atter fyldt ved sidste Udslyngning. Saa rig en Afgrøde og Blomstring af Boghveden som i Sommer skal vi gaa mange Aar tilbage for at se Mage til, og det samme skal siges om Lyngens rige Blomstring. Det var et glædeligt og stolt Syn for en Biavler at se de større eller mindre Lyngpletter saa overfyldt med Blomster, at man skulde tro, der over det hele var udbredt et fløjsagtigt violet Tæppe, og i begge Planters ikke korte Blomstringstid var Vejret netop som det skulde være, for at Blomsterne kunde yde Nektar. Det rige Lyngtræk fik dog meget tidligere Ende end almindeligt — allerede omkring Midten af September indtraf Sludvejr (Regn og Blæst), og den hele Herlighed for Bierne var dermed forbi. Et svært Arbejde har det været at faa Honningen af Tavlerne; Honningløseren har gjort sin store Nytte, ja, uden den vilde vi i Lyngegnene ikke have faaet den sejle Honning ud; der bliver endda ikke saa lidt siddende, men ved Overbrusning med lunken Vand faar vi Tavlerne godt rene bag

i Stedet. Sukkertodning bruges saa godt som slet ikke i Aar, Bierne har tilstrækkelig Honning hos sig og giver i Overskud ca. 20 kg.
C. J. Grønning.

Bregninge, Kettinge St.

Aaret 1914 blev for mig en Del bedre, end jeg ventede, idet jeg udslyngede 330 kg fin Honning og har fodret 130 kg Sukker op til Vinterforraadets sædvanlige Størrelse af mindst 15 kg pr. Familie. Bierne brugte særdeles meget i Vinteren 1913—14 og var meget tidligt og stærkt udviklede i Foraaret, saa at der i Midten af Maj var 2—3 Yngeltavler mere belagt end sædvanlig; men saa kom en 3 Ugers Periode med meget daarligt Vejr, og der maatte fodres endog ret stærkt for at holde Yngelansætningen gaadende. En anden Ulempe viste sig ved Udvintningen, idet der saavel i Udbigaarden som herhjemme var 2 dronningløse, ialt 4, af 18 indvintrede Familier. Det er mig en Gaade, hvorledes dette forholdsvis store Tab af Dronninger kan hænde, da de alle var set i bedste Velgaaende i deres respektive Stader i Slutningen af August 1913. Det største Udbytte af et Stade var i Aar ca. 38 kg, det var rene brune Bier, som gav det i Udbigaarden. Herhjemme naaede 3 at give hver 30 kg; den ene var en Rødkløverfamilie, de to andre var italienske Krydsninger, og en af dem var den i Fjor omtalte stærkt ydende Familie, som i Aar uheldigvis sværmmede sidst i Juni, og paa Grund af min Fraværelse paa Bornholm blev Sværmen sat i en stor Kube, der blev bygget fuld og indeholdt en Del Honning, da jeg kom hjem; Moderstaden viste sig senere at være dronningløst, hvorfor jeg satte Kuben oven paa Yngelreden og forenede dem begge. Det synes mig ret vanskeligt at holde Tallet oppe uden særlige Kunster, naar man arbejder med gule Bier; de er i alt Fald her hos mig mere trevne til at bygge gode Dronningceller og til at skaffe sig befrugtede Dronninger, naar den gamle forsvinder, end brune og Krainerbier.

Den i Fjor nævnte Datter af det stærkt-samlende Stade har ikke kunnet staa Maal med Moderstaden undtagen i, at Bierne fra den er langt værre til at røve og langt villigere til at stikke til enhver Tid; men jeg har i Aar faaet flere Dronninger efter Moderstaden, saa Prøven kan fortsættes ad Aare, og jeg venter, at Resultatet bliver det sædvanlige ved Krydsningsbier, nemlig aftagende Honningydelse og tiltagende Stikke- og Rovlyst, og dermed vil min Erfaring bekræfte min hidtil hafte Anskuelse, at naar man skal arbejde med blandede Bier, staa man sig ved at anskaffe ægte befrugtede Dronninger hvert eller hvertandet Aar, af hvilke man avler de Dronninger, som skal ventes at give stort Udbytte. Men derved gaar al Dan-nelse af gode Stammer i de enkelte Bigaarde fløjten, og det maa da haabes, at de professionelle Dronningavlere i højeste Grad har Øjet aabent for Betydningen af Stammer af gode, ægte Bier til Grundlag for Avlen.

Om jeg bruger Dronninggitter? Ja, selvfølgelig! Saa dum er jeg dog ikke paa min egen Fordel, at jeg skulde undlade at bruge

det overalt, hvor det gør Nytte. Jeg forstaaer ikke den megen Tale om, at man aldrig eller kun rent undtagelsesvis har Yngel i Magasinerne i Fortrækegne uden Brug af Afspærringsgitter. De Biavlere, der fremsætter denne Bemærkning, maa enten ikke have deres Bifamilier udviklet til fuld Styrke i Begyndelsen af Hovedtrækket, hvilket er et ofte stort Tab, eller de lader Bierne beholde lige saa mange Yngeltavler, som de kan overkomme at belægge under Hovedtrækket. Men saa kender de heller ikke Betydningen af og Fordelen ved at begrænse Yngelredens Størrelse, saa at der i magre Aar bliver en Del Honning at udslynge, hvor der ellers vil sidde en Mængde af ret unyttigt Yngel, der har kostet megen Honning at opløde. Prisen paa Honning har her omkring været 60—75 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg. Jeg har solgt min til gamle Kunder til 70 Øre.

Bipesten forefandtes i Foraaret her og der i Omegnen af Saksjøbing og paa det Nord for liggende Guldborgland. Et enkelt Tilfælde opdagedes ca. 4 km herfra i en isoleret beliggende Bigaard, hvis Bier efter Ejerens Meddelelse er formeret efter en i sin Tid funden Sværm til nu at omfatte en halv Snes Familier. Hvorledes Pesten er kommen der, er mig en Gaade, da der er flere Mil til nærmeste smittede Sted; der har aldrig været købt Bier, Dronninger, Honning eller Stader (Manden laver selv sine Huse), og kun Kunsttavler er indkøbt udefra. Det var den saakaldte lille Bacille; men Aarsagen? Er det Indavl? Aug. Petersen.

Viborg.

Jeg fik ingen Brug for den Kasse Kandis, som jeg købte først i August til mine 9 Bifamilier. De 8 Familier gav mig derimod 130 kg Honning i Overskud og havde desuden fra 11 til 14 kg pr. Familie til Vinterbrug, takket være det sjældne Vejr i August Maaned med det udmærkede Honningtræk. Bifamilierne her omkring har givet fra 13—18 kg i Overskud, enkelte endog mere, og dette samlede de udelukkende i August Maaned.
Chr. Kjør.

Lendum, Vendsyssel.

Eierne overvintrede godt og udviklede sig stærkt i Foraarstiden. Det tegnede dengang til at blive et godt Bjaar, og der blev ogsaa baaret en Del Honning ind, men saa begyndte Tørken at gøre sin Virkning, men efter at Græsmarkerne var slaacet, hørte Trækket helt op. Sværme faldt der ikke mange af, og de, som ikke blev fodret, kunde ikke udvikle sig af Mangel paa Næring. Først i August begyndte Lyngen at blomstre, og da Jorden her paa Egnen var godt blødt op af Regnen, var Lyngen usædvanlig rig paa Blomster. Vejret var fint, saa der blev rigtig Fart i Bierne, og Honningen strømmede i nogle Dage ind, som jeg aldrig har set Mage til paa den Tid af Aaret. Det var noget, der gav Balance i Regnskabet, ellers havde det ogsaa set sløjt ud for os med Honning. Udbyttet var ellers blevet mindre end 0, men nu fik Bierne dannet et udmærket Vinterleje og samlet en Del ind i de større Magasiner. Udbyttet blev 15—20 kg pr. Stade.

Det kniber jo for mange med at faa den

sejge Lynghonning slynget ud, men ved Hjælp af Honningløsnere er det dog ikke saa vanskeligt, især af de tykke Tavler, men man maa jo vende Tavlerne et Par Gange ekstra og saa køre langsomt i Begyndelsen og saa først til Slut, naar det meste er slynget ud, da sætte Farten op, thi kører man for stærkt i Begyndelsen, flosses Tavlerne, og Honningen kan da ikke slynges ud.

En Mand bad mig komme og se til sine Bier, da han mente, en Familie var angreben af Pest. Det viste sig ogsaa, at der var en Masse død Yngel, baade utildækket og forsejlet, saa det kunde nok se ud som Bipest, men det slog mig straks, at de sidste Kredse af ansat Yngel intet fejlede. Jeg kunde deraf se, at den Yngel, der var død, var død for nogen Tid siden; det viste sig ogsaa ved, at hverken Larverne eller Pupperne havde det Udseende, som naar de er døde af Bipest. Massen var hverken til at trække ud i Traade eller havde den bekendte syrlige Lugt, som kendetegner Bipesten. Men hvad var Yngelen død af? Det kunde ikke være af Forkølelse, da Familien var jævnt kraftig og ordentligt indpakket. Jeg har tænkt mig, om det ikke kunde tænkes, at en Mand havde sprøjet sine Frugttræer og Buske i Blomstringstiden med Larvegift, og Bierne har hentet af Nektaren og Blomsterstøvet og saa faaet noget af Giften i Foderet til Yngelen, som den ikke har kunnet taale. Jeg sendte en Prøve af Yngelen til Serumlaboratoriet. Svaret lød: der fandtes ikke Bipest. Jørgen Jørgensen.

Silkeborg.

Vort Honningudbytte i Aar blev det største, vi nogensinde har haft igennem den Tid, vi har dreven Biavl. Udbyttet blev ialt 143 kg af 5 Familier, gennemgaaende fra lidt over 20 kg til op imod 35 kg pr. Stade, hvad jeg synes er meget godt i Løbet af en Maaned. Honningen var meget brunlig lige efter Udslyngningen, men er, efter at være rørt godt og stivnet, bleven lys, ser godt ud i Glas og smager udmærket. Den er snart udsolgt til 65 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg. Bierne er før en Tid siden affodret og sat til Vinter; der var rigelig med Honning i Tavlerne, men dog ikke mere, end at de har faaet 15 kg Demerarasirup, fordelt mellem alle 5 Familier. Jeg formener, at de er meget godt indvintrede. Vor Nabo slynkede mellem 225 og 250 kg af 13—14 Familier og fodrede med 80—85 kg Sukker.

J. H. Bak.

Et og Andet.

Hvepser og Bier. Hvepsen er slem i Høst, skriver „For Småbruk og egne Hjem“. Den tørre Sommer har været gunstig for den og andet Utøj. Saa tør har Jorden været, at ikke faa Hvepseboer har været gravet lodret ned i Jorden. Lidt Petroleum eller Karbolium hældt ned i Boet har bekommet de gulpansrede Knægte og deres Kassematter ilde. Der er gaaet meget baade af Brombær og anden Frugt i Hvepsen. I

Dag havde de gravet Hul i et Säftestadholmsæble, og der sad mindst 25 af det gule Korps paa Æblet. Hurtig tog jeg et Stykke Papir og slog uden om Æblet og lidt af Grenen, skar Spidsen af denne og sænkede det hele ned i Vand. Særlig i Høsten er Hvepsen slem mod Bierne, og flere af vore Læsere har spurgt os om, hvad der er at gøre mod dem. I sin store Almindelighed kan siges, at stærke, velpassede Bifamilier nok altid skal kunne klare sig mod Hvepsene. Er derfor et Bifolk stærkt angrebet af denne Fredsforstyrrer, er det nærmest et Tegn paa, at det er dronningløst eller altfor svagt til at være overvintringsdygtigt. Eller Boligen er utæt, saa „Fienden falder Folket i Rygen“. Endelig kan ogsaa Birøgteren selv give Anledning til Hvepseangreb ved at holde Stadet aabent i længere Tid. Reglen bør være: Aabn ikke Stadet uden Nødvendighed og udfør Arbejdet i kortest mulig Tid. Man bør ikke have Honningen staaende, saa Hvepsene kan komme til den, og spild ikke Honning i Bigaarden eller dens Nærhed. Stykker af Honningtavler maa endelig ikke lægges ude i Bigaarden. Naar Boligens Flyvehul indsnævres, saa kun faa Bier kan passere ud og ind ved Siden af hverandre, saa er Faren for Hvepseangreb kun ringe. Naar Hvepsenes Tid er forbi, saa kan Flyvehullerne igen aabnes til normal Vidde. Saavel mod Hvepse som mod Rovbier kan det anbefales at stille en Glasplade paa skraa fra Flyvebrættet mod Boligens Forvæg. Folkets egne Bier vil snart lære sig til at smutte ud og ind gennem Sidehullerne, mellem Glasset og Forvæggen. Bedst er det dog at gribe Ondet i Roden, søge at finde Hvepseboene og brænde dem op eller paa anden Maade ødelægge dem. Det kan ogsaa hjælpe omkring i Træerne i Bigaarden at ophænge Flasker, halvfylde med Vand og lidt Saft eller Eddike og Sukker. En Del Hvepse vil da søge ned i Flasken og finde sin Død. Da der kan være Fare for, at Bierne ogsaa vil søge i Flaskerne, er det forsigtigst ikke at hænge Flaskerne ud undtagen paa lidt kølige Dage, da Bierne ikke flyver ud.

Vipperød Planteskoles Hovedkatalog for 1914—15 er bleven tilsendt Redaktionen. Det er 80 Sider stort og giver Vejledning i Jordens Behandling og Plantning samt indeholder Fortegnelse over Frugttræer og Buske, Allétræer, Hæk- og Sirplanter m. m.

Strø Saand paa Flyvebrættet. H Campbell raader i Brit. Bee J. til at strø lidt fin Sand paa Flyvebrættet, førend det, naar det males, overstryges for tredje og sidste Gang. Sandet bør strøs paa, medens den anden Overstrygning endnu er vaad, og lige før der overstryges for tredje Gang, maa alle løse Sandkorn børstes af. Vi havde, siger C., nylig en stærk Blæst fra Syd, og to af mine Stader, som var behandlet paa den nævnte Maade, mistede næppe en Bi, medens tre ved Siden af dem staaende Stader, som ikke var bleven behandlet, mistede en stor Mængde Bier; der laa Bier døde af Kulde i Mængdevis rundt om dem, de allerfleste med Poser af Blomsterstøv paa Be-

nene. Sandet giver Bierne et fast Hold paa Flyvebrættet, saa at de ikke blæser bort fra det.

Overvintring paa Kandiskage. S. E. Bunnell, Formand for Biavlerforeningen i Connecticut, U. S. af N. Am., skriver: 18. November tog jeg al Honning fra Familie Nr. 10 og gav den 25 Pd. Kandiskage. Samme Dag gav jeg Familie Nr. 11, som kun havde lidt Honning, 13 Pd. Kandiskage. Den 8. Marts undersøgte jeg dem og fandt begge i god Forfatning. Nr. 10 saa ud til at være i særdeles god Forfatning. 10. April, en varm Dag, tog jeg Tavler ud af Nr. 10. Familien var rig paa Bier, kun faa døde. Der var Yngel i 3 Tavler og flydende Honning over Yngelen. Der var 5 Pd. meget haard Kandiskage tilbage i Stedet. Jeg gav dem omtrent 8 Pd. Honning og en Tavle fyldt med Rugmel. Familien Nr. 11 var ogsaa i god Forfatning. Fra dette Tidspunkt af vedblev begge disse Familier i enhver Henseende at være lige saa gode som de øvrige Familier i min Bigaard.

I 1913 skal 14,000 Bifamilier være døde af Hunger paa Lyngmarkerne mellem Tyskland og Holland. Biavlere, som driver Vandrebavl, sender hele Vognladninger af Bistader fra Hjemmebigaarden med Jærnbannerne, for at Bierne kan samle Honning fra Lyngen. Usædvanlig koldt og regnfuldt Vejr hindrede Bierne i at bringe nogen Honning ind, og før Biernes Ejere var kommen under Vejr med den sørgelige Forfatning, Bierne var i, var Ulykken sket.

Foderforbruget i de første Vintermaaneder. Schweiz har nu 39 Forsøgsstationer for Biavl. Disse Stationer havde sidste Vinter 52 Stader staaende paa Vægte til Bestemmelse af Størrelsen af Foderforbruget i Vintermaanederne. Forbruget i de 3 første Vintermaaneder var i Gennemsnit for alle 52 Familier:

i November kg 0,710,
i December - 0,688,
i Januar - 0,794.

Gennemsnitsforbruget for 10 Aar var:

i November kg 0,741,
i December - 0,888,
i Januar - 0,956.

I Bayern var i Aaret 1913 Gennemsnitsforbruget af Foder for Landets 31 Stationer:

i November kg 0,371,
i December - 0,621.

Intet nyt under Solen. I. E. Crane gør i Gleanings opmærksom paa, at den nu saa populære Røgmethode for Dronningindførelse, som har gjort Arthur C. Millers Navn bekendt, allerede for omtrent 25 Aar siden i sine væsentlige Træk blev brugt af Doolittle og er omtalt i hans Bog om Dronningavl. Doolittle siger der: „Naar jeg har fundet Dronningen, dræber jeg hende eller tager hende bort for at benytte hende paa anden Maade. Dernæst blæser jeg Røg ind i Stedet, saa megen Røg, at den hele Bifamilie bliver bragt i Uro, idet jeg samtidig trommer paa Stedets Laag med min Haand, indtil jeg hører en stærk Brusen, som giver til Kende, at Bierne fylder sig med Honning. Nu lader jeg Dronningen, som jeg har med-

bragt i et Bur, løbe ind igennem Flyvehullet og giver hende et Pust Røg med paa Vejen, idet hun gaar ind; jeg vedbliver under dette med at tromme paa Stedet. Ved Dronningindførelse bør der kun benyttes Røg af Træ.“

Som man vil se, er der den Forskel mellem Arthur Millers og Doolittles Fremgangsmaade, at den sidste ikke tilstopper Flyvehullet og under Indførelsen trommer paa Stedet for at forøge Biernes Frygt. Arthur Miller siger forøvrigt, at han kan opnaa det samme, som han opnaar ved Røg, alene ved at tromme paa Stedet.

Gavnlig Vink.

Kandiskage. I en Gryde hældes $\frac{3}{4}$ l varmt Vand og deri under Omrøren 3 kg lyst Kandis og helst tillige 250 g Honning. Det smeltes under jævnlig Omrøren over en svag Ild. Naar alt Sukkeret er fuldstændig smeltet, tages Gryden af Ilden for langsomt at afkøles. Naar Siruppen i Gryden begynder at blive lysere er den ved at stivne. Den røres da endnu en Gang og hældes derpaa i Træforme, i hvilke der forud er lagt et Lag Papir. 2 Timer senere har man da en sprød Kandiskage. Saadanne Træforme kan passende være 4 cm høje, 15 cm brede og have samme Længde som Dækbrædderne i Huset (til 10×12" og □ Stedet 38 cm lang og til Lavnormal 43,5 cm. Formen med den deri værende Kandiskage anbringes umiddelbart paa Tavlebærerne lige over Biernes Sæde, og det er let at tætte saavel foran som bag ved Formen enten med Tæppet eller med Dækbrædderne. Kandiskage kan kun anvendes til stærke Familier, da kun disse er i Stand til at udvikle saa megen Varme at Kandiskagen ikke opløses og bliver flydende.

Maling af Bistader kan nu foretages paa en blæsende Dag lidt før Solnedgang.

(Fortsættes paa Omslagets 3. Side).

Indhold af dette Nummer :

Afspærringsgitteret.....	229
Biplanter.....	233
Bistadet.....	235
Biavlens og Biaaret.....	236
Dobbeltlyngtet Honning.....	235
Dronningavl til eget Brug.....	226
Et nyt Brændsel for Røgpustere.....	234
Et og Andet.....	239
Gavnlig Vink.....	240
Honningens Behandling.....	225
Honningsspand.....	234
Kan Bierne overvintrere paa helt fyldte og forseglede Honningtavler.....	230
Overvintring i Australien.....	227

Bladet udgaar den 15. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. de 6 Sommermaaneder.

Nr. 17.

15. November 1914.

48. Aarg.

De nye Love.

De nye Love for DBF., som blev vedtaget paa Centralmødet i Slagelse den 1. August 1914, vil paa flere Punkter medføre ret betydelige Forandringer i Foreningens hidtilværende Maade at arbejde paa. De gamle Love, der blev til under det Tryk, Foreningen led under umiddelbart efter Redaktør H. Erslevs Død, havde sine Mangler og Fejl, men med den gode Vilje og det udmærkede Samarbejde, der var almindeligt i Foreningen, var Lovene dog saa gode, at Foreningen i Tiden fra 1898 til 1915 har forøget sit Medlems-tal fra 2400 til nær 8000. Det Medlemstal, der nu er naaet, er saa højt, at vist næppe nogen havde troet, at det var muligt for Foreningen at naa. Men 15 Aar er en lang Tid, og Tiden forandrer meget. Lovene var særlig paa et enkelt Punkt nu saa forældede, at det var nødvendigt at faa en anden Ordning. Dette er nu sket, og det er at haabe, at god Vilje og godt Samarbejde vil komme til at sætte sit Præg paa DBF.s Virksomhed under de nye Love, som træder i Kraft den 1. Januar 1915, saa Foreningen vedblivende vil vokse til Gavn for Biavlen i Danmark.

De nye Love bringer mere Frihed

for de lokale Foreninger (Amts- og Herredsforeningerne) til at arbejde paa den Maade, som de mener baader Sagen bedst, og til at anvende deres Midler efter eget Skøn; men derved stilles der ogsaa større Fordringer til Ledelsen i Lokalforeningerne, til Arbejdsdygtigheden og Energien i disse Foreningers Bestyrelser. Sløjes der af, saa vil Følgen hurtigt blive, at Foreningen sygner hen, som saa mange Foreninger tidligere er sygnet hen.

Tidsskrift for Biavl er Foreningens Livsnerve, derfor er Medlemsretten knyttet til det, kun de, der er Holdere af „T. f. B.“, er Medlemmer af DBF. Fra Nytaar, naar de nye Love træder i Kraft, er Betalingen for Tidsskriftet kun 1 Krone pr. Kalenderaar, naar Bladet bestilles igennem en af de anerkendte Foreninger (ellers 2 Kr. pr. Eksp.). Derfor vil der være Grund til i de Foreninger, som har to Slags Medlemmer, nemlig: Medlemmer af DBF. og Kredsmedlemmer, at tage under Overvejelse, om det ikke var mest formaalstjenligt at gaa over til, at alle Medlemmerne fik Tidsskriftet i 1915. Ved denne Ordning vilde man naa, at alle Lokalforeningernes Medlemmer igennem „T. f. B.“ fik Vejledning i Biernes Pasning, og naar alle Medlemmerne faar Tidsskriftet, kan Forenin-

gen spare sine Udgifter til Avertering af Møder i de lokale Blade. Alle Foreningsmeddelelser optages gratis i „T. f. B.“. Dertil kommer, at jo flere Tidsskriftholdere en Forening har, des større Midler har den at raade over, og jo mere Arbejde kan den udføre til Fremme af Biavlens indenfor sit Omraade. De Kredsmedlemmer, som gaar over til at blive Medlemmer af DBF., faar foruden „T. f. B.“ tillige Ledetraad i Biavl samt DBF.s Love gratis. Ved det større Antal Medlemmer i DBF. vinder den lokale Forening ikke alene større Indflydelse paa Hovedforeningens Ledelse, men faar tillige større Tilskud til Biavlskursus o. lign.

For at opnaa fuld Nytte af „T. f. B.“ bør den lokale Forening sørge for at faa det bestilt ved Nytaarstid, saa Medlemmerne kan faa Numrene, efterhaanden som de udkommer. Det skader i høj Grad den lokale Forening, naar Bladet ikke bliver bestilt ved Nytaarstid. Ved rettidig Bestilling af Bladet bringes Fasthed ikke alene i den lokale Forening, men ogsaa i DBF., og Medlemmerne opnaar at kunne faa den fulde Nytte af Bladet.

Forordning udstedt af det østrigske Landbrugsministerium til Forebyggelse og Udryddelse af de smitsomme Bisygdomme.

(Efter Bienenvater.)

I Rigskundgørelsestidenden af 8. Aug. 1914 offentliggøres ovennævnte Forordning, som utvivlsomt vil være til stor Nytte for den østrigske Biavl. Uagtet den ikke indfører tvungen Tilintetgørelse af de bipestsyge Familier med Skadeserstatning til Ejerne, er den dog skikket til at sætte en Skranke for Yngelsygdommene, som, om de end hidtil kun har optraadt enkeltvis, dog er en truende Fare for Biavlerne. For mere end 10 Aar siden har Biavlforeningen andraget hos Regeringen om, at der maatte blive givet en Lov eller udstedt en Forordning om Bipestsygdomme, og i Løbet af 10 Aar har den gentagne Gange været behjælpelig ved Udarbej-

delsen af en saadan Forordning og tilskyndet til dens Udstedelse. Foreningen kunde herved støtte sig til Kendsgerninger, som ellers ikke var at finde noget Sted i Østrig. Fra 1902 af havde den ført en Bipestjournal og fra 1904 haft en „Bipestbigaard“ knyttet til den kejserlig-kongelige Højskole for Landbrug, hvor Bakteriologen Professor Dr. W. Winkler gjorde Bipesten til Genstand for et specielt Studium. Tillige havde Foreningen fra 1904 af arbejdet med en praktisk Bekæmpelse af de smitsomme Sygdomme ved at udgive og gratis fordele Flyveblade og Plakater, som handlede om Bipest, ved at afholde Kursus, paa hvilke der gaves Undervisning om Bisygdommene, og fornemmelig ved at udbetale Skadeserstatning til de Biavlere, som lod deres af Pest angrebne Stader tilintetgøre.

Forordningen vil ogsaa bidrage til for Fremtiden at sikre Landets ikke ubetydelige Udførsel af Bifamilier.

Vi har derfor al Grund til at udtale vor oprigtige Tak til Landbrugsministeriet for Udstedelsen af Forordningen.

Denne traadte i Kraft 14 Dage efter Offentliggørelsen, altsaa den 22. August 1914, og den vil i Løbet af et Aars Tid have givet os Oplysning om Bipestens Udbredelse i Østrig.

Vi skal nedenfor aftrykke Forordningen med de den ledsagende Oplysninger om Bipestsygdommene efter dens Ordlyd. Vi vil dog her straks gøre opmærksom paa de vigtigste Punkter i den, nemlig: Anmeldelsespligt for Biavlere, som har syge Familier i deres Bigaarde, Pligt til at indsende en Tavle, hvori der er mistænkelig Yngel, Kommuneforstandernes og Amtsdrylægerenes Forpligtelse til at yde deres Medvirkning, fuldstændig Isolering af enkelte Bifolk i bipestsyge Bigaarde, Bipest i Vandrebigaarde og endelig Sygdommens Bekæmpelse ved Tilintetgørelse af Bierne, Omflytning af den syge Familie paa ny Tavlebygning og Desinfektion i Bigaarden.

Overtrædelser af denne Forordning vil blive strengt straffede.

Den østrigske Biavlforenings Centralstyrelse.

— — —
Forordningen af 18. Juli 1914, udstedt af Landbrugsministeriet i Forbin-

delse med Ministerierne for det Indre, for Retsvæsenet, for Finanserne, for Handelen og for Jærnbanerne angaaende Forebyggelse og Udryddelse af de smitsomme Yngelsygdomme hos Bierne.

Paa Grundlag af Bestemmelserne i § 1, Afsnit 2, i Loven af 6. August 1909, R. G. Bl. Nr. 177, vedkommende Forebyggelse og Udryddelse af smitsomme Sygdomme hos Husdyrene, bliver der forordnet som følger:

§ 1.

De smitsomme Yngelsygdomme hos Bierne bliver at regne med blandt de Sygdomme hos Husdyrene, for hvilke der er Anmeldelsespligt efter § 16 i Loven af 6. August 1909, og de Anmeldelsespligten vedkommende Bestemmelser i denne Lovs § 17, Afsnit 1 til 5 og 7 til 9 gælder ogsaa for disse Sygdomme. Oplysninger om de Foreteelser, som giver Grund til Mistanke om, at en Bifamilie lider af en smitsom Yngelsygdom, findes i Bilaget til denne Forordning.

§ 2.

Kommuneforstanderen skal, saa snart han bliver vidende om, at en saadan Sygdom er udbrudt, eller der er Grund til Mistanke derom, uden Ophold gøre Anmeldelse derom til Distriktsøvrigheden og opgive Antallet af de af Sygdommen angrebne Familier samt den Bigaard, hvori disse findes.

§ 3.

Dersom Sygdommen har faaet større Udbredelse eller overhovedet optræder paa en faretruende Maade, skal Distriktsøvrigheden give Amtsdyrægen Ordre til at skride til Udførelse af de Forholdsregler, som er fundne nødvendige af Veterinærpolitiet. Om nødvendigt kan Distriktsøvrigheden tilforordne Sygdomskommissionen en sagkyndig Biavler.

Hvis Tilfældene alene forekommer enkeltvis, kan Distriktsøvrigheden overlade Anordningen og Gennemførelsen af de i denne Forordning foreskrevne Forholdsregler til Kommuneforstanderen under Medvirkning af en sagkyndig Biavler. Kommuneforstanderen skal indsende Beretning om de truffne Anordninger til Distriktsøvrigheden.

Indtil videre skal i alle Tilfælde en Tavle med af Sygdommen angreben Yngel indsendes til det Sted, som af Landbrugsministeriet senere vil blive anvist, for der at underkastes en Undersøgelse med Hensyn til Sygdommens Art.

§ 4.

De af Sygdom angrebne Bigaarde skal afsondres fra andre Bigaarde. Denne Afsondring medfører, at ingen Bifamilie maa flyttes fra den angrebne Bigaard. Det samme gælder om brugte Biboliger, om brugte Biavlsskaber og om al Sags Tavlebygning samt om Produkter af Biavl (Honning, Voks). Disse Sager maa ikke bringes bort fra den angrebne Bigaard eller fra ved-

kommende Gaard; de skal opbevares der paa en saadan Maade, at fremmede Trækbier under ingen Omstændighed kan faa Adgang til dem.

Undtagelser fra denne Regel kan bevilges af Distriktsøvrigheden.

Bliver det paa embedsmæssig Maade paavist, at der er udbredt Sygdom i en Vandrebigaard, skal Ejeren af de angrebne Familier inden fire Dage flytte alle sine paa Stedet opstillede Bifamilier og alt sit der-værende Biavlsmateriale og bringe dem tilbage til Hjemstedet, hvor da Sygdommen skal behandles efter de gældende Forskrifter. Ved Flytningen maa der ikke foretages nogen Behandling af Bierne, som ikke er absolut nødvendig, for at Flytningen skal kunne udføres.

§ 5.

For at de smitsomme Bisygdomme kan blive virksomt udryddede, skal man, efter at Sygdommens Tilstedeværelse først med fuld Sikkerhed er paavist, søge at bevæge Ejerne til,

a) at de, naar Sygdommen optræder hos Yngelen i større Omfang og mere ondartet, om Aftenen efter Flugtens Ophør, afsvovler de angrebne Familier og tilintetgør Tavlebygningen eller bringer den af Vejen paa en saadan Maade, at al Smittefare er udelukket;

b) ved lettere Sygdomsanfald, eller naar Sygdommen forekommer i mindre Omfang, søge at faa Ejeren til at give sit Samtykke til, at de angrebne Yngeltavler borttages og tilintetgøres, eller at Familien uden Voksbygning overføres paa nye Kunsttavler, og at den gamle Tavlebygning tilintetgøres.

Dersom Ejeren nægter at give sit Samtykke hertil, kan han, for at nærliggende Bigaarde kan sikres mod Smitte, forpligtes til at træffe saadanne Forholdsregler, at Bierne hindres i at flyve ud.

De Biboliger, hvis Bier enten er døde paa Grund af Sygdommen eller med Ejerens Samtykke er bleven afsvovlede, skal, ligesom de Rammer, som er udtagne af syge Stader, og andre Dele af saadanne Stader, med Ejerens Samtykke opbrændes eller, hvis Ejeren nægter sit Samtykke hertil, renses og desinficeres.

De døde Bier, som findes i eller udenfor Staderne, skal omhyggeligt fejtes sammen og tillige med Tavlerne og det af de til Desinfektion bestemte Stader udskabede Voks og Smuds tilintetgøres eller bringes af Vejen, saaledes at enhver Mulighed for Smitte er udelukket.

Stader, som er mistænkt for at være syge, skal ligeledes holdes under Afsondring og behandles paa samme Maade som syge Stader.

§ 6.

Desinfektionen skal udføres saa omhyggeligt som muligt.

a) Stader med bevægelig Tavlebygning skal omhyggeligt afskrabes og mindst to Gange vaskes grundigt med en alkalisk Lud under Benyttelse af en skarp Børste og derpaa afsvides ved Hjælp af en Loddelampe.

b) Alle Redskaber, som Tavletange, Knive, Kroge, Gaffler, Slyngemaskiner, Voksmeltere og lignende, skal, hvis de ikke kan udglødes, behandles paa samme Maade.

c) Vægge og Gulve i de Bihuse og Stil-ladsler, hvor syge Familier har haft Plads, skal ligeledes renses med en alkalisk Lud. Jordbunden foran Staderne skal omgraves indtil en Afstand af to Meter fra Stedet eller bedækkes med et Lag Sand eller Jord. Plat-former foran Staderne af Sten eller Beton skal afbørstes med en alkalisk Lud og renses grundigt.

d) Da Sygdommen som oftest bliver overført fra syge til sunde Stader af Biavleren selv, maa enhver Biavler udvise den største Forsigtighed, naar han arbejder i en Bigaard, hvori der er Sygdom, og naar han har behandlet en syg eller en for Sygdom mistænkt Familie, maa han ikke alene grundigt rense og desinficere alle de Redskaber, han har benyttet, men ogsaa sine egne Hænder.

§ 7.

Det er overladt til Distriktsøvrighedens Afgørelse, om den vil lade Amtsdyrlægen udføre det paakrævede Eftersyn paa det Sted, hvor Sygdommen er optraadt, eller om dette Hverv skal overdrages til Kommuneforstanderen og en sagkyndig Biavler.

§ 8.

Efter at Sygdommens Tilstedeværelse i en Kommune med fuld Sikkerhed er paavist, kan det ved senere optraadende nye Tilfælde overlades til Kommuneforstanderen paa sit eget Ansvar at bringe de anordnede Forholdsregler til Udførelse og at paase, at alt, hvad der skal gøres, bliver gjort.

§ 9.

Kommuneforstanderen paa det Sted, hvor de syge Familier findes, skal hver Maaned til Distriktsøvrigheden indsende en kort Beretning om Sygdommens Gang tillige med et Sygdomsrapportskema i udfyldt Stand. Skemaet skal indrettes efter det vedlagte Mønster.

§ 10.

Hvis der, under Forudsætning af, at Vejret har tilladt Bjerne at flyve, i Løbet af to Maaned, efter at de i § 5 foreskrevne Forholdsregler er gennemført og den anordnede Desinfektion foretaget, ikke har vist sig noget nyt Tilfælde af Sygdommen, skal det afsluttende Eftersyn udføres.

Ved dette skal Bifamilierne i den angrebne Bigaard og, om det anses nødvendigt, alle Bifamilier paa det Sted, hvor Sygdommen er optraadt, undersøges for at opnaa Sikkerhed for, at de nu er fri for Sygdom. Hvis Undersøgelsen viser, at der ingen Sygdom findes, bliver Bestemmelserne om Bigaardens eller Stedets Afsondring at sætte ud af Kraft, og der skal udstedes en Erklæring om, at Sygdommen er ophørt.

Hvis dette afsluttende Eftersyn falder ind paa en Tid, da Bifamilierne er indvintrede, skal det udsættes til det næste For-

aar, og det skal ikke udføres, før Yngelopfødeningen er kommen i fuld Gang.

Paa Steder, hvor der kun har vist sig ganske enkelte Tilfælde af Sygdommen, kan det afsluttende Eftersyn overlades til Kommuneforstanderen under Medvirkning af en sagkyndig Biavler paa Betingelse at, at der bliver afgivet en nøjagtig Beretning om, hvad der forefandtes.

I alle andre Tilfælde skal det afsluttende Eftersyn udføres af Amtsdyrlægen, om det er nødvendigt med Tilkaldelse af en sagkyndig Biavler.

Distriktsøvrigheden skal give Underretning om Sygdommens Ophør til alle de Kommuner og Øvrighedspersoner, til hvem den har givet Meddelelse om Sygdommens Udbrud.

§ 11.

Til Forebyggelse og Udryddelse af de smitsomme Bisygdomme kommer endvidere i Anvendelse Bestemmelserne i § 2, § 3, Afsnit 5 og 6, § 19, Afsnit 1, § 21 — for saa vidt § 3 i denne Forordning ikke foreskriver noget andet — og §§ 26 og 27 saavel som Afsnittene II, VII og VIII i Loven af 6. August 1909 og de til disse Bestemmelser hørende Forskrifter i Forordningen af 15. Oktober 1909.

§ 12.

Denne Forordning træder i Virksomhed 14 Dage efter dens Offentliggørelse.

Oplysninger om de smitsomme Yngelsygdommes Væsen og Kendetegn.

Ved smitsomme Yngelsygdomme i den Betydning, hvori Udtrykket er brugt i denne Forordning, menes de især under Betegnelsen Bipest sammenfattede Sygdomme, som ogsaa gaar under Navnene: Yngelraaddenhed, Yngelsyge, Yngelpest, Sur Yngel osv., samt „Stenyngelen“. Ved alle disse Sygdomme dør Bilarverne og Bipupperne i Mængde og viser karakteristiske Sygdomstegn.

Ved Bipestsygdommene bliver Larverne og Pupperne gulagtige, de synker sammen og bliver med Tiden smudsiggule, lyst kaffebrune og mørkebrune. De bliver grødagtige eller slimede eller sejge med elastiske Traade. Til sidst tørrer de ind til mørkebrune eller gulbrune Skorper, der enten hænger fast ved Cellens nederste Væg som en tungeformig Skorpe eller danner en rundagtig eller seglformig Skorpe paa Cellens Bund. Naar den tildækkede Yngel dør, synker Cellelaaget i Almindelighed ind, og ved den farligste Form af Bipesten danner der sig oftere dybe, silkeglinsende Hulninger. Ofte kan der

ses smaa Huller i Cellelaaget. Derved at der dør enkelte Larver og Pupper imellem den sunde Yngel, faar Yngeltavlen et uregelmæssigt, hullt Udseende. Ikke sjældent giver Bipesten sig til Kende ved en raadden, modbydelig Lugt (som af raaddent Snedkerlim, Fodsved osv.); dog er det ikke sjældent, at der just ved den ondartede Form af Bipesten slet ikke optræder nogen paafaldende Lugt. Ved den saakaldte „Sure Yngel“ har de af Cellerne udtrukne døde Larver en mere eller mindre skarp sur Lugt.

Naar man skal undersøge en for Bipest mistænkt Yngeltavle, kan man stikke en Tændstik ind i de døde Larver og i de Celler, som har indsunkne eller gennemhullede Laag. Hvis der hænger en slimet Masse eller en Masse, som lader sig trække ud i elastiske Traade, fast ved Tændstikken, er det et sikkert Tegn paa, at der er Bipest til Stede. Ved den saakaldte „Sure Yngel“ kan de døde Larver tages helt ud af Cellen, og de giver fra sig den før omtalte skarpe Lugt. Der bør endvidere ses efter, om der findes Skorper i Tavlen Celler, hvad der er det sikreste Kendetegn paa gammel Bipest.

Død Yngel, som har beholdt sin Form og er bleven graa, violet eller sort og kun en sjælden Gang lugter som raadent Kød, maa vel skelnes fra Yngel, som er død af Bipest. Aarsagen til, at denne Yngel er død, er sædvanlig den, at Bierne har forladt Yngeltavlerne (forkølet Yngel, Sort Yngel). Derved er i Reglen al Yngel paa en Del af Tavlen eller paa den hele Tavle død, medens derimod den af Bipest døde Yngel findes spredt ind imellem den sunde.

Bipepsygdømmene bliver fremkaldt ved visse Arter af Bakterier, af hvilke man nu kender flere. Smitten overføres til Larverne derved, at de optager Sygdomsspirene sammen med Foderet; Sygdommen udvikler sig først i Tarmkanalen. Bipesten udbredes ved Overførelse af Bakterierne og deres Hvilleformer (Sporerne), f. Eks. ved Levninger af pestsyg Yngel, som indeholder uhyre Mængder af Bakterier og deres Sporer. Overførelsen sker mest ved Biavlerens Hænder og de af ham benyttede Redskaber, ved Omflytning af pestsyg Tavler, især

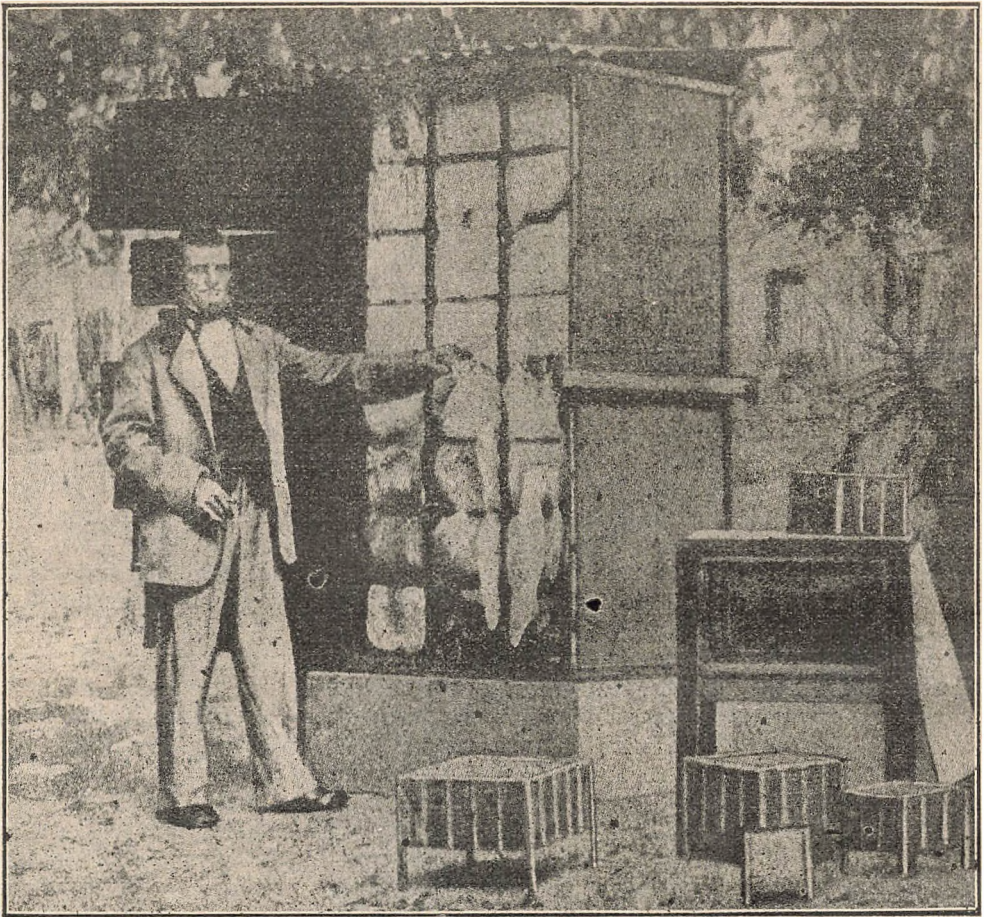
hvis der er Levninger af raadden Masse, Skorper og Blomsterstøv i dem, ved pestsmittede Biboliger og Biavlredskaber samt ved pestsmittet Honning, sjældnere ved Røvbier og ved Bier, som forvilder sig ind i sunde Stader, eller ved „nøgne“ Bifamilier og Dronninger. Bipestbakteriernes Sporer kan udholde en Udtørring, som varer i over 20 Aar, og de kan taale at koges i omtrent en halv Time uden at miste deres Spireevne. Hertil maa der tages Hensyn ved Brugen af gamle Biboliger og Rammer, brugte Biavlredskaber og ved Desinfektion.

Voks og Honning kan gøres smittefri ved at koges i en Time i Vand, men bør selv da ikke bruges til Fabrikation af Kunsttavler eller som Foder for Bierne. Honningen kan dog uden Skade bruges som Føde for Mennesker.

Stenyngel (Kalksyge) kendes paa, at Larverne og Pupperne skrumper ind og forvandles til en stenhaard Masse, som er overtrukket med et hvidt, gulagtigt eller grønagtigt Skimmel. Da Bierne søger at fjerne den døde Yngel ved at gnave Cellevæggene bort, er Cellebygningen i Tavler med Stenyngel ofte ganske itugnavet. Sygdomsarsagen er ved denne Sygdom en Skimmelsvamp (Aspergillus), hvis Sporer let spreder sig som Støv, og som ogsaa angriber de voksne Bier. Selv for Mennesker synes den ikke at være ufarlig. Man maa derfor bruge stor Forsigtighed, naar man behandler Familier, som er angrebne af Stenyngel. Familier, som er angrebne af Stenyngel, skal behandles paa samme Maade som Familier, der lider af Bipest.

Fr. A. Hannemann.

Hannemanns Navn er vistnok kendt i den hele Biavlerverden. Med den brasilianske Biavl staar det i særlig nær Forbindelse. Der fandtes vistnok Honningbier i det fjerne Vesten lige fra Jesuiternes Tid af; men i Kolonierne i den østlige Del af Sydamerika fandtes i 1853 ikke Bier. Ved sin Indvandring til Brasilien i 1853 bragte H. to Bifamilier med sig. Allerede den første Sommer forøgede han dem til 28. Fuld

Hannemann (70 Aar gammel) ved sine Kæmpfolk, paa Jorden staar en Sværmsi.

af glade Forhaabninger for Fremtiden brugte H. Vinteren til at forarbejde Kubestader og Kasser til at huse de mange Sværme, han haabede at faa den næste Sommer. Uagtet han solgte 5 af de 28 Familier, forøgede han i Løbet af Sommeren Antallet af sine Familier til 250, og han kunde til gode Priser sælge Bier til den 30 Aar tidligere grundede Koloni San Leopoldo.

Af H.s Opfindelser indtager jo særlig Dronninggitret en meget fremragende Plads, men ogsaa Bisoldet og hans Plan til Dannelse af Kæmpfamilier har været af ikke ringe Betydning. Han udtalte selv, at det var Nøden, som drev ham til at gøre disse Opfindelser. Til Trods for sine betydningsfulde Opfindelser blev han dog aldrig en Biavler efter moderne Fordringer. Han forlod Tyskland just paa den Tid, da Dr. Dzierzon gjorde Opsigt med sine til Trælister fastbyggede Vokstavler; dette kunde

man endnu i 1906 mærke paa ham. Selv med de Forbedringer, som virkelig betegner et Fremskridt, havde han ikke gjort sig fortrolig, ja han kendte dem maaske ikke engang.

H. blev født i Wartenberg a. d. Elbe den 25. Maj 1819 og døde den 24. Juli 1912 paa sin Fasnada Abellina i Nærheden af Byen Rio Pardo. 5 Maaneder tidligere var hans Hustru gaet forud for ham i Døden, 92 Aar gammel. Da han var 9 Aar gammel, købte hans Fader to Bisværme i Kuber til ham. Under Vandringen til Lyngtrækket døde de af Hunger. Derefter købte hans Fader en overvintret Bifamilie til ham, og denne gav to Sværme, som blev indfanget og blev gode til Overvintring. Men hermed var ogsaa hans Biavl foreløbig til Ende; thi hans Fader døde, og H. maatte skille sig fra sine Bier. Først kom han i Snedkerlære; men efter nogle Ugers Forløb blev han syg i sin

ene Fod og gik derfor over til Skræderhaandværket. Senere drog han ud som vandrende Svend og kom til Berlin. Med en Kapital af 15 Kroner vendte han tilbage til Wartenberg og aabnede der i sit 24. Aar sin egen Forretning, en Butikshandel. I en Række af Aar hjalp H. andre Biavlere med Behandlingen af Bierne, indtil han tilsidst igen selv fik en Bigaard. Men Forholdene var ugunstige — ikke mindst Skadegjorde Bipesten ham —, og H. stillede sig da det Spørgsmaal: „Hvor maa du hen for at kunne faa en god Indtægt af dine Bier?“

Han forlod derfor Europa, rejste gennem alle Nord-Amerikas Stater og var nær ved at slaa sig ned i Colorado, hvor Biavl blev skildret som overordentlig lønnende. Men Dr. Blumennaus Skrifter bevægede ham tilsidst til at vælge Brasilien, hvor han bosatte sig for at drive Vinavl og Biavl. I det Øjemed bragte han de to Bifamilier, en Vinpresse og forskellig andet med sig. Det lykkedes ham ogsaa ved Siden af Biavl at gøre Vinavl til en god Indtægtskilde for sig. Hans Landejendom blev i Tidens Løb til et smukt Gods. Hans Søn traadte desværre ikke i sin Faders Fodspor, og den smukke Fæstning er gaaet over i fremmedes Hænder.

Om end ogsaa de sidste Spor af H.s engang store og smukke Bigaard er forsvunden, saa vil dog hans Navn og hans Virksomhed aldrig blive glemt.

Maatte vort Land Brasilien faa mange Mænd og Biavlere som Hannemann, skriver en af hans Landsmænd.

Umoden Honning.

Af G. M. Doolittle.

For en Del Aar siden var uerfarne Biavlere tilbøjelige til at spare sig Besværet ved at afskrælle Honningtavlerne derved, at de tog Honningen ud af Staderne og slyngede den ud, før den blev forseglede. De mente ogsaa, at de vilde faa mere Honning, naar de under et godt Honningtræk udslyngede Honningen hver tredje eller hver fjerde Dag, end naar de ventede, til det meste af den var forseglede. Dette havde til Følge, at Honningforbrugerne meget al-

mindelig fik en tynd, umoden Vare, og der begyndte som Følge deraf at danne sig en udbredt Fordom mod al udslyngede Honning. Intet kunde have skadet Salget af Honning mere end dette Salg af en tynd, umoden Honning. Der blev derfor i Tidsskriftet givet det Raad at vente, indtil al Honningen var forseglede. Dette Raad havde til Forudsætning, at man kunde være sikker paa, at al forseglede Honning var moden. Dette er dog ikke altid Tilfældet. Det er afhængigt af Honningtrækkets Rigdom og Luftens Fugtighedsgrad.

Under et meget rigt Kløvertræk med et Regnfald næsten hver Nat og en „stegende“ Sol om Dagen vil Bierne have saadan Hast med at bringe Honningen ind i Stedet, at ældre og yngre Honning vil blive blandet sammen i Cellerne og blive forseglede, før den er ordentlig moden. Til saadanne Tider har jeg ofte haft Tavlehonning, som var taget ud af Stedet, saa snart den var forseglede, og hvis Forsegling havde den sneagtige Hvidhed, som er saa tiltalende for Kunderne, men som var saa tynd, at den flød ud næsten som Vand, naar jeg 24 Timer efter skar den ud af Rammen. Dersom Delingerne da ikke blev lagrede i et varmt, tørt, vel ventileret Rum, fik Forseglingen snart et vandagtigt Udseende. Senere begyndte da den gærende Nektar at lække ud, og ingen vilde have noget at gøre med en saa slet Vare. Jeg saa engang i en Honningforretnings Oplagsrum i New York Hundreder af Kasser med saadan elendig Honning. Under saadanne Forhold bør man lagre Honningen i et Rum, hvor Temperaturen i en Tid af fire til fem Uger kan holdes paa en Højde af mellem 20 og 26 Gr. R., og Honningtavlerne bør der opstables saaledes, at Luften kan cirkulere rundt om og imellem Tavlerne. Efter fire til fem Dages Forløb vil Honningen i alle Celler, baade de forseglede og uforseglede, være saa grundigt modnet, at den ikke flyder ud af de uforseglede Celler, selv om man lægger Tavlerne med den ene Side vendende nedad.

Man kan ogsaa, hvis man vil udvinde udslyngede Honning, løfte Magasinet op og sætte et andet Magasin med tomme Tavler under det, just naar Bierne begynder at forsegle de første Celler. Naar nemlig Honningen kommer læn-

gere bort fra Yngellejet, forseglers Bjerne den langsommere — saa langsomt, at den ofte er fuldt moden, endnu før den er forsegllet, og vi slipper da for den Møje at afskrælle Tavlerne. Honningen bør være fuldstændig moden, før den bliver udslynget, og den bør tappes i Krukker eller i Beholdere, som kan tillukkes, straks efter at den er udslynget. Efter min Smag bevarer Honningen sin Aroma meget bedre, naar den staar i en lufttæt tillukket Beholder, end naar den staar aaben, saa at Luften faar Adgang til den.

Fodring i det Fri.

Af G. M. Doolittle.

At fodre udenfor Stedet er den daarligste Maade, man kan fodre paa. For det første kan man let ved at fodre paa den Maade bringe et Røveri i Gang, og man bør aldrig lade nogen Slags søde Stoffer staa ude, saa at Bjerne kan komme til dem, og især ikke paa den Tid af Aaret, da der intet Træk er. Der er nemlig intet, som saa let fremkalder Røveri, som det at lade Bjerne faa Adgang til Honning eller Sukkersirup paa en Tid, da der ikke er Nektar i Blomsterne. Da jeg var Begynder i Biavl, havde jeg engang af Uagtsomhed ladet to Honningtavler blive staaende udenfor et Stede, medens jeg gik hen for at hjælpe en Nabo. Følgen deraf var, at jeg fik 4 Stader udplyndret af Røvere, og alle Staderne i Bigaarden var i Uro i flere Dage. Der kom først Ro igen, da Bjerne begyndte at finde Nektar i Blomsterne. Disse Lærepenge var tilstrækkelige for mig.

Dertil kommer, at ved denne Maade at fodre paa faar de Stader, som har mindst Trang, mest Foder, og de Stader, som trænger allermost, faar mindst. Naturligvis kan det hændes, at en Familie, som er rig paa Bier og Yngel, kan have opbrugt sit Forraad, men i Reglen er det de svage Familier, der er fattige baade paa Bier og Forraad. Det er dem, som trænger til at fodres, og disse Stader har kun faa Trækbier og vil kun indbære lidt af det Foder, som gives ude i det fri.

Hvad Spekulationsfodring angaar, saa

er det min Overbevisning, at den i Almindelighed ikke lønner sig. Men misforstaa mig nu ikke. Jeg siger ikke, at den er uden Resultater, men at den ikke lønner sig. Familierne skal altid have rigeligt med Forraad, og hvis de har dette, vil Fodringen ikke forøge Yngelmængden ret meget, og ofte kommer det indbaarne Foder til at fylde en Del af de Celler, som ellers vilde blive belagt med Æg, hvilket har til Følge, at Stedet ikke naar at faa det størst mulige Antal Bier til Hovedtrækets Begyndelse.

Fodring i det fri har tidligere ogsaa haft nogle Talsmænd her i Landet, men Erfaringen viste, at det var en daarlig Maade at fodre paa, idet der ved denne Maade at fodre paa i mange Tilfælde fremkaldtes Røveri, og i en Del Tilfælde spredtes Bipesten omkring til Egnens Bigaarde. Ifølge Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af 8. Maj 1909 er det i Henhold til Lov om Bipestens Bekæmpelse af 8. Maj 1908 § 4 i alle Amter i Danmark forbudt:

at lade Fodring af Bier foregaa i det fri; at anbringe Tavler, Honningbeholdere eller lignende Genstande, gennem hvilke Smitte kan beføres, paa en saadan Maade, at Bier kan faa Adgang til dem; at lade uddøde Stader saavel som Biboliger med tom Tavlebygning henstaa saaledes, at Bier kan faa Adgang til dem.

Overtrædelser heraf kan i Henhold til § 8 i samme Lov straffes med Bøder fra 2 til 100 Kr. I Gentagelsestilfælde fordobles Bøden. Sager angaaende Overtrædelser heraf behandles som offentlige Politisager. Bøderne tilfalder Statskassen.

Sum, sum, sum!

Ude i Freslev ved Haslev ligger et hyggeligt gammelt Hus dybt inde i Syrenhegnets tætte skærmende Bladhæng i en tæt og frodig Frugthave. Det er Holtehuset, hvor gamle Niels Nielsen bor. Han er kendt for sin gode Frugt og ikke mindst for den herlige Honning, som hans mange brune smaa Arbejdere hvert Aar flittigt samler til Bunker i den Halvcirkel af Bistader, som ses paa Billedet. Som hans eget Hus ligger Bigaarden godt gemt i Buskadset i Læ for skarpe Vinde og andet Vejr. Helst skal man dog se den en solrig Formiddag, medens Linden i Holtealléen staar med sine Milliarder af duftende Blomster. Saa er der summende Liv ved Staderne, og man mærker, at der er Gang i Sa-

Niels Nielsens Bigaard.

gerne paa denne idylliske Arbejdsplads. Naar N. i August kommer for at tage den ham tilkommende Tribut for ydet Pleje og Husly i den sidste lange og strenge Vinter, medens Arbejdet hviler i Staderne — ja, saa plejer Afgiften da ogsaa at være ikke saa ganske ringe, skriver Haslev Avis.

Niels Nielsen skriver: Jeg blev født i Dalby-Borup ved Tureby i 1847. Jeg begyndte som Biavler i 1878 med et Kubestade, som min Fader forærede mig. Den Gang var Kendskabet til Biavlen kun ringe, og Biavlerne paa Egnen havde kun Halmstader. Jeg lavede mig et Træstade, som indvendig blev beklædt med Halm, men det var en daarlig Bibolig. Jeg naaede til at faa Bier i 4 Huse, men saa blev de overfaldet af Rovbier. Jeg solgte saa Husene og havde kun to Kubefamilier tilbage. I 1881 lavede jeg mig 4 Huse med Højnormalrammen ($8\frac{1}{2} \times 14\frac{1}{8}$ "), hvert Hus til to Familier. Det var en Fejl, Enkeltstaderne er de bedste. Nogle Aar efter begyndte jeg at holde „T. f. B.“, saa gik jeg over til Lavnormalrammen. Nu har jeg omtrent lige mange Stader af hvert af disse to Rammemaal. Det er min Erfaring, at Bierne overvintrer bedre paa den høje end paa den lave Normalramme. Mine Vinter-tab har kun været forholdsvis ringe. I

1913 havde jeg Pest i 4 Stader, men nu synes den at være udryddet.

Det er vanskeligt at gøre Rede for, hvor stor Indtægt jeg har haft af Bierne, da jeg ikke fører noget egentligt Regnskab. Men da jeg selv laver mine Stader og Redskaber, er mine Udgifter jo ikke ret store. Jeg fodrer heller ikke mine Bier ret meget, da jeg har erfaret, at Bierne her paa Egnen overvintrer godt paa Honning. Siden 1895 mener jeg, at jeg gennemsnitlig har haft 200 Kr. i Indtægt om Aaret af mine Bier. Det bedste Aar høstede jeg 900 Pund Honning. Et enkelt Aar er Indtægt og Udgift gaet omtrent lige op. Det er særlig Frugttræer, Agerkaal og Lind, der giver Udbyttet. Honningen har jeg altid haft let ved at sælge. Jeg har haft Udslyngningsmaskine siden 1888.

Da jeg har arbejdet paa Bregentved, har jeg ikke altid kunnet faa passet Bierne saa godt, som jeg skulde, hvad der sikkert har forringet Udbyttet en Del. Jeg havde i nogle Aar lidt svært ved at faa formeret Stadeantallet, da Bierne ikke vilde sværme; saa købte jeg to Kasser Krainerbier. Det gav Fart, nu kan jeg faa mit Stadeantal forøget. De er langt mere sværmelystne end mine brune Bier. Jeg har ogsaa prøvet paa at lave Kunstsværme, men jeg foretrækker de naturlige Sværme. Jeg

synes, at de arbejder langt raskere. Jeg har nu 27 Familier.

Jeg har fra først af ikke haft nogen til at vejlede mig eller vise mig til Rette, saa jeg har i mangt og meget maattet prøve mig frem. Erfaringen er en god Læremester, men ofte noget kostbar. Da jeg blev Holder af Tidsskriftet, fik jeg jo Underretning af det, men da havde jeg arbejdet med Bier i omtrent 10 Aar. Der er megen Forskel paa at begynde Biavl i 1878 og i 1914.

Kan det betale sig at bruge Dronninggitter?

Af P. Pedersen, Dalmose.

Nogle Biavlere paastaar, at det er meget fordelagtigt at anvende Afspærringsgitter, andre paastaar det modsatte, men ingen af Parterne fører noget virkeligt Bevis for deres Paastand. Kunde det ikke være i Biavlernes Interesse at faa klaret dette Spørgsmaal fuldt ud? Jeg vil her meddele om de Forsøg, jeg har gjort; maaske andre har gjort eller vil gøre lignende Forsøg, saa vi virkelig kan faa fuld Klarhed paa dette Omraade.

Jeg havde i Aar 2 Huse, begge med et Aar gamle Dronninger; de var lige birige i Foraaret. Det ene uden Gitter, det andet med baade lodret og vandret Gitter. Af Stedet uden Gitter høstede jeg af Magasinerne 97 Pd., af Underrummet 5 Pd., desuden har det i Underrummet ca. 27 Pd. Honning til Overvintring, ialt 129 Pd. Af det Stade, som havde Gitter, har jeg høstet 57 Pd. af Magasinerne, af Underrummet 9 Pd., til Overvintring 25 Pd., ialt 91 Pd. Alt-saa 38 Pd. mindre end i Stedet uden Gitter.

Et andet Forsøg med 2 Huse, begge Familier var lige birige og havde to Aar gamle Dronninger, viser følgende Resultat: Af Huset uden Gitter udslyngede jeg 71 Pd. fra Magasinerne, 6 Pd. fra Underrummet, og der fandtes 16 Pd. Honning til Overvintring, ialt 93 Pd. Af Huset med Gitter udslyngede jeg 43 Pd. fra Magasinerne, 8 Pd. fra Underrummet, og til Overvintring var 30 Pd. i Tavlerne, ialt 81 Pd. Alt-

saa 12 Pd. mindre end i Stedet uden Gitter.

Mine Forsøg viser, at jo mere Gitter jeg har brugt, des mindre Udbytte. Derimod mener jeg, at Gitret er en god Hjælper mod Sværmning. Jeg har nemlig Erfaring for, at Stader, hvori var opført Sværme-celler, har opgivet Sværme-tankerne efter Anbringelsen af Gitter; men man kan ogsaa tydeligt mærke, at Bierne taber Modet og Arbejdslysten, naar de skal passere Gitret.

I Hefftet for 15. Oktober anbefaler A. P. Andersen Afspærringsgitret som det bedste Hjælpemiddel til at sikre Honningudbyttet, men jeg finder ikke i A.s Artikel noget, som beviser Rigtigheden af hans Paastand. A. skriver, at det ikke er noget fældende Bevis, at et Stade uden Gitter hurtigere fylder Magasinerne end et Stade med Gitter. Jeg mener dog, at det netop er det. A. maa jo, efter som jeg har forstaaet hans Udtalelse, tro, at naar han høster Honning af et Stade med Gitter, saa er Gitret Skyld i, at han fik noget, hvad enten det er lidt eller meget, og det tror jeg dog næppe kan være Meningen. Heller ikke i et meget daarligt Bjaar tror jeg, at Afspærring er heldig. Bierne gaar ikke gerne igennem Gitret, saa længe de paa nogen Maade kan faa Plads til Forraad og Yngel foran og under Gitret.

Den Familie, som jeg havde 102 Pd. Honning af, var udviklet til fuld Styrke inden Hovedtrækket, men Dronningen gik dog ikke op og lagde Æg i Magasinerne; lige saa lidt har der været Yngel i Magasinerne i noget af mine andre Stader. Enkelte Aar har der dog fundet nogen Æglægning Sted i nogle faa Rammer i Magasinerne, men at det skulde være saa skadeligt, forstaaer jeg ikke. At en saa stærk Familie, som her er omtalt, og som nu er indvintret paa 14 Rammer med 27 Pd. Honning + 12 Pd. Kandis, skulde være for stærk at overvintre, tror jeg ikke; jeg mener netop, at den har alle Betingelser for at kunne overvintre godt og udvikle sig tidligt til Foraaret og igen næste Aar give et godt Udbytte.

Kan Bipesten blive fuldstændig udryddet?

Af P. C. Chadwick.

Det er en meget udbredt Mening, at det er umuligt at udrydde Bipesten fuldstændig, og vi kan ofte høre Folk sige, at vi vil komme til at beholde denne Sygdom for bestandig. Men der er i Virkeligheden ingen som helst Grund til at se saa mørkt paa Stillingen. Sikkert er det, at uden et godt Samarbejde mellem Biavlerne og Biinspektørerne lykkes det ikke. Især maa disse sidste være utrættelige i at holde Øje med de mange smaa Biavlere, som kun har et Par Bifamilier og lidet eller intet har lært, og med forsømmelige Biholdere, som ikke bryder sig meget om deres Bier, førend Tiden til Udslyngningen nærmer sig. De Bigaarde, som tilhører vore første Klasses Biavlere, behøver i Reglen ingen Inspektion. Men de bør alligevel lade deres Bigaarde inspicere for at foregaa de mindre kyndige Biavlere med et godt Eksempel og derved opmuntre dem til ogsaa at lade deres Bigaarde undersøge. Det vil ogsaa kunne hænde, at den bedste og mest paapasselige Biavler kan finde et Tilfælde af Bipest i sin Bigaard, uden at han forud har haft nogen Anelse om, at Sygdommen var der. I Reglen er da Sygdommen indkommen andet Steds fra. Smitsomme Sygdomme hos Menneskene er ikke halvt saa ødelæggende, som de var, før man begyndte at bekæmpe dem systematisk og at søge at forebygge Udbredelse af Smitten. Naar den samme systematiske Kamp bliver ført mod Bipesten, vil den i ethvert Tilfælde kunne holdes indenfor meget snævre Grænser, ja, den vil endog kunne udryddes fuldstændig.

Mit Foderapparat.

Af C.

Det er jo en Kendsgerning, at det ikke alene er billigere, men endogsaa mere formaalstjenligt at fodre sine Bier med Sukker end Honning. De fleste Biavlere bruger derfor Sukkerfodring i

større eller mindre Grad. Men det har forundret mig, at der kan være saa mange Meninger om og som Følge deraf ogsaa saa mange forskellige Beskrivelser af hensigtsmæssige Foderapparater, som nu fremkommer i Biavls-litteraturen. Jeg har i mange Aar brugt et simpelt og billigt Foderapparat, navnlig til Efteraarsfodring, som jeg finder fuldt ud opfylder sin Bestemmelse. Det bestaar blot af en brugt Konserverdaase, hvori Sukkersiruppen dækkes af et tyndt, med smaa Huller gennemboret Bræt, der villigt synker med ned, efterhaanden som Bierne opsuger Foderet gennem Hullerne. Som Flyder benytter jeg et Stykke af en Cigarkasse, der har en passende Tykkelse. Det er dog langt at foretrække at benytte et saadant Dække i Stedet for Hakkelse, som man undertiden ser anbefalet. I det af mig brugte Apparat lader Foderet sig opsuge, uden at en eneste Bi omkommer. Kun er det nødvendigt, at Hullerne i Flyderen udrenses, førend Daasen paany fyldes. Den fyldte Daase kan nedsættes og igen optages efter at være tømt uden i mindste Maade at forstyrre Biernes Ro. Indskudsdøren stilles skraat, saa at den kommer til at dække Foderdaasen, der staar mellem Døren tæt ind til den bagste Tavle. Jeg bruger Daaser, der kan tage omtrent $1\frac{1}{4}$ Pd. Foder, og sætter undertiden to Daaser ad Gangen, eftersom jeg vil fodre hurtigt eller langsomt.

Hvor lang Tid behøver en Dronning til sin Udvikling?

Da det har sin store Betydning at vide, hvor lang Tid der hengaar fra Æggets Lægning, til Dronningen forlader Cellen, hvori den er udviklet, har nedenstaaende Forsøg af Dr. C. C. Miller megen Interesse for alle Biavlere.

Dr. Miller gav 6. Juli Kl. 11,10 Form. sin bedste Dronning en udbygget tom Tavle, efter at i Forvejen alle Stadets egne Tavler var borttaget. To Timer senere blev Tavlen indhængt i en yserløs Familie. Der blev opført 10 Viserceller paa Tavlen. 14. Juli, altsaa ca. 8 Dage efter, at Æggene var lagt, blev de forseglede. 20. Juli blev Viser-

cellerne sat ind i en Ammestue. 21. Juli Kl. 5 Morgen undersøgte Dr. Miller Ammestuen og fandt allerede 6 Dronninger, som var udkrøbet af Cellerne. De saa forøvrigt ud til at have forladt Cellerne for ganske nylig. Forudsat at Dronningen havde begyndt at lægge Æg, straks efter at den tomme Tavle var indhængt den 6. Juli, var der altsaa gaaet 14 Dage 17 Timer 50 Minutter, fra Ægget blev lagt, og til Dronningen kom ud af Cellen. Dr. Miller anser det imidlertid for overvejende sandsynligt, at der gik mindst en Time, før Dronningen lagde Æg i Tavlen, og Tiden bliver da at formindske med omtrent en Time. Der kommer da til at mangle omtrent 7 Timer i de 15 Dage, som nu almindeligt opgives som den normale Tid. I Virkeligheden beror sandsynligvis den Tid, Dronningen behøver til sin Udvikling, paa saa mange vekslende Forhold (som Bifamiliens Styrke, den herskende Lufttemperatur osv.), at den Tid, som medgaar fra Æg til fuldt udviklet Insekt, vil kunne variere ikke ubetydeligt. Tiden kan maa ske med størst Sandsynlighed sættes til mellem 14 Dage 17 Timer (Dr. Miller) og 17 Dage (saavidt erindres er dette omtrent den af Berlepsch fundne Tid). I Almindelighed regner man, at der hængaar 16 Dage fra Æggets Lægning, til Dronningen forlader Cellen.

Dronningindførelse ved Hjælp af Vandmetoden.

Af T. Dwight Whitman.

Der har i den sidste Tid været skrevet meget om Indførelse af Dronninger ved Hjælp af Røg. For den, som er tilfreds med at arbejde i Mørke og blot gætte sig til, hvad der gaar for sig, kan denne Metode være god nok. Men jeg for min Del ønsker at se, hvad jeg gør, og at være i Stand til at tage hvilken som helst Dronning, ligegyldigt om befrugtet eller ubefrugtet, lige ud af Forsendelsesburet og at kunne se den paa Tavlerne omgivet af Bierne, førend jeg lukker Stedet.

Men nu vil du spørge: „Hvorledes bærer du dig ad for at opnaa dette?“ Jeg har gjort det ofte, og kun en ene-

ste Gang har jeg haft Uheld dermed, da jeg nemlig ikke lod Stedet staa urørt i allermindst tre Dage. Da jeg aabnede Stedet før Udløbet af de tre Dage, blev Dronningen bange, løb om og skreg, og da blev hun øjeblikkelig indnøglet af Bierne.

„Men hvorledes gaar du da frem dermed?“ Ja, det skal jeg nu fortælle. Jeg vil gaa ud fra, at jeg skal indføre en Dronning, som lige er ankommen med Posten. Hvis jeg ønsker at holde den gamle Dronning i Live, tager jeg to Millerbure, et for hver af de to Dronninger. Jeg bruger desuden en tændt Røgpuster, en Skaal varmt Vand og en Plantebestøver eller i Stedet for en saadan en Børste eller en Dusk Ukrudtplanter; i Nødsfald kan man ogsaa bruge Haanden.

Jeg tager Forsendelsesburet med mig ind i et Værelse og aabner det foran et Vindue. Den nye Dronning bliver anbragt i et af Millerburene (som intet Foder har i Foderaabningen), og dette stikker jeg i min Lomme for at holde Dronningen varm. Nu gaar jeg ud til det Stæde, i hvilket Dronningen skal indføres, og opsøger dets gamle Dronning, idet jeg saa meget som muligt undgaar at bringe Bierne i Uro. Naar jeg har fundet den, anbringer jeg den i det andet Millerbur sammen med nogle Arbejdsbier og lader dem faa Foder med, dersom jeg vil lade den blive i Buret i nogen Tid. Hvis jeg har til Hensigt at indføre den i et andet Stæde, faar den intet Foder med. Det hænder ogsaa, at jeg blot lægger Buret over Rammerne i dens eget eller i et andet Stæde uden Foder, og uden at der er Arbejdsbier med, og overlader til Bierne i Stedet at sørge for den, indtil jeg har Brug for den.

Naar den gamle Dronning er kommen ud af Stedet, er dette færdigt til at tage imod den nye, som da har ligget i min Lomme i tyve til tredive Minutter og derfor er bleven hungrig. Jeg tager en Yngeltavl, som har nogle aabne Honningceller oppe under Tavlebæreren, ud og gør Plads for den midt i Yngellejet. Hvis Familien er rig paa Bier, begynder jeg med den yderste Tavle og bestænker den med lunken varmt Vand paa begge Sider. Det samme gør jeg med alle Stædets Tavler, men gemmer den ene, som jeg

har taget ud for at hænge den ind i Yngellejets Midte til sidst. Naar alle andre Tavler er vædet, væder jeg ogsaa dette, tager derpaa Millerburet med Dronningen i og dypper Bur og Dronning et Par Gange ned i Vandet, saa at Dronningens Vinger bliver saa vaade, at den ikke kan flyve. Den er da i samme Forfatning som de andre Bier i Stedet. Derpaa trækker jeg det Træstykke, som lukker for Buret, ud og holder Buret hen til Yngeltavlen, saaledes at den aabne Ende er tæt ved nogle af de utildækkede Honningceller. Dronningen kryber snart ud paa Tavlen, og da hun er hungrig, stikker hun straks sit Hoved ned i en af Honningcellerne og begynder at sug. Jeg har forud med et Pust Røg gjort en Plads paa Tavlen fri for Bier til hende. Naar Bierne efterhaanden igen samler sig omkring den, er de saa ivrigt optagne med at tørre sig selv, at de ingen Notits tager af den nye Dronning. Jeg bringer nu Tavlen forsigtigt paa dens Plads i Stedet, stænker endnu lidt Vand der, hvor jeg sidst saa Dronningen, lukker Stedet, og alt er færdigt.

Jeg lader Stedet staa urørt i allermindst tre Dage, helst en hel Uge. Af Biernes Adfærd udenfor Stedet kan jeg se, at der er al Sandsynlighed for, at alting er i Orden.

Denne Metode har alle de Fordele, som Røgmetoden har. Dronningen bliver indført uden Ledsagere, saa der ingen Fare er for Smitte. Der gaar ingen Tid til Spilde, og der er ingen særlige Apparater at købe. Arbejdet kan udføres til hvilken som helst Tid, og man kan se, hvad det er, man gør.

Hvor meget Vand der skal bruges, afhænger af Bifamiliens Styrke. Der som Dronningen skal indføres i en stærk Familie, hvis Bier er tilbøjelige til at blive vrede, bestænker jeg Bierne dygtigt med Vand. Men i Almindelighed er en Stænkning tilstrækkelig for hver Tavle.

Da Vand beroliger Bierne ligesaa godt, om ikke bedre end Røg, kan man i Reglen hjælpe sig aldeles uden Røg, hvad der til sine Tider er en Fordel, fornemmelig naar man skal ombytte en Dronning af den sorte eller brune Race. Hvis man efter at have gennemført Stedet ikke har kunnet finde den gamle Dronning, kan man tage et Par

Yngeltavler, paa hvilke man med Sikkerhed ved, at Dronningen ikke findes, hænge dem ind i en tom Rammekasse, sætte denne paa et Dronninggitter over det gamle Stades Yngelrum, fyld Rammekassen med tomme Tavler og indføre den nye Dronning i denne ved Hjælp af Vandbestænkningen. Man kan da, naar det senere falder belejligt, opsøge den gamle Dronning i Underrummet.

Denne Indførelsesmetode gør Fyldest for alle de Fordringer, man kan stille til en sikker Indførelsesmetode. Den nye Dronning er hungrig, gaar straks til Honningen i Stedet og faar paa én Gang Familiens almindelige Lugt. Bierne synes ikke at have nogen Fornemmelse af, at det er en fremmed Dronning, fordi de er fuldstændig optagne af at tørre sig selv og Stedet. Naar de er færdige hermed, er Dronningen bleven fuldstændig hjemme iblandt dem.

Gør et Forsøg med denne Metode, og De vil senere ikke have nogen Brug for Røgmetoden.

Biavlen og Biaaret.

Dalmose.

Honningudbyttet her paa Egnen har i Aar været temmelig godt; enkelte Biavlere klager dog over ringe Udbytte. I første Halvdel af Juni hjembar Bierne megen Honning, men paa Grund af Tørken standsede Trækkel hurtigt, saa det varede længe, før Magasinerne blev ordentlig fyldte og Tavlerne forsegled. Af mine 11 Familier viste to sig i Foraaret at mangle Dronning; flere Forsøg paa at give dem en Dronning mislykkedes; af de andre 9 Familier har jeg høstet 290 kg Honning og todret med 55 kg Sukker. Ingen af Staderne har i Aar afgivet Sværme.
P. Pedersen.

Rørbæk, Frederikssund.

Af de 79 Familier, jeg har passet i Aar, er høstet 1617 Pd. Honning (20½ Pd. i Gennemsnit). En Del af Familierne er fodret i Efteraaret for at blive i Vinterstand.
A. Larsen.

Egtved.

Overvintringen var fortrinlig, og det tegnede særdeles lovende først paa Sommeren, men Hvidkløveren og Agerkaal gav kun til Husbehov. Lyngen gav derimod saa rigeligt, at i de fleste Stader blev baade Underrummet og Magasinerne godt fyldte. Honningsløseren har været uundværlig og har gjort uforlignelig Nytte. Honningudbyttet har været 15—20 kg pr. Stade, hvilket med meget faa Undtagelser er indsamlet i August Maaned. Dronninggittret er ikke meget i Brug her paa Egnen, dog tror jeg, det vil være

være meget nødvendigt at bruge det baade lodret og vandret; enkelte Steder er det fastslaaet under Magasinerne. Forsømmes Afspærringen bagtil, mener jeg, Bierne er lidt mere uvillige til at gaa op; naar der samtidig bliver afspærret lodret, skal Bierne nok benytte Magasinet straks. Bipesten forekommer endnu i enkelte spredte Tilfælde i Egtveds Omegn; længere Vest paa er den nok saa hyppig; der er atter i Aar gjort et stort Arbejde, saa vi haaber ret snart at faa Sygdommen udryddet. L. P. Lund.

Skovby, Løjt kirkeby, Slesvig.

Biaaret 1914 har i sin Helhed ikke hørt til de bedste. Overvintringen var god. Tab af Folk var ubetydeligt. Men det kolde Foraar og især den kolde Maj virkede ugunstigt paa Udviklingen. Hvor Bierne var godt forsynede med Foder, og hvor man holdt dem varmt tilpakket, kom de snart i Fart. Om de end ikke havde faaet noget Udbytte af Foraarsblomsterne, især ikke af Frugttræerne, saa gav dog Hvidkløveren nogle Dage fortrinligt Træk. Hvor imidlertid Bierne ikke havde rigeligt Forraad, gik hele Folket tilbage, og midt i Juni Maaned var de ved at sulte ihjel. Udbyttet har derfor været meget forskelligt. I Gennemsnit kan man ikke regne mere end 7—10 kg pr. Familie. Prisen har været som i Fjor, 90 Pf.—1 Mk. pr. $\frac{1}{2}$ kg. Der har været stærk Efterspørgsel efter god Honning. I Handelen foretrakkes den lyse Honning.

Det skattefrie Sukker bliver mere og mere brugt som Vinterfoder. Det af Staten bevilgede Kvantum af 5 kg pr. Familie er nok til Vinterfoder. For Resten lader man Bierne beholde Honningen. Skattefrit Sukker, prima Krystalsukker, er bleven tilbudt for Mk. 13,25 pr. 50 kg fra Fabrikken.

Bipesten er konstateret i mange Bigaarde. Paa mange Steder har den i de sidste Aar faaet en ret betydelig Udbredelse, uden at Biavlerne er bleven opmærksomme derpaa. Saaledes i Sundeved og Angel. Nu, da Biavlerne har faaet Øjnene op, tages der med Alvor fat paa dens Bekæmpelse. Foreningen understøtter sine Medlemmer baade med Vejledning og med Pengemidler for at holde Sygdommen borte fra Bigaardene. Den lod i Pinseugen afholde et Kursus i Flensborg, til hvilket der mødte et Medlem fra hver Kreds indenfor Foreningen, og hvortil ogsaa andre Medlemmer kunde komme. Ialt 45 deltog i Kursuset. Ved dette Kursus er Kendskabet til Bipestsygdommene og deres Bekæmpelse bleven ret betydelig udbredt. A. Hartz.

Bergen, Norge.

Efteraaret er her i Aar usædvanlig roligt og mildt. For et Par Dage siden (1. November) var Bierne endnu ude. Stille og tørt Vejr har vi de fleste Dage, og vi har her endnu ikke kunnet mærke noget til Nattefrost. Hittil er Udsigterne for Overvintringen gode, og det gode Lyngtræk har vistnok næsten overalt skaffet tilstrækkeligt Vinterforraad i Staderne. Mine Familiers Forraad har jeg anslaaet til 18—21 kg Honning. Jan Greve.

Tobøl, Holsted.

Honninghøsten har her paa Egnen nærmest været ringe. Jeg har 12 Familier, og

af disse høstede jeg kun 125 kg; midt i August var ingen af dem vinterfærdige, men saa kom Lyngtrækket; det gav et godt Udbytte. Pesten trænger stadig ind over Grænsen; jeg havde i Efteraaret to Stader, hvori der fandtes en halv Snes Celler, der var angrebne. Jeg forenede de to Folk til et og gav dem Tavler fra de andre Familier til Overvintring. En Biavler her paa Egnen havde 3 Familier i Foraaret; af disse var den ene dronningløs; saa købte han en Ita-lienerdronning, og den belagde straks 4—5 Tavler, men der kom ingen unge Bier. Da jeg undersøgte Stedet for at se, hvad der var i Vejen, viste det sig, at i alle Cellerne var der Yngel, der var død af Bipest. Samtidig havde det smittede et Stade, der stod i Nærheden. Det saa nærmest ud, som Dronningen har været smittet af Pest, inden den blev indført i Bigaarden. J. Madsen.

Fra Kredsene.

Jerlev Herreds B.F. afholdt Udstilling i Egtved den 10. og 11. Oktober i Forbindelse med Husmandsforeningens Produktudstilling. Der uddeltes følgende Præmier for Biavl.

Honning.

1. Pr.: Mejeribestyrer M. Hansen, Jordrup; Købmand L. P. Lund, Egtved; I. Lunderskov, Brakker; N. P. Mortensen, Egtved.
2. Pr.: P. Daugaard, Jordrup; Kr. Holm, Fuglsang; J. C. Hansen, Vork; N. Sørensen, Egtved; M. Kristiansen, Roedgaard.
3. Pr.: Mejeribestyrer Gasbjerg, V. Nebel; Chr. Nielsen, Norbæk; Jørgen Petersen, Egtved Mark; Fr. Lehmann, Thorsted; H. Sørensen, Egtved.

Voks.

1. Pr.: N. Sørensen, Egtved; I. Lunderskov, Brakker; N. P. Mortensen, Egtved.
2. Pr.: Jørgen Pedersen, Egtved Mark; Skovfoged Eriksen, Frederikshaab.
3. Pr.: Fr. Lehmann, Thorsted; P. Gregersen, Egtved.

Elbo m. fl. Herreders B.F. afholdt Delegeretmøde i Fredericia den 2. November 1914, hvor følgende vedtoges: Regnskabet 1913 fremlagdes og godkendtes. Stabssergent Bjerregaard genvalgtes som Sekretær. Partikulier N. Knudsen som Revisor. Som Delegerede til DBF.s Centralmøde 1915 valgtes Gaardejer Edv. Pedersen og Stabssergent Bjerregaard. Som Suppleanter Stationsbud Hansen og Gartner S. Hansen. Det overdroges til Bestyrelsen at foretage det fornødne med Hensyn til Bipestens Bekæmpelse, herunder eventuelt Afholdelse af et Bipestkursus, Afholdelse af Møder i Kredsene, som maatte ønske det, Afholdelse af en Biavludstilling i Fredericia. Der uddelles ingen gratis Tidsskrifter i 1915.

Bestyrelsen.

Spørgsmaal og Svar.

Ved et i Forgaars foretaget Eftersyn fandt jeg en af mine Bifamilier stærkt angrebet af nogle smaa, gulbrune Tæger; de er ca. 1 mm lange og lige saa brede og er vel de saakaldte Bilus. De findes særlig i stor Mængde paa de midterste Yngeltavler (1, 2 a 3 Stykker paa hver Bi), ja selve Dronningen gik omkring med en paa Ryggen. Forsynet med 3 Par Ben klamrer dette Utøj sig fast ovenpaa Ryggen imellem Brystringen og Bagkroppen, og da Bierne ikke der kan børste dem af, ønsker jeg gerne at komme dem til Hjælp saa snart som muligt. Hvis De kender et virksomt Middel til at blive dem kvit, vil jeg være Dem taknemlig ved at modtage et Par Ord fra Dem desangaaende. Ved Fjerkræ bruger man jo mod visse Midder pulveriseret Svovl, men dette Middel kan vel ikke anvendes i Bistadet? C. Th. L.

S.: En med Bilus stærkt befængt Bifamilie renser De lettest ved, at De skyder et Papstykke af Størrelse saa det dækker hele Stadets Bund ind under Rammerne. Vinduets sættes paa Plads. Derefter blæser De igennem Flyvehullet en halv Snes Pust Tobaksrøg ind i Stadet; Lusene kan ikke taale Tobaksrøgen, slipper deres Tag i Biernes Haar og falder ned paa Papstykket. Hvor-efter de fjernes af Stadet. Behandlingen gentages et Par Gange, til Familien er ren. Efter hver Behandling bør Dækket over Rammerne fjernes i nogle Minuter, for at Røgen hurtigst muligt kan trække ud af Stadet.

De bedes give mig Oplysning om, hvorfor Bierne i September Maaned i Aar ikke vilde slikke Tavlerne rene, som jeg hængte ind til dem efter Udslyngningen, men derimod har baaret Honningen sammen i Pletter, som de forseglede. Hvad skal jeg gøre for at faa Bierne til at bære Honningen ind i Vinterlejet? N. K. F.

S.: Aarsagen til, at Bierne ikke har baaret Honningen ind i Vinterlejet, men har samlet den i Pletter i Tavlerne, maa vistnok søges i, at De har hængt de udslyngede Tavler tæt sammen. Naar Tavlerne i Vinterlejet er ordnet, sættes Vinduets paa Plads, men løftet 1 cm fra Stadets Bund. De udslyngede Tavler overbruses med Vand og indhænges bag ved Vinduets, men med en Afstand af 3—5 cm imellem hver Tavle. Naar De følger denne Anvisning, saa skal Bierne nok rense Tavlerne og bære Honningen ind i Vinterlejet.

De er nok saa venlig gennem „T. f. B.“ at give mig Oplysning, om jeg af B.F. kan faa Understøttelse til det 11 Dages Kursus i Biavl, som Foreningen lader afholde paa Fyns Stifts Husmandsskole. Jeg ønsker alt frit, saavel Undervisning som Rejse og Ophold. Jeg har i flere Aar været Medlem af B.F., har mange Huse, men for lidt Kendskab til Pasningen af Bierne. N. P. J.

S.: Ifølge Centralmødets Bestemmelse af 1. August d. A. vil DBF.s Biavlsskole i 1915 blive afholdt i Aalborg, formentlig i Dagen 12.—24. Juli, begge Dage iberegnet. Undervisningen er gratis for Medlemmer af DBF. Hjælp til Rejse og Ophold kan sø-

ges igennem det lokale Udvalg for landøkonomiske Kursus. Skema til Ansøgning kan faas hos „T. f. B.“s Red. Skemaet maa udfyldes fuldstændigt og nøjagtigt, i Sjælland være Udvalget i Hænde inden 15. Maj, i Fyn og Jylland senest 1. April.

Hvor lang Afstand skal der ifølge Loven være fra mine Stader og til Naboens Grund. Jeg er Begynder og har 2 Stader staaende i min Have, men min ene Nabo forlanger, at jeg skal flytte dem bort straks, og jeg vil helst have dem herhjemme. Afstanden til Naboens Grund fra det nærmeste Stade er 3 Alen. R. O.

S.: Forordningen af 13. December 1793, 5. Kapitel § 75, bestemmer, at Bistader ikke maa taales ved Veje nærmere end 10 Alen. Derimod indeholder Lovene intet om, hvor langt Bistader skal være fjernet fra Naboens Grund. Deres Nabo er vistnok bange for, at Deres Bier vil stikke ham og hans Familie. De bør derfor, som god Nabo, sørge for, at han kan gaa i Fred paa sin egen Grund uden at blive forulempet af Deres Bier, men hertil er en Afstand af 10 eller 20 Alen ikke tilstrækkelig; derimod vil et 3 Alen højt Hegn, der er saa tæt, at Bierne ikke flyver igennem det, være en langt bedre Beskyttelse. Et saadant Hegn kan bestaa enten af en Rørvæg, Plankeværk eller være et levende Hegn, f. Eks. af Mirabele, Avnbøg eller Hyld. Er Deres Nabo ikke villig til Forhandling om Opførelse af Hegnet, da bør De henvende Dem til Hegnsynsformanden i Deres Sogn og faa en Aastedsforretning afholdt. Ved denne vil det blive fastsat, hvor Skellinien er, hvoraf Hegnet skal bestaa, naar det skal være færdigt, og tillige hvilken Del af Hegnet Deres Nabo skal opføre og vedligeholde. Hermed vil forhaabentlig Sagen være saaledes ordnet, at den ikke mere giver Anledning til Strid.

Jeg tilsaaede i Slutningen af Maj Maaned 4000 Kv.-Alen med Boghvede for at faa et Honningtræk i August Maaned. Den 20. Juli begyndte Blomstringen, og hele August Maaned fortsattes denne, idet Boghveden havde spiret uregelmæssigt paa Grund af Tøkken. Marken laa 30 Alen fra Bigaarden, og Vejret var efter min Mening udmærket, men desuagtet saa jeg kun sjældent en Bi i Blomsterne, og naar det hændte, var det kun i de første Dagtimer, derimod var der Masser af Fluor og Hvepse i Blomsterne.

H. P. J.

S.: Af de 3 Sorter Boghvede, der dyrkes her i Landet: den almindelige Boghvede, Sølvboghveden og den tatariske Boghvede, er den sidstnævnte en daarlig Biplante; der ses kun sjældent Bier i dens smaa, grønne Blomster. Derimod er den almindelige Boghvede og Sølvboghveden gode Biplanter, naar de gror paa let Jord, og Vejret er rigtig varmt og stille. Saaet paa svær eller frugtbar Jord giver Boghveden ikke Honning. Phacelia tanacetifolia er en god Grøn-foderplante og søges meget stærkt af Bierne. Saas i Slutningen af April eller i første Halvdel af Maj, naar Jorden er bekvem. 1½ kg Frø vil være en passende Udsæd pr. Skp. Land.

Gavnlig Vink.

Vejret (9. Novbr.) har i den sidst forløbne Maaned i Forhold til Aarstiden været mildt, kun faa Dage Regn og ingen Nattefrost. I de sidste Dage af Oktober og den 1. November var Vejret meget koldt, og der rasede en stærk Østenstorm. Siden har det atter været temmelig mildt og stille Vejr. De sidste 6—7 Uger af Aaret er Generalforsamlingernes Tid; paa disse vil en Del af Lokalforeningerne komme til at tage Stilling til DBF.s nye Love, da disse griber ind i de bestaaende Forhold. Det maa ventes, at mange af de Foreninger, som har to Slags Medlemmer: Tidsskriftholdere og Kredsmedlemmer, vil gøre Skridtet fuldt ud og vedtage, at alle Medlemmerne herefter faar Tidsskriftet; derved opnaas, at Foreningen kan undgaa de store Udgifter til Avertering i de lokale Blade, idet alle Bekendtgørelser om Møder og Generalforsamlinger optages gratis i Tidsskriftet.

Et og Andet.

DBF.s nye Love kan faas til Uddeling til nye Medlemmer ved Henvendelse til Red.

DBF.s Bipestudvalg afholdt Møde i Odense den 11. dennes, hvor bl. a. Regnskabet fremlagdes og drøftedes.

Sølvbryllup. Bestyrer H. P. Hansen og Hustru, Skovnæs, Maribo, fejrede den 21. Septbr. deres Sølvbryllup. Folkene paa Skovnæs havde rejst en smuk Æresport ved Indgangen til Hovedbygningen, pyntet med Grønt og Flag, ligesom de overbragte Sølvbrudeparret en smuk Sølvfrugtkurv med Krystalglas. En Deputation fra Maribo Amts BF., bestaaende af Førstelærer R. Jensen, Vejringe, og Gartner Petersen, Systotte, bragte en smuk Sølvvase med Inskription og takkede i anerkendende Ord for de Aar, H. havde været Formand for Foreningen, og udtalte Ønsket om, at han endnu i mange Aar maatte vedblive at virke for Foreningen. Dagen forløb udmærket med megen Opmærksomhed mod Sølvbrudeparret i Form af Masser af Telegrammer og Gaver fra Venner og Foreninger. Om Aftenen samledes en Mængde Venner og Familie til et Festmaal, hvor der ved Bordet blev holdt mange Taler. Maribo var i Dagens Anledning rigt smykket med Flag.

Norge. Den norske BF.s Bestyrelse har indsendt et Andragende til Landbrugsdepartementet om, at Indførsel af levende Bier maa blive forbudt, da man mener at have Sikkerhed for, at Bipest i flere Tilfælde kan føres tilbage til indførte Bier.

Indførsel af Bidronninger pr. Post finder Bestyrelsen ikke bør forbydes, da Smittefaren herved er ringe eller ingen, hvis alle Forsigtighedsregler iagttages, og der kan desuden kun vanskeligt føres Kontrol med denne Import.

Bestyrelsen retter en indtrængende Hen-

stilling til dem, som køber Dronninger, om at dræbe Følgebierne samt brænde Forsendelsesburet og Foderet.

Dr. G. F. White, Bakteriolog i U. S. Landbrugsministerium, har fundet, at Europæisk Bipest dræbes ved en Varmegrad af 145,4 Gr. F. (50 Gr. R.), Amerikansk Bipest ved en Varmegrad af 208,4 F. (78,4 Gr. C.) og Nosema apis ved en Varmegrad af 134,6 F. (45,6 Gr. R.), alt under Forudsætning af, at de udsættes for den angivne Varmegrad i en Tid af mindst 10 Minutter. Dette kan dog næppe gælde disse Sygdomsformbringeres Hvileformer eller Sporer. For Bipestsporenes Vedkommende har tidligere Undersøgelser vist, at de taaler en til Dels betydelig højere Varmegrad.

Stueblomster om Vinteren. Naar Sneen dækker Jorden, og Frosten sætter sine Tegninger paa Ruderne, saa er det en Fornøjelse at have et smukt Blomsterflor i Stuen. For nogle Aar siden fortalte en Biavler mig, at han havde de dejligste Blomster i sin Stue hele Vinteren igennem, og det uden en eneste Øres Udgift. Vi har fulgt hans Anvisning; den var god, og vi lader den derfor gaa videre. I November Maaned, inden Frosten binder Jorden, tager man sin Greb, gaar ud i Haven og graver en Dielytra op, deler Blokken med en skarp Kniv, pudser de beskadigede Rødder og anbringer hvert Stykke af Blokken i en 8" Potte, som efterfyldes med almindelig Havejord. Potterne vandes lidt og anbringes derefter paa et frostfrit Sted. Naar man ønsker Blomster af en af Potterne, bringes den ind i Stuen og anbringes paa et ikke for varmt Sted, hvorefter snart de lysegrønne Blade og Stængler og derefter de smukke blegrøde Hjerteblomster kommer frem. Man kan ogsaa faa et dejligt Vinterflor af Anemoner, Crocus, Paaskeliljer, Primulaer, Vintergækker, Violer o. fl. a. Blomster, som man har i Haven. De kan atter udplantes i Haven, naar de har afblomstret. N. S. K.

(Fortsættes paa Omslagets 3. Side).

Indhold af dette Nummer :

Biavlens og Biaaret	235
De nye Love	241
Dronningindførsel ved Hjælp af Vandmetoden	252
Et og Andet	256
Forordning udstedt af det østrigske Landbrugsministerium til Forebyggelse og Udryddelse af de smitsomme Bisygdomme...	242
Fr. A. Hannemann	245
Fodring i det Fri	248
Fra Kredsen	254
Gavnlig Vink	256
Hvor lang Tid behøver en Dronning til sin Udvikling	251
Kan det betale sig at bruge Dronninggitre .	251
Kan Bipesten blive fuldstændig udryddet?...	251
Mit Foderapparat	251
Sum, sum, sum!	248
Spørgsmaal og Svar	255
Umoden Honning	247

J. Wreschners Tryk, Roskilde.

Bladet udgaar den 15. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. de 6 Sommermaaneder.

Nr. 18.

15. December 1914.

48. Aarg.

Vore Stader.

Det er store Forandringer, vore Bi-huse er undergaaet i Aarenes Løb; man behøver ikke at gaa saa langt tilbage som til Hofjægermester Bruns Tid, hvor der væsentlig kun brugtes Højstader, for at kunne indse det. Nej, vi ældre Biavlere vilde allerede være i Stand til at spore, hvilke Fremskridt der er sket paa dette Omraade siden Trugstadernes Indførelse. Jeg erindrer endnu de meget lange Stader, Stader, som man for Resten kan støde paa i enkelte gamle Bigaarde ved forskellige Lejligheder. Disse Stader, som havde Plads til mindst 30 Rammer i Længden, men kun saa ringe Plads over Rammerne, at der ikke var Plads til at lægge mere end nogle faa Lag Sækketøj eller lignende for at beskytte Bierne mod Kulden. Magasiner over Yngelrammerne blev ikke anvendt, da man ansaa det for at være for koldt; dog varede det ikke mange Aar inden man blev klar over, at det meget godt kunde lade sig gøre, ja indsaar, at det ligefrem var en stor Fordel at have saadanne, da det laa i Biernes Natur at bære Honningen opefter. Det er imidlertid gaaet langsomt, inden man har foretaget Skridtet fuldtud. Mange Aar er forløbet,

inden det blev fastslaaet, hvor store Fordele det virkelig havde, at Bierne fik Lejlighed til at gaa opefter i videst mulig Udstrækning. Jeg kommer ofte til at tænke paa en bekendt Storbiaavlens Ord, der en Gang udtalte til mig, at dersom han vidste, han skulde drive Biavl 50 Aar endnu, vilde han være tilbøjelig til at forhøje alle sine 10×12 Stader, saa der kunde bruges denne Ramme ogsaa i Magasinerne. Vedkommende var ikke ukendt med den Forandring, da han allerede i flere Aar havde benyttet nogle faa Stader, der havde anført Ramme overalt i Stadet, altsaa et Lag Magasiner med 10×12 Rammer i. Hvorvidt man i Almindelighed vilde finde sig tilfreds med saa høje Magasiner, skal jeg ikke udtale mig om, da jeg mangler Erfaring i den Retning. Men naar man husker paa, at i Lavnormalstadet, hvor Rammehøjden ganske vist er en Del lavere, har samme Ramme jo været benyttet overalt lige siden dets Indførelse sidst i Firserne, i hvert Fald hos adskillige Biavlere, hvortil jeg hører, da jeg aldrig har haft Halvrammer, trods det at jeg begyndte med det Rammemaal, den Gang Kantor Erslev forsøgte paa at indføre det. I 12×10 Stader er det meget almindeligt, at der ogsaa kun

bruges én Rammestørrelse baade i Yngelrummet og Magasinet, og den er dog et Par Tommer højere end Lavnormalmaalet, saa man kan aldrig vide, om det med Tiden vil blive almindeligt, at der i alle vore Bihuse kun vil blive benyttet den samme Ramme baade foroven og forneden. Sikkert er det imidlertid, at det har mange Fordele kun at have én Rammestørrelse i Bigaarden. Jeg ser saaledes i min egen Bigaard, som omfatter 25 Stader, hvilken Masse Rammer der bruges, og som man skal have imellem Hænderne, og ved mange Lejligheder vilde det forøge Arbejdet betydeligt ved Biernes Behandling, dersom man havde to Slags Rammer i de forskellige Stader.

Vore Stader, som de nu almindeligt bruges, er jo for en Del, som de var, den Gang de blev indført; men der er dog foretaget saa mange Ændringer for at forbedre dem, at man vel næsten med fuld Ret kan kalde dem meget fuldkomne. Det har adskillige Gange været fremdraget, at man maatte indføre lettere og billigere Stader i Lighed med de amerikanske, men de har hidtil ikke faaet synderlig Udbredelse. Allerede sidst i Firserne husker jeg, at Kantor Erslev ved en Udstilling i Køge holdt et Foredrag om den Stadeform og slog fast, at det vilde blive Fremtidens Stade her i Landet. I Norge er man jo gaaet i den Retning, men her i Landet ser det ikke ud til, at den Stadeform vil vinde nogen stor Indgang. I et Par Aar har jeg haft et saadant Opstablingsstade i min Bigaard for at blive klar over Fordelene ved dem, men jeg maa sige at være kommen til det Resultat, at de dobbeltvæggede Stader passede mig langt bedre. Det, at Yngelrummet var i en løs Kasse, synes jeg var en Ulempe, thi da der kun var Plads til 10 Rammer, var den ofte for lille, saa Rammerne ikke kunde flyttes tilbage under Behandlingen som i vore 18 Rammers Stader, og da der ikke kunde bruges nogen Glasdør, tabte man det ved saa mange forskellige Lejligheder fortrinlige Overblik, som faas ved at se igennem denne. Mellemrummet, der fremkommer fra den løse Kasse og ud til Stadets Vægge, kan udfyldes med Pakning om Vinte-

ren, siger man; men det er et stort Arbejde, som man er fri for ved de dobbeltvæggede Stader, og som næppe kan udføres saa fuldkomment, som naar der fyldes Hakkelse i de hule Vægge. Opstablingen er god, men man maa bruge dobbeltvæggede Yngelrum og først begynde at opstable ovenpaa dette. I de sidste Par Aar har jeg ogsaa af den Grund bygget Lavnormal Fremtidsstaderne saa høje, at der var Plads til to Lag Helmagasiner, saa man altsaa kunde bruge Opstabling, om man ønskede det.

Efter at jeg for et Par Aar siden havde afsluttet Forsøget med forannævnte enkeltvæggede Opstablingsstade, konstruerede jeg et lignende, som havde dobbelte Vægge og iøvrigt var bygget omtrent som vore almindelige Stader, men med den Forskel, at det kun havde Plads til 14 Lavnormalrammer i Yngelrummet; og saa højt, at der kunde bruges to Helmagasiner ovenpaa hinanden, som hver optog 10 Rammer. Hensigten dermed var at blive i Stand til at levere et noget billigere Fremtidsstade til samme Rammemaal og nærme sig saa meget som muligt til den Pris, som et enkeltvægget Opstablingsstade kunde leveres for.

Et andet Spørgsmaal vore Stader vedrørende er, hvilket Slags Træ man helst skal bruge til Benene af disse. Undertiden ser man jo, at der tilbydes Stader med Egetræsben, men det er efter min Anskuelse en Fordyrelse til ingen Nytte, da Fyrretræ meget godt kan holde de øvrige Dele af Stadet ud blot ved at forhindre Benene i at staa direkte paa det Underlag, man anbringer Stadet paa, enten det nu er Mursten eller Granit. Man behøver blot at indsætte en Jærnskrue eller lignende i hvert af Benenes Underkant, som gaar omtrent 2 cm udenfor, saa disse alene kommer til at staa paa Underlaget, hvorved Træet let vil kunne tørres og derfor vil blive langt mere holdbart. I det hele taget er det af stor Vigtighed, at Staderne er nøjagtig opstillede paa et fast Underlag, da de ellers let bliver vindskæve, hvilket dog ikke er vanskeligt at rette blot ved at lægge saa meget under det af Benene, som er nødvendigt, for at det atter kan rette sig igen. Sær-

lig om Sommeren, naar Træet er meget tørt vil det med Lethed lade sig udføre.

J. Vedsø, Driftebrohus.

Praktiske og billige Foderapparater.

Af Maler J. Hansen, Fangel.

Der har i det sidste Aars Tid her i Bladet været beskrevet og anbefalet en hel Række »praktiske og billige« Foderapparater, ja egentlig for mange, for jeg synes, at vi i Forvejen var godt udrustet paa det Omraade, og ifølge min Erfaring er der ingen af de i den sidste Tid anbefalede Foderapparater, der forbinder alle de gode Egenskaber, man bør fordre sit Foderapparat i Besiddelse af. Den væsentligste Fordel ved dem er, at de er billige; praktiske derimod kan jeg ikke anerkende dem for at være. De har allesammen to meget slemme Fejl. For det første egner de sig ikke til Foraarsfodring, da alt for meget af den kostbare Varne vil gaa tabt, naar Glasindsukdet er trukket et Stykke tilbage for at faa Plads til Apparatet, og saa er det endda ikke sikkert, at Bierne vil og kan gaa ned efter Fodret, hvis Vejret er koldt. Og for det andet er det en Ulempe ikke at kunne fodre uden at komme i direkte Berøring med Bierne. Dette gør sig særlig gældende ved Efteraarsfodring, hvor man helst skal fodre hver Aften, fra man begynder, til man er færdig. De to første Aftener kan man som Regel nok naa at faa Sagerne i Orden, før Bierne indfinder sig, men den tredje Aften vil de ganske sikkert komme først, og derved vil der i mange Tilfælde vanke Bistik, eller det kan ske, man i Hastværket kommer til at knuse en eller flere Bier, da de farer rundt paa Kryds og paa tværs for hurtigst muligt at komme til Foderet.

Jeg vil raade Begynderne i Biavl til at anskaffe sig en Millers Fodrer. Beskrivelsen af den findes i »Fører i Biavl« og »Ledetraad i Biavl«; det er en Fodrer, der opfylder alle de Krav, man kan stille til et Foderapparat. Dog

vil jeg anbefale at lade den lave af Blik og fastgøre den oven paa et Dækbræt, hvori der er en Aabning, svarende til den i selve Fodrerens.

En saadan Fodrer er holdbar, let at holde ren, kan bruges baade til Foraars-, Sommer- og Efteraarsfodring, kan fyldes, uden at man behøver at komme i direkte Berøring med Bierne eller paaføre dem Varmetab i nævneværdig Grad, og kan hele Aaret opbevares i Stedet, parat til at anvendes, naar som helst man finder det formaalstjenligt at give Familien Foder.

Hvad kan man saa forlange mere?

Resultat af at bruge Dronninggitter.

Af S. P. Hummeluhr, Nr. Vissing.

Det har været sløjt med Honningudbyttet i Aar hos os i Skanderborg-egnen. Vi har ellers i mange Aar været ret godt vant, idet vi i Reglen har haft fra 40 til 70 Pd. pr. Stade; men med saa ringe et Udbytte som i Aar har jeg ikke regnet med tidligere. Og dette ringe Udbytte kan vi skrive paa Kontoen: Afspærringsgitteret. Vi har ved Brugen af Afspærringsgitteret naaet et sørgeligt Resultat. Gitteret er derfor lagt til Side, og mulig Lysthavende kan faa det at købe til meget »nedsat Pris«. Jeg tror, Biavlerne skal tage sig i Vare for at bruge det. Paa Papiret og i Teorien ser det meget lovende ud; men Resultatet? Jeg blev narret til at bruge Gitter i Aar, men det er ogsaa baade første og sidste Gang. Der skal ingen faa mig til at bruge det mere, dertil har det vist sig for skadeligt hos mig.

I Begyndelsen af Juni havde tre af mine Stader Yngel i 13 Tavler; jeg indhængte saa Gitter bag den 10. Tavle og lagde vandret Gitter over Yngelrummet. Resultatet blev, at jeg kun fik et Par Bier at se oppe i Magasinerne, og Bierne døde bag Gitteret. De fik Sværmenykker, vilde ikke arbejde, men sværme gjorde de heller ikke Alvor af. Jeg rensede selvfølgelig de Tusinder af Lig ud, der laa bag

Gitret, og løftede dette, saa der blev en Bivej under det; nu kom der af og til en Bi paa den bageste Tavle. Jeg trykkede Gitret til Bunds igen, men Resultatet var, at de ulykkelige Stakler døde i Fængslet. Jeg tog saa det lodrette Gitter bort; men se en Forandring! Sværmelysten var væk, Arbejdslysten kommen, og inden kort Tid var hele Underrummet fyldt med Honning og Yngel. Dog stadig stod de tomme Magasiner; saa tog jeg ogsaa det vandrette Gitter bort, og samme Dag var Magasinerne fulde af arbejdslystne Bier. Men den bedste Tid var nu forbi og Hovedtrækket endt. Hvad havde Bierne ikke lidt? De af døde Bier forpestedes Huse, Hindring af Indsamling af Honning fra de store Hvidkløver- og Alsikemarken, her var i Aar. Vi havde ingen Gavn af de bedste Honningplanter. Jeg er sikker paa, at Udbyttet i Aar var bleven over middel, havde vi ikke brugt Gitter; nu blev det kummerligt. Men vi blev til Gengæld rigere paa Erfaring. Jeg kan tænke mig, at man vil paavise Dumheder, jeg har gjort mig skyldig i, men da en anden Mand her i Byen ogsaa brugte Gitter i sine Bistader og naaede akkurat samme Resultat: mange Tusinde Lig og ingen Honning, før Træværket var smidt væk. Jeg har en Nabo, hvis Bier jeg passede i Aar. Han vilde ikke ofre en rød Øre paa Dronninggitter. Og uagtet mine Familier var meget kraftigere end hans efter Overvintringen, saa fik han af 4 Huse et meget stort Udbytte. Jeg havde unge, kraftige Dronninger, de har ingen Skyld, thi de viste, at da jeg ikke mere brugte Gitter hos dem, saa udviklede Staderne sig godt; og vi fik Regn, saa 2. Sletten af Kløvermarkerne stod hvide og røde; men Bierne var svækket for meget, Tiden var løben fra dem. Jeg har fundet Yngel i baade 14. og 15. Tavle de andre Aar, men Magasinerne har været stuvende fulde af Honning 2 a 3 Gange i Sommerens Løb, og den megen Yngel har aldrig ærgret mig. Jeg holder mine Stader omhyggeligt pakket hele Aaret rundt.

Foranstaaende er ikke skrevet for at faa Fabrikanterne paa Krigsstien, men for at faa de Biavlere, som har

brune Bier, til at betænke sig, før de køber Dronninggitter; thi at drive Bladpolemik med Fabrikanter og Forhandlere af Dronninggitter kan aldeles ikke falde mig ind.

Afspærringsgitter.

Af R. Larsen, »Solhøj«.

Saa vel ved Samtale med forskellige Biavlere som ved at læse et Par Artikler i »T. f. B.« har jeg faaet Indtryk af, at der blandt Biavlerne er mange, som mangler Forstaaelse af Brugen af Afspærringsgitret, og som kun kender lidt til den Nyttelighed, det gør, naar det anvendes paa rette Maade. Jeg har i mange Aar brugt Gitter i mine Stader, og de Erfaringer, jeg har gjort, og den Fremgangsmaade, jeg bruger, vil jeg her prøve paa at fremstille for Bladets Læsere. Paa Biavlsskolen i Roskilde i 1902 saa jeg Afspærringsgitret i Brug og fik Forstaaelse af at bruge det. Tillige gik det op for mig, hvilken Fordel der kunde opnaas ved at bruge samme Ramme baade i Underrummet og i Magasinerne. I de Huse, jeg havde før den Tid, var der kun Plads til Halvrammemagasiner. De Huse, jeg har lavet efter den Tid, er Lavnormalstader med Plads til Helrammer i Magasinerne, og denne Stadforn holdes jeg mig vedblivende til. Jeg har fortsat mine Forsøg med Gitrene indtil 1912, og disse faldt, hvor jeg benyttede Helrammer, ud til Fordel for Afspærringsgitret. Nu er saavel Helrammers Magasiner som Afspærringsgitret indført over hele Linien. De Forsøg, der til den Tid blev gjort i Stader med Halvmagasiner med Gitter, faldt altid daarligt ud. Jeg har mange Gange haft kraftige Familier staaende med hele Underrummet fyldt af Bier og dog ingen Honning høstet af Magasinerne, fordi Bierne ikke vilde gaa derop. Men ved Siden af kunde der staa en mindre kraftig Familie, hvor Helrammen blev benyttet, og den gav et godt Udbytte. Jeg har i andre Huse undladt at bruge Gitter, men saa har Dronningen i mange Tilfælde gaaet op i Magasinerne og undertiden fyldt Halvdelen af Tavlebygningen med

Yngel. Det er ikke særlig behageligt, og disse Familier har i Reglen givet 15—25 Pd. Honning mindre end de Stader, hvori jeg havde Magasiner med Helrammer og Gitter. Jeg benytter ikke den Fremgangsmaade, som mange Biavlere bruger, nemlig: naar Agerkaalen begynder at blomstre, da at paasætte Magasinerne. Jeg sætter Magasinerne paa, naar Bierne forlænger Cellerne i Tavlerne over Yngelen, og Honningen begynder at skinne i Yngeltavlerne. Først da har vi Hovedtrækket. Inden jeg paasætter Magasinet, undersøger jeg Familien for at være sikker paa, at den ikke sværmer for mig. Er der opført Dronningceller, bliver de fjernede, og er der en 11 a 12 Tavler fuldt belagt med Yngel, saa tager jeg 2 a 3 af Tavlerne, som Yngelen er ved at løbe ud af (helst af de bageste, som skulde udskydes alligevel), og hænger dem tilbage i Huset; saa skubbes Tavlerne i Yngellejet sammen, Gitret lægges i Stedet for Dækbrædderne, og et 8 Rammers Magasin paasættes. Inden Tavlerne hænges op i Magasinet, maa man være klar over, at Dronningen ikke er med. Begynderen, der har Vanskelighed ved at finde den, kan rolig lade Bierne løbe af Tavlerne ned i Stedet. De vil hurtigt finde op til Yngelen igen. De udtagne Yngeltavler hænger jeg i Midten af Magasinet, og paa begge Sider fyldes det med tomme Tavler. Derefter pakkes Stedet og er ordnet for denne Gang. Bierne fylder hurtigt Magasinet med Honning, hvis Trækket bliver godt. De midterste Tavler i Magasinet fyldes jo altid først. Jeg benytter den Fremgangsmaade at hænge de fyldte Tavler ned i Underrummet, hvor Bierne saa forsegler Honningen, og hver Gang der hænges Tavler ned, trækkes de først indhængte tilbage. Hver Gang jeg enten hænger Tavler ned i Underrummet eller hænger Tavler tilbage i et andet Magasin, trækkes de tiloversblevne Tavler i Magasinet sammen, og nye Tavler hænges ned ved begge Sider. Et Yngelleje med 9 Tavler, helt belagt med Yngel er tilstrækkeligt paa den Tid af Aaret, og det er sikkert, at et lille Yngelleje i Hovedtrækket i en kraftig Familie giver det største Udbytte. Ved at bruge denne Frem-

gangsmaade spares i Lavnormalstaden det lodrette Gitter, og man naar da af sine nogenlunde kraftige Familier at kunne høste Honning og ikke Bier. Honningen er dog Formaalet. Fordelen ved Brugen af Dronninggitter er størst i daarlige Honningaar. Ved Brugen af Gitter maa det huskes, at der skal være en Bigang paa 6 mm paa begge Sider af Gitret. Jeg har anvendt baade Zinkgitter og Patent Trægitter, uden at jeg dog har mærket nogen væsentlig Forskel paa Udbyttet; men jeg foretrækker dog Trægitteret, da det er lettest at arbejde med.

Hindbærbusken.

Blandt de Planter, hvoraf Bierne henter Næring, indtager Hindbærbusken en meget fremtrædende Plads. Den søges meget stærkt af Bierne i hele den Tid, hvori den blomstrer, og da den, dyrket paa rette Maade og paa Jord, der egner sig for den, tillige giver megen Frugt, er der al mulig Grund for os Biavlere til at søge at udbrede Kendskabet til dens Dyrkning saa meget som muligt.

Det er jo en almindelig udbredt Mening, at Hindbærbusken ikke kan dyrkes med Fordel paa en sandet og tør Bund, hvorimod man med stor Fordel kan dyrke den paa fugtige, skyggefulde Steder. Det viser sig ogsaa, at Hindbærbusken vokser meget stærkt paa fugtig Jord og i Halvskygge; men det er aldeles lige saa sikkert, at den er mere frugtbar, hvor den er udsat for fuld Sol, og hvor Jorden er mere tør end vaad. Jeg har i nogle Aar dyrket i Halvskygge, og hvor Jorden var fugtig, noget leret og i god Gødningskraft. Buskene voksede saa fortrinligt, at jeg aldrig har set Mage til Hindbærbuske i Kraft og Frodighed, men Frugt var det smaat med. Jeg plantede et Foraar en Del Planter ud i Rækker paa en let Sandjord, oven i Købet meget mager Jord. Her groede de i 2 Aar, og jeg maa sige, at jeg mod min Forventning høstede saa stort et Udbytte her, at jeg aldrig har haft et lignende Udbytte af Hindbær. Har man i sin Have et Stykke let muidet, ikke for fugtig Jord, der ligger udsat

for Solens fulde Indvirkning og har i det mindste noget Læ mod de barskeste Vinde, saa vil her være en udmærket Plads for Hindbær.

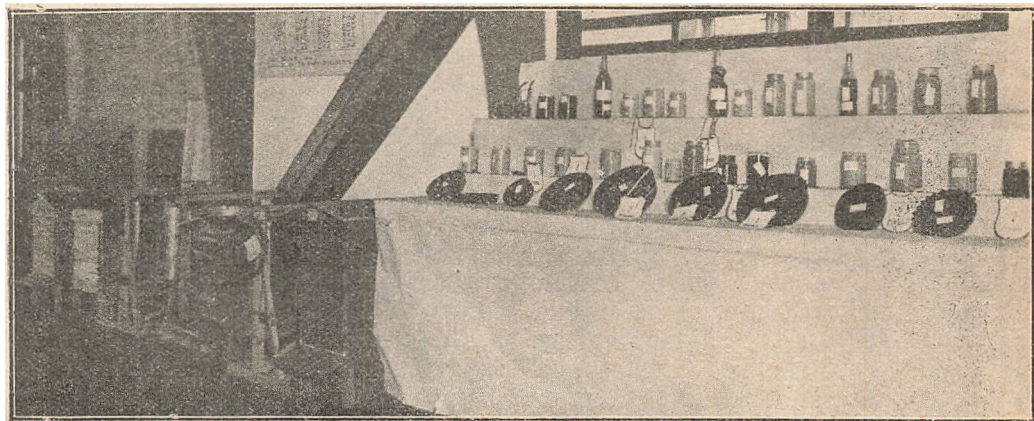
Hindbærbusken er en toaarig Plante med en vedvarende Rodstok. Skudet, der vokser op det ene Aar, bærer Frugt det andet og dør. Hvert Efteraar, saa snart Busken har afbaaret, fjerner man alt, hvad der har baaret Frugt, og sidste Aars Skud udtynnes, saa der kun bliver 4—7 Skud paa hvert Sted. Af disse bortskærer man i Marts Maaned Spidserne til det Sted, hvor Skudene begynder at krumme sig. Undertiden kan det, særlig for enkelte Sorter, være nødvendigt at opbinde de frugtbærende Skud. Det nemmeste er da at ramme Pæle i Jorden og trække en Staaltraad paa hver Side af Rækken. Det er en Selvfølge, at Jordstykket skal holdes rent, særlig for Tidsler og Kvikgræs. Gule og røde Antwerpen er udmærket Frugt og meget frugtbar. Udbyttet kan

man nok sætte til mindst 1½ Pd. pr. Blok, og regner vi 2000 Blokke pr. Td. Land, bliver dette 3000 Pd., solgt til 30 Øre pr. Pd. giver det en Indtægt af 900 Kr. pr. Td. Land.

— — —

Af Hindbærbuskene trives nogle Sorter bedst paa fugtig, andre paa tør og let Jord; nogle er meget kraftige af Vækst, andre svagere; nogle giver mange, andre kun faa Rodskud. Man maa derfor søge at plante af de Sorter, som egner sig bedst for den Plads, man raader over.

Paragon er kraftig af Vækst, trives godt paa Sandjord, er frugtbar, haardfør og giver kun faa Rodskud. Faistrup er svagere af Vækst, egner sig særlig for fugtig Jord, giver kun faa Rodskud. Victoria, Non plus ultra er kraftig af Vækst, trives i næsten al Slags Jord og kan vokse i mange Aar paa samme Sted. Kun faa Rodskud. Marlborough, kraftig af Vækst, trives godt paa stærk Lerjord, er meget frugtbar og giver mange Rodskud. Merveille des quatre saisons (remonterende) er kraftig af Vækst, bør have en lun Plads, bærer Frugt hele Efteraaret og er meget frugtbar. Red.

Biavlsudstillingen i Give.

Ringgive og Thyregod B.F. lod i Forening afholde en Biavlsudstilling i Give sammen med Jubilæumsdyrskuet den 20. Juni. Udstillingen var meget godt besøgt, og mange Biholdere fik ved denne Lejlighed Øjnene op for, at der ogsaa kan fremstilles en smuk Handelsvare her i Hedeegnen. Der var udstillet mange og smukke Ting af Biavlsredskaber og Bihuse, men særlig det lille Befrugtningsstade, som Fabrikant Rasmussen, Roskilde, havde udstillet, vakte Biavlernes Opmærksomhed.

Af Biavlerne var udstillet Honning og Voks samt Mjød, som blev rosende omtalt af det besøgende Publikum. Jeg tror, at de to Foreninger har al Ære af at have udstillet, da mange her ved denne Lejlighed fik en hel Del Nyt at se paa Biavlens Omraade. Jeg havde ønsket, at flere Biavlere havde udstillet, men begrundet paa, at det var saa tidligt paa Aaret, var der ikke ret mange, som laa inde med Honning, og Voks havde flere faaet byttet for Tavler. Alt i alt tror jeg, at vi kan være glade ved vor lille Udstilling, som vi tror vil faa Betydning senere.

Vi skylder Landboforeningerne en varm Tak for deres Velvillighed, da de afholdt alle Udgifter samt tildelte os en Sum til Præmie. Vi vil ad Aare ved given Lejlighed udstille igen og haaber saa at faa flere med. Biavlens Fremme er endnu i sin Barndom, men flere og flere faar Øjnene op for, at det er etaf vore bedste Bierhverv, og virker nu hver i sin Kreds efter bedste Evne for Biavlens Fremme.

Biavler Christian Christensen, Stilbjerg, Filskov.

Bipasserne.

Ai Jens Thoft, Lindum Skole, Onsild.

Det var i gamle Dage meget almindeligt i mange Egne at finde et Par Kubestader næsten ved hvert eneste Hjem. Disse Kubestader var saa rart nemme at passe; der behøvedes ingen særlig Viden eller Uddannelse for at klingre lidt for Sværmen og sætte en Kube til den og om Efteraaret dræbe de Stader, der var bestemt til Optagning.

Saa kom Trugstaderne og dermed Bipasserne, og jeg mener dermed mange slemme Smittespredere. Det er jo ikke alle Bipassere, der har lært at kende Biernes Sygdomme eller Forholdsreglerne mod Smittens Udbredelse. Det maa derfor være mere end ønskeligt, at alle Biholdere nu selv passer deres Bier. Uden Bipasserens Hjælp vil en Egn heller ikke let blive overbefolket med Bier; thi saa vilde kun de, der har Kærlighed og Interesse for Biavl, give sig af dermed. Nu da Biavlen, gennem vort Kendskab til Biernes Fjender, er bleven en ret sikker Indtægt, saa er der ikke megen Mening i, at en Mand sætter 20 Kr. i et Bifolk og lader Bipasseren om alt Besværet og saa maaske endda ser surt, naar Bipasseren faar sine 2 Kr. om Aaret for Arbejde og Tidsspilde, medens Biejerer det ene Aar efter det andet stryger sig en Indtægt paa op mod 100 pCt. af den indskudte Kapital. Jeg vil raade alle Bipassere til at indskrænke deres Virksomhed til det mindst mulige og helst ophøre dermed. Biejerer vilde saa enten ophøre med at holde Bier eller ogsaa selv tage fat paa Pasningen og derved faa Interesse for Biavl. Vi vilde derved opnaa, at de Biavlere, der har Ulejligheden, Interessen og Glæden over Biernes muntre Færd, ogsaa vilde faa det økonomiske Udbytte. Og en Egns Overbefolkning med Bier vilde blive sjælden, da der kun vilde blive faa Biholdere; men disse vilde til Gengæld blive af de bedste; og dermed var Biavlen sikkert i gode Hænder og havde bedst Udsigt til at komme i god Gænge; thi Biavlens Rentabilitet afhænger mest af Manden, der staar bag Staderne.

Mislykkede Forsøg

paa at indføre Dronninger ved Røgmetoden.

Det kan ikke overraske, at vi nu, efter at Arthur Millers Røgmetode har været i meget almindelig Brug i nogen Tid, begynder at høre om et og andet mislykket Forsøg paa at indføre Dronninger ved denne Metode. Ingen Metode er absolut ufejlbar, og denne Metode er ingen Undtagelse fra denne Regel.

En meget kyndig amerikansk Biavler forsøgte at indføre omtrent 20 Dronninger ved Røgmetoden, men mere end Halvparten af dem gik tabt. Selv var han tilbøjelig til at søge Grunden til sit Uheld deri, at Staderne var særdeles rige paa Bier, og at Afstanden mellem Bundlisterne og Stadets Bundbræt var for lille, saa at Røgen havde vanskeligt ved at trænge frem til alle Dele af Stedet i tilstrækkelig Mængde.

En anden, ogsaa amerikansk Biavler mistede af flere ved Røgmetoden indførte Dronninger alle paa to nær. Dronningerne var sat ind i Millerbure, som med Lethed kunde stikkes ind i Flyvehullet, saa at Dronningerne hurtigt gik ind i Stedet. I to af Staderne begyndte Bierne at bære Dronningens Ledsagere ud 20—30 Minutter efter, at Flyvehullet var delvis aabnet. Før Morgenen kom, var i alle Stader paa to nær Dronningen kastet død ud. Vedkommende Biavler siger, at Millers Forskrifter var bleven fulgt med pinlig Nøjagtighed.

Aarsagen til, at det her gik uheldigt, kan dog muligvis være den, at Bierne ikke var falden fuldstændig til Ro efter Opsøgningen af den gamle Dronning. Indførelsen blev udført nogle Timer efter, at den gamle Dronning var borttaget, men Arthur Miller mener, at det vilde have været bedre at vente til den næste Dag.

Biavlen og Biaaret.

Stilbjerg, Filskov, Sydjylland.

Vi har her paa Egnen haft et usædvanlig godt Biaar. Udbyttet var over al Forventning. Et enkelt Stade, har jeg hørt, har givet 160 Pd., men ellers tror jeg nok, at mellem 60—75—100 Pd. pr. Stade er det almindelige. Det har vist sig i en Del Bigaarde, at flere Stader endnu har Droner. Jeg har haft Lejlighed til at se et Par Familier, der har baade Dronning og Droner, men der findes intet Spor af Yngel. Christian Christensen.

Adserballe, Augustenborg, Als.

Biaaret blev ikke saa godt her paa vor Egn, som vi havde ventet. Juli Maaned gav kun lidt Honning, derfor var de sildige Sværme heller ikke gode ved Trækkets Ophør, men maatte fodres stærkt. For Fodringen i Efteraaret var her en god Tid, hvor der blev begyndt i Tide, da det i hele September var dejligt Vejr. Beretningerne om Honningudbyttet er lidt forskellige, men jeg tror ikke, at vi i vor Forening kan sætte Udbyttet højere end til 25—30 Pd. pr. Stade.

R. Iversen.

Holstebro.

Udbyttet af Bierne har her omkring Holstebro været rigtig godt. Agerkaal og Hvidkløver gav intet Udbytte, Hvidkløveren paa Grund af den lange Tørke i Juni og første Halvdel af Juli. I de første Dage i August havde mine Bier opbrugt hele Forraadet, og jeg bestilte 400 Pd. Sukker. Den 8. August begyndte der at blive Fart i Trækket. Tavlerne i Underrummet blev hurtigt fyldt og det ene Magasin efter det andet. Jeg sparede mit Sukker og fik Honning i mine Beholdere. Der var et af Staderne, som gav 80 Pd., flere imellem 50 og 60 Pd. og med et Vinterforraad paa 30 Pd. pr. Stade.

Vær nu rigtig god mod Bierne, nu Vinteren staar for Døren. Pak og dæk godt, saa Kulden holdes ude, sørg for, at der er Ro i Bigaarden, og naar Foraaret kommer, da bør De paa en varm Solskinsdag undersøge, om der er Forraad nok. Rens Boligen omhyggeligt og udfør Arbejdet varsomt i Kærlighed til Bierne og til Gavn for Dem selv. Jeg vil ogsaa gerne bringe Biavlerne i de Egne, hvor jeg har rejst som Tilsynsmand, en hjertelig Tak for den Venlighed, De har beviset imod mig; vis det samme overfor Bierne.

For nu er de dejlige Blomster i Skjul. Hvad Aaret bringer, kun én det vide; men Bién; den er kun en liden Fugl til ene mod sine Fjender at stride.

L. Lauritzen.

Abed, Søliested, Lolland.

Udbyttet her paa Egnen har været over middel, ca. 20 kg pr. Familie. Først paa Sommeren fyldte det godt i Staderne, da her var megen Agerkaal i Aar, men derefter blev det for tørt. Af 12 Familier høstede jeg 200 kg Honning, formerede til 24 Familier og fodrede med 100 kg Kandis. De brune Bier gav mest Honning, Italienerkrydsningerne flest Sværme. To Sværme, der fløj sammen, gav 20 kg Honning i Overskud. Jeg gjorde i Be-

gyndelsen intet for at hindre Bierne i at sværme, da jeg ikke plejer at faa Sværme, men da saa nogle Sværme fløj bort, og jeg nogle Gange fik to Sværme i Løbet af en Time, maatte jeg til at standse paa Sværmenlysten, saa godt jeg formaade. Hos de brune Bier kunde jeg standse Sværmmingen ved at fjerne forseglede Yngeltavler og give mere Plads, men Italienerne sværmede alligevel, hvis de havde opført Dronningceller. Seks Stader, som jeg passer i en Herregaardshave, har i Aar givet 250 kg Honning og to Fejesværme og er fodret med 25 kg Kandis. Det er brune Bier. For 7 Aar siden var det Italienerne og Italienerkrydsninger, men de yngede saa sent paa Aaret, at det ikke var til at undgaa Røveri; saa skiftede jeg Dronningerne med brune Dronninger. Nu er Vinter-tabene ophørt. Her paa Egnen findes ingen Bipest. G. Hansen.

Laven St., Midtjylland.

Forsommeren 1914 gav Haab om et godt Udbytte af Bierne, men der blev paa Grund af den stadige Tørke og stærke Varme intet Udbytte af Kløveren og kun lidt af Lucernen. Lyngtrækket har været godt, især for dem, der har Bierne tæt ved Lyngen; mine Bier skal flyve $\frac{1}{4}$ Mil for at naa Lyngen. Udbyttet blev 30 Pd. pr. Stade, og saa har jeg slet ikke fodret i Aar, da det for mig er meget besværligt at fodre, da jeg har mine Bifamilier et Stykke Vej fra Hjemmet. Det kneb med at faa Bierne til at gøre Tavlerne rene, de havde i Aar mere end ellers den slemme Vane at forsegle Tavlerne i Stedet for at slikke dem rene. Honningen har været let at sælge til 65 Øre pr. Pd. Det har forundret mig, at alle mine Familier først i Oktober endnu havde Droner. Den 9. Oktober var der et Stade, der havde håldt en halv Snes Droner udenfor, ellers intet Droneslag, og dog har alle Familierne gode Dronninger.

A. H. Rhiger.

Fra Kredsene.

Horsens og Omegns B.F. afholdt 26. Novbr. Generalforsamling i Horsens. Formanden, Skovfoged Lüders, Kærshus, bød velkommen og gav Beretning om Aarets Virksomhed, særlig om Bestræbelserne for at bekæmpe Bipesten. Der var i Sommerens Løb undersøgt over 400 af Egnens Bifamilier, og der var fundet Pest hos 30—40 Familier. Regnskabet fremlagdes af Kassereren, Bødker Møller, Hornsyld. Det balancerede med en Indtægt og Udgift paa 410 Kr. 50 Øre. Dels paa Sparekassebog og dels i kontant Kassebeholdning ejer Foreningen 213 Kr. 70 Øre. Foreningen har godt 200 Medlemmer. Regnskabet godkendtes. Generalforsamlingen vedtog en Række Ændringer i Lokalforeningens Love, hvorved disse bragtes i Overensstemmelse med Landsforeningens og yderligere forbedredes paa enkelte Punkter. Bl. a. nedsattes Medlemsbidraget til 1 Kr. 50 Øre (inkl. Tidsskriftet). Til Bestyrelsesmedlemmer genvalgte Erik Kristensen og Bødker Møller. Som Revisor genvalgte Kristof-

fer Kristensen, Gedved. Som Delegeret ved Hovedforeningens Generalforsamling valgtes Formanden, som Suppleant E. Kristensen. Rejsegodtgørelsen fastsattes til det sædvanlige: 8 Kr. plus 3. Klasses Jærnbanebillet. Som Løn for Kasserer (Sekretær) fastsattes 25 Kr. som hidtil. Derefter behandlede Arbejdsplan for det kommende Aar. Formanden stillede i Udsigt, at Udgiften til Bipestens Bekæmpelse vil for kommende som for foregaaende Aar beløbe sig til 40—50 Kr. af Foreningens Kasse. Som ved tidligere Generalforsamlinger fremhævede Formanden Ønskeligheden af, at man kunde naa frem til Oprettelse af en Forevisnings-Bigaard her ved Horsens. Kunde man finde Manden, der vilde paatage sig Pasningen af en saadan Bigaard, blev der nok Udvej for Bier og for Plads. Det vedtoges at lade afholde en Forskole. Som Stedet herfor foresloges Egnen omkring Løsning, Merring og Eriknaue. Paa denne Egn har der vist sig forholdsvis mange Tilfælde af Bipest, og Foreningen har endnu altfor ringe Tilslutning derude, idet der vistnok ikke er mere end et Medlem, i Eriknaue. Dette Forslag fik imidlertid for faa Stemmer, og man valgte i Stedet Egnen Nord for Horsens, saaledes at Skolen antagelig vil blive holdt i Gedved. I Stedet vedtog man at lade afholde et eller to Foredrag i Løsningegnen. Den sædvanlige Bortlodning af Biavlredskaber vedtoges det at bibeholde.

Ramsø-Tune Herreders B.F. afholdt Søndag den 29. November sin aarlige Generalforsamling i Gadstrup Kro. Regnskabets udviste en Indtægt af 271 Kr. 90 Øre og en Udgift af 261 Kr. 22 Øre. Foreningens Formue er 150 Kr. 22 Øre. Der har i det forløbne Aar været afholdt 3 Møder med Foredrag om Biavl. Der er uddelt 2 Bihuse paa billige Betingelser samt bortloddet forskellige Biavlredskaber til Foreningens Medlemmer til et samlet Beløb af 60 Kr. Til Bipestens Bekæmpelse er anvendt et Beløb af c. 100 Kr., for hvilket en Tilsynsmand har berejst Kredsen. Til Bestyrelsen genvalgtes Træskomager Hans Olsen, Kr. Skensved, og i Stedet for Parcellist Henrik Sørensen, Kildebrønde, som ikke ønskede Genvalg, valgtes Detailhandler R. Christensen, Kildebrønde. Til Formand genvalgtes Postbud A. P. Andersen, Gadstrup, og til Revisor Maler Joh. Hansen, Sn-Hastrup.

Som Delegerede til DBF.s Aarsmøde, der afholdes i Skagen 1915, valgtes A. P. Andersen, Gadstrup, og Redaktør N. S. Kristensen, Roskilde.

Det vedtoges i Aaret 1915 at antage en Biavler til at efterse Medlemmernes Bifamilier i Tidsrummet fra den 15. April til 15. Maj. Det overlodes til Bestyrelsen at arrangere Afholdelsen af Møder, Uddeling af Bihuse m. m.

Efter Generalforsamlingen holdt Redaktør N. S. Kristensen et Foredrag om Biavl, hvori han særlig omtalte Bipearbejdet og DBF.s nye Love m. m.

Vesterhæsinge og Omegns B.F. afholdt Generalforsamling den 6. December hos Gæstgiver Petersen, Faaborg. Regnskabet fremlagdes og godkendtes. Til Formand valgtes Hmd. August Johansen, Gl. Skov.

Det vedtoges, at Formanden skulde have Medlemsbladet gratis. Ved fremtidige Møder betaler hver 50 Øre. De Medlemmer, der ønsker at købe Tavler og Redskaber gennem Foreningen, anmodes om at indsende Ordren til Formanden inden 15. Februar.

August Johansen, Gammelskov, Korinth.

Gerlev m. fl. Herreders B.F. afholdt d. 6. Decbr. sin aarlige Generalforsamling paa Dalbyover Afholdshotel. Det reviderede Regnskab, der balancerede med 211 Kr. 85 Øre, fremlagdes og godkendtes. Som Bestyrelsesmedlemmer genvalgtes Chr. Degn, Udbynder, J. Nielsen, Udbyhøj, og J. Jensen, Dalbyover, og valgtes M. Madsen, Hou Skov, og S. P. Sørensen, Ø. Torslev. I. L. Mikkelsen, Havndal, genvalgtes som Revisor. Til at repræsentere Foreningen paa Delegeretmødet i Randers første Lørdag i April valgtes J. J. Poulsen, Ilshøj, M. Mortensen, Raaby, og M. Pedersen, Sødring, med P. E. Poulsen, Ø. Torslev, P. Knudsen, Aistrup, og J. Steffensen, Dalbyover, som Suppleanter. Formanden afgav Beretning om Aarets Virksomhed, hvilken toges til Efterretning.

Nogle Medlemmer, støttet af Formanden, omtalte det uheldige i, at Kontingentet er saa lavt. Nærmere Bestemmelse angaaende Kontingentets Størrelse udsattes til næste Aars Generalforsamling. Paa Forslag af M. Mortensen og J. Poulsen vedtoges det, at der ikke i 1915 skal gives praktisk Undervisning i Biavlernes Bigaarde. Der skal kun afholdes Møder, og disse skal være tidligere paa Sommeren end sædvanlig. Det vedtoges at holde Møder i Aistrup, Raaby og i den nordvestlige Del af Foreningens Omraade. Som Lærere valgtes Stabssergent Bjerregaard, Fredericia, for saa vidt andre Foreninger i Amtet ønsker ham, og R. Krogsgaard, Aistrup. Paa Forslag af Bestyrelsen vedtoges det at afholde en Forskole i Gerlev, saafremt Tilskud dertil kan faas. Fællesindkøb af Stader og Redskaber skal foretages i Lighed med tidligere Aar.

Formanden afgav Beretning fra Centralmødet og anbefalede Medlemmerne at besøge Biavlsskolen i Aalborg. Der afsluttedes med fælles Kaffebed, ved hvilket Diskussionen gik livligt.

R. Krogsgaard.

Holbæk Amts B.F. har i Løbet af 1914 udfoldet en ret betydelig Virksomhed. Dels ved Udsendelse af Vandrelærere, der i Foraaret undersøgte Medlemmernes Bigaarde, ved Bekæmpelse af Bipesten, ved Afholdelse af Møder og Kursus samt ved Fællesindkøb af Bihuse, Redskaber m. m. Biavlslærer Sørensen Hansen, Tølløse, har afholdt 6 Møder, nemlig den 21. Maj hos C. Jeppesen, Højby; samme Dag hos Husflidslærer P. Hansen, Assnæs; 5. Juni hos Bødker Andersen, Stenlille; 24. Juni i Bjørnstrup ved Kallundborg; 15. Juli hos Karetmager Larsen, Ruds Vedby; 5. September hos Lærer Nielsen, Klovby. Ved alle Møderne blev afholdt Foredrag samt givet praktisk Vejledning i Bigaardene. Gennemsnitstallet af Deltagere var 9. Ved Mødet i Klovby fik Deltagerne Lejlighed til at bese ikke alene Lærer Nielsens velpassede Bigaard, men ogsaa hans smukke, velpassede Have; en Have som den er næsten enestaaende at træffe ved noget Hjem. Ved Gene-

ralforsamlingen den 15. Juni i Holbæk holdt Redaktør N. S. Kristensen et interessant Foredrag, hvori han særlig omtalte Bipesten, og derefter gaves praktisk Undervisning i Skræddermester Jensens og Købmand A. Larsens Bigaarde, hvorefter sidstnævntes store Have blev beset. Den 6. Juni begyndte et 2 Dages Bipestkursus ved Tølløse St., som blev ledet af Tilsynsmand Søren Hansen. 4 Stader, som var angrebne af Pest, blev behandlere. Tavlebygningen blev fjernet, Husene vaskede og desinficerede, og Bierne fik Ledere at bygge paa. 4 Dage efter blev Lederne fjernede, og der blev indhængt hele Kunsttavler. Det vilde vistnok være af stor Betydning, om der blev afholdt flere af den Slags Kursus. Deltagerne kan lettere ofre 2 Dage end 4. En 4 Dages Forskole blev afholdt i Svinninge 22.—27. Juni; der var indmeldt 16 Deltagere, men der mødte kun 12 daglig. Foredraget blev holdt hos Murermester Petersen; derefter besøgte forskellige Bigaarde i Omegnen. S. H.

Hvetbo Herreds BF. Udstillingen i Hjermitzlev den 6.—8. November sammen med den stedlige Husmandskreds Planteavl-udstilling var godt besøgt. Udstillingen var ganske pæn, naar det tages i Betragtning, at Honningaaret her oppe har været meget daarligt. Indtil 1. August var der saa godt som ingen Honning samlet, hvilket de udstillede Produkter ogsaa udviste, idet de udelukkende var samlet paa Lyng og andre for disse Egne ejendommelige Planter. Biavlslærer Chr. Bach, Stenum og Gaardejer J. Jørgensen, Burholt, Lendum, fungerede som Dommere. Chr. Bach holdt et godt og klart Foredrag om Biavl. Efter Foredraget rettedes en Del Forespørgsler angaaende praktisk Biavl, der besvarede af Chr. Bach og J. Jørgensen. Der uddeltes følgende Præmier:

Honning.

1. Pr.: Jens Søborg, Engesgaard, Pandrup; Marinus Petersen, Hunetorp, Pandrup; Jens Larsen, Rendbæk, Saltum.

2. Pr.: Gregers P. Pedersen, Ingstrup; Lærer A. Jensen, Pandrup; Morten Larsen, Helledi, Pandrup; Mejeribestyrer J. Andersen, Pandrup; Chr. Christensen, Lundergaards Mark, Pandrup; Chr. Rasmussen, Rendbæk, Saltum; Jens Otto Larsen, Rendbæk, Saltum; Kjeld Kjeldsen, Østrup, Saltum; Jens Larsen, Rendbæk, Saltum.

3. Pr.: Chr. Rasmussen, Rendbæk, Saltum; Kjeld Kjeldsen, Østrup, Saltum.

Mjød.

1. Pr.: Morten Larsen, Helledi, Pandrup; Chr. Rasmussen, Rendbæk, Saltum.

2. Pr.: Chr. Christensen, Lundergaards Mark, Pandrup.

3. Pr.: Jens Søborg, Engesgaard, Pandrup; Gregers Nielsen, Hvorup Klit, Løkken.

Honningøl.

3. Pr.: Morten Larsen, Helledi, Pandrup.

Voks i Blokke.

1. Pr.: Gregers P. Pedersen, Ingstrup; Morten Larsen, Helledi, Pandrup; Marinus Pedersen, Hunetorp, Pandrup; Jens Peter Jensen, Skjulsmark, Ingstrup.

2. Pr.: Jens Søborg, Engesgaard, Pandrup; Chr. Rasmussen, Rendbæk, Saltum; Jens Pe-

ter Jensen, Skjulsmark, Ingstrup.

Vokstavler.

1. Pr.: Jens Peter Jensen, Skjulsmark, Ingstrup.

Bistader.

1. Pr.: Jens Larsen, Rendbæk, Saltum.

2. Pr.: O. Rasmussen, Roskilde Trævarefabrik.

Nr. Bork og Omegns BF. Kredsforbundene anmodes om at virke for Tilgang af nye Medlemmer samt at søge at beholde de gamle. Jeg vil ikke haabe, at der er nogen, som vil melde sig ud af Nr. Bork og Omegns BF. Foreningen har i Aar ladet undersøge 608 Biamilker, hvoraf 79 blev helbredet for Pest, og 3 stærkt angrebne blev svovlede. Foruden Bipestarbejdet, som er udført i Muldhjerg og Spjald, er der afholdt 4 Møder med Foredrag og praktisk Vejledning i Bigaardene, et 5 Dages Kursus samt en Del Birøgt. Der er endnu mere Bipest i Kredsen, som vi maa se at faa udryddet. Nu gælder det om at faa Staderne i den Egn, hvor der har været Pest i Aar, undersøgt i det kommende Aar for at faa Pesten udryddet i de Stader, hvor der atter skulde vise sig. Det har en stor Betydning, at alle udbyggede Tavler, som der har været ynglet i, bliver smeltet, for at Smitten ikke skal komme igen.

Ethvert Medlem, der ikke har udmeldt sig inden 24. December, regnes som Medlem i det kommende Aar i Henhold til Foreningens Love. Medlemsbidraget er 2 Kr. aarlig, og ethvert Medlem faar »T.f.B.« tilsendt som hidtil. Tidligere skulde der betales Kr. 1,50 for Bladet, og saa fik Foreningen 60 Øre i Tilskud for hvert Medlem, som Bladet var bestilt til inden 1. Maj. Derimod gaves der intet Tilskud for de Blade, der blev bestilt efter 1. Maj. Efter DBF.s nye Love, som træder i Kraft 1. Januar 1915, skal Bladet betales med 1 Kr. for hver Holder, samtidig med at Medlemslisten indsendes til Redaktøren. Den anden Krone beholder Foreningen til fri Raadighed til Møder og Birøgt samt til Bipestens Bekæmpelse.

Vismarklunds BF. afholdt sin 24. Generalforsamling den 18. November paa Ladegaard St. Det reviderede Regnskab fremlagdes og godkendtes. Formanden blev genvalgt for de næste 3 Aar. Til Sekretær valgtes for 2 Aar Mads Ungstrup, Ladegaard St., i Stedet for Chr. Andresen, som er afgaaet ved Døden. Som Repræsentant for Foreningen til at møde ved Nordslesvigs BF.s Delegeretmøde i Aabenraa blev valgt Jes Clausen, Lindholm, Rubjerg, og Laurits Kjelsmark, Skrydstrup. Det vedtoges at afholde et Møde til Sommer hos Hans Gram, hvis han kommer hjem, i modsat Tilfælde vil Mødet blive afholdt hos Formanden. Foreningen tæller nu 84 Medlemmer; af disse er 77 Holdere af »T.f.B.«. Vi er glade ved at faa Bladet, som er en god Støtte for Biavlssagen. Foredrag om Biavl bliver her ikke afholdt i Foreningen, men der føres paa vore Møder Diskussioner om Biavl, som særlig kommer Begyndere til Gode. Mads Ungstrup.

Spørgsmaal og Svar.

I vor Forening har det hidtil været saaledes, at Tidsskriftholderne betalte 1 Kr. 50 Øre i Aarskontingent, og de Biavlere, der ikke faar noget Tidsskrift, betaler 50 Øre. I de nye Love (»T.f.B.« for 15. Septbr.) Pgr. 3, 1. Stykke, staar bl. a.: »Medlemsbidraget er 2 Kr. aarligt.« Men skal de, der holder Tidsskriftet, betale 2 Kr. for Bladet og yderligere 50 Øre i Medlemsbidrag til Kredsen, vil det vække megen Misfornøjelse, og Uretfærdigheden overfor Tidsskriftholderne bliver meget stor. Det er dog dem, der skaffer Kredsen Tilskud til Kursus m. m. M. H.

S.: Ifølge Lovenes Pgr. 6, 2. Stykke, skal Kredsformanden (Kassereren) samtidig med Medlemsfortegnelsen og med de senere indsendte Supplementslister indsende til Redaktøren 1 Kr. for hvert Medlem, hvis Navn findes opført paa Listen. Resten af Medlemsbidraget tilfalder den lokale Forening til fri Afbenyttelse. Heraf fremgaar, at der skal betales 1 Kr. for Bladet i Medlemskontingent til DBF. Hvor stort et Beløb der skal betales i Aarskontingent til den lokale Kreds, vil denne selv have at fastsætte.

Hos mig saavel som hos flere Biavlere her paa Egnen har der ikke været noget Drone-slag i Aar. Trækket paa Lyngen var godt, og Familierne har beholdt Dronerne; endnu saa sent som den 20. Oktober i det gode Vejr saa jeg Droner ved flere af Staderne. Jeg kan ikke tro, at Aarsagen dertil er, at Dronningerne er ubefrugtede, da der saa skulde være ubefrugtede Dronninger i over Halvdelen af Staderne her paa Egnen. Er noget lignende tidligere iagttaget? D. N.

S.: Ja, naar der er godt Træk sent paa Aaret, indtræffer det ret almindeligt, at endog meget kraftige Familier med god æglæggende Dronning unnlader at holde Droneslag. Grunden dertil er, at saa længe Trækket er godt, og Forraadet øges i Stedet, saa anses Dronerne for nyttige Individuer i Bisamfundet. Standser Trækket tidligt paa Aaret og pludseligt, saa finder der i Reglen altid Droneslag Sted hos alle Familier, som har en æglæggende Dronning, og kun de Stader, der ikke har nogen befrugtet Dronning, beholder Dronerne.

Gavnlig Vink.

Vejret (9. Decbr.) har i den sidst forløbne Maaned været meget vekslende, med Regn, Blæst og Kulde, kun nogle faa Dage i Midten af November Frost og den 23.—25. lidt Sne. Bierne holder sig nu roligt inden Døre. Fra Salgsforeningen meddeles, at der vedblivende er stærk Efterspørgsel efter Honning. Nordthy BF. har allerede indsendt sin Ordre paa »T.f.B.« for 1915. Foreningens første Ordre i 1914 var paa 48 Tidsskrifter, og i Løbet af Sommeren er yderligere bestilt 4, men Ordren for 1915 var paa 62 Tidsskrifter — en god Begyndelse. DBF.s

nye Love bringer mere Frihed for Lokalforeningerne, det maa derfor ventes, at mange Foreninger vil følge Nordthy BF.s Eksempel.

Sørg for, at Biernes Vinterro ikke forstyrres ved Stød mod Husene. For Fugle beskyttes Staderne ved, at der anbringes et Stykke Fisketen eller Staaltraadsvæv med ikke over 3 cm store Masker for Indgangene. Pas paa, at Indgangene ikke tilstoppes af Vokssmuld, nedfaldne døde Bier eller af fast sammenfrossen Sne. Læs Gavnlig Vink for 15. Januar 1914.

Brevkasse.

DBF.s Medlemmers Opmærksomhed henledes paa, at »T.f.B.« ifølge Lovene skal bestilles og betales inden Nytaar. Alle Medlemmer anmodes derfor om at bestille og betale Bladet saa betids til Amts- og Herredsforeningerne, at Ordren kan være Redaktionen i Hænde inden Nytaar.

Kredsformændene anmodes om ved hver Bestilling af »T.f.B.« at opgive Foreningens Nummer og Bogstav efter Listen i »T.f.B.« Side 43—49 og 163 samt at sørge for, at Navn, Stilling, Bopæl og Posthus er aldeles nøjagtig paa de Medlemmer, Bladet bestilles til. Mangelfuld eller fejlagtig Adresse volder Uorden i Bladets Uddeling samt forøget Arbejde saavel for Redaktøren som for Postvæsenet og kan medføre ret betydelig Korrespondance, inden Sagen kommer i Orden. Derfor: er en Adresse ufuldstændig eller fejlagtig, da bør Kredsformanden sørge for at faa den berigtiget, inden Bladet bestilles til vedkommende Medlem.

Udebliver Bladet, klag da skriftlig, ved Brev, til det Posthus, hvorfra De faar Deres Post. Hjælper det ikke, saa meddel det til Redaktøren, saa vil Sagen i Reglen blive ordnet i Løbet af faa Dage.

Bladet vil i Aaret 1915 udgaa den 15. i hver Maaned samt den 1. i hver Maaned i Sommerhalvaaret. Prisen paa »T.f.B.« er for Aaret 1915: i Danmark, naar mindst 10 Eksp. første Gang bestilles gennem en anerkendt Amts- eller Herredsforening og forudbetales til Redaktøren, 1 Kr. pr. Eksp., paa Posthusene 2 Kr. I Slesvig, naar mindst 5 Eksp. bestilles og forudbetales hos Redaktøren paa en Gang, 1 Kr. 90 Øre pr. Eksp., paa Posthusene i Slesvig 2 Kr. 90 Øre pr. Eksp. I Sverrig og Norge under Korsbaand 2 Kr. 90 Øre, men paa svenske og norske Posthuse 1 Kr. 93 Øre. Til alle Postforeningens Lande under Korsbaand 2 Kr. 90 Øre pr. Eksp. hos Redaktøren.

For at kunne bestemme Oplagets Størrelse for 1914 anmodes Kredsformændene om inden den 31. Decbr. at meddele Redaktøren, hvor mange Eksp. af Bladet der ventes, at Kredsen faar Brug for i det kommende Aar.

Bestil »T.f.B.« snarest! »T.f.B.« er i 1914 udsendt i ca. 8000 Eksp.; af disse var omtrent 7400 anmeldte Eksp. og Korsbaand. For hvert anmeldt Eksp. (bestilt hos Redaktøren) skal Redaktøren indføre ved-

kommande Holders Navn og fuldstændige Adresse i en Anmeldelsesbog og desuden paa 2 Blanketter, hvorefter Tallet indføres i Sorteringsbogen, og Blanketterne tillige med Porto for Bladets Forsendelse afleveres derefter til Postvæsenet. Dette tilsammen er et meget betydeligt Arbejde, som fordrer baade Nøjagtighed og Tid. Det vil derfor være nødvendigt, at Bestillingerne paa Bladet indsendes saa snart som muligt, for at det første Nummer for 1915 kan komme Medlemmerne i Hænde i rette Tid.

Hold »T.f.B.«! Vi beder alle »T.f.B.«s Læsere om ogsaa i det kommende Aar at holde Bladet. Og vi haaber, at saa vel Læsere som særlig Kredsformændene og Tilsynsmændene vil virke for dets Udbredelse til Biavlssagens Fremme, saa det kan komme til ethvert Hjem, hvor der holdes Bier. Enhver, som har et Bifolk, bør holde »T.f.B.«; et lille Vink af Bladet i rette Tid har ofte bragt Biavleren saa stor en Fordel, at han derfor har kunnet holde Bladet i mange Aar. Men der er endnu mange, der har Bier, som ikke kender »T.f.B.«; se at faa dem ind i DBF. til Fordel baade for dem selv og for Biavlssagen.

Til Læsere. I Aarets Løb er Bipestloven bleven fornyet for Aarene 1914—18, nye tidssvarende Love for Foreningen er bleven vedtaget og træder i Kraft fra Nytaar, og Foreningens Medlemstal er nu nær 8000, altsaa $\frac{2}{7}$ af Landets Biholdere efter Tællingen i 1908.

Den skrækkelige Krig, der raser i Europa, virker ogsaa hæmmende paa Foreningslivet. Vi haaber, at vort kære Fædreland maa blive forskaanet for Krigens Rædsler og Ødelæggelser. I dette Haab slutter vi »T.f.B.«s 48. Aargang og ønsker alle vore Læsere en rigtig glædelig Jul og et fredeligt, heldbringende Nytaar.

Red.

Et og Andet.

Foreningen af jydsk Landboforeninger afholder i 1915 Ungskue i Vejle og i 1916 Ungskue i Varde.

Ledetraadi i Biavl og de nye Love kan enhver ny Holder af »T.f.B.« faa gratis ved Henvendelse til sin Kredsformand.

Medlemskort. Foreninger, som benytter DBF.s Medlemskort, kan faa disse Kort ved Henvendelse til Redaktøren. Kortet bør kun benyttes til de Medlemmer af Foreningen, som er Holdere af »T.f.B.«.

Gennemsnitsudbyttet i de Forenede Stater. Af den af de Forenede Staters Landbrugsdepartement nylig offentliggjorte Beretning om Udbyttet af Biavl i Staterne i 1914 ses det, at Gennemsnitsudbyttet i dette Aar har været 31,6 Pund pr. Stade. Det ogsaa i Amerika benyttede engelske Pund er noget mindre end det danske, saa at disse 31,6 engelske Pund ikke udgør mere end 14,35 kg. Det højeste Gennemsnitsudbytte pr. Stade havde Staten New

Mexico med 85 Pd.; derefter kom Wyoming og Kalifornien med 75 Pd. Det mindste Gennemsnitsudbytte opviser Missouri med 5 Pd. og Kentucky med 8. For North Dakota er der ingen Opgivelse.

Gennemsnitsudbyttet i 1913 var 40,6 Pd., 18,4 kg, med et Maksimum af 75 Pd. (Nevada og Wyoming) og et Minimum af 20 Pd. (Vest Virginia).

I 1914 falder 41,7 pCt. af den hele Honninghøst paa Honning i Delinger, 42,1 pCt. paa udslyngt Honning og 16,2 pCt. paa almindelig Tavlehonning. For Aaret 1913 er de tilsvarende Tal 46,5, 34,9 og 18,6.

Rasodlingen i Schweiz. organiseret af Verein schweizerischer Bienenfreunde av Dr. U. Kramer, Zürich, 5. Oplag, 112 Sider, 45 Billeder. Oversat paa svensk af Folkskollærer P. Cederholm, Wollsjö, Sverige. Eget Forlag. Växjö. 1914. Igennem en Række af Aar er der i Schweiz under Ledelse af den for kort Tid siden afdøde Dr. U. Kramer, Præsident for den schweiziske BF., udført et stort Arbejde for at fremavle en ydedygtig og konstant Race af de indenlandske Bier. Bogen, hvis Motto er: »kun det bedste er godt nok«, er meget kvikt skreven og indeholder meget Nyt, den er en Frugt af mange og ihærdige Forskninger. Bogen anbefales til alle Bivenner, det er en interessant og lærerig Bog. N. S. K.

Foreningsmeddelelse.

Vallø og Omegns BF. afholder ordinær Generalforsamling paa Vallø Gæstgivergaard Søndag den 20. December Kl. 2 Eftmd. Dagsorden: 1. Regnskabet fremlægges til Godkendelse. 2. Valg af Bestyrelse. Revisorer og Indkøbere. 3. Forslag til Lovændring. Bestyrelsen.

(Fortsættes paa Omslagets 2. Side).

Indhold af dette Nummer :

Afspærringsgitter	260
Bipasserne	263
Biavl og Biaaret	264
Brevkasse	267
Et og Andet	268
Fra Kredsen	264
Foreningsmeddelelser	268
Gavnlig Vink	267
Hindbærbusken	261
Mislykkede Forsøg paa at indføre Dronninger ved Røgmetoden	263
Praktiske og billige Foderapparater	259
Resultat af at bruge Dronninggitter	259
Spørgsmaal og Svar	267
Vore Stader	257

J. Wreschners Tryk, Roskilde.